သံယုတ္တနိကာယ်

ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ။

၁-ခန္ဓသံယုတ်

၁-နကုလပိတုသုတ်

၁-နကုလပိတုသုတ်

၁။ (ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ နကုလပိတုသုတ်ကို။) ဧवं၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။ ဧကံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ကော်၊ ထပါးသော။ သမယော်၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာဂိရိမြို့၌။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ ဘေသကဠာဝနေ၊ ဘေသကဠာတောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ နကုလပိတာ၊ နကုလပိတု မည်သော။ ဂဟပတိ၊ ဒါယကာသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္တိ၊ ရှိတော်မူ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်၌။ ဥပ–သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီးနောက်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုးဦးချ။ ဧကမန္တံ၊ တခုသော သင့်ရာ အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်လေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်ပြီးသော။ နကုလပိတာ ဂဟပတိ၊ နကုလပိတု ဒါယကာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဧဠေ္ဃာ၊ ဆိုမင်းသည်။ ဝုဒ္ဓော၊ (အရွယ်အားဖြင့်)ကြီးသည်။ မဟလ္လကော၊ (အသက်အားဖြင့်)ကြီးသည်။ အဂ္ဂဝတော၊ အရှင်တော၊ အရှိန်

၁။ ကောပီ ဇနပဒေ ဝုဏ္ဏိဝသေန ဘဂ္ဂါလောဝ ဝုဏ္ဏတိ အဇ္ဈတ္တိကာဒိ အဝိပ္ပါယော်, သဒ္ဓါ အဆုံး အပြတ် အကျယ်ကို ပေါ့ရှည်လွှာန် ထာဝိကဿ ဘဒ္ဒ-ဆုတ် နိဿယ၌။ သုသုမာဂိရိ, ဘေသကဠာဝနတို့၏ အဝိပ္ပါယ်ကို လည်း ဤသုတ်အဖွင့် ၆-ဦးနှင့် ဥပရိပဏ္ဏာသ သီဟနာဒတ် အနုမာနသုတ် ၆-ဦးတို့၌ ရှုလော။

၂။ နကုလပည်းသော သားငယ်ကို အမျိုးပြု၍ ခေါ်တင်သော အမည် ဖြစ်သတည်း။

သုံးမျိုးသို့ရောက်သည်။ ပေယျာ အာနုပ္ပဂ္ဂေါ (တတိယ) အမျိုယ်သို့ရောက်သည်။ အာတုရ-ကာယော နာဂကျင်ကိုက်ခဲသောကိုယ်ရှိသည်။ ဘာဝိတကာယော အမြဲမပြတ် နိုပ်စက်တတ်သော ရောဂါရှိသည်။ အသို့၊ ပြောပါ၏။ ဘန္တေ၊ ထုး။ အဟံ ပန၊ သညဲကား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၎င်း။ မနောဘာဝနိယာနံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကို တိုးပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတော်တို့အား၎င်း။ အနိစ္စဒဿာဝီ ခေါ၊ အမြဲမပြတ် ဖူးမြော်ခွင့် ရလေ့မရှိသူပါဟုသည်း။ ဘန္တေ၊ ထုး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဩဝဒတု၊ ဆုံးမတော်မူပါ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အနုသာသတု၊ အထပ်ထပ်ဆုံးမတော်မူပါ။ ယံ၊ ယင်းသို့ဆုံးမခြင်းသည်။ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်ရှာဝသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝေယျာတိ၊ ဖြစ်ရာပါ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (တေဝေါစ-၌ ပြန်စပ်။)

ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ။ တေ၊ ထိုစကားသည်။ ဝေ၊ သင် ဆိုတိုင်း ဟုတ်ပေ၏။ ဂဟပတိ၊ ကာ။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ ကာ။ အာတုရော၊ နာဂကျင်ကိုက်ခဲသော။ (နိုပ်စက်တတ်သော ဟုလည်း သဘဝတ္ထေးပေး။) အယံ ဟိ ကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည်ကား။ အရ္ဟာဘူတော၊ အာဒိသဟယ်ဖြစ်၏ (အားနည်း၏ ဟူလို)။ ပရိယောနဒ္ဓေါ၊ အရေပါးမျှင်သာလျှင် ထက်ဝန်းကျင် မြှေးရှက်အပ်၏။ (အယံ ကာယော၊ သည်။ အရ္ဟာဘူတော၊ သည်ဖြစ်၍။ ပရိယောနဒ္ဓေါ၊ သည်ဖြစ်၍။ အာတုရော ဟိ အာတုရော ဝေ၊ နိုပ်စက်တတ်သည်သာတည်း ဟုသော်လည်းပေး။) ဂဟပတိ၊ကာ။ ဟိ၊ မှန်လှ၏။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာကို။ ပရိဟရန္တော၊ လက်ခံသိမ်းပိုက်သော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မဟုတ္တမ္ပိ၊ တမုဟုတ် (တခဏ) မျှလည်း။ အာရောဂ်ျ၊ နာကျင်ကိုက်ခဲမှုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိဇာနေယျ၊ ဝန်ခံခြားဆုံ။ (ဝေ၊ ဤသို့ ဝန်ခံလတ်သော်။) ဗာလျာ၊ မိုက်မဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်ပါတော့အံ့နည်း။ တဿ၊ ထို(ကြောင့်)။ ဂဟပတိ၊ ကာ။ တေ၊ သင်သည်။ "မေ၊ ငါသည်။ အာတုရကာယဿ၊ နိုပ်စက်တတ်သော ကိုယ်ရှိသည်။ သတော၊ ဖြင့်သော်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်ကား။ အနာတုရံ၊ နိုပ်စက်မှု (နာကျင်ကိုက်ခဲမှု) မရှိသည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်ရပေလတ္တံ့" ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ လေ့ကျင့်အပ်၏။ ဂဟပတိ၊ ကာ။ ဧवं ဟိ၊ ဤအတိုင်းသာလျှင်။ တေ၊ သင်သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁။ အနိစ္စဒဿာဝီဟု ပါဠိရှိတိုင်းပေလိုက်သည်။ ဌ-၌ "အနိစ္စဒဿာဝီတိ တဿ အာတုရတာယ ဣဒ္ဓိ-ထိစ္ဆိတာဟေတု အာဂန္တုံ အသက္ကောန္တော ကဒါဠိဒေဝ ဒဋ္ဌုံ လဘာမိ၊ နိ သမ္ဘဝါသန္တိ ဒဿေတိ"ဟု မှတ်၏။ အာလယ်မှ "ဒဒီ ဒဿာဝီ"ဟု ဣ နေရာ၌ ဒန္ဓ စတုဿဒ္ဓရာ ဝေနုဝ်ရှိသည်။ ဤအလို "ရုဝန်ရုခါ၌သာ ပူးပေါ်နိုင်သုပါတည်း"ဟု ပေး။ ဤနေရာ၌ ဒဒီ (ဒဒီ,ဣ,ဝိ)ပြစ်ခဲ့သည်၊ ရုဝန်ရုခါ၌သာ ပြစ်သည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ရှိသည်။ သံယုတ် ၃-၃၉၇(ဒုတိယသိဂ္ဂဠဝုဂ္ဂသုတ်)၌ မနုဿတ္ထရုလ္လဘ, ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဒုလ္လဘကို လိပ်ကာထား ကွင်းစွပ်ဥပမာပြု၍ "ဝေ အဓိစ္စမိဒံ ဘိက္ခဝေ"ဟု ဟောတော်မူသည်။ ဤဒီဃသည် အာသီဒုတ်၏ အပ်ပြန် (သန့်ကျင်ပက်)ပြစ်သည်။ "အဝ်ဒ္ဓာဟတ္ထိကော ပဂ္ဂလော ဘာနိတမ္ပေါ ၊အသ်ကုဟတ္ထိကော ပဂ္ဂလော ဘာနိတမ္ပေါ" (ဝိ ၅၊ ၂၁၁) "အဝ်ဒ္ဓာဟတ္ထိကော နာမ ကဒါစိ ကရဟစိ အာဟတ္ထိ အာဟတ္ထတိ"။(ဝိ၊ ၆ ၄၊ ၁၅၇) မ-၆ ၃၊ ၁၈၇ ၌လည်း ကြည့်နည်း။ ဤ ၆-အမှင့်အရကား အနိစ္စပြစ်မည် အဓိစ္စပြစ်မည် မသိသာလှသော်လည်း "ကဒါစိ-ဘဝ"ကို သောက်၍သော်ငင်း, အထူးသဘောနှင့် ဂန္ဓဗ္ဗရကို ထောက်၍သော်ငင်း အဓိ,ဒဿာဝီဟု ဒန္ဓစတုဿ ဝ-နှင့်ရှိလျှင် ပို၍ ကောင်းလေ၏။

အလ ခေါ်၊ ဦး။ နကုလပိတာ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ပိန္ဒတော်မူအပ်သည်ကို။ အဘိဇာနိတ္ဝာ[illegible]ကျော်ပြီ။ ပေဒုမာဝတီတော၊ ဝယ်ပြောပါ၏။ ဟာသနာ၊ ဇနထုမှ။ ဥဿာယ၊ ထမြောက်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိပါ၊ ဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏ၊ ဝိုဏသင်္ခြင်းကို။ (ဝါ၊ လက္ခဏာရပ်လက္ခဏာကို။) ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတြာသည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ ၌။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန်း၊ သော။ နကုလ-ပိတရံ ဂဟပတိ ၊ ကို။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ ကာ။ တေ၊ သင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ (စက္ခုစသော) ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ ခေါ်၊ အထူးကြည်လင်ကုန်သည်သာတည်း။ မုခဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်။ ပရိသုद्ध၊ ၏ကြယ်လှာ၏။ ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်လှာ၏။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ အထံတော်မှ။ ဓမ္မံ ကထံ၊ တရားနှင့် စပ်သော စကားကို။ သဝနာယ၊ ကြားနာခြင်းငှါ။ အလတ္တနောတိ၊ ရခဲ့လေပြီလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား သာရိပုတြာ။ ကထံ ဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ နော သိယာ၊ မရတဲ့ ရှိရုပါမည်နည်း။ ဘန္တေ၊ တြာ။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ အဟံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ တရားစကားထည်းဟူသော။ အမတေန၊ အမြိုက်ရည်ဖြင့်။ အဘိသိတ္တော၊ သွန်းလောင်းအပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကာ။ ယထာ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပ။ အဘိသိတ္တော၊ သွန်းလောင်းအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ တြာ။ အဟံ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "အဟမသ္မိ ဘန္တေ ဇိဏ္ဏော။ပ။ သုခါယာတိ၊ သုခါယ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ လျှောက်ထားခဲ့ပြီ။

ဘန္တေ၊ တြာ။ ဧတံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ "ဝေပေတံ ဂဟပတိ။ပ။ ဧဝံ ဟိ တေ ဂဟပတိ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ ဧဝမေတံ ။ပ။ သိက္ခိ-တဗ္ဗံ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ တြာ။ ဧတံ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ သော။ အမတေန၊ ဖြင့်။ အဘိသိတ္တော၊ အပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ ကာ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဆုး။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အာတုရကာယော စေဝ၊ နာကျင်ကိုက်ခဲသော ကိုယ်ရှိသည်ဌင်း။ အာတုရ စိတ္တော စ၊ (ထုဂစသည်တို့ကြောင့်) နာကျင်ကိုက်ခဲသော စိတ်ရှိသည်ဌင်း။ ဟောတိ နု ခေါ်၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိတ္တာဝတာ စ ပန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာတုရကာယော ဟိ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာတုရစိတ္တော စ၊ သည်မူကား။ နော ဟောတိတိ၊ မဖြစ်ပါသနည်း"ဟူ၍။ ဥတ္တရိ ၊ အလွန်။ ဝါ-ထပ်ဆင့်လျှောက်ပုံကို။ ပဋိပုစ္ဆိတုံ၊ တဖန်ပြန်၍ လျှောက်ထားခြင်းငှါ။ တံ၊ သင်၏ ဉာဏ်၌။ နု ဟိ ပန ပဋိဘာသိ၊ မထင်လှာပြီလော။ ဘန္တေ၊ တြာ။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မတဿ၊ တိုတရားစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ အညာတုံ၊သိခြင်းငှါ။ ဒူရတော-ပိ၊ အဝေးမှလည်း။ အာဂစ္ဆေယျာမ၊ လာကြရပါကုန်၏။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အာယသ္မန္တံ ဃဝ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတြာ၏ ဉာဏ်၌သာလျှင်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ဓမ္မတဿ၊ ၏။

အတ္တောဿ၊ သည်။ ပဋိဘာတု ဝဿ၊ ထင်စေလိုပါသည်ဘုရား။ (ဟောတော်မူပါဘုရား။) ဗုဒ္ဓတီ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ ကာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအုံ့။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ "ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီဘုရင်ဘုရား"ဟူ၍သာလျှင်။ နကုလပိတာ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြန်လျှောက်ပြီ။ (အာယသ္မတော သာရိ-ပုတ္တဿ၊ ၏ စကားကို။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ-ဟုသော်လည်း ပေး။) အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်—

ဂဟပတိ၊ ကာ။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အာတုရကာယော စေဝ၊ သည်ရင်း။ အာတုရ စိတ္တော စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဂဟပတိ၊ ကာ။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤလောကဌ်။ အသု ဘဝါ၊ (အာဂမ အဓိဂမ)သုတ မရှိသော။ အရိယာနံ၊(ဘုရားရဟန္တာ) အရိယာတို့ကို။ အဒဿာ-ဝီ၊ (ဉာဏ်ဖြင့်) မြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ (ဘုရားစသော)အရိယာတို့၏ (သတိပဋ္ဌာန် စသော)တရားဌ။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ္မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ဌ။ အဝိနီတော၊ သင်ကြားဆုံးမ အပ်ပြီးသူ (ယဉ်ကျေးပြီးသူ) မဟုတ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ (ဘုရားစသော အရိယာ) သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ (ဉာဏ်ဖြင့်) မြင်လေ့မရှိသော။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ ဌ။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ဌ။ အဝိနီတော၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အတ္တာတော၊ အတ္တဟူ၍။ ဝါ၊ အတ္တအပြစ်ဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန်ရှု၏။ အတ္တာနံ၊အတ္တကို။ရူပဝန္တံ ဝါ၊ရူပ်ရှိ၏ဟူ၍သော်လည်း။ (သမနုပဿတိ၊ ၏။)အတ္တနိ၊အတ္တ၌။ရူပံ ဝါ၊ ရူပ်ဟူ၍သော်လည်း။ (သမနုပဿတိ၊ ၏။) ရူပဿ မိ၊ ရူပ်၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍သော်လည်း။ (သမနုပဿတိ၊ ၏။) "ရူပံ၊ သည်။ အဟံ၊ တည်း။ ရူပံ၊ သည်။ မမာတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း"ဟူ၍။ ပရိယုဋ္ဌာယိ၊ ထကြွထိုးကျင့်သော တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် တည်သည်။ ဝါ၊ ထကြွထိုး ကျင့်သော တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မှားသောအားဖြင့် ယူ၍တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ရူပံ၊ သည်။ အဟံ၊ တည်း။ ရူပံ၊ သည်။ မမာတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း"ဟူ၍။ ပရိယုဋ္ဌာယိနော၊ ထကြွ ထိုးကျင့် သော တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်တည်သော။ တဿ၊ ထိုသူ (ပုထုဇဉ်) ၏။ တံ ရူပံ၊ ထိုမှားသော အားဖြင့် စဲယူအပ်သောရူပ်သည်။ ဝိပရိဏမတိ၊ ဖောက်ပြန်၏။ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်း အရာ(ပျက်စီးမှု) အားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ရူပဝိပရိဏာမညထာဘावဝါ၊ ရူပ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း, တပါးသော အခြင်းအရာ (ပျက်စီးမှု) အားဖြင့် ပြစ်ခြင်းကြောင့်။ သောက ပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း, ငိုကြွေးခြင်း, ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်း, ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပြစ်ပေါ်ကုန်၏။

ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ပ။
သညံ၊ သညာကို။ပ။
သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ပ။

ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို။ အတ္တာတော၊ အတ္တဟူ၍။ ဝါ၊ အတ္တအပြစ်ဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ဝိညာဏဝန္တံ ဝါ၊ ဝိညာဉ်ရှိ၏ဟူ၍သော်လည်း။ (သမနုပဿတိ၊၏။) အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ ဝိညာဉ်ဟူ၍သော်လည်း။ (သမနုပဿတိ၊ ၏။) ဝိညာဏဿ မိ၊ ဝိညာဉ်၌။

အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟဋ္ဌံသော်လည်း။ (သမနုပဿတိ၊ ၏။) "ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ အဟံ၊ တည်း။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ မမာတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း"ဟု၎။ ပရိယုဋ္ဌာယိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ အဟံ၊ တည်း။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ မမာတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း"ဟု၎။ ပရိယုဋ္ဌ-ဋ္ဌာယိနော၊ သော။ တဿ၊ ထိသူ၏။ တံ ဝိညာဏံ၊ ထိုမှီးသောအားဖြင့် စွဲယူအပ်သော ဝိညာဉ် သည်။ ဝိပရိဏာမတိ၊ ၏။ အညထာ၊ အားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိသူ၏။ ဝိညာဏ-ဝိပရိဏာမညထာဘावါ၊ ဝိညာဉ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်း, တပါးသောအခြင်းအရာ(ယျက်စီးမှု)အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

ကဟပတိ၊ ကာ။ ဝေ ခေါ၊ ဣဿိုလျှင်။ အာတုရကာယော ဝေဝ၊ သည်ရင်း။ အာတုရစိတ္တော စ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။

ကဟပတိ၊ ကာ။ ကထဏ္ဍု၊ လျှင်။ အာတုရကာယော ဟိ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာတုရစိတ္တော စ၊ သည်မှုကား။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ကဟပတိ၊ ကာ။ ဣဓ၊ ဤ။ သုတဝါ၊ အာဂမ, အဓိဂမ ဟူသော သုတရှိသော။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ (ဉာဏ်ဖြင့်) မြင်လေ့ရှိသော။ အရိယမ္မေဿ၊ ၏။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာသော။ အရိယမ္မေ၊ ၏။ သုဝိနီတော၊ သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီး (ဟဉ်ကျေးပြီး) သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသ-မ္မေဿ၊ ၏။ ကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသမ္မေ၊ ၏။ သုဝိနီတော၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သုရားရှင်၏တပည့်သည်။ ရူပံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ ဟု၎။ ဝါ၊ ဖြင့်။ နုသမနုပဿတိ၊ မရှု။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ရူပဝန္တံ ဝါ၊ သော်လည်း။ နုသမနုပဿတိ၊ မရှု။ အတ္တနိ၊ ၏။ ရူပံ ဝါ၊ သော်လည်း။ နုသမ-နုပဿတိ၊ မရှု။ ရူပဿိ၊ ၏။ အတ္တာနံ ဝါ၊ သော်လည်း။ နုသမနုပဿတိ၊ မရှု။ "ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ရူပံ၊ သည်။ မမာတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း"ဟု၎။ ပရိယုဋ္ဌာယိ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ "အဟံ ရူပံ မမ ရူပန္တိ"ဟု၎၊ အပရိယုဋ္ဌာယိနော၊ ထကြွထိုးကျွင့်သော တဏှာဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းအားဖြင့် မတည်သော။ တဿ၊ ထိသူ (အရိယသာဝက) ၏။ တံ ရူပံ၊ ထိုမှီးသော အားဖြင့် မစွဲယူအပ်သော ရူပ်သည်။ ဝိပရိဏာမတိ၊ ၏။ အညထာ၊ အားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ ရူပဝိပရိဏာမညထာဘावါ၊ ကြောင့်။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ပေါ်ကြတော့ကုန်။

(ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ် ၄-ပါကျတို့၌လည်း ရှေးနည်း မှီးရှိပေး။ မခဲပြီ။)

ကဟပတိ၊ ကာ။ ဝေ ခေါ၊ လျှင်။ အာတုရကာယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာတုရစိတ္တော စ၊ သည်မှုကား။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်ခြောက်မှု၏။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ အဝေါ စ၊ ပိန်ခြောက်မှုပြီ။ နကုလပိတာ ကဟပတိ၊ နကုလပိတု ဒါယကာသည်လည်း။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက် ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သော (ပီတိ သောမနဿ) စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ လွန်စွာ နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။ (နောက် နောက်သုတ်အားလုံး ဝေ မေ သုတံ ချည်းပြန်ရှိစေ။)

ပဌမံ ရှေးဦးစွာဝေဿာသုတ်တည်း။

၂-ဒေဝဟသုတ်

၂။ (ဧवं မေ သုတं ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သောဝ။ သမယံ၊ ဘဂဝါ၊သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ ဒေဝဒဟံ နာမ၊ ဒေဝဒဟမည်သော။ သက္ကာနံ၊ သာကီဝင် မင်းသားတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တတြ၊ ထိုနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊၏။ ဟရထ ခေါ၊၌။ သမ္မာဟုလာ၊များပြားကုန်သော။ ပစ္ဆာဘူမကမိကာ၊ အနောက်အရပ်၌ ဇနပုဒ်သို့ သွားလိုကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ တေ ဘိက္ခူ၊ ယိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ပစ္ဆာဘူမံ၊ အနောက်အရပ်(ကျေးငယ်)၌ရှိသော။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိကြပါကုန်၏။ ပစ္ဆာဘူမပ၊ သော။ ဇနပဒေ၌။ နိဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါလည်း။ (ဣစ္ဆာမာတိ၊ အလိုရှိကြပါကုန်၏)" ဟူသော။ တေ၊ ဣစ္ဆကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သာရိပုတ္တော၊ ကို။ အပလောကိတော ပန၊ ပန်ကြား (လျှောက်ထား)အပ်ပြီးပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ကို။ နု ခေါ အပလောကိတော၊ မပန်ကြား အပ်သေးပါ။ ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာ[illegible]ပုတ္တံ၊ ကို။ အပလောကေထ၊ ပန်ကြား (လျှောက်ထား) ကြကုန်ဦးလော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဟဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အနုဂ္ဂါဟကော၊ တရားပစ္စည်းထိုနှစ်နည်းဖြင့် ချီးလည်းချီးမြှောက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဓိန့်တော်မူ၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "ဝေ ဘန္တေ"တိ ခေါ၊ "မှန်လှပါအရှင်ဘုရား" ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။

တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ဌေဂလာဂုမ္ဗေ၊(မဏ္ဍပ်သဖွယ်ဖြစ်သော)ဒန်ကျဲချုံ၌။ နိသိန္နော၊ သီတင်းသုံးနေသည်။ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ ပ။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ သမ္မောဒိ သု၊ ကျန်းခံ၏လော စသည်ပြောဆို ထောနောမိကြလေကုန်ပြီ။(မုဒသဒ္ဒေါ ဟေတ္ထ သံသန္ဒနေယောဝ။ သီ၊ဌီ၊သစ်။) သမ္မောဒနီယံ၊ ငမ်းမြေားက်ဘွယ်သော။(မုဒ - ဟာသေ။) သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဘွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊ ပြီးဆုံးပေ၍။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ နိသိဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်ကြကုန်လျက်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ကြော။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ နော၊ တပည့်တော်တို့သည်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အပလောကိတောတိ၊ ပန်ကြား (လျှောက်ထား)အပ်ပြီးပါပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၁။ အဌကထာ၌ "ဂဏ္ဍမဏ္ဍပဝက" (မဏ္ဍာပ်ချုံငယ်)ဟု ဖွင့်သည်။ ၎င်းချုံသည် ရေအပြည့်ရှိသော အရပ်၌ ပေါက်ရောက်ကြောင်း, လေးထိုင်စင်မဏ္ဍာပ်ပြုသုပ်၍ ထိုခါအသက်ရှိ ၎င်းချုံကိုထင်လျက် အောက်ခွ အုတ်,သဲတို့ ဓိ-ကျဲပြန့်ခင်းထားကြောင်းနှင့် လေကောင်းလေသန်ရှိ၍ နေသန့်စင်ဆုဌာနပြစ်ကြောင်းကိုလည်း ဖွင့်ပြသည်။ ရှိကာ ရှိကာ "ဌေကာဌကုမ္ဗတိ ကာဌတိုဟ ဂဏ္ဍမဏ္ဍပဝတိပိ ဝဒန္တိ" ဟု တဖန်ဖွင့်ထားသည်။ ဌေဂလ သို့မဟုတ် ဌေဂစ (သက္ကတအလို ဧဒုဂ)ကိုကားဒန်ကျဲပင်ဟုဆုံး ပြန်မဟပြန်ခဲ့ကြ၏။သင့်ပြတ်ရာ ကြံဆယူင်ကြပါကုန်။

(၁) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နာနာဝေရဇကတ်၊ တိုင်းတပါးအမျိုးမျိုးသို့ သွားရောက်သော။ (ဝိဝိဓ ရဇ် ဝိရဇ်၊ ဝိရဇ္ဇမေဝ ဝေရဇ်၊ တတ္ထ ဂတ်၊ ပရဒေသဂတန္တိ အတ္ထော။ ဋီ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပဠု၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတာရော၊ မေးလျှောက်တတ်ကုန်သော။ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာပိ၊ မင်းသား ပညာရှိတို့သည်ရင်း။ ပြာဟ္မဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ပုဏ္ဏားပညာရှိတို့သည်ရင်း။ဂဟပတိပဏ္ဍိတာပိ၊ ဒါယကာ ပညာရှိတို့သည်ရင်း။ သမဏပဏ္ဍိတာပိ၊ (ပရဝိုင်စသော) ရဟန်းပညာရှိတို့သည်ရင်း။ (သမဏပဏ္ဍိတာတိ သဘိယ ပိလောသိကာဒယော ပဏ္ဍိတပရိဗ္ဗာဇကာ။ဋ္ဌ။) သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပဏ္ဍိတာ မနုဿာ၊ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ "အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။ သတ္ထာ ပန၊ ဆရာသည်ကား။ ကိံ ဝါဒီ၊ ဘယ်သို့ဟောပြောယူဆလေ့ ရှိသနည်း။ ကိမက္ခာယီတိ၊ ဘယ်သို့သွန်သင် ဆုံးမလေ့ ရှိသနည်း"ဟူ၍။ ဝိဝံသကာဟိ၊ စုံစမ်းတတ်ကြကုန်သည်သာတည်း။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်ပြစ်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဓမ္မာ၊ တရားတော်တို့ကို။ သုသုတာ၊ ကောင်းစွာ ကြားနာအပ်ကုန်ပြီးပြီလော့။ သုဂ္ဂဟိတာ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်ကုန်ပြီးပြီလော့။ သုမနသိကတာ၊ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်း မှတ်သားအပ်ကုန်ပြီးပြီလော့။ သုပဓာရိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်ထားအပ်ကုန်ပြီးပြီလော့။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ,မဂ်ပညာဖြင့်။ သုပ္ပဋိဝေဓာ၊ကောင်းစွာထိုးထွင်း(နှိုက်နဲ)သိအပ်ကုန်ပြီးပြီလော့။ ယထာ၊ ယင်းသို့ နာယူ မှတ်သား, ဆောင်ထားမယွင်း, ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်းအားဖြင့်။ ဗျာကရမာနာ၊ဖြေဆိုကြသည်ရှိသော်။ (ဝါ၊ဖြေဆိုကြကုန်သော။)အာယသ္မန္တာ၊ အရှင်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော စေဝ၊ ဟောတော် မူအပ် ပြီးသည့်အတိုင်း ပြောဆိုကုန်သည်လည်း။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော အားဖြင့်။ နစ ဓမ္မာ ဓမ္မဿာ၊ ရှုပ်ရှဲလည်းမရှုပ်ရှဲကုန်ရာ။ (ဝါ၊ ရှုပ်ရှဲရာလည်း မရောက်နိုင်ပေကုန်ရာ။) ဓမ္မာ၊ တရားတော်အား။ အနုဓမ္မာ၊ လျော်သောအကြောင်းကို။ ဗျာကရေယျာ၊ ဖြေဆိုလည်း ဖြေဆိုနိုင်ပေကုန်ရာ၏။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ ဆိုအပ်သည်သို့ အထူလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့ အပ်သော အကြောင်းသို့။ နစ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်လည်း မရောက်ပေရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန့်ဝတော်မူ၏။ (တနည်း "ကစ္စိ ဝေါ။ပ။ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယျ"ဝါကျကို ယထာ,တထာဟု နိယမတစ်ပြုမ်ိုး "ယထာ၊ အကြင်အခြင်းရာအားဖြင့်။ ဗျာကရမာနာ၊ ဖြေဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ပ။ နစ အာဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။ ကစ္စိ၊ နည်း။ (တထာ၊ ထိုအခြင်းရာအားဖြင့်။) အာယသ္မန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ပ။သုပ္ပဋိဝေဓာ၊ အပ်ကုန်ပြီးပြီလော့"ဟူ၍လည်း ပေးလေ။ (အမှန်အတိုင်း ပြေကြားနိုင်အောင် တရားတော်ကို ကြားနာလေ့လာပြီးကြပြီလားဟု အမိပ္ပါယ်ရ၏။ ပဌမနည်းအလို တရားတော်ကို ကြားနာသင်ယူပြီးကြပြီလော။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့်သာ အမှန်အတိုင်း ပြေကြားနိုင်ရာသည်ဟု ဆိုလို၏။ ကြိုက်ရာပေး။)

(၂) (ယယျာဝအနက်ကို နကုလပိတုလျှောက်ခန်းက ရေးခဲ့ပြီ။) အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်—

(၃) အာဝုသော၊ တို့။ နာနာဝေရဇကတ်၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ပ။ ဝိမံသကာ၊ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝေ၊ ဤ။ ဣတိ။ ပဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ (ဝါ၊ အမေးခံရကုန်သော။) တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဒါယကာ။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဆန္ဒရာဂဝိနယကွာ-ယီ ခေါ်သည်၊ ဆန္ဒရာဂပယ်လျှောက်ခြင်းကို ဟောကြားလေ့ရှိပေ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤ။ ဗျာကရေ-ယျာထ၊ ဖြေဆိုကုန်လော့။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာဂရဏေပါ၊ ဖြေဆိုအပ်သော်လည်း။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ပဠု၊ ကို။ ပုစ္ဆိတာရော၊ ကုန်သော။ပ။ သမဏပတ္တိတာပါ၊ တို့သည်လည်း။ အဿုယောဝ၊ ရှိကုန်ရာသော်သည်သာလျှင်တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ပတ္တိတာ မနုဿာ၊ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ "အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။ သတ္တာ၊ သည်။ ကိသ္မိं၊ အဘယ်၌။ ဆန္ဒရာဂဝိနယကွာယ်ပနာတိ၊ ဆန္ဒရာဂယယ်ဖျောက်ခြင်းကို ယောကြားလေ့ ရှိပါသနည်း"ဟူ၍။ ဝိမံသကာဟိ၊ စုံစမ်းတတ်ကြကုန်သည်သာတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ ဗဟု၊ ဤသို့ မေးအပ်ကုန်သော်။ ဝါ၊ အပ်ကုန်ခဲ့သော။ ဘုမ္မေ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဖခင်ကာ။ (နော၊ ငါတို့၏။) သတ္တာ၊ သည်။ ရှေး၊ ရှပ်၌။ (ဝါ၊ ရှေးကွန်ရှာ၌။) ဆန္ဒရာဂဝိနယကွာယိ ခေါ၊ သည်သာတည်း။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ (ဝါ၊ ဝေဒနာကွန်ရှာ၌။) သညာယ၊ သညာ၌။ (ဝါ၊ သညာကွန်ရှာ၌။) သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌။ (ဝါ၊ သင်္ခါရကွန်ရှာတရားတို့၌။) ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဏ်၌။ (ဝါ၊ ဝိညာဏကွန်ရှာ၌။) ဆန္ဒရာဂဝိနယကွာယ်တိ၊ လေ့ရှိသည်"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာဂရေယျာထ၊ ကုန်လော့။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာဂရဏေပါ၊ သော်လည်း။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ပ။ အဿုယောဝ၊ တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ပတ္တိတာ မနုဿာ၊ တို့သည်။ "အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ သတ္တာ၊ သည်။ ကိ" ပန အာဒီနဝံ၊ အာဒီနဝ၊ အဘယ်သို့သော အပြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ (ဝါ၊ မြင်ရသောကြောင့်။)ရှေး၊ ၌။ပ။ဝိညာဏေ၊ ၌။ ဆန္ဒရာဂဝိနယကွာယိတိ၊ ( ) လေ့ရှိသနည်း"ဟူ၍။ ဝိမံသကာဟိ၊ သာတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ ဗဟု၊ သော်။ (ဝါ၊ သော။) ဘုမ္မေ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ ကာ။ ရှေး၊ ၌။ ပ။ ဝိညာဏေ၊ ၌။ အဝိဂတရာဂသ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသော။ အဝိဂတဆန္ဒသ၊ မကင်းသော (တဏှာ) ဆန္ဒရှိသော။ အဝိဂတပေမသ၊ မကင်းသော ချစ်ခြင်းရှိသော။ အဝိဂတပိပါသသ၊ မကင်းသော (တဏှာ) မွတ်သိပ်ခြင်းရှိသော။ အဝိဂတပရိဠာဟသ၊ မကင်းသော တဏှာပူပန်ခြင်းရှိသော။ အဝိဂတတဏှသ၊ မကင်းသော တပ်မက်မှု (တဏှာ) ရှိသော။ ထသ၊ ထိုသူ၏။ ဝိညာဏသ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘावါ၊ ကြောင့်။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခ-ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။

အာဝုသော၊ ကာ။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္တာ၊ သည်။ဤ၌ အာဒီနဝံ၊ ဤအပြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ (ဝါ၊ ကြောင့်။) ရှေး၊ ၌။ပ။ ဝိညာဏေ၊ ၌။ ဆန္ဒရာဂဝိနယကွာယိတိ၊ လေ့ရှိ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာဂရေယျာထ၊ ကုန်လော့။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝေ၊ ဗျာဂရဏေပါ၊ သော်လည်း။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ပ။ အဿုယောဝ၊ သာတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ပတ္တိတာ မနုဿာ၊ တို့သည်။ "အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ သတ္တာ၊ သည်။ ကိ" အာနိသံသံ၊ အာနိသံသ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ (ဝါ၊ ကြောင့်။) ရှေး၊ ၌။ပ။ဝိညာဏေ၊ ၌။ ဆန္ဒရာဂဝိနယကွာယိတိ၊ သနည်း"ဟူ၍။ ဝိမံသကာဟိ၊ သာတည်း။ အာဝုသော၊ ကာ။ ဧဝံ ဗဟု၊ သော်။ (ဝါ၊ သော။) ဘုမ္မေ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော၊ ကာ။ ရှေး၊ ၌။ ပ။ ဝိညာဏေ၊ ၌။ ဝိဂတရာဂသ၊ ကင်းသောရာဂရှိသော။ ဝိဂတဆန္ဒသ၊ ကင်းသော (တဏှာ) ဆန္ဒရှိသော။ ဝိဂတပေမသ၊ ကင်းသော ချစ်ခြင်းရှိသော။ ဝိဂတပိပါသသ၊ ကင်းသော (တဏှာ) မွတ်သိပ်ခြင်းရှိသော။ ဝိဂတပရိဠာဟသ၊ ကင်းသော တဏှာပူပန်ခြင်းရှိသော။ ဝိဂတတဏှသ၊ ကင်းသော တပ်မက်မှု (တဏှာ)ရှိသော။ ထသ၊

ထိုသူ၏။ ဝိညာဏသား၊ ၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ကြောင့်။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿ-ပါယာသာ၊ တို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ပေါ်လာတော့ကုန်။

အာဝုသော၊ ကား။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဣဒံ အာနိသံသံ၊ ဤအကျိုးကို။ ဗြဟ္မာ၊ ၍။ (ဝါ၊ ကြောင့်။) ရှုပေ၊ ၌။ ပ။ ဝိညာဏေ၊ ၌။ ဆန္ဒရာဂဝိနယကွာယတိ၊ လေ့ရှိ၏" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ကုန်လော့။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ဝါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဥပသမ္မဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏။ ဒိဋ္ဌေ စေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌လည်း။ သုခေါ၊ ချမ်းသာသော။ အဝိဃာတော၊ ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်း မရှိသော။ အနုပါယာသော၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းမှု မရှိသော။ အပရိဠာဟော၊ တကိုယ်လုံး လောင်မြိုက်မှု မရှိသော။ ဝိဟာရော၊ နေကိုင်ရှခြင်းသည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ခြားအံ့။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ပရံ မရဏာ စ၊ သေလွန်သည်မှနောက်၌လည်း။ သုဂတိ. ကောင်းသောလားရာ (သုဂတိဘဝ)ကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ခြားအံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ နု ဝဏ္ဏေယျ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏ဟူသော။ အာဝုသော၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်။ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥပသမ္မဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတော၊ သူ၏။ ဒိဋ္ဌေ စေဝ ,ဓမ္မေ၊ ၌လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲသော။ သဝိဃာတော၊ ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ သဉ္စပါယာသော၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းမှုနှင့်တကွဖြစ်သော။ သပရိဠာဟော၊ တကိုယ်လုံးလောင်မြိုက်မှုနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဝိဟာရော၊ နေရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ပရံ မရဏာ စ၊ ၌လည်း။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောလားရာ (ဒုဂ္ဂတိ သုံးဘဝ)ကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ ရအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ပဟာနံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏေတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥပသမ္မဇ္ဇ၊ စေ၍။ ပ။ သပရိဠာဟော၊ သော။ ဝိဟာရော၊ သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ခြားအံ့။ ပ။ ပါဋိကင်္ခါ၊ သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ခြားအံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ဘဒံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းကို။ နု ဝဏ္ဏေယျ၊ ရာ။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်။ ဝဏ္ဏေတိတိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ ဆဝေါ စ၊ ပြီ။ (တေဒဝေါစ ပြန်စပ်။)

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤထရား စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ရွင်လန်းဝမ်းမြောက်သော (ပီတိ သောမနဿ) စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အภินန္ဒုံ၊ နှစ်သက်လေကုန်ပြီ။ (ဝေ ဓေ သုတံ၊ ပြန်ပြီ။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဟာလိဒ္ဓိကာနိသုတ်

၃။ (ဝေ ဓေ သုတံ၊ ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဟာကစ္စာနော၊ အရှင်ဟာကစ္စာနသည်။ အဝန္တီသု၊ အဝန္တီ တိုင်းတို့၌။ ကုရုရဋေ၊ ကုရုရဋရမြို့၌။ ပဝါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဟာလိဒ္ဓိကာနိ၊

ဟာလိဒ္ဒိကာနိမည်သော၊ ဂဟပတိ၊ ဒါယကာသည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ကစ္စာန။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဋ္ဌကဝဂ္ဂိယေ၊ အဋ္ဌကဝဂ်၌လာသော။ မာဂဏ္ဍိယပညှော၊ မာဂဏ္ဍိယပုဏ္ဏားလျှောက်ထားရာ မာဂဏ္ဍိယသုတ်၌။ ဩကာ ပဟာယ။ပ။ ဇနေန ကယိရာတိ၊ ဩကာ ပဟာယ။ပ။ ဇနေန ကယိရ'ဟူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဤကား၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ခဲ့ပါ၏။ ဘန္တေ၊ နု။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတသ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဗုဒ္ဓမသ၊ ဤဂါထာ၏။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဒဋ္ဌမ္ဘော နုခေါတိ၊မှတ်အပ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ ဩကာ၊ ဂေဟဝိညာဏ်ဓာတ်တည်ရာ (ခန္ဓာငါးပါး)၌ တွယ်တာခြင်းကို။ (ရူပဝေဒနာဒိ ဝိညာဏာသာ ဩကာသံ။ သုတ္တ နိ၊ ၌- ၂။ ၂၁၆။ ရူပခေတ္တာဒိ-ဝိညာဏသောကာသံ။ မဟာနိ- ၌။ ၂၆၇။) ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အနိကေတသာရီ၊ (ကိလေသာအားဖြင့်) ရူပါရုံစသောတည်ရာ၌ မပြစ် မကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ သန္ထဝါနိ၊ လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်းတို့ကို။ အကုဗ္ဗံ၊ မပြု။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ။ ဝိတ္ထော၊ ကင်းတော်မူ၏။ အပုရက္ခရာနော၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲကို ရှေးသွားမပြုတတ်။ ဝါ၊ အတ္ထသောဘသမ်ကို မဖြစ်စေတတ်။ (အာယတိ ဘတ္ထသာဝံ အနသိန်ဗွတ္ထော်ဟော။ သုတ္တနိ-၌။ မဟာနိ၊ ၌။ ပဌမသုတ္တနည်း ဤအဋ္ဌကထာ။) ဇနေန၊ လူအပေါင်းနှင့်။ (သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။) ကထံ၊ စကားကို။ ဝိဂ္ဂယှ၊ ငြင်းခုံ၍။ နု ကယိရာ၊ မပြုရာ'။

ကယဟတိ၊ ဒါယကာ။ ရူပခေတု၊ ရူပကွန္ဒာသည်။ ဝိညာဏသာ၊ ဝိညာဏ်၏။ ဩကော၊ တည်ရာ(အိမ်)မည်၏။ ရူပခေတုရာဝိနိဗန္ဓံ၊ ရူပကွန္ဒာ၌ တပ်မက်ပွဲရှက်သော။ ဝိညာဏဿ ပန၊ (အကြောင်း) ဝိညာဏ်ကိုကား။ ဩကသာရီတိ၊ ဩကသာရီဟူ၍။ (ဝါ၊ ကိလေသာအားဖြင့် ရူပကွန္ဒာဟူသောတည်ရာ၌ ဖြစ်တတ်ကပ်ရောက်တတ်၏ဟူ၍။) ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကယဟတိ၊ ကာ။ ဝေဒနာခေတု၊ ဝေဒနာကွန္ဒာသည်။ ဝိညာဏသာ၊ ၏။ ဩကော၊၏။ ဝေဒနာခေတုရာဝ ဝိနိဗန္ဓံ၊ ဝေဒနာကွန္ဒာ၌ တပ်မက်ပွဲရှက်သော။ ဝိညာဏဿ ပန၊ ကိုကား။ ဩကသာရီတိ၊ ကိလေသာအားဖြင့် ဝေဒနာကွန္ဒာဟူသောတည်ရာ၌ ဖြစ်တတ်ကပ်ရောက်တတ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကယဟတိ၊ကာ။ သညာခေတု၊ သညာကွန္ဒာသည်။ ဝိညာဏသာ၊၏။ ဩကော၊၏။ သညာ ခေတုရာဝိနိဗန္ဓံ၊ သညာကွန္ဒာ၌ တပ်မက်ပွဲရှက်သော။ ဝိညာဏဿ ပန၊ ကိုကား။ ဩကသာ-ရီတိ၊ ကိလေသာအားဖြင့်သညာကွန္ဒာဟူသောတည်ရာ၌ ဖြစ်တတ်ကပ်ရောက်တတ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကယဟတိ၊ကာ။ သခါရခေတု၊ သင်္ခါရကွန္ဒာသည်။ ဝိညာဏသာ၊၏။ ဩကော၊၏။ သင်္ခါရ ခေတုရာဝိနိဗန္ဓံ၊ သင်္ခါရကွန္ဒာ၌တပ်မက်ပွဲရှက်သော။ ဝိညာဏဿ ပန၊ ကိုကား။ ဩကသာရီတိ၊ ကိလေသာအားဖြင့် သင်္ခါရကွန္ဒာ ဟူသောတည်ရာ၌ ဖြစ်တတ် ကပ်ရောက်တတ်၏ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကယဟတိ၊ကာ။ ဧဝံ ခေါ၊လျှင်။ သြကသာရီ၊ကိလေသာအားဖြင့် ခန္ဓာဟူသော တည်ရာ အိမ်၌ဖြစ်တတ် ကပ်ရောက်တတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။

၁။ ဤဂါထာသည် မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိ အဋ္ဌကဝဂ်၊ မာဂဏ္ဍိယ သုတ္တနိဒ္ဒေသ (နှာ-၁၅၂) နှင့် သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကဝဂ်၊ မာဂဏ္ဍိယသုတ်တို့၌ပါသည်။ အဖွင့်ကိုသည်း ၎င်းအဋ္ဌကထာတို့၌ ရှိနိုင်၏။

ဂဟပတိ၊ကား။ ကထဉ္စ၊ အာဘယ်သို့လျှင်။ အနောကသာရီ၊ အနောကသာရီမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဂဟပတိ၊ကား။ ရူပဓာတုယာ၊ ရူပကွန္ဒာဒ္ဒီ။ ပ ။ ဝိညာဏဓာတုယာ၊ ဝိညာဏကွန္ဒာဒ္ဒီ။ ယော ဘဂဝေါ၊ အကြင်ကာမစ္ဆန္ဒသည်။ ယော ရာဂေါ၊အကြင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ ယာနန္ဒီ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ယာ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ စေတသော၊ အကုသိုလ်စိတ်၏။ အမ်ဍောနာဘိနိဝေသာနုသယာ၊ တည်ရာ,စွဲလမ်းသက်ဝင်ရာ, ကိန်းရာဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဥပယုပါဒါနာ၊ အကြင်အာရုံသို့ပြင်းစွာသက်ဝင် ကပ်ရောက်တတ်ကုန်သော တဏှာဒိဋ္ဌိကာမုပါဒါန်စသောဥပါဒါန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (ဒဋ္ဌံ အဘိနိဝေသဝေသန အာရမ္မဏံ ဥပေန္တိတိ ဥပယာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိယောဒ္ဓိ။)တေ၊ ထိုကာမစ္ဆန္ဒစသည်တို့သည်။ ဝါ၊တို့ကို၊တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဟီနာ၊ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိကုန်သည်။ တာလာ ဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ(ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်သည်။ အနဘावံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်သည်။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။) တဿာ၊ထို,ကြောင့်။ တထာဂတော၊ ကို၊ အနောကသာရီတိ၊ ကိလေသာအားဖြင့် ဝိညာဏကွန္ဒာဟူသော တည်ရာ(အိမ်)သို့ မကပ်ရောက်သူ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂဟပတိ၊ကား။ ဧवं ခေါ၊ လျှင်။ အနောကသာရီ၊သည်။ ဝါ၊ ကိလေသာအားဖြင့် ခန္ဓာဟူသော တည်ရာသို့ မကပ်ရောက်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဂဟပတိ၊ကား။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ နိကေတသာရီ၊ နိကေတသာရီမည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဂဟပတိ၊ကား။ ရူပနိမိတ္တနိကေတဝိသာရဝိနိဗန္ဓာ၊ ရူပါရုံဟူသော အကြောင်း, တည်ရာ(အိမ်)၌ ဖြစ်သော(ကိလေသာတို့၏) ပျံ့ကျယ်မှု နှောင်ဖွဲ့မှုတို့ကို။ နိကေတသာရီတိ၊ ကိလေသာအားဖြင့် ရူပါရုံဟူသောတည်ရာ၌ ဖြစ်တတ်ကပ်ရောက်တတ်၏ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ (သဒ္ဒ,ဂန္ဓ,ရသ,ဟောဋ္ဌဗ္ဗ, ဓမ္မတို့၌လည်း ဤနည်းပေးလေ။) ဂဟပတိ၊ကား။ ဧवं ခေါ၊လျှင်။ နိကေတသာရီ၊ကိလေသာအားဖြင့် အာရုံ ၆-ပါးဟူသော တည်ရာ၌ ဖြစ်တတ် ကပ်ရောက်တတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဂဟပတိ၊ကား။ကထဉ္စ၊လျှင်။ အနိကေတသာရီ၊ မည်သည်။ဟောတိ၊ နည်း။ ဂဟပတိ၊ကား။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရူပနိမိတ္တနိကေတ ဝိသာရဝိနိဗန္ဓာ၊ တို့ကို။ဝါ၊ တို့သည်။ ပဟီနာ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မရှိကုန်။ တဿာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ကို။ အနိကေတသာရီတိ၊ ကိလေသာအားဖြင့် အာရုံ ၆-ပါးတည်းဟူသော တည်ရာသို့ မကပ်ရောက်တတ်သူဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။(သဒ္ဒ-စသည်ပေးလေ။) ဂဟပတိ၊ကား။ ဧवं ခေါ၊လျှင်။ အနိကေတသာရီ၊မည်သည်။ဟောတိ၊၏။

ဂဟပတိ၊ကား။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ သန္ဓဝေတော၊ လူတို့နှင့်ရောနှော ပေါင်းဝေ၏သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဂဟပတိ၊ကား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့ သောရဟန်းသည်။ ဂိဟိဟি၊ လူဒါယကာတို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောသည်ဖြစ်၍။ သဟနန္ဒီ၊ အတူတကွနှစ်သက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ နှစ်သက်ဖော်နှစ်သက်ဖက်ဖြစ်၍။ သဟသောကီ၊ အတူတကွ ပူပင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပူပင်ဖော်ပူပင်ဖက်ဖြစ်၍။ သုခီတေသု၊ အလုပ်အကျွေးဒကာတို့ချမ်းသာကုန်သည်ရှိသော်။ သုခီတော၊ မိမိချမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခီတေသု၊ အလုပ်အကျွေးဒကာတို့ ဆင်းရဲကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခီတော၊ မိမိဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ကိဉ္စကရဏီယေသု၊ အမှုကြီးငယ်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ်သော်။ အတ္ထနာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ ဝေသု၊ ထို

(ဒါယကာတို့၏)အမှုကြီးယေါ်တို့၌။ ယောဂ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကား။ ဧဝံ ခေါ၊လျှင်။ ဂါမေ၊၌။ သန္ဓဝေဘောတော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။

(ဂါမေ နှ သန္ဓဝေတော-ဝါကျ၌ နှ ပါသည်သာထူးတော့သည်။ မခဲပြီ။)

ဂဟပတိ၊ကာ။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ ကာမေဟိ၊ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့မှ။ အရိတ္တော၊ မကင်းဆိတ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဂဟပတိ၊ကာ။ ဣဓ၊၌။ ကေစ္စော၊သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အဝိဂ-တရာဂေါ၊မကင်းသောတပ်ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတဆန္ဒော၊မကင်းသော ကာမဆန္ဒရှိသည်။အဝိဂတ-ပေမော၊ မကင်းသောချစ်ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတပိပါသော၊ မကင်းသောတဏှာ မွတ်သိပ်ခြင်း ရှိသည်။ အဝိဂတဟရိဋ္ဌော၊ မကင်းသောတဏှာ လောင်မြိုက်ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတတဏှော၊ မကင်းသောတဏှာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ ကာ။ ဧवं ခေါ၊ လျှင်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ အရိတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကာမေဟိ ရိတ္တော-ဝါကျ -မခဲပြီ။)

ဂဟပတိ၊ ကာ။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ပုရက္ခတ္တောနှော၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲကို ရှေသွားပြုသည်။ (သဝသစ်ကို ပြစ်ပေါ်စေတတ်သော ဝဋ္ဌါဘိရတပတ္တနှာပြုခြင်းကို ဆိုလိုသည်။) ဟောတိ၊ နည်း။ဂဟပတိ၊ကာ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူ၏ (စိတ်၌)။ "အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ နောင်အခါ၌။ ဧवံဘဝေါ၊ ဤသို့သောရှိပ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ပြစ်ရလိုမည်။ ဧवံဝေဒနော၊ ဤသို့သော ဝေဒနာရှိသည်။ ဧवံ-သညော၊ ဤသို့သောသညာရှိသည်။ ဧवံသင်္ခါရော၊ ဤသို့သောသင်္ခါရရှိသည်။ ဧवံဝိညာဏော၊ ဤသို့သောဝိညာဏ်ရှိသည်။ သိယာနု၊ ပြစ်ရလိုမည်" ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့သောဧကဘင်္ဂတခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ ကာ။ ဧवं ခေါ၊ လျှင်။ ပုရက္ခတ္တောနှော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အပုရက္ခတ္တောနှော ဝါကျလည်း မခဲပြီ။ နှ-ပါသည်သာထူးတော့၏။)

ဂဟပတိ၊ ကာ။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဧနေန၊ လူအပေါင်းနှင့်။ ကတံ၊ စကားကို။ ဝိဂ္ဂယှ၊ခြင်းခဲ၍။ ကတ္ထော၊ ပြုတတ်ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဂဟပတိ၊ ကာ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊သည်။ "တုံ၊ သင်သည်။ ဣမံ ဗျတိနယံ၊ ဤမြေဝိနယကို။ နု အာဇာနာသိ၊ မသိ။ အဟံ၊ ငါသည်သာ။ ဣမံ ဗျတိနယံ၊ ကို။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ တုံ၊ သည်။ ဣမံ ဗျတိနယံ၊ ကို။ ကိံ အာဇာနိဿသိ၊ အဘယ်မှာ သိနိုင်လတ္တံ့နည်း။ တုံ၊ သည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ ဟောက်ပြန်သောအားဖြင့် (လမ်းမှား သောအားဖြင့်) ကျင့်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်သာ။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ် မှန်ကန်သောအားဖြင့် ကျင့်သူသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပုရေ ဝစနီယံ၊ ရှေးဦး ဆိုအပ်သည်ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ အဝစ၊ (သင်) ဆိုပြီ။ပစ္ဆာ ဝစနီယံ၊ နောက်၌ ဆိုအပ်သည်ကို။ ပုရေ၊ ရှေး၌။ အဝစ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ၏ (စကားသည်)။ သုဟိတံ၊ အကျိုးနှင့်စပ်၏။ တေ၊ သင်၏ (စကားသည်)။ အသဟိတံ၊ အကျိုးနှင့်မစပ်။ တေ၊သင်၏။ အဓိစ္စဏ္ဍံ၊ အလေ့အကျက်ကို။ ဝိပရာဝတ္တံ၊ ဆန့်ကျင် သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပေါက်ပြန်စေအပ်ပြီ။ (တနည်း။ တေ၊ ၏။ အဓိစ္စဏ္ဍံ၊ ကြာမြင့်စွာ

၁။ မ-၂ ၂ဂ္ဂစောဠိ (မဟာသကုလုဒါယိသုတ်) မ ၃၊ ၄၁ (သာမဂါမသုတ် ဒီ ၃၊ ၃၀၁ (သင်္ဂီတိသုတ်) တို့၌ကား "သဟိတံ ဧမ၊ အသဟိတံ ဧမ၊ ပုရေ ဝစနီယံ ပစ္ဆာ အဝစ၊ ပစ္ဆာ ဝစနီယံ ပုရေ အဝစ" ဟုဖြည်း ရှိကြ၏။ ဤ၌ ပါဠိအဋ္ဌကထာ အနက်ပေးလိုက်သည်။

"သဟိတံ ဧမတိ မယှံ ဝစနံ သဟိတံ ဘိလိဋ္ဌं ဟုတ္တာ ဟုတ္တာ အတ္ထဟုတ္တံ ဟူသော ဥပရိ သာမဂါမသုတ် ရှိကာအရင့်သည် ၎င်းပုဒ်ဆိုင်ရာ အရင့်အားလုံးကို ရြေးမီ ဝုံမိတည်။

လေ့ကျက်အပ်သော စကားသည်။ ဝိပထုဝတ္ထု၊ (ငါ၏တဒုန်းတည်းသောစကားပြင့်) ကပြောင်း ကပြန် ဖြစ်လေပြီ။ တေ၊ သင်၏ (အယူဒဿီ။ ဝါ၊ သင်၏အပေါ်ဒဿီ။) ဝါဒေါ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပိတောပိ၊ တင်အပ်ပြီ။ ဝါဒပွမောက္ခာယ၊ အပြစ်မှလွတ်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ စရ၊ လှည့်လည် ချေဦးလော။ (ထို၊ သင်သည်။ ဝါ၊ သင့်ကို။) နိဂ္ဂဟီတောပိ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (အခြားအလားတူ ပါဠိတော်၌ နိဂ္ဂဟီတောသိ စရ ဝါဒပွမောက္ခာယဟုချည်းရှိသည်။) သစေ ပဟောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်ငြားအုံ့။ နိမ္မေဒ္ဓေဟိဝါတိ၊ ပြေမှုလည်း ပြေးလေလော့"ဟု၍ ဝေရမိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ် ဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဟပတိ၊ ကာ။ ဝေ ခေါ၊ လျှင်။ ဧနေန၊ နှင့်။ ကထံ၊ ကို။ ဝိဂ္ဂယှ၊ ၍။ ကတ္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(ကထံ နု ဝိဂ္ဂယှ ဧနေန ကတ္တာ-ဝါကျလည်း နု-ပါသည်သာ ထူးတော့သည်။ အနက်မခဲပြီ။)

ကဟပတိ၊ ကာ။ ဗ္ဗတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ (ဝါ၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်အားပြင့်။) ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဌကဝဂ္ဂိယေ၊ သော။ မာဂဏ္ဍိယပညှေ၊ ၌။ ဩကာ ပဟာယ။ပ။ ဧနေန ကယိရာတိ ဩကံ။ပ။ ကယိရာဟူသော။ ယံ တံ၊ ယင်းစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (ဂါထာအနက် ပေးခဲ့ပြီ။)

ကဟပတိ၊ ကာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားပြင့်။ ဘာသိတသ၊ ဟောတော်မူ အပ်သော။ ဗ္ဗမသ၊ ဤဂါထာ၏။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားပြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝေ၊ သို့။ ဒဋ္ဌမ္ဘော၊ မှတ်အပ်၏။ ဗ္ဗတိ၊ ဤတွင် ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်ပြီးပြီ။

ဇတိယံ၊ သုံးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒုတိယဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်

၄။ (ဧवं မေ သုတံ-ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ပ။ ဟာလိဒ္ဒိကာနိ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။ "အန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မဟာကစ္စာန။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သက္ကပညှေ၊ သက္ကပညာသုတ်၌။ 'ဗဟုဝါသခ်ယဝိမုတ္တာ၊ဗ.ဟုဝါ၏ ကုန်ရာနိမ္မာန်ကို အာရုံပြု၍ လွတ်မြောက် သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ယေ တေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဝေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အစ္ဆန္ဒနိဒ္ဒာ၊ စင်စစ် ပြီးဆုံးခြင်းရှိကုန်၏။ အစ္ဆန္ဒ-ယောဂကွေမိနော၊ စင်စစ် ယောဂတို့၏ကုန်ရာ နိမ္မာန်ရှိကုန်၏။ အစ္ဆန္ဒပြဟ္မစာရိနော၊ စင်စစ် မြတ်သောအကျင့်ရှိကုန်၏။ အစ္ဆန္ဒပရိယောသာနာ၊ စင်စစ် (အမြဲ)ပြီးဆုံးခြင်းရှိကုန်၏။ ဒေဝ မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။ ဝေဒ္ဒါတိ၊ မြတ်ကုန်၏' ဟူသော"။ ဗ္ဗဒံ၊ ဤတရားစကားကို။

၁။ ကိဿာဝတာ နု ခေါ ဘန္တေ သိက္ခေ သံခိတ္တေန တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တော ဟောတိ အစ္ဆန္ဒနိဒ္ဒေါ အစ္ဆန္ဒယောဂကွေမီ အစ္ဆန္ဒပြဟ္မစာရီ အစ္ဆန္ဒပရိယောသာနော ဝေဒ္ဒေါ ဒေဝမနုဿာနံ။ ၁-ဥာဝ ဗုဒ္ဓ-တဏှာသင်္ခယသုတ်။

ယေ ခေါ ဒေဝါနမိန္ဒ သိက္ခေ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တာ၊ တေ အစ္ဆန္ဒနိဒ္ဒါ အစ္ဆန္ဒယောဂကွေမီ အစ္ဆန္ဒ-ပြဟ္မစာရီ အစ္ဆန္ဒပရိယောသာနာ။ ဒီ၂-၂၂၆။ သက္ကပညာသုတ်။ ဤပါဠိနှင့် ထူးခြားပုံကို သိရန် ဖော်ပြ လိုက်သည်။

ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံဒိဋ္ဌေန၊ အကျင့်အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမ ဃ၊ ဤ ဘုရားတော်၏။ အဝေ့ဌာ၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒဋ္ဌမ္ဘာတိ၊ မှတ်အပ်ပါသနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

(ကထာပတိ၊ ဒါယကာ။) ရူပဝေတုယာ၊ ရူပကွန္ဒာဋ္ဌ။ ယော ဘဝေါ၊ သည်။ ယောဇုဂေါ၊ သည်။ ယာ နန္ဒီ၊ သည်။ ယာ တဏှာ၊ သည်။ စေတသော၊ ၏။ အဓိဋ္ဌာနာဘိနိဝေသာနုသယာ၊ ဣုန်သော။ ယေ ဥပယုပါဒါနာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤပုဒ်မျှားအနက်ကို ပဌမဟာလိနီ-ကာနိသုတ်၌ရှု။) တေသံ၊ ထိုကာမစွဲနှစ်သည်တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခမ်းခြင်းကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ စာဂါ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ တပန်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ “စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သုဝိမုတ္တန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်ပြီ”ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ဝေဒနာဓာတု စသည်တို့၌ ဤနည်းမှီး၍ပေး။)

(ကထာပတိ၊ ကာ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဏ္ဌပဠေ၊ ၌။ “ယေ တေ။ပ။ ဒေဝ-မနုဿာနန္တိ၊ ယေ တေ။ပ။ဒေဝမနုဿာနံ”ဟူသော။ ယံ တံ၊ အကြင်တရားစကားတော်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (ကထာပတိ၊ ကာ။) ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံဒိဋ္ဌေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ အပ်သော။ ဣမဿ ခေါ၊ ဤဘုရားစကား၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဧवံ၊ ဤသို့ပြီးအတိုင်း။ ဒဋ္ဌမ္ဘော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သမာဓိသုတ်

၅။ (ဧवံ မေ သုတံ။ပ။ သာဝတ္ထိယံ၊ တတြ ခေါ။ပ။ ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သမာဓိံ၊ တည်ကြည်မှုသမာဓိကို။ ဘာဝေထ၊ ပွါးကြကုန်လော။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ ရူပဿ၊ ရှိ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းကိုလည်း။ (ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။) ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ပ။ သညာယ၊ သညာ၏။ပ။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။)

အမွန်ကို ဆယဝယသခ်ါတ် အနဲ့ အတိတာတိ အားဖြင့်၊ မ ၆-၁-၁၉၈။ အနော ရှေ့တိ ဝိနာသော၊ အနဲ့ အတိတာ နိဗ္ဗာ ဟောသည့် အမွန်ဖြစ်နိဗ္ဗာ၊ ဗီ ၆ ၂-၃၃၀ ဖွင့်၏။ အမွန်ဖြစ်နိဗ္ဗာ၊ ပျက်စီးခြင်း ဟူသော အဆုံးကိုလွန်သော ပြီးဆုံးခြင်းရှိကုန်၏။ စသည်ဖြင့် သမ္ပန်။ တဏှာသမ်ယကိုလည်း တဏှာ သခ်ၤယာတိ မဝေ့ပါ နိဗ္ဗာနမ္ပိ။ပ။ တဏှာသခ်ၤယေန မဝေ့ရန် ဝိမုတ္တာ, ထဏှာသခ်ၤယေ ဝါ နိဗ္ဗာနေ ဝိမုတ္တာ အဝိမုတ္တာတိ တဏှာသခ်ၤယဝိမုတ္တာ၊ ဗီ ၆ ၂ ၃၁၀ ဖွင့်၏။ တဏှာသခ်ၤယဝိမုတ္တာ၊ ထဏှာကို ကုန်ခမ်းစေ တတ် ချက်ခြင်းတည်သော မဂ်ဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ကုန်သောသူ တနည်းပေး။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မှုပဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကော စ၊ အာဟယ်နည်း။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ပ။ သညာယ၊၏။ပ။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ကော၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်တောင့်တ၏။ အဘိဝဒတိ၊ မှားသောအားဖြင့် သက်ဝင်ပြောဆို၏။ အဒ္ဓောသာယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

ကိဉ္စ၊ အာဟယ်ကိုလျှင်။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်တောင့်တသနည်း။ အဘိဝဒတိ၊ မှားသောအား ဖြင့် သက်ဝင်ပြောဆိုသနည်း။ အဒ္ဓောသာယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်သနည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၏။ပ။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အဘိနန္ဒတော၊ နှစ်သက်တောင့်တသော။ အဘိဝဒတော၊ မှားသောအားဖြင့် သက်ဝင်ပြောဆိုသော။ အဒ္ဓောသာယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ တဿ၊ ထိုသူ၏ (သန္တာန်၌)။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်ခြင်း(တဏှာ)သည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဖြစ်၏။ ရူပေ၊ ရူပ်၌။ ယာ နန္ဒီ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်း(တဏှာ)သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုနှစ်သက် ခြင်း (တဏှာ)သည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်မည်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ စွဲလမ်းမှု (ဥပါဒါန်)ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝ ဥပပတ္တိဘဝသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။) ဘဝပစ္စယာ၊ ကမ္မဘဝဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း(ဖြစ်ပွါးခြင်း) သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဇာတိပစ္စယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း, သေခြင်းသည်ဌင်း။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း,ငိုကြွေးခြင်း, ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်ဆင်းရဲခြင်း, ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်ဌင်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ ကေवलस्ส၊ အလုံးစုံသော။ ဝါ-ချမ်းသာမဟက်သက်သက်သော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဒုက္ခအစုတည်း။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ပ။ သညံ၊ သညာကို။ပ။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ပ။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်တောင့်တ၏။ပ။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းတည်း။ အယံ၊ ကား။ ဝေဒနာယ၊၏။ပ။ သညာယ၊၏။ပ။ သင်္ခါရာနံ၊တို့၏။ပ။ဝိညာဏဿ၊၏။သမုဒယော၊တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ကော စ၊ အာဟယ်နည်း။ပ။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ပ။ သညာယ၊၏။ပ။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက် မတောင့်တ။ နာဘိဝဒတိ၊ မှားသော အား၊ဖြင့် သက်ဝင်၍ မပြောဆို။ အဒ္ဓောသာယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ကိဉ္စ၊ အာဟယ်ကိုလျှင်။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက် မတောင့်တသနည်း။ နာဘိဝဒတိ၊ မှားသော အား၊ဖြင့် သက်ဝင်၍ မပြောဆိုသနည်း။ အဒ္ဓောသာယ၊ မျိုမတတ် စွဲလမ်း၍။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည် သနည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ နာဘိနန္ဒတော၊ မနှစ်သက် မတောင့်တသော။ နာဘိဝဒတော၊ မှားသော အား၊ဖြင့်သက်ဝင်၍ မပြောဆိုသော။ အဒ္ဓောသာယ၊ ၍။ နတိဋ္ဌတော၊မတည်သောသူ၏။ ရူပေ၊ ရူပ်၌။ ယာ နန္ဒီ၊ အကြင် နှစ်သက်ခြင်း (တဏှာ) သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ ထို နှစ်သက်ခြင်း (တဏှာ)သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ နန္ဒိနိရောဓာ၊ နှစ်သက်ခြင်း (တဏှာ) ၏

ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဥပါဒါနနိရောဓောဝေ၊ ဥပါဒါန်၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဥပါဒါန-နိရောဓာ၊ ဥပါဒါန်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဘဝနိရောဓောဝေ၊ ကမ္မဘဝ, ဥပပတ္တိဘဝ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)။ပ။ ဝေ၊ သို့။ ကေवलဿ၊ သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၏။ နိရောဓောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝေဒနံ၊ ကိုးပ။ သညံ၊ ကိုးပ။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကိုးပ။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက် မတောင့်ထ။ပ။ ဝေ၊သို့။ ကေवलဿ၊သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(၅) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထက်မော၊ ချုပ်ပျက်ခြင်းတည်း။ အယံ၊ ကား။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ပ။ သညာယ၊ ၏။ပ။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထက်မော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ပဋိသလ္လာဏသုတ်

၆။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဋိသလ္လာဏေ၊တယောက်ထည်းတည်း ကိန်းအောင်း ရာ(ဆိပ်ငြိမ်ရာ)အရပ်၌။ ယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇထ၊ ရောက်ကြကုန် လော။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသလ္လာဏော၊ တယောက်ထည်းတည်း ကိန်းအောင်းရှိ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ (ကြွင်းသော ဝါကျအားလုံးသည် သမာဓိသုတ်နှင့်တူ၏။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဥပါဒါပရိတဿနာသုတ်

၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဥပါဒါပရိတဿနဉ္စ၊ စွဲလမ်း ခြင်းဖြင့် ထပ်မက်ခြင်းကိုလည်း။ အနုပါဒါအပရိတဿနဉ္စ၊ မစွဲလမ်းခြင်းဖြင့် မတပ်မက်ခြင်းကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအုံ့။ (တံ သုဏာထ။ပ။ ပစ္စဿောသုံ၊ ပေးမြဲ။) သဓေါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည် —

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘာယ်သို့လျှင်။ ဥပါဒါပရိတဿနာ၊ စွဲလမ်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ထပ်မက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။(ပေယျာ လကို နကုလပိတုသုတ်၌ရှိ၏ဟော်။)

ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်။ ဝါ-အတ္တဟုရှု။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန်ရှု၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ရူပဝန္တံ ဝါ၊ ရူပ်ရှိ၏ဟုရှု၏သော်လည်း။ (သမနုပဿတိ၊ ၏။) အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ရူပံ ဝါ၊ ရူပ်ဟုရှု၏သော်လည်း။ (သမနုပဿတိ၊ ၏။) ရူပဿိ၊ ရူပ်၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟုရှု၏သော်လည်း။ (သမနုပဿတိ၊ ၏။)

တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ တံ ရှပ်၊ ထိုရှပ်သည်။ ဝိပရိဏာမတိ၊ ဖောက်ပြန်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာ(ပျက်စီးခြင်း)အားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ ရူပဝိပရိဏာမညထာဘावါ၊ ရှပ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်း, တပါးသော အခြင်းအရာ(ပျက်စီးခြင်း)အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ရူပဝိပရိဏာမာနုပရိဝတ္တိ၊ ရှပ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ ရူပဝိပရိဏာမာနုပရိဝတ္တိဇော၊ ရှပ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်သော ဝိညာဏ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ပရိတဿနာ၊ တပ်မက်ခြင်း(တဏှာ)တို့သည်ရင်း။ မမ္မသမ္ဘဝါ၊ အကုသိုလ်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းတို့သည်ရင်း။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ သိမ်းကြုံးယူ၍။ ဝါ၊ ကုန်ခမ်းစေ၍ ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ စေတသော၊ ကုသိုလ်စိတ်၏။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်ခမ်းခြင်းကြောင့်။ ဥတ္တာသဝါ စ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏၊ ဝိဃာတဝါ စ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းရှိသည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။) အပေက္ခဝါ စ၊ ငဲ့ကွက်တွယ်တာခြင်းရှိသည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဥပါဒါယ စ၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) စွဲလမ်းၗ်လည်း။ ပရိတဿတိ၊ တပ်မက်၏။

(ဝေဒနံဝါကျ သညံဝါကျ သင်္ခါရေဝါကျ ဝိညာဏံဝါကျတို့ကို့လည်း ဤနည်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဥပါဒါပရိတဿနာ၊ စွဲလမ်းခြင်းဖြင့် တပ်မက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အနုပါဒါအပရိတဿနာ၊ မစွဲလမ်းခြင်းဖြင့် မတပ်မက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပ။ အရိယသावကော၊ သည်။ ရူပံ၊ ရှပ်ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်။ နသမနုပဿတိ၊ မမှု။ ပ။ ဥတ္တာသဝါစေဝ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိဃာတဝါ စ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းရှိသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပေက္ခဝါ စ၊ ငဲ့ကွက်တွယ်တာခြင်းရှိသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုပါဒါယ စ၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်)မစွဲလမ်းမူ၍လည်း။ နပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။

(ဝေဒနံဝါကျစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး၊ မခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ၊ လျှင်။ အနုပါဒါအပရိတဿနံ၊ မစွဲလမ်းခြင်းဖြင့် မတပ်မက်ခြင်းသည်။ ဟောတိတိ၊ ၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ထေရဝေါစပြန်သတ်။)ဤတိ၊ ၏။

သတ္တမံ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဒုတိယဥပါဒါပရိတဿနာသုတ်

၈။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ (ဥပါဒါပရိတဿနဉ္စ။ပ။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ပေးပြီ။)ဘဂဝါ၊သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဥပါဒါပရိတဿနာ၊ စွဲလမ်းခြင်းဖြင့် တပ်မက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမ ဟူသော သုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ရူပံ၊ ရှပ်ကို။ "တေ၊ ဤရှပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ သော၊ ဤရှပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ဤရှပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တ"ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ တံ ရှပ်၊ ထိုရှပ်သည်။

၁။ ပရိယာဒိယိတ္ဝာတိ ပရိဟောဝ သမ္ဘသော အာဒါယ၊ ဂဟေတ္ဝာတိ အယာမတ္ထ အတ္ထော။ပ။ ပရိယာဒိ-ယတိတိ ပရိဂ္ဂိဏောတိ။ ဒီ-သဒ္ဒံ ဟိ သဒ္ဒဝိဒူ ခယတ္ထံ ဝဏ္ဏေန္တိ၊ မ ဋီ-ဘုန်။

ဝိပရိဏာမတိ၊ ဖောက်ပြန်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာ (ယွက်စီးခြင်း) အားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ ရူပဝိပရိဏာမညထာဘावေါ၊ ရူပ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်း, တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဝေဒနံစသော လေးဝါကျကိုလည်း ဤနည်းမှီးရှိပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं ခေါ၊ လျှင်။ ဥပါဒါပရိတဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အနုပါဒါအပရိတဿနာ၊ မစွဲလမ်းခြင်းဖြင့် မတပ်မက်ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတရှိ သော။ အရိယသावကော၊ သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ "တေ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤရူပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နု အသ္မိ၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤရူပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နု အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟု၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအရိယသावကာ၏။ တံ ရူပံ၊ ထိုရူပ်သည်။ ဝိပရိဏာမတိ၊ ဖောက်ပြန်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအရိယသावကာ၏။ ရူပဝိပရိဏာမညထာဘावေါ၊ ရူပ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်း တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ (ဝေဒနံစသော လေးဝါကျတို့ကိုလည်း ဤနည်းမှီးပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं ခေါ၊ လျှင်။ အနုပါဒါ အပရိတဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဆဋ္ဌေ၊ ပြီး (တေဒဝေါစ ပြန်သတ်။) ဣတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌမ်၊ ခွစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ကာဝတ္ထယအနိစ္စသုတ်

၉။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတာနာဂတံ၊ အတိတ်အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ဝါ-ဖြစ်ပြီးဖြစ်လတ္တံ့ ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ပဘङ्गုနဿ၊ ပစ္စုပ္ပန္နသား၊ ပစ္စုပ္ပန်ရှိ၌။ ဝါ-ဖြစ်ဆဲ ရှိ၌။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုမူယုတ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝါ-ဤရူပ်၏ မမြဲသောသဘောကို။ ပဿံ၊ ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသावကော၊ သည်။ အတီတဿ ံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ရူပဿ ံ၊ ရူပ်၌။ အနုပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်တွယ်တာခြင်းမရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ ဝါ-ဖြစ်လတ္တံ့ သော။ ရူပံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်မတောင့်တ။ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ဝါ-ဖြစ်ဆဲသော။ ရူပဿ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မှက်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဝေဒနာစသော လေးဝါကျကိုလည်း ဤနည်းမှီးပေး။) ဣတိ၊ ၏။

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ကာဝတ္ထယဒုက္ခသုတ်

၁၀။ (ဤသုတ်သည် အနိစ္စနေရာ၌ ဒုက္ခသင်းရ၌ ဟောသည်သာထူး၏။)

ဒသမ်၊ အဆယ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ကာလတ္တယအနတ္တသုတ်

ဝ။ (ဤသုတ်လည်း အနိစ္စနေရာ၌ အနတ္တသာ့ငင်းရှိဟောသည်သာ ထူးခြား။)
ကောဇသမံ၊ တဆယ့်တစုမြောက်သော သုတ်တည်း။

ပဌမမောဃရွေးဦးစွာဝေသာ။ နကုလပိတုဝကွေ့၊ နကုလမိတုဝဂ်သည်။
နိဒ္ဒေတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုနကုလပိတုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါန်း၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နကုလပိတာ၊နကုလပိတုသုတ်၎င်း။ဒေဝဒဟာ၊ဒေဝဒဟသုတ်၎င်း။ဒွေပါ၊နှစ်သုတ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဟာလိဒ္ဒိကာနိ၊ ပဌမ ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်, ဒုတိယ ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ် တို့၎င်း။သမာဓိဟဋ္ဌိသလ္လာဏာ၊သမာဓိသုတ်,ဟဋ္ဌိသလ္လာဏသုတ်တို့၎င်း။ဒုဝေ၊နှစ်သုတ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါဒါပရိတဿနာ၊ပဌမဥပါဒါပရိတဿနာသုတ်,ဒုတိယဥပါဒါပရိတဿနာ သုတ်တို့၎င်း။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ကာလတ္တယ အနိစ္စသုတ်, ကာလတ္တယ ဒုက္ခသုတ်, ကာလတ္တယ အနတ္တသုတ်တို့၎င်း။ တေန၊ ထိုသုတ်အများကိုရထားခြင်းကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ နကုလပိတုဝဂ်ဟူ၏။ ပဂုဏ္ဏတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-အနိစ္စဝဂ်

၁-အနိစ္စသုတ်

ဝ၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ—သာဝတ္ထိယံ။ တတြ ခေါ။ပ။ ပေးပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အပြုမရှိ။ပ။ဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ အပြုမရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ ဤသို့။ဝါ၊ဤရူပ်၏မပြုသောသဘောကို။ ဟဏ်၊ ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယ-သာဝကော၊ သည်။ ရူပသ္မိံ၊ ရူပ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ပ။ဝိညာဏသ္မိံ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့လတ်သော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်မက်ခြင်း ကင်းခြင်း ကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော်။ (ဓမ၊ ဝါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။) ဝိမုတ္တန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီဟူ၏။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဧဝတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပေပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ကရဏီယံ၊မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ဤမဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ။ အပရံ၊ ထပါ။သောမဂ္ဂသာဝနာကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ" ဟူ၏။ (ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤအတ္တဘောမှ။ အပရံ၊ တပါ။သောအတ္တဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိဟူ၏။ ဆောင်လည်းပေး။) ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်တည်း။

၂-ဒုက္ခသုတ်

၁၃။ (ဣတ္ထိသုတ်၌ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတ္ထျသာ ထူး၏။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အနတ္တသုတ်

၁၄။ (ဣတ္ထိသုတ်၌လည်း အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ဣတ္ထျသာထူး၏။)

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ယဒနိစ္စသုတ်

၁၅။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရှေး၊ သည်။ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိ။ ယံ၊ အကြင် ရှိသည်။ အနိစ္စ၊အမြဲမရှိ။ တံ၊ထိုရှိသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ယံ၊အကြင်ရှိသည်။ ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲ၏။ တံ၊ ထိုရှိသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ အကြင်ရှိသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တံ၊ ထိုရှိကို။ "တေ၊ ဣရှိသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာသည်။ နိ၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ ဣရှိသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအသ္မိ၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ ဣရှိသည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်" ဟူ၍။ ဧवं၊ ဣသို့။ (ဧवं အနက်မဲ့။) ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ မှန်ကန်စွာ သိသော ဝိပဿနာပညာ မက်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဌအပ်၏။(ဝေဒနာ စသည်ကိုလည်း ဣနည်းပေး။) ဣတိ၊၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ယံဒုက္ခသုတ်

၁၆။ (ဣတ္ထိသုတ်၌ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏ စသည်ဖြင့်ဒုက္ခကို အထူးပြု၍ဟောသည်သာထူး၏။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ယဒနတ္တာသုတ်

၁၇။ (ဣတ္ထိသုတ်၌လည်း အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ် စသည်ဖြင့် အနတ္တကို အထူးပြု၍ ဟောသည် သာ ထူး၏။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သဟေတု အနိစ္စသုတ်

၁၈။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရှေး၊ သည်။ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိ။ ရှယဟု၊ ရှိ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ယောပိ ဟေတု၊ အကြင်အကြောင်းသည်လည်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ အကြင် အထောက်အပံ့သည်လည်း။ (အတ္ထိ၏။) သောပိ၊ ထိုအကြောင်း အထောက်အပံ့သည်လည်း။ အနိစ္စော၊ အမြဲမရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိစ္စသမ္ဘူတံ၊ အမြဲမရှိသော သဘောကြောင့် ဖြစ်ပေါ်

လာသော။ ရှိ၏၊ ရှိပ်သည်။ ကုမ္ဘာ၊ အဘယ်မှာလျှင်။ နိစ္စံဟုဝိဿဇဇီ၊ မြဲခြင်းသဘောရှိ[illegible]
နည်း။(ဤဝါကျမှ ဝယ် ရှိနောက်၌ တကျေးငှားပြီး ပိုနေသည်။ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး၊
အကြွင်းလည်းမထူး။)

သတ္တမ၊ ရုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-သဟေတုဒုက္ခသုတ်

၉-သဟေတုအနတ္တသုတ်

၁၉၊ ၂၀။ (ဤနှစ်သုတ်လည်း သဟေတုအနိစ္စသုတ် နည်းတူပေး။)

၁၀-အာနန္ဒသုတ်

၂၁။ (ဘာဝတ္ထိယံ အာရာမေ ပေးမြဲ။) အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည် ။ပ။
ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နိဗ္ဗာနော နိဗ္ဗာနောတိ၊ ချုပ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းဟူ၏။
ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကတမေလောနု ခေါ ဗျာနုံ။ အဘယ်တရားတို့၏။
နိဗ္ဗာနော၊ ချုပ်ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာနောတိ၊ ချုပ်ခြင်းဟူ၏။ ဝုစ္စတိတိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း"
ဟူသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ရှိ၏၊ ရှိပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အပြမရှိ။ သင်္ခတံ၊
အကြောင်းလေးပါးတို့သည် ပြုပြင်အပ်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကိုစဲ့ခ၍ဖြစ်ပေါ် လာ၏။ ခယ-
ဓမ္မံ၊ ကုန်ခမ်းခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မံ၊ ယွက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝိရာဂဓမ္မံ၊ ပျောက်ဆုံးခြင်း
သဘောရှိ၏။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တဿ၊ တိုရပ်၏။ နိဗ္ဗာနော၊ ချုပ်ခြင်းကို။
နိဗ္ဗာနောတိ၊ ချုပ်ခြင်းဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ (ဟိုညာဝါကျ၌ ခိုင်မြဲအောင် နှစ်ကြိမ်
ဆိုပြီ၊ အမေးဝါကျတို့၌ တကြိမ်သာဆိုရပြီ၊ ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းကိုမှီးရှုပေး။)
အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣမေသံ ခေါ ဗျာနုံ၊ ဤရှစ်ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဏ် တရားတို့၏။
နိဗ္ဗာနော၊ ချုပ်ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာနောတိ၊ ချုပ်ခြင်းဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဒသမ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ရုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အနိစ္စဝဂ္ဂေါ၊ အနိစ္စဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုအနိစ္စဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အနိစ္စံ၊ အနိစ္စသုတ်ကိုလည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသုတ်ကိုလည်း။ အနတ္တာ၊ အနတ္တာသုတ်ကိုလည်း။
အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ တယော၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ ယဒနိစ္စာ၊ ယဒနိစ္စသုတ်,
ယံဒုက္ခသုတ်, ယဒနတ္တာသုတ်တို့ကိုလည်း။ ဟေတုနာပိစ၊ ဟေတုသဒ္ဓါဖြင့်လည်း။ တယော၊
သုံးသုတ်ကုန်သော သဟေတုအနိစ္စသုတ်, သဟေတုဒုက္ခသုတ်, သဟေတုအနတ္တသုတ်တို့
ကိုလည်း။ အာနန္ဒေနစ၊ အာနန္ဒသုတ်နှင့်လည်း။ (ဘဟာ၊ တကွ။) ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့ကို
လည်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-အာရုဝဂ်

၁-အာရသုတ်

၂၂။ (အာဝတ္ထိယံ။ တတြ ခေါ။ ပေးမြဲ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဘာရဉ္စ၊ ဝန်ကိုဌင်း။ ဘာရဟာရဉ္စ၊ ဝန်ကိုထမ်းဆောင်တတ်သူကိုဌင်း။ ဘာဟာရဒါနဉ္စ၊ ဝန်ကိုယူဆောင်ကြောင်းကိုဌင်း။ ဘာရနိက္ခေပနဉ္စ၊ ဝန်ကိုပစ်ချထားကိုဌင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူဘိုး့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်လော။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အာဝဲဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေနိယံ၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ် ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓာဌင်း။ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို။ ဘာရော၊ ဝန်ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘာရဟာရော၊ ဝန်ကို ထမ်းဆောင်တတ်သူသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဣတိ၊သို့။ ဝေနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ၏။ ဝေ နာမော၊ ဤသို့သော အမည်ရှိသော။ ဝေ ဂေါတ္တော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသော။ ယော အယံ အာယသ္မာ၊ အကြင်အရှင်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအရှင်ကို။ ဘာရဟာရော၊ ဝန်ကို ထမ်းဆောင်တတ်သူဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘာရာဒါနံ၊ ဝန်ကို ယူဆောင်ကြောင်းသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ယာယံ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်၏။ ဝါ။ တဖန် ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ နန္ဒီရာဂသဟဂတာ၊ ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်တတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်၏[1]။တတြ တတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ထိုထိုဘုံ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ (သာ၊ ထိုတဏှာတည်း။) ဣဓ၊ ဤတဏှာသည်။ ဧသယျတာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမဘုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာဌင်း။ ဘဝတဏှာ၊ ရူပ အရူပဘဝ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာဌင်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဘဝပြတ်ရာ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာဌင်းတည်း[2]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာသုံးပါးကို။ ဘာရာဒါနံ၊ ဝန်ကို ဆောင်ယူကြောင်းဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘာရနိက္ခေပနံ၊ ဝန်ကို ချထားသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ တဏှာယေव တဏှာယ၊ ထိုသုံးပါးသော တဏှာ၏သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြွင် အကြွင်မဲ့ ကင်းဝေးပျောက်ရာ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်[3]။ ယော စာဂေါ၊ အကြွင် စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော

၁။ နန္ဒိရာဂေန သဟ ဂတာတိ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ ဒီ-ဋ္ဌ ၂-၃၇၉။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာတိ နန္ဒိရာဂေန သဟ ဧကဋ္ဌမေव ဂတာ၊ တဿာဝသဟဂတံ ဟိ ဣဓ အဓိပ္ပေတံ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၊ ၂၇၃။ တဿာဝဏ္ဏော ပဟဋ္ဌ သဟသဒ္ဒေါ သမိသောနာ ဧဿာတိ အာဒီသု ဝိယ၊ တသ္မာ နန္ဒိရာဂဘာဝံ ဂတာ သမ္ဘာသုပိ အဝဏ္ဏာသု နန္ဒိရာဂဘာဝသာ အဟဋ္ဌာယ ဝဋ္ဌနတောတိ အဝဏ္ဏော။ ဒီ-ဋီ ၂-၃၄၀။

၂။ ကာမေ တဏှာ ကာမတဏှာ။ပ။ ဘဝေ တဏှာ ဘဝတဏှာ။ပ။ ဝိဘဝေ တဏှာ ဝိဘဝတဏှာ။ ဒီ-ဋ္ဌ ၂-၃၇၉။

၃။ အသေသမေတ္တ တဏှာ ဝိရုဇ္ဈတိ ပဟုဇ္ဈတိ နိရုဇ္ဈတိ ပဟီယတိတိ။ပ။ ဝေဒိတမ္ဗာနိ- ဤဌိုကာနင့် ဝိသုဒ္ဓိ ၆-၁၃၇-ရုတိယနည်းတည်း။ ဝိသုဒ္ဓိ-ဋ္ဌ ၂-၁၃၇-ပဌမနည်းအလို 'အကြွင် ထပ်ခြင်း ကင်းကြောင်း မဂ်ခြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်'ဟု ပေးလေ။ ဝိသုဒ္ဓိ-ဋ္ဌ ၂-၃တိယနည်းအလို အသေသဝိရာဂ, အသေသနိရောဓ ဟု ၂ဖုရိုကြံသည်။

ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင် တဝန် စွန့်ထုနိုင်ဖွယ်သည်။ ယာ ပုတ္တိ၊ အကြင် လွတ်ထု နိုင်ဖွယ်သည်။ ယော အနာလယော၊ အကြင်ကပ်ငြိခြင်းကင်းထု နိုင်ဖွယ်သည်။(အတ္ထိ၏။သော၊ထိုနိုင်ဖွယ်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤနိုင်ဖွယ်ကို။ ဘာရနိုက္ခေပနံ၊ ဝန်ကိုချထုဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏ ဟူသော။ ကေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (တေဒဝေါစ ပြန်စပ်။)

ဘာဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္တာနေ၊ ဟောတော်မူ ပြီး၍။ သတ္ထာ၊ သည်။ အတ၊ ထို့။ အပရံ၊ တပါး၊သော-—

ပဋ္ဌကွန္ဒာ၊ ငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ဘာရာ၊ ဝန်ထုပ် တို့တည်း။ ပုဂ္ဂလော စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်ကား။ ဘာရဟာရော၊ ခန္ဓာဝန်ကိုဆောင်သူ တည်း။ လောကေ၊ လောကတွင်။ ဘာရာဒါနံ၊ ခန္ဓာဝန်ကို ယူဆောင်ခြင်းသည်။ ဒုခံ၊ ဆင်း ရဲ၏။ ဘာရနိုက္ခေပနံ၊ ခန္ဓာဝန်ကို ပစ်ချခြင်းသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။

ကဏ္ဍံ၊ လေးလံသော။ ဘာရံ၊ ခန္ဓာဝန်ကို။ နိက္ခိပိတ္မာ၊ ပစ်ချ၍။ အညံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာဝန်မှ တပါးသော။ သာရံ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာဝန်ကို။ အနာဒိယ၊ မယူမဆောင်မူ၍။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ သမူလံ၊ အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ။ အဗ္ဗုယှ၊ နုတ်၍။ နိစ္ဆာတော၊ ဆာလောင်တတ်သော တဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်း ငြိမ်းအေး၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

ပဉ္စမံ၊ ရှေးဦးရှာသောသုတ်တည်း။

၂-ပရိညသုတ်

၂၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ပရိညေယ္ယေ၊ ပိုင်းခြားရှု သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရားတို့ကိုငင်း။ ပရိညံ၊ ပိုင်းခြားရှုသိရာဖြစ်သော။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကို ငင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဆုံ။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိညေယ္ယာ၊ ပိုင်းခြားရှုသိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ ပရိညေယ္ယော၊ ပိုင်းခြားရှုသိအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတည်း။ ဝေဒနာ၊ သည်။ပ။ သညာ၊ သည်။ပ။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ပရိညေယ္ယော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတရားတို့ကို။ ပရိညေယ္ယာ၊ အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိညာ၊ ပိုင်းခြားရှုသိရာသည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ရာဂက္ခယော၊ အကြင်ရာဂ၏ကုန်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သည်။ ယော ဒေါသက္ခယော၊ အကြင်ဒေါသ၏ကုန်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သည်။ ယော မောဟက္ခယော၊ အကြင် မောဟ၏ကုန်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သည်။ (အတ္ထိ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤ ရာဂ ဒေါသ မောဟ တို့၏ ကုန်ရာ(နိဗ္ဗာန်)ကို။ ပရိညာ၊ ပိုင်းခြားရှုသိရာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဘိဇာနသုတ်

၂၄။ သာဝတ္ထိ နိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အနဘိဇာနံ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မသိသောသူသည်။ အပရိဇာနံ၊ (အနိစ္စစသောအားဖြင့်) ပိုင်းခြားရှု မသိသော သူသည်။ အဝိရုဇယံ၊ တပ်မက်မှုမကင်းစေသောသူသည်။ အပ္ပဇဟံ၊ မပယ်စွန့်သောသူသည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊

ဝဏ္ဏဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊ အဘမျှော၊ မထိုက်။ ဝေ၊ နှုတ်၊ ကို။ပ။ သည်၊ ကို။ပ။ သခါရေ၊ ဟူကို။ပ။ ဝိညာဏ်၊ ကို။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ပ။ အဘမျှော၊ မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟူ။ ရှေးရှု ခေါ်၊ ရှုပ်ကို ကား။ အဘိဇာနံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိသောသူသည်။ ပရိဇာနံ၊ (အနိစ္စစသောအားဖြင့်) ပိုင်းခြားမှ သိသောသူသည်။ ဝိရာဇယေ၊ တပ်မက်မှုကင်းစေသောသူသည်။ ပဇဟေ၊ ပယ်စွန့်သော သူသည်။ပ။ ဘမျှော၊ ထိုက်၏။ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ သည်၊ ကို။ပ။ သခါရေ၊ တို့ကို။ပ။ ဝိညာဏ်၊ ကို။ အဘိဇာနံ၊ သည်။ပ။ ဘမျှော၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဃဋိယ်၊ သုံးဦးမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဆန္ဒရာဂသုတ်

၂၅။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပသို့၊ ရှုပ်၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင် လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုရှုပ်၌ လိုချင်တပ်မက်ခြင်း(ဝဏ္ဏာ)ကို။ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော။ ဝေ၊ ဤသို့ (ရှုပ်၌ လိုချင်မှုကို)ပယ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တံ ရူပံ၊ ထိုရှုပ် သည်။ ဝါ၊ ကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဥစ္ဆိန္နမူလံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ် အရင်း ရှိသည်။ ဣတ္ထတ္ထံ၊ ထန်းပင်တည်ရာ (ကျင်း) ကဲ့သို့ပြုအပ်သည်။ အနဘावံ၊ တဖန် မဖြစ် အောင် ပြုအပ်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မံ၊ မဖြစ်ပေါ်ခြင်း သဘောရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။) ဣတိ၊ ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးဦးမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အဿာဒသုတ်

၂၆။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဘောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးရှေ့သာလျှင်။ အနဘိသမ္ဘုဇ္ဈဿ၊ သစ္စာလေးပါးကိုမသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေव၊ ဘုရားအလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ "ရူပဿ၊ ရှုပ်၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာမှုယ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ (ရူပဿ၊ ၏။) အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ (ရူပဿ၊၏။) နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း ထွက်မြောက် ရာသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ပ။ သညာယ၊ ၏။ပ။ သခါရာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ပ။ ကိန္တု၊ အဘယ်နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ရူပံ၊ ရှုပ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဉ်၍။ ယံ ခေါ သုခံ သောမနဿံ၊ အကြင် ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း သည်။ ရူပဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာမှုယ်တည်း။ ရူပံ၊ ရှုပ်သည်။ ယံ အနိစ္စံ၊ အကြင် အမြဲ မရှိ။ ယံ ဒုက္ခံ၊ အကြင် ဆင်းရဲ၏။ ယံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ အကြင် ဖောက်ပြန်သော သဘော ရှိ၏။ အယံ၊ ဤအမြဲမရှိ ဆင်းရဲခြင်း ဖောက်ပြန်သောသဘောသည်။ ရူပဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ် တည်း။ ရူပသို့၊ ရှုပ်၌။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင် လိုချင်တပ်မက်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက် ခြင်းသည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင် လိုချင်တပ်မက်ခြင်းကို ပယ်စွန့်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊၏။) ဣဒံ၊ ဤလိုချင်တပ်မက်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း ပယ်စွန့်ခြင်းသည်။ ရူပဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း ထွက်မြောက်ရာတည်း။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်း ပဿဝကိုဝဋ္ဌ၊ အပြည့်ကျွတ်ပြီးသော ကာလတိုင်အောင်
လျှင်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌန်၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေသံ ဥပါဒါ[illegible]ဒုတိယ
ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၏။ အဿာဒဋ္ဌ၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်း။ [illegible]
အာဒီနဝဋ္ဌ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ နိဿရဏဋ္ဌ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း
ကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း
နှ အဋ္ဌညာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူသေး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ [illegible]
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ သဒေဝကေ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်ဟာ[illegible]
သော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္ထီမာရ်နတ်ပြည်နှင့် တကွသော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ့ဗိုလ်ပြည် ၂၀-နှင့်
တကွသော။ လောကေ၊ ဘြဟ္မာသလောကဌ်။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွ
သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ်ဟူသောဝင်း, ကြင်းသောလူနှင့် တကွသော။ ပဇာယ၊
သတ္တဝေါကဌ်။ "အနုဇ္ဇရံ၊ မိမိထက် အမြတ်မရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ"၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
သမ္ဗုဒ္ဓတရားကို။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိတိ၊ ထိုးထွင်းမြင်၍ သိတော်မူပြီ" ဟူ၍။ နေဝပဋ္ဌညာသိ"၊ ဝန်ခံ
တော်မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာတော စ ဧဝါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဧဝံ၊ သို့။
ပဋ္ဌန်၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ပ။ အဋ္ဌညာသိ"၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်
သိတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ အဝ၊ ထိုအခါ၌။ပ။ ပစ္စညာသိ"၊ ဝန်ခံတော်မူပြီ။
"မေ၊ ၏။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကုပ္ပါ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ။ အယံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။
အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဖန်
ဘဝသစ်ကိုပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊မရှိ"ဟူသော။မေ၊ငါဘုရား၏။ဃသန်၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏဋ္ဌ၊
ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယအသာဒသုတ်

၂၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ထည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ရူပဿ၊ ၏။ အဿာဒ-
ပရိယေသနံ၊ သာယာဖွယ်ကိုရှာခြင်းငှါ။ အစရိ"၊ လှည့်လည်ပြီ။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ ယော အဿာဒေါ၊
အကြင်သာယာဖွယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုသာယာဖွယ်ကို။ အဇ္ဈဂမံ၊ ရပြီ။ ယာဝတာ၊
အကြင်မျှလောက်။ ရူပဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုရူပ်၏သာယာဖွယ်
ရှိသမျှကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ သုဒိဒ္ဓေ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ရူပဿ၊ ၏။ အာဒီနဝပရိယေသနံ၊ အပြစ်ကိုရှာခြင်းငှါ။ အစရိ"၊
လှည့်လည်ပြီ။ ရူပဿ၊ ၏။ ယော အာဒီနဝေါ၊ အကြင်အပြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထို
အပြစ်ကို။ အဇ္ဈဂမံ၊ ရပြီ။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ရူပဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။
(အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုရူပ်၏အပြစ်ရှိသမျှကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ မေ၊ သည်။ သုဒိဒ္ဓေ၊
ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ရူပဿ၊ ၏။ နိဿရဏပရိယေသနံ၊
ထွက်မြောက်ရာကို ရှာခြင်းငှါ။ အစရိ"၊ ပြီ။ ရူပဿ၊ ၏။ ယံ နိဿရဏံ၊ အကြင်ထွက်မြောက်
ရာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုရူပ်၏ထွက်မြောက်ရာကို။ အဇ္ဈဂမံ၊ ရပြီ။ ယာဝတာ၊ လောက်။
ရူပဿ၊ ၏၊ နိဿရဏံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုရူပ်၏ထွက်မြောက်ရာကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ မေ၊

သည်။ သုဒိဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာမြင်ဖေပါပြီ။ (ဝေဒနာစသည်ကို ဤနည်းပေး၊ ယာဝကီဝဉ္စာစသည်ကိုလည်း ရှေးသုတ်နည်းပေး။)

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-တတိယအဿာဒသုတ်

၂၇။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရှုပဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ (နောစေဒံ=နော+စေ+ဣဒံ ဟုခွဲ။ ဣဒံ နိပါတ်မျှ။ ထို့အတူ နယိဒံ၌လည်း ဣဒံ နိပါတ်မျှ။) နော စေ အဿာဒေါ၊ အကယ်၍မရှိပြားအုံ့။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ရှုပဿိ၊ ရုပ်၌။ နိ သာရဇ္ဇေယျုံ၊ ပြင်းစွာမတပ်မက်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ရှုပဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရှုပဿိ၊ ၌။ သာရဇ္ဇန္တိ၊ ပြင်းစွာတပ်မက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရှုပဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ နော စေ အဿာဒေါ၊ပြားအုံ့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ရှုပဿိ၊ ၌။ နိ နိဗ္ဗိန္ဒေယျုံ၊ မငြီးငွေ့ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ လျှင်။ ရှုပဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ရှုပဿိ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒန္တိ၊ ငြီးငွေ့ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရှုပဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ထွက်မြောက်ရာသည်။ နော စေ အဿာဒေါ၊ ပြားအုံ့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ရှုပဿ၊ မှ။ နိ နိဿရေယျုံ၊ မလွတ်မြောက်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ လျှင်။ ရှုပဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။သတ္တာ၊တို့သည်။ ရှုပဿ၊ မှ။ နိဿရန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြောင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံးလျှင်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ (ဝေ၊ ဤသို့။ ဤသုတ်၌မပါ ရှေးသုတ်မျှားဟုပါသည်။) ပဋ္ဌန်၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဥပါဒါ-နက္ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဿာဒတော၊ အားဖြင့်။ပ။ နိ အဇ္ဈတ္တသုခ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သဒေဝကာ၊ သော။ သမာရကာ၊ သော။ သဗြဟ္မကာ၊ သော။ လောကာ၊ မှ။ သဿမဏ-ဗြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယ၊ မှ။ နေဝ နိဿဋာ၊ မထွက်မြောက်ကုန်။ နေဝ ဝိသံယုတ္တာ၊ မယှဉ်ကုန်။ နေဝ ဝိပ္ပယုတ္တာ၊ မလွတ်ကုန်။ ဝိမရိယာဒီကတေန၊ ပြုအပ်ပြီးသော (ကိလေသာ,ဝဋ္ဋ)အလိုင်းအခြားမရှိသော ။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နေဝ ဝိဟရိ သု၊ မနေကုန်။ဘိက္ခဝေ။ တို့။ ယတော စ ခေါ၊ ၌ကား။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ပ။ အဇ္ဈတ္တသုခ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ၊ ၌။ နိဿဋာ၊ ထွက်မြောက်ကုန်ပြီ။ ဝိသံယုတ္တာ၊ မယှဉ်ကုန်။ ဝိပ္ပယုတ္တာ၊ လွတ်မြောက်ကုန်ပြီ။ဝိမရိယာဒီကတေန၊ သော။ စေတသာ၊ဖြင့်။ဝိဟရိ သု၊ နေကုန်ပြီ ၂။ ဣတိ၊ ၏။

သတ္တမ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အတိနန္ဒနသုတ်

၂၉။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊အကြောင်သူသည်။ ရှုပ်၊ ရူပ်ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သည်မည်၏။ ယော၊ သည်။

၁။ ဝိမရိယာဒီကတေနာတိ နိမ္မရိယာဒီကတေန၊ ဤအဋ္ဌကထာ၊ မဂ္ဂ ၄-၆၈။

၂။ ဝိဟရိ သုဟူသော ဗုတ်ခရာဝါကျတောက်၌ အနုယောဝါကျ၌ ဝိဟရိ သုဟုပြင်၍ သမ္ဗန္ဓသည်။ ပရိသမာ ပနဟုတ်နှင့် ရောရှိ ဝိဟရန္တီဟု ယူကိန်းဟန်တူ၏။

ခုကွဲ့ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသွာ၊ ဆင်းရဲမှု။ အပေါ်မှတ္တော၊ မလွတ်မြောက်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောစ ခေါ၊ အကြင်သူသည်ကား။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ နိ အဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော။ ထိသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နိ အဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ကို။ နိ အဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသွာ၊ မှ။ ပရိမုတ္တော၊ လွတ်မြောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒါမိ၊၏။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။)

အဌမ်၊ ရှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဥပ္ပါဒသုတ်

၃၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပဿ၊ ၏။ ယော ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဌိတိ၊ အကြင်တည်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိပ္ပတ္တိ၊ အကြင်ထင်ရှားသောဖြစ်ခြင်းသည်။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင်ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ အဘိသင်္ခါ ဗျတ္တာအနက်ဟော၊ ပါတုသင်္ခါ ပါကဋအနက်ဟော။) သော၊ ထိုရူပ်၏ဖြစ်ခြင်း တည်ခြင်းထင်ရှားစွာဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခသာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းမည်၏။ ရောဂါနံ၊ အနာရောဂါတို့၏။ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းမည်၏။ ဇရာမရဏဿ၊ အိုခြင်းသေခြင်း၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ပေါ်ခြင်းမည်၏။ (ဝေဒနာစသည်လည်း ဤနည်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရူပဿ၊၏။ ယော စ ခေါ နိရောဓော၊ အကြင်ချုပ်ခြင်းသည်။ ယော ဝူပသမော၊ အကြင်ငြိမ်းခြင်းသည်။ ယော အတ္ထင်္ဂမော၊ အကြင်ပျောက်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ဤချုပ်ခြင်းငြိမ်းခြင်းပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခဿ၊၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းမည်၏။ ရောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းခြင်းမည်၏။ ရောမရဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ပျောက်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းမည်၏။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။)

နဝမ်၊ ကိုးရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-အဃမူဟသုတ်

၃၁။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဃဠ၊ ဆင်းရဲကိုငဲ့။ အဃမူလဠ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းကိုငဲ့။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုတရားတော်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဃံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ကတမဠ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ အဃံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ပဒီပူပမာ၊ သည်။ အဃံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤရူပ်စသည်ကို။ အဃံ၊ ဆင်းရဲဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဃမူလံ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းသည်။ ကတမဠ၊ အဘယ်နည်း။ ယာယံ တဏှာ၊ သည်။ ပေါနောဘဝိကာ၊ ဘဝနှင့်ဘဝကို ပြုလေ့ရှိ၏။ ဝါ-ဘဝနှင့်ဘဝအကျိုးငှါဖြစ်၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ ဝါ-တပ်နှစ်သက်ခြင်းသို့ရောက်၏။ တတြ တတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ထိုထိုအတွေ့ဘောဂ်။ အဘိနန္ဒိနီ၊ လွန်စွာနှစ်သက်တတ်၏။ (သာ တဏှာ၊ ထိုတဏှာတည်း။) ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ၎င်း။ ဘဝတဏှာ၊ ၎င်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာကို။ အဃမူလံ၊ ဆင်းရဲ၏ အကြောင်းဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဒသမ်၊ တစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ပဘင်္ဂသုတ်

၃၂။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဘင်္ဂ၏ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသောတရား ကိုဟု၊ အပ္ပဘင်္ဂ၏ မပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသောတရားကိုဟု၊ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုတရားတော်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဘင်္ဂ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိသောတရားသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ အပ္ပဘင်္ဂ၊ မပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသောတရားသည်၊ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ သည်။ ပဘင်္ဂ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ တဿ၊ ထို ရူပ၏။ ယော နိရောဓော၊ အကြင်ချုပ်ခြင်းသည်။ ယော ဝူပသမော၊ အကြင်ငြိမ်းခြင်းသည်။ ယော အတ္ထင်္ဂမော၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤရူပ၏ချုပ်ခြင်းစသည်သည်။ အပ္ပဘင်္ဂ၊ မပျက်စီးခြင်းတရားမည်၏။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။)

ဧကာဒသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဆထိယောဝ၊ သုံးရုမြောက်သော။ ဘာရုဝဂ္ဂေ၊ ဘာရုဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဘာရုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကား—

ဘာရံ၊ ဘာရသုတ်ဝင်း။ ပရိညံ၊ ပရိညာသုတ်ဝင်း။ အဘိဇာနံ၊ အဘိဇာနသုတ်ဝင်း။ စတုဋ္ဌကံ၊ လေးသုတ်မြောက်သော။ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂသုတ်ဝင်း။ ဝုဋ္ဌာ၊ ဟောတော်မူ အပ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ အဿာဒါ၊ အဿာဒသုတ်, ဒုတိယ အဿာဒသုတ်, တတိယအဿာဒသုတ်တို့ဝင်း။ အဌမံ၊ ရှစ်သုတ်မြောက်ဖြစ်သော။ အဘိနန္ဒနံ၊ အဘိနန္ဒနသုတ်ဝင်း။ ဥပ္ပါဒံ၊ ဥပ္ပါဒသုတ်ဝင်း။ အဃမူလဉ္စ၊ အဃမူလသုတ်ဝင်း။ ကောဒဿံမော၊ တဆဲ့တသုတ်မြောက်ဖြစ်သော။ ပဘင်္ဂ၊ ပဘင်္ဂသုတ်ဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၄-နဝုမ္ပာဏဝဂ်

၁-နဝုမ္ပာဏသုတ်

၃၃။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ နဝုမ္ပာဏံ၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်ကြကုန်လော။ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်။ ဝေါ၊ ကို။ ဟိတာယ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးကို ပြုခြင်းငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာကို ပြုခြင်းငှါ။ (တုမတ္တထင်အောင် ပေးသည်။) ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ဥစ္စာသည်။ နဝုမ္ပာဏံ၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာမဟုတ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ နဝုမ္ပာဏံ၊ သင်တို့၏ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုရူပ်ကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်ကြကုန်လော။ (ရူပ်၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ကြကုန်လောဟု ဟောတော်မူလိုသည်။) တံ၊ ထိုရူပ်သည်။ ဝေါ၊ ကို။ ဟိတာယ၊ သော်။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဟိတာယ၊ ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေးပါလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ပြစ်သင့်ပြစ်ထု ဥပမာကား- ဣမသ္မိံ ဝေဒဝေနေ၎ဏ္ဍေ ထဝန် ကျောင်းဌ။ ယံ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ အကြင် မြက်,ထင်း,သစ်ခက်,သစ်ရွက်သည်။ (အဂ္ဂိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုမြက်,ထင်း,သစ်ခက်,သစ်ရွက်ကို။ ဧနော၊ လူသည်။ ဟရေယျ ဝါ၊ ဆောင်ယူမူလည်း ဆောင်ယူရာ၏။ ဍဟေယျ ဝါ၊ မီးရှို့မူလည်း မီးရှို့ရာ၏။ ယထာပစ္စယံ၊အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရေယျ ဝ။ ပြုမူလည်း ပြုရာ၏။ တမှာကံ၊ သင်တို့၏။ "ဧနော၊ လူသည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဟရတိ ဝါ၊ ဆောင်ယူမူသည်း ဆောင်ယူ၏။ ဍဟတိ ဝါ၊ မီးရှို့မူလည်း မီးရှို့၏။ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရောတိ ဝါတိ၊ ပြုမူလည်း ပြု၏"ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အသာ အပိန၊ ပြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ဤ အကြံသည်။ နော ဟိ၊ မပြစ်ပါ။ တံ၊ ထိုသို့မပြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤမြက်,ထင်း,သစ်ခက်,သစ်ရွက်သည်။ ဧနော၊ တို့၏။ အတ္ထာ ဝါ၊အတ္တသည်ရင်း။ အစ္ဆာနိယံ ဝါ၊ အတ္တ၏ ဥစ္စာသည်ရင်း။ နု၊ မဟုတ်။ ဣဒံ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

ပဌမံ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယနတ္တမှာဂဝသုတ်

၃-အညတရဘိက္ခုသုတ်

၄-ဒုတိယနတ္တမှာဂဝသုတ်

၅-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၆-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၇-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၈-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၉-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၀-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၁-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၂-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၃-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၄-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၅-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၆-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၇-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၈-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၉-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၀-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၁-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၂-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၃-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၄-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၅-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၆-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၇-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၈-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၉-ပဌမ-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၃-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၄-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၅-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၆-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၇-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၈-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၉-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၀-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၁-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၂-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၃-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၄-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၅-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၆-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၇-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၈-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၁၉-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၀-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၁-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၂-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၃-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၄-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၅-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၆-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၇-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၈-ဒုတိယ-ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

၂၉

ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အာဇာနာသိ၊ ရှေးရှုသိသိသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ထုံး ရှိပါ၊ ရှင်ကို။ (အာရုဇ္ဇ၊ အာရုံပြုခြင်း။ ယံ၊ အကြောင်းဆုံးစသော သဘောတရားသည်။) ဧဝ အနု-သေတိ၊ အကယ်၍ ကိန်းအောင်းအုံ့။ တေန၊ ထိုရုပ်စသော သဘောတရား၏ကိန်းအောင်းခြင်း ဖြင့်။ သခ်ံ၊ သို့။ ဥစ္ဆိတ်၊ ရောက်၏။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပ။ သညံ၊ ကို။ ပ။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ (အာရုဇ္ဇ၊ ရှိ။ ယံ၊ သည်။) အနုသေတိ၊ ၏။ တေန၊ ဖြင့်။ သခ်ံ၊ သို့။ ဥစ္ဆိတ်၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ထုံး ရှိပါ၊ ကို။ (အာရုဇ္ဇ၊ ရှိ။ ယံ၊ သည်။) နာနုသေတိ၊ မကိန်းအောင်း။ တေန၊ ဖြင့်။ သခ်ံ၊ သို့။ နဥစ္ဆိတ်၊ မရောက်[1]။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။) ဘန္တေ၊ ထုံး။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသု၊ အပ်သော။ ဣမဿ ခေါ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဘုံ၊ သည်။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ မယာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသု၊ ၏။ အတ္ထံ၊ကို။ ဝိတ္ထာ-ရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာသိ၊၏။ (ရှုပ်စေသည်ပေးပြု။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မယာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသု၊ သော။ ဣမဿ၊ခေါ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေါ၊သို့။ ဝိတ္ထာ-ရေန၊ အားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ဌ။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ် သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာ-သနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ဝိုသေစွာရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေ ကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဗဲသွားပြီ။

အထ ခေါ၊ဌ။သော ဘိက္ခု၊သည်။ ကော၊တည်း။ ဝုဋ္ဌာ၊ဌော၊၍။အပ္ပမတ္တော၊၍။အာတာပီ၊၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရသ္မာ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ (ဝိဟာသိ အဋ္ဌကထာသိတ္ထိ၌စပ်။) ယဿ၊ အကြောင် အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ၊ အနဂါ-ရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်အမြတ်မရှိသော။ ပြဟ္မ-စရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယ အဆုံးရှိသော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ "ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ခမ်းပြီ။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မဂ္ဂပြဟ္ম-စရိယကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကတံ၊ ပြီးပြီ။ ကိုယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြီးအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊

၁။ ရှေ့စေ ဘန္တေ အနုသေတိတိ ဖဿိ ရှေ့ အနုသေတိ ဤ၌၊ ယဒိ ရှေ့ အနုသေတိတိ ရှေ့ပမေ့ အာရုဇ္ဇ ယဒိ ရုဟိတဟော အနုသယနုဝသေန ပဝတ္တန္တိ၊ ဤ၌ရှိ၊ တေန သခ်ံ ဥစ္ဆိတိတိ ကာမရာဂါဒိသု ယေန အနုသယေန တံ ရှေ့ အနုသေတိ၊ တေနေဝ အနုသယေန "ရတ္တော ဒုဋ္ဌော မုဠှော"တိ ဟဏ္ဍတ္တိ ဥစ္ဆိတိ၊ ဤ၌။

တေန သခ်ံ ဥစ္ဆိတိတိ တေန ရာဂါဒိနာ တံသမဂ္ဂိယုတ္တလော သခ်ါတဗ္ဗတံ "ရတ္တော- ဒုဋ္ဌော"တိ အာဒိနာ ဝေါဟရိတဗ္ဗတံ ဥပဂစ္ဆတိတိ။ တေနာဟ ကာမရာဂါဒိသုတိ အာဒိ ဤ၌။

အဠကထာ၌ ရှေ့နှင့် အနုသယ မကွဲမပြား ဆိုရ၍ ရှေ့ကို ကတ္တာအားဖြစ်ပြုပြီး ဖွင့်၏။ ရှိကာ၌ ရှေ့နှင့် အနု-သယ ခွဲခြားရ၍ ရှေ့ကို ကံအားဖြစ်ပြုပြီးဖွင့်ပြီး၊ အာရုဇ္ဇဟု ပါဠိတော်သာ တည်ရှိ ဖွင့်ပြု၏ ဤနိဿယတို့ ရှိကာဖွင့်အပိုင်း ဝေနေ့ စေ စသော ပါဠိတော်၌ ဝေဒနံစသော ကဲ့ရုံ့မျှားကိုထောက်၍ ရှေ့ကို ကံပုဒ်အားဖြစ်ပြုပြီး သမ္ဗန္ဓလိုက်သည်။

ဤ ကိုယ်အပြစ်မှ၊ အပရံ၊ တပါးသောကိုယ်အပြစ်သည်။ နာတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ အပ္ပညာသီ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိပြီ။ သော ၀ ပန ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့ဂုဏ်။ အညတရော၊ တပါး (ဒုပါအဝင်)သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ခေါ်။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒုတိယအညတရဘိက္ခုသုတ်

၃၈။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်မှစ၍ ဝိဟာရေယျန္တိအထိ ရှေးသုတ်နှင့် တူ၏။)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယံ ခေါ၊ အကြင်ရာဂစသော သဘောတရားသည်။ အနုသေတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုရာဂစသော သဘောတရားသည်။ အနုမိယတိ၊ ယျက်စီး၏။ ယံ၊ အကြင်ရာဂစသည်သည်။ ဝါ၊ အကြင်ရာဂစသော အနုသယကြောင့်။ (ရှုပါဖီ၊ ရုပ်စသည်သည်။) အနုမိယတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုရာဂစသည်ဖြင့်။ သစံ၊ သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ယံ၊ သည်။ နု အနုသေတိ၊ မကိန်းအောင်း။တံ၊သည်။ နု အနုမိယတိ၊ မယျက်စီး။ ယံ၊ သည်။ နု အနုမိယတိ၊ မယျက်စီး။ တေန၊ ဖြင့်။ သစံ၊ သို့။ နု ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ၏။ (အညာတံစသည် ရှေသုတ်နှင့် တူ၏။)

(ယတော ကထံ ပန။ပ။အာဟေနာသီတိ ပေးမြို့။)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရှပ်၊ ကို။ (အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ယံ၊ အကြင်ရာဂစသော သဘောတရားသည်။) စေ အနုသေတိ၊ အုံ့။ တံ၊ သည်။ အနုမိယတိ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင်ရာဂစသည်သည်။ ဝါ၊ ရာဂစသည့် အနုသယကြောင့်။ (ရှပ်၊ ရုပ်သည်။) စေ အနုမိယတိ၊ အုံ့။ တေန၊ ထိုရာဂစသည့်အနုသယဖြင့်။ သစံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရှပ်၊ ကို။ (အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ယံ၊ သည်။) စေ နု အနုသေတိ၊ အကယ်၍ မကိန်းအောင်းအုံ့။ တံ၊ သည်။ နု အနုမိယတိ၊ မယျက်စီး။ ယံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ (ရှပ်၊ သည်။) စေ နု အနုမိယတိ၊အကယ်၍ မယျက်စီးအုံ့။ တေန၊ ဖြင့်။ သစံ၊ သို့။ နု ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ (ကြွင်း မတူးပြီ။)

ဒုတ္ထံ၊ ပေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အာနန္ဒသုတ်

၃၇။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ ထည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ပ။အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်—

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တံ၊ သင့်ကို။ "အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ကတမော၊ ဓမ္မာနံ၊ အာယပ်တရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဟပါ၏ဧကာ့ကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ် ရအပ်သနည်း။ ဝယော၊ ပျက်ခဲ့ဘင်ဧကာ့ကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ် ရအပ်သနည်း။ ဌိတာ၊ တည်ခဲ့ဧကနှင့် တကွဖြစ်သော

၁။ အထ ဝါ ယန္တိ ကာရုဏာဝနေမယံ၊ ယေန အနုသယေန အနုမိယတိ၊ တေန "ရဂ္ဂေါ ဒုဋ္ဌေါ မူဠှေါ" ထိ သစံ ဂစ္ဆတိ ဤ။

ယေန အနုသယေန ကာရုဏာဘာဝေန အနုမိယတိ၊ တေန၊ ဤ၌ ဤအဋ္ဌကသာ ရှိကာတို့ ဒုတိယနည်း အရ ဝါ၊ အကြင်ရာဂစသော အနုသယကြောင့်ဟု အမှန်သည်။

ဥပါဒ်ခဏာ၏။ အညဝတ္ထုံ၊ (ဥပါဒ်ခဏာမှ) တပါး၊ သောဇာခြင်း၊ဝထုရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊တည်ဆဲ ဌိတခဏကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ် ရအပ်သနည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ သဝေ ပုဗ္ဗယျု၊ အကယ်၍ မေးကုန်အုံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ မေးအပ်သော။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗျာကရေယျာသိတိ၊ ဖြေမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ "အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ပ။ပညာယတိ၊ နည်း" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ ဘဂ္ဂေ၊ ထား။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗော၊သော်။ ဝါ၊ သော။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ရှိပသာ ခေါ၊ ရှိပ်၏။ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ဆဲ ဥပါဒ်ခဏကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ် ရအပ်၏။ ဝယော၊ ယျက်ဆဲ ဘင်ခဏကို။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဌိတသ၊ တည်ဆဲခဏနှင့်တကွဖြစ်သော ဥပါဒ်ခဏ၏။ အညဝတ္ထုံ၊ (ဥပါဒ်ခဏာမှ) ဝ၊ပါး၊သော အခြင်းအရာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ တည်ဆဲ ဌိခဏကို။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ပ။ သညာယ၊ ၏။ပ။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ကို။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဝယော၊ ကို။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဌိတသ၊ ၏။ အညဝတ္ထုံ၊ကို။ ပညာယတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဤမေသံ ခေါ် မဟာနံ၊ ဤ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ကို။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဝယော၊ ကို။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဌိတသ၊ ၏။ အညဝတ္ထုံ၊ကို။ ပညာယတိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယ္ယ၊ ဖြေဆိုပါအုံ့။ ဘဂ္ဂေ၊ ထား။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ သော။အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဗျာကရေယ္ယံ၊ ဖြေဆိုပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားအံ့။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ရှပသ ခေါ၊ ၏။ပ။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာသိတိ၊ ဖြေဆိုလောဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယအာနန္ဒသုတ်

ဒုဂ။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ။ပ။ ဝေ ပုဗ္ဗောဟံ ဘဂ္ဂေ ဝေ ဗျာကရေယ္ယံ။ ပေးမြို။ ပညာယိတ္ထ၊ သိအပ်ရအပ်ပြီ။ ပညာယိဿတိ၊ သိအပ်ရအပ်လတ္တံ့။ ဤမျှသာ အထူးပါ၏။) ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗော၊ သော်။ ဝါ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယံ ခေါ် ရှပ်၊ အကြင်ရှပ်သည်။ အတီတံ၊ လွန်ခဲ့ပြီ။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်ခဲ့ပြီ။ ဝိပရိဏတံ၊ ဖောက်ပြန်ပြီ။ တဿ၊ ထိုရှပ်၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ကို။ ပညာယိတ္ထ၊ သိအပ်ရအပ်ပြီ။ ဝယော၊ ကို။ ပညာယိတ္ထ၊ ပြီ။ ဌိတသ၊ တည်ဆဲခဏနှင့်တကွဖြစ်သော ဥပါဒ်ခဏ၏။ အညဝတ္ထုံ၊ (ဥပါဒ်ခဏာမှ)တပါးသော အခြင်းအရာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပညာယိတ္ထ၊ ပြီ။ (ဝေဒနာကိုလည်း ဤနည်းပေး။) အာဝုသော၊ တို့။ ယံ ခေါ်

၁။ ဌိတသ အညဝတ္ထုံ ပညာယတိတိ ဧသုပဘနသ ဇီဝမာနသ ဧဝ ပညာယတိ။ ဣဒ္ဓ။ ဌိတိယာ ဌိတိက္ခဏေန သဟိတံ ဌိတံ၊ ဌိတသ အညဝတ္ထုနော ဥပ္ပါဒက္ခဏဒေါ အညဝါဘာဝေါ ပညာယတိတိ ဥပလက္ခတိ။ ပစ္စယဝသေန ရေမာနတ္ထာ ဧဝ ဇီဝမာနသ ဧပိတိဒ္ဒိယဝသေန ဧဝ ပညာယတိ ဥဒ္ဓါဒက္ခဏတော အညဝတ္ထုပ္ပတ္တိယာ။ ဣဒ္ဓိ။ ဌိတိယာ သဟိတံ ဌိတံ၊ ဌိတသ။ ဌိတိယာ၊ တည်ဆဲ ဌိခဏနှင့်။ သဟိတံ၊ တကွ ဖြစ်သည်တည်း။ ဌိတံ၊ တည်ဆဲ။ပ။ဖြစ်သည်။ ဌိတသ၊ ထိုတည်ဆဲ။ပ။ဖြစ်သော ဥပါဒ်ခဏ၏။ ဌိတသ အရ ဥပါဒ်ခဏကို ကောက်။ ဌိတသ အညဝတ္ထုံ အရ ဌိခဏကို ကောက်။ ပညာယတိ ကို ဥပလက္ခတိ ဖော်ညွှန်သော ကြောင့် ထင်ရှားမပေါ်ပဲ သိအပ် ရအပ်၏ဟု ပေးသည်။

ရှိပ်၊ သည်။ အဇာတ်၊ မပြစ်သေး။ အပါတုဘူတ်၊ ထင်ရှားမပြစ်သေး။ တဿ၊ ထိုရှိပ်၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ကို။ ပညာယိသတိ၊ သိအပ်ရအပ်လတ္တံ့။ ပ။ အညထတ္တံ၊ ကို။ ပညာယိသတိ၊ လတ္တံ့။ (ဝေဒနာကိုလည်း ဤနည်းပေး။) အာဝုသော၊ တို့။ ယံ ခေါ ရှိ၏၊ သည်။ ဇာတ်၊ ပြစ်နေ၏။ ပါတုဘူတ်၊ ထင်ရှားပြစ်နေ၏။ တဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ကို။ ပညာယတိ၊ ၏။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမေသံ ခေါ မဟာနုံ၊ တို့၏။ ပ။ အညထတ္တံ၊ ကို။ ပညာယတိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဗျာကရေယ္ယ။ ပြောဆိုပါအုံ့။ ဘန္တေ၊ ထုး။ ဝေါ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ သော်။ ဝါ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါ၊ သို့။ ဗျာကရေယ္ယံ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

"အာနန္ဒ၊ နန္ဒ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွာကောင်းစွ။ ပ။ ဗျာကရေယ္ယာသိတိ၊ ပြောဆိုပါလော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အနုမေယ္ယသုတ်

၃၉။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေဃနုမေယ္ယဠိပန္နဿ၊ လောကုတ္တရတရားကိုပါ။ အားလျော်သော(ပုဗ္ဗဘာဂ)အကျင့်ကိုကျင့်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ "ရူပေ၊ ရူပ်၌။ နိဗ္ဗိဒါ-ဟုလော၊ ငြီးငွေ့ခြင်းမျိုးသည်ဖြစ်၍။ ယံ ဝိဟရေယ္ယ၊ အကြင်နေရာ၏။ (ဤယံသဒ္ဒါသည် နိယတ်မပါသော ယံသဒ္ဒါတည်း။) ဝေဒနာယ၊ ၌။ ပ။ သညာယ။ ပ။ သင်္ခါရေသု၊ တို့၌။ ပ။ ဝိညာဏေ၊ ၌။ နိဗ္ဗိဒါဟုလော၊ ဖြစ်၍။ ယံ ဝိဟရေယ္ယ၊ ရာ၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ရူပေ၊ ၌။ နိဗ္ဗိဒါဟုလော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ပ။ ဝိညာဏေ၊ ၌။ နိဗ္ဗိဒါဟုလော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ သော်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြားရှိသိ၏။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည် ။ ရူပံ၊ ကို။ ပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြားရှိသိသည်ရှိသော်။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ပရိဇာနံ၊ သော်။ ရူပမှာ၊ ရူပ်မှ။ ပရိမုစ္စတိ၊ လွတ်မြောက်၏။ ပ။ ဝိညာဏမှာ၊ မှ။ ပရိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ပရိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဇရာမရဏေန၊ အိုခြင်းသေခြင်းမှ။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းတို့မှ။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့မှ။ ပရိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ။ ပရိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိတိ၊ ဟောတော်မူ၏"ဟူသော။ အယံ၊ ဤအကျင့်သည်။ အနုဓမ္မော၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အားလျော်သော(ပုဗ္ဗဘာဂ)အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤတိ၊ ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဒုတိယအနုမေယ္ယသုတ်

၄၀။ (အနိစ္စာနုပဿီ၊ အမြဲမရှိဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဤမျှသာထူး၏။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ယံ ရူပေ နိဗ္ဗိဒါဟုလော ဝိဟရေယ္ယ။ ပ။ ယော ရူပေ နိဗ္ဗိဒါဟုလော ဝိဟရန္တော။ ပ။ ရူပံ ပရိဇာနာတိ။ ပ။ သော ရူပံ ပရိဇာနံ။ ပ။ ပရိမုစ္စတိ ရူပမှာ ယံ ရူပေ နိဗ္ဗိဒါဟုလော ဝိဟရေယ္ယဟု နိဗ္ဗိဒါဟုလံဟု ပါဠိတော်ရှိကြောင်း ဋီကာဆရာကြီး။ ယော ရူပေ နိဗ္ဗိဒါဟုလော ဝိဟရန္တောဝယ် သော ဟု သီ သျှာ ဗုဒ္ဓ မူတို့ရှိ၏။ သီ သျှာ ဗုဒ္ဓ မူတို့အလို ယံ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ရူပေ၊ ၌။ နိဗ္ဗိဒါဟုလော၊ ၌။ ဝိဟရေယ္ယ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ ပ။ ရူပံ၊ ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပ။ ရူပမှာ၊ မှ။ ပရိမုစ္စတိ၊ ၏ ဟု သမ္မန်။

၉-တတိယအနုဝမ္မသုတ်

၄၁။ (ဒုက္ခာနုပဿီ၊ ဆင်းရဲခံစားဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဤမျှသာတူး၏။)
နဝမ်၊ ကိုးမုဖြောက်တောသုတ်တည်း။

၁၀-စတုတ္ထအနုဝမ္မသုတ်

၄၂။ (အနတ္တာနုပဿီ၊ အတ္တမဟုတ်ဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဤမျှသာတူး၏။)
ဒသမ်၊ ဆယ်မုဖြောက်သောသုတ်တည်း။

တေဇော၊ လေးခုမြောက်သော။ နတုမှာကဝဂ္ဂေါ၊ နတုမှာကဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဤသို့ နတုမှာကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကား—

နတုမှာဂေန၊ နတုမှာကအမည်ဖြင့်။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ သိက္ခူဟိ၊ သိက္ခူအမည်တို့ဖြင့်။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ အာနေ္ဓနေ ၈၊ အာနေ္ဓအမည်ဖြင့်။ ဒွေ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ အနုဝေမ္မဟိ၊ အနုမ္မေအမည်တို့ဖြင့်။ ဒွေ ဒုကာ၊ နှစ်စုံ ၄-သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၅-အတ္ထဒီပဝဂ်

၁-အတ္ထဒီပသုတ်

[1] ၄၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ထည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) အတ္ထဒီပါ၊ မိမိသာလျှင် ကိုင်းကျွန်းပမာ မှီခိုရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဘ္ဘာသရဏာ၊ မိမိသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနညာသရဏာ၊ မိမိမှတပါး အခြား ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော။ မေဒီပါ၊ ရောဂကုတ္တရုတရုံးသာလျှင် ကိုင်းကျွန်းပမာ မှီခိုရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မေသရဏာ၊ လောကုတ္တရုတရုံးသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနညာသရဏာ၊ လောကုတ္တရုတရုံးမှတပါး အခြား ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော[2]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္ထဒီပါနံ၊ မိမိသာလျှင် ကိုင်းကျွန်းပမာ မှီခိုရာရှိကုန်သည်

---

[1] အတ္ထဒီပါစသည်တို့နှင့် မေဒီပါစသည်တို့သည် အနက်အားဖြင့် တူကြ၏။ မှန်၏။ အတ္ထတရုနှင့် မေအရသည် လောကုတ္တရုတရုံးရေးတည်း။ အတ္ထဒီပါစသော ၆-ပုဒ်လည်း ပရိယာယ်အားဖြင့် ဟောတော်မူသည်။ အနက်အားဖြင့် အတူတူပင်တည်း။ အတ္ထာ ဒီပေါ(ဒီပေါ ဝိယ)ဧတေသံ။ အည် သရဏံ အညာသရဏံ၊ နတ္ထိ အညာသရဏံ ဧတေသံ။

ဖြစ်၍။ အတ္တသရဏာနံ၊ မိမိသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနညသရဏာနံ၊ မိမိမှ တပါး အခြား ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေလိုကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဣမေ ဒီပါနံ၊ လောကုတ္တရာတရားသာလျှင် ကိုင်းကျွန်းပမာ မှီခိုရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမေ သရဏာနံ၊ လောကုတ္တရာ တရားသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနညသရဏာနံ၊ လောကုတ္တရာတရားမှတပါး အခြား ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေလိုကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ "သောက-ပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ကိ ဘာတိကာ၊ အဘယ်လျှင် ဖစ်ပြစ်ရှိကုန်သနည်း။ ကိ ပဟောတိ ကာတိ၊ အဘယ်လျှင် အမှန် အစရှိကုန်သနည်း"ဟူသော။ ယောနိ၊ အကြောင်းကို။ ဥပဓိကို-တမ္ဘာ၊ စွဲစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ကိ ဘာတိကာ စ၊ အဘယ်လျှင် ဖစ်ပြစ်ရှိကုန်သနည်း။ ကိ ပဟောတိကာ၊ အဘယ်လျှင် အမှန်အစရှိကုန်သနည်း။ (ဤ ဘိက္ခဝေ စသော ဝါကျသည် နကုလပိတုသုတ်လာ ၇၂ ဂဟပတိ စသည့် ဝါကျနှင့်တူ၏။ အဟံ ရှုပံ စသော ဝါကျမပါသည်သာ ထူး၏။)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရူပဿတ္ထိ၊ ရှိပါသောတို့၊ ရှိ၏သာလျှင်။ အနိစ္စတံ၊ အပြုမရှိသည်၏အပြစ်ကို။ ဝိပရိဏာမံ၊ ပျောက်ပြန်ခြင်းကို။ ဝိရာဂံ၊ ယုတ်စီးခြင်းကို။ နိရောဓံ၊ 'ချုပ်ခြင်းကို။ (ဝိပရိဏာမံ စသော ဒုပုဒ်သည် နောက်ထည့်ပါ၍။) ဝိဒိတ္မာ၊ သိ၍။ "ပုဗ္ဗေစေ ရှေး၊ ရှေးဦးဖြစ်သော ရှိပ်သည်ရင်း။ တေရဟိ စ ရှေး၊ ယခုအခါ၌ဖြစ်သောရှိပ်သည်ရင်း။ သဗ္ဗံ ရှိ၊ အလုံးစုံသော ရှိပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အပြုမရှိ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိ၊ ပျောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏"ဟု၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ တေ၊ ဤရှိပ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဟုတ်မှန်စွာသိသော ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုသောသူ၏ (သန္ဓာန်၌။ ပဟီယန္တိ၌ စပ်။) ယေ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါ-ယာသာ၊ အကြင်စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ (သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ ပဟီယန္တိ၊ ကင်းပျောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့၏။ ပဟာနာ၊ ကင်းပျောက်ခြင်းကြောင့်။ နိ ပရိတဿတိ၊ မတပ်မက် မစဲလမ်း။ အပရိတဿံ၊ မတပ်မက် မစဲလမ်းသည်ရှိသော်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ သုခဝိဟာရီ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ တဒင်္ဂနိဗ္ဗုတောတိ၊ ထိုဝိပဿနာဟူသောအကြောင်းဖြင့် ကိလေသာငြိမ်းအေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၏။ (မင်္ဂဟူသောအကြောင်းဖြင့် ကိလေသာငြိမ်းအေးသူမဟုတ်၍ တဒဿု ကိလေသာငြိမ်းအေးသူ ဟူလို။) ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဟရိပဒါသုတ်

၄၄။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သက္ကာယသမုဒယဂါမိနိဉ္စ ပဋိပဒံ၊ သဘာဝအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးတရားအပေါင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသို့ရောက်စေ တတ်သော အကျင့်ကိုလည်း။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနိဉ္စ ပဋိပဒံ၊ သဘာဝအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော

ခန္ဓာငါးပါးတရားအပေါင်း၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်ကိုငင်း။ ဘေသေ-ဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်လော။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သက္ကာယ-သမုဒယဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ (ဤ၁ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အတ္ထာနံ၊ ပေးပြု။ နကုလပိတုသုတ် ဤ၁ ဂဟပတိ အသုတဝါစသော ဝါကျရှု။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါး ကို အတ္တဟု ရှုခြင်းစသည်ကို။ သက္ကာယသမုဒယဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ မှန်၏။ သက္ကာယသမုဒယဂါမိနီ ပဋိပဒါတိ၊ သဘာဝအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါး တရားအပေါင်း၏ဖြစ်ခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်ဟူသော။ ဤတို့ ဤခံ၊ ဤစကားကို။ ဒုက္ခသမုဒယဂါမိနီ သမဋ္ဌပဿနာတိ၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်သော ရှုခြင်းဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အယမေव၊ ဤဒုက္ခသမုဒယဂါမိနီ သမဋ္ဌပဿနာဟူသော အနက်သည် သာလျှင်။ တ္တေ၊ ဤသက္ကာယသမုဒယဂါမိနီ ပဋိပဒါဟူသောပုဒ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ သဘာဝအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါး တရားအပေါင်း၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော အကျင့်သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ (ဤ၁ ဘိက္ခဝေ။ပ။အတ္ထာနံ၊ ပေးပြု။ နကုလပိတုသုတ် ဤ၁ ဂဟပတိ သုတဝါစသောဝါကျရှု။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးကို အတ္တဟု မရှုခြင်းစသည်ကို။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ မှန်၏။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါတိ၊ သဘာဝအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးတရားအပေါင်း၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော အကျင့်ဟူသော။ ဤတို့ ဤခံ၊ ဤစကားကို။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ သမဋ္ဌပဿနာတိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော သစ္စာလေးပါးအားလျှော်စွာ ရှုခြင်းဟူ၏[1]။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အယမေव၊ ဤဒုက္ခ နိရောဓဂါမိနီ သမဋ္ဌပဿနာဟူသော အနက်သည်သာလျှင်။ တ္တေ၊ ဤသက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါဟူသောပုဒ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဤတို့ ဤသိမ်နှင့်တော်မူ၏။

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အနိစ္စသုတ်

ဤ၌ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ (ရှေ့ ဘိက္ခဝေ။ပ။ဒဠ္ဌမ်ကို ယာဒနိစ္စသုတ် စာပိုဒ် ၁၅-၌ရေး ခဲ့ပြီး) ဆံ၊ ဤသို့။ ထေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးကို။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ပြင့်။ ပဿ-ထော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်း၏။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ ဤနှစ်ပါးတို့ ထစ်ကုဋေသောအာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝတို့မှ။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်မြောက်၏။ (ဝေဒနာ။ပ။အာသဝေဟိပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပဝေဒနာ၊ ရူပဝေဒနာ (ရူပက္ခန္ဓာ)၌။ သိက္ခ-ဒေါ၊ ရှယန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိရတ္တံ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းပြီးသည်။ အနုပါဒါယ၊ ၍။ အာသ-ဝေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်မြောက်ပြီးသည်။ ဧဝ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ (ဝေဒနာဝေဒနာ စသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။) ဝိမုတ္တတ္တာ၊ အာသဝတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဌိတံ၊ တည်ငြိမ်ပြီ။ ဌိတတ္တာ၊ တည်ငြိမ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သန္တုသိတံ၊ ထက်ဝန်း

---

[1] ဒုက္ခနိရောဓ ဝိပဿနာယ ဧတေ သမဋ္ဌပဿနာ စတ္တာ အရိယသစ္စာနံ သမ္ပဋိဝေ. အနုရူပတော ပဿနာတိ ကတ္တာ။ ဋ္ဌိကာ။

[2] ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ သမဋ္ဌပဿနာတိ ဣတ္ထေ သဟ ဝိပဿနာယ ဧတေ သမဋ္ဌပဿနာတိ ဝုတ္တံ။ ဋ္ဌ။

ကျွင် ထောင့်ရဲနှစ်သိမ့်ပြီ။ သန္ဓုသီတလ္လာ၊ ထက်ဝန်းကျွင် မျောင့်ရဲနှစ်သိမ့်ပြီ။ သည်၏ ဟုပြုမည်ကြောင့်။ နှ ပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿ၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တညေव၊ ကိုယ်တိုင် သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်းဝေးစေ၏။ (ခ်ိ.စာ ဇာတိ စသည်မေးမြန်း။)

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်ပေတည်း။

၄-ဒုတိယအနိစ္စသုတ်

၄၆။ (သာဝတ္ထိနိဒါန် စသောဝါကျတူပြီ။)

ဝေ၊ သို့။ တေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးကို။ ယတာဘူတံ၊ အဟိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿတော၊ ၏ (သန္ဓာန်၌)။ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိယော၊ ရှေးအဖို့ကို အစဉ်လိုက်ကုန်သော အယူတို့သည်။ နှ ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနံ၊ ရှေးအဖို့ကို အစဉ်လိုက်ကုန်သော အယူတို့သည်။ အသတိ-အသတံ၊ မရှိကုန်လတ်သော်။ (ဆဋ္ဌိတတ် လကွာအတ္တကြုံ။) အပရန္တာနုဒိဋ္ဌယော၊ နောက်အဖို့ကို အစဉ်လိုက်ကုန်သော အယူတို့သည်။ နှ ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိနံ၊ နောက်အဖို့ကို အစဉ်လိုက်ကုန်သော အယူတို့သည်။ အသတိ-အသတံ၊ မရှိကုန်လတ်သော်။ ထာမသော၊ သဿတဒိဋ္ဌိဟူသော အစွမ်းသည်။ ပထုမာသော၊ သီလမ္ဗတဒိဋ္ဌိဟူသော မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းသည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ထာမသော၊ သဿတဒိဋ္ဌိဟူသော အစွမ်းသည်။ ပထုမာသော၊ သီလမ္ဗတဒိဋ္ဌိဟူသော မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်[1]။ ရူပသ္မိံ၊ ရူပ်၌။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ သညာယ၊ ၌။ သင်္ခါရေသု၊ တို့၌။ ဝိညာဏသ္မိံ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနုပါဒါယ၊ ၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ ပ။ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

---

[1] ထာမသော ပထုမာသောဘိ ဒိဋ္ဌိထာမသော စော ဒိဋ္ဌိပဌုမာသော စ နှ ဟောတိ၊ ဤအဋ္ဌကထာ, သဿတဒိဋ္ဌိထာမသော ၈၈ သီလမ္ဗတဒိဋ္ဌိပဌုမာသော စ နှ ဟောတိ ဟူယထာတေန၊ ဤဋီကာတို့နှင့်အညီ လေးထည်။ ထာမောယေဝ ထာမသော၊ သဿတဒိ သဟုတော ဟုတ်ကြ။ လဟုတော သဿတ္ထေ သဟုသော သဗ္ဗနိတိဆုတ်ဖွဲ့ "သဿတ္ထေ ဿ" ဟူသော ယောဇဝိဘာဂဖြင့် သပစ္စည်းသက်ရှိ ပုရိသာဒိဂုဏ်ဖြင့် ပြီး၏။ လဟုသာနိ လဟုသမ္ဘတာနိ ပုဗ်ကဲ့သို့တည်း။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၁၄၄-သုတ်၌လည်း ပုဗ္ဗတ္ထာ ဇာတော အစေတသော။ ပ။သကတ္ထေ ဇနဿ။ ပ။မနုဿဟု ဆိုတိ။ သကတ္ထ၌ ဘပစ္စည်းသက်ရှိ ဿ-လဘာ ဧရင်ဏ်။

မ ၁-ဘဒ္ဒ-၌ ထာမသော ပထုမာသော အဘိနိဝိသ ဝေါဟာရတာ ဖွဲ့၏။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ ထာမသောတိ ဒိဋ္ဌိ ထာမေန၊ ပထုမာသောတိ ဒိဋ္ဌိပထုမာသေနဟု ဖွင့်၏။ ၎င်းရှိကာ၌ ဒိဋ္ဌိထာမေနာတိ တဏှာ ဒိဋ္ဌိယာ ထာမဂတာဘာဝေန၊ ဒိဋ္ဌိပထုဘာဝေနာတိ ဒိဋ္ဌိဘဝ်ါတပထုမာသေန၊ ဒိဋ္ဌိယော ဟိ ဓမ္မသဘာဝံ အတက္ကမိတ္မာ ပထုတော အာမသေန ပထုမာသောဟု ဖွင့်၏။

သီ-ဩဝါဒ်မှတ်ချက်၌ ထာမသော ပထုမာသော နှ ဟောတိ၊ ထာမသော ပထုမာသေ အသတိ ရှိ၏။ ၎င်းနှင့်တူ အလို ထာမသော၊ ဒိဋ္ဌိ အားအစွမ်းအားဖြင့်။ ပထုမာသော၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းသည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ဝိဋ္ဌိအားလုပ်ရှိသမျှ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်မှု "သီလမ္ဗတပဌုမာသ" မဖြစ်ဟူလို။) ထာမသော၊ အားဖြင့်။ ပထုမာသေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်ဟုသမျှနှင့်။

၅-သမနုပဿနာဝဏ္ဏတ်

၄၇။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ ကည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ ကေစိ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ယေ ကေစိ ब्राह्मणာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ရင်း။ အနေကဝိဟိတံ၊ မျိုးသောအပြားရှိသော။ ဝါ၊ မျိုးသောအပြားတို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ သမနုပဿမာနာ၊ ရှုကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုပဿန္တိ၊ ရှုကုန်၏။ သမ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေ ဝါ၊ ငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကိုသော်ရင်း။ တေသံ၊ ထိုငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့တွင်။ အညတရံ ဝါ၊ တပါးပါးကိုသော်ရင်း။ သမနုပဿန္တိ၊ ရှုကုန်၏။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူ။ (ဤ၁ ဘိက္ခဝေမှစ၍ ဝိညာဏသို့ ဝါ အတ္တာနံ တိုင် ပေးပြီ။ နကုလပိတုသုတ် ဤ၁ ဘိက္ခဝေ အဿုတဝါစသော ဝါကျရှု။) ဤတို့ ဤသို့။ အယဉ္စေဝ သမနုပဿနာ၊ ဤဒိဋ္ဌိဟူသော ရှုခြင်းသည်ရင်း။ အသာ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏သန္ဓာန်ဟူ၏အသို့တိ၊ ငါဖြစ်၏ဟူသော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိသည်။ အဝိဂတံ စ၊ မကင်းသည်ရင်း။ ဟောတိ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသို့တိ ခေါ ပန်၊ ငါဖြစ်၏ဟူသော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိသည်လည်း။ အဝိဂတော၊ မကင်းသည်ရှိသော်။ စက္ခုန္ဒြိယဿ၊ စက္ခုရေ့၏ရင်း။ သောတိန္ဒြိယဿ၊ ၏ရင်း။ ঘာနိန္ဒြိယဿ၊ ၏ရင်း။ ဇိဝှိန္ဒြိယဿ၊ ၏ရင်း။ ကာယိန္ဒြိယဿ၊ ၏ရင်း။ ပဉ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဤရေ့တို့၏။ အဝဏ္ဏန္တိ၊ ပြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနော၊ ကမ္မဝိညာဉ်သည်။ ဝါ၊ မနောဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ပြစ်၏။ ဓမ္မာ၊ အာရုံတရားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ပြစ်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာ ဓာတု၊ (ဓောဝဏ္ဏ) အဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိဇ္ဇာသမ္ဖဿဇေန၊ အဝိဇ္ဇာယှဉ်သော ဖဿကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဝေဒယိတေန၊ ဝေဒနာသည်။ ယဉ္စ၊ ဟူသော၊ တေယိအပ်သော။ အဿုတဝတော၊ အာဂမ အဝိဂမဟူသော သုတမရှိသော။ အသာ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏ သန္ဓာန်ဟု ။ အသို့တိ၁၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ငါဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အသာ။ ထိုပုထုဇဉ်၏ သန္ဓာန်ဟု။ အယံ၊ ဤစကားစသည်သည်။ ဝါ၊ ဤသုခစသည်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသို့တိပိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အသာ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏ သန္ဓာန်ဟု။ ဘဝိဿန္တိပိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အသာ၊ ဟု။ နု ဘဝိဿန္တိပိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အသာ၊ ဟု။ ရူပီ၊ ရူပရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိပိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အသာ၊ ဟု။ အရူပီ၊ ရူပ မရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိပိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အသာ၊ ဟု။ သညီ၊ သညာရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိပိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အသာ၊ ဟု။ အသညီ၊ သညာမရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိပိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၏။ နေဝသညီနာသညီ၊ သညာရှိသူလည်းမဟုတ် သညာမရှိသူလည်း မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ ဘဝိဿန္တိပိ၊ ၏လည်း။ ဟောတိ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသော ဤရေ့တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို အတ္တဟူ၍ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိမကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္ဓာန်ဟု သာလျှင်။ ထိုဌာနေ ခေါ၊ ရုပ်တည်နေကုန်သည်သာတည်း။ သုတဝတော၊ အာဂမအဝိဂမဟူသော သုတရှိသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သား၏ သန္ဓာန်ဟု။ အဿ၊ ဝိပဿနာကိုနှလုံးသွင်းရာ အခါမှနောက်ဟု။

၁။ အသို့တိပိသာ ဟောတိစသည်ဟု အဿစသည်ကို နိပါတ်မျှ ကြံမှ သဒ္ဒါသွားလျှင်၊ ပုထုဇ္ဇနဿနှင့် စပ်၍ အဿကို အနက်ပေးရခြင်းသည် ကြံဖန်၍ ပေးရခြင်းမျှသာ ဖြစ်၏။

ဟော့၊ ဤစကျွေ့စသော ဣန္ဒြေတို့၌။ အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့၌ မသိမှုအဝိဇ္ဇာသည်။ ယင်း ယင်းတို၊ ကင်းပျောက်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုအရိယာ သာဝကၽွန်း။ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ပျောက်ခြင်းကြောင့်။ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့်။ အသာ၊ ထိုအရိယာသာဝကၽွန်း သန္ဓေသန်၌။ အသ္မိတိပိ၊ ငါဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ နာ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ နေဝသညီနာသညီ၊ သည်။ ဘဝိဿန္တိပိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူ၍လည်း။ နာ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊၏။

ပဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဓန္ဓသုတ်

ဌာန။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ခန္ဓေ စ၊ခန္ဓာတို့ကိုဥစ်။ ပဌ၊ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေ စ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အာဝဲ့ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့ကိုဥစ်။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုတရားတော်ကို။ သုဏာထ၊ နာယူကြကုန်လော။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အတီတာနာဂတ-ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော်။ ယံကိဉ္စိ ရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ အတွင်း အဗ္ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ ပြင်ပ ဗဟိဒ္ဓလည်းဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ ရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ ဩဠာရိကံ ဝါ၊ ရွန်ရင်းသော ဩဠာရိကလည်းဖြစ်သော။ သုခုမံ ဝါ၊ သိမ်မွေ့သော သုခုမလည်း ဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ ရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ ဟီနံ ဝါ၊ ယုတ်ညံ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံ ဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ ရူပံ၊ သည်။ ဒူရေ ဝါ၊ အဝေးလည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ အနီးလည်းဖြစ်သော။ (ပဌမ ဗန္ဓနိပါတ်ပုဒ်မျှားတည်း။) ယံရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) အယံ၊ ဤရူပ်ကို။ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ဝေဒနာစသော လေးပါးကို လည်း ဤနည်းမှီး၍ပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤရူပ် ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်တို့ကို။ ပဌက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးကုန်သော ခန္ဓာတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌူပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာသဝံ၊ အာသဝနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါ၊ အာသဝတရားတို့၏ အာဝဲ့ဖြစ်သော။ ဥပါဒါနိယံ၊ ဥပါဒါန် ထို့သည် စုံလမ်းအပ်သော။ ဝါ၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာဝဲ့ဖြစ်သော။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ ယံ ကိဉ္စိ ရူပံ၊ သည်။ပ။ သာသဝံ၊သော။ ဥပါဒါနိယံ၊ သော။ ဒူရေ ဝါ၊ အဝေးလည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ အနီးလည်းဖြစ်သော။ ယံရူပံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအာသဝ အာဝဲ့ ဥပါဒါန်အာဝဲ့ဖြစ်သောရူပ်ကို။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤအာသဝအာဝဲ့ ဥပါဒါန်အာဝဲ့ဖြစ်ကုန်သော ရူပ် ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်တို့ကို။ ပဌူပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဝေသာဏသုတ်

ဌာ၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ ဧကာ ပေးမြဲ။) သောဏ၊သောဏမည်သော။ ဂဟပတိပုတ္တံ၊သူကြွယ်၏ သားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

သောတ။ သောတ။ ယေ ကေစိ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ ယေ ကေစိ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်၎င်း။ အနိစ္စေန၊ အမြဲမရှိသော။ ဒုက္ခေန၊ ကင်းရဲသော။ ဝိပရိဏာမ-ဓမ္မေန၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော။ ရူပေန၊ ရူပ်ဖြင့်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ သေယျော၊ ပြတ်သူသည်။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍လည်း။ သမနုပဿန္တိ၊ ရှုကုန်၏။ "အဟံ၊ သည်။ သဒိသော၊ တူသောသူသည်။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍လည်း။ သမနုပဿန္တိ၊ ရှုကုန်၏။ "အဟံ၊သည်။ ဟီနော၊ ယုတ်သောသူသည်။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍လည်း။ သမနုပဿန္တိ၊ ရှုကုန်၏။ (တေ၊ ထိုရဟန်း-ပုဏ္ဏားတို့သည်။) ယထာဘူတဿ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောကို။ အဒဿနာ၊ မသိမမြင်ခြင်းမှ။ အညတြ၊ကြဉ်၍။ ကိं"သမနုပဿန္တိ၊ အဘယ်မှာ ရှုနိုင်ကုန်ဘုံနည်း[1]။ (အနိစ္စာယ ဝေဒနာယ စသော လေးဝါကျကိုလည်း ဤနည်းမှီး၍ ပေးပါလေ။)

သောတ၊ သောတ။ ယေ စ ခေါ ကေစိ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ ယေ စ ခေါ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်၎င်း။ အနိစ္စေန၊ သော။ ဒုက္ခေန၊ သော။ ဝိပရိဏာမေန၊ သော။ ရူပေန၊ ရူပ်ဖြင့်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ သေယျော၊ ပြတ်သည်။ အသ္မိတိပိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍လည်း။ နု သမနုပဿန္တိ၊ မရှုကြကုန်။ "အဟံ၊ သည်။ သဒိသော၊ တူသောသူသည်။ အသ္မိတိပိ၊ ဖြစ်၏" ဟူ၍လည်း။ နု သမနုပဿန္တိ၊ မရှုကြကုန်။ "အဟံ၊ သည်။ ဟီနော၊ ယုတ်သောသူသည်။ အသ္မိတိပိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍လည်း။ နု သမနုပဿန္တိ၊ မရှုကြကုန်။ (တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။) ယထာဘူတဿ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောကို။ အဒဿနာ၊ သိမြင်ခြင်းမှ။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ကိं" နု သမနုပဿန္တိ၊ အဘယ်မှာ မရှုနိုင်ပဲမရှိပါကုန်ဘုံနည်း။

သောတ၊ သောတ။ တံ၊ ထိုငါဘုရားမိန့်တော်မူအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိं"ဣတိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခဲ့တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါ။ ယံ ပန၊ အကြင်ရူပ်သည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ၊တံ၊ ထိုရူပ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါ၏။ ယံ ပန၊ အကြင်ရူပ်သည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမမ္မော၊ ဖောက်ပြန်သောသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုရူပ်ကို။ "တေ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ ရူပ်တည်း။ ဧသော၊ ဤရူပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤရူပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ လျောက်ပတ်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ တေ၊ ဤသို့ ရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မလျောက်ပတ်ပါ။ (ဝေဒနာသည်ကို ဤနည်းပေး။ စေတ ဃဏ် စသည်ကိုလည်း နိစ္စသုတ် စာပိုဒ် ၁၂-ရှု၍ပေး။)

[1]သဗ္ဗမ်၊ ရုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ကိမညတြ ယထာဘူတဿ အဒဿနာတိ ယထာဘူတဿ အဒဿနဝတော အညံ ကိं ဘဝေယျ၊ အဒဿနံ အညာဘာဝေ ဘဝေယျာတိ အတ္ထော၊ ဤအဓိပ္ပာယတော, အညံ ကိं ဘဝေယျာတိ အညံ ကိं ကာရဏံ ဘဝေယျ၊ ဤဋီကာ။ ဤအဓိပ္ပာယဝိုက်ကားထို၏အဓိပ္ပာယ်သည် အမိပ္ပါယ်မှင့်ဖြစ်၏။ အဝကြောင်းကား ယေ ကေစိ ယူသော အနိယမ၏ နိယမသဒ္ဒါ အမှင့်မပါဘဲသာကြောင့်တည်း။ သို့ဖြစ်၍ ဤနိဿယကို ဆရာတို့ဆရာ သမ္ဗန္ဓ လိုက်သည်။ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားဟူသည် ဟုတ်မှန်တိုင်းကို မသိခြင်းမှ ကြဉ်၍ ၀ါ ဟုတ်မှန်တိုင်း မသိခြင်းကို ယေဘုယျပြီး အဘယ်မှာမရှိနိုင်ကုန်ဘုံနည်း။ ဟုတ်မှန်တိုင်းကို မသိ၍ရှိကြကုန်သည်ဟူလို။

၈-ဒုတိယသောဏသုတ်

၅၀။ (ဧကံ မေ သုတံ ဧကသည်ပေးပြီ။) သောဏ၊ သော။ ဂဟပတိပုတ္တေ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊သည်— သောဏ၊ သောဏ။ ယေဟိ ကေစိ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ယေဟိ ကေစိ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ရင်း။ ရှေး၊ ရှေ့ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်။ ရှေးသမုဒယ်၊ ရှေ့ပြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ရှေးနိရောဓ၊ ရှေ့၏ချုပ်ရာကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ရှေးနိရောဓဂါမိနီ၊ ရှေ့၏ချုပ်ရာသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပ။ ဝိညာဏနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ သောဏ၊ သောဏ။ တေ သမဏာ ဝါ၊ တို့ကိုရင်း။ တေ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့ကိုရင်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သမဏေ-သု ဝါ၊ တို့၌လည်း။ နု သမဏာသမ္မတာ၊သမဏာ ဟု မသုတ်အပ်ကုန်။ ပြာဟ္မဏေသု ဝါ၊ တို့၌လည်း။ နု ပြာဟ္မဏာသမ္မတာ၊ ပြာဟ္မဏ ဟု မသုတ်အပ်ကုန်။ တေ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ သာမညတ္ထံ ဝါ၊ သမဏအကြီးဟူသောမဂ်, ဗိုလ်အကျိုးကိုရင်း။ ပြာဟ္မညတ္ထံ ဝါ၊ ပြာဟ္မဏအကြီးဟူသော မဂ်, ဗိုလ်အကျိုးကိုရင်း [1]။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အကြောင်းပင်လျှင်။ သယံအဘိညာ၊ ကိုယ်တိုင်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍ နု စ ပန ဝိဟရန္တိ၊ မနေနိုင်ကြ ကုန်ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣတိတလုံးကျေ။)

သောဏ၊ သောဏ။ ယေ စ ခေါ ကေစိ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ယေ စ ခေါ ကေစိ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ရင်း။ ရှေး၊ ကို။ ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဝိညာဏနိရောဓ ဂါမိနီ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ သောဏ၊ သောဏ။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ စ ခေါ သမဏာ ဝါ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုရင်း။ တေ စ ခေါ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကိုရင်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သမဏေသု စေဝ၊တို့၌လည်း။ သမဏာသမ္မတာ၊ သမဏဟု သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ပြာဟ္မဏေသု စ၊ တို့၌လည်း။ ပြာဟ္မဏာသမ္မတာ၊ ပြာဟ္မဏဟု သမုတ်အပ်ကုန်၏။ တေ စ ပန အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်လည်း။ သာမညတ္ထဉ္စေဝ၊ သမဏအကြီးဟူသောမဂ်, ရဟန်းအကျိုး ဗိုလ်ကိုရင်း။ ပြာဟ္မညတ္ထဉ္စ၊ ပြာဟ္မဏအကြီးဟူသော မဂ်, ရဟန်းအကျိုးဗိုလ်ကိုရင်း။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ သယံအဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘဒ္ဒမ်ိုး ရှစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-နန္ဒိကွယသုတ်

၅၁။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း ဟုတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်။ အနိစ္စညော၊ မမြဲသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ ရှေ့၊ ရှေ့ကို။ "အနိစ္စန္တိ၊ အမြဲမရှိ"ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှုအံ့။ အသာ၊ ထိုရဟန်း၏။ သာ၊ ထိုအနိစ္စဟုရှုခြင်းသည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ (မှန်ကန်သော သိခြင်း) သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္မာ၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်။ ပဿံ၊ ရှုသည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နန္ဒိကွယာ၊ နန္ဒိ၏ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ ရာဂကွယော၊ ရာဂ၏ကုန်ခန်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဂကွယာ၊ရာဂ၏

---

[1] သာမညတ္ထံ ဝါ ပြာဟ္မညတ္ထံ ဝါတို့ ကြွေ အရိယမဂ္ဂါ သာမညဟူမူ ပြာဟ္မညဟူမူ ဥဘယတ္ထာပိ ၊ နု အတ္ထော နာမ အရိယဖလံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဤသံဃ ၂-နိဒါနတွေ စာလိုခ် ၁၃-အမှင့် ။

သာမညဟူတော အတ္ထော သာမညတ္ထော၊ မဟုတ်။ သာမညဟု အတ္ထောတိ သာမညတ္ထော၊ ဖလန္တိ။ ပ။ မဟို ၂-ဌာခ်စာလိုခ်။

ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ နန္ဒိကွယောဝ၊ နန္ဒိ၏ကုန်ခန်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏[1]။ နန္ဒိရာဂကွယောဝ နန္ဒိရာဂမည်သော တဏှာ၏ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ဝိမုတ္တံ၊ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီ။ "သုဝိမုတ္တန္တိ၊ ကောင်းစွာ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းမှီးရှုပေး။) ဣတိ၊ ၏။

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယနန္ဒိကွယသုတ်

၅၂။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မှဿ၊ ရှပ်ကို။ယောနိသော၊သင့်သောအကြောင်း အားဖြင့်။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော။ ရူပါနိစ္စတာဒေ၊ ရူပ၏ထာပြုမရှိသည်၏ အပြစ်ကို လည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမနုပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မှဿ၊ ကို။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်။ ရူပါနိစ္စတာဒေ၊ ရူပ၏ အပြုမရှိသည်၏အပြစ်ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ သမနုပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ ရူပသ္မိံ၊ ရူပ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ပ။ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းမှီးရှုပေး။) ဣတိ၊ ၏။

ဒသမ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ အတ္တပိယဝဂ္ဂေ၊ အတ္တဒီပဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

. တတ္ထ၊ ထိုအတ္တဒီပဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အတ္တဒီပါ၊ အတ္တဒီပသုတ်ရင်း။ ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ အနိစ္စတာ၊ အနိစ္စသုတ်, ဒုတိယအနိစ္စသုတ်တို့သည်။ ယောဇ္ဈ၊ ကုန်၏။ သမနုပဿနာ။ သမနုပဿနာသုတ်ရင်း။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သောဏာ၊ သောဏသုတ်, ဒုတိယသောဏသုတ်တို့ရင်း။ နန္ဒိကွယေန၊ နန္ဒိကွယအမည်ဖြင့်။ (ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။) ဒွေ၊ နှစ်သုတ်တို့ရင်း။ ဣတိ၊ တည်း။

မူလပဏ္ဏာသကော၊ သည်။ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

တတ္ထ မူလပဏ္ဏာသကဿ၊ ထိုမူလပဏ္ဏာသက၏။ ဝဂ္ဂုဒ္ဒါနံ၊ ဝဂ်ဥဒ္ဒါန်းကား—

နကုလပိတာ၊ နကုလပိတုဝဂ်ရင်း။ အနိစ္စောစ၊ အနိစ္စဝဂ်ရင်း။ ဘာဝေ၊ ဘာဝဝဂ်ရင်း။ နတုမှာကေနစ၊ နတုမှာကဝဂ်ရင်း။ (နာ=ပစ္စတ္တတ္ထေ။) အတ္တဒီပေန၊ အတ္တဒီပဝဂ်ရင်းတည်း။ (ရင်းနည်း။) တေန၊ ထိုကြောင့်။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ပညာသော၊ သုတ် ၅၀-ရှိသော ပဏ္ဏာသကဟူ၏။ ပဝုစ္စတိ၊ ဟိုအပ်၏။

---

[1] နန္ဒိနှင့်ရာဂ အတူတူပင်။ သို့သော် နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာဖြင့် ငြီးငွေ့လျှင် နန္ဒိခေါ် တဏှာကုန်ခန်း၏၊ ဝိရာဂါနုပဿနာဖြင့် တပ်မက်ခြင်းကင်းလျှင် ရာဂခေါ် တဏှာကုန်ခန်း၏။ ဤနန္ဒိကွယနှင့် ရာဂကွယဖြင့် မက်ကိုပြု၏ ဆိုလတ္တံ့. နန္ဒိရာဂကွယာ စိတ္တံ ဝိမုတ္တံ ဖြင့် ဖိုလ်ကိုပြု၏။

(၆) ခဉ္စယဝဂ်

ခဉ္စယသုတ်

၅၃။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥယဝေယာ၊ (တဏှာ မာန ဒိट्ठိ အစရှိသော အကြင်) ခန္ဓာငါးပါးသို့ ကပ်ရောက်တတ်သူသည်[1]။ အဝိမုတ္တောဟု၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်။ အနုပယောဟု၊ ခန္ဓာငါးပါးသို့ ကပ်ရောက်ခြင်း မရှိသူသည်။ ဝိမုတ္တောဟု၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိညာဏ်၊ ကမ္မဝိညာဏ်သည်။ တိဋ္ဌမာနံ၊ တည်သည်ရှိသော်။ ရှုပဂတံ ဝါ၊ ရူပ်သို့ ကပ်ရောက်သည် ဖြစ်၍လည်း။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ ရူပါရမ္မဏေ၊ ရူပ်လျှင်အာရုံရှိသော။ ရူပပတိट्ठं၊ ရူပ်လျှင်တည်ရာ ရှိသော ဝိညာဉ်သည်။ နန္ဒုပသေစနံ၊ နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသွန်းလောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝုဒ္ဓိं၊ တိုးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိं၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပજ्ဇेယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဝေဒနုပယံ ဝါ၊ ဝေဒနာသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ပ။ သညုပယံ ဝါ၊ သညာသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခါရုပယံ ဝါ၊ သင်္ခါရသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ လည်း။ ပ။ အာပજ्ဇेယျ၊ ရောက်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ တစုံတယောက်သော်သူသည်[2]။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ရူပါ၊ ရူပ်မှ။ အညတြ၊ ၍။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာမှ။ အညတြ၊ ၍။ သညာယ၊ သညာမှ။ အညတြ၊ ၍။ သင်္ခါရေဟိ၊ သင်္ခါရတို့မှ။ အညတြ၊ ၍။ ဝိညာဏသ၊ ကမ္မဝိညာဉ်၏။ အာဂတိं ဝါ၊ လာရောက်ခြင်း။ ဂတिं ဝါ၊ သွားရောက်ခြင်း။ စုတिं ဝါ၊ ရွှေ့ရှားခြင်းကိုလည်း။ ဥပပတ္တिं ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ ဝုဒ္ဓिं ဝါ၊ တိုးပွါးခြင်းကိုလည်း။ ဝိရူဠှिं ဝါ၊ စည်ပင်ခြင်းကိုလည်း။ ဝေပုလ္လံ ဝါ၊ ပြန့်ပြောခြင်းကိုလည်း။ ပညာပေဿာမိ၊ သိစေအံ့" ဟုမိန့်။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နေတံ ဌာနံ၊ မရှိ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ရူပခာတုယာ၊ ရူပခာတ်၌။ ထုဂေါ၊ ထုဂဂို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်သည်။ ဧव ယောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့။ ထုဂဿ၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ အာရုမ္ဘတံ၊ အာရုံသည်။ ဝေ၊ စွဲ၏တို့။ ပြဘိန်း၊ ဝိညာဏသ၊ ကမ္မဝိညာဉ်၏။ ပတိट्ठာ၊ တည်ရာသည်။ နေ ယောတိ၊ မဖြစ်။ ပ။ အပ္ပတိट्ठိတံ၊ တည်ရာမရှိသော။ တံ ဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဉ်သည်။ အဝိရူဠှं၊ စည်ပင်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ အနာဟိသမ်ဘဝေ၊ (ပဋိသန္ဓေကို)မပြုပြင်မှု၌။ ဝါ-(ပဋိသန္ဓေကို)မဖြစ်စေမှု၌။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဌိတံ၊ တည်ငြိမ်၏။ (အကြွင်း ၄၆-စာပိုဒ်၌မေးခဲ့ပြီ)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၁။ ဥပယောတိ တဏှာ မာန ဒိट्ठိဝသေန ပဋိကွေ့ခေ ဥပဂတော၊ ဤ၌ ဥပေတိတိ ဥပယော၊ ကထမုပေတိ? တဏှာမာနဒိट्ठိဝသေန၊ ဤ ဦး။

၂။ ယောသဒ္ဒါသည်။ နိယတ်ပဋိသေဓ သဒ္ဒါဖြစ်၍ "တစုံတယောက်သော သူသည်" ဟု အနက်သမ္ဘန် ထိုက်သည်။ ယောတိ ယော ကောစိဟု ကြံဖွယ်ရှိ၏။

၂-ဗီဇသုတ်

၅၄။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗီဇဇာတာနိ၊ ပျိုးစေ့တို့သည် [1]။ ဣမာနိ ပဋ္ဌ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်တို့နည်း။ မူလဗီဇं၊ အမြစ်ပျိုးစေ့ရင်း။ ခန္ဓဗီဇं၊ ပင်စည်ပျိုးစေ့ရင်း။ အဂ္ဂဗီဇं၊ အညွှန့်ပျိုးစေ့ရင်း။ ဖလုဗီဇं၊ အသီးပျိုးစေ့ရင်း။ ပဋ္ဌမं၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဗီဇဗီဇညော၊ အစေ့ပျိုးစေ့သာလျှင်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အခဏ္ဍာနိ၊ မကျိုးမကွဲကုန်သော။ အပူတိကာနိ၊ မပုပ်ဆွေးကုန်သော။ အဝါတာတပဟတာနိ၊ လေ, နေပူ တို့ပြင့် မထိခိုက်ကုန်သော။ သာရာဒါနိ၊ ယူဆထိုက်သောအနှစ်ရှိကုန်သော [2]။ သုခသယိတာနိ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်သော။ ဣမာနိ စ ပဋ္ဌ ဗီဇဇာတာနိ၊ ဤငါးမျိုးသောမျိုးစေ့တို့သည်လည်း။ အသု၊ ရှိကုန်ရာ၏။ ပဌဝီ စ၊ မြေသည်လည်း။ န အသု၊ မရှိရာ။ အာပေါ စ၊ ရေသည်လည်း။ န အသု၊ မရှိရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာနိ ပဋ္ဌ ဗီဇဇာတာနိ၊ ဤငါးမျိုးသောမျိုးစေ့တို့သည်။ ဝုဋ္ဌိं၊ သို့။ ဝိရူဠှိं၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇेယ္ယုံ အဝိန၊ ရောက်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ပြုတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အခဏ္ဍာနိ၊ မကျိုးမကွဲကုန်သော။ ပ။ သုခသယိတာနိ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်သော။ ဣမာနိ စ ပဋ္ဌ ဗီဇဇာတာနိ၊ တို့သည်လည်း။ အသု၊ ရှိကုန်ရာ၏။ ပဌဝီ စ၊ မြေသည်လည်း။ အသု၊ ရှိရာ၏။ အာပေါ စ၊ ရေသည်လည်း။ အသု၊ ရှိရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာနိ ပဋ္ဌ ဗီဇဇာတာနိ၊ ဤငါးမျိုးသောမျိုးစေ့တို့သည်။ ဝုဋ္ဌိं၊ သို့။ ဝိရူဠှိं၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇेယ္ယုံ အဝိန၊ ရောက်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရှင်။ ဝေ၊ မှန်ပါဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌဝီဓာတု ဝေယျာဝစ္စကိစ္စ၊ မြေကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဝိညာဏဋ္ဌိတိယော၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ(ရှပဏ္ဍနာစသောခန္ဓာလေးပါး)တို့ကို [3]။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာပေါဓာတု ဝေယျာဝစ္စကိစ္စ၊ ရေကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ နန္ဒိရာဂေါ၊ နှစ်သက်စဲမက်တတ်သော တဏှာကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋ္ဌ ဗီဇဇာတာနိ သေယျထာပိ၊ ငါးမျိုးသော မျိုးစေ့တို့ကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ သာဟာရံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွပြုသော။ ဝိညာဏံ၊ ကမ္မ ဝိညာဉ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ (အကြွင်း ၅၃-စာပိုဒ်ပြု။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယ

ဒု-ဥဒါနသုတ်

၅၅။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း တည်း။ တတြ ခေါ၊ ထိုသာဝတ္ထိမြို့တော်ဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဘဂဝါ၊ ပြုတ်စွာဘုရားသည်။ "နော ဝေ, အာသုံ၊ အတ္တဟတ္ထဲလမ်းသောငါ အကယ်၍မရှိခဲ့ရှိ။ မေ၊ ငါ၏(အတ္တဟတ္ထဲလမ်းမှကြောင့်ပြစ်သော)ခန္ဓာငါးပါးသည်။ နော စ သိယာ၊ မရှိတော့ရာ။ န

---

[1] ဗီဇဇာတာနိတိ ဗီဇာနိ၊ ဗီဇဇာတာနိတိ ဇာတ-သဒ္ဒေါ ပဗုရုဏအတ္ထေ အာဟ "ဗီဇာနိ"တိ၊ ဋီ။

[2] သာရာဒါနိတိ ဂဟိတသာရာနိ ပတိဋ္ဌိတသာရာနိ၊ ဋီ။ သာရ...အာဝါန။ အာ...ဒါ-ဂဟဏတ္ထတည်း။ တတ္ထ၊ လသာရသာ အာဒါနလော သာရာဒါနိ။ ဋီ။

[3] စတသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိယောတိ ကမ္မဝိညာဏသာ အာရမ္မဏဘူတာ ရူပါဒယော ဇဋ္ဌာရော ခန္ဓာ၊ ဇေ ဟိ အာရမ္မဏဝသေန ပတိဋ္ဌာဘူတတ္တာ ပဌဝီဓာတုသဒိသာ။

အဘဝိဿ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာကို ဖြစ်စေတတ်သောကံ အကယ်၍မရှိခဲ့ငြားအုံး။ မေ၊ ငါ၏အနာဂတ် ပဋိသန္ဓေသည်။ နု ဘဝိဿတိတိ၊ မဖြစ်တော့လတ္တံ့ဟူ၍။ ဝေ၊ ဣသိ။ အဓိမုစ္စမာနော၊ နှလုံးသွင်းသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ညြရမ္ဘဘိယာနိ၊ ခေအာက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ဆိန္နေယျာတိ၊ ဖြတ်စမ်းနိုင်၏"ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆိုတော်မူပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မြွက်ဆိုတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အညတရော၊ တပါး သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယထာ ကထं ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ (ဆိန္နေယျုဠ္ဆစ်။)'နော ဧေ အသ်၊အတ္တဟု စွဲလမ်းသောငါ အကယ်၍မရှိငြားအုံး။မေ၊ငါ၏(အတ္တဟု စွဲလမ်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော) ခန္ဓာငါးပါးသည်။နော စ သိယာ၊ ဟရှိပေရာ။နု အဘဝိဿ၊ အနာဂတ် ခန္ဓာကိုဖြစ်စေတတ်သောကံ အကယ်၍ မဖြစ်ခဲ့ငြားအုံး။ မေ၊ ငါ၏အနာဂတ်ပဋိသန္ဓေသည်။ နု ဘဝိဿတိတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့'ဟူ၍။ဝေ၊သို့။ အဓိမုစ္စမာနော၊ နှလုံးသွင်းသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ညြရမ္ဘဘိယာနိ၊ ခေအာက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဆိန္နေ-ယျာတိ၊ ဖြတ်စွမ်းနိုင်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

(ဤမ ဘိက္ခု။ပ။ ဝိညာဏသို့ ဝါ အတ္တာနှံ ဝါကျကို နကုလပိတုသုတ် ဤမ ဂဟပတိ အသုတဝါ သည်ကို ရှု၍ အနက်ပေး။)

သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိသော။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ "ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ အနိစ္စန္တိ၊ အမြဲ မရှိ"ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောရှိသော။ ရူပံ၊ ကို။ "ရူပံ၊ သည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏"ဟူ၍။ ယထာ-ဘူတံ၊ တိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊မသိ။ (အကြွင်းတူ၏။)

အနတ္တံ၊ အတ္တမဟုတ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ "ရူပံ၊ သည်။ အနတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ယထာ-ဘူတံ၊ တိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ (အကြွင်းတူ၏။)

သခ်တံ၊ အကြောင်းလေးပါးတို့သည် ပြုပြင်အပ်သော။ ရူပံ၊ ကို။ "ရူပံ၊ သည်။ သခ်တန္တိ၊ အကြောင်းလေးပါးတို့သည် ပြုပြင်အပ်သော သဘောတည်း"ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ နပ္ပ-ဇာနာတိ၊ မသိ။ပ။ "ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ ဝိဘဝိဿတိတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့"ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ပ။ "ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဝိဘဝိဿတိတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့"ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။

(သုတဝါ စ ခေါ ဘိက္ခု။ပ။ သမနုပဿတိ ဝါကျကို နကုလပိတုသုတ် ဤမ ဂဟပတိ သုတဝါ စသော ဝါကျကို ရှု၍ အနက်သမ္မန်။)

သော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ အနိစ္စံ၊ သော။ ရူပံ၊ ကို။"ရူပံ၊ သည်။ အနိစ္စန္တိ၊အမြဲမရှိ"ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ပ။ "ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဝိဘဝိဿတိတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့"ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ ဝိဘဝေ၊ ပျက်စီးခြင်းကို ရှုမြင်ခြင်းဖြင့်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ပ။ သညာယ၊ ၏။ပ။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏။ ဝိဘဝေ၊

ပျက်စီးခြင်းကို ရှုမြင်ခြင်းပြင့်[1]။ (ရှယ်၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနုစ်သက်။ပ။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနုစ်သက်။)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေ ခေါ၊ ဣသိလျင်။ (ဆိန္နေယျ၌ စပ်။) "နော စေ အာသံ၊ အတ္ထဟုစ္ခဲ့လမ်း သောငါ အကယ်၍မရှိပြီးအုံ့။ မေ၊ ငါ၏ (အတ္ထဟုစ္ခဲ့လမ်းခြင်းကြောင့်ပြစ်သော) ခန္ဓာငါးပါး သည်။ နော စ သိယာ၊ မရှိပေရာ။ နု အာဘဝိဿ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာကို ပြစ်စေတတ်သော ကံမပြစ်ခဲ့ ပြီးအုံ့။ မေ၊ ငါ၏အနာဂတ် ပဋိသန္ဓေသည်။ နု ဘဝိဿတိ၊ မပြစ်လတ္တံ့, "ဟု၍။ ဝေ၊ ဣသိ။ အဓိမုစ္စမာနော၊ နှလုံးသွင်းသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဆိန္နေယျ၊ ဖြတ်စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဣသိ ပိန္ဒတောမှု၏။

ဘန္တေ၊ ထုး။ ဝေ၊ သို့။ အဓိမုစ္စမာနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဆိန္နေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဣသိ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ ထုး။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျင်။ ဇာနတောဝ၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏သန္ဓာန်၌။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျင်။ ပဿတောဝ၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်၏သန္ဓာန်၌။ အနုန္ဓရာ၊ အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဝိပဿနာသည် အနုန္ဓရပစ္စည်း တည်သည်ဖြစ်၍[2]။ အာသဝါနံ ခယောဝ၊ အာသဝတို့၏ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်, ဖိုလ်သည်။

၁။ ရှုပဿ ဝိဘဝါတိ ဝိဘဝဒဿနေနေ။ ဝိဘဝေါတိ ဥစ္ဆေဒပဓာနေ ဝုတ္တန္တိ အာဟ ဝိဘဝဒဿနေ-နာတိ၊ ဌီ။ ဝိဘဝေါဟု ဌီကဘယ်သည်ကိုတောက်၍ "ရှုပဿ ဝိဘဝေါ" စသည်ရှိလျင် "ရှုပဿ၊ ၏။ ဝိဘဝေါ ပျက်စီးခြင်းကို ရှုမြင်သည်။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဝိဘဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်းကို ရှုမြင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏"ဟု သမ္ဗန်။ ဤ သော ရှုပဿ ဝိဘဝေါ စသော ဝါကျဖြင့် အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ် ၆-ပါးအထိ ထက်ပုံကိုပြ၏။ ကထံ ပန စသော အမေးဝါကျပြင့် အရဟတ္တမဂ်, ဖိုလ်အထိ ထက်ပုံကိုမေး၏။ ပါဠိ၌ ထဝါကျခဲ့သင့်၏၊ ဝေ ခေါ ဘိက္ခု စသောဝါကျကို ဘိန္ဒြားအပြေါ်ကျအဖြစ်ပြင့် ထားသင့်၏။

[2] အနုန္ဓရာ အာသဝါနံ ခယော ဟောတိ၌ အနုန္ဓရာကို နပုဗ္ဗ အန္တရ ပုဗ္ဗလုပ်ကြံ၍ နတ္ထိ တေသာ ဟောတိ၊ ဟောတိ အန္တရန်တို့ အနုန္ဓရာဟု ဋီကာ ဝေနေတ္တပြု၏။ ဝိပဿနာ မဂ္ဂသာ အာသန္နာနန္တရံ နာမ၊ ဖလဿ ဒူရာနန္တရံ နာမဟု ၂-၌ ဝိပဿနာနှင့် အနုန္ဓရကိုအရတူ တုလျှတ်လိုက်ပုံနှင့်ဆိုသောကြောင့် အနုန္ဓရာပုဗ္ဗ၏ အရ ဝိပဿနာရှေကြောင်း ထင်ရှား၏။ ယင်းသို့ ဝိပဿနာရသည်အတွက် အညပုဗ္ဗလိင်လိုက်၍ အနုန္ဓရာ ဗုဒ္ဓေ လိင် အာဟာဝုန္ဒပြင့် နိပ္ပန္နမျှ၏။ ၂-၌ အနုန္ဓရံဟု နပုံ့ပြင့် နိပ္ပန္နချသည်ကား ဝိပဿနာဟူသော ပစ္စယံသော ကို မဲ့ပဲ ပစ္စအားလုံး မေ့အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်စေရန် သာမညအခိုက်အတန့်ကိုရည်၍ ဖိန့်ဆိုခြင်းမြစ်ရာ၏။ ယင်းသို့ ၂-နှင့်ရှိတို့ အညပုဒ်ခဲ့ပုံချင်း ခြား နားသော်လည်း။ နပုဗ်အန္တရပုဗ်ခဲ့ပုံ ဟုဒ္ဒီတဲ့ပုံချင်းကား မကွဲပြားပေ, ထိုကြောင့် အနုန္ဓရာ၊ အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ဝိပဿနာဟည် အနုန္ဓရပစ္စည်းတည်သည်ဖြစ်၍ ဟု ပေး သည်။

ခယောကိုလည်း ခယတိ ဧတေနာတိ ခယောဟျပြု။ ဗုဒါနိ ဥပရိမဂ္ဂဖလံ ပဗ္ဗဇ္ဇောဟူသောဘဝနှင့် ဥပရိမဂ္ဂ-ဖလန်တို့ အဂ္ဂမဂ္ဂဖလံဟူသော ဌီတို့ကိုတောက်၍ အရဟတ္တမဂ်, အရဟတ္တဖိုလ် ၂-မျိုးလုံးကောက်။

အနုန္ဓရာ၏အရ ဝိပဿနာနှင့် ခယောဟု၏အရ အရဟတ္တမဂ်, ဖိုလ်ပစ္စည်းပစ္စယုပ္ပန်ဖြစ်ပန်းကို သိလိုက ဝေ့ဉီးစာ "နု-ဒ-မဥ-နု-ဝေါ-မဂ်-ဖိုလ်"ဟူသော ဝိထိအစဉ်ကိုသတိပြုရာ၏။ ထင်းပြင် အနုန္ဓရာပုဗ်၏အရ ဝိပဿနာဟူသည် ဝိထိအစဉ်တွင်ပါရှိသော ဝေါဟာရ်ပင်ဖြစ်သည်ကိုထင်း ထင်းဝေါဟာရ်ကို ဌီ-ခ်ရေါ်ကြာဘုဟု ဆုံးနှုံးသည်ကိုထင်း သတ်ပြုရာ၏။

ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဒ၊ဤသာသနာတော်
၌။ အာသုတဝါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္တသိတာယေ၊ မထ်တ်လန့်ထိုက်သော။ (အတ-
သိတာယေတိ အတ္တသိတဗ္ဗေ၊ အဘာယိတဗ္ဗေ၊ ၌။ အတ္တသိတာယေတိ နု ဟသ်တဗ္ဗေ၊ တာသံ အနာ
ပဇ္ဇိတဗ္ဗေ၊ ၌။) ဌာနေ၊ အရာ၌။ တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
ဟိ၊ မှန်၏။ အာသုတဝတော၊ သုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်၏။ နော စေ အဿ၊ အဏ္ဏဟု
စ္ခဲလမ်းသောငါ အကယ်၍ မဖြစ်ပြားအုံ။ မေ၊ ငါ၏ (အတ္တဟုစ္ခဲလမ်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော) ဘယ
ငါးပါးသည်။ နော စ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ နု အာဘိဿ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာကိုဖြစ်စေတတ်သော ကံ
အကယ်၍ မဖြစ်ခဲ့ပြားအုံ။ နု ဘဝိဿတိ၊ အနာဂတ်ဟရိသန္ဓေမဖြစ်ရလတ္တံ့ ဟူသော။ ဧသော၊
ဤသဘောသည်။ တာသော၊ ထိတ်လန့်ကြောင်းတည်း။ (တာသောတိ တာသဟေတု တာသတိ
တေသွာတိ ကတ္တာ။ဌီ။)

အနန္တရာဇ်အရ ဝိပဿနာခေါ် ဝေဒါန်ကိုကောက်၍ ခယောအရ မဂ်ကိုကောက်ချင်၍ အနန္တရပစ္စည်း
ထပ်ခြင်းထင်ရှား၏။ ယုံမှားဖွယ်မရှိ။ အကယ်၍ ဖိုလ်ကိုကောက်ခဲ့သော် ဝေဒါန်နှင့်ဖိုလ်အကြား မဂ်မိတ်
ခြားနေသောကြောင့် မည်သို့ အနန္တရပစ္စည်းထပ်သနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိ၏။

ထိုကို ဖွင့်ဟင်းပြုပုံကား— အနန္တရာဇ်အရ ဝိပဿနာခေါ်ဝေဒါန်သည် ဖိုလ်ကိုထောက်လျှင် ဒုရာနန္တရ၊
ဘာကြောင့်နည်း ဝေဒါန်နှင့်ဖိုလ်ကြားတယ် မဂ်ခြားသည်အတွက် ဝေးသောကြောင့်တည်း။ မဂ်ကိုထောက်လျှင်
အာသန္နာနန္တရ၊ ဘာကြောင့်နည်း ဝေဒါန်နှင့်မဂ်အကြား တစုံတရမခြားဲ တဆက်တည်းဖြစ်၍ လျှင်စွာနီးကပ်
သောကြောင့်တည်း။

ဤသို့လျှင် အနန္တရာဇ်အရ ဝိပဿနာခေါ် ဝေဒါန်သည် ခယောဇ်အရ ဖိုလ်အား ဒုရာနန္တရပစ္စယဒေတို
ပြင့် ကျေးဇူးပြု၍ ခယောဇ်အရ မဂ်အား အာသန္နာနန္တရပစ္စယသတ္တိပြင့် ကျေးဇူးပြု၏ ဟူသည်တည်း။

ဋီကာအဆိုး။ ။ဤနှင့် ဌီ ဆိုလိုရင်း မထူးသော်လည်း သိသာစေရန် ဌီ-အဆိုကို ထုတ်ပြအုံ။ အထက်ပါ
ဝိသိစဉ်၌ ဥနေ-ဝေါဟူသော ဇောစိတ်တို့သည် ဝိပဿနာဇောစိတ်ချည်းပင် ဖြစ်ရကား
ထို ဒုမျိုးတွင် ပါဝင်သော ဝေဒါန်သည် ဝိပဿနာဂတိကလည်း ဟုတ်၏၊ မဂ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသကဲ့
သို့ ဝေဒါန်လည်း နိဗ္ဗာန်ကိုပင် အာရုံပြုသောကြောင့် မဂ္ဂဂတိကလည်း ဟုတ်၏ ယင်းသို့ ဝေဒါန်တခုတည်းက
ဝိပဿနာဂတိက မဂ္ဂဂတိက ၂-ဖက်ရ ဖြစ်သောကြောင့် ဝေဒါန်နှင့် မဂ်တို့ အလွန်နီးနီးကပ်ကပ် အနန္တရ
ပစ္စည်းထပ်ပုံ ထင်ရှား၏။ ထိုကြောင့် အာသန္နာနန္တရဟု နာမည်ပေးကာ အဋ္ဌကထာဆရာ့ဆိုသော ဟု၏။

အရဟတ္တဖိုလ်သည် ဝိပဿနာဂတိက,မဂ္ဂဂတိက ၂-ဖက်ရ မဟုတ်၊ မဂ္ဂဂတိကဟူသော တဖက်မှသာ
ဖြစ်၏။ မှန်၏။ မဂ်သည် နိဗ္ဗာန်အာရုံပြုသကဲ့သို့ ဖိုလ်လည်း နိဗ္ဗာန်ကိုပင် အာရုံပြု၏။ မဂ်သည် ကိလေသာ
ကို ယယ်ခြင်းကိစ္စကို ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့ ဖိုလ်လည်း ဆောင်ရွက်၏။ မဂ်သည် လောကုတ္တရာဇောတ်ဖြစ်သကဲ့သို့
ဖိုလ်လည်း လောကုတ္တရာဇောတ်တည်း။ ယင်းသို့ အာရုံ,ကိစ္စ,ဇောတ်အားဖြင့် တူသောကြောင့် ဖိုလ်သည်
(မဂ်နှင့် အလားတူသော) မဂ္ဂဂတိကဖြစ်၏၊ ဝိပဿနာဂတိက မဟုတ်။

ယင်းသို့ဖိုလ်ဖြစ်လျက် မဂ်သဘောသက်ရောက်ခဲ့သော် ဝိပဿနာခေါ် ဝေဒါန်နှင့် ဖိုလ်သည် မဂ်စိတ်ခြားဆီး
ရှိ၍ ဝေးကွာနေစေကာမူ အနန္တရာ အာသဝေါနံ ခယော ဟောတိ၌ အနန္တရာဟူသောဇေယျကို သုံးနှုန်းပိုင်၏၊
သို့သော် မုချအနန္တရပစ္စည်းကား မတယ်နိုင်ရုကား အဋ္ဌကထာ၌(ဝိပဿနာ)ဖလသ ဒုရာနန္တရံနာမဟု မိန့်တော်
မူသည် ဟု၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သုတဝါ စ ခေါ်၊ သုတရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ အတသိတာယေ၊ မထိတ်လန့်ထိုက်သော။ ဌာနေ၊ အရာ၌။ တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ဟိ၊ မှန်၏။ သုတဝတော၊ သုတရှိသော။ အရိယသာဝကဿ၊၏ "နော စေ အဿံ၊ အုံ့။မေ၊သည်။နော စ သိယာ၊ ရှိ။နု အဘဝိဿ၊အုံ့။ နု ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့"ဟူသော။ သော၊ ဤသဘောသည်။ တာသော၊ ထိတ်လန့်ကြောင်းသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အကြောင်း ၅၃-စာပိုဒ်၌။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စဝံ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌။ အနန္တရာ။ အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဝိပဿနာသည် အနန္တရဟူသည်း တပ်အည်ဖြစ်၍။ အာသဝါနံ ခယော၊ အာသဝတို့၏ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်, ဖိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဥပါဒါနပရိပဇ္ဇသုတ်

၅၆။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့သည်။ဤမေ ပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း။ကတမေပဉ္စ၊အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓာဝုတ်း။ ဝေဒနုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဝုတ်း။ သညုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဝုတ်း။ သင်္ခါရုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဝုတ်း။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဝုတ်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဤမေ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ဤငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ စတုပရိဝဋ္ဋံ၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့ကိုပြန်လှန်လှည့်လည်သောအားဖြင့်။ ဝါ-လေးပါးသောသစ္စာတို့ကို ပြန်လှန်လှည့်လည်သည်ကိုပြု၍။ (စတုပရိဝဋ္ဋန္တိ ကေဝကသို့ ခန္ဓေ စတုန္နံ ပရိဝဋ္ဋနဝသေန။ ဌ။ စတုန္နံ ပရိဝဋ္ဋနဝသေနာတိ၊ ပစ္စေကကွန္ဒေသု စတုန္နံ အရိယသစ္စာနံ ပရိဝဋ္ဋနဝသေန။ဌ။) ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ နု အဿသာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မမူသေး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သဒေဝကေ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီ မာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဗြဟ္မကေ၊ပြဟ္မာပြည်နှစ်ဆယ်နှင့် တကွဖြစ်သော။ လောကေ၊ သြကာသလောကဌ်။ သဿမဏာပြာဟ္မဏိယာ၊ သာသနာတွင်းပရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွဖြစ်သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ်မင်း, ကြင်းသောလူတို့နှင့် တကွဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါလောကဌ်။ "အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် အမြတ်မရှိသော။ ဝါ-အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ"၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သမ္ဗုဒ္ဓတဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိတိ၊ ထိုးထွင်းရှာ သိတော်မူပြီ"ဟူ၍။ နေဝပစ္စညာသိ"၊ဝန်ခံတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယတော စ ခေါ်၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဤမေ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ဤငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ စတုပရိဝဋ္ဋံ၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့ကို ပြန်လှန်လှည့်လည်သောအားဖြင့်။ ဝါ၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့ကို ပြန်

ဆိုလိုရင်းအချုပ်ကား ဝိပဿနာခေါ် ခဝါခါန်သည် မဂ္ဂဂတိကဖြစ်ခဲ့လျှင် ဝိပဿနာနှင့် ဖိုလ်ကြားက အနန္တရဟု သုံးနိုင်၏ သို့မဟုတ် ဖိုလ်သည် မဂ္ဂဂတိက ဖြစ်ခဲ့လျှင်လည်း ဝိပဿနာနှင့် ဖိုလ်ကြားကို အနန္တရဟု ခေါ်ဆိုနိုင်တော့၏။

ဝိပဿနာနှင့် မဂ်ကြားကို အနန္တရဟု သုံးနိုင် မသုံးနိုင်ကား ယုံမှားဖွယ်ပင် မရှိ၊ တဆက်တည်း စီတွဲကွဲ၊ ကာ ကခုမှ မခြားသည်အတွက် အနန္တရစစ်စစ်သာတည်းဟူလို။ (အဋ္ဌကထာဋီကာနှင့် တွဲ၍ ရှုပါ။)

လှန်လှည့်လည်သည်ကိုပြု၍။ ယထာဘူတံ၊ အတ္တိ၏။ အဒ္ဓညာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အဝ၊ ထိုအခါ၌။ သဒေဝကေ၊ သော။ သမာရကေ၊ သော။ သဗြဟ္မကေ၊သော။ လောကေ၊ ၌။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယ၊ ၌။"အနုတ္တရံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ"၊ ကို။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိတာ၊ ပြီ"ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓညာသိ"၊ ဝန်ခံတော်မူပြီ။

ကထဉ္စ၊ အာဘယ်သို့လျင်။ စတုပရိဝट्ट၊ လေးပါးသော သစ္စာတို့ကို ပြန်လှန် လှည့်လည်သော အားဖြင့်။ အဒ္ဓညာသိ"၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူသနည်း"။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အဒ္ဓညာသိ"၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီ။ (ဒုက္ခသစ္စာ။) ရူပသမุဒယံ၊ ရူပ်၏ဖြစ်ကြောင်းကို။ အဒ္ဓညာသိ"၊ ပြီ။(သမุဒယသစ္စာ။)ရူပနိရောဓံ၊ရူပ်၏ချုပ်ရာကို။ အဒ္ဓညာသိ"၊ ပြီ။(နိရောဓသစ္စာ။)ရူပနိရောဓ-ဂါမိနိ" ပဋိပဒံ၊ ရူပ်၏ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို။ အဒ္ဓညာသိ"၊ ပြီ။ (မဂ္ဂသစ္စာ။) ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ သညံ၊ ကို။ပ။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ပ။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ပ။ဝိညာဏသမุဒယံ၊ ကို။ပ။ ဝိညာဏနိရောဓံ၊ ကို။ပ။ဝိညာဏနိရောဓဂါမိနိ" ပဋိပဒံ၊ ကို။ အဒ္ဓညာသိ"၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ ကတမဉ္စ၊ အာဘယ်နည်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာ စ။ မဟာဘူတ်တို့သည်ရင်း။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘူတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ ရူပံ စ၊ မှီ၍ဖြစ်သောရူပ်သည်ရင်း။ (သန္ဓိ၊ ကုန်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤတရား အပေါင်းကို။ ရူပံ၊ ရူပ်ဟု၌။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဟာရသမุဒယာ၊ (သစ္စန္ဓရာ-ကဗဠီကာရ) အာဟာရ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ရူပသမุဒယော။ ရူပ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၏။) အာဟာရ-နိရောဓာ၊ (သစ္စန္ဓရာ ကဗဠီကာရ)အာဟာရ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ရူပနိရောဓော၊ ရူပ်၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၏။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်း အင်္ဂါရှိသော။ အယမေव ဗဇ္ဈော၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်။ ရူပနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ ရူပ်၏ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်သည်။ (ဟောတိ၏။) ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ သေယျထာ၊ အာဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိट्ठि၊ ဟုတ်မှန်သောမြင်ခြင်းဌာန်း။ပ။သမ္မာသမာधि၊ ဟုတ်မှန်သော တည်ကြည်ခြင်း ဌာန်းတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယေ ဧတေ သမဏာ ဝါ၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။(ဟိ-နိပါတမတ္တ။)ယေ ဧကစိ-ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ရင်း။ ဧवं၊ ဤသို့။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ 'ဧवं၊ သို့။ ရူပသမุဒယံ၊ ရူပ်၏ဖြစ်ကြောင်းကို။ အဘိညာယ၊ ၍။ ဧवं၊ သို့။ ရူပ-နိရောဓံ၊ ရူပ်၏ချုပ်ရာကို။ အဘိညာယ၊ ၍။ ဧवं၊ သို့။ ရူပနိရောဓဂါမိနိ" ပဋိပဒံ၊ ရူပ်၏ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို။ အဘိညာယ၊ ၍။ ရူပဿ၊ ရူပ်ကို။ ဝါ-ရူပ်၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏ ၂။) တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သုပ္ပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သည်။

၁။ ကထဉ္စ စတုပရိဝट्ट။ ဤသို့ ပါဠိတော်၌ အမေးဝါကျ အဆုံးအပိုဒ်ကြီးထားပါ။ သို့မဟု အမေးဝါကျဟု သိရမည်။ ရူပံ အဒ္ဓညာသိ" စသော ဝါကျများသည် အပြေဝါကျများ ဖြစ်ကြသည်။

၂။ ပဋိပန္နာ ဟောန္တိတိ အတ္ထော။ ဝတ္တမာနကာလယောဇနာ ဟေသု၊ ယထာ "ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ"တိ။ ဥ။ ပဋိပန္နာဟု တ ပစ္စည်းသည် အတိတ်၌ သက်သည်မဟုတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ သက်သည်ဟု သိစေ လို၍ "ဟောန္တိ"ထည့်သည်။

(ဟောဘွယ်၊ ကုန်၏။) ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သုဗဒ္ဓိယနှင့်၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သည်။ (ဟောဘွယ်၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဤမသို့ ဓမ္မဝိနဟုယ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဂါဓဋ္ဌိ၊ ထောက်တည်ရာကိုရကြကုန်၏။ (ဂါဓဋ္ဌိတဲ့ ပတိဋ္ဌဟန်ကို-၄။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ စ ခေါ ကေစိ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ယေ စ ခေါ ကေစိ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ရင်း။ ဝေါ၊ သို့။ ဣဒံ၊ ကို။ အဘိညာယ၊ ၍။ ပ။ ဧဝံ၊ သို့။ ရူပ-နိရောဓေ ဂါမိနိ" ပဋိပဒါ၊ ကို။ အဘိညာယ၊ ၍။ ရူပဿ၊ ရုပ်ကို။ ဝါ-ရုပ်၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ပက်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါ၊ တဏှာဖိုင့် တို့ပြင့် မစဲ့လမ်းကုန်၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဘုဝ-မုတ္တာ၊ (လွတ်မြောက်ကြောင်း အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ပြင့်) ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သုမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာ လွတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကေဝလိနော၊ အလုံးစုံပြည့်အပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိပြီးကုန်၏။ ဃ၊ အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကေဝလိနော၊ အလုံးစုံပြည့်အပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား။ ပညာပနာယ၊ ပညတ်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (တနည်း—တေသံ၊ တို့အား။ ပညာပနာယ၊ ဝဋ်ပြင့်ပညတ်ခြင်း၏။ ဝဋ်၊ အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ-ကာယာ၊ ဝေဒနာအပေါင်းတို့သည်။ ဣမေ ဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့တည်း။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခု သမ္ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာရင်း။ ပ။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ မနောသမ္ဖဿကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤခြောက်ပါးသော ဝေဒနာကို။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဖဿသမုဒယာ၊ ဖဿ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ-သမုဒယော၊ ဝေဒနာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဖဿနိရောဓာ၊ ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ အကြွင်းတူ၏၊ ဝေဒနာကိုလဲလှယ်၍ သမ္မန်။)

သိက္ခဝေ၊ တို့။ သညာ၊ သညာသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သညာ-ကာယာ၊ သညာအပေါင်းတို့သည်။ ဣမေ ဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့တည်း။ ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ မှတ်သားမှု ရူပသညာရင်း။ ပ။ မောဓမ္မသညာ၊ မောဓမ္မ၌ မှတ်သားမှု မောဓမ္မသညာရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤ ၆-ပါးသော သညာကို။ သညာ၊ သညာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဖဿသမုဒယာ၊ ဖဿ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သညာသမုဒယော၊ သညာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဖဿ-နိရောဓာ၊ ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သညာနိရောဓော၊ သညာ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ အကြွင်း တူ၏။ သညာကိုလဲလှယ်၍ သမ္မန်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သခ်ါရာ၊ သခ်ါရတို့သည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေတနာကာယာ၊ စေတနာအပေါင်းတို့သည်။ ဣမေ ဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့တည်း။ ရူပသညေ-တနာ၊ ရူပါရုံ၌ စေ့ဆော်မှု ရူပသညေတနာရင်း။ ပ။ မောဓမ္မသညေတနာ၊ မောဓမ္မ၌စေ့ဆော်မှု မောဓမ္မသညေ-တနာရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤစေတနာခြောက်ပါးတို့ကို။ သခ်ါရာ၊ သခ်ါရတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဖဿသမုဒယာ၊ ဖဿ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သခ်ါရသမုဒယော၊ သခ်ါရတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဖဿ နိရောဓာ၊ ဖဿ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။

သခ်ါရနိုဏောဝေ၊ သခ်ါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ အကြွင်း ဟူ၏။ ၊သခ်ါရကို လဲလှယ်၍ သမ္မန်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိညာဏ်၊ ဝိညာဉ်သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိညာဏ-ကာယာ၊ ဝိညာဉ်အပေါင်းတို့သည်။ ဣမေ ဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့တည်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခု-ပသာဒရုပ်၌မှီသောသိမှု စက္ခုဝိညာဉ်ရင်း။ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဒ္ဓါတုရုပ်၌မှီသောသိမှု မနော-ဝိညာဉ်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤဝိညာဉ်ခြောက်ပါးကို။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နာမရူပသမုဒယာ၊ နာမ်ရူပ်၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏသမုဒယော၊ ဝိညာဉ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) နာမရူပနိုဏောဓာ၊ နာမ်ရူပ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏ-နိုဏောဓော၊ ဝိညာဉ်၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ အကြွင်း တူ၏။ ဝိညာဉ်ကို လဲလှယ်၍ သမ္မန်။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သတ္တာယတနသုတ်

၅၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တာယတနကုသလော၊ ခုနစ်ပါးသောဌာနတို့၌ လိမ္မာသော။ ထိတိဓမ္မဟရိကို၊ သုံးပါးသောအပြားတို့ဖြင့် ရှုဆင်ခြင်လေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း-ကို။ ဣဓ သို့ မမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေဝလီ၊ အလုံးစုံပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော။ ဝုသိတဝါ၊ မဂ်အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးသော။ ဥတ္တမပုရိသောတိ၊ မွန်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သတ္တာယတ-ကုသလော၊ ခုနစ်ဌာနတို့၌ လိမ္မာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ရူပသမုဒယံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရူပနိုဏောဓံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရူပနိုဏောဓဂါမိနိ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ အဿာဒံ၊ သာယာဖွယ်ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရူပဿ၊ ၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရူပဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (ဝေဒနာစသည်ကို ဤနည်းပေး။ ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ရူပံစသော ၀ါကျကိုလည်း ၅၄-စာပိုဒ်ကို ရှု၍ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်ချမ်းသာမှု သုခဝေဒနာသည်။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင် ဝမ်းမြောက်မှု=သောမနဿဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤ ချမ်းသာမှုဝမ်းမြောက်မှု=ဝေဒနာသည်။ ရူပဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်တည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ ယံ အနိစ္စံ၊ အကြင်အမြဲမရှိ။ ယံ ဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲ၏။ ယံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ အကြင် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤအမြဲမရှိခြင်း ဆင်းရဲခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောသည်။ ရူပဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ရူပဿ ဘိက္ခဝေ၊ ရူပ်၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်မှုကို ဖျောက်ခြင်းသည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်မှုကို ပယ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤရူပ်၌လိုချင်တပ်မက်မှုကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းသည်။ ရူပဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာတည်း။

(ယေဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ စသော ၂-ဝါကျကို ရှေသုတ်အတိုင်း သမ္မန်၍ ဝေဒနာ, သညာ, သခ်ါရ, ဝိညာဏာ ဝါကျတို့ကို ရူပဝါကျတို့၌ကဲ့သို့ ဝေဒနာစသည်လဲလှယ်၍ သမ္မန်ရုံသာ ထူး၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တာယတနကုသလော၊ ခုနစ်ဌာနတို့၌လိမ္မာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အာဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဟိတိဝုပဟရိကို့၊ သုံးပါးသော အပြား တို့ဖြင့် ဌာဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝတုသော၊ ဧတ်သဘောအားဖြင့်။ ဥပဟရိဿတိ၊ ဌာဆင်ခြင်၏။ အာယတနသော၊ အာယတနသဘောအားဖြင့်။ ဥပဟရိဿတိ၊ ဌာဆင်ခြင်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သဘောအားဖြင့်။ ဥပဟရိဿတိ၊ ဌာဆင်ခြင်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဧवं ဧဝါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တိဝိဓုပဟရိကို့၊ သုံးပါးသော အပြားတို့ဖြင့်ဌာဆင်ခြင်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တဋ္ဌာနကုသလော၊ ခုနစ်ဌာနတို့၌လိမ္မာသော။ တိဝိဓုပဟရိကို့၊ သုံးပါးသောအပြားတို့ဖြင့် ဌာဆင်ခြင်လေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဣဓမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေဝလီ၊ အလုံးစုံသော မဂ်ကိစ္စရှိပြီးသော။ ဝုသိတဝါ၊ မဂ်အကျင့်ကိုကျင့်သုံးပြီးသော။ ဥတ္တမပုဂ္ဂိုလော တိ၊ မွန်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သမ္မာသမ္ဗုद္ဓသုတ်

၅၈။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟံ၊ ပုဗ္ဗော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓော၊ ခပ်သိမ်းသောထရားတို့ကို ဖောက်ပြန်မရှိ ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဣဿ၊ ရှိ၏ကို။ ဝါ-၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါ၊ ထာဝစိဋ္ဌိတိတို့ဖြင့် မစဲလမ်းမှု၌။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝါ-လွတ်မြောက်တော်မူသောကြောင့်။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓောတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပညာဝိမုတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သော။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းကို လည်း။ ဣဿ၊ ကို။ ဝါ-၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ ကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ကြောင့်။ အနုပါဒါ၊ ၌။ ဝိမုတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝါ-ကြောင့်။ ပညာဝိမုတ္တောတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သော ရဟန္တာဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

(ဝေဒနာယ။ သညာယ။ သခါရာနံ။ ဝိညာဏဿ ဝါကျများကိုလည်း ဤနည်းပိုး၍ ပေးပါ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဏ္ဍိဒေါ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးကိုပြီးငွေ့၍ ဘုရားဖြစ်ရာ ရဟန္တာဖြစ်ရာ၌။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပညာဝိမုတ္တေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ အဓိပ္ပယောသော၊ ထူးခြားလွန်းသော အမှုအရာသည်[1]။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ နာနာကရဏံ၊ အသီးသီးပြုခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးမြန်းတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ မဂ္ဂေ၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အရင်းမူလရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ရှေဆောင်တတ်သူ ရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိပါကုန်၏။

၁။ ကော အဓိပ္ပယောသောတိ ကော အဓိကပ္ပယောဂေါ။ ဌ။ အဓိကံ သဒ္ဒေသေသံ ပယသတိ ပယုဇ္ဇတိ ဧတေနာတိ အဓိပ္ပယောသော။ ဝိသိဋ္ဌပယောဂေါ။ ဋီ။ အဓိပ္ပယောသောတိ အဓိကံ ပယာသတိ ပယုဇ္ဇတိ ဧတေနာတိ အဓိပ္ပယောသော။ သဒ္ဒေသေသံ အဓိကတ္ထပ္ပကာသိကာ။ မ-ဋီ-၂-၈။ ဤ၌ အသိပေါ့နှုန်းပေးသည်။

ဘန္တေ၊ ထုး။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ တေသာ ကာသိတာဝ၊ ထိုပေါ်ကြားတော်မူအပ်သော တရားဒေသနာတော်၏။ ဧတဿ၊ အနက်သည်။ ဘဂဝန္တံ ဧသေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဥာဏ်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာစေတော်မူပါ[1]။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတော်ကို)။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ သောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူဘိ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ "ဧवं ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါ၏ အရှင်ဘုရား"ဟု၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေး၌နာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓော၊ သော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မပြစ်ထွန်းသေးသော။ မဂ္ဂဿ၊ အဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ပြစ်ထွန်းစေတော်မူတတ်၏။ အသဉ္ဇာတဿ၊ မပေါ်ပေါက်သေးသော။ မဂ္ဂဿ၊ အဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ်ကို။ သဉ္ဇနေတာ၊ ပေါ်ပေါက်စေတော်မူတတ်၏။ အနက္ခာတဿ၊ မဟောကြားအပ်သေးသော။ မဂ္ဂဿ၊ အဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ်ကို။ အက္ခာတာ၊ ဟောကြားတော်မူတတ်၏။ မဂ္ဂညူ၊ ပုဗ္ဗဘာဂနှင့်တကွသော အဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ်ကို သိတော်မူတတ်၏။ မဂ္ဂဝိဒူ၊ သိအပ်ပြီးသော အဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ်ကို(သူတပါးတို့အား) ထင်ရှားပြုတော်မူ၏။ မဂ္ဂကောဝိဒေါ၊ အဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ် မိစ္ဆာမဂ်၌ လိမ္မာတော်မူ၏[2]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သာဝကာ စ၊ တပည့်(ရဟန္တာ)ရဟန်းတို့သည်ကား။ မဂ္ဂါနုဂါ၊ အဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ်သို့ အစဉ်လိုက် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္ဆာ၊ ဝါဘုရား၏ နောက်၌။ သမန္နာဂတာ၊ အဋ္ဌင်္ဂိကအရိယမဂ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ကား။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ပညာဝိမုတ္တေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပယာသော၊ ထူးခြားလွန်ကဲသော အမှုအရာတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ နာနာကရဏန္တိ၊ အသီးသီးပြုခြင်းတည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဧတဒဝေါစ ပြန်သတ်။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အနတ္တလက္ခဏသုတ်

၅၉။ ကော်၊ ထပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ သက်ရောက်ရာပြစ်သော[3]။ မိဂဒါယေ၊ (သားတို့

၁။ ဘဂဝံမူလကာသုတ်၌ ဤပုဒ်လိုင် အဆုံးအဖြတ်ကို မနိ ၁-၃၃၌။

၂။ မဂ္ဂံ ဝိဒိတံ ပါကဋံ အကာသိတိ မဂ္ဂဝိဒူ၊ မဂ္ဂေ စ အမဂ္ဂေ စ ကောဝိဒေါတိ မဂ္ဂကောဝိဒေါ။ ၌။ ဝိဒိတန္တိ အညေသမ္မိ ဥာတံ ပဋိလဒ္ဓံ ဟတ္ထတလေ အာမလကံ ဝိယ ပါကဋံ အကာသိ၊ တထာ ကတ္တာ ဒေသေသိ။ အမဂ္ဂေ ဖရိတ္ဝေနေန မဂ္ဂေ ပဋိပတ္တိတိ တဿ မဂ္ဂကုသလတာ ဝိယ အမဂ္ဂကုသလတာပိ ဥဒ္ဓိ-တဗ္ဗာတိ အာဟ"မဂ္ဂေ စ အမဂ္ဂေ စ ကောဝိဒေါ"တိ။ မဂ္ဂနောက် အမဂ္ဂပုဒ်ခြင်းမှ ဥတ္တရပဒလောပအဖြစ်ဖြင့် မဂ္ဂကောဝိဒေါဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃။ ဤအနက်ကား သာဝတ္ထိ၌ ၃-၁၈-နှာ အဖွင့်အရ ပေးသောအနက်တည်း။ ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ သက်ခေါင်းရောက်ပြစ်သောဟု၊ အံ၊ ၂-၇၉-နှာ အရသော်လည်းပေး။

အားဘေးမဲ့ပေးရာ)မိဂဒါဝုန်တောဘွဲ့။ ဝိဟရဲတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုသို့နေရာအခါ၌။ (ထို မိဂဒါဝုန်တောဘွဲ့ ဟူ၍သော်လည်းစဲ့။) ဘဂဝါ။ သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ငါးယောက်အစုရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ-မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒဉ္စ ရူပံ၊ ဤရူပ် သည်လည်း။ (ဆိုအပ်လတ္တံ့သောဝေဒနာ သညာစသည်ကိုဆည်း။) အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ အဘ-ဝိဿ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဣဒံ ရူပံ၊ ဤရူပ်သည်။ အာဗာဓာယ၊ နာကျင်ခြင်းငှါ။ နစ သံဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်ထု။ ရူပေ၊ ရူပ်၌။ "မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ သည်။ စေ၊ ဤသို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ သည်။ စေ၊ သို့။ မာ အဟောသိတိ၊ မဖြစ်ပါလင့်" ဟူ၍။ လဗ္ဘေထ စ၊ တောင့်တတိုင်းရလည်း ရအပ်ထုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယဿ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ရူပံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ရူပံ၊ သည်။ အာဗာဓာယ၊ နာကျင်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ရူပေ၊ ရူပ်၌။ "မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ စေ၊ ဤသို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ သည်။ စေ၊ သို့။ မာ အဟောသိတိ၊ မဖြစ်ပါလင့်ဟူ၍။ နစ လဗ္ဘတိ၊ တောင့်တတိုင်းရလည်းမရအပ်။(ရူပ်သည် အတ္တမဟုတ်သည့်အတွက် နာကျင်ခြင်းပြစ်ခံမက မနာပါလင့်ဟူ၍ တောင့်တတိုင်းလည်း မရအပ် မရနိုင်ဟူလို။)

ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒဉ္စ ဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာသည် လည်း။ (ဤဒဉ္စသောစဟုလိုင်တူအောင်ပြင်ခ၌ပေးလိုကပေး ရှေ့အလိုကာပြင်ရန်မလို)အတ္တာ၊ အတ္တ သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဣဒံ ဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာသည်။ အာဗာဓာယ၊ နာကျင်ခြင်းငှါ။ နစ သံဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်ထု။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ "မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ စေ၊ ဤသို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ စေ၊ သို့။ မာ အဟောသိတိ၊ မဖြစ်ပါလင့်" ဟူ၍။ လဗ္ဘေထ စ၊ တောင့်တတိုင်းရလည်းမရအပ်ထုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အာဗာဓာယ၊ နာကျင်ခြင်းငှါ။သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ "မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ စေ၊ ဤသို့။ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ စေ၊ သို့။ မာ အဟောသိတိ၊ မဖြစ်ပါလင့်" ဟူ၍။ နစ လဗ္ဘတိ၊ တောင့်တတိုင်းရလည်းမရအပ်။

သညာ၊ သညာသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ပ။ သခ်ါရာ၊ သခ်ါရတို့သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ-မဟုတ်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒဉ္စ သခ်ါရာ၊ ဤသခ်ါရတို့သည်လည်း။ (လိုင်ဂစ် ကိုက်ညီစေရန် ဣဒဉ္စကို ဣမေစ ဟူ၍သော်လည်းပြင်ပေး။ ရှေ့အလိုကားပြင်ရန်မလို၊ဣမ၏ကာရိယ နပုံသဏာမဟုတ်ကြောင်း ကို ပကတိစသောသုတ်ဘွဲ့ဖင့်ဆိုသောကြောင့်တည်း။) အတ္တာ၊အတ္တသည်။အဘဝိဿံသု၊ ဖြစ်ကုန်ငြား အံ့။ ဣဒံ ဣမေ သခ်ါရာ၊ ဤသခ်ါရတို့သည်။ အာဗာဓာယ၊ နာကျင်ခြင်းငှါ။ နစ သံဝတ္တေယျုံ၊ မဖြစ် ကုန်ရာ။သခ်ါရေသု၊ သခ်ါရတို့ဘွဲ့။"မေ၊ငါ၏။သခ်ါရာ၊ တို့သည်။ စေ၊ ဤသို့။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သခ်ါရာ၊ တို့သည်။စေ၊ ဤသို့။ မာ အဟောသုန္တိ၊ မဖြစ်ပါကုန်လင့်"ဟူ၍။ လဗ္ဘေထ စ၊ တောင့်တတိုင်း ရလည်းရအပ်ထုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယဿ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ သခ်ါရာ၊ တို့သည်။အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သခ်ါရာ၊ တို့သည်။ အာဗာဓာယ၊ နာကျင်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။သခ်ါရေသု၊ သခ်ါရတို့ဘွဲ့။ "မေ၊ ငါ၏။ သခ်ါရာ၊တို့သည်။

ဝေ၊ ဣ၁်သို့။ ဟောဘန္တေ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သခ်ါရာ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ သို့။ မာ အဟောသုန္တိ၊ မဖြစ်ပါကုန်လင့်"ဟု၎။ နု ၀ လဗ္ဘတိ၊ တောင့်တတိုင်း ရလည်းမရအပ်။

ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ အနုတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒဉ္စ ဝိညာဏံ၊ ဣ၁်ဝိညာဏ်သည်လည်း။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ငြားအုံ့။ ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ ဣ၁်ဝိညာဏ်သည်။ အာဗာဓာယ၊ နာကျင်ခြင်းငှါ။ နု သံဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်ထု။ ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဏ်၌။ "မေ၊ ငါ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဝေ၊ ဣ၁်သို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မေ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်ပါလင့်"ဟု၎။ လဗ္ဘတ ၀၊ တောင့်တတိုင်း ရလည်းရအပ်ထု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ ၀ ခေါ၊အကြင်ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အနုတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အာဗာဓာယ၊ နာကျင်ခြင်းငှါ။. သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏေ၊ ၌။ "မေ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မေ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်ပါလင့်"ဟု၎။ နု ၀ လဗ္ဘတိ၊ တောင့်တတိုင်း ရလည်း မရအပ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ (ဝါ သဒ္ဒါ ဝိဘာဝနတ္ထ ပါထုဒီကတ် ဝေရဉ္ဇာကဏ္ဍ-၄။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါ။ ပန၊ နောက်ထပ် တခုမေးဦးအုံ့။ ယံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထို (မမြဲသော) ရူပ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ထား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ တည်း။ ပန၊ နောက်တပ်တခုမေးဦးအုံ့။ ယံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုမြဲလည်းမမြဲ, ဆင်းလည်းဆင်းရဲ, ဖောက်ပြန်လည်း ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော ရူပ်ကို။ "တေ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ ရူပ်တည်း။ ဧသော၊ ဤ(ရူပ်) သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ပြန်၏။ ဧသော၊ ဤ (ရူပ်) သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟု၎။ သမနုပဿိတုံ၊ အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏(ဣတိ၊ကြေ)။ဘန္တေ၊ထား။တေ၊ဤသို့ရှုခြင်းသည်။နော ဟိ၊မသင့်ပါ။ဝေဒနာ၊သည်။ သညာ၊ သည်။ သခ်ါရာ၊ တို့သည်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ထား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါ။ ပန၊ နောက်ထပ်တခု မေးဦးအုံ့။ ယံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထို (မမြဲသော) ဝိညာဏ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ထား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ပန၊ နောက်ထပ်တခုမေးဦးအုံ့။ ယံ၊ အကြင် ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထို (မြဲလည်း မမြဲ, ဆင်းလည်း ဆင်းရဲ, ဖောက်လဲလည်း ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘော ရှိသော) ဝိညာဏ်ကို။ "တေ၊ ဤ (ဝိညာဏ်သည်) သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ ဤ (ဝိညာဏ်သည်)သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ပြန်၏။ ဧသော၊ ဤ (ဝိညာဏ်သည်) သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟု၎။ သမနုပဿိတုံ၊ အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏ (ဣတိ ကြေ)။ ဘန္တေ၊ ထား။ တေ၊ ဤသို့ရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤလောကဌ်။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်ပြစ်သော။ အဗ္ဘန္တံ ဝါ၊ အဗ္ဘန္တသန္ဓာန်ဌ်မှလည်းပြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ အ၀

သန္ဓာန်ခ်ိန်မှီလည်းဖြစ်သော။ ဩဠာရိကံ ဝါ၊ ရွှန်ရင်းသည်မှီလည်းဖြစ်သော။ သုခုမံ ဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်မှီလည်းဖြစ်သော။ ဟီနံ ဝါ၊ ယုတ်သည်မှီလည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံ ဝါ၊ မြတ်သည်မှီလည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ရူပံ၊ အကြင် ရူပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးသည်မှီလည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးသည်မှီလည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ရူပံ၊ အကြင် ရူပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတံ ရူပံ၊ ထိုရူပ်ကို။ "ဧတံ၊ ဣဒံ ရူပ်သည်။ နု မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာ မဟုတ်။ ဧသော၊ ဣဒံ ရူပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နု အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဣဒံ ရူပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နု အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဣဒံ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်ထိုက်၏။ အတီတာနာဂတ-ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ။ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ခ်ိန်မှီလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ အပသန္တာန်ခ်ိန်မှီလည်းဖြစ်သော။ ကာစိ၊ တစုံတခုသော။ ယာ ဝေဒနာ၊ အကြင် ဝေဒနာ သည်။ပ။ ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးသည်မှီလည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးသည်မှီလည်းဖြစ်သော။ ကာစိ၊ တစုံတခုသော။ ယာ ဝေဒနာ၊ အကြင် ဝေဒနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သမ္ဘာ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတံ ဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာကို (ဧတံ လိင်္ဂဝိပလ္လာသ)။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်ထိုက်၏။ (သမ္ဘာ ဝေဒနာကိုင်ရ၍ ဒဋ္ဌမ္ဘာဟု ရှိသင့်သော်လည်း ဒေသနာသောတာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် သို့မဟုတ် လိင်္ဂဝိပလ္လာသအားဖြင့် ဒဋ္ဌဗ္ဗံဟု ရှိသည်။ နောက်ခ်ိန်လည်း ဤနည်း။)

ကာစိ၊ အချို့သော။ ယာ သညာ၊ အကြင် သညာသည်။ပ။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ သခ်ါရာ၊ သခ်ါရတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ခ်ိန်မှီလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ အပသန္တာန်ခ်ိန်မှီလည်းဖြစ်သော။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ သခ်ါရာ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။)။ပ။ ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးသည်မှီလည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးသည်မှီလည်းဖြစ်သော။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ သခ်ါရာ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဧတေ သခ်ါရာ၊ ထိုသခ်ါရတို့ကို။ (ဧတံကား လိင်္ဂနှင့် ဝစနဝိပလ္လာသ။) "ဧတေ၊ ဣမေ (သခ်ါရ)သည်။ နု မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊ ဣမေ (သခ်ါရ)သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နု အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဣမေ (သခ်ါရ) သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နု အတ္တာတိ၊ အတ္တ-မဟုတ်"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဣမံ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်ထိုက်၏။ (လိင်္ဂ, ဝစနဒွယဝိပလ္လာသ။)

အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ခ်ိန်မှီလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊အပသန္တာန်ခ်ိန်မှီလည်းဖြစ်သော။ ဩဠာရိကံ ဝါ၊ ရွှန်ရင်းသည်မှီလည်းဖြစ်သော။သုခုမံ ဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်မှီလည်းဖြစ်သော။ ဟီနံ ဝါ၊ ယုတ်သည်မှီလည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံ ဝါ၊ မြတ်သည်မှီလည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးသည်မှီလည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးသည်မှီလည်းဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံ ဝိညာဏံ၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။) သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတံ ဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဏ်ကို။ "ဧတံ၊ ဣဒံ (ဝိညာဏ်)သည်။ နု မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊ ဣဒံ (ဝိညာဏ်)သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နု အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဣဒံ (ဝိညာဏ်)သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နု အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဣဒံ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်ထိုက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤခိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း။ ပဿ၊ ရှုသည်ရှိသော်။ သုတဝါ၊ အာဂေ၊ အဝိဂမဟူသော သုတရှိသော။ ဝါ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်။ ဝါ၊ အရိယာ၏တပည့်သည် [1]။ ရူပသ္မိံ၊ ရူပ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝေဒနာယပိ၊ ဝေဒနာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သညာယပိ၊ သညာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သင်္ခါရေသုပိ၊ သင်္ခါရတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဝိညာဏသ္မိံ၊ ဝိညာဏ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော်။ (မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။) "ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ" ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသောမြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ (တနည်း ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤဘဝမှ။ အပရံ၊ တပါးသောဘဝသည်။) နတ္ထိ၊ မရှိ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤဧကာဒသကိုး။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ငါးယောက်အစုရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ ပီတိသောမနဿတို့ဖြင့်ယူအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သောတရားကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ နှစ်သက်ကုန်ပြီ။

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ (ဂါထာမဟက် သက်သက်သော) ဤဖြေဆိုချက်ကို [2]။ ဘည်မာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။

ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ၊ ငါးယောက်အစုရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါ ထရားတို့သည် [3]။ (အာသဝေဟိတိ ကတ္တုအတွေ့ ကရဏနိဒ္ဒေသော၊) အနုပါဒါယ၊ အာဝဲ့ပြုသော အားဖြင့် မယူမူ၍။ (အနုပါဒါယ အာရုမ္မဏဝသေန အဂ္ဂဟေတ္မာ။) စိတ္တာနိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တို့ကို။ (စိတ္တာနိတိ ပစ္စတ္တဗহုဝစနံ။) ဝိမုစ္စိံသု၊ လွတ်အပ်ကုန်ပြီ။ (ဝိမုစ္စိံသုတိ ကမ္မသာဓနံ၊)

ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရပါ၏။ (နာခံမှတ်သားဆောင်ထားအပ်ပါပြီ)။ (ဧဝံ မေ သုတံမှ သုတံ၌ ပြန်စပ်။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ အရိယာ သာဝကော အရိယသာဝကော၊ အရိယဿ ဝါ သာဝကော အရိယသာဝကောဟုပြု။ အရိယာရှစ်ယောက်ကောက်၊ ပုထုဇဉ်ကို သောတာပန်၌သွင်း မ-၁-၉-၂၀၊ အံ ၁-၅၁-ပါဠိ-၄-၈-ရှိ၊ သံ-၂-၂၀-၄-ရှိ၊ ဣတိဝုတ္တကာ ၄ ဂ၂-ပိုဒ် ၂၃၀-နှာ၅။

၂။ [သကလမ္ပိ အဘိမ္မပိဋကံ နိဂ္ဂါထကံ သုတ္တံ၊ ယဉ္စ အညမ္ပိ အဌယိ အဓိကံ ဟောတိ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ တံ "ဝေယျာကရဏ"န္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (သီ-၄ ၂၅-နှာ)]

၃။ [သာဝတ္ထိ-ရှိ-၁-နှာ ၄၄၇-နှင့်အညီပေးသည်။ ဤရှိကာနည်းမှတပါး ဝိမုစ္စိ"သုကို ဒီဃဒီဃတိကနိကာယ်ရှိ အာသဝေဟိကို မုစဝတ်၏အယူဉ် အပါဒါနဗျူဟကြံ၍ "အနုပါဒါယာ၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဝိမုစ္စိ"သု၊ လွတ်ကုန်ပြီ"ဟု၍လည်းပေးကြ၏။]

၈-မဟာလိသုတ်

ဓ၀။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ ပေးမြဲ။) ကော်၊ တပါးသော။ သမယ်၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယ်၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌။ ကူဋာဂါရသာလာယ်၊ အထွတ်တပ်သော အဆောင်ရှိသောဇရပ်ကျောင်း၌ [1]။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။မဟာလိ၊မဟာလိမည်သော။လိစ္ဆဝိ၊လိစ္ဆဝီမင်းသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ ထိုဘုရားရှင်ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ပ။ကေမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဘို့၌။ နိသိဒေ၊ ထိုင်နေသော။ မဟာလိ၊ သော။ လိစ္ဆဝိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပုရေဏော ကဿပေါ၊ ပူရဏကဿပသည်။ "သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သံကိလေသာယ၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ဝါ၊ အထောက်အပံ့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ပစ္စယောတိ ဟေတုဝေဝစနမေဝ၊ ဣတိ ဌ-စာပိဒ် ၂၅၂။) သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အဟေတူ၊ အကြောင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပစ္စယာ၊ အကြောင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်ညူးကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ။ ဟေတု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပစ္စယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အဟေတူ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပစ္စယာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုဘူးပြီ။ ဣဒ၊ ဤအရာ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာဟာတိ၊ ဟောတော်မူပါသနည်းဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေစ၊ လျှောက်ကားပြီ။

မဟာလိ၊ မဟာလိ။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ သံကိလေသာယ၊ ငှါ။ ဟေတု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သဟေတူ၊ အကြောင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သပ္ပစ္စယာ၊ အကြောင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်ညူးကုန်၏။မဟာလိ၊ လိ။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ။ ဟေတု၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သတ္တာ၊တို့သည်။သဟေတူ၊ကုန်သည်ဖြစ်၍။သပ္ပစ္စယာ၊ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ သံကိလေသာယ၊ ငှါ။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ကတမော၊ နည်း။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကထံ၊အဘယ်သို့။ သဟေတူ သပ္ပစ္စယာ၊ အကြောင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်ညူးကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့(မဟာလိက)မေး၏။

မဟာလိ၊လိ။ ဣဓ၊ ဤ၌ ရှစ်၊ ဤရှစ်သည်လည်း (ဝေဒနာစသည်လည်း)။ ကေန္တဒုက္ခံ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသည်။ ဒုက္ခာနုပတိတံ၊ ဆင်းရဲသည် အချင်းစပ်သိမ်း ကပ်ရောက်အပ်သည်။ (ဒုက္ခာနုပတိတာတိ ဒုက္ခေန အနုပတိတာ၊ ၌။ အနုပတိတာတိ ဒုက္ခေနေ၀ သမ္ဗေသော ဥပဂတာ၊ ရှိ။ နိဒါနသံယုတ် ကေန္တဒုက္ခသုတ်။) ဒုက္ခာ၀ဟန္တံ၊ ဆင်းရဲသည် သက်ဝင်အပ်သည်။ သုခေန၊ ချမ်းသာသည်။ အနု၀ဟန္တံ၊ မသက်ဝင်အပ်သည်။ အဘာ၀ိဿ၊ ဖြစ်ခြားအံ့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ရှုပသို့ ၊ ရုပ်၌။

၁။ [ကူဋာဂါရသာလာ ပန မဟာဝနံ နိဿာယ ကတေ အာရုမေ ကူဋာဂါရံ အန္တောကတ္မာ ဟံသဝဋ-ကဏ္ဍေန ဟံသမဏ္ဍလာကာရေန ကတာ။ (သာရတ္ထဒီ-၁-၃ ၁၁၂။)]

နဲ့ သာရေဒွေယျှုံ၊ မတပ်မက်ကုန်ရာ။ (ယ-အာဒုံ၊ ဣဂ် နိ၊ဂါတ်မျှ။) မဟာလိ၊ ဂါ။ ပဿာ ၈ ခေါ်၊ အကြင်ကြောင့်။ ရှု၏၊ ရှုပ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ သုခ၊ ချမ်းသာတည်း။ သုခါနုပတိတ်၊ ချမ်းသာ သည် အချင်းခပ်သိမ်း ကပ်ရောက်အပ်၏။ သုခါဝဏ္ဏန်၊ ချမ်းသာဘည် သက်ဝင်အပ်၏။ ဥကွေန၊ ဆင်းရဲသည်။ အနုဝဏ္ဏန်၊ မသက်ဝင်အပ်။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့ဘည်။ ရူပသို့၊ ရှုပ်။ သာရဒ္ဒန်၊ ပြင်းစွာတပ်မက်ကုန်၏။ သာရာဂါ၊ ပြင်းစွာ တပ်မက်ခြင်းကြောင့်။သံယုဇ္ဇန်၊ စပ်ယှဉ် ကုန်၏။ သံယောဂါ၊ စပ်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။သံကိလိဿန်၊ ညစ်ညူးကုန်၏။ မဟာလိ၊ ဂါ။ သဗ္ဗာသု၊ တို့၏။ သံကိလေသာယ၊ ၄ ခေါ်။ ဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ်၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သဟေတု သပ္ပစ္စယာ၊ အကြောင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သံကိလိဿန်၊ ညစ်ညူးကုန်၏။

(ဝေဒနာ ၈ ဟိ၊ မဟာလိ၊ သညာ ၈ ဟိ၊ မဟာလိ၊ သင်္ခါရာ ၈ ဟိ၊ မဟာလိ၊ ဝိညာဏဉ္စ ဟိ၊ မဟာလိ၊သော ဝါကျတို့ကို ရှုပဉ္စ ဟိ၊ မဟာလိ၊သော ဝါကျကို နည်းမှီးပေး။ သင်္ခါရာ ဝါကျ၌ ဗဟုဝုစ်ပေးရသည်သာ ထူး၏။)

ဘန္တေ၊ ထုး၊ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ၄ ဟေတု၊ သည်။ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ သဟေတု သပ္ပစ္စယာ၊ အကြောင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊စင်ကြယ်ကုန်သနည်း။ဣတိ၊ဤသို့မေးလျှောက်၏။မဟာလိ၊ လိ။ ဣဒဉ္စ ရှုပ်၊ ဤရှုပ်သည်လည်း။ ကေန္တ သုခံ၊ သည်။ သုခါနုပတိတံ၊ သည်။ သုခါဝဏ္ဏန်၊သည်။ ဥကွေန၊ သည်။ အနုဝဏ္ဏန်၊ သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ခြားအံ့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ရူပသို့၊ ရှုပ်၌။ နိဗ္ဗိန္ဒေယျုံ၊ မငြီးငွေ့ကုန်ရာ။မဟာလိ၊ လိ။ ယသ္မာ ၈ ခေါ်၊ အကြင်ကြောင့်။ ရူပံ၊ ရှုပ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဒုက္ခာနုပတိတံ၊ ဆင်းရဲသည် အချင်းခပ်သိမ်း ကပ်ရောက်အပ်၏။ ဒုက္ခာဝဏ္ဏန်၊ ဆင်းရဲသည် ကပ်ရောက်အပ်၏။ သုခေန၊ ချမ်းသာသည်။ အနုဝဏ္ဏန်၊ မကပ်ရောက်အပ်။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ရူပသို့၊ ရှုပ်၌။ နိဗ္ဗိန္ဒန္တိ၊ ငြီးငွေ့ကုန်၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့ကုန်သော်[1]။ ဝိရဇ္ဇန္တိ၊ တပ်ခြင်းကင်းကုန်၏။

ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။မဟာလိ၊ လိ။သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ၄ ဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ်၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ပစ္စယော၊သည်။ အယံ၊ ဤသည် ပင်တည်း။သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ဤသို့လျှင်။သဟေတု သပ္ပစ္စယာ၊အကြောင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။

(ဝေဒနာ ၈ ဟိ၊ သညာ ၈ ဟိ၊သင်္ခါရာ ၈ ဟိ၊ဝါကျတို့ကိုရှေးနည်းမှီ၍ပေး။) မဟာလိ၊ လိ။ ဣဒဉ္စ ဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဏ်သည်လည်း။ ကေန္တ သုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာသည်။ သုခါနုပတိတံ၊ သည်။ သုခါဝဏ္ဏန်၊ သည်။ ဥကွေန၊ သည်။ အနုဝဏ္ဏန်၊ သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ခြားအံ့။ပ။ သတ္တာ၊ တို့ သည်။ ဝေဒနာ၊ ဤသို့လည်း။ သဟေတု သပ္ပစ္စယာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (ဝေ၊ မေ သုတံမှ သုတံ၌ ပြန်စပ်။)

အဌမံ၊ ဒုစ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ [နိဗ္ဗိန္ဒန္တော ဝိရဇ္ဇန္တိဟု ဗဟုဝစနန္တပြင့်ရှိသိုလျှက် "အပိ နု တုမှေ အာယသ္မန္တော ကေန္တ သုခံ လောက် ဧာနံ ပဿံ ဝိဟရထ"၌ ဧာနံ ပဿံပုဒ်လို့ကဲ့သို့ ဧကဝစနန္တပြင့်ရှိသည်။ ထိုကြောင့် ဝစနဝိပလ္လာသကြံ၍ "နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့ ကုန်သော်" ဟုပေး (နိဒါနဝဂ္ဂ နှာ-၂၄၁)။ နိဗ္ဗိဒါမိ၊ "ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်"ဟုပေး။]

၉-အာဒိတ္တသုတ်

၆၁။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်။) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ရှစ်၊ ရှစ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ဟောက်လောင်၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အာဒိတ္တာ၊ ဟောက်လောင်၏။ သညာ၊ သညာသည်။ အာဒိတ္တာ၊ ၏။ သခါရာ၊ သခါရတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ ဟောက်လောင်ကုန်၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ဟောက်လောင်၏။(ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေစသည်ကို အနုတ္တလက္ခဏသုတ် စာပိုစ် ၅၉-၌။)

နတမ်း ကိုးခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-နိဂ္ဂဏ္ဌိပဏသုတ်

၆၂။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဂ္ဂဏ္ဌိပဏာ၊ (ဝစနတ္ထ၏အစွမ်းအားဖြင့်) ထုတ်၍ ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်သော ။ အဝိဝနေပဏာ၊ သဒ္ဒါမျှကိုစဲ့၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ပညတ္တိပဏာ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေတတ်ကုန်သော။ ဣမေ တယော၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော သုံးမျိုးတို့ကို။ ဝိဇ္ဇဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အသံကိဏ္ဏာ၊ မစုန်အပ်ကုန်။ (အသံကိဏ္ဏာတိ အဝိဇဟိတာ၊ ၌။) အသံကိဏ္ဏပဗ္ဗာ၊ ရှေးဦးမစုန်အပ်ဘူးကုန်။ (အသံကိဏ္ဏပုဗ္ဗာတိ အတိတေပိ နဇဟိတပုဗ္ဗာ၊ ၌။) နဿံကိယန္တိ၊ စုန်အပ်ဆဲမဟုတ်ကုန်။ (သံပုဗ္ဗ ကိရဝေတ် ယ-ဟူည်း အနေ့ဝိဘတ်ဖြင့် ပြီးသည်။ နဿံကိယန္တိတိ။ပ။ နဿိယန္တိဟူသော ၌ ကိရော ဝိကေ့ပဝိကိရေ၊ နေကတ္ထော-ဗျယပုဗ္ဗကောဟူသော ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟနှင့်အညီပေးသည်။) နဿံကိယိသန္တိ၊ စုန်အပ်လတ္တံ့မဟုတ်ကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ ရှပ်၊ အကြောင်ရှပ်သည်။ အတိတံ၊ လွန်ခဲ့ပြီ။ နိဂ္ဂဏ္ဌံ၊ ချုပ်ငြိမ်းပြီ။ ဝိပရိဏတံ၊ ပေါက်ပြန်ပြီ။ (ပျက်ပြီဟူလို။)တဿ၊ ထိုရှပ်၏။"အဟောသိတိ၊ဖြစ်ခဲ့ပြီ"ဟူသော။ သခါ၊ ခေါ်ဆို အပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ တဿ၊ ထိုရှပ်၏။ "အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ"ဟူသော။ သမညာ၊ အမည် သည်။ တဿ၊ ထိုရှပ်၏။ "အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ" ဟူသော။ ပညတ္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေ ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ဖြစ်၏။)တဿ၊ ထိုရှပ်၏။ "အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ သခါ၊ ခေါ်ဆိုအပ် သည်၏ အဖြစ်သည်။ နု၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ထိုရှပ်၏။ "ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ သခါ၊ သည်။ နု၊ မပြု။

၁။ နိဂ္ဂဏ္ဌိယောဝ နိဂ္ဂဏ္ဌိပဏာဟူသောဝ နှင့်အညီ ပဏာသဒ္ဒါ အနက်သီးခြားမရှိ ကြံ့ခိုင်ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အထ ဝါ နိဂ္ဂဏ္ဌိယော ဧ တာ နိဂ္ဂဏ္ဌိဝသေန ဝိညာတဗ္ဗာနံ အတ္ထာနံ ပထတ္ထာ ပထာ ဧတေ နိဂ္ဂဏ္ဌိ-ပထာ ဟူသောဝ္ဗ ခုဝိဂတ်အလို"အကြောင်းဖြစ်သော ထုတ်၍ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်သော"ဟု ပထသဒ္ဒါ အတ္ထကကြံ့ခိုပေး။ သေသပဒဒွယေပိ ဧသော နယော်နှင့်အညီ အဝိဝနေပဏာ ပညတ္တိပဏာတို့၌လည်း ပထသဒ္ဒါကို အတ္ထက အနတ္ထက ၂-မျိုးစီကြံ့ခိုပေးလေ။

အဝိဝနေဝနံ ပဏာ၊ နိဂ္ဂဏ္ဌိနံ ပဏာ၊ ပညတ္တိနံ ပဏာဟု ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်ပြင့်ပြသည့် အဋ္ဌသာလိနီသုတ္တန် မာတိကာအလို နိဂ္ဂဏ္ဌိပဏာ၊ (ဝစနတ္ထ၏အစွမ်းအားဖြင့်) ထုတ်၍ ရွတ်ဆိုအပ်သော သဒ္ဒါ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန် သော။ အဝိဝနေပဏာ၊ သဒ္ဒါမျှကိုစဲ့၍ ဖြစ်ကုန်သော သဒ္ဒါတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပညတ္တိပဏာ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေတတ်သောသဒ္ဒါတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောဟုပေး။

နိဂ္ဂဏ္ဌိ အဝိဝနေပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဣတ္ထိလိင်နှင့် မုလဋီကာ အနုဋီကာတို့၌ အဋ္ဌကထာနည်းမှတပါး သီးခြားမှင့်ပေး၏။ နိဂ္ဂဏ္ဌိသော ဥပုဒ်တို့၏အထူးကို ဣတ္ထိလိင်နှင့် အဋ္ဌသာလိနီ၌။

ယာ ဝေဒနာ၊ အကြောင်ဝေနာသည်။ အတိတာ၊ လွန်ခဲ့ပြီ။ နိဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ငြိမ်းခဲ့ပြီ။ ဝိပရိဏာတာ၊ ဖောက်ပြန်ခဲ့ပြီ။ တဿ၊ ထိုဝေဒနာ၏။ "အဟောသိတိ၊ ပြုမ်ခဲ့ပြီ"ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ ခေါ် ဆိုအပ်သည်၏အပြစ်သည်။ တဿ၊ ထိုဝေဒနာ၏။ "အဟောသိတိ၊ ပြုမ်ခဲ့ပြီ"ဟူသော။ သမညာ၊ အမည်သည်။ တဿ၊ ထိုဝေဒနာ၏။ "အဟောသိတိ၊ ပြုမ်ခဲ့ပြီ"ဟူသော။ ပညတ္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တဿ၊ ထိုဝေဒနာ၏။ "အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နု၊ မပြစ်။ တဿ၊ ထိုဝေဒနာ၏။ "ဘပ်ဿတိတိ၊ ပြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နု၊ မပြစ်။

ယာ သညာ၊ အကြောင်သညာသည်။ ယေ သဒ္ဓါရေ၊ အကြောင်သဒ္ဓါရတို့သည်။ အတီတာ၊ လွန်ခဲ့ကုန်ပြီ။ နိဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ငြိမ်းခဲ့ကုန်ပြီ။ ဝိပရိဏာတာ၊ ဖောက်ပြန်ခဲ့ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုသဒ္ဓါရတရား တို့၏။ "အဟောသုန္တိ၊ ပြုမ်ခဲ့ကုန်ပြီ"ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ ခေါ် ဆိုအပ်သည်၏အပြစ်သည်။ တေသံ၊ ထိုသဒ္ဓါရတို့၏။ အဟောသုန္တိ၊ ဟူသော။ သမညာ၊ သည်။ တေသံ၊ တို့၏။ အဟောသုန္တိ၊ ဟူသော။ ပညတ္တိ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တေသံ၊ ထိုသဒ္ဓါရတို့၏။ "အတ္ထိတိ၊ ရှိကုန်၏"ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နု၊ မပြစ်။ တေသံ၊ တို့၏။ "ဘဝိဿန္တိတိ၊ ပြစ်ကုန်လတ္တံ့"ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နု၊ မပြစ်။

(ယံ ဝိညာဏံ။ပ။ နု တဿ သဒ္ဓါ "ဘဝိဿတိ"တိ ရှေးနည်းမှီးပေး။ တဿ၊ ထိုဝိညာဏ်၏ဟု စွဲသည်သာတည်း။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ ရူပံ၊ အကြောင်ရူပ်သည်။ အဇာတံ၊ မပြစ်သေး။ ဩပါတုဘူတံ၊ ထင်ရှားမပြစ်ပေါ်သေး။ တဿ၊ ထိုရူပ်၏။ "ဘဝိဿတိတိ၊ ပြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ တဿ၊ ၏။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဟူသော။ သမညာ၊ သည်။ တဿ၊ ၏။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဟူသော။ ပညတ္တိ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တဿ၊ ထိုရူပ်၏။ "အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နု၊ မပြစ်။ တဿ၊ ၏။ အဟောသိတိ၊ ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နု၊ မပြစ်။

(ယာ ဝေဒနာ အဇာတာဝါကျ၌ ယာ ဝေဒနာ၊ အကြောင်ဝေနာသည်။ တဿ၊ ထိုဝေဒနာ ၏ဟု ပေးသည်မှတပါး ကြွင်းမထူး။ ယေ သဒ္ဓါရာ အဇာတာဝါကျ၌လည်း ယေ သဒ္ဓါရာ၊ အကြောင်သဒ္ဓါရတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုသဒ္ဓါရတို့၏ဟု စွဲသည်မှတပါး ကြွင်းမထူး။ ယံ ဝိညာဏံ အဇာတံဝါကျ၌လည်း ယံ ဝိညာဏံ၊ အကြောင်ဝိညာဏ်သည်။ တဿ၊ ထိုဝိညာဏ်၏ဟုစွဲ၊ ကြွင်း မထူး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ ရူပံ၊ အကြောင်ရူပ်သည်။ ဇာတံ၊ ပြစ်၏။ ပါတုဘူတံ၊ ထင်ရှားပြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရူပ်၏။ "အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ ခေါ် ဆိုအပ်သည်၏အပြစ်သည်။ တဿ၊ ၏။ "အတ္ထိတိ၊ ၏"ဟူသော။ သမညာ၊ အမည်သည်။ တဿ၊ ၏။ "အတ္ထိတိ၊ ၏"ဟူသော။ ပညတ္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တဿ၊ ထိုရူပ်၏။ "အဟောသိတိ၊ ပြုမ်ခဲ့ပြီ" ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နု၊ မပြစ်။ တဿ၊ ၏။ "ဘဝိဿတိတိ၊ ပြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နု၊ မပြစ်။

(ယာ ဝေဒနာ ဇာတာမှ ယံ ဝိညာဏံ ဇာတံ။ပ။ နု တဿ သဒ္ဓါ ဘဝိဿတိတိ အထိ ရှေးနည်းမှီးပေး။)

(ဗုဒ္ဓမေ ခေါ် ဘိက္ခဝေ့ ဝိညူဟိအထိ ဤသုတ်အစဝါကျအတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥဏ္ဏလာ၊ ဥဏ္ဏလတိုင်းသားဖြစ်ကုန်သော။ (ဥဏ္ဏလာတိ ဥဏ္ဏလဇနပဒဝါသိနော၊ ဌ။) ယေပိ တေ ဝဿ-ဘည၊ အကြင်ဝဿနှင့်ဘည တို့သည်။ အဟောတုကဝါဒါ၊ အကြောင်းမရှိဟု ပြောဆိုကုန်သည်[1]။ အကိရိယဝါဒါ၊ ကောင်းမှု, မကောင်းမှုကိုပြုသော်လည်း ပြုရာမရောက်ဟု ပြောဆိုကုန်သည်။နတ္ထိ-ကဝါဒါ၊ အကျိုးမရှိဟု ပြောဆိုကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေပိ၊ ထိုဝဿ, ဘည တို့သည်လည်း။ နိဂ္ဂတ္ဂိုပထေ၊ (ဝစနတ္ထ၏အစွမ်းအားဖြင့်) ထုတ်ချီရှုတ်ဆိုအပ်ကုန်သော။ အဓိဝစနပထေ၊ သဒ္ဒါမျှကိုစဲ့ချီဖြစ်ကုန်သော။ ပညတ္တိပထေ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေတတ်ကုန်သော။ဗုဒ္ဓမေ တယော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သုံးမျိုးတို့ကို။ ဂရဟိတမ္ပိ၊ ကဲ့ရဲ့ယိုးဒေါ်ဟူ၍။ နု အမည်ိ သု၊ ပမှတ်ထင်ကုန်။ ပဋိက္ခေပသိတမ္ပိ၊ တားမြစ်ထိုက်၏ဟူ၍။ နု အမည်ိ သု၊ ကုန်။ တံ၊ ထိုမမှတ်ထင်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ နိန္နာဝေဒနုပျာဝေါသ ဥပါဒုမ္ဘဘယာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း, ထိပါးခြင်း, အပြစ်တင်ခြင်း, စွပ်စွဲခြင်းမှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဗုတိ၊ ပြီးပြီ။ (ဗုတိ၊ ဤသို့။ သုတ်၊ နာခံမှတ်သားဆောင်ထားအပ်ပါပြီဟူ၍သော်လည်း ဧတံ သုတံမှသုတ်ဌပြန်စပ်။)

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသကဿ၊ မဇ္ဈိမယဏ္ဏာသဿ။ ဥပယဝဂ္ဂေါ၊ ဥပယဝဂ်သည်။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော ဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိဥပယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဥပယော၊ ဥပယသုတ်ဌင်း။ ဗီဇံ၊ ဗီဇသုတ်ဌင်း။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနသုတ်ဌင်း။ ဥပါဒါန-ပရိဝတ္တံ၊ ဥပါဒါနပရိဝတ္တသုတ်ဌင်း။ သတ္တဋ္ဌာနံ၊ သတ္တဋ္ဌာနသုတ်ဌင်း။ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သမ္ဘော သမ္ဘုဒ္ဓသုတ်ဌင်း။ ပဌ၊ ပဌမဝဂ္ဂရဟန်းတို့အား ဟောသော အနုတ္တလကွဏသုတ်ဌင်း။ မဟာလိ၊ မဟာလိသုတ်ဌင်း။ အာဒိတ္တာ၊ အာဒိတ္တသုတ်ဌင်း။ နိဂ္ဂတ္ဂိုပထေနစ၊ နိဂ္ဂတ္ဂို-ပထသုတ်နှင့်တကွ။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဗုတိ၊ ပြီးပြီ။

---

(2) ၂-အရဟန္တဝဂ်

၁-ဥပါဒိယမာနသုတ်

[2] ၆၃။ (ဧवं မေ သုတံ ပေးပြီ။ ဧကံ သမယံမှ ဧကမန္တံ နိသိဒိအထိ စာပိုဒ် ၁-ကိုမှီ၍ပေး။) ဧကမန္တံ၊ တခုသော အရပ်အဖို့၌ နိသိနော ခေါ်၊ ထိုင်နေသော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ ကပည္ဇိတော်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ သုတ္တာ၊ နာကြားရသော်။ ဧကော၊ တယောက်တည်းတည်း။ ဝူပကट္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ကိလေသာကိုလောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိ-တတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယ္ယံ၊ နေလိုမ်း။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရား

---

[1] အဟေတုကဝါဒစသည်တို့၏ အတူကို ဤနေရာ၌ မ-၆-၄-စာပိုဒ် ၁၄၃-၆။ ဗုဒ္ဓမေ တယော၏ အရ (က) ရှေးဟိအတိတနိရုဒ္ဓဝိပရိဏတ။ (ခ) ရှေးဟိအဇာတအပါတုဘူတ။ (ဂ) ရှေးဟိဇာတပါတုဘူတတို့ကိုပေး။

ကို။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သံခိုင်ကြွေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဒေဝသတ္တတိ၊ဟော တော်မူပါလော" ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဟျောက်ပြီ။ ဥပါဒိယမာနော၊(တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကပ်၍ယူတတ်သော။ (ဆွဲလမ်းတတ်သော-ဟူလို။) ဘိက္ခု၊ ကို။ မာရဏာ၊ မာရ်တည်းဟူသော ကျေ့ကွင်းသည်။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ပွဲအပ်၏။ အနုပါဒိယမာနော၊ (တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကပ်၍ မယူတတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပါပိမတော၊ မာရ်တည်းဟူသော ကျေ့ကွင်းသည်။ မုတ္တော၊ လွတ်အပ်၏။ (ပါပိမတောတိ ပါပိမတော ပါသေန မုတ္တော နာမ ဟောတိ၊ ဌ။) ဣတိ၊ ဤသို့ (ဘုရား၊က) မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ထား။ (မယာ၊ သည်။) အညာတံ၊ သိအပ်ပါပြီ။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (မယာ၊ သည်။) အညာတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ (အညတရရဟန်း၊က) လျှောက်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။တုံ့၊ သင်သည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သံခိုင်ကြွေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာ-သိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ အတ္ထံ၊အနက်ကို။ ယထာဝတံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အာစိက္ခာသိ၊ သိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဘုရား၊က) မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ထား။ ရူပ်၊ ရူပ်ကို။ ဥပါဒိယမာနော၊ (တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကပ်၍ယူတတ်သော သူကို။ မာရဏာ၊ သည်။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ပွဲအပ်၏။ အနုပါဒိယမာနော၊ (တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကပ်၍မယူတတ်သောသူကို။ ပါပိမတော၊ သည်။ (မာရဏာ, ပါပိမတောတို့ကို မာရ်သည်ဟု ဆင့်အဂုတ္တကတ္တားလည်းပေးနိုင်သည်။) မုတ္တော၊ လွတ်အပ်၏။ (ဝေဒနံ သညံ သခါရေ ဝိညာဏံဝါကျတို့ကို နည်းမှီးပေး။) ဘန္တေ၊ ထား။ အယံ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိုင်ကြွေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမာ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိရပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (အညတရ ရဟန်း၊က) လျှောက်၏။

သိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ့၊ သည်။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သံခိုင်ကြွေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာစေနာသိ၊ သိ၏။ (ရူပ်ခေါ သိက္ခုစသည်ပေးမြဲ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မယာ၊ သည်။ သံခိုင်ကြွေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတာ၊ သော။ ဣမာ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေ၊ ဤအတိုင်း။ ဒဋ္ဌမ္ဘော၊ မှတ်တိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့(ဘုရား၊က)မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ (ဘုဝီ ဟောတု စသော မင်္ဂလာစကား မြွက်ကြားစေ၍ ဟူ၍လည်းပေး။) ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ဟဏ္ဍာမိ၊ ဝဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧကော၊တည်း။ ဝူပကट္ဌော၊ ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပီ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊

ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိယက်သာလွန်သောတရားမရှိသော၊ ပြဟ္မစရိယဟူသော သာသနာ၊ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယ၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ၊ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်အပ်သည်သာဖြစ်သော။ ဧဟေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတွေ့အကြုံ။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ (ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ဟုသော်လည်းပေး။) သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ "ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်-ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ချက်သော မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောကျင့်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ (တနည်း ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤဘဝမှ။ အပရံ၊ တပါးသော ဘဝသည်။) နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဗညာသိ၊ သိပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုအညတရ ရဟန်းသည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟေ၊ တပည့်တော်အာနန္ဒာသည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရပါ၏။ (နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။) (ဝေါ ဟေ သုတံ၌ ပြန်စပ်သည်။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-မညမာနသုတ်

၆၄။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ။) အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊သော။သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"သာဓု ဟေ ဘန္တေ။ပ။ ဝိဟရေယျန္တိ၊ ဝိဟာရေယျံ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ (အာဟာရဝဂ်ကျ ရှေးသုတ်မိုးပေး။) မညမာနော၊ (တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) အလွဲထင်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ မာရသာ၊ မာရ်တည်းဟူသော ကျေ့ကွင်းသည်။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်၏။ အမညမာနော၊ (တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်) အထင်မလွဲသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပါပိမတော၊ မာရ်တည်းဟူသော ကျေ့ကွင်းသည်။ မုတ္တော၊ လွတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ရှား။ (မယာ၊ သည်။) အညာတံ၊ သိအပ်ပါပြီ။ သုဂတ၊ ရှား။ အညာတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ (အညတရ ရဟန်းက) လျှောက်၏။ (ကြွင်းစာပိုဒ် ၆၃-မှီးပေး။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-အဘိနန္ဒမာနသုတ်

၆၅။ အဘိနန္ဒမာနော၊ (တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) လွန်စွာနှစ်သက်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ မာရသာ၊ မာရ်တည်းဟူသော ကျေ့ကွင်းသည်။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်၏။ အနဘိ-နန္ဒမာနော၊ (တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) လွန်စွာမနှစ်သက်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပါပိမတော၊ မာရ်တည်းဟူသော ကျေ့ကွင်းသည်။ မုတ္တော၊ လွတ်အပ်၏ဟု ပေးသည်မှတပါး။ ကြွင်းအနက်တို့ကို ဥပါဒိယမာနသုတ်ကို မှီးရှု၍သိ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အပ်ိုစင်သုတ်

ဗိုဒ်။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်။ ။အလာ ။ ။ ပါဟရဒ္ဒန်တို့ ။ ။ ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ။ ။ အကြင်သင်္ဘောဟူသည်။ အနိစ္စ၊ မပြု။ တတ်ကြ၊ ထိုမပြုသော ။ ။ ။

ဘန္တေ၊ ထုး။ ရှပ်၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တဲ့ဘြား၊ ထိုအတ္တမဟုတ်သောမှပ်၌။ ဝမေ၊ တဟည်တော်သည်။ ဆနော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး။)

ဆဋ္ဌံ၊ ရှောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အနတ္တနိယသုတ်

၆၉။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရှပ်၊ ရှပ်သည်။ အနတ္တနိယ်၊ မိမိပိုင်ဥစ္စာမဟုတ်။ တဲ့ဘြား၊ ထိုမိမိပိုင်ဥစ္စာ မဟုတ်သောရှပ်၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆနော၊ ဝေဒနာဆန္ဒကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဣတိ သို့ (ဘုရားက) မိန့်တော်မူ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ ရှပ်၊ ရှပ်သည်။ အနတ္တနိယ်၊ မိမိပိုင်ဥစ္စာမဟုတ်။ တဲ့ဘြား၊ ထိုမိမိပိုင်ဥစ္စာမဟုတ်သောရှပ်၌။ မေ၊ တဟည်တော်သည်။ ဆနော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရှပ်၊ သည်။ အနတ္တနိယ်၊ မဟုတ်။ တဲ့ဘြား၊ ထိုမိမိပိုင်ဥစ္စာ မဟုတ်သော ရှပ်၌။ တေ၊ သည်။ ဆနော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ (ထူးခြားကိုသာပေးသည် ကြွင်းမထူး။)

သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ရဝနိယသဏ္ဌိတသုတ်

၁။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ ရဝနိယသဏ္ဌိတ်၊ နှစ်သက်ဖွယ်၏ အပြစ်ဖြင့် ကောင်းစွာတည်၏။ တဲ့ဘြား၊ ထိုနှစ်သက်ဖွယ်၏ အပြစ်ဖြင့် တည်သော သဘောတရား၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆနော၊ တဏှာဆန္ဒကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဣတိ သို့ (ဘုရားက) ဟောတော်မူ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ရှပ်၊ ရှပ်သည်။ ရဝနိယသဏ္ဌိတ်၊ နှစ်သက်ဖွယ်၏ အပြစ်ဖြင့် ကောင်းစွာတည်၏။ တဲ့ဘြား၊ ထိုနှစ်သက်ဖွယ်၏ အပြစ်ဖြင့် တည်သောရှပ်၌။ မေ၊ တဟည်တော်သည်။ ဆနော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး)။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ရာဟုသုတ်

၇၁။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်။) အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ အရှင်ရာဟုလာသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကတိ၊ အဘယ်သို့။ ဘေဒေါ၊ သီသူ၏(သန္ဓာန်၌)။ ကတိ၊ အဘယ်သို့။ ပဘေဒေါ၊ ပြင်သူ၏ (သန္ဓာန်၌)။ သတိဝိညာဏေ၊ ဝိညာဏ်နှင့်တကွသော။ ဣမသ္မိံ ကာယေ စ၊ ဤကိုယ်၌ရင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ စ၊ ပြင်ပ (ဝိညာဏ်နှင့်တကွ ပြစ်သော သူတပါး၏) ကိုယ်၌ရင်း။ ဝါ၊ အဝိညာဏကသန္ဓာန်၌ရင်း (နိဒါန်-၌)။ သမ္ဘဒ္ဓိမ်ဟော်သူ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့၌။ အဟက်ဘရမမက်ဘရမနာနုသယာ၊ ငါဟု ပြုလုပ်ခြင်းဖို့ ငါ့ဟု ပြုကြောင်း တဏှာ, ထောင်လွှားခြင်း မာနာနုသယတို့သည် ၁။ နု ဟောန္တိ နု ခေါတိ၊ မဖြစ်ကုန်သနည်း"ဟုသော။ ထေ၊ ဤအမေးစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ဥတ၊ ၀။ အထိတာနာဂတ-ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသောရှပ်သည်။ အဗ္ဘဒ္ဓံ ဝါ၊

၁။ [အကျယ်သိလိုက နိဒါန် သံ-၌ စာပိုဒ် ၂၀၁-နှင့် မ-၌ ၃-စာပိုဒ် ၁၀ ၂-တို့ကိုကိုးသင့်ရင်း ၈-၃ ပါဠိတော် နိဿယ စာပိုဒ် ၈၉-ကိုကိုးသင့်ရင်း ၌။]

အရှေ့ဘက်သန္တာ ဝန်ခ်ုပ်မူလည်းဖြစ်သော။ ပယ်ဒွေ၊ ပါ၊ အပယ်သန္တာ ဝန်ခ်ုပ်မူလည်းဖြစ်သော။ ယ ကိုဠိ၊ သည်။ ဩဠာဝဂ်ကဲ့ ဝါ၊ ရှန်ရင်းသည်မူလည်းဖြစ်သော။ သုဂုဏ် ဝါ၊ ကိုယ်ကျွေသည်မူလည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိုဠိ၊ သည်။ ဟိန် ဝါ၊ ယုတ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ပဏီတ ဝါ၊ မြတ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိုဠိ၊ သည်။ ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးသည်မူလည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးသည်မူလည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိုဠိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သမ္ပ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတံ ဗ္ဗ၊ ထိုရှပ်ကို။ (ဝေမေတ်မှ တော်နှင့် ရှုပ်တွဲ၍ စဲသည်၊ ဒဋ္ဌမ်ခ်ွန်စပ်။) "ဧတံ၊ ဣ၏ရှပ်သည်။ နု မမ၊ ဣဿ္ဘာမဟုတ်။ ဧသော၊ ဣ၏ရှပ် သဘောသည်။ နု အဟမသ္မိ၊ ဧမဟုတ်။ ဧသော၊ ဣ၏ရှပ်သဘောသည်။ မေ၊ ၏။ နု အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဣ၏သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ, မဂ်ပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှုမှတ်၏။ ယာ ကာစိ၊ အလုံးစုံသော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ယာ ကာစိ၊ သော။ သညာ၊ သည်။ ယေ ကေစိ၊ ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ ယံ ကိုဠိ၊ သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်းပ။ ဒူရေ ဝါ၊ မူလည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ မူလည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိုဠိ၊ သော။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ (ဘတ္ထိ၊ ၏။) သမ္ပ၊ သော။ ဧတံ ဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဏ်ကို။ "နေတံ-မမ နေသောဟမသ္မိ နု မေသော အတ္တာ"တိ၊ အတ္တ"ဟူ၍။ (အာကာရ-ဝါကျ ရှေးဦးပေးခဲ့ပြီ) ဧဝံ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ရာဓ၊ ဓ။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေနတော၊ သိသူ၏ (သန္ဓာန်ခ်ွန်)။ပ။ နု ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန်တော်မူ၏။ပ။ အာယသ္မာ ရာဓော၊ အရှင်ရာဓသည်။ ဧရဟတိ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။ ဩညတရော၊ တယောက်အပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတိ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထား အပ်ပါပြီ။

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-သုရာဝေသုတ်

၂၂။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သုရာဝေါ၊ အရှင်သုရာဝသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (ကထံ နုခေါ၊ သမ္ဘနိမိတ္တသု အထိ ရာဝသုတ်၌ရေးခဲ့ပြီ။) အဟာ.ဟ်ာရမမဟ်ာရမာနာပဂတံ၊ ဒီဌိတဏှာ မာနမှကင်းသော။ မာနသံ၊ စိတ်သည်။ ဝိဝေ၊ မာန (တည်းဟူသောအတ္ထိအစု)တို့ကို။ သမတိက္ကန္တံ၊ ကောင်းစွာ လွန်မြောက်ပြီးသည်။ (ဝိဝေ သမတိက္ကန္တန္တိ မာနကောင်းသော သုဒ္ဓအတိက္ကန္တံ၊ နိဒါန သံ-ဌ-စာပိဒ် ၂၀ဝ။) သန္တံ၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးပြီးသည်။ သုဝိမုတ္တံ၊ (ကိလေသာတို့မှ) ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သုရာနှင့်ရာဓအောလုပ်လောက်သာထူးသည်။ ကြွင်း ရာဓ သုတ်နှင့် ဤသုတ်ဆိုအပ်ပြီးကိုပြီးပေး။)

ဒသမ်၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အရဟန္တဝဂ္ဂေါ၊ အရဟန္တဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုအရဟန္တဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဥပါဒိယမညမာနာ၊ ဥပါဒိယမာနသုတ် မညမာနသုတ်တို့ဝင်း။ အထ၊ ထို၍ပြင်။ အဘိ-နန္ဒမာနော စ၊ အဘိနန္ဒမာနသုတ်ဝင်း။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စသုတ်ဝင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသုတ်ဝင်း။

အနတ္တာစ၊ အနတ္တသုတ်ငင်း။ အနတ္တနိယ၊ အနတ္တနိယသုတ်ငင်း။ ရဂေနိယသဏ္ဌိတ၊ ဒုဂေနိယသဏ္ဌိတသုတ်ငင်း။ ရာဓ သုရာမေရ၊ ရာဓသုတ် သုရာဝေါတ်နှင့်တကွ။ ငေး၊ ထိုသုတ် ထို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဤတို့ ဤသည်တည်း။

---

(၈) ဒုဗ္ဗေနိယဝဂ်

၁-ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်

၂၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတမရှိသော။ (မ-ဌ-၁-စာပိုစ် ၂။) ဝါ၊နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှု မရှိသော။ (ဂင်းရှိ။) ပုထုဇနော၊ ပုထုဇဉ် သည်။ ရှေးယား၊ ရှေ့ဆု။ အဿာဒဋ္ဌ၊ သာယာဖွယ်ကိုဂင်း။ အာဒီနဝဋ္ဌ၊ အပြစ်ကိုဂင်း။ နိဿရဏဋ္ဌ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုဂင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားမြင့်မသိ။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ သညာယ၊ သညာ၏။ သခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ ပ။နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားမြင့်မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတ ရှိသော။ ဝါ၊နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့် သည်။ ပ။နိဿရဏဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားမြင့်သိ၏။ ဤတို့ ပြီးပြီ။ (သို့မဟုတ် ဤတို့ သို့။ သုတ်၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီဟု ဆဲ့ မေ သုတံမှ သုတံ၌ ပြန်လပ်။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-သမုဒယသုတ်

၂၄။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇနော၊ သည်။ ရှေးယား ၏။ သမုဒယဋ္ဌ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုဂင်း။ အတ္ထင်္ဂမဋ္ဌ၊ ချုပ်ရာကိုဂင်း။(ကြွင်းမထူး ရှေ့နည်းမှီးပေး။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဒုတိယသမုဒယသုတ်

၂၅။ (ဤသုတ်အားလုံးလွယ်ပြီ။)

တတိယံ၊ သုံးရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အရဟန္တသုတ်

၂၆။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရှပ်၊ ရှပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြောင်ရှပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုရှပ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ယံ၊ အကြောင်ရှပ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ တံ၊ ထိုရှပ်သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ အကြောင်ရှပ်သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တံ၊ ထိုရှပ် ကို။ "နေတံ မမ နေသောဟမသ္မိ နပိ မေ သော အတ္တာ"တိ၊ အတ္တဟူ၍။ ဆဲ့ ဤသို့။ (ဝေမေတံ၌ ဆဲ့အနက်မဲ့။) ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုထိုက်၏။ (ဝေဒနာမှ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ အထိ ပေးမြဲ။)

(ပေ ပဿ ဘိက္ခဝေ သုတဝါမ္ပ ပဇာနာတိအတိ အနတ္တလက္ခဏသုတ်အတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဝိ။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ သတ္တာဝါသာ၊ သတ္တဝါ၏တည်ရာရှိကုန်တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သာဝဂ်၊ နေဝသညာ-နာသညာယတနဟူသော ဘဝဂ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တသ္မိံ လောကသ္မိံ၊ ထိုဘဝဂ်တိုင်အောင်သော သတ္တာဝါသလောကခွဲ။ ယဒိဒံ အရဟန္တော၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) ဧတေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အဂ္ဂါ၊အထွတ်အမြတ်တို့တည်း။ ဧတေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ သေဋ္ဌာ၊အမြတ်ဆုံး ပဏ္ဍိုလ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဣမိနာ ပရိယာယေန။

ဣဒံ၊ ဣမိဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာန၊ ဟောတော်မူပြီးမှ။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာ၊ ဆရာဘုရားသည်။ အတ္တာမနံ၊ ထိုပြင်တပါးသော-

"အရဟန္တော်၊ ရဟန္တာတို့သည်။ သုခီနော ဝတ၊ (ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ် ဟူသော) ချမ်းသာ ရှိကုန်စွတကား။တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။ တဏှာ၊ (အပါယ်ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော) တဏှာသည်။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အသ္မိမာနော၊ (ဥ-မျိုးသော) မာန်မာနကို။ သမုစ္ဆိန္နော၊ (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်)ကောင်းစွာပယ်ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဣမာဟောလံ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော ကွန်ရှက်ကို။ ပဒါလိတံ၊ (အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်) ပယောက်ခဲ့အပ်ပြီ။

တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အနေဇံ၊ တဏှာဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော ရဟန္တာ၏ အပြစ်သို့။အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနာဝိလံ၊ နောက်ကျွန်ခြင်းမရှိ။ လောကေ၊သတ္တလောကခွဲ။ ဝေ၊ ထိုရဟန္တာတို့ကို။ဝ၊။တို့သည်။ အနုပလိတ္တာ၊(တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်) မလိမ်းကျံ့အပ်ကုန်။ ပြဟ္မာဘူတာ၊ ပြည်သည်ပြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။(၄) (ဤအလို ပြဟ္မာ၏အပြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။သို့မဟုတ် ပြည်သော မဂ်ဉာဏ်ကြောင့် အရိယာဇာတ်ခွဲ ပြစ်ကုန်၏ ဟုပေး။) အနာသဝါ၊ အာသဝေါတရားမရှိကုန်။

၁။ ဣဿိဂေ၊သတ္တာဝါသ, အဝဂ္ဂအရ သတ္တဝါတို့၏တည်ရာရှိကုန်၊ ဆောကသ္မိံ၏ အရလည်း ယင်း သို့ပြုနေဟူသော ခြေကာသလောကဟုကြံ၍ ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ သတ္တာဝါသဟုပ်ကိုလည်း အာဝသန္တီ ဗျောတိ=အာဝါသာ၊ သတ္တာနံ အာဝါသာ=သတ္တာဝါသာဟုဝနေတတ္တပ္ပု။

ယတ္ထကာ သတ္တာဝါအာတိ တသ္မိံ တသ္မိံ သတ္တနိကာယေ အာဝသန္ဒေန သတ္တာဝေ သတ္တာဝါသာ။ တေန ယတ္ထကာ သတ္တာဝါသာ၊ တေဟိ သမ္ပေယျပိ ဧတေ အဂ္ဂါ ဧတေ ဇ္ဇာမ အရဟန္တာတိ ဗဟုဝုတ်-ဟူသောဒုဋ္ဌကာဗေလို "ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဝိ။ ယတ္ထကာ၊ ကုန်သော။ သုတ္တာဝါသာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဝ၊ နေတတ် သောသတ္တဝါတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ယာဝတာ၊ သော။ ဘိက္ခဝေ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနဟူသော ဘဝဂ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) (ဘဝဂ်ဟုဆိုသော်လည်း ထိုတဏှာတည်နေသောသတ္တဝါ (ပြဟ္မာ) ကို ဌာနပစာရတ္ထ အားဖြင့်ဟု။ ထိုပြင် နေဝသညာနာသညာဗြဟ္မာ ဟူသော သတ္တဝါကို ကောက်ယူသဖြင့် ကြွင်းသောသတ္တဝါ အားလုံးကိုလည်း ပဝေနနည်းအားဖြင့် ယူပြီးဖြစ်တော့၏။) ဧတေဟိ ထိုသတ္တဝါအားလုံးတို့ဝယ်။ လောကသ္မိံ၊ ခွဲ။ ယဒိဒံ အရဟန္တော၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) ဧတေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အဂ္ဂါ၊ ဗဟုတ် အမြတ်တို့တည်း။ ဧတေ၊ ထို့သည်။ သေဋ္ဌာ၊ အမြတ်ဆုံး ပဏ္ဍိုလ်ထို့တည်း"ဟု ပေးလေ။ သတ္တနှင့် ပေါ်ဝါသကိုလည်း သတ္တာဝေ သတ္တာဝါသာဟု ကမ္မဓာရယ်တွဲ။

(တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။) ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့ကို။ ပရိညာယ၊ (ဉာတ တီရဏ ပဟာနဟူသော ပရိညာ ၃-ပါးတို့ဖြင့်) ပိုင်းခြားသိ၍။ သတ္တသဒ္ဓမ္မဂေါစရာ၊ (သဒ္ဓါ သီလ သုတ စာဂစသော) သူတော်တရား ၇-ပါးလျှင် ကျက်စားရာ အာရုံရှိသူတို့တည်း။ ပသန္တသီယာ၊ ချီးမွမ်းထိုက်ကုန်သော။ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့တည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဩရသာ၊ရင်ခွဲပြစ်ကုန်သော။ပုတ္တာ၊ သားတော်တို့တည်း။

(တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။) သတ္တရတနသမ္ပန္နာ၊ ဗောဇ္ဈင်ဟူသော ရတနာ ၇-ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ တီသု သိက္ခာသု၊ သိက္ခာ ၃-ပါးတို့၌။ သိက္ခိတာ၊ ကျင့်သုံးအပ်ကုန်ပြီ။ မဟာ-ဝီရာ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိကုန်သည်ဖြင့်၍။ ပဟိနဘယဘေရဝါ၊ ယမ်အပ်ပြီးသော ဘေးငယ် ဘေးကြီးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုဝိစရန္တိ၊ (ရှုရှာခြင်းကင်းလျက်) လှည့်လည်ကုန်၏။

ဒသဟိ၊ဘဝ-ပါးကုန်သော။ အဂေါဟိ၊ (သမ္မာဒိဋ္ဌိအစ သမ္မာဝိမုတ္တိသမ္မာညာဏ် အဆုံးရှိသောအင်္ဂါ) တို့နှင့်။သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ မဟာနာဂါ၊ မြတ်သောရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်သော်။ သမာဟိတာ၊ (ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိတို့ဖြင့်) ကောင်းစွာတည်ကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောကဌ။ ဃေရာ၊ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။ တဏှာ၊ (ကျွန်အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော) တဏှာသည်။ နိ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အသေခဉ္စာဏံ၊ ရဟန္တာ၏ဉာဏ် (အရဟတ္တဇိုလ်ဉာဏ်) သည်။ ဥတ္တမံ၊ ခြစ်ပြီ။ အယံ သမုဿယော၊ ဤအတ္တဘावသည်။ အန္တိမော၊နောက်ဆုံးပြစ်၏။ ဒုက္ခစရိယာဘာ၊ မင်္ဂ-ဟူသောပြတ်သောအကျင့်၏။ ယော သာရော၊ အကြင်အနှစ်သမျှယ်ဖြစ်သော ဖိုလ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တသ္မိံ၊ ထိုဖိုလ်အနှစ်ကြောင့်။ အဟရဟစ္စယာ၊ (မိမိမှတပါး) အခြားယုံကြည်ဇေအပ်သူမရှိကုန်၏။

ဝိဓာသု၊ (၃-ခုသော) မာနအစုတို့၌။ နိ ဝိဂတမ္ပိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။ ပုနဗ္ဘဝါ၊ တဖန်ပြစ်ခြင်းမှ။ (ဘဝသစ်မှ ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဝိပ္ပမုတ္တာ၊ လွတ်မြောက်ကုန်ပြီ။ ဒန္ဓဘူမိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ (ဒန္ဓဘူမိန္တိ အရဟတ္တံ၊ ၎။) အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဧတေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ ဝိဇိတာဝိနော၊ ရာဂစသည်တို့ကို အောင်မြင်ပြီးသူတို့တည်း။

ဥဒ္ဓံ၊ ဆစ်ဖျားတိုင်အောင်သော အထက်၌ဌင်း[1]။ အပါစီနံ၊ ခြေဖဝါးပြင်တိုင်အောင်သောအောက်၌ဌင်း။ တိရိယံ၊ ယင်း ၂-ခုတို့၏အလယ်၌ဌင်း။ ဝေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။

၁။ ၌-ဌ ဟာနာဝါတိ စတ္ထာ ကာရဏေဟိ ဟာနာဝါဟု နာဝယည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖျူးပြုတတ် ၄-မျိုး ရှိကြောင်း ဖွင့်၏။ ၎င်း ၄-မျိုးကို သာရတ္ထဒီ ၃-ဝတ-နှာ နှင့် အာဂုံ နှ ကထောတိ ကိုဋ္ဌိ ထောကေ၊ သမ္ဘ-သညောဂေ ဝိသဒ္ဒ ဗဟုနာနိ။ သမ္ဘတ္ထ နသဒ္ဒတိ ဝိမုတ္ထောဝ နာဂေါ တာဝိ ပဝုစ္စတေ တထတ္ထာ ဘသည်ပြင့် ဟောတော်မူအပ်သော မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိ ၁-ဝတ်ကို ဂ၁-တွင်ရှု။

၂။ တသ္မိံ အဟရဟစ္စယာတိ တသ္မိံ အရိယဖလေ နိ အသ္သ ပတ္ထိယာဟန်ဟူသော ဤ ၌ နှင့်ဆည်ပေးသည်။ အံ-၌ ၃-ဧ၃-နှာနှင့် ၎င်း-၌ ၂၁၅-နှာ ဌ-တို့ကိုလည်းရ။

၃။ ဥဒ္ဓံ ဝုစ္စတိ ကောသမ္ဗတ္ထခကာ၊ အပါစီနံ ပါဒတလံ၊ တိရိယံ ပဝေဏ္ဍမုခ ဟု ဤ ၌ နှင့်ဆည် ဂ၊ ၁-ခုသည်။ ဥဒ္ဓံ ဝါ ကတိတ် ၊ အပါစီနံ ဘနုဘတ်၊ တိရိယံ ဝေဏ္ဍမုခံဟုကော ၊ ဝုတ္တံ ကိုယ်အားလုံ ဥဒ္ဓံ၊ လွန်လေပြီးသောအထက်ကို

ဒုန်ခို၊ ခုစသက်ခြင်းတရားရှာရာ၀ယ်သည်။ နေ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓါ၊ [illegible]။ [illegible] ၌။ ဗဟုနေ၊ ပိမိထက် သာလွန်သူမရှိကုန်။ (ဣတိ၊ ဤသို့)။ ဟေ၊ ယိုရဟန္တာဟူသည်။ သီဟနာဒ်၊ ခြေသံ့မင်းကဲ့သို့ရဲရင့်သော ကြွေးဝါးခြင်းကို။ နဒန္တိ၊ ကြွေးဝါးကုန်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (အထာ၀ရံ ဗောဓေါစ သတ္ထာ ဝယ် တေဒေါစ ပြန်စပ်။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-စုတိယအရဟန္တသုတ်

၂၂။ (သာ၀တ္ထိနိဒါနံ။ ။ပဌမအရဟန္တသုတ် စာပိုဒ် ၂၆-အတိုင်းပေး။)

ပဉ္စမံ၊ ဒါခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သီဟသုတ်

[illegible] ၂၇။ (သာ၀တ္ထိနိဒါနံ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မိဂဆုဇာ၊ သားတို့၏ ဘုရင်ဖြစ်သော။ သီဟော၊ ခြေသံ့သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ အာသယာ၊ နေရာမှ။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ အာသယာ၊ မှ။ [illegible] ဝမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဝိဇမ္ဘတိ၊ စမ္မယ်ကွန့်မြူး၏။ သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော။ စတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့သို့။ အနုဝိလောကေတိ၊ အစဉ်တစိုက် စောင်းငဲ့ကြည့်ရှုလိုက်၏။ သမန္တာ၊ သော။ စတုဒ္ဒိသာ၊ တို့သို့။ အနုဝိလောကေတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ သီဟနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ့ ရဲ၀ံ့သောအသံကို။ နဒတိ၊ ဟောက်၏။ (သီဟနာဒံ နဒတိတိ။ပ။ အဘိတနာဒံ နဒတိ။ဌ။) ဘိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ သီဟနာဒံ၊ ကို။ နဒိတွာ၊ ၍။ ဂေါစရာယ၊ ကျက်စားရန်အလို့ငှါ။ ပက္ကမတိ၊ သွား၏။ (ဂေါစရာယ ပက္ကမတိတိ အာဟာရတ္ထာယ ဂစ္ဆတိ။ဌ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ပါဏာ၊ အကြင်သတ္တ၀ါတို့သည်။ မိဂရညော၊ သားတို့၏ဘုရင်ဖြစ်သော။ သီဟဿ၊ ခြေသံ့သည်။ နဒတော၊ မြည်(ဟောက်)စဉ်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္ဝာန်၊ ကြားကုန်၏။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသို့။ သံ[illegible]၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧဝံ[illegible]သယာ၊ တွင်းဌာနေသော (မြေ, မြေပါ, ဖွတ်စသော) သတ္တ၀ါတို့သည်။ ဗိလံ၊ တွင်းသို့။ ပ[illegible]ဝ[illegible]ကုန်၏။ ဒကာသယာ၊ ရေ၌နေသော(ငါး, လိပ် စသော)သတ္တ၀ါတို့သည်။ ဒကံ၊ ရေသို့။ ပ[illegible]ကုန်၏။ ဝနာသယာ [illegible]တာ၌နေသော(ဆင်, မြင်းစသော)သတ္တ၀ါတို့သည်။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပ[illegible]သန္တိ၊ ကုန်၏။ ပက္ခိနော၊ အတောင်ရှိသော(ငှက်)သတ္တ၀ါတို့သည်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို။ ဘ[illegible]ဇန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရညော၊ မင်း၏။ ဝါ၊ သည်။ ယေပိ တေ နာဂါ၊ အကြင်ဆင်တို့ကိုလည်း။ ဂါမနိဂမရာဇဓာနိသု၊ ရွာ, နိုင်ငံး, မင်းနေပြည်တို့၌, ဒဠ္ဍေဟိ၊ မြဲမြံကုန်သော။ [illegible]ဌိတေ၊ အပါစိန်၊ မရောက်သေးသောအောက် (နောက်) ကာလတွင်ရှိ[illegible]။ တိရိယံ၊ ရောက်ဆဲဖြစ်သော အလယ် ကာလတွင်ရှိ[illegible] ဟုပေး။ ဥဒ္ဓံ ဝါ ဥဋ္ဌဟိ ဒေ[illegible]ကာ၊ အပါစိန် အပါယ[illegible]ကာ၊ တိရိယံ [illegible]ကာ ဟူသော ဌာ[illegible]ကပ်အလို ဥဒ္ဓံ၊ နတ်ပြည်ဟူသော အထက်ရှိ[illegible]။ အပါစိန်၊ အပါယ်ဘုံဟူသော [illegible]ရှိ[illegible]။ တိရိယံ၊ လူဘုံဟူသော အလယ်ရှိ[illegible]ဟုပေး။ ဥဒ္ဓံ[illegible]ကား အထက်၊ အပါစိန်[illegible] မူလအနက်ကား [illegible]ကား၊ တိရိယံ[illegible]ကား [illegible]။ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ဝရတ္တေဟိ၊ လွန်ကြိုးတို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓါ၊ ပွဲချည်အပ်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုမင်း၏ ဆင်တို့သည်လည်း။ တာနိ ဗန္ဓနာနိ၊ ထိုပွဲချည်ကြောင်း လွန်ကြိုးတို့ကို။ သဗ္ဗိန္ဒ္ရိတာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်၍။ သမ္မဒါ-လေတာ၊ ကောင်းစွာယျက်ဆီး၍။ ဘီတာ၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုတ္တကရိသိ၊ ကျင်ယမ်ကျင်ကြီးကို။ ဧဝမာနာ၊ စွန့်ကုန်လျက်။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ ဟူးဟူးငြားငြားသောအရပ်ဖြင့်။ ဝါ၊ သို့။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထိရဿာနကတာနံ၊ ကုန်သော။ ပါဏာနံ၊ တို့တွင်။ မဟာသေ၊ သော။သီဟော၊ သည်။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော[1]၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော တန်ခိုးရှိသော သတ္တဝါတည်း။ ဧဝံ မဟေသက္ခော၊ ဤသို့ အကြီးအကျယ်စိုးပိုင်သူဟု ပြောကြားအပ်သော သတ္တဝါတည်း။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသောသတ္တဝါတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဟဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မ ဝေးကွာတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ခပ်သိမ်းသောထရုးတို့ကို မဖောက်မပြန် သယမ္ဘူ ဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်သိမြင်တော်မူသော။ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး, ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါး, စရဏ ၁၅-ပါး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ သုဂတော၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူသော။ လောကဝိဒူ၊ လောက အားလုံးကို သိမ်းကြွေးသိမြင်တော်မူသော။အနုတ္တရော၊မိမိထက် လွန်မြတ်သောသူမရှိတော်မမူသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ လူ, နတ်, တိရစ္ဆာန် သုံးတန်သောယောကျ်ားတို့ကို ကုတ်ခေါင်းမပြ တရားချသပြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗြဟ္မာနတ်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာ တရားဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ ၄-တန် တရားမှန်တို့ကို ဝေဖန်သိထက်, ဝေနေယျတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော။ ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ဘဘာ-ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ဘဘာဂတအမည်ရှိခြင်း၏အကြောင်း ၈-ပါးကို ၆-၌။) လောကေ၊ သတ္တလောကဌ်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ (ပွင့်ထွန်း) ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိနှင့် ဥပ္ပန္နောအထူး အဓိ-ကထာရှိ။) သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ "ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ရူပ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ချုပ်ရာတည်း။ဣတိ၊ဤသည်ကား။ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတည်း။ဣတိ၊ကား။သညာ၊တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်တည်း။ ဣတိ။ ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမောတိ၊ ချုပ်ရာတည်း" ဟုသော၊ မဲ့၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယေပိ တေ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ် အဆင်းရှိကုန်၏။သုခဗဟုလာ၊ချမ်းသာများကုန်၏။ဥဿဒ္ဓသု၊မြင့်မြတ်ကုန်သော။ ဝိမာနေသု၊ဗိမာန် တို့၌။စိရဋ္ဌိတိကာ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိကုန်၏။ဣတိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတ္တာ၊ နာကြားရသော်။ ယောဘုယျေန၊ အာနိသင်္သဖြင့်။ဘယံ၊ ဘို့။ သံဝေဂံ၊ ဘို့။ သန္ဓာသံ၊ ဘို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘောတေ၊ ဘို့....အချင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အနိစ္စာဝ၊ မမြဲကုန်သည်သာ။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ "နိစ္စာ၊ မြဲကုန်သည်။ အမှာတိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ" ဟူ၍။ အမည်မှကိုရ၊ မှတ်ထင်မိကုန်ပြီ။ ဘောတေ၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ အဒ္ဓုဝါ၊ မဆိုင်ခဲ့

၁။ မဟတိ ဣဒ္ဓိ=မဟိဒ္ဓိ။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိ ယဿာတိ=ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော။ မဟန္တော ဣသော=မဟေသော၊ ဧဝံ မဟေသောတိ အက္ခာယတိတိ=ဧဝံ မဟေသက္ခော။ မဟန္တော အာနုဘာဝေါ=မဟာနုဘာဝေါ၊ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေါ ယဿာတိ=ဧဝံ မဟာနုဘာဝေါဟု ဝေနေ့ဣတ္တြတ်ရှိ ဝေါ်ခေါ်ခြင်း ဟိဒ္ဓိကောစသည်ကို သဟသ်ကြစ်ခြင်း ယောဇနာလိုက်သည်၊

ကုန်သည်သာ။ သမာနာ၊ ပြစ်ကုန်လျက်။ "ဓုဝါ၊ ဘိုင်ခ့ဲကုန်သည်။ [illegible] ကုန်ပြီ"ဟူ၍။ အမည်
မှုကိုရ၊ မှတ်ထင်မိကုန်ပြီ။ ဘော၊ တို့။ မယ်၊ ကိုသည်။ အသဃတာ၀ပ၊ ပတည်ဘုံကုန်သည်သာ။
သမာနာ၊ပြစ်ကုန်လျက်။ "သဃတာ၊ တည်ဘုံကုန်သည်။ အမှာတိ၊ ကုန်ပြီ"ဟူ၍။ အမည်မှုကိုရ၊
မှတ်ထင်မိကုန်ပြီ။ဘော၊တို့။မယ်မို့၊တို့သည်လည်း။ အနိစ္စာ ကိုရ၊မမြဲကုန်သတတ်။ အဒုက္ခါ ကိုရ၊မခိုင်
ခ့ဲကုန်သတတ်။ အသဃတာ ကိုရ၊ မတည်တ့ဲကုန်သတတ်။ သက္ကာယပရိယာပန္နာကိုရောတိ၊ (ပရမတ္တ
အားပြင့်) ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာကိုယ်၌ အကျဉ်းဆင်ကုန်သတတ် ဟူ၍။ သန္ဓာသံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊
ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒေ၀ကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ သတ္တလောကထက်။
တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဧ၀ं မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သောတန်ခိုးရှိတော်မူ၏။ ဧ၀ं
မဟေသက္ခော၊ ဤသို့ အကြီးအကျယ်စိုးပိုင်သူဟု ပြောကြားထပ်သော ဟုတ်လိုလတည်း။ ဧ၀ं
မဟာနုဘာ၀ော၊ ဤသို့ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊
သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

"သက္ကာယဟု၊ (ပရမတ္ထအားပြင့်)ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးကိုဝင်း။ သက္ကာယသမု
(ပရမတ္ထအားပြင့်)ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါး၏။ နိရောဓဟု၊ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုဝင်း။
သမ္ဘ၀ဟု၊ ဖြစ်ကြောင်းတရားကိုဝင်း။ ဒုက္ခူပသမဂါမိနံ၊ ဆင်းရဲငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
ကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယံ၊ ပြူစင်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါ ၈-ပါးရှိသော။ မဂ္ဂဟု၊ မဂ်ကို
ဝင်း။ (အဘိညာယဉ္စပ် ဒုတိယဂါထာမှစ၍ပေးသည်။)

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဓမ္မစက္ကံ၊
ဒေသနာဉာဏ်ဟူသော ဓမ္မစက်ကို။ (ဓမ္မစက္ကု၏အကျယ်ကို ၆-ရှိရှု။) ပ၀တ္တယိ၊ ဖြစ်စေပြီ။
သတ္ထာ၊ ဆရာဘုရားသည်။ သဒေ၀ကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ သတ္တ-
လောကတွင်။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ တူသောသူရှိတော်မမူ။

ယေပိ ဒေ၀ါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိကုန်၏။
ဝဏ္ဏ၀န္တော၊ ကိုယ်အဆင်းရှိကုန်၏။ ယသသိနော၊ အခြံအရံရှိကုန်၏။ (တေပိ၊ ထို
နတ်တို့သည်လည်း။) ဣတရေ၊ ခြသေ့မှတပါးကုန်သော။ မိဂါ၊ သားကောင်တို့သည်။
သီဟာ၊ ခြသေ့မှ။ ဘီတာ၊ ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္ဓာသံ၊ သို့။ အာပါဒုံ ဣ၀၊
ရောက်ကုန်သကဲ့သို့။

ဝိပ္ပမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်တော်မူပြီးသော။ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော။ အရဟတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝါ-ကျိ၊ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊
နာကြားရသော်။ ဘော၊ တို့။ မယ်၊ တို့သည်။ သက္ကာယ်၊ ပရမတ္ထအားပြင့် ထင်ရှားရှိ
သော ခန္ဓာ ၅-ပါးကို။ အဝီတိ၀တ္တာ ကိုရ၊ မလွန်နိုင်ကုန်စု။ အနိစ္စာ ကိုရ၊ မမြဲကုန်စု။
(ဣတိ၊ ဤသို့။) ဘီတာ၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္ဓာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။
အာပါဒုန္တိ၊ ရောက်ကုန်ပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၃-ဝဇ္ဇနီယသုတ်

၃၉။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်သော်၎င်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်သော်၎င်း။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော ဒုဿီလ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝနေဘူးသော ခန္ဓာကို။ အနုဿရမာနာ၊ အစဉ် လျှောက်၍ အောက်မေ့ကုန်သော်။ အနုဿရန္တိ၊ အစဉ်အောက်မေ့သည် မည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝေ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကိုသော်၎င်း။ အနုဿရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေသော်၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့တွင်။ အညတရံ ဝါ၊ တပါးပါးကို သော်၎င်း။ အနုဿရန္တိ၊ ကုန်၏။ ကတမေ ပဋ္ဌ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့ကိုနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလဟု။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဝေဒေမိ၊ ဤသို့သောရုပ်ရှိ သည်။ အဟောသိန္တိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ"ဟူ၍။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့သော်၎င်း။ အနုဿရမာနော၊ အစဉ် သောက်မေ့သော်။ ရူပံယေဝ၊ ရူပ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရတိ၊ အစဉ်အောက်မေ့သည်မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဟု။ (အဟံ၊ သည်။) ဝေဒေနော၊ ဤသို့သော ဝေဒနာရှိသည်။ အဟောသိန္တိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ"ဟူ၍။ ဣတိ ဝါ၊ သော်၎င်း။ အနုဿရမာနော၊ သော်။ ဝေဒနံယေဝ၊ ဝေဒနာကိုသာလျှင်။ အနုဿရတိ၊၏။ "အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဟု။ ဝေါသညော၊ ဤသို့သော သညာရှိသည်။ အဟောသိန္တိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ"ဟူ၍။ "အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဟု။ ဝေါသခါရော၊ ဤသို့သောသင်္ခါရရှိသည်။ အဟောသိန္တိ၊ ဖြစ်ဘူး"ပြီဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဟု။ ဝေါဝိညာဏော၊ ဤသို့သော ဝိညာဏ်ရှိသည်။ အဟောသိန္တိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ"ဟူ၍။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့သော်၎င်း။ အနုဿရမာနော၊ သော်။ ဝိညာဏမေဝ၊ ဝိညာဏ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ရူပံ၊ ရူပ်ဟူ၍။ ဝေဒေထ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပ္ပတိ၊ ဖောက်ပြန်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ "ရူပန္တိ၊ ရူပ်"ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ရူပ္ပတိ၊ ဖောက်ပြန်သနည်း။ သီတေနပိ၊ အအေးကြောင့်လည်း။ ရူပ္ပတိ၊ ဖောက်ပြန်၏။ ဥဏှေနပိ၊ အပူကြောင့်လည်း။ ရူပ္ပတိ၊ ၏။ ဇိဃစ္ဆာယပိ၊ စားလိုခြင်းကြောင့်လည်း။ ရူပ္ပတိ၊ ၏။ (ဆာခြင်းကြောင့်လည်း ဖောက်ပြန်သည်ဟူလို။) ပိပါသာယပိ၊ သောက်လိုခြင်းကြောင့်လည်း။ ရူပ္ပတိ၊ ၏။ (မွတ်သိပ်ခြင်း ကြောင့်လည်း ဖောက်ပြန်သည်ဟူလို။) ဍံသမကသဝါတာတပသရီသပသမ္ဖဿေနပိ၊ မှက်, ခြင်, လေ, နေပူ, မြွေကင်းသန်းတို့၏ အတွေ့ အထိကြောင့်လည်း။ ရူပ္ပတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပ္ပတိ၊ ဖောက်ပြန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ "ရူပန္တိ၊ ရူပ်" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာဟူ၍။ ဝေဒေထ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

၁။ အနေကဝိဟိတန္တိ သနေကဝိဓ-ဟူသော ဝိ-ဥ-၁ စာပိုဒ် ၁၂- ပဌမဝိဘတ်နှင့်အညီ ပေးသည်။ အနေကေဟိ ဝါ ပကာရေဟိ ပဘေဒေါတိ သံဝဏ္ဏေတန္တိ အဓိပ္ပေါ-ဟူသော ၎င်း ဥ-ဥ-ဝိဘတ်အလို ဝိပုဒ် ၀ စာတ် ကရောတျတ္ထပြစ်သောကြောင့် "မှားစုံလာသော အပြားတို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော"ဟုပေး။

၂။ ကိဉ္စာတိ ကာရဏပုစ္ဆာ၊ ကေန ကာရဏေန ရူပံ ဝေဒေထ၊ ကေန ကာရဏေနေတံ ရူပံ နာမ၊ ဘတ်အလွှဲ ကိုးသော ဥ-နှင့်အညီပေးသည်။

[illegible]

ခေါ်ဒယတိ၊ ခံစားတယ်ဆိုး။ ဗျုဒကို ဟသ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်။ "ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာ" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိဉ္စာ၊ အဘယ်ကို။ ဝေဒယတိ၊ ခံစားသနည်း။ (သုခမို့ ဝေဒယတိ၊ ဒုက္ခမို့ ဝေဒယတိစသော အပြေဝါကျ၌ သုခံ ဒုက္ခံ စသည်ဖြင့် အဝုတ္တိကပုဒ်ရှိသည်ကိုထောက်၍ ဤ၌ 'ကိဉ္စ'ကို ကာဝုဏတ္ထ မပေးပဲ ကမ္မတ္ထပေးသည်။) သုခမို့၊ သုခအာရုံကိုလည်း ။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ ဒုက္ခမို့၊ ဒုက္ခ အာရုံကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခမို့၊ ဥပေက္ခာ အာရုံကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒယတိ၊ ခံစားတယ်၏။ ဤတို့ ဟသ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်။ "ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာ" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ သညံ၊ သညာဟူ၍။ ဝေဒေတိ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာမှတ်သိတတ်၏။ ဤတို့ ဟသ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်။ "သညာတိ၊ သညာ" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာမှတ်သိသနည်း။ နီလမ်မို့၊ ညိုသောအဆင်းကိုလည်း။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ၏။ ပီတကမ်မို့၊ ဝါသောအဆင်းကိုလည်း။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ၏။ လောဟိတကမ်မို့၊ နီသောအဆင်းကိုလည်း။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ၏။ ဩဒါတမ်မို့၊ ဖြူသောအဆင်းကိုလည်း။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာမှတ်သိတတ်၏။ ဤတို့ ဟသ္ဓာ၊ ကြောင့်။ "သညာတိ၊ သညာ" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ သခါရေ၊ သခါရတို့ဟူ၍။ ဝေဒေတိ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သခံတံ၊ (ကံ, စိတ်, ဥ, ဟာ ကြောင်းလေးပြားတို့သည်) ပေါင်းရှိပြုစီရင်အပ်သော(သခံတ)တရားကို။ အဘိသင်ခေါ်ဆို၏ပြုစီရင်ကုန်၏။ ဤတို့ဟသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်။သခါရာတိ၊ သခါရတို့" ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော ။ သခံတံ၊ကို။ အဘိသင်ခေါ်ဆို၏ ကုန်သနည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်ဟူသော။ သခံတံ၊ ကို။ ရူပတ္တာယ၊ ရူပ်အဖြစ်အလို့ငှါ။ (ရူပဘာဝါယ၊ ဌ။ ရူပ်ဖြစ်ဘို့ရန် အလို့ငှါဟုသော်လည်းပေး။) အဘိသင်ခေါ်ဆို၏ ကုန်၏။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာဟူသော။ သခံတံ၊ ကို။ ဝေဒနတ္တာယ၊ ဝေဒနာအဖြစ် အလို့ငှါ။ အဘိသင်ခေါ်ဆို၏ ကုန်၏။ သညံ၊ သညာဟူသော။ သခံတံ၊ ကို။ သညတ္တာယ၊ သညာအဖြစ်အလို့ငှါ။ အဘိသင်ခေါ်ဆို၏ ကုန်၏။ သခါရေ၊ သခါရ ဟူကုန်သော။ သခံတံ၊ ကို။ (ဝိသေသန ဝိသေသျ ဝိဘတ်သာတူ ဝုစ်မတူ။) သခါရတ္တာယ၊ သခါရအဖြစ်အလို့ငှါ။ အဘိသင်ခေါ်ဆို၏ ကုန်၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ဟူသော။ သခံတံ၊ ကို။

၁။ သုခမို့ ဝေဒယတိထိ သုခံ အာရမ္မဏံ ဝေဒေတိ အနုဘဝတိ။ ပရတော ပဒတ္ထပေါ် ဧသော နယောဟု သော ဌ နှင့်အညီ အာရမ္မဏအကြောကြံ၍ပေးသည်။ ၂-ကျိုးသုခစသောဝေဒနာ၏ အမည်ကို အကြောင်းအာရုံ၌ ထင်စေ၍ ဗလုပစာရတွင်ပေါလိုသော် "သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာကို" ဟုပေး။ အကျယ် ဌ ၌။

၂။ သခံတန္တိ လဒ္ဓနာမ် ရူပမေဝဟူသော ဌ-နှင့် ရူပ် ရူပတ္တာယစသော နောက်ဝါကျတို့၌ ရူပ် သခံတံ (ရူပ်ဟူသော သခံတ) ဝေဒနံ သခံတံ (ဝေဒနာဟူသော သခံတ) သညံ သခံတံ (သညာဟူသော သခံတ) ပုဒ်တို့ကိုရှု၍ "ကိဉ္စ၊အဘယ်မည်သော။ သခံတံ၊ကို"ဟု အမေးဝါကျခံပေးသည်။ အကယ်၍ ရူပ် ရူပတ္တာယ စသော နောက်ဝါကျတို့၌ရှိသော ရူပတ္တာယ ဝေဒနတ္တာယ သညတ္တာယ ပုဒ်တို့ကို ရှု၍ပေးလျှင် "ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သခံတံ၊ ကို။ အဘိသင်ခေါ်ဆို၏ ကုန်သနည်းဟု အမေးဝါကျကိုပေး။ အခြေဝါကျကိုလည်း ရူပ်၊ ကို။ ရူပတ္တာယ၊ ၏။ သခံတံ၊ ကို။ အဘိသင်ခေါ်ဆို၏ ကုန်၏" ဟုပေး။ ဝေဒနံ ဝေဒနတ္တာယ စသော နောက်ဝါကျတို့၌လည်း နည်းတူကား။

ဝဏ္ဏာဏတ္တာယ၊ ဝဏ္ဏာဏံအပြစ်အလို့ငုါ။ အဘိသမ်ရောန္ဓိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သခ်တေ၊ ကို့။ အဘိသခ်ရောန္ဓိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "သခ်ါရတို့၊ သခ်ါရတို့" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အသယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ဟူ၍။ ဝေဒေယ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဇာနာတိ၊ အထူးသဖြင့်သိတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ "ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဏ်" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကိဉ္စ၊ အသယ်ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ အထူးသဖြင့် သိတတ်သနည်း။ အမ္ဗလမ္ပိ၊ အချဉ်ကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ အထူးသဖြင့်သိတတ်၏။ တိတ္တကမ္ပိ၊ အခါးကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ ကဋုကမ္ပိ၊ အစပ်ကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ မဓုရမ္ပိ၊ အချိုကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ ခါရိကမ္ပိ၊ ငံသောအရသာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ အခါရိကမ္ပိ၊ မငံသောအရသာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ လောဏိကမ္ပိ၊ ဆားပါသောအရသာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ အလောဏိကမ္ပိ၊ ဆားမပါသော အရသာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဏ်" ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (သဠာယတနာ ဝိဇာနာတိ ဝေဒနာတိ ၃-မျိုးတို့၏ အထူးကို ၄-၅။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ထိုခန္ဓာ ငါးပါးဌာ။ သုဒဝါ၊ အာဂမ, အဓိဂမဟူသော အကြားအမြင် ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်။ "တေရဟိ၊ ဣဿရဒေဝေ။ ရှေပန်၊ ရှပ်သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ခဠာမိ၊ ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဌ။ ပဗ္ဗဇ္ဇေန၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဖြစ်သော။ ရှေပန်၊ ရှပ်သည်။ ခဠာမိ သေယျထာပိ၊ ခံစားအပ်သကဲ့သို့။ ဧवမေव၊ ဣဿရဒေဝ သာလျှင်။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ အဒ္ဓါနမ္ပိ၊ အခါကိုလည်း။ အဟံ၊ ကို။ ရှေပန်၊ သည်။ ခဠာမိ ၊ ခံစားအပ်ပြီ။ ပန၊ ထိုပြင်။ အယဉ္စေဝ၊ ငါသည်လည်း။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ရှပ်ကို။ အာဘိနန္ဒေယျံ၊ နှစ်သက်မိကြားအုံ။ တေရဟိ၊ ဌ။ ပဗ္ဗဇ္ဇေန၊ သော။ ရှေပန်၊ သည်။ ခဠာမိ သေယျထာပိ၊ ခံစားအပ်သကဲ့သို့။ ဧवမေव၊ ဣဿရဒေဝ သာလျှင်။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနမ္ပိ၊ ဌ

အတိတ်ဘဝယား လွန်ခဲ့ပြီးသော။ ဝေဒနာယား ဝေဒနာဟု။ အနုပေဏ္ဍာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘုန္တေတိ၊ ထသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်တော့။ ပစ္ဆာပုဗ္ဗေ၊ ပစ္ဆာပုန်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာယား ဝေဒနာကို။ ဝါ၊ ၏။ နိမ္မိတဟေယား ၎င်း။ ဝိဏာဟေယား ၎င်း။ နိရောဓာယား ၎င်း။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

"တေရဟိ၊ ဠ်။ အဟံ၊ ကို။ သညာယား သညာသည်။ ခဠာမိ၊ ခံစားအပ်၏။ပ။ တေရဟိ၊ ဠ်။ အဟံ၊ ကို။ သခ်ါရေဟိ၊ သခ်ါရတို့သည်။ ခဠာမိ၊ ၏။ တေရဟိ၊ ဠ်။ ပစ္ဆာပုဗ္ဗေဟိ၊ ပစ္ဆာပုန်ဖြစ်ကုန်သော။ သခ်ါရေဟိ၊ တို့သည်။ ခဠာမိ သေယျထာပိ၊ ခံစားအပ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အတိတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနမ္မိ၊ ဠ်လည်း။ အဟံ၊ ကို။ သခ်ါရေဟိ၊ တို့သည်။ ခဠိဿာမိ၊ ခံစားအပ်ပြီ" ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဠ္ဠိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ပေယျာလအတွင်းရှိ ဣတိ ပဋိသဠ္ဠိကွတိဠ်စပ်။) အဟဿေဝ၊ ငါသည်လည်း။ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော။ သခ်ါရေ၊တို့ကို။အဘိနန္ဒေယျံ၊ နှစ်သက်မိပြားအုံ့။ တေရဟိ၊ ဠ်။ ပစ္ဆာပုဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ သခ်ါရေဟိ၊ တို့သည်။ ခဠာမိ သေယျ-ထာပိ၊ ခံစားအပ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနမ္မိ၊ ဠ်လည်း။ အဟံ၊ ကို။ သခ်ါရေဟိ၊ တို့သည်။ ခဠေယျုန္တိ၊ ခံစားအပ်ရာ၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဠ္ဠိကွတိ၊ ၏။ သော၊ တိုအရိယသာဝကသည်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသခ်ါယ၊ ဆင်ခြင်၍။ အတီတေသု၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ သခ်ါရေသု၊ သခ်ါရတို့၌။ အနပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော။သခ်ါရေ၊ တို့ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်တော့။ ပစ္ဆာပုဗ္ဗေသု၊ ပစ္ဆာပုန်ဖြစ်ကုန်သော။ သခ်ါရသု၊ သခ်ါရတို့ကို။ ဝါ၊ ထို၏။ နိမ္မိတဟေယား ၎င်း ဗြီးဝေ့ခြင်းငှါ။ ဝိဏာဟေယား၊ ကပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယား၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

"တေရဟိ၊ ဣတိယခုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဏ်သည်။ ခဠာမိ၊ ခံစားအပ်၏။ တေရဟိ၊ ဠ်။ ပစ္ဆာပုဗ္ဗေန၊ ပစ္ဆာပုန်ဖြစ်သော။ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဏ်သည်။ ခဠာမိ သေယျထာပိ၊ ခံစားအပ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနမ္မိ၊ ဠ်လည်း။ ဝိညာဏေန၊ သည်။ ခဠိ၊ ခံစားအပ်ပြီ။ အဟဿေဝ၊ ငါသည်လည်း။ အနာဂတံ၊ သော။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒေယျံ၊ နှစ်သက်မိပြားအုံ့။ တေရဟိ၊ ဠ်။ ပစ္ဆာပုဗ္ဗေန၊ သော။ ဝိညာဏေန၊ သည်။ ခဠာမိ သေယျထာပိ၊ ခံစားအပ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနမ္မိ၊ ဠ်လည်း။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဝိညာဏေန၊ သည်။ ခဠေယျုန္တိ၊ ခံစားအပ်ရာ၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဠ္ဠိကွတိ၊ ၏။ (ဣတိ ပဋိသဠ္ဠိကွတိပြန်စပ်။) သော၊ တိုအရိယသာဝကသည်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသခ်ါယ၊ ဆင်ခြင်၍။ပ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(တံ ကိ သညဏ ဘိက္ခဝေ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ အတိ အနုတ္တလကွဏသုတ် စာပိုဒ် ၅၉-၅၅ ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ အရိယသာဝကော၊ ဤအရိယသာဝကကို။ အပစိနာတိ၊ ဝဋ်ကို ဖျက်ဆီးထက်၏။ (ဝဋ်ခဲ့ ဝိနာသေတိ။ဌ။) နော အာစိနာတိ၊ ဝဋ်ကို မတိုးပွါးစေတတ်။ (နော စိနာတိ။ဌ။ နော စိနာတိတိ နု ဝဒေတိ။ဌီ။) ပဇဟတိ၊ ဝဋ်ကို ပယ်စွန့်တတ်၏။ နု ဥပါဒိယတိ၊ ဝဋ်ကို ခံလမ်းမှ မယူတတ်။ (တဒေဝ ဝိသာဒေတိ နု ဂဏှာတိ။ဌ။) ဝိသိနေတိ၊ ဝဋ်ကို ဖရိုဖရဲ ကြဲတတ်၏။ နု ဥဿိနေတိ၊ ဝဋ်ကို မပေါင်းစည်းတတ်။ (ဝိဂ်ရတိ နု သမ္ပိဏ္ဍေတိ။ဌ။) ဝိဓူပေတိ၊

ဟခိုးကပ်ပေါ်၏ ။ (ခြိုမ်းအေးပေါ်ဟူလုံ။) ၄ ။ ခန္ဓာပေတိ၊ ။ ခန်းမယ်ပေါ်ဟတ်ဟူ၏။ ဘုန္တယ်၊ ပိုအပ်၏။

ကိုဌ၊ အဘယ်ကို။ အပစိနာတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သနည်း။ နော အာစိနာတိ၊ မတိုးပွါးစေတတ်သနည်း။ ရှေပ်၊ ရှပ်ကို။ အပစိနာတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ နော အာစိနာတိ၊ မတိုးပွါးစေတတ်။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သညံ၊ ကို။ သခါရေ၊ တို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ အပစိနာတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ နော အာစိနာတိ၊ မတိုးပွါးစေတတ်။ ကိုဌ၊ အဘယ်ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်တတ်သနည်း။ နဉပါဒိယတိ၊ မယူတတ်သနည်း။ ရှေပ်၊ ရှပ်ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်တတ်၏။ နဉပါဒိယတိ၊ မယူတတ်။ပ။ ကိုဌ၊ အဘယ်ကို။ ဝိသိနေတိ၊ ဖရိုဖရဲကြဲတတ်သနည်း။ နဉဿိနေတိ၊ မပေါင်းစည်းတတ်သနည်း။ ရှေပ်၊ ရှပ်ကို။ ဝိသိနေတိ၊ ဖရိုဖရဲကြဲတတ်၏။ နဉဿိနေတိ၊ မပေါင်းစည်းတတ်။ပ။ ကိုဌ၊ အဘယ်ကို။ ဝိဓူပေတိ၊ အခိုးကင်းစေတတ်သနည်း။ နသန္ဓူပေတိ၊ အခိုးမဆန်စေတတ်သနည်း။ ရှေပ်၊ ရှပ်ကို။ ဝိဓူပေတိ၊ အခိုးကင်းစေတတ်၏။ နသန္ဓူပေတိ၊ အခိုးမဆန်စေတတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့သည့်အကြောင်း။ ပဿထ၊ ရှုကြလော။ သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူ၏သော သုတရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာပြုစ်သော တပည့်သည်။ (ကြွင်းအနတ္တလက္ခဏသုတ် စာပိုဒ် ၅၉-၌။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ (ဝုစ္စတိဌ္ဌစပ်။) နေဝါစိနာဘိ၊ ဝဋ်ကိုမတိုးပွါးစေတတ်၏။ နဲ အပစိနာဘိ၊ ဝဋ်ကိုမဖျက်ဆီးတတ်။ အပစိနိတ္ထာ၊ ဝဋ်ကိုဖျက်ဆီး၍။ ဌိတောဝ၊ တည်သူဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နေဝ ပဇဟတိ၊ ဝဋ်ကိုမပယ်စွန့်တတ်။ နဲ ဥပါဒိယတိ၊ ဝဋ်ကိုစွဲလမ်း၍မယူတတ်။ ပဇဟိတ္ထာ၊ ဝဋ်ကိုပယ်စွန့်၍။ ဌိတောဝ၊ တည်သူဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ နေဝ ဝိသိနေတိ၊ဝဋ်ကို ဖရိုဖရဲမဖြန့်ကြဲတတ်။ နဲ ဥဿုနေတိ၊ ဝဋ်ကိုမပေါင်းစည်းတတ်။ ဝိသိနေတ္ထာ၊ ဝဋ်ကိုဖရိုဖရဲဖြန့်ကြဲ၍။ ဌိတောဝ၊ တည်သူဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ နေဝ ဝိဓူပေတိ၊ ဝဋ်ခိုးဝင့်ငွေ့မကင်းစေတတ်။ နဲ သန္ဓူပေတိ၊ ဝဋ်ခိုးဝင့်ငွေ့မထစေတတ်။ ဝိဓူပေတ္ထာ၊ ဝဋ်ခိုးဝင့်ငွေ့ကင်းစေ၍။ ဌိတောဝ၊ တည်သူဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကိုဌ၊ အဘယ်ကို။ နေဝါစိနာတိ၊ မတိုးပွါးစေတတ်သနည်း။ နဲ အပစိနာတိ၊ မဖျက်ဆီးတတ်သနည်း။ အပစိနိတ္ထာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ဌိတောဝ၊ တည်သနည်း။ (တည်သူမည်သနည်းဟုသော်လည်းပေး)ရှေပ်၊ရှပ်ကို။ နေဝါစိနာတိ၊ မတိုးပွါးစေတတ်။ နဲ အပစိနာတိ၊ မဖျက်ဆီးတတ်။ အပစိနိတ္ထာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ဌိတောဝ၊ တည်၏။ (တည်သူမည်၏ဟုသော်လည်းပေး။) ။ပ။ ဝိညာဏံ၊

၁။ ဝဋ်ခိုးဝင့်ငွေ့ကင်းစေတတ်ဟူသောအနက်သည် ဝဋ်ကိုခြိုမ်းအေးစေတတ်ဟူသော အနက်နှင့် အတူတူပင်၊ သဒ္ဒတ္ထဘာဝတ္ထုမျှသာထူးသည်။ ဝဋ်ခိုးဝင့်ငွေ့မထစေတတ်ဟူသည် ဝဋ်မီးကိုမတောက်ပစေတတ်ဟူသည်နှင့်အတူတူပင်၊ သဒ္ဒတ္ထဘာဝတ္ထုမျှသာထူးသည်။ ထိုနည်းကြောင့် ဝိဓူပေတိ နဲ သန္ဓူပေတိထိ နိဗ္ဗာနပေတိ နဇာလပေတိ ဟု ဖွဲ့ခဲ့ဖွယ်ဆိုအပ်သည်။

၂။ ၈။ နေဝါစိနာတိ။ ပ။ အပစိနိတ္ထာ ဌိတောဝ။ ၉။ နေဝ ပဇဟတိ။ ပ။ ပဇဟိတ္ထာ ဌိတောဝ။ ၁၀။ နေဝ ဝိသိနေတိ။ ပ။ ဝိသိနေတ္ထာ ဌိတောဝ။ ၁၁။ နေဝ ဝိဓူပေတိ။ ပ။ဝိဓူပေတ္ထာ ဌိတောဝဟု ၄-ဝါကျ။

ကိုဌ နေဝါစိနာတိ။ ပ။ အပစိနိတ္ထာ ဌိတောဝ အပေဝါကျ။ ရှေပ်။ ပ။ ဝိညာဏံ။ ပ။ အပစိနိတ္ထာ ဌိတောဝ အပြေဝါကျ။ နောက်ဝါကျတို့ကိုလည်း ဤအတူခွဲ။ ပါဠိတော်၌ ထနက်ပေး၍ မပြစ်နိုင်လောက်အောင် ၁-ချောင်းပိုင် ၂-ချောင်းပိုစ် ပိုင်းခြားပုံမှားယွင်းနေသောကြောင့် ရှင်းလင်းပြလိုက်သည်။

ကို။ နေဝါစိနာတိ၊ တတ်။ နေ ဗ[illegible]နာတိ၊ တတ်။ အပစ်နိုတ္ထာ၊ ၎။ ဌ္ဌ ဌ္ဌ[illegible]ဟာ ဟည်း။ ဝါ၊ တည်သူ
မည်း။ ကိုဌ၊ အဘယ်ကို။ နေဝ ပဇဟတိ၊ မယယ်ရန်တတ်သနည်း။ နေ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းရှိမယူတတ်
သနည်း။ ပဇဟိတ္ထာ၊ ပယ်ရန်ရှိ။ ဌ္ဌ[illegible]၊ တည်သနည်း။ (တည်သူမည်သနည်းဟုသော်လည်းပေး။)
ရှပ်၊ ရှပ်ကို။ နေဝ ပဇဟတိ၊ မယယ်ရန်တတ်။ နေ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းရှိမယူတတ်။ ပဇဟိတ္ထာ၊ ပယ်ရန်ရှိ။
ဌ္ဌ[illegible]၊ တည်း။ ဝါ၊ တည်သူမည်း။ ပ။ ကိုဌ၊ အဘယ်ကို။ နေဝ ဝိသိနေတိ၊ ဖရိုဖရဲမပြန့်ကြဲတတ်
သနည်း။ နေ ဥဿိနေတိ၊ မပေါင်းစည်းတတ်သနည်း။ ဝိသိနေတ္ထာ၊ ဖရိုဖရဲပြန့်ကြဲရှိ။ ဌ္ဌ[illegible]၊
တည်သနည်း။ ဝါ၊ တည်သူမည်သနည်း။ ရှပ်၊ ကို။ နေဝ ဝိသိနေတိ၊ ဖရိုဖရဲမပြန့်ကြဲတတ်။
နေ ဥဿိနေတိ၊ မပေါင်းစည်းတတ်။ ဝိသိနေတ္ထာ၊ ဖရိုဖရဲပြန့်ကြဲရှိ။ ဌ္ဌ[illegible]၊ တည်း။ ဝါ၊
တည်သူမည်း။ ကိုဌ၊ အဘယ်ကို။ နေဝ ဝိဓူပေတိ။ အခိုးအငွေ့မကင်းစေသနည်း။ နေ သန္ဓူပေတိ၊
အခိုးအငွေ့မထစေသနည်း။ ဝိဓူပေတ္ထာ၊ အခိုးအငွေ့ကင်းစေရှိ။ ဌ္ဌ[illegible]၊ တည်သနည်း။ ဝါ၊
တည်သူမည်သနည်း။ ရှပ်၊ ကို။ နေဝ ဝိဓူပေတိ၊ အခိုးအငွေ့မကင်းစေတတ်။ နေ သန္ဓူပေတိ။
အခိုးအငွေ့မထစေတတ်။ ဝိဓူပေတ္ထာ၊ အခိုးအငွေ့ကင်းစေရှိ။ ဌ္ဌ[illegible]၊ တည်း။ ဝါ၊ တည်သူ
မည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော
အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သဗ္ဗန္တာ၊ သိကြားနှင့်တကွကုန်သော၊ သပြဟ္မကာ၊
ပြဟ္မာနှင့်တကွကုန်သော။ သပဇာပတိကာ၊ ပဇာပတိနတ်မင်းနှင့်တကွကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို
သည်။ အာရကာဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်—

"ယာသ ဝေ၊ အကြင်အရှင်ဘုရား၏။ ဟမ္ပိ၊ အကြင်သမထအာရုံ ဝိပဿနာအာရုံကို။
နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဗျာဃာသိ၊ ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်၏။ (အာရုံမှုထုပနိဗ္ဗာန်
လက္ခဏာပနိဗ္ဗာနဟူသော သမထဝိပဿနာပွါးများခြင်းကိုပင် ကိလေသာတို့ကို ရှို့မြိုက်
သည်ဟု ဆိုလိုသည်။) တံ၊ ထိုသမထအာရုံ ဝိပဿနာအာရုံကို။ (မယံ၊ တို့သည်။)
နာဘိဝေနာမ၊ မဘိနိုင်ပါကုန်။ ပုရိသာဇည၊ ယောကျ်ားအာဇာနည်ဖြစ်တော်မူသော
အရှင်ဘုရား။ တဿ ဝေ၊ ထိုအရှင်ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောကျ်ား
မြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား။ တဿ ဝေ၊ ထိုအရှင်ဘုရားအား။ နမောတိ၊ ရှိခိုး
ပါ၏ ဟူ၍။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ (ဤဌ္ဌ[illegible]မဖွင့် ထေရဂါထာ မဟာဂဏ္ဌပထေရဂါထာ
ဝဏ္ဏနာ ၄၅၅-နာ၌။)

သတ္တမ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-ပိဏ္ဍောလျသုတ်

ဂဝ။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဂ္ဂေသု၊ သဂ္ဂဘုံးတို့၌။
ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံ(ကျွောင်းတိုက်)၌။ ဝိဟရတိ၊
နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိသ္မိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခု
သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပဂရဏေ၊ အကြောင်းကြောင့်[1]။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပဏာ-
မေတ္ဝာ၊ နှင်ထုတ်၍။ (ပဏာမေတ္ဝာတိ နီဟရိတ္ဝာ၊ ဌ။) ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါ-
သေတ္ဝာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သင်္ဃာဋိနှင့်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကပိလဝတ္ထုံ၊

---

[1] အပဂရီယတိ ဧတေနာတိ အပဂရဏံ၊ ဟဒံ။ အပဂရဏံ ပဂရဏံ ကာရဏန္တိ အတ္ထတော ဧကံ့ဌီ။

ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ ပိုးပွားယဲ၊ ဆွမ်းအလိုင့်ငါ။ ပါဝ်သီ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ကပိလဝတ္ထုသို့ ၌။ ပိုးထွားယဲ၊ ငါ။ စရိတ္တ၊ လှည့်လည်ရှိ။ ဝစ္ဆ ဂုတ္တ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ဌ။ ပိုးဘုပါတ ပဋ္ဌိဟာန်ကို၊ ဘွမ်းခံရာပ ဖဲလတ်သော်။ ယေန၊ အကြောင်းအရပ်၌။ မဟာဝန်၊ ကြီးကျယ်သော ဧတာသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုကြီးကျယ်သော တောသို့။ ဒီဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့အခါနေ့ရန် အလိုင့်ငါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ မဟာဝန်၊ သို့။ အဇ္ဇောဂါဟေတ္တာ၊ သက်ဝင်ရှိ။ ဗေလုဝလင်္ဂ ကာယ၊ ဥသျှစ်ပင်ပျိုခြင်း။ မူလေ၊ အနီးဌ။ ဒီဝါဝိဟာရံ၊ နေ့အခါနေ့ရန်အလိုင့်ငါ။ (ဒီဝါဝိဟာရံ နိသီဒိတိ ဒီဝါဝိဟာရတ္ထာယ နိသီဒိ၊ မဇ္ဈ၂-စာပိုဒ် ၂၅၆။) နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။

အထ ခေါ်ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ရဟောဂတသ၊ ဆိတ်ကုယ်ရှင်သို့ ရောက်နေသော။ ပဋ္ဌိသလ္လိနဿ၊ သတ္တ, သခ်ါရမှမဲ၍ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူသော[1]။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ (စေတသော ပရိဝိတက္ကောဘဋ္ဌသမ္ပန်။) "မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပဗာဇေ၊ အပသို့ရောက်စေအပ်ပြီ?။

ဘေ၊ ဤရဟန်းအပေါင်းခို့။ နဝါ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ အစိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုရှိမကြာ သေးကုန်သော။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤဓမ္မဝိနယသာသနာသို့။ အဝုန္နာဂတာ၊ အခုမှရောက်လာကုန် သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။ မမ၊ ငါဘုရားကို။ အပသာနေ ဌာနံ၊ မမြင်ရကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ အညတ္ထာ၊ ကြည်ညိုသည်မှဟပါး အခြားသော အခြင်းအရာ၏ အဖြစ်သည်[2]။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိပရိဏာမော၊ (လူထွက်ခြင်းဟူသော) ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ သိယာ၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ အပသာနေ ဌာ၊ မတွေ့မြင်သော။ တရုဏသ၊ နုနယ်သော။ ဝစ္ဆဿ၊ နွားငယ်၏။ အညတ္ထာ၊ ရှင်ပျသည်မှတပါး (ညှိုးနွမ်းခြင်းဟူသော) အခြားအခြင်းအရာ၏ အဖြစ်သည်။ သိယာ သေယျ-ထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဝိပရိဏာမော၊ (သေဆုံးခြင်းဟူသော) ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ သိယာ သေယျ-ထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘေ၊ ဤရဟန်းအပေါင်းခို့။ ပ။ ဝိပရိဏာမော၊ သည်။

၁။ ပဠာဘတ္တန္တိ ဘတ္တဿ ပဠတော မ-ဋ-၂-စာပိုဒ် ၂၉၆။ ဘတ္တဿ ပဠတောတိ ဘတ္တဘုဉ္ဇနဿ ပဠ-တောဒ္ဓိ။ ၎င်းတို့နှင့်အညီ ဘုဉ္ဇနပုဒ်အကြောကြုံ၍ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ဌဟု ပေးသည်။ ဆွမ်းမှနောက် ဌဟု မပေးလင့်။ ပိဏ္ဍပါတပရိဘောဂနည်းပုဒ်ကိုလည်း ပိဏ္ဍပါတပရိယေသနတော ပဋ္ဌိဟန်ကျော်ဟူသော မဇ္ဈိ၂-စာပိုဒ် ၂၉၆-နှင့်အညီ ပရိယေသနပုဒ်အကြောကြုံ၍ ပေးသည်။

၂။ ပဋ္ဌိသလ္လိနန္တိ ဧတဟိ ဧတေဟိ သတ္တသခ်ါရေဟိ ပဋ္ဌိနိဝတ္တိတ္မာ သလ္လာနံ နိလီယနံဟူသော မဇ္ဈေ-စာပိုင် ဂ၁-နှင့်အညီ ပေးသည်။ ဂေါသာဝေါ ပဝိဝေကောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဘာဝတ္ထ။

၃။ ပယုဇ္ဇ ဝဟာဝတ် တပစ္စည်း။ ဝယ ပါယုဇေဟူသော ဝတ်ကျမ်းနှင့်အညီ သဒ္ဒတ္ထပေးသည်။ နှင်ထုတ်အပ်ပြီ ဟော်လည်း ဘာဝတ္ထပေး။ ဒ္ဒ ဒ္ဓ်လည်းရှိ။

၄။ ပသာဒညတ္ထံ ဝါ။ ပ။ ဘဝေယျ။ ပ။ ပဘာဝံ မဗ္ဗံ ကရောန္တောနံ ပသာဒညတ္ထံ နာမ ဟောတိ ဟူသော ဌနှင့်အညီပေးသည်။

ဘာဝညတ္ထံ ဝါ ဘဝေယျ။ သလိဂေါ်ဒနေ ဝ တိတ္ထာယတနံ ပတ္ထမန္တောနံ ဘာဝညတ္ထံ နာမ ဟူသောဌ-အလို ရယန်းဘဝမှတပါး အခြားသောအခြင်းအရာ၏အဖြစ်သည်ဟုပေး။ ကြည်ညိုစိတ်မှ မကြည်ညိုစိတ်သို့ပြောင်းလဲ ခြင်းသည် ပသာဒညတ္ထ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကဘာဝ (အဖြစ်)မှ တိတ္ထိယသာဝကဘာဝ (အဖြစ်)သို့ ပြောင်းလဲခြင်း၊ သည် ဘာဝညတ္ထဟု ဤသို့အဆုံးသတ်။

သိယာ၏။ (တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ မခံ၊ ငါဘုရားကို။ အပသာဒ္ဓာနှင့်၊ ပဝတ္တမပြောင်းပြန်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အညထတ္တံ၊ သည်။ သိယာ၏။ ဝိပရိဏာမော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏(ဟုသော်လည်းပေး။) ဥဒကံ၊ ရေကို။ အလဘန္တောနှင့်၊ မရကုန်သော။ တရုဏာနှင့်၊ နုကုန်သော။ ဗီဇာနှင့်၊ မျိုးစေ့တို့၏ ။ (မုချတွင်) ဝါ၊ မျိုးပင်တို့၏။ (ဥပစာရတွင်။) အညထတ္တံ၊ စိမ်းလန်းသည်မှတပါး (ညှိုးနွမ်းခြင်း ဟူသော)အခြားအခြင်းအရာ၏အဖြစ်သည်။ သိယာ သေယျထာပိ နာမ၊သကဲ့သို့။ ဝိပရိဏာမော၊ (သေခြင်းဟူသော) ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ သိယာ သေယျထာပိ နာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေ၊ သာလျှင်။ပ။ ဝိပရိဏာမော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ အနုဂ္ဂဟိတော ယထေဝ၊ ချီးမြှောက်အပ် သကဲ့သို့ပင်လျှင်။ ဝေမေ၊ သာလျှင်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုဂ္ဂဏှေယ်ဃံ၊ ချီးမြှောက်ရမ္မကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းစွ”ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊အကြံအစည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ တိုသို့ အကြံအစည်ဖြစ်ရာ အချိန်အခါ၌။ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိမည်သော။ ब्रह्मာ၊ ब्रह्मာသည်။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံအစည်ကို။ ဩညာယ၊ သိ၍။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ ဝါ၊ မောင်းကိုလည်း။ ပသာရေယျ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ထုတ်သကဲ့သို့ရင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်ထားအပ်သော။ ဗာဟံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ သမိဉ္ဇေယျ သေယျထာပိ၊ ကွေးထုတ်သကဲ့သို့ ရင်း။ ဝေမေ၊ သာလျှင်။ ब्रह्मलोके၊ ब्रह्मဘုံ၌ည်း။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ တိုအခါ၌။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ ब्रह्मा၊ သည်။ ကော်သံ၊ တဖက်သောပရုံး၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရုံကို။ (အပေါ်၌ ကပ်ငြိသည်ကိုဟု သော်လည်းပေး။) ကရိတ္မာ၊ ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွှတ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဂဝါ၊ ရှင်း။ တော်၊ ဤအရှင်ဘုရား၏ အကြံအစည်သည်။ တော်၊ ကြံစည်တိုင်းမှန်လှပါပေ၏။ သုဂတ၊ ရှင်း။ တော်၊ သည်။ တော်၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သိက္ခိတသံယော၊ ကို။ ပဟာရေ၊ အပယ်ဆို ရောက်စေအပ်ပါပြီ။ပ။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဘဂဝ။ သည်။ သိက္ခိတသံယံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတု၊ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်တော်မူပါ။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သိက္ခိတသံယံ၊ ကို။ အသိဝဒတု၊ ဆုံးမစကားပြောကြားတော်မူပါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ သိက္ခိတသံယော၊ကို။ အနုဂ္ဂဟိတော ယထေဝ၊ ချီးမြှောက်အပ်သကဲ့သို့ပင်လျှင်။ ဝေမေ၊သာလျှင်။ တေရဟိ၊ ၌။ သိက္ခိတသံယံ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဏှာတု၊ ချီးမြှောက်တော်မူပါလော” ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုဏ္ဍိဘာဝေန၊ ထိတ်ဆိတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံပြီ။ (ငိုးပိုးခ၍နေစေပြီဟု သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိဝါသေတုံ ထမ္ဘဒ္ဓိစ္စတုံ့ကဲ့သို့ လက်ခံပြီဟု ဘာဝတ္ထသော်လည်း ပေး။) အထ ခေါ၊ ၌။ ब्रह्मा သဟမ္ပတိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံခြင်းကို။

၁။ ဗီဇာနံ တရုဏာနဉ္စ် တရုဏသသာနံ၊ မဂ္ဂ ဒုစာရိတ် ဘဗ္ဗ။ ကာရဏူပစာရေန သသေသု ဗီဇ-ပရိယာယောတိ အာဟ “ဗီဇာနံ တရုဏာနဉ္စ် တရုဏသသာနဉ္စ်” ဟု။ ၎င်းဋီကာတို့ကိုထောက်၍ ဤ၌လည်း ပဌမ အနက် မုချတွင်၊ ဒုတိယအနက် ကာရဏူပစာရတွင်ပေးသည်။

ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ ဘာဝန္တံ၊ ကို။ အာဟ်ပါ။ ။ကတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ (သုဒိ ဟောတုစသော မင်္ဂလာစကား ပြောက်ကြားစေ၍ဟုသော်လည်းပေး။) ပဒက္ခိဏ်၊ အဝိုးအသေကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေव၊ ထို အရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ သတ္တိ သခ်ါရမ္ပဗဟု တပါးထည်းတည်း ကိန်းဝှေ့ထားထုမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထခဲ့သည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ နိဂြောဓာရာမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဟာ၊ ပြင့်။ (ဗုဒ္ဓါဘိသခ်ါရေ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အသိ-သခ်ံတေ၊ ပြုအပ်သော်။) တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကေဒ္ဒီဟိကာယ၊ တပါးစီ နှစ်ပါးစီ ချဉ်းကပ်သပြင့် [1]။ သာဝတ္ထိမာနဠပါ၊ ကြောက်ခြင်းသောသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယျုံ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ရာ၏။ ဝတ္ထာရုပ်၊ ထိုချဉ်းကပ်ခြင်းသဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓါဘိသခ်ါရံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းအမှုကို [2]။ အဘိသခ်ါသိ၊ ပြုပြီ။ တေပိ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောနေရာအဘို့၌။ နိသီဒိ သု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝိဝါနံ၊ အသက်မွေးခြင်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ ပိဏ္ဍောလျံ၊ အကြင် ဆွမ်းခံလှည့်လည်သူ၏ အသက်မွေးမှုသည် [3]။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤအသက်မွေးမှုသည်။ အဠ်၊ အယုတ်ဆုံးတည်း။ (အန္တန်ဆုံး ပစ္ဆိမံ လာမကံ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအသက်မွေးမှုသည်။ လောကသ္မိ၊ ၌။ "ပိဏ္ဍောလောပေ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သူသည်။ ပတ္တပါဏိ၊ လက်ခွံသပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ခွက်လက်စဲ့ သည်ဟူလို။)ဝိစရသိတိ၊ လှည့်လည်ပြီ [4] ဟူ၍။ အာဟိသာပေါ၊ ဆဲရေးကြောင်းသည်။ (အာဟ်သပန်ဆို ဘေနာတိ အာဟ်သာပေါ။ ဌ။) (ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဗ္ဗ ခေါ် ဝေ၊ (လူတို့ ဆဲရေးကြောင်းဖြစ်သော်လည်း) ထိုအသက်မွေးမှုသို့ [5]။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။

၁။ ကေဒ္ဒီဟိကာယာတိ ဧကေကာယ ဧဝ မိုဠိ ဗိန္ဒု ဣဟိကာ ဂတိ ဥပသင်္ကမနာ ကေဒ္ဒီဟိကာ။ တေနာဟ "ဧကေကာ ဧဝ ဒွေ ဒွေ ဟုတ္ဝာ"တိဟုသော ဋီ-နှင့်အညီပေးသည်။ ဧကောစ ဒွေ=ဧကဒွေ ကေဒ္ဒိန် ဣဟိကာ (ဂတိ ဥပသင်္ကမနာ) ကေဒ္ဒီဟိကာ၊ တာယ ကေဒ္ဒီဟိကာယ-ဟု ဝစနတ္ထပြု။ ကေယုစ် ဗိုဟုန် ထိုကား ဝိန္ဓာသဒ္ဒါထိုတည်း။

၂။ ဗုဒ္ဓါသိသခ်ါရန္တိ ဗုဒ္ဓိကိရိယံ။ အသိသခ်ံရေသိတိ အသိသခ်ိ၊ အကာသိတိ အတ္ထောယူသော သာရတ္ထ ဋီ-၃ စာပိုဒ် ၂၇-နှင့်အညီပေးသည်။ ဤ ၄-၅ ဗုဒ္ဓါသိသခ်ါရံ အသိသခ်ါသိတိ ဗုဒ္ဓိံ အကာသိ-ဟု ဖွင့်၏။ အသိသခ်ါသိနှင့် အသိသခ်ရောသ်ကား ကရဝေတ်ကို ခ-ပြုခြင်း ခရပြုခြင်းမျှသာ ထူး၏။

၃။ ပိဏ္ဍောယ ဥလတိ အသိရေတိတိ ပိဏ္ဍောလလော၊ ပိဏ္ဍောလသ ကမ္မံ ပိဏ္ဍောလျံ။ ဤ ၄-ရှိ။

၄။ ထပ္ပ ခေါ ဘေန္တိ ဝေ ထ ဘ ဘာ အာဟိသာပ သမာနပဒီ ပိဏ္ဍောလျံဟုသော ဌ-ရှေ့ ဘေ ဆိုရာ ပေးသည်။ ဘ၊ ထိုလူတို့ ဆဲရေးကြောင်းဖြစ်သော။ ဘေ၊ ဤဆွမ်းခံလှည့်လည်သူ၏ အသက်မွေးမှုတို့ ဟူ၍သော်လည်းပေး။ အဋ္ဌသာလိနီ ၂၂၂-နှာ၌ "အယံ သော ကဿ ဘ နု"ကို အယံ၊ ဤနှားသည်။ ဝေသာ၊ ထိုမှတ်ရှောင်ဝေဘနှားပင် တည်းဟု ရှင်းနိုးဆယ်ပေးသကဲ့သို့တည်း။

အတ္ထဝသိကာ၊ (အကျိုးတည်းဟူသော အစွမ်းသတ္တိရှိသော)အကြောင်းကို ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ [1]။ အတ္ထဝသ်၊ အကျိုးတည်းဟူသော အစွမ်းသတ္တိရှိသော အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ ရာဇေဘိနိတာ၊ မင်းသည် ရှေးရှေ့ဆောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နေဝ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကြသည်မဟုတ်။ စောရာဘိနိတာ၊ ခိုးသူတို့သည် ရှေးရှေ့ဆောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကြသည်မဟုတ်။ ဗ္ဘဒ္ဒာ၊ ကြေးမြီနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဥပေန္တိ၊ မဟုတ်။ ဘယဋ္ဌာ၊ မင်းစသော တရုခုသောဘေးသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဥပေန္တိ၊ မဟုတ်။ အာဒီဝိကာပကတာ၊ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဥပေန္တိ၊ မဟုတ်။ (မင်း အဖမ်း အဆီး အနှိပ်စက်, ခိုးသူ အဖမ်းအဆီး အနှိပ်အစက်, ကြေးမြီ အနှိပ်အစက်, မင်းစသော တရုခု အနှိပ်အစက်, သားကြွေးမှ, မယားကြွေးမှဟူသော အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအခက်အခဲကြောင့် အဆိုပါ ပိဏ္ဍောလျှဇီဝိကသို့ အမျိုးကောင်းသားတို့ ကပ်ရောက်ကြခြင်း မဟုတ် ဟူလို။) အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ "ဧဝဓီယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ရောယ၊ အိမ်ရင်ရော်ခြင်းသည်။ မရဏေန၊ သေခြင်းသည်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့သည်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ ဩတိဏ္ဏာ၊ သက်ဝင်အပ်ကုန်သည်။ အမ္ဘ၊ ပြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခောတိဏ္ဏာ၊ (အမျိုးမျိုးသော) ဆင်းရဲသည်သက်[2]အပ်ကုန်သည်။ ဒုက္ခပရေတာ၊ (အမျိုးမျိုးသော)ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်။ အမ္ဘ၊ ကုန်၏။ ကေဝလဿ၊ ချမ်းသာမဖက်သက်သက်သော။ ဗ္ဘမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲတုံးဆင်းရဲအစုတို့။ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကိုပြုခြင်းသည်။ အဟော နာမ ပညာယေထာတိ၊ ထင်ရှားတန်ရာ၏"ဟူ၍။ (မနုသိကတ္တာ၊ နှလုံးသွင်း၍။) ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ (ဥပေန္တိ၌ပြန်စပ်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ကုလပုတ္တော၊ ဤအမျိုးကောင်းသားသည်။ ဝေ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့သည့် အတိုင်း။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သာသနာတော်သို့ဝင်ရောက်၏။ သော စ၊ တို့ (ကောင်းသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဝင်ရောက်သော) အမျိုးကောင်းသားသည်လည်း။ အဘိဏှာလု၊ အဘိဏှာပေါများသည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌။ တိဗ္ဗသာရုဂေါ၊ ထက်မျက်ပြင်းပြသော တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော စိတ်ရှိသည်။ ပဒုဋ္ဌမနသော်ပေါ၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သောစိတ်အကြံရှိသည်။ မုဋ္ဌဿတိ၊ ပျောက်သောသတိရှိသည်။ အသမ္ပဇာနော၊ ကင်းမဲ့သောဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသည်။ အသမာဟိတော၊ တည်ကြည်သောစိတ်မရှိသည်။ ဝိဗ္ဘန္တစိတ္တော၊ အထွေးထွေးသောအာရုံတို့၌ ချာချာလည်သောစိတ်ရှိသည်။ ပါကတိန္ဒြိယော၊ ပင်ကိုယ် (ပကတိသော) ဇာနေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ မစောင့်ရည်းအပ်သောဇာနေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဘတောပဒီတ္တံ၊ နှစ်ဖက်လုံးဟုံ့တောက်လောင်သော။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဂူထဂတံ၊ ထွေးသော မစင်ရှိသော။ (အလယ်၌ မစင်ပေကျံနေသည်ဟု ဆိုလိုသည်။) ဆဝါလာတံ၊ သူကောင်ဖုတ်ကြည်းရှိ၌ ပီးစသည်။ (လောက ဝေါဟာရအားဖြင့် ထင်းကုလားတုံးဟုခေါ်သတတ်။) ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ကဋ္ဌတ္ထံ၊ အသုံးအဆောင်သစ်သားအကျိုးငှါ [3]။ နေဝ ဟရတိ သေယျထာပိ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။

---

[1] အတ္ထော ဟလ ဝသော ဝေယာတိ အတ္ထဝသ်၊ ကာရဏ်းပေ။ တတ္ထ နိယုတ္တောတိ အတ္ထဝသိကာ။ ဋီ။

[2] ကဋ္ဌတ္ထန္တိ ကဋ္ဌေန ကတ္ထဗ္ဗကိစ္စံ ဟူသော ဋီအလို ကဋ္ဌတ္ထံ၊ သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထိုက်သောကိစ္စဟုပေး။ ဟလ် ပဿတော်၌ ပဿဝတိကို သီးခ်ေဟူ၍သော်လည်း ပွါးခ်ေဟူ၍သော်လည်း နှစ်နည်းပေးရာတွင် ဒုတိယ အနက်ကဲ့သို့ ဖရကိရိယည်း ဖြစ်ခ်ေဟု ကာရိတ်သွင်း၍ပေး။

(ဖရ ဗျာပနုဂတိသုဟူသော၀ေဒတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ဖရဓာတ်ဂဟျတ္ထ၊ ယင်းလည်း ယေ ဂတျတ္ထာ၊ တေ ပ၀တ္တိပါပုဂၢနေ ဗုဒ္ဓနုတ္ထာဟူသည်တွင် ပ၀တ္တျတ္ထတည်း။) အရဏေ၊ တောင်၌။ ကဒ္ဒတ္ထိ၊ အသုံး အဆောင်သစ်သားအကျိုးငှါ။ နု ဖရတိ သေယျထာပိ၊ မပြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထုပမံ၊ ထိုသူသေကောင်ဖုတ်ကြည်းသော မီးစလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပဋိဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဂိဟိ-ဘောဂါ စ၊ လူ့စည်းစိမ်မှလည်း။ ပရိဟီနော၊ ဆုတ်ယုတ်သူဟူ၍။ သာမညတ္ထာ၊ ရဟန်းအကြောင်း ဟူသော အရိယမဂ်အကျိုးငှါလည်း။ နု ပရိပူရေတိ၊ မပြည့်စေတတ်သူဟူ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်။ အကုသလဝိတက္ကာ၊ အကုသလဝိတက်တို့တည်း။ ကာမဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်ဌင်း။ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ ဗျာပါဒ ဝိတက်ဌင်း။ ဝိဟိံသဝိတက္ကော၊ ဝိဟိံသဝိတက်ဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလဝိတက္ကာ၊ ဤအကုသလဝိတက်တို့သည်။ ကု၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္ဓာန်၌။ အပရိ-သေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်သနည်း။ စတူသု၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနေသု။ သတိပဋ္ဌာန်တို့၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာတည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော ဝါ၊ နေသောသူ၏သန္ဓာန်၌သော်ဌင်း။ အနိမိတ္တံ၊ နိစ္စသောနိမိတ်မရှိသော ။ သမာဓိ ၊ ဝိပဿနာသမာဓိကို။ ဘာ၀ယတော ဝါ၊ ပွါးများသူ၏သန္ဓာန်၌သော်ဌင်း။ (အပရိ-သေသာ၊ ၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ကုန်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာ၀ဒေ၊ အလုန်လျှင်။ အနိမိတ္တော၊ နိစ္စသော နိမိတ်မရှိသော။ ဣဒံ သမာဓိ၊ ဤသမာဓိကို။ (ရ-အလို ဣဒံသည် နပုံမဟုတ် နိပါတ်၊ ထိုကြောင့် သမာဓိနှင့်တွဲစပ်ပေးသည်။) ဘာ၀ေတုံ၊ ပွါးစေခြင်းငှါ။ အလမေ၀၊ သင့်သည်သာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘာ၀ိတော၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသော။ ဗဟုလီကတော၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်ပြီးသော။ အနိမိတ္တော၊ သော။သမာဓိ၊ သည်။ မဟပ္ဖလော၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ မဟာနိသံသော၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌိယော၊ ဒိဋ္ဌိတို့ထည်း။ ဘ၀ဒိဋ္ဌိ စ၊သဿတဒိဋ္ဌိဌင်း။ ဝိဘ၀ဒိဋ္ဌိ စ၊ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တတြ၊ ထိုနှစ်မျိုးတို့၌။ သုတ၀၊ အာဂမ,အဓိဂမဟူသော သုတရှိသော။ အရိယသာ၀ကော၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်။ "လောကသ္မိံ၊ လောကဌ်။ ယံ၊ အကြောင်းတရားကို။ အဟံ၊ သည်။ ဥပါဒိယာမာနော၊ စွဲယူသော်။ ဝဋ္ဋ၀ါ၊ အပြစ်ရှိသည်။ နု အသ်ား၊ မဖြစ်ရာ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊ ထိုတရားသည်။ အတ္တာ နု ခေါတိ၊ ရှိသလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ ထိုအရိယ သာ၀ကသည်။ "လောကသ္မိံ ၊ဌ်။ ယံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဥပါဒိယာမာနော၊ သော်။ ဝဋ္ဋ၀ါ၊ သည်။ နု အသ်ား၊ ထု။ ကိဉ္စိ၊ သော။ တံ၊ သည်။ နတ္ထိ နု ခေ။ မရှိသည်သာ။ ယံ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဥပါဒိယမာနော၊ စွဲယူသော်။ ရူပမေ၀၊ ရူပ်ကိုသာလျှင်။ ဥပါဒိယေယျံ၊ စွဲယူရာ၏။ ဝေဒနညေ၀၊ ဝေဒနာကိုသာလျှင်။ သညညေ၀၊ သညာကိုသာလျှင်။ သင်္ခါရေယေ၀၊ သင်္ခါရတို့ကိုသာလျှင်။

သာမညတ္ထဿာတိ။ပ။ပရိယတ္ထိပရိ၀ေ၀ေ၀ေန ပတ္တမ္ပို သာမညတ္ထဿဟူသော ၆ ဟူ ဘလို သာမညတ္ထဿပုဒ်ကိုလည်း ရဟန်းအကြောင်းဟူသော မဂ်ကိစ္စကိုလည်းဟုပေး။

၁။ အနိမိတ္တံ ဝါ သမာဓိန္တိ ဝိပဿနာသမာဓိ။ သောဟိ နိစ္စနိမိတ္တာဒိနံ သမုဂ္ဃာတေန အနိမိတ္တော ဝုစ္စတိ။ ၆။

ဥပါဒိယေယဲ့၊ စဲ့ယူရုတ်။ ဥပါဒိယမာနော၊ စဲ့ယူသော်။ ဝိညာဏညော၊ ဝိညာဏ်ကိုသာ။ ဥပါဒိယေ-ယဲ့၊ စဲ့ယူရုတ်။ တဿ မေ၊ ထိုင်ခါ။ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရုတ်။ ဘဝပစ္စယာ၊ ဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သည်။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုမင်းရင့်ရော် ခြင်း သေခြင်းသည်။ (အဿ၊ ၏။) သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေး ခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ သမ္ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရုတ်။ ဧवं၊ ဤသို့။ ကေवलस्ส၊ ချမ်းသာမဟုတ် သက်သက်သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အဿတိ၊ ရုတ်"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။

(တံ ကိ"မညထ ဘိက္ခဝေ၀ေဿည် စာပိုဒ် ၅၉-အနဘိဇ္ဈလက္ခဏသုတ်နှင့် တူ၏။)

အဌမံ၊ ဒုစ်ရုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပါလိလေယျသုတ်

ဂဝ။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္မိယံ၊ ကောသမ္မီပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ် သင်္ဃန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကောသမ္မိ ၊ ကောသမ္မီပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ကောသမ္မိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတ္ဝာ၊ လှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲသည်ရှိသော်။ သာယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဃေနသုခံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ သံသာမေတ္ဝာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ အနာမန္တေတ္ဝာ၊ မသိစေမူ၍။ (မပြောဆိုမူ၍ ဟူ၍သော်လည်း ပေး) ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ အနုပလောကေတ္ဝာ၊ မယန်ကြားမူ၍။ ဧကော၊ တပါးထည်း တည်း။ အဒုတိယော၊ အဖော်မပါဘဲ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီအလို့ငှါ။ ပက္ကာမိ၊ ဝင်ကြပြီ။ (ဒိဝါဝိဟာရံ နိသီဒိကဲ့သို့ စာရိကဘွဲ့အဲ်သည် စတုတ္ထ-သမ် ကာရိယဟု ကြံ၍ပေးသည်။)

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရ-ပက္ကန္တဿ၊ ဝင်ကြ၍မကြာမြင့်မီ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍ ။အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ သေ ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ပ။စာရိကံ၊ ဒေသစာရီအလို့ငှါ။ ပက္ကန္တော၊ ဝင်ကြပြီဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယသ္မိं သမယေ၊အကြင်အခါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ပ။ စာရိကံ၊ ငှါ။ပက္ကမတိ၊ ဝင်ကြ၏။တသ္မိं သမယေ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဧကောဝ၊တပါး တည်းသာလျှင်။ ဝိဟရိတုကာမော၊ နေလိုသည်။ ယောတိ၊၏။တသ္မိं သမယေ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝါ၊သို့။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အနုပဇ္ဇိတမ္ပေါ၊ လိုက်တိုက်သည်။ နှ ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဧတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာက မိန့်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။အနုပုဗ္ဗေန၊ ရွာနီးကုန်းအစဉ်အားဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရ-မာနော၊ လှည့်လည်လတ်သော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ပါလိလေယျကံ၊ ပါလိလေယျကမ္ဘီသည်။

(အတ္ထိ၏။) တံ၊ ထိုပါဠိလေယျကပြီသို့။ အဝသဂ်၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ထတြ ပါလိ-လေယျကေ၊ ထိုပါလိလေယျကပြီ၌ ဘဗ္ဗသာလမူလေ၊ တင့်တယ်သောအင်ကြင်းပင်၏ အနီး၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာ၌ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၌။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ ရှင်အာနန္ဒာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိံသု၊ ကျန်းခံ့ဖိုလော ဧသည်ပြောဟောလျက် ရောနှောမိကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတ္မာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္ဒံ၊ တခုသောအရပ်အဖို့၌။ နိသိဒိံသု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ (သမ္မောဒိံသု သမ္မောဒနီယံ ဟုဒ်တို့နှင့် စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကို မ-၂ ပါဠိနိဿယစာပိုဒ် ၁-၌) ကေမန္ဒံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ နော့ တပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်စေ့မှောက်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားအားလျော်သော။ ကထာ၊ စကားကို။ ဝိရသုတာ၊ ကြားမြင့်သော အချိန်အခါက ကြားနာအပ်ဘူးပြီ။ (မကြားရတာကြာပြီဟူလို။) အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမာတိ၊ လိုလားကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယေန၊ ၌။ ပါလိလေယျကံ၊ ပါလိလေယျကပြီသည်ရင်း။ ဘဒ္ဒသာလမူလံ၊ တင့်တယ်သော အင်ကြင်းပင် အနီး(အရပ်)သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။)ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ ထိုဘုရား ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။မှီယာ၊ တရားအားလျော်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဓယေသုံ၊ ကောင်းစွာပြဆိုတော်မူပြီ။ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာယူစေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာထက်ပြက်စေပြီ။ သမ္ပဟံသေသိ၊ကောင်းစွာ ရွှင်လန်းစေပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အညတရဿ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "ကထံ၊ အာယသ္မာ။ ဧวนฺตโต၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္ဓာန်၌။ ကထံ၊ သို့။ ပဿတေ၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္ဓာန်၌။ အနုန္ဓရာ၊ မင်္ဂလာ၏အခြားမဲ့၌ ၂။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။

၁။ ပါလိလေယျကပြီ၏ မလွန်းမကမ်းရှိ တောအုပ် အတွင်းမှ အင်ကြင်းပင်အနီး၌ နေတော်မူသည်ကို ပါလိလေယျကေ ဝိဟရတိ ဘဒ္ဒသာလမူလေ ဟု ဟောတော်မူသည်။ ပါလိလေယျက မြို့၌ သီတင်းသုံးလျှင် ဘဒ္ဒသာလမူလ ဟူသော တောတွင်းရှိသစ်ပင်အနီးဝယ် သီတင်းသုံးသည်ဟူသောစကားမဟုတ်နိုင်၊ တောတွင်းရှိ သစ်ပင်အနီး၌ သီတင်းသုံးလျှင် ပါလိုလေယျကဟူသောမြို့၌ သီတင်းသုံးသည်ဟူသောစကားမဟုတ်နိုင်၊ ထိုကြောင့် ပါလိလေယျကေကို မုချတွယ်ဖွယ် ဥပစာရတွင်ကြ၍ "ပါလိလေယျက မြို့၏လွန်းမကမ်း" ဝါ "ပါလိလေယျက မြို့၏အနီး" ဟု အနက်အဓိပ္ပါယ်ဟူ။

တံ နဂရံ ဥပနိဿာယ။ပ။ တာဝိ ဂုဏ္ဍမူလေ ဝိဟရတိ ဟူသော ဌ ကိုထောက်၍ ပါလိလေယျကသည် ဌာန ဟုတ် မြို့တည်း။ တတ္ထေव ကောစိ နာဂရိ ဘဒ္ဒကော သာလရုက္ခေါဟူသော ဌ ကိုထောက်၍ ဘဒ္ဒသည် သာလ၏ ဝိသေသနတည်း။ ထိုကြောင့် တင့်တယ်သော အင်ကြင်းပင်၏အနီး၌ ဟုပေသည်။

၂။ ဤအနုန္ဓရာပုဒ် ရှည်ပြီးကို စာပိုဒ် ၅၅-၌ ရေးသားအပ်ခဲ့ပြီ။ သို့သော် ၅၅-၌ အနုန္ဓရာကား နနိုးတတ်နှင့် အန္ဓရဟူသော သုဒ္ဓနာမ်ပုဒ်တို့ကို ပေါင်းပြီးမှ တွဲစပ်သည်။ ဤ၌ကား နနိုပါတ်နှင့် အန္ဓရနိပါတ်တို့ကို ပေါင်းပြီး

ဟောတီ နု ခေါ်တီ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟု၎င်း။ ဝါ၊ ဟုသော။ ဝေ၊ သို့။ စောသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံအစည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စောသော၊ ဗိမိစိတ်တော်ဖြင့်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံအစည်ကို။ ဩဗောဓ၊ သိ၍။ ဘိက္ခု၊ ထိုကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧကော၊ ကို။ ဝိဝယသော၊ စိစစ်၍ ၊။ ဒေသိတော၊ အပ်ပြီ။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ဝိဝယသော၊ ၍။ ဒေသိတာ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ပ။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို။ပ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို။ပ။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္झင်တို့ကို။ပ။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အဂါ၀ိုက်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို။ ဝိဝယသော၊ စိစစ်၍။ ဒေသိတော၊ အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ ဧကော၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ဝိဝယသော၊ ၍။ ဒေသိတော၊ အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ ဧကော၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ဝိဝယသော၊ ၍။ ဒေသိတေ အတ ဧ ယန၊ ဟောကြားတော်မူအပ်ပါလျက်။ ဣဒ၊ ၎။ ကေစိ ဣတ၊ အချို့သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ 'ကထံ နု ခေါ။ပ။ခယော ဟောတီတိ၊ ခယော ဟောတီ'ဟု၎င်း။ ဝါ၊ ဟုသော။ ဝေ၊ သို့။ စောသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိတိ၊ ထင်ရှားပြစ်ပြီ"ဟု၎င်း။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ (စေတောပရိဝိတက္ကမညာယ ဘိက္ခု အာမန္တေသိမှ အာမန္တေသိသို့ ပြန်စပ်သည်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျင်။ ဘာနတော ၊ သိသောသူ၏သန္တာန်၌။ ကထံ၊ အသို့လျင်။ ပဘဝတော၊ ပြင်သောသူ၏သန္တာန်၌။ ဘဒ္ဒကော၊ မင်္ဂလာ၏အခြားမဲ့၌။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယော၊ ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤဘာသနာတော်၌။ အရိယာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော)အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်လေ့မရှိသော။ အရိယ-ဓမ္မဿ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော)မြတ်သောတရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ္မာသော။ အရိယ-ဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီးသူမဟုတ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ (ဘုရားအစ-ရှိသော)သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ ၌။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သော။ အဿုတဝါ၊ (အာဂမအဓိဂမဟူသော)သုတရှိသူမဟုတ်သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ကောင်းစွာ အမန်းရှုမြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာ ခေါ် သာ သမနုပဿနာ၊(အကြင်မှားသောအားဖြင့်)ကောင်းစွာ

တွဲစပ်သည်။ ၅၅-ပါ အနုဒ္ဓရုကား ဗဟုဗိယိတုံစ်အတိုင်း အညုပုဒ်လိင်လိုက်သည်။ ပဌမနုဒ္ဒေသည်။ ဤ ၈၀-ပါ အနုဒ္ဓရုကား အညုပုဒ်လိင်မလိုက်၊ ''အလိုင်၊ သတ္တမီယတ္ထ၊ သတ္တမီယဒ္ဓ၊ ဘိုသက်၍ ချေထားသည်။ ဥပမာ-အနေဂေ ဟူသောပုစ္ဆာ ဂေသည် သမာသ်ထဲပြီးသော်လည်း သမ္ဗန္ဓသမ်ဿတ်ကို မပွန်ပဲနေနိုင်သကဲ့သို့ အဒ္ဓရု နိပါတ်သည်လည်း နနှင့် ဗဟုဗိယိတုံသော်လည်း အညုပုဒ်လိင်မလိုက်ပဲ နိပါတ်သဘော နိပါတ်ဓာတ်တုံစ်အတိုင်း နေသည်။

ထိုကြောင့် ၅၅-၌ အနုဒ္ဓရုကို အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍ ဟု ပေးခဲ့သော်လည်း ဤ၌ အနုဒ္ဓရု အာသဝါနံ ခယော ဟောတီတိ မဂ္ဂါနုဒ္ဓရုံ အရဟတ္တလေ ဟူသောဒုနှင့်အညီ "မဂ်၏အခြားမဲ့"ဟု ပေးသည်။

၁။ ဝိဝယသောတိ ဝိစယေန၊ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ သဘာဝ ဝိစိနနသမတ္ထေန ဉာဏေန ပရိစ္ဆိန္ဒိတ္မာတိ အတ္ထောဟူသောဒုနှင့်အညီ ဝိစယသောကို "အာမြင်"ဟု ကြိယာဝိသေသနတ္ထပေးသည်။ ဒေသိတောဘိုစပ်။

အဖန်တလဲလဲရှုမြင်ခြင်းသည်။ (သမနုပဿနာတိ ဒိဋ္ဌိသမနုပဿနာဝေ။) (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထို (အဆိုပါ)ရှုမြင်ခြင်းသည်။ သခ်ါရော၊ (ဒိဋ္ဌိလျှင် အကြောင်းရှိသော) သခ်ါရတည်း။ (သခ်ါရော သောတိ ဒိဋ္ဌိသခ်ါရော သော၊ဝေ။ ဒိဋ္ဌိသခ်ါရောတိ ဒိဋ္ဌိဟစ္စယော သခ်ါရော၊ ဋီ နှင့် အညီပေးသည်။ ဤ၌ သခ်ါရဆိုသော်လည်း ဒိဋ္ဌိသခ်ါရကိုယူ။ ဖဿကြောင့် ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဒိဋ္ဌိဟူသော ဥပါဒါန်၊ ဒိဋ္ဌူပါဒါန် သခ်ါရဖြစ်သည်ဟူလို။) သော သခ်ါရော၊ သည်။ ကိ ံ နိဒါနော၊ အဘယ်လျှင် နိဒါန်းရှိသနည်း။ ကိ ံ သမုဒယော၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိသနည်း။ ကိ ံ ဇာတိကော၊ အဘယ်လျှင် ဇစ်ဖြစ်ရှိသနည်း။ ကိ ံ ပဘဝေါ၊ အဘယ်လျှင် အမွန်အစရှိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိဇ္ဇာသမ္ဖဿဇေန၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်ယှဉ်သော ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒယိတေန၊ ဝေဒနာသည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထိအပ်သော။ အဿုတဝတော၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ၏ သန္တာန်၌။ တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ သော သခ်ါရော၊ သည်။ တတောဝေ၊ ထိုတဏှာကြောင့်ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သောပိ သခ်ါရော၊ ထို (တဏှာကြောင့်ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိလျှင်အကြောင်းရှိသော) သခ်ါရသည်လည်း။အနိစ္စော၊ မမြဲ။ သစ်တော၊ အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုစီရင်အပ်သောတရားတည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နော၊ အကြောင်းတရားကိုစွဲ၍ဖြစ်သော တရားတည်း။ သာပိ တဏှာ၊ (ဒိဋ္ဌိသခ်ါရ၏ အကြောင်းဖြစ်သော) ထိုတဏှာသည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ တည်း။ သာပိ ဝေဒနာ၊ (တဏှာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော) ထိုဝေဒနာသည်လည်း။ သောပိ ဖဿော၊ (ဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာနှင့်ယှဉ်သော) ထိုဖဿသည်လည်း။။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နော၊ တည်း။ သာပိ အဝိဇ္ဇာ၊ (ဖဿနှင့်ယှဉ်သော) ထိုအဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ (သာ ဖဿသမ္ပယုတ္တာ အဝိဇ္ဇာ။ ဌ။)။ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။။ပ။ ခယော၊ ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဝေါတိ၊ ၏။

ရှေး၊ ကို။ အတ္တတော၊ ဟူ၍။ နု ဟေ၀ ခေါ သမနုပဿတိ၊(မှားသောအားဖြင့်)ကောင်းစွာ အမန်းမန် မရှုသည်သာတည်း။ အပိ စ၊ သို့သော်ကား။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ရှေ၀ဏ္ဏ၊ ရုပ်ရှိ၏ ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (ယာ ခေါ ပန သာ-မှ ခယော ဝေါတိ-အထိ ပေးခဲ့ပြီ။)

ရှေး၊ ကို။ အတ္တတော၊ ဟူ၍။ နု ဟေ၀ ခေါ သမနုပဿတိ၊ သည်သာတည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ရူပ၀န္တံ၊ ဟူ၍။ နု သမနုပဿတိ၊ သည်သာတည်း။ အပိ စ၊ သို့သော်ကား။ အတ္တာနံ၊ အတ္တ၌။ ရှေ၊ ရုပ်ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (ယာ ခေါ ပန သာ-မှ ခယော ဝေါတိ-အထိ ပေးပြီ။)

ရှေး၊ ကို။ အတ္တတော၊ ဟူ၍။ နု ဟေ၀ ခေါ သမနုပဿတိ၊ သည်သာတည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ရူပ၀န္တံ၊ ဟူ၍။ နု သမနုပဿတိ၊ သည်သာတည်း။ အတ္တနိ၊ ၌။ ရှေ၊ ဟူ၍။ နု သမနုပဿတိ၊ သည်သာတည်း။ အပိ စ၊ သို့သော်ကား။ ရူပဿ ံ ၊ ရုပ်၌။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (ကြွင်းပေးပြီ။)

ရှေး၊ ကို။ အတ္တတော၊ ဟူ၍။ နု ဟေ၀ ခေါ သမနုပဿတိ၊ သည်သာတည်း။ အပိ စ၊ သော်ကား။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အပိ စ၊ သော်ကား။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဝေဒနာ၀န္တံ၊ ဝေဒနာရှိ၏ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အပိ စ၊ ခသော်ကား။ အတ္တနိ။ အတ္တ၌။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အပိ စ၊ သော်ကား။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (ကြွင်းလွှယ်ပြီ။)

(နဂ ဟော ခေါ် ဖွယ် အတ္တတော သမနုပဿာတိ။ပ။ နဂ သည်၊ နဂ သခါရေ၊ နဂ ဂိညာဏဲ အတ္တတော သမနုပဿတိ ပေးမြဲ လူယ်ပြီ။) အပိ စ၊ သို့သောဟုဆိုး။ "သော၊ ထိုင်ပါသည်။ အတ္တာ၊ အတ္တတည်း။ သော၊ ထိုင်ပါသည်။ လောကော၊ လောကတည်း။ သော၊ ထိုင်ပါသည်။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝသို့ရောက်လတ်သော်။ နိစ္စော၊ မြဲသည်။ ဓုဝေါ၊ ခိုင်ခဲ့သည်။ သဿတော၊ တည်တံ့သည်။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ဘဲ"ဟု ၆။ ဆံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောအယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာ ခေါ ပန သာ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ အကြင် (မြဲမြံခိုင်ခဲ့တည်တံ့၏ဟုယူသော) သဿတဒိဋ္ဌိသည်။ (အတ္ထိ၏။) သော၊ ထိုသဿတဒိဋ္ဌိ သည်။ သခါရော၊ သခါရတည်း။ သော သခါရော၊ ထိုသခါရသည်။ ကိ"နိဒါနော၊ အဘယ်လျှင် အကြောင်းရှိသနည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒေါ၊ ဤသို့လည်း။ ဗာနတော၊ သိသူ၏။ (သဉ္ဇာန်၌။) ဝေ၊ သို့။ ပဿတော၊ မြင်သူ၏။ (သဉ္ဇာန်၌။) အနန္တရာ၊ အရဟတ္တမဂ်၏အခြားမဲ့၌။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယော၊ ကုန်ရာပြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(နဂ ဟော ခေါ် သမနုပဿာတိအထိပေးမြဲ) "သော အတ္တာ။ပ။ အဝိပရိဏာမဓမ္မောတိ၊ အဝိပရိဏာမဓမ္မော"ဟူ၍။ ဆံဒိဋ္ဌိပါ၊ ဤသို့သောအယူသည်လည်း။ နဂ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပိ စ၊ သို့သော်လည်း။ "(အဟံ၊ သည်။) နော စဿံ၊ (နော စ ဟောမိ) အကယ်၍မဖြစ်နိုင်ငြားအုံ။ ဟေ၊ ငါ၏(ပရိက္ခရာသည်လည်း။) နော စ သိယာ၊ မဖြစ်တန်ရာ။ (နောစဿံ နောစ မေ သိယာတိ သစေ အဟံ နဘဝေယျံ၊ မမ ပရိက္ခာရောပိ နဘဝေယျ ဌ။) (အာယတိမ္ပိ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ အဟံ၊ သည်။) သစေ နဘဝိဿံ၊ အကယ်၍ မဖြစ်လတ္တံ့ သည်ဖြစ်အုံ။ (ဝေ၊ ဤသို့မဖြစ်လတ်သော်။) မေ၊ ငါ၏။ (ပရိက္ခရာသည်လည်း။) နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဝေဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ သောအယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာ ခေါ ပန သာ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ အကြင် (ပြတ်၏ ဟူသော) ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည်။ သခါရော၊ သခါရ တည်း။ သော သခါရော၊ ထိုသခါရသည်။ ကိ"နိဒါနော၊ နည်း။ပ။ကိ"ပဘဝေါ၊ နည်း။ (ကြွင်း ပေးမြဲ။)

(နဂ ဟော ခေါ် နဂ ဂိညာဏသို့"အတ္တတော သမနုပဿာတိအထိပေးခဲ့ပြီ။) "သော အတ္တာ။ပ။ အဝိပရိဏာမဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မော"ဟူ၍။ ဆံဒိဋ္ဌိပါ၊ ဤသို့သောအယူသည်လည်း။ နဂ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ "နော ဘဝေ။ပ။ နဂ မေ ဘဝိဿတိတိ၊ ဘဝိဿတိ"ဟူ၍။ ဆံဒိဋ္ဌိပါ၊ သည်လည်း။ နဂ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပိ စ၊ သို့သော်ကား။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌။ ကဘီ၊ ယုံမှားခြင်းရှိသည်။ ဝိစိကိစ္ဆီ၊ မရေးဖြတ်နိုင်သောသဘောရှိသည်။ အနိဋ္ဌင်္ဂတော၊ ပြီးပြတ်ခြင်းသို့မရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓမ္မေ၊ ၌။ ယာ ခေါ ပန သာ ကဘီတာ၊ အကြင်ယုံမှားရှိသည်၏ အပြစ်သည်။ ယာ ခေါ ပန သာ ဝိစိကိစ္ဆီတာ၊ အကြင်မရေးဖြတ်နိုင်သောသဘောရှိသည်၏အပြစ် သည်။ ယာ ခေါ ပန သာ အနိဋ္ဌင်္ဂတတာ၊ အကြင်ပြီးပြတ်ခြင်းသို့ မရောက်သည်၏အပြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုယုံမှားခြင်းရှိသည်၏အပြစ်စသည်သည်။ သခါရော၊ ဥသခါရတည်း။ သော သခါရော၊ ထိုသခါရသည်။ ကိ"နိဒါနော၊ နည်း။ပ။ ဝတ္ထာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ၏။ သော သခါရော၊ ထိုသခါရသည်။ ဝတ္ထောတော၊ ထိုဝတ္ထာကြောင့်ဖြစ်၏"။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။

၁။ ဝတ္ထာသမ္မယတ္ထပြစ်သော လောဘမူစိတ်၌ ဝိစိကိစ္ဆာပင်မရှိ၊ ထို့သို့ပြစ်လျှက် ဝိစိကိစ္ဆာတည်းဟူသော သခါရသည် ဝတ္ထာကြောင့်ပြစ်သည်ဟု ဘာကြောင့်မိန့်ဆိုသနည်း။ ဖေး။ ဝတ္ထာသမ္မယတ္ထလောဘမူစိတ်၌

သောပီ သင်္ဂါ၊ သော့၊ ထိုသင်္ခါရသည်လည်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ ခံ၊ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေဒနာတေ ။ သိ။ သောသူ၏သန္ဓာန်ဖြင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿတေ၊ မြင်သောသူ၏သန္ဓာန်ဖြင့်။ အနုဿရတိ၊ မှတ်၏အခြားမဲ့ဖြင့်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယော၊ ကုန်ရာပြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရပါ၏။ (နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါ၏။)

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ပုဏ္ဏမသုတ်

၈၂။ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံ၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရသူဌေး၏ အမိအရှေ့ဆည်သော ဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ်၌။ မဟတာ၊ မှီဝဲ၍ မြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်ပြည့်သောနေ့တဲ့ဟုပေါ်သည်ရောက်၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ ပုဏ္ဏာယ၊ တရပ်ပြည့်သော။ ပုဏ္ဏမာယ၊ ပြည့်သော လဝန်းရှိသော်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ပြစ်၍။ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ကေသံ၊ လက်ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ခွံကို။ ကရိတ္မာ၊ တင်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္မာ၊ ညွှတ်ကိုင်စေ၍။ ဝါ၊ ခြေ၌။ ပမ္ပါဝန်ချ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဠဿ၊ ပြဿနာကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သစေ ကရောတိ၊ အကယ်၍ ပြုအုံ။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒေသံ၊ တွေ့မြင်အပ်သော အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စယျန္တိ၊ မေးလိုပါ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ တွံ၊ သင်သည်။ ယံ၊ အကြောင်းပြဿနာကို။ အာဂတ်သိ၊ မေးလို၏။ (ဂ၊ ထိုပြဿနာ

ဝိစိကိစ္ဆာမရှိသည်ဟူ၏ ဝိစိကိစ္ဆာတည်းဟူသော သင်္ခါရသည် တဏှာ (လောဘ)ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဧကန်အားဖြင့် မရိုးနိုင်။ သို့သော် ဝိစိကိစ္ဆာတည်းဟူသော သင်္ခါရဖြစ်ခိုက် တဏှာတည်းဟူသော လောဘ ခဏတည်းအားဖြင့် အတင်ဖရှာမရှိစေကာမူ မဂ်ဖြင့် ယင်းတဏှာလောဘကို မယဉ်သတ်ရသေးသောကြောင့် အနုသယအနေအားဖြင့် ရှိသည်ဟုဆိုနိုင်သည်။ ထိုကြောင့် တတောဝေ သော သင်္ခါရာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာဟူသော ထိုသင်္ခါရသည် တဏှာကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ယောတော်မူအပ်သည်ဟူလို။ ၄။

၁။ မဘဝုဏ္ဏတာယ ပုဏ္ဏာ သံပုဏ္ဏာတိ ပုဏ္ဏာ၊ မာ ဣတိ ဧနော ဣတိ၊ သော ဣတ္ထေ ပုဏ္ဏာတိ ပုဏ္ဏမာ၊ ဧဝံ ပုဏ္ဏာယ ပုဏ္ဏမာယာတိ ဣမသ္မိံ ပဒေ ဣတ္ထော ဧဝေါ ဟောတိ။ (မ-၂-၄ ၅၁။ ဧဝမ်ိုး ၅၅။)

ကို။) သဝေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသိဒိတ္မာ၊ ထိုင်၍။ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်လေ။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ "ဝေ ဘဒန္တေ ခေါ၊ ကောင်းပါ၏ ဘုရား" ဟု၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို။ ပဋိဿုတ္မာ၊ ရှေးရှု၍နာယူ၍။ သဝေ အာသနေ၊ ၌။ နိသိဒိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဤပေ၊ ဤ တရားတို့သည်။ ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ နု ခေါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သောဟုလော။ ဧသယ္ယ-ထိ၏၊ ငါးပါးတို့ဟူသည် အဘယ်တို့နည်း။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်းပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓောတိ၊ ၎င်းတည်း" ဟူသောကဲ့သို့ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဤမေ ခေါ၊ ဤတရားတို့သည်။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့တည်း။ ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်းတည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူ၏။

သော ဘိက္ခု၊ သည်။ "သာဓု ဘဒန္တေ ခေါ၊ ကောင်းပါပေစု ဘုရား" ဟု၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဖြေဆိုတော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဤမေ ပန ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည်ကား။ ကိ မူလကာ၊ အဘယ်လျှင် အကြောင်းရင်း ရှိပါကုန်သနည်း" ဟူသော။ ဥဒ္ဒေသံ၊ လွန်မြတ်သော။ ပဟ၊ ပြဿနာကို။ အပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဤမေ ခေါ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒမူလကာ၊ တဏှာဆန္ဒလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိကုန်၏။ ဤတို၊ ဤသို့ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တညေव ဥပါဒါနံ၊ ထိုဥပါဒါန်သည်သာလျှင်။ တေ ပဌမုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ထိုပဌမုပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည်။ သိယုံ နု ခေါ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ပဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ ကင်း၍။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ သိယာ နု ခေါ၊ ဖြစ်ရပါသလော။ ဤတို၊ ဤသို့ ဓမ္မလျှောက်၏[1]။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တညေव ဥပါဒါနံ၊ သည်သာလျှင်။ တေ ပဌမုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ နု ခေါ သိယုံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ ပဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ ကင်း၍။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ နာပိ သိယာ၊ ဖြစ်လည်း

၁။ သဝေ အာသနေ နိသိဒိတ္မာ ပုစ္ဆ ယဒါ ကမ်းသိတီ ကသ္မာ တေဟာ၊ သော ကိရ ဘိက္ခု ပဌသတ ဘိက္ခုပရိဝါရော၊ အာစရိယေ ပန ဌိတေ ပုစ္ဆန္တေ သစေ တေ ဘိက္ခူ နိသိဒန္တိ၊ သတ္ထရိ ဂါရဝံ ကတံ ဟောတိ၊ အာစရိယေ အဂါရဝံ။ သစေ ဥဋ္ဌဟန္တိ၊ အာစရိယေ ဂါရဝံ ကတံ ဟောတိ၊ သတ္ထရိ အဂါရဝံ။ ဤတိ နေသံ စိတ္တံ အနေကဂ္ဂေ ဘဝိဿတိ၊ ဗဟုနံ သမ္ဗဒ္ဓိန္တိ နု သက္ခိဿန္တိ။ တသ္မိံ ပန နိသိဒိတ္မာ ပုစ္ဆန္တေ တေသံ စိတ္တံ ဧကဂ္ဂံ ဘဝိဿတိ၊ ဗဟုနံ သမ္ဗဒ္ဓိန္တိ သက္ခိဿန္တိ ဥ ဣတ္မာ ဘဂဝါ ဟေသဟ။ ဤ-ဌ။

၂။ ဤမေ နု ခေါ ဘဒန္တေ အယံ ထေရော ပဌန်ံ ဘိက္ခုသတာနံ ဟာစရိယော၊ ပဌကမ္မမတ္တမ်ိ နမ္ပဇာနာ-တိ၏ နု ဝတ္တေတ္မော။ ယဒိ ပုစ္ဆေန ပန "ဤမေ ပဌုပါဒါနက္ခန္ဓာ,နု အညေ" တိ ဧဝံ ဇာနေန ဝိယ ဟုတ္မာ ပုစ္ဆိတုံ နု ဝဋ္ဋတိ၊ တသ္မာ အဇာနေန္တော ဝိယ ပုစ္ဆတိ။ ဟေဝိ ဧသ ဘဒ္ဒေဝါသိကာ "အမှာကံ အာစရိယော 'ဆယံ ဇာနာတိ'တိ နု ကရေယ်ုံ၊ သမ္ပညုတဉာဏေန ပန ဘဒ္ဒေ သံသန္ဒိတ္မာဝ ကရေယ်ုံ"တိ သောတုံ ဘဒ္ဒါယတုံ မည်ဿန္တိတိပိ အဇာနေန္တော ဝိယ ပုစ္ဆတိ။ ဤ-ဌ။

၃။ ပဌုပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည် တဏှာကြောင့်ဖြစ်ကြကုန်၏ဟု ဟောတော်မူသဖြင့် ဥပါဒါန်လည်း တဏှာ ကြောင့်ဖြစ်ရကား ပဌုပါဒါနက္ခန္ဓာနှင့် ဥပါဒါန်သည် အတူတူပင်လောဟု ဆင်လက်လျှောက်ထား ဘွယ်ရှိ၏ တညေဝ နု ခေါ သေည်ကို လျှောက်၏။

မပြု၏ရာ။ အပိ၊ စင်စစ်သော်ကား။ (မ-၃-၆၆။ မဟာဟတ္ထိပဒူပမသုတ်၌ ယော ခေါ် ဘိက္ခု ပဋ္ဌသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု ဘန္ဒရာဂေါ ဟုဟောတော်မူ၏။) တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌။ ယော ဘန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌။ တံ၊ ထိုလိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူ၏။

သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ထုး။ ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌။ ဘန္ဒရာဂဝေမတ္တာ၊ ဘန္ဒရာဂထူးသည်၏ အပြစ်သည်။ သိယာ ပနာတိ၊ ဖြစ်ရာသလော" ဟူသော။ ဥတ္တရိ ၊ သော။ ပဠုံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏" ဟူ၍။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစိ၊ အချို့သောသူ၏။ "(အဟံ၊ ငါသည်။) အနာဂတံ အဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလဌ်။ ဝေဒေပေါ၊ ဤသို့သောမှုပ်ရှိသည်။ သိယံ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ပ။ ဝေဝေဒနော၊ ဤသို့သောဝေဒနာရှိသည်။ပ။ ဝေသညော။ ဤသို့သော သညာရှိသည်။ပ။ ဝေသင်္ခါရော၊ ဤသို့သောသင်္ခါရရှိသည်။ပ။ ဝေဝိညာဏော၊ ဤသို့သောဝိညာဉ် ရှိသည်။ သိယန္တိ၊ ဖြစ်လိမ့်"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သောတောင့်တခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေ ခေါ၊ ဤလျှင်။ ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌။ ဘန္ဒရာဂဝေမတ္တာ၊ လိုချင်တပ်မက်ခြင်း၏ ထူးသည်၏အပြစ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူ၏။

သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ထုး။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှပြင့်။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ခန္ဓာဝိဝစနံ၊ ခန္ဓာဟူသော အမည်သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း" ဟူသော။ ဥတ္တရိ ၊ သော။ ပဠုံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ အဇ္झတ္တ သန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ရူပံ၊ သည်။ ဩဠာရိကံ ဝါ၊ ရွုန့်ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမံ ဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ရူပံ၊ သည်။ ဟီနံ ဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံ ဝါ၊ မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ရူပံ၊ သည်။ ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ရူပံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ၊ ဤရူပ်ကို။ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာဟူ၏။ ဣတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ သော။ ယာ ကာစိ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ပ။ ယာ ကာစိ၊ သော။ သညာ၊ သည် ။ပ။ ယေ ကေစိ၊ ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည် ။ပ။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ပ။ ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ၊ ဤဝိညာဉ်ကို။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၏။ ဣတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တတ္ထာဝတာ ခေါ၊ ဤမျှပြင့်။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ခန္ဓာဝိဝစနံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူ၏။

သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ထုး။ ရူပက္ခန္ဓေ၊ ရူပက္ခန္ဓာကို။ ပညာပနာယ၊ (အဟေတု အပေါတုက စသော) အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းငှါ။ (ပညာပနာယ အသနုတ္တာယဟု ဖွင့်သော မ-၄၊ ၅၂။ အဋ္ဌကထာအလို ဉာဏ်ဖြင့် ရှုခြင်းငှါဟုပေး)။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ (ဟေတုနှင့် ပစ္စယအနက်တူ၊ ဟေတု

ဟေတု, သာဓာရဏဟေတု, ဥတ္တမဟေတုတို့တွင် ဤ၌ ဟေတုဟေတုခေါ် ပစ္စယဟေတုကို ယူဘို့ရန် ပစ္စယောဟု ထပ်ဆင့်ဟောတော်မူ၏။ မ-၃၊ မဟာပုဏ္ဏမသုတ် ၌ နှင့် ၎င်းရှိကိုလည်း)ကော နု ခေါ်၊ နည်း။ ဝေဒနာကွန္ဓာ၊ ကို။ပ။ သညာကွန္ဓာ၊ ကို။ပ။ သင်္ခါရကွန္ဓာ၊ ကို။ပ။ ဝိညာဏကွန္ဓာ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ၄ါ။ ဟေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ်၊ နည်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ ကော နု ခေါ်တိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဥတ္တရိ"၊ သော။ ပဠု၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရူပကွန္ဓာ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ၄ါ။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ စတ္တာရော ခေါ် မဟာဘူတာ၊ မဟာဘူတ်လေးပါးတို့ပင်တည်း။ (ရူပကွန္ဓာ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ၄ါ။) ပစ္စယော၊ သည်။ စတ္တာရော မဟာဘူတာ၊ မဟာဘူတ်လေးပါးတို့ပင်တည်း။ ဝေဒနာကွန္ဓာ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ၄ါ။ ဟေတု၊ သည်။ ဖဿော၊ ဖဿတည်း။ပ။ သညာကွန္ဓာ၊ .ကို။ ပညာပနာယ၊ ၄ါ။ ဟေတု၊ သည်။ ဖဿော၊ တည်း။ပ။ သင်္ခါရကွန္ဓာ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ၄ါ။ ဟေတု၊ သည်။ ဖဿော၊ တည်း။ပ။ ဝိညာဏကွန္ဓာ၊ ကို။ ပညာပနာယ၊ ၄ါ။ ဟေတု၊ သည်။ နာမရူပ်၊ နာမ်ရူပ်တည်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ နာမရူပ်၊ နာမ်ရူပ်တည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူ၏။

သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှေး။ ကထံ၊ အာယဿို။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဥတ္တရိ"၊ သော။ ပဠု၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဤ၊ ဤလောကဌ။ အရိယံ၊ သန် (ဘုရားအစရှိသော) အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်လေ့မရှိသော။ အရိယမေဿု၊ (သတိပဋ္ဌာန် အစရှိသော) မြတ်သောတရားဌ။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ္မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ဌ။ အဝိနီတော၊သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီးသူမယုတ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော) သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသမေဿု၊ သူတော်ကောင်းတရားဌ။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ဌ။ အဝိနီတော၊ သော။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ, အဓိဂမဟူသော သုတမရှိသော။ (နာဝံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုမရှိသော။) ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ရူပဝန္တံ ဝါ၊ ရူပ်ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ရူပံ ဝါ၊ ရူပ်ဟူ၍လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ရူပသ္မိံ၊ ရူပ်၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏတို့၌လည်း ဤနည်းပေး။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧवं ခေါ်၊ ဤသို့။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူ၏။ (မ ၁၊ ရှေ့ဝေယျာသုတ် နိဿယ၌ အဆုံးအပြတ်ရှု။)

သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှေး။ ကထံ ပန၊ အာယဿို လျှင်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ နု ဟောတိတိ၊ မဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဥတ္တရိ"၊ သော။ ပဠု၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဤ၊ ဌ။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်လေ့ရှိသော။ အရိယမေဿု၊ ဌ။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ဌ။ ဝိနီတော၊ သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီး. သူဖြစ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသမေဿု၊ ဌ။ ကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ဌ။ ဝိနီတော၊ သော။ သုတဝါ၊ အာဂမ, အဓိဂမဟူသော သုတရှိသော။ (နာဝံမှတ်သား ဆောင်ထားမှု ရှိသော) အရိယသာဝကော၊ အရိယာတာပညိသည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ နု သမနုပဿတိ၊ မရှု။ (နောက်ဝါကျတို့၌လည်း နု-သွင်းခဲ့ ယောဇနာ သည်သာ ထူး၏။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧवं ခေါ်၊ ဤသို့။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဤတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူ၏။

သော ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ထုံး။ ရှိပဿ၊ ရှိပ်၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာ ဘွယ်သည်။ကော နု ခေါ၊အဘယ်ပါနည်း။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ပါနည်း။ (ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ တို့၌လည်း ဤနည်းပေး။) ဝိညာဏဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိန္တု၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ပဠု၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရှပ်၊ ရှပ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်သောမနဿဝေဒနာသည်။ ဥဘယတ္ထ၊ ပြစ်၏။ အယံ၊ ဤသုခဝေဒနာ သောမနဿဝေဒနာသည်။ ရှပဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဘွယ်တည်း။ ယံ ရှပ်၊ အကြင်ရှပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ (ဝါ၊ မမြဲ။) ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤရှပ်၏ မမြဲဆင်းရဲဖောက်ပြန်သော သဘောသည်။ ရှပဿ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ရှပဿ၊ ၏။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်မှုကို ဖျောက်ခြင်းသည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂဿာနံ၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်မှုကို ပယ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဤ၊ ဤလိုချင်တပ်မက်မှုကို ဖျောက်ပယ်ခြင်းသည်။ ရှပဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာတည်း။ (နောက်ခန္ဓာတို့၌လည်း ဤနည်းပေး။) ဤတို့၊ ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူ၏။

သော ဘိက္ခု၊သည်။ "သာဓု ဘန္တေ၊ ကောင်းပေစု အရှင်ဘုရား"ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ လက်ခံ၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူးချီးကျူး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ထုံး။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျင်။ ဇာနတော၊ သိသူ၏ (သန္ဓာန်၌)။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဿတော၊ မြင်သူ၏ (သန္ဓာန်၌)။ သဝိညာဏကေ၊ ဝိညာဉ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ဣမသ္မိံ စ ကာယေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌။ ဗဟိဒ္ဓါ စ၊ ပြင်ပ (ဝိညာဉ်နှင့်တကွ သူတပါး၏) ကိုယ်ခန္ဓာ၌။ သမ္မနိမိတ္တေသု၊ အလုံးစုံသော အာဠုတို့၌။ ဟဟက်ာရ မမက်ာရ မာနာနုသယာ၊ ဒိဋ္ဌိ, တဏှာ, မာနတို့သည်"။ နု ဟောန္တိ၊ မပြစ်ပါကုန်သနည်း"ဟူသော။ ဥတ္တရိ"၊ အလွန်။ ပဠု၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ (အရိယသာဝကော၊ သည်။) အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ပ။ ရှပ်၊ သည်။ (အတ္တိ၏။) သမ္မံ ရှပ်၊ အလုံးစုံသော ရှပ်ကို။ (ပဿတိ၌ စပ်။) "တေ၊ ဤရှပ်သည်။ နု မမ၊ ငါ၏ ရှပ်မဟုတ်။ သော၊ ဤရှပ်သည်။ နု အဟံ အသ္မိ၊ ငါမဟုတ်။ သော၊ ဤရှပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နု အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟု၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ (တေ အနက်မဲ့။) ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ မှန်ကန်သောဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၏။ (ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏတို့၌လည်း ဤနည်းအနက်သမျှ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧवं ခေါ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ ၌။ ဧवं၊ သို့။ ပဿတော၊ ၌။ ပ။ နု ဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။ ဥတ္တရိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုတော်မူ၏။

. ၁။ အယं ဥတ္တရိ ကရုဏံ အယကၢ်ာရော၊ ဒိဋ္ဌိဂေါစာက်။ မမံ ကရောတိ ဟေနာတိ မမက်ာရော၊ တဏှာ ဂေါစာက်။ မာနော ဧဝ အနုသယော မာနာနုသယော၊ မာနဂေါစာက်။ အယကၢ်ာရော စ မမက်ာရော စ မာနာနုသယော စ တေ။ ဒ္ဒန်တို့။ အယကၢ်ာရ မမက်ာရ မာနာနုသယာတိ အယကၢ်ာရဒိဋ္ဌိ စ မမက်ာရ တဏှာ စ မာနာနုသယော စ။ နိဒါန-သံ-၊ စာပိုဒ် ၂၀၀-နှင့်အညီ သမ္ပန်သည်။ မ-ဋ ၃၊ စာပိုဒ် ၁၀၂-၌ ကား အယကၢ်ာရ မမက်ာရမာနာနုသယာတိ ဧတ္ထ အယကၢ်ာရော မာနော, မမက်ာရော တဏှာ၊ ဧသော မာနာနုသယောဟု တမ္ပိ။ဃင့်၏။ထိုအဖွင့်၌ ဒိဋ္ဌိမပါဝင်သာခြားခြင့် "နေတံ မမ, နေသောဟမသ္မိ, နေ မေသော အတ္တာတိ" ဟူသော ပါဠိတော်လာ အာကာရ ၃-ပါးကျနှင့်မလျော်။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အညတရသော ဘိက္ခုနှင့်၊ ရဟန်းတပါး၏။ (ပရိဝုတ်သော ပရိဝိတက္ကောဒ္ဓ စပ်။) "ဘော၊ ထိုအချင်းတို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဌပ်၊ ထုပ်သည်။ [illegible] အတ္ထမဟုတ်တဲ့။ ပ။ ဝိညာဏ်၊ ဝိညာဉ်သည်။ အနုတ္တာ ကိုရ၊ အတ္တမဟုတ်တဲ့။ ([illegible] ဖြစ်ခဲ့သော်။) အနုတ္တဏ်ထာနီ၊ အနုတ္တ (ခန္ဓာငါးပါး)သည် ပြုအပ်ကုန်သော။ [illegible] ကံသည်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်မည်သော။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ဖုသိဿန္တိတိ၊ ပေါ်ထင်ကုန်[illegible] ဟူ၏ ဧတံ၊ ဤသို့။ ဧတေသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဝိတက်အကြံသည်။ ဥပပါဒိ၊ ပြုပြီ။ [illegible] ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတေသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ [illegible] စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊ သိတော်မူ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို--

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဒ၊ ဤလောကတို့။ [illegible] အရှိသော။ အဝိဇ္ဇာ၊ မသိသော။ အဝိဇ္ဇာသို့ရောက်သော။ မောဟပုဂ္ဂိုလသော၊ အချည်းနှီးသော ယောဂျားသည်။ ဘဏ္ဍာဝိပတေယျုနော၊ ဘဏ္ဍာလျှင် အကြီးဆုံးပျက်ခြင်းသော။ ဧတေသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သတ္တုဿာသနံ၊ ပြတ်စွာဘုရားရဲ့အဆုံးအမကို။ "ဣတိ၊ ဤသို့။ ဖုသိဿန္တိ၊ ဖုသိဿန္တိ"ဟု။ အတိဝါဝိတမ္ပိ၊ လွန်စွာပြေးဝင်ထိုက်၏ဟူ၍။ မညေယျ၊ မှတ်ထင်ရာ၏။ တေ ခေါ် ပန ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘုမ္မေ၊ သင်တို့ကို။ တတြ တတြ၊ ထိုထိုအရာ၌ဌာန၌။ ဘေသု ဘေသု ဘေမ္မသု၊ ထိုထိုတရားတို့၌။ ပဋိပုဗ္ဗာဝိနီတာ ခေါ်၊ အဖန်ဖန်မေးမြန်း၍ ဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သည် သာတည်း။ (မ-ဘု၊၆၉-၌ ပဋိဝိနီတာ ခေါ် မေ ဘုမ္မေ ဘိက္ခဝေ တတြ တတြ ဘေမ္မသု ရှိ၏။)

(တံ ကိ ံ မညထ မ ဘေနာထိတိ အတိ ၇-အနုတ္တလက္ခဏသုတ်စာပိုဒ် ၅၉-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ရှာ၊ ပဗ္ဗပါဒါနိကဿနှာပြဿနာတို့ကို။ ဒေ၊ နှစ်ပုဗ္ဗာတို့ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဘဝေ ဘိယ်၊သိယာယနပြဿနာကိုလည်း။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာပြဿနာကိုလည်း။ ဟေတုနာ၊ ဟေတုပြဿနာနှင့်တကွ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သက္ကာယော၊ သက္ကာယပြဿနာဖြင့်။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပုဗ္ဗာတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဩဿာဒဝိညာဏေန စ၊ အဿာဒပြဿနာ, ဝိညာဏပြဿနာဖြင့်လည်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပုဗ္ဗာတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုပုဗ္ဗာယ၊ တံ ကိ ံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗာနှင့်တကွ၊ ဧတေ ဒဿဝိဓာ၊ ဤဆယ်ပါးအပြားရှိသော ပုဗ္ဗာတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ (ယောတိကာ၊ ဂါထာပုရဏ။)

ဒသမံ ဆယ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

ထေရိယာ၊ သုံးရေမြောက်သော။ ခန္ဓနိယဝဂ္ဂေါ်၊ ။ခန္ဓနိယဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

(ဝ) ဘဿ၊ ထိုခန္ဓနိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကား--

အဿာဒေါ်၊ အဿာဒသုတ်ငင်း။ ဒေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သမုဒယ၊ သမုဒယသုတ်, ဒုတိယသမုဒယသုတ်တို့ငင်း။ အရဟန္တေဟိ၊ အရဟန္တအမည်တို့ပြင့်။ အပရေ၊ တပါး

၁။ မ-၆-၄ မဟာပုဏ္ဏမသုတ် စာပိုဒ် ၉၀-၌ အနုတ္တဏဝေါနိတိ အနုတ္တနိ ဌတ္ဝာ ကဘာနိ၊ ကမတ္တာနံ ဖုသိဿန္တိတိ ကတရသ္မိံ အတ္တနိ ဌတ္ဝာ ဝိပါကံ ဒဿေန္တိဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့် ဖွင့်ပြ၏။

ကုန်သော။ ဒုဝေ၊ ဒုစ်သုတ်တို့ရင်း။ သိဟော၊ သီဟသုတ်ရင်း။ခဇနိယ်၊ ခဇနိယသုတ်ရင်း။ ပ်ဏ္ဍောလ်၊ ပ်ဏ္ဍောလသုတ်ရင်း။ ပါလိလေဝ၊ ပျန်၊ ပါလိလေယျသုတ်နှင့်တကွ။ ပုဏ္ဏမ၊ ပုဏ္ဏမသုတ်ရင်း။ ဗ္ဗတိ၊ ဣန္ဒြိယသုတ်တို့တည်း။

---

(၉) ၄-ထေရဝဂ်

၁-အာနန္ဒသုတ်

ဂဃ။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်မှ ပစ္ဆေသောသုံ့ အထိ ပေးပြီ။) အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင် အာနန္ဒာ သည်—

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ မန္ဒာဏိပုတ္တော၊ မန္ဒာဏိပုတ္တေးမည်သားဖြစ်သော။ ပုတ္တော နာမ၊ ပုဏ္ဏမည်သော။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။နဝကာနံ၊ သိတင်းငယ်တို့သည်။ သတိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ (တနည်း-နဝကာနံ-သိတင်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော။ သတိ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော။) ကမ္မာဝါ၊ တပည့်တော်တို့အား။ ဝါ၊ တပည့်တော်တို့၌။ ဗဟုပကာရော၊ များသော ကျေးဇူးရှိသည်။ ဟောတိ၏။ သော၊ ထိုအရှင်ဟု။ သည်။ အမေ၊ တပည့်တော်တို့ကို။ "အာဝုသော အာနန္ဒ၊ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ဥပါဒါယ၊ မှီ၍။ (ဥပါဒါယာတိ အာဂမ္ဘ အာရဗ္ဘ သန္ဓာယ ဟရှိစ္စ။ဌ။ ဟရှိစ္စာတိ နိဿယံ ကတ္တာ။ ရှိ။) အသ္မိတိ၊ အသ္မိဟု ဖြစ်သော ကဏှာမာနဒိဋ္ဌိသည်"။ ဟောတိ၏။ အနုပါဒါယ၊ မမှီမူ၍။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကိဉ္စိ၊ အဘာယ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ မှီ၍။ အသ္မိတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အနုပါဒါယ၊ မမှီမူ၍။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ အသ္မိတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုပါဒါယ၊ ၍။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ဝေဒနံ,သညံ,သင်္ခါရေ, ဝိညာဏံတို့၌လည်း ဤနည်းအနက်ပေး။)

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယုဝတိ၊ နုပျိုသော။ မဏ္ဍနဇာ-တိကော၊ ထန်ဆာဆင်ခြင်းသဘောရှိသော။ ဣတ္ထီ ဝါ၊ မိန်းမသည်ရင်း။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယုဝါ၊ နုပျိုသော။မဏ္ဍနဇာတိကော၊ထန်ဆာဆင်ခြင်းသဘောရှိသော။ ပုရိသော ဝါ၊ ယောကျ်ား သည်ရင်း။ ပရိသုဒ္ဓေ၊စင်ကြယ်သော။ပရိယောဒါတေ၊ပြူစင်သော။အာဒါသေ ဝါ၊မှန်ခွက်သော်ရင်း။ အဠေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေ ဝါ၊ ရေခွက်ခွဲသော်ရင်း။ သကံ မုခနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ရှုသည်ရှိသော်။ဥပါဒါယ၊ (မှန်ကို)မှီ၍။ ပဿေယျ သေယျထာပိ၊မြင်ရုံသကဲ့သို့။ အနုပါဒါယ၊ (မှန်ကို)မမှီမူ၍။ နော ပဿေယျ သေယျထာပိ၊မမြင်ရုံသကဲ့သို့။အာဝုသော အာနန္ဒ၊

၁။ အသ္မိတိ ဟောတိ၏ အသ္မိတိ ဧဝံ ဟတ္တံ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိယဗ္ဗတ္ထယံ ဟောတိ။ဌ။ သောဟမသ္မိတိ ဒိဋ္ဌိဂ္ဂါဟော, သေယျောဟမသ္မိတိ မာနဂ္ဂါဟောစ တဏှာဝသေနေ ဟောန္တိ တဏှာပိ တထာပဝတ္ထိယာ ဗဟုဟာဒုတာ တထာပဝတ္ထိ ဝေါတိ ဝုတ္တံ အသ္မတိ ဧဝံ ဟတ္တံ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိယဗ္ဗတ္ထယံ ဟောတီတိ။ ရှိ။ အသ္မိကြိယာတရုတည်းက "သော အဟံ အသ္မိ"ဟု စွဲလမ်းလျှင် ဒိဋ္ဌိ၊ "သေယျော အဟံ အသ္မိ" ဟုစွဲထားလျှင် မာနဖြစ်၏။ တဏှာကား ၎င်းဒိဋ္ဌိမာနဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမြစ်သောကြောင့် ၎င်းအသ္မိ နှစ်မျိုးဖြစ်နိုင်၏။ သို့ဖြစ်ရကား အသ္မိကြိယာတရုတည်းက တဏှာမာနဒိဋ္ဌိသုံးပါးဖြစ်၏ဟူလို။

ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဝေမေဝ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်။ပ။ နော ဟောတိ၊ မမြစ် ?။ (တံ ကိ ံ မညသိ မှ ပဇာနာတိတိ အထိ အနတ္တလက္ခဏသုတ် စာပိုဒ် ၅၉-၌ရှိပေး။) ပဇာနာတိတိ၊ သိ၏" ဟူသော။ ဤမိန္နာ ညြဝါဒေန၊ဤအဆုံးအမမြင့်။ ညြဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ မန္ဒာကိပုတ္တော၊ သော။ ပုတ္တော နာမ၊ သော။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ပ။ ညြဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ မန္ဒာကိပုတ္တဿ၊ သော။ အာယသ္မတော ပုတ္တဿ၊ အရှင်ပုတ္တ၏။ ဤဒဠ္ဠ ပန မေ့ဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကိုလည်း။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ ဧမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အဘိ-သမိတော၊ ထိုးထွင်းမျှသိအပ်ပြီ။ (သောတာပန်ဖြစ်၏ ဟူလို။ဌ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-တိဿသုတ်

ဂဏ။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ဌ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပိတုစ္ဆာပုတ္တော၊ ဇဝေါ့ဖ၏သားဖြစ်သော။ (ပိတု ဘဂိနိ ပိတုစ္ဆာ ဟုပြု။ မာတိတော စ ဘဂိနိယံ၊ သော ဏာဒိကဏ္ဍ(၃၇)သုတ်ပြင့် ဆေးစွည်းသက်ရှိစီရင်။) အာယသ္မာ တိဿော၊ အရှင်တိဿသည်။ သမ္ဘဟုလာနံ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ မဇ္ဈရကဇ္ဇာတော ဝိယ၊ ဖြစ်သော လေးထိုင်းခြင်း ရှိသကဲ့သို့တည်း ၂။ ဒိသာပိ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်လည်း။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ နု ပကွာယန္တိ၊ ထင်ရှားစွာမထင်ပြင်ကုန်။ ဓမ္မာပိ၊ ပရိယတ်တရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ တပည့်တော်အား။ နု ပဋိ-ဘန္တိ၊ မထင်လာကုန် ?။ ထိနမိဒ္ဓဉ္စ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်လည်း။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ သိမ်းကျုံ့ယူငင်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အနာဝိရတော စ၊ မမှေ့လျော့သည်ဖြစ်၍လည်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရာမိ၊ ကျင့်ဝတ်။ ဓမ္မေသု၊ ရဟန်းတရားတို့၌။ မေ၊ တပည့်

၁။ မဇ္ဈရကာတိကာ ပုရိသော ဝိယ ပုထုဇ္ဇနော၊ အာဝါသထလာဒယော ဝိယ ဖဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မုခနိမိတ္တံ ဝိယ အတ္ထိတိ ဂဟဏံ၊ မုခနိမိတ္တံ ဥပါဒါယ ဒိဿမာနရူပါနိ ဝိယ အတ္ထိတိ သတိ အဟမသ္မိတိ ပဝတ္တိတိ အာဒယော ဂါဟဝိသေသာ။ ဋီ။

ပုထုဇဉ်သည် တန်ဆာဆင်လေ့ရှိသော ယောကျ်ားနှင့်တူ၏။ ရေနောင်ပါးသည် မှန်အပြင်နှင့်တူ၏။ တကျာ မာန ဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ခြင်းသည် မျက်နှာရိပ်နှင့်တူ၏။ တကျာ ဝေန ဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သော် ငါပဲ, သူပဲ, ယောကျ်ားပဲ, မိန်းမပဲ စသည်ဖြင့် ခွဲလမ်းခြင်း အထူးသည် မျက်နှာရိပ်ကိုပိုရ၍ ထင်လာသောအဆင်း စသည်နှင့် တူ၏။ ဤသုတ်၌ ဥပမာ ဥပမေယျ စပ်ထု၏။

၂။ မဇ္ဈရကာတော ဝိယာတိ သဠာယတနရုဿာဝေါ ဝိယ။ဌ။ မဇ္ဈရကံ ဝုစ္စတိ ကာယေ ဝိဘာဝဏ္ဍံ အာဟ မဇ္ဈရကာတော ဝိယာတိ သဠာယတနရုဿာဝေါ ဝိယာတိ။ ဋီ။ တိုနှင့်အညီ သမ္ဘန်သည်။ မဇ္ဈရကာတာတိ အာလသိယာတာ။ မ-ဋီ ၂။ ၃၁၅။ အာလသိယာတာတိ ကသိဝါဏိဇာဒိကမ္မဿ အကရဏေန သဠာယတ-လသိယာ။ မ-ဋီ ၂။ ၃၂၁။ ဝုင်းဌ ဋီတို့အလို "ဖြစ်သော ယောင်ချိန်ခြင်းရှိသကဲ့သို့တည်း"ဟု သမ္ဘန်။

၃။ မံ၊ တပည့်တော်၏ ဥာဏ်ကို။ နု ဟိ ဘန္တိ၊ မထင်လာကုန် ဟူ၍သော်ငင်း။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဟိ၊ စွဲ၍။ နု ဘန္တိ၊ မထင်ရှားကုန်။ ဝါ၊ မတောက်ပကုန် ဟူ၍သော်ငင်း ပေးနိုင်၏။ အဆုံးအဖြတ်ကို မ ၁-နိဿယ စာမျက်နှာ ၃၁၊ စာပိုဒ် ၆၃-၌။

တော်၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ စ၊ (အားထုတ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်မည်လားဟု) ယုံမှားမှုသည်လည်း။ ဟောတီတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာရောစေတိ၊ ပြောကြား၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပိတုစ္ဆာပုတ္တော၊ သော။ အာယသ္မာ တိဿော၊ သည်။ သမ္မဟုလာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ 'အပိ မေ။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာတိ၊ အပိ မေ။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာ' ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာရောစေတိ၊ ပြောကြားပါ၏"ဟုသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ လာလှည့်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တိဿံ ဘိက္ခုံ၊ တိဿရဟန်းကို။ အာမန္တေဟိ တိ၊ ခေါ်ချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ တိဿံ၊ အရှင်တိဿကို။ "အာဝုသော တိဿ၊ ငါ့ရှင်တိဿ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ အာမန္တေတိ တိ၊ ခေါ်တော်မူ၏"ဟုသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ တိဿော၊ သည်။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ တိဿံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "တိဿ၊ တိဿ။ တုံ၊ သင်သည်။ သမ္မဟုလာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ 'အပိ မေ။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာတိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ' ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာရောစေသိ ကိရ၊ ပြောကြားသတဲ့။ (တံ၊ ထိုစကားသည်။) သစ္စန္တိ၊ မှန်အလော"ဟုသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေ၊ ဟုတ်မှန်ပါ၏။

တိဿ၊ တိဿ။ တံ၊ ထိုမေးတော်မူအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ ကိ"မညသိ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင် (ပြေဆို)မည်နည်း။ ရူပေ၊ ရူပ်၌။ အဝိဂတရာဂဿ၊ မဂင်းသောထပ်မက်ခြင်းရှိသူ၏။ အဝိ-ဂတစ္ဆန္ဒဿ၊ မဂင်းသောအာသာဆန္ဒရှိသူ၏။ အဝိဂတပေမဿ၊ မဂင်းသောချစ်ခြင်းရှိသူ၏။ အဝိဂတပိပါသဿ၊ မဂင်းသောဆာလောင်ခြင်း ရှိသူ၏။ အဝိဂတပရိဠာဟဿ၊ မဂင်းသော ပူလောင်ခြင်းရှိသူ၏။ အဝိဂတတဏှဿ၊ မဂင်းသောတဏှာရှိသူ၏။ (သောဝ။ပ။ ပါယာသာ၌ စပ်။)တဿ ရူပဿ၊ ထိုရူပ်၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘावါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း,တပါးသောအခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း, ငိုကြွေးခြင်း, ဆင်းရဲခြင်း, နှလုံးမသာယာခြင်း, ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဝေ၊ ၏။ တိဿ၊ တိဿ။သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ယံ၊ မှန်၏။ တိဿ၊ တိဿ။ ရူပေ၊ ရူပ်၌။ အဝိဂတရာဂဿ၊ မဂင်းသောရာဂရှိသူ၏ သောက စသည်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ¹ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ တေ၊ ဤသောက စသည်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ²။ (ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဉ်တို့၌လည်း ဤနည်း မှီး၍ အနက်သမ္မန်။)

တိဿ၊ တိဿ။ တံ၊ ထိုမေးတော်မူအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ ကိ"မညသိ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင်(ပြေဆို) မည်နည်း။ ရူပေ၊ ရူပ်၌။ ဝိဂတရာဂဿ၊ ကင်းသောတပ်မက်ခြင်းရှိသူ၏။ ဝိဂတစ္ဆန္ဒဿ၊ ကင်းသော အာသာဆန္ဒရှိသူ၏။ ဝိဂတပေမဿ၊ ကင်းသောချစ်ခြင်းရှိသူ၏။ ဝိဂတပိပါသဿ၊ ကင်းသော

၁။ ဤ၌ တံ ကိ"မညသိ တိဿ၊ ရူပေ အဝိဂတရာဂဿ။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာ-သာတိ။ ဝေ ဘန္တေ။ သာဓု သာဓု တိဿ၊ ဝေဒေဟတံ တိဿ ဟောတိ၊ ယထာ တံ ရူပေ အဝိဂတရာဂဿ ဟု ဝါကျပြတ်ရမည်၊ ကြင်းဝဝေဒနာစသော အနုလောမ ပရိလောမဝါကျတို့၌လည်း နည်းတူ။

ဆာလောင်ခြင်းရှိသူ၏။ ဝိဂတပရိဠာဟသား၊ ကင်းသော ပူလောင်ခြင်းရှိသူ၏။ ဝိဂဝ.တဏှာသား၊ ကင်းသော တဏှာရှိသူ၏။ တဿ ရူပဿ၊ ထိုရူပ၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘावा၊ ပျောက်ပြန်ခြင်း, ထပါးသော အခြင်းအရာအားပြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း, ငိုကြွေးခြင်း, ဆင်းရဲခြင်း, နလုံးမသာယာခြင်း, ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်။ ဧတံ၊ ဤအမေးသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ တိဿ၊ တိဿ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ တိဿ၊ တိဿ။ ရူပေ၊ ရူပ်၌။ ပဋိကူ-ရာဂဿ၊ ကင်းသောရာဂရှိသူ၏ သောကစသည်မဖြစ်ခြင်းသည်။ ယောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧवं ဟိ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဧတံ၊ ဤမယှင်းရိသူ၏သောကစသည် မဖြစ်ခြင်းသည်။ ယောတိ၊ ၏။ (ဝေဒနာစသည်တို့၌လည်း ဤနည်းသမျှန်။)

(တံ ကိ ံမညသိ မှစ၍ ပဇာနာတိတိုင်အောင် အနတ္တလက္ခဏသုတ် စာပိုဒ် ၅၉-အတိုင်း သမျှန်။)

တိဿ၊ တိဿ။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုတော်မူဆုံ။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ယောက်ကုန် သော။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့သည်။ (အဿု၊ ရှိကုန်ရာ၏။) ကေဝ၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အမဂ္ဂကုသလော၊ လမ်းမှ မကျွမ်းကျင်မလိမ္မာ။ ဧကော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မဂ္ဂကုသလော၊ လမ်းမှကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၏။ တမေနံ (တတ္ထ)၊ ထိုနှစ်ယောက် ကုန်သော ယောကျ်ားတို့တွင်။ (ဝိဘတ္တိ,ဝစနဝိပလ္လာသကြောင့်။) သော အမဂ္ဂကုသလော ပုရိသော၊ ထိုလမ်းမှ မလိမ္မာသော ယောကျ်ားသည်။ အမုံ မဂ္ဂကုသလံ ပုရိသံ၊ ထိုလမ်းမှ လိမ္မာသော ယောကျ်ားကို။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးရာ၏။ သော၊ ထိုလမ်းမှ လိမ္မာသော ယောကျ်ား သည်။ "သော ပုရိသ၊ အို ယောကျ်ား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်း တည်း။ တေန၊ ထိုလမ်းဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ တေန၊ ထိုလမ်းဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏ။ ဂန္ဓွာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဒ္ဝေဝေယထံ၊ နှစ်ခြာသောလမ်းကို။ ဒက္ခိဿသိ၊ တွေ့ပြင်ရလတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုလမ်းနှစ်လမ်းတို့တွင်။ ဝါမံ၊ လက်ဝဲလမ်းကို။ မုဠှတ္ထာ၊ လှုတ်၍။ ဒက္ခိဏံ၊ လက္ခိဏာလမ်းကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ တေန၊ ထိုလက္ခိဏာလမ်းဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ တေန၊ ထိုလက္ခိဏာလမ်းဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏ။ ဂန္ဓွာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ထိမ်ံ၊ ထူထပ်သော။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်ကို။ ဒက္ခိဿသိ၊ တွေ့ပြင်ရလတ္တံ့။ တေန၊ ထိုတောအုပ်လမ်းဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏ၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ တေန၊ ထိုတောအုပ်လမ်းဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏ။ ဂန္ဓွာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ နိနှံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းသော။ ပလ္လလံ၊ ညွန်ဆိုင်ကို။ ဒက္ခိဿသိ၊ တွေ့ပြင်ရလတ္တံ့။ တေန၊ ထိုညွန်ဆိုင်လမ်းဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ တေန၊ ထိုညွန်ဆိုင်လမ်းဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏ။ ဂန္ဓွာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သောဏ္ဍံ ပပါတံ၊ ထုံးဆိုင်ချောက်ကမ်းပါးကို။ ဒက္ခိဿသိ၊ တွေ့ပြင်ရလတ္တံ့။ တေန၊ ထိုထုံးဆိုင်ချောက်ကမ်းပါးလမ်းဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ တေန၊ ထိုထုံးဆိုင်ချောက်ကြားလမ်းဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏ။ ဂန္ဓွာ၊ သွား သည်ရှိသော်။ သမံ၊ ညီညွတ်သော။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ၊ မြေအာဘိုကို။ ဒက္ခိဿသိတိ၊ တွေ့ပြင်လတ္တံ့." ဟဉ္စိ။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

တိဿ၊ တိဿ။ မေ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ အတ္ထသာ၊ ဆိုလိုရင်းအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝိညာပနတ္ထာယ၊ သိစေခြင်းငှါ။ အယံ ဥပမာ ဧဝါ၊ ဤဥပမာကို။ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ အယံ ဧဝ၊ ဤသည် သာလျှင်။ ဣဒေ၊ ဤဒေသနာအရာ၌။ အတ္ထော၊ ဆိုလိုရင်းအနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း—တိဿ၊

တိဿ။ ပုဂိုဏသော အမဂ္ဂကုသလောတိ ခေါ် ဟေ၊ ဂမ်းဌ်မလိမ္ပာသော ယောဂျိုးဟူသော ဤအမည်သည်။ ပုထုဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တိဿ၊ တိဿ။ ပုဂိုဏသော မဂ္ဂကုသလောတိ ခေါ်တော်၊ လမ်းဌ်လိမ္ပာသော ယောဂျိုးဟူသော အမည်သည်။ အရဟတော၊ ပုဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသောတရားကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ တိဿ၊ တိဿ။ ဒွေဝေ-ပထောတိ ခေါ် တော်၊ လမ်းနှစ်လမ်းဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝိဓိကိစ္စာယ၊ ဝိဓိကိစ္စာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ တိဿ၊ တိဿ။ ဝါမော မဂ္ဂေါတိ ခေါ် ကား၊ လက်ဝဲလမ်းဟူသော ဤအမည်သည်။ မိစ္ဆာမဂ္ဂဿ၊ မိစ္ဆာမဂ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်မိစ္ဆာမဂ်နည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ဝင်း။ ပ။ မိစ္ဆာသမာဓိဿ၊ မိစ္ဆာသမာဓိ၏ဝင်းတည်း။ တိဿ၊ တိဿ။ ဒက္ခိဏော မဂ္ဂေါတိ ခေါ် တော်၊ လက္ခိုဏ်လမ်းဟူသော ဤအမည်သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။ ဝါ၊ ဖြူစင်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကဿ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂဿ၊ သမ္မာမဂ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သမ္မာမဂ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ဝင်း။ ပ။ သမ္မာ-သမာဓိဿ၊ သမ္မာသမာဓိ၏ဝင်းတည်း။ တိဿ၊ တိဿ။ တိဏ္ဏော ဝနသဏ္ဍောတိ ခေါ် တော်၊ ထူထပ်သော တောအုပ်ဟူသော ဤအမည်သည်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ တိဿ၊ တိဿ။ မဟန္တံ နိန္နံ ပလ္လလန္တိ ခေါ် တော်၊ ချိုင့်ဝှမ်းသောညွန်အိုင်ကြီးဟူသော ဤအမည်သည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ တိဿ၊ တိဿ။ သောဠသ ဃဋိတောတိ ခေါ် တော်၊ ထုံးအိုင် ချောက်ကမ်းပါးဟူသော ဤအမည်သည်။ ကောဓုပါယာသဿ၊ ကောဓ-ဥပါယာသ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ တိဿ၊ တိဿ။ သမော ဘူမိဘာဂေါ ရမဏီယောတိ ခေါ် တော်၊ မြေလျှောဘုယ်ကောင်းသော ညီညာသန့်စင်မြေအပြင်ဟူသော ဤအမည်သည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ တိဿ၊ တိဿ။ အဘိရမ၊ မြေလျှောလော့။ တိဿ၊ တိဿ။ အဘိရမ၊ မြေလျှောလော့။ ဟဟ်၊ ငါဘုရားသည်။ ဩဝါဒေန၊ အဆုံးအမဖြင့်။ ဩဝဒါမိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ဟဟ်၊ သည်။ အနုဂ္ဂဟေန၊ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟပြင့်။ အနုဂ္ဂဏှာမိ၊ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ဟဟ်၊ သည်။ အနုသာသနိယာ၊ အမန်ဖန်ဆုံးမခြင်းပြင့်။ အနုသာသာမိ၊ အဖန်ဖန်ဆုံးမတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ တိဿော၊ အရှင်တိဿသည်။ အတ္တမနော၊ ပီတိသောမနဿတို့ဖြင့် ယုအပ်၏ ၏ စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားစကားကို။ /အဘိနန္ဒိ၊ ကျေကျေနပ်နပ်လက်ခံပြီ။ (အဘိနန္ဒိတိ၊ သမ္ဗဇ္ဇိ။ ၎။) ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ညွှန်အိုင်သည် ကြည်ညှိ၍ကောင်းသော်လည်း ၎င်းဌ်သက်ဆင်းသော် ကြမ်းထန်းသောဝါးစသည်တို့ဖြင့် ပြွမ်းသောကြောင့် ပျက်စီးရသကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်လည်း မြေလျှောဘုယ်ကောင်းသော်လည်း သာယာတပ်မက်ခဲ့သော် ရဲစသည်တို့၌ ကျရောက်ပျက်စီးတတ်သည်ပြစ်၍ ကာမဂုဏ်သည် ညွှန်အိုင်နှင့်တူကြောင်း ၄,၉ တို့၌ မိန့်ဆိုသည်။

၃-ယမကသုတ်

၈၅။ (ကော် သမယ်။ပ။ [illegible] ပေးပြီ။) တေနေ့ ခေါ် ပန္နသမယ်ကနေ့ [illegible] နာမ၊ ယမကမည်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ "ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာယဿ၊ (ဥပါဒိန္နက) ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ ဝိနဿတိ၊ပျက်စီး၏။ မရဏာ၊ သေလွန်သည်ဟု။ ပရံ၊ အထက်၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်[illegible]ကျော်သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ မေ့၊ တရားကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏"ဟူသော။ ဝေရုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါဟက်၊ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ပိဋ္ဌာအယူသည်။ (ဂတ-တဗ္ဗော။) ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "ယမကဿ နာမ၊ သော။ ဘိက္ခုဟုနော၊ ဘိ။ပ။ ဟောတိ ကိရာတိ၊ ဖြစ်သတဲ့"ဟူသော ဝဏ္ဏားကို။ အဿောသုံ ခေါ်၊ ကြားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊ ဌ။ အာယသ္မာ ယမကော၊ အာယုပ်ယမကသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)။ပ။ အာယသ္မန္တံ ယမကံ၊ အရှင်ယမကကို။ "အာဝုသော ယမက၊ ငါ့မှင်ယမက၊ တေ၊ သင်၏။ပ။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ ကိရ၊ ဖြစ်ပေါ်သတဲ့။ (တံ၊ ထိုဝေဒနာသည်။) သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့မှင်တို့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ မေ့၊ ကို။ ဧဝံ ခေါ်၊ ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ ဟုတိ၊ ဤသို့ (ယမက က) ပြောဆိုပြီ။

အာဝုသော ယမက၊ က။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ အဝစ၊ မပြောဆိုပါလင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မာ အဗ္ဘာ-စိက္ခိ၊ မစွပ်စွဲပါလင့်။ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စ္ဆာတုရားကို။ အဗ္ဘာစိက္ခနံ၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်။ နဟိ သာဓု၊ မကောင်းသည်သာတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ခီဏာသဝေါ။ပ။ မရဏာတိ၊ မရဏာ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဟိ ဝဒေယျ၊ မဟောသည်သာလျှင်တည်း။ ဧवं၊ ဤသို့။ အာယသ္မာ ယမကော၊ သည်။ ထေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့ကား။ ဝုစ္စမာနော ပိ ခေါ်၊ ပြောဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ "တထာဟံ ။ပ။မရဏာတိ၊ မရဏာ"ဟူသော။ တံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထိုမကောင်းသော မိစ္ဆာအယူကို။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတိုင်းသာလျှင်။ ထာမသာ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသောအားဖြင့်။ ပရာမသာ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော သုံးသပ်မှုအားဖြင့်။ (ဒိဋ္ဌိပရာမာသနားတ္ထ။) အဘိနိဝိဿ၊ လွန်စွာသက်ဝင်၍။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆိုတတ်။

ယတော ခေါ်၊ အကြင်အခါ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ယမကံ၊အရှင်ယမကကို။ တေသွာ ပါပကာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ဤမကောင်းသော မိစ္ဆာအယူမှ။ ဝိဝေစေတုံ၊ ကင်းစေခြင်းငှါ။ နဲ အသက္မိ"သု၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ အထ ခေါ်၊ တိုအခါ၌။ တေ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ပ။ အာယ-သ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတြာကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတြာ။ ယမကဿ နာမ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ 'တထာဟံ။ပ။ မရဏာတိ၊ မရဏာ'ဟူသော။ ဧဝရူပ်၊ သော။ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မကောင်းသော မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောသည်။ ဟေနံ၊ ဌ။ ယမကော ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေနဿ၊ ။ အနုကမ္ပံ၊ ယမကရဟန်းအား အစဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ကမတု၊

ချဉ်းကပ်ခဏ်မူပါ”ဟုသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်၏ အမြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ ခေါ်၊ လက်ခံတော်မူပြီ။ အထ ခေါ်၏။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ပ။အာယသ္မန္တံ ယမကံ၊ကို။ “အာဝုသော ယမက၊ က။ တေ၊ သင်၏။ပ။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊သည်။ ဥပ္ပန္နံ ကိရ၊ ဖြစ်သတဲ့။ (တံ၊ထိုစကား၊သည်။) သစ္စန္တိ၊ မှန်သလား”ဟုသော။ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ ယထာ၊ အား၊ဖြင့်။ ဒီဃာ-သဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဧवं ခေါ၊ ဤအခြင်းအရာ၊အား၊ဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယမကက, လျှောက်ပြီ။

(တံ ကိ ံ မညသိမှ ပဇာနာတိ တိုင် အနတ္တလက္ခဏသုတ်အတိုင်းပေး။) အာဝုသော ယမက၊က။ တံ၊ ကို။ကိ ံ၊သို့။ မညသိ၊နည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ တထာဂတောတိ၊ သတ္တဝေါဟူ၍။ သမနုပဿာသိ၊ ရှုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့အရှင်သာရိပုတ္တြာက မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ တေ၊ ဤ၌ခြင်း သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (ဝေဒနာစသည်လည်း ဤနည်းပေး။)

(တံ ကိ ံ မညသိ အာဝုသော ယမက ပေးမြဲ။) ရူပသို့ ံ၊ ရူပ်၌။ တထာဂတောတိ၊ သတ္တဝေါဟူ၍။ သမနုပဿာသိ၊ ရှုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်သာရိပုတ္တြာက မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ တေ၊ ဤ၌ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ ရူပါ၊ ရူပ်မှ။ အညတြ၊ ကင်း၍။ တထာဂတောတိ၊ သတ္တဝေါဟူ၍။ သမနုပဿာသိ၊ ရှုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်သာရိပုတ္တြာက မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ ဧတေ၊ ဤ၌ရူပ်မှတပါး သတ္တဝေါဟု ရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (ဝေဒနာစသည်လည်း ဤနည်းပေး။)

(တံ ကိ ံ မညသိ အာဝုသော ယမက ပေးမြဲ။) ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ပ။ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို။ တထာ-ဂတောတိ၊ သတ္တဝေါဟူ၍။ သမနုပဿာသိ၊ ရှုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်သာရိပုတ္တြာက မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ ဧတေ၊ ဤ၌ခန္ဓာငါးပါးလုံးကို သတ္တဝေါဟု ရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

(တံ ကိ ံ မညသိ အာဝုသော ယမက ပေးမြဲ။) အယံ သော၊ ဤသတ္တဝေါသည်။ အရူပီ၊ ရူပ်မရှိ။ အဝေဒနော၊ ဝေဒနာမရှိ။ အသညီ၊ သညာမရှိ။ အသင်္ခါရော၊ သင်္ခါရမရှိ။ အဝိညာဏော၊ဝိညာဉ် မရှိ။ (တံ၊ ထိုသတ္တဝေါကို။) တထာဂတောတိ၊ သတ္တဝေါဟူ၍။ သမနုပဿာသိ၊ ရှုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်သာရိပုတ္တြာက မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ ဧတေ၊ ရူပ်၊ဝေဒနာသညာ သင်္ခါရ-ဝိညာဉ်မရှိသော သတ္တဝေါကို သတ္တဝေါဟု ရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ အာဝုသော ယမက၊က။ ဘွေစ၊ ဤမေးတိုင်းမေးတိုင်းသော အရာ၌ဗျာနဉ်လည်း။ တေ၊ သင်၏။ တထာဂတေ၊ သတ္တဝေါကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်တွေ့မြင်အပ်သော ဘဝ၌ပင်လျှင်။ သစ္စတော၊ မှန်သောအား၊ဖြင့်။ ထေ-တတော၊ ခိုင်မြဲသောအား၊ဖြင့်။ (ထိရတော။ဌ။) အနုပလဗ္ဘိယမာနေ၊ မရအပ်ပါပဲလျက်။ တေ၊ သင်၏။ “တထာဟံ။ပ။ မရဏာတိ၊ မရဏာ” ဟုသော။ တံ ဝေယျာကရဏံ၊ ထိုပြေဆိုခြင်းသည်။ ကလ္လံ နု၊ သင့်လျော်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်သာရိပုတ္တြာက မိန့်တော်မူ၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ကြား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ အဝိဇ္ဇသုနော၊ မသိ မိုက်မဲသော။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ တံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထိုမကောင်းသော မိစ္ဆာအယူသည်။ အဟု ခေါ်၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ အာ-ယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဣဒါနိ ပန ဓမ္မဒေသနံ၊ဤတရားဒေသနာကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၊နာ၍။ တဿေव ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထိုမကောင်းသော မိစ္ဆာအယူကိုလည်း။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ မေ၊

တပည့်တော်သည်။ ခမ္မော စ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုလည်း။ အဘိသမိတော၊ ထိုးထွင်းမျှ သိအပ်ပြီ။ (သောတာပန် ဖြစ်ပြီဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်ယမကက လျှောက်ထားပြီ။

အာဝုသော ယမက၊ က။ တံ၊ သင့်ကို။ "အာဝုသော ယမက၊ က။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိသော။ ယော သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊သော။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊အထက်၌။ ကိं ဟောတိတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း"ဟူ၍။ ဝေါ၊ဤသို့။ သစေ ပုဗ္ဗေယျုံ၊အကယ်၍မေးကုန်ငြားအုံ့။အာဝုသော ယမက၊ က။ဝေါ၊သို့။ပုဗ္ဗေ၊မေးသင့်သော။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင် သာရိပုတြာက မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပ။ ဝေါ၊ သို့။ သစေ ပုဗ္ဗေယျုံ၊ ကုန်ငြားအုံ့။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ ဝေါ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ သော။ အဟံ၊ သည်"အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်တို့။ ရူပံ ခေါ၊ ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုရူပ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တံ၊ထိုရူပ်သည်။ နိဗ္ဗိဒါ၊ချုပ်ပြီ။ တံ၊ထိုရူပ်သည်။ အတ္တာဟံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ သညာ၊ သည်။ ပ။ သခါရာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ပ။ အတ္တာဟံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဗျာကရေယျုံ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ ဝေါ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါ၊ သို့။ ဗျာကရေယျုံ၊ ရာ၏။

အာဝုသော ယမက၊ က။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အာဝုသော ယမက၊ က။ တေန ဟိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ တေသော၀ အတ္ထာ၊ ဤ(သင်ရအပ်ပြီးသော ပဌမဂ်) အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်အလွန်။ ဥဘာယ၊သိခြင်းငှါ။ တေ၊ သင်၏အတွက်။ ဝါ၊ သင်အား။ ဥပမံ၊ဥပမာကို။ ကရိဿာမိ၊ပြုအုံ့။အာဝုသော ယမက၊ က။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကိုထိုအုံ့။ အနေဇာ၊ ကြွယ်ဝသော။ မဟာဒုနော၊ မျှားသော ဥစ္စာ ရှိသော။ မဟာဘောဂေါ၊ မျှားသော စည်းစိမ်ရှိသော။ ဂဟပတိ ဝါ၊ အိမ်ရှင် (သူကြွယ်) သည် သော်၎င်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ အိမ်ရှင်၏ သားသည်သော်၎င်း။ (အဿ၊ ရှိရာ၏။) သော စ၊ ထိုအိမ်ရှင်သည်လည်း။ ဝါ၊ ထိုအိမ်ရှင်၏သားသည်လည်း။အာရက္ခသမ္ပဒေါ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ တဿ၊ထိုအိမ်ရှင်၏။ ဝါ၊ထိုအိမ်ရှင့်သား၏။ အနတ္ထကာမော၊အကျိုးကိုမလိုလားသော။ ဝါ၊အကျိုးမဲ့ကိုလိုလားသော။ အဟိတကာမော၊ အစီးအပွါးကို မလိုလားသော။ ဝါ၊ အစီးအပွါး မဲ့ကို လိုလားသော။ အယောဂက္ခေမကာမော၊ ယောဂလေးပါးတို့မှ ဘေးမရှိသည်၏ အပြစ်ကို မလိုလားသော[1]။ ဧဝံ ဝိဒိတာ၊အသက်မှ။ ဝေါ၊ရောယေတုကာမော၊ချခြင်းငှါအလိုရှိသော။ကောစိဒေ၀၊ တစုံတယောက်သာလျှင် ဖြစ်သော။ပုရိသော၊ယောကျ်ား၊သည်း၊ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုအကျိုးကို မလိုလားသောယောကျ်ား၏။ "အယံ ခေါ ဂဟပတိ ဝါ၊ဤအိမ်ရှင်သည်သော်၎င်း။ အယံ ခေါ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ ဤအိမ်ရှင်၏သားသည်သော်၎င်း။ အနေဇာ၊ကြွယ်ဝ၏။မဟာဒုနော၊ မျှားသောဥစ္စာရှိ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ မျှားသောစည်းစိမ်ရှိ၏။ သော စ၊ ထိုအိမ်ရှင်သည်လည်း။

၁။ အယောဂက္ခေမကာမောတိ စတူဟိ ယောဂေဟိ ခေမဘာဝံ အနိစ္ဆနော။ဌ။(စတူဟိ ယောဂေဟိတိ အတ္ထတော ပိယတော ဥစ္ဆေါသိနတော ဝေရိတောတိ စတူဟိပိ ဥပ္ပဒ္ဒေနအနတ္ထယောဂေဟိ။ ဌီ။ ပိမိမှုဖြစ်သော အကျိုးမဲ့ယောဂ, ချစ်သူမှုဖြစ်သော အကျိုးမဲ့ယောဂ, ဥပေက္ခာပြုထားသူမှ ဖြစ်သော အကျိုးမဲ့ ယောဂ, ရန်သူမှုဖြစ်သော အကျိုးမဲ့ယောဂဟု ယောဂလေးပါးသော်ကို ဖော်လေ။

ဝါ၊ ထိုအိမ်ရှင်၏ သားသည်လည်း။ အာရုက္ခသမ္မဒေဝ၊ ဧကာဒ်ရှောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဣယံ၊ ဤအိမ်ရှင်ကို။ ဝါ၊ ဤအိမ်ရှင်၏သားကို။ ပသယ္ယ၊ နှိပ်နင်းချေ။ ဧဝံတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတုံ၊ ချခြင်းငှါ။ နု သုဏာရော၊ မလွယ်ကူ။ အယံ၊ ငါသည်။ အနုပခ္ခ၊ လျှော်စွာဝင်၍။ ဝါ၊ ပူးကပ်၍။ (အနုပခ္ခာတိ အနုပဝိသိတ္တာ။ ဌ။)ဧဝံတာ၊မှ။ ဝေါရောပေယျ၊ချရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ကောင်းစွ” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုအကျွေးမွေးကို လိုလားသော ယောဂျာသည်။ တံ ဂဟပတိ ဝါ၊ ထိုအိမ်ရှင်သို့သော်ငင်း။ တံ ဂဟပတိပုတ္တံ ဝါ၊ ထိုအိမ်ရှင်၏သားသို့သော်ငင်း။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဥပဋ္ဌဟေယျန္တိ၊ လုပ်ကျွေးလိုလို”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောဂျာကို။ သော ဂဟပတိ ဝါ၊ ထိုအိမ်ရှင်သည်သော်ငင်း။ သော ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ ထိုအိမ်ရှင်၏သားသည်သော်ငင်း။ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ လုပ်ကျွေးစေရာ၏။ သော၊ ထိုယောဂျာသည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏေယိ၊ ရှေးဦးစွာ ထလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပစ္ဆာနိပါတိနီ၊ နောက်မှ ထိုင်လေ့ အိပ်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကိံ ကာရပဋိဿာဝီ၊ အာဘယ်အမှုပြုရအံ့နည်းဟု ပြုအပ်သောအမှုကို ရှေးရှုနာကြားစေလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ။ မနာ-ပစာရီ၊ စိတ်ကိုပွါးစေတတ်သည်(နှစ်သက်ဖွယ်)ကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပိယဝါဒီ၊ ချစ်ဖွယ်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌဟေယျ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောဂျာ၏။ သော ဂဟပတိ ဝါ၊ သည်သော်ငင်း။ သော ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သည်သော်ငင်း။ မိတ္တတောပိ၊ (ငါ၏)မိတ်ဆွေဟူ၍လည်း။ နံ၊ ထိုယောဂျာကို။ သဒ္ဒဟေယျ၊ ယုံကြည်ရာ၏။ သုဟဒ္ဒတောပိ၊ (ငါ၏)စိတ်နှလုံးကောင်းသူဟူ၍လည်း။ နံ၊ ထိုယောဂျာကို။ သဒ္ဒဟေယျ၊ ယုံကြည်ရာ၏။ တသ္မိံ စ၊ ထိုယောဂျာ၌လည်း။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ယမက။ ယဒါ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောဂျာ၏။ “(မေ၊ငါ၏။) အယံ ဂဟပတိ ဝါ၊ သည်ရှင်း။ အယံ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သည်ရှင်း။ မေ၊ ငါ၌ ၂။ သံဝိဿတ္တော ခေါတိ၊ အကျွမ်းဝင်ပြီ”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအိမ်ရှင်ကို။ ဝါ၊ ထိုအိမ်ရှင်သားကို။ ရဟောဂတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ တိဏေန၊ ထက်လှသော။ သတ္ထေန၊ ဓားပြင့်။ ဧဝံတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေယျ၊ ချရာ၏။

အာဝုသော ယမက၊ က။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ယဒါ ဟိ၊ အကြင်အခါ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ အမုံ ဂဟပတိ ဝါ၊ ထိုအိမ်ရှင်သို့သော်ငင်း။ အမုံ ဂဟပတိပုတ္တံ ဝါ၊ ထိုအိမ်ရှင်၏သားသို့သော်ငင်း။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်၊ တံ၊ သင့်ကို။ ဥပဋ္ဌ-ဟေယျန္တိ၊ လုပ်ကျွေးလိုလို”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။

၁။ အာသနတော သယနတော် ဝါ ပုဗ္ဗ ဥဋ္ဌာတိ သီလေနာတိ ပုဗ္ဗဋ္ဌာယီ၊ သခင်လာသည်ကို မြင်လျှင် မနောမှ အလျင်ထခြင်း, နံကပ်စောစော အိပ်ရာမှ သူများအလျင်ထခြင်းအလေ့ရှိသူတည်း။ ပစ္ဆာ နိပတတိ နိသီဒတိ နိပဇ္ဇတိ ဝါ သီလေနာတိ ပစ္ဆာနိပါတီ၊ သခင်ထိုင်ပြီးမှ ထိုင်ခြင်း, သူခပ်သိမ်းတို့နောက်မှ အိပ်ခြင်း အလေ့ရှိသူတည်း။ ကိန္တိ ကာရံ (ကတံ) ပဋိဿဝတိ သီလေနာတိ ကိံ ကာရပဋိဿာဝီ၊ ပြုရမည့်အမှုသည် အာဘယ်နည်းဟု ပြုအပ်သောအမှုကို ရှေးရှုကြားစေခြင်းအလေ့ရှိသူတည်း။ ဂင်းအဓိပ္ပါယ်ထို့ကို ဤအဌကထာ၌။

၂။ အလက်ာ ဘဂဝါထာ၌ သုနေညာနံ စသည်ဖြင့် ဆဋ္ဌိဝိဘတ်၊ ဒေဝါထာ၌ ဗုဒ္ဓဿ စသည်ဖြင့် ဆဋ္ဌိ ဝိဘတ်, ဝိသေ စသည်ဖြင့် သတ္တမီဝိဘတ်ဆုံးထား၏။ ဤသုတ်၌ တသ္မိံ ဟု သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့် ဆုံးထားသည်ကို ထောက်၍ မေ-ကို ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသကြံ၍ သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့် “ဌ”ဟု ပေးလိုက်သည်။

သော၊ ထိုမေးခွန်းသည်။ ဝေကောဝ၊ သူသတ်မည်သည်သာ မေးပါ။ ... ...

ဤသို့ အရှင်သာရိပုတ္တြာက မိန့်တော်မူ၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ပြော။ တာဒိသာ၊အရှင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော။ သပြဟ္မစာရိနော၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ ယေသံ အာယသ္မန္တာနံ။ အကြင် အရှင်တို့ကို။ (ဤပစ္စည်း၏ကံ။) အနုကမ္ပကာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ဟတ်ကုန်၏။ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကိုလိုလားတတ်ကုန်၏။ ဩဝါဒကာ၊ ဆုံးမတတ်ကုန်၏။ အနုသာသကာ၊ အမန်ဖန်ဆုံးမ တတ်ကုန်၏။ (တေသံ အာယသ္မန္တာနံ၊ ထိုအရှင်တို့၏။) ဝေမတံ၊ ဤအရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း အကျိုးစီးပွါး ချမ်းသာရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဥဒဋ္ဌ ပန ဗမ္ဘ-ဒေသနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၌။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနုပါဒါယ၊ ၌။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုတ္တံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ။ ပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အနုရုဒ္ဓသုတ်

၈၆။ ဧကံ သမယံ၊ တပါးသော အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တောင်၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ အထွဋ်အချွန်နှစ်ခုတပ်သော ကျောင်းစရပ်၌။ (အထွဋ်တခုတပ်လျှင် ကူဋာဂါရ, ၂-ခုတပ်လျှင် ကူဋာဂါရသာလာဟု ခေါ်၏။ သံ-၄-၂၊ ၁၀၆။) ဝိဟရति၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ အရညကုဋိကာယံ၊ တောစွန်ကျသော ကျောင်းငယ် (သစ်ရွက်မိုးကျောင်း) ၌။ ဝိဟရति၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာမှ တပါး အခြားအယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ပ။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓကို။ "အာဝုသော အနုရုဒ္ဓ၊ ငါ့ရှင် အနုရုဒ္ဓ။ ယော သော တထာဂတော၊ အကြင် ဘုရားရှင်သည်။ ဥတ္တမပုရိသော၊ မြတ်သော ယောကျ်ားတည်း။ ပရမပုရိသော၊ သာလွန်သော ယောကျ်ားတည်း။ ပရမပတ္တိပတ္တော၊ သာလွန်သော ရောက်ရာဝယ်အဆင့်သို့ ဆောက်သူတည်း။ သော တထာဂတော၊ ထိုဘုရားရှင်သည်။ တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ 'တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ ဟောတိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏'ဟုရင်း။ 'တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နဟောတိတိ ဝါ၊ မဖြစ်'ဟုရင်း။ 'တထာဂတော၊သည်။မရဏာ၊မှ။ပရံ၊၌။ဟောတိ စ နဟောတိတိ ဝါ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်, မဖြစ်လည်းမဖြစ်'ဟုရင်း။ 'တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ နဟောတိတိ ဝါ၊ ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်, မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ် ဟုရင်း။ ဣမေသု စတူသု ဌာနေသု၊ ဤလေးဌာနတို့၌။ ပညာပယမာနော၊ သိစေ (ပညတ်) ကသည် ဖြစ်၍။ ပညပေတိတိ၊ သိစေ (ပညတ်) ပါသနည်း"ဟုသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။

တေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေ၊ သည်။ အညတိတ္ထိ-ယေ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယော သော တထာဂတော၊ သည်။ပ။ ဣမေဟိ စတူဟိ ဌာနေဟိ၊ ဤလေးဌာနတို့မှ။ အညတြ၊ တပါးသောဌာန၌။ ပညာ-ပယမာနော၊ သိစေသည်ဖြစ်၍။ ပညပေတိတိ၊ သိစေ၏"ဟုသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဤအရှင်ကား သကသမယ, ပရသမယကို နှားမလည်၊ တိတ္ထိတို့၏ သာသနာ့ဆန့်ကျင်ဖက်မျှကို သာသိ၍ ၎င်း၏ အကြံအစည်ဖြင့် ပြောရာလေသည်၊ အမှန်မှာ ပပြေအပ်သော ဌယနိယပဠာတည်း။) တေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ

အနုရုဒ်၊ ကို။ "သော စာယံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်ကား။ နဝေါ၊ ယေသေးသည်။ အစိမုပဇ္ဇ-ဧိတော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာသေးသူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝါ ပန၊ သို့မဟုတ်။ ဗာလော၊ မိုက်သော။ အဗျတ္တော၊ မလိမ္မာသော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ်၊ ကို။ နဝဝါဒေန၊ အယ်ဟူသော အပြစ်တင်ပြောဆိုခြင်းဖြင့်ရင်း။ ဗာလဝါဒေန စ၊ အမိုက်ဟူသော ပြစ်တင်ပြောဆိုခြင်းဖြင့်ရင်း။ အပသာဒေတွာ၊ မောင်းမဲ၍။ ဩသရာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိံသု၊ ပဲသွားကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒေါ၊ သည်။ အညတိတ္ထိယေသု၊ ကုန်သော။ တေသု ပရိဗ္ဗာဇကေသု၊ ဖဲသွားကုန်၍ မကြာမီ။ "အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥဇ္ဇဂ္ဃိ"၊ လှန်မြတ်သော။ ပဠိ၊ ပြဿနာ၏ကို။ သစေ ခေါ ပုစ္ဆေယျုံ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအုံ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့၏(ပြဿနာကို)။ ကထံ ဗျာကရမာနော။ အာယဿ္မာ ခြေဆိုသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒီ ဧဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်အတိုင်း ပြောဆို (ဖြေဆို) သည်လည်း။ အဿံ နု ခေါ၊ ဖြစ်ရာအုံ့နည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ နု စ အဗ္ဘာစိက္ခေယျုံ နု ခေါ၊ မစွပ်စွဲလည်း မစွပ်စွဲရာအုံ့နည်း။ မမ္မဿ၊ တရားတော်အား။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သောအကြောင်းကို။ ဗျာကရေယျုံ စ နု ခေါ၊ ပြေဆိုလည်း ပြေဆိုရာအုံ့နည်း။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟ-ဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်ထကွဲဖြစ်သော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ ဆိုအပ်သည်ကို အတုလိုက်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အခြေအတင်ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရာသို့။ နု စ အာဂစ္ဆေယျ နု ခေါတိ၊ မရောက်လည်း မရောက်ရာအုံ့နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒေါ၊ သည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဣဓဘံ။ ပ။ ဂါရယှံ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယျာတိ၊ ဣဓဘံ။ ပ။ ဂါရယှံ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယျ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီး (အာကာရဝါဒါကျများကို ဆိုခဲ့ပြီး၀ါကျများကိုမီးရှိ သမ္မန်။ အရှင်အနုရုဒက သူ့အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား ပြန်ကြားလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ တံ ကိ" မည္ယသိ အနုရုဒ ရှေ့ပိ နိဗ္ဗ ဝါ အနိဗ္ဗ ဝါတိ မ အဝိညာဏော တထာဂတောတိ သမနုပဿသိတိ နောဟေတံ ဘဂ္ဂေတိ ဟောင် ယမကသုတ် စာပိုဒ် ဂ၅-ရှိ၍သမ္မန်။ဘုရားရှင်က မေးရှိ အရှင်အနုရုဒက ပြေသည်သာ ထူး၏။)

အနုရုဒ၊ အနုရုဒ။ တ္တေ၊ ဤမေးတိုင်း မေးတိုင်းသော အရာဌာနဟု၍လည်း။ တေ၊ သင်၏။ တထာဂတေ၊ သတ္တဝါကို။ ဒိဋ္ဌေ၊ တွေ့မြင်အပ်သော။ ဧမ္မေ၀၊ အတ္တဘောဟု၍သာလျှင်။ ဝါ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌သာလျှင်။ သုတေ၊ အမှန်အားဖြင့်။ ထေတတော၊ ခိုင်မြဲသောအားဖြင့်။ အနုပလဒ္ဓိယမာနေ၊ မရအပ်ပဲလျက်။ တေ၊ သင်၏။ "ယော သော။ ပ။ ပရံ မရဏာတိ ဝါ တိ၊ ယော သော။ပ။ ပရံ မရဏာတိ ဝါ" ဟူသော။ တံ ဝေယျာကရဏံ၊ ထိုအဖြေသည်။ ကလ္လံ နု၊ သင့်လျော်မည်လော။ ဟုတိ၊ ဤသို့ဘုရားရှင်က မေးထောက်မူ၏။ဘဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဟော်၊ ဤ အဖြေသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

အနုရုဒ၊ ဝ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အနုရုဒ၊ ဝ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ စ၊ ဤမှ ရှေးဦးဝယ်။ ဧတရဟိ စ၊ယခုအခါ၌ဝယ်။ ဒုက္ခဥ္စေ၀၊ ဒုက္ခကိုလည်း။ (ဒုက္ခသမုဒယ-

ပါယူ။) ပညာပေမိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဒုက္ခသေ၊ ဒုက္ခ၏။ နိုဗောဓ ၊ ကျေပ်ရာကိုမှီခိုနိုင်ကိုလည်း။ (ဒုက္ခနိုရောဂါမိနိ ပဋိပဒါကိုပါယူ။) ပညာပေမိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဤဟိ၊ ဘိက္ခု၊ သုတံ၊ ပြီ။

ဟောကြား၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဝဏ္ဏလိသုတ်

၈၇။ ဧကံ သမယံ၊ တပါးသော အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရွှေ့နက်တို့ကို အစာကျေးဇူး မေးမြှူရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း ထော်၌။ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။အာယသ္မာ ဝဏ္ဏလိ၊ အရှင်ဝဏ္ဏလိသည်။ ကုမ္ဘကာရနိ ဝေသနေ၊ အိုးထိန်းသည်၏ အိုးလုပ်ရာဘီအိမ်၌။ အာပဒေါ ကော၊ နာကျင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အနာရောဂါစွဲကပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သော ဆင်းရဲဝေဒနာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းထန်စွာ ဖျားနာသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဏ္ဏလိ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေးရဟန်းတို့ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧထ၊ လာကြကုန်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမထ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ 'ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိမည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာပဒေါ ကော၊ အနာရောဂါစွဲကပ်နေပါ၏။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သော ဆင်းရဲဝေဒနာရှိပါ၏။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းထန်စွာ ဖျားနာပါ၏။ သော၊ ထိုဝဏ္ဏလိရဟန်း သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒတိတိ၊ ရှိခိုးပါ၏' ဟူသော။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ခြေ့။ ဝန္ဒထ၊ ရှိခိုးကြကုန်လော။ 'ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဝဏ္ဏလိ ဘိက္ခု၊ ဝဏ္ဏလိရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသံ့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ကမတု ကိရာတိ၊ ချဉ်းကပ် စေလိုပါသတဲ့' ဟု၍။ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေဒေထာတိ၊ လျှောက်ချေကြကုန်" ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောကြားပြီ။ ဧတ ဘိက္ခဝေ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးရဟန်းတို့သည်။ "ဧဝမာဝုသောတိ ခေါ၊ ကောင်း ပါပြီ အရှင်" ဟု၍။ အာယသ္မတော ဝဏ္ဏလိဿ၊ အရှင်ဝဏ္ဏလိ၏ စကားကို။ ပဋိဿုတ္မာ၊ ရှေးရှု နာယူ၍။ ဝါ၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဝဏ္ဏလိ ဘန္တေ။ ပ။ ဥပါဒါယာတိ၊ ဥပါဒါယ" ဟူသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်၏ အပြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေတိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဝါသေတ္မာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဆင်ဝတ်တော်မူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဏ္ဏလိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ဝဏ္ဏလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာဒုံ၊ မြင်၍။ မဗ္ဗကော၊ ညောင် ဧောင်းယော်၌။ သမဓောသိ၊ (အဓိဋ္ဌာနေသေပေးရန်) ထက်ဝန်းကျင်မှ လွှပ်ရှားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဝဏ္ဏလိ ၊ ကို။ "ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိ။ အလံ၊ မသင့်။ တုံ၊ သည်။ မဗ္ဗကော၊ ၌။ မာ သမဓောသိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မလှုပ်ရှားလင့်။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းထားအပ်ပြီး ကုန်သော။ ဟုမာနိ အာသနာနိ၊ ကျွန်ရှေ့လွှတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရား

သည်။ ဘဏ္ဍာ၊ ထိုနေရာလွတ်တို့ဖြစ်။ နိသီဒိသောမိတိ၊ ထိုင်တော်မူအံ့"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညာတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ နေရာလွတ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ ထိုင်တော်မူ၍။ အာယသ္မန္တံ ဝဏ္ဏလိ"၊ ကို။ "ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိ။" တေ၊ သင်သည်။ ခမနီယံ ကစ္စိ၊ (ဆင်းရဲဝေဒနာကို) သည်းခံနိုင်၏လော။ ယာပနီယံ ကစ္စိ၊ (ဣရိယာပုထ်ကို) ဖြစ်စေနိုင်၏လော[1]။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တိ ကစ္စိ၊ ဆုတ်ကုန်၏လော[2]။ နော အဘိက္ကမန္တိ ကစ္စိ၊ မတိုးကုန်ဘဲရှိ၏လော[2]။ အာသာနံ၊ တိုဝေဒနာတို့၏[2]။ ပဋိက္ကမေ၊ ဆုတ်ခြင်းကို။ ပညာယတိ ကစ္စိ၊ သိအပ်သည်မဟုတ်လော။ အဘိက္ကမေ၊ တိုးခြင်းကို။ နော ပညာယတိ ကစ္စိ၊ မသိအပ်သည်မဟုတ်လော ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ နော ခမနီယံ၊ (ဆင်းရဲဝေဒနာကို) သည်းမခံနိုင်ပါ။ နော ယာပနီယံ၊ (ဣရိယာပုထ်ကို) မဖြစ်စေနိုင်ပါ။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဗာဟာ၊ ပြင်းထန်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့သည်။ အဘိက္ကမန္တိ၊ တိုးပါကုန်၏။ နော ပဋိက္ကမန္တိ၊ မဆုတ်ပါကုန်။ အာသာနံ၊ တိုဆင်းရဲဝေဒနာတို့၏။ အဘိက္ကမေ၊ တိုးခြင်းကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ်ပါ၏။ ပဋိက္ကမေ၊ ဆုတ်ခြင်းကို။ နော ပညာယတိ၊ မသိအပ်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်ဝဏ္ဏလိက လျှောက်ပြီ။ ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိ။ တေ၊ သင်၏။ ကိဠိ၊ တစုံတခုသော။ ကုဋ္ဌေ၊ နောင်တပူပန်ခြင်းသည်။ နု ကစ္စိ၊ မဖြစ်ပါရှိ၏လော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ နု ကစ္စိ၊ မဖြစ်ပါရှိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဏ္ဍ၊ စင်စစ်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ အနုပ္ပကံ၊ မနည်းသော။ ကုဋ္ဌေ၊ သည်။ (အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။) အနုပ္ပကောဝ၊ မနည်းသော။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ (အဟု၊ ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့အရှင်ဝဏ္ဏလိက လျှောက်ပြီ။ ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိ။ တံ၊ သင်ကို။ အတ္ထာ၊ ဖိမိသည်။ သိလတောဝ၊ သိလ (၏ အပြစ်) အားဖြင့်။ နု ဥပဝဒတိ ကစ္စိ ပန၊ မစွပ်စွဲပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မ၊ တပည့်တော်ကို။ အတ္ထာ၊ ဖိမိသည်။ သိလတောဝ၊ သိလအားဖြင့်။ နု ခေါ ဥပဝဒတိ၊ မစွပ်စွဲပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့

၁။ ခမနီယံ ယာပနီယန္တိ ကစ္စိ ဒုက္ခံ ခမိတုံ ဣရိယာပထံ ဝါ ယာပေတုံ သက္ကောတိ ပုစ္ဆတိ။ ၎။ ဣရိယာပထံ ယာပေတုန္တိ သယနနိသဇ္ဇာဒိဘေဒံ ဣရိယာပထံ ပဝတ္တေတုံ။ ဋီ ။ ခမနီယံ ယာပနီယံတို့၌ ခမုဝေတ် အနီယ ပစ္စည်း, ယာဝေတ် ဟာ၊ ယပစ္စည်း, အနီယ ပစ္စည်း။ ဝင်း အနီယပစ္စည်းသည် ဤအရာ၌ သက္ကတ္တ, ဘောဟောပြစ်၍ ကစ္စိတွင် ဟောကို အရတ္ထကတ္တာ ဟုဆိုပြီး "တေ၊ သင်သည်။ ခမနီယံ ကစ္စိ၊ သည်းခံနိုင်၏လော။ ယာပနီယံ ကစ္စိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏လော" ဟု အနက်သမ္ပန်ထိုက်သည်။

၂။ ပဋိက္ကမေ၊ သာနံ၌ ပဋိက္ကမေ အာသာနံ ဟုပုစ္ဆာ ပြုတိ၊ အာသာနံ၌ နံဝိဘတ်ကို သာနံ ပြု, တသ္မိကို (သံအပြုနှင့် အထောဏသော) သာနံ အပြု ကြောင့် သတ္တမီ သံသာသုတ္တံ သုတ်ဖြင့်ပင် အပြု, အာပစ္စည်းသက်၍ အာသာနံ ဟုပြီး၏။ နာသံ ကုဋ္ဌေ ဒုဿ ၁၈-နှင့် လျော်၏။ ထနည်းပဋိက္ကမေ သာနံ၌ ပဋိက္ကမေ သောနံ ဟုရဲ့ တေမှ ထကို သပ်ပြု, အာပစ္စည်းသက် နံဝိဘတ်ကို သံမပြုပဲ ထား, သောနံ ပြီး၏။ ဤနည်းသည် ပဋိက္ကမေ သာနဿ ပဋိက္ကမေ ထောသံ ဟုင့်သော ဤအရှုကထာနှင့် သင့်လျော်၏။ သဒ္ဒနီတိ ပဒမာလာ စသမျက်နှာ ၃-ခု၌ ဤ ပန "အဘိက္ကမေ သာနံ ပညာယတိ, နာသံ ကုဋ္ဌေ ပဏ္ဍိတာ စိဠာယတိ ဟိ တာ ဗျာသု, ရုတိ ဗျာသု ပတိဋ္ဌိတာ။ ဗိဒာနိ ဗျာသု ရုယန္တိ" တိ ပဟောဂဒဿနေ "သာနံ အာသံ ဗျဒသု" တိ ဗုဒ္ဓေါ ဝုတ္တောနိ အက္ခရစိန္တကာနံ ဥာဏဝေဂ္ဂေ သမ္ပယုတ္တဒုဗ္ဗိဒေါ ဟု မိန့်၏။ အဘိက္ကမေ ထေ ပုစ္ဆ, သာနံ ထေ ပုစ္ဆိ ခဲ့ရ ဗုဒ္ဓေ လိုင် ထာသဒ္ဒါ ပဒမာ လာစည်၌ နာသံ, ထာသံ, ထာနံ, ဆာသံ ဟု နံဝိဘတ်အရာ လေးရပ်စင်ထား၏။ သာနံကို တသ္မိ အာပစ္စည်း နံဝိဘတ် (တသ္မိကို သပ်ပြု, နံဝိဘတ်ကို သံမပြုပဲ) ဖြင့် ရှေ့ပြီးစီရင်လိုက်၏။

အရှင်ဝဏ္ဏလိက လျှောက်ထားပြီ။ ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိ။ တံ၊ ကို။ အတ္ထာ၊ သည်။ သီလတော၊ အားဖြင့်။ နော ဧစ ဥပဝဒတိ ကိရ၊ အကယ်၍မစွမ်းစွဲပဲရှိခြားအုံ။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ သင်၏။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ကိုဌ၊ အဘယ်နည်း။ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ ကော စ၊အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အယံ၊ တပည့်တော်သည်။ စိရပဋိကော၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလကိုစွဲ၍ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလမှစ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုကာမော၊ ချဉ်းကပ်လိုပါ၏။ အယံ၊ တပည့်တော်သည်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အားအစွမ်းဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမေယျံ၊ ချဉ်းကပ်နိုင်ရုံ၏။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်၌။ တာဝတိကာ၊ ထိုမျှလောက်သော။ ပလမတ္တာ၊ အားအစွမ်းမျှသည်။ နတ္ထိ စ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်ဝဏ္ဏလိက လျှောက်ပြီ။

ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိ။ အလံ၊ မသင့်။ ဒိဋ္ဌေန၊ ဖူးမြင်အပ်သော။ဣမိနာ ပူတိကာယေန၊ ဤပုပ်သော ကိုယ်ဖြင့် ၁။ တေ၊ သင့်အား။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအုံ့နည်း။ ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိ။ ယော ခေါ၊ အကြင်သူသည်။ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို။ ပဿတိ၊ (ဉာဏ်ဖြင့်) မြင်၏ ၂။ သော၊ ကိုသူသည်။ မံ၊ (လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကို ရှုခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အရဟံ စသော

၁။ ပူတိကာယေနာတိ အတ္တနော သုဝဏ္ဏစေတိယံ ကာယံ ဘဂဝါ ရုပေ ဝုဋ္ဌေ ဧဝမာဟ။ ဌ။ ဘုရားရှင်သည် မိမိ၏ကိုယ်ကို ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းသော အဆင်းရှိပါသော်လည်း အပြစ်ဃိုတတ်သော အနက်သဘောအရ ပူတိကာယဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၎င်းမကတိကိုယ်ကို မ်ိသစကျွေးခြင်း ရှမ်းနေရွံ့မှုခြင်း အကျိုးမရှိဟု မိန့်တော်မူလို ရင်းဖြစ်၏။

၂။ ယော ခေါ ဝဏ္ဏလိ ဓမ္မန္တိ ဣဒ ဘဂဝါ "ဓမ္မကာယော ခေါ မဟာရာဇ တထာဂတော" တိ ဝုတ္တံ ဓမ္မကာယတံ ဒဿေတိ၊ နဝဝိဓော ဟိ လောကုတ္တရဓမ္မော တထာဂတဿ ကာယော နာမ။ ဌ။ သတ္တုဂုဏသာဓိဂုံ နာမ နဝဝိဓလောကုတ္တရဓမ္မာဓိဂမမူလန္တိ ကတ္မာ ဝုတ္တံ နဝဝိဓော ဟိ။ပ။ ကာယော နာမတိ၊ ယထာ သတ္ထာနံ ကာယော ပဋိသန္ဓိမူလကော။

ယော ခေါ ဝဏ္ဏလိ ဓမ္မံ ဓမ္မပြင့် ဤအရာ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် "ဓမ္မကာယော ခေါ မဟာရာဇ တထာဂတော"ဟု မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သော ဓမ္မကာယ၏အမြစ်ကို ပြတော်မူ၏။ မှန်၏။ ကိုးပါးအပြားရှိ သော လောကုတ္တရာတရားသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်မည်၏ဟု အဌကထာ၌ မိန့်ဆိုသောကြောင့် "ယော ခေါ ဝဏ္ဏလိ ဓမ္မံ ပဿတိ၊ သော မံ ပဿတိ။ ယော မံ ပဿတိ၊ သော ဓမ္မံ ပဿတိ။ ဓမ္မံ ဟိ ဝဏ္ဏလိ ပဿန္တော မံ ပဿတိ။ မံ ပဿန္တော ဓမ္မံ ပဿတိ"တို့၌ ဓမ္မံအရနှင့် မံအရ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးချည်းလောက်ရပည်။ ဤဥဒေါ်ဆုံ—ဓမ္မံအရ နဝဝိဓလောကုတ္တရဓမ္မ, မံ အရ တထာဂတကာယ ရသော်လည်း နဝဝိဓလောကုတ္တရ ဓမ္မနှင့် တထာဂတကာယ အတူတူပင်ဖြစ်၏။ တုပ်ပ္ပာ 'ဓမ္မကာယော ခေါ မဟာရာဇ တထာဂတော....ဘုရား ရှင်သည် ဝါ-ဘုရားရှင်ကိုယ်သည် လောကုတ္တရာကိုးပါးတရားအပေါင်းတည်း'ဟု ဆိုသဖြင့် ဘုရားကိုယ်နှောတော် နှင့် လောကုတ္တရာကိုးပါးတရား အတူတူဟု ဆိုရာရောက်၏။ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်သည်ကား မဂ်ဗိုလ်နိမ္မာန်ဟူသော လောကုတ္တရာတရားမဖြစ်နိုင်၊ သို့သော် ဘုရားရှင်၏ အရဟံစသောဂုဏ်တို့ဖြင့် ထုတ်အပ် သော ကိုယ်တော်ကို ဥာဏ်စကျွေးဖြင့် ရှုမြင်သောသူသည် မဂ်ဗိုလ်နိမ္မာန်ဟူသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကိုရနိုင်၏။ ယင်းသို့ (သတ္တဝါတို့၏ကိုယ်နှောသည် ပဋိသန္ဓေဟူသော ဆင်ကြောင်းရှိသကဲ့သို့) ဘုရားရှင်ကိုယ်နှောက မိမိကို

ဂုဏ်တို့ကြောင့် ထုံးအပ်သော) ငါဘုရား (ကိုယ်) ကို။ ပဿတိ၊(ဉာဏ်ကြောင့်) ရှုမြင်သည်မည်၏။ ယော၊ သည်။ မ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ မေ့၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ဝဏ္ဏလီ၊ ဝဏ္ဏလီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ မေ့၊ ကို။ ပဿန္တော၊ ရှုမြင်သူသည်။ မ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ မ၊ ကို။ ပဿန္တော၊ သည်။ မေ့၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။

(တံ ကိ သည်သည် ဝဏ္ဏလီ၊ ရှေ့ နိစ္စံ ဝါ မှစ၍ ပဇာနာတိတိ အထိ အနုတ္တလက္ခဏာသုတ် စာပိုဒ် ၅၉-၌ ရေးခဲ့ပြီး)

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဝဏ္ဏလိ ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓမိနာ ဩဝါဒေန၊ ဤ အဆုံး အမပြုင့်။ ဩဝဒိတ္တာ၊ ဆုံးမတော်မူပြီး၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋော ပဗ္ဗတော၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲကြွတော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဏ္ဏလိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အစ်ရပဏ္ဍိတ္ထေ၊ မကြာမီ ဖဲကြွတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဖဲကြွ၍ မကြာမီ။ ဥပဇ္ဈာယေ၊ အလုပ်အကျွေးရဟန်းတို့ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဟေ၊ လာကြကုန်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မဇ္ဈဏ်၊ ညောင်စောင်း ငယ် သို့။ အာရောပေတ္တာ၊ တင်၍။ ယေန၊ ၌။ ဗုဒ္ဓသီဟပဿ၊ ဗုဒ္ဓသီဟတောင်နံပါးသည်။ ကာဠသိလာ၊ ကျောက်ညိုပေါ်၌ ဆောက်ထားအပ်သော ကျောင်းသည်။ (ကာဠသိလာတိ ကာဠသိလာ-ဝိဟာရော။ ဌ။ ကာဠသိလာယံ ကတဝိဟာရော ကာဠသိလာဝိဟာရော။ ဌ။) (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမထ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့ရှိအပ်သောသူသည်။ ကထံ ဟိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အန္တရယရေ၊ အိမ်တွင်း၌။ (အိုးထိန်းသည်၏ တဲအိမ်၌။) ကာလံ၊ အတွေ့အကိုပမ်ချခြင်းကို။ ကတ္တုံ၊ ပြုကိုက်၏ဟု။ မညေယျ နာမာတိ၊ မှတ်ထင်ဆုံးနည်း"ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုအလုပ်အကျွေး ရဟန်းတို့သည်။ "ဧဝမာဝုသော တိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်"ဟု။ အာယသ္မတော ဝဏ္ဏလိဿ၊ အရှင်ဝဏ္ဏလိ၏ကားကို။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ရှေးရှုနာယူ၍။ ဝါ၊ ထန်ခံ၍။ အာယသ္မန္တံ ဝဏ္ဏလိ ၊ ကို။ မဇ္ဈဏ်၊ သို့။ အာရောပေတ္တာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဗုဒ္ဓသီဟပဿ၊ သည်။ ကာဠသိလာ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ၁ သု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဋ္ဌ ရတ္တိ ၊ ထို ညဉ့်ပတ်လုံးဌင်း။ တဋ္ဌ ဒိဝါဝသေသံ၊

ဉာဏ်ကျွေးကြင့် ရှုမြင်သူတို့ ပက်ဒိုယ်နီဗွာန်ရခြင်း အာကြောင်းရင်းမှီခိုသောကြောင့် ကာရဏာပစ္စယာအားဖြင့် ကိုယ်ရှာကို ထောက္ကဏ္ဍရုပမှကာယဟု ဆိုရလေသည်။ ထိုကြောင့် ဦးကာ "သတ္တု ဂုဏသရီရံ နာမ။ပ။ ပဋိသန္ဓိ-မုဏကော"ဟု မိန့်သည်။

ဤပြစ်ရုကား "ကိုးပါးအပြားရှိသော ထောက္ကဏ္ဍရုတရုးကို ဉာဏ်ကျွေးကြင့် ရှုမြင်သူသည် ၎င်းတရုးတို့ကို ရှုခြင်းအကြောင်းမှီသည်ကြင့် ငါဘုရား၏ အရယ်စသောဂုဏ်တို့ကြင့် ထုံးအပ်သည့်ကိုယ်ကို ဉာဏ်ကျွေးကြင့် ရှုမြင်သည် မည်၍, ငါဘုရားကိုယ်ကို ရှုမြင်သူကလည်း ထိုတရုးကို ရှုမြင်သည်မည်ပေ၏"ဟု အပြန်အလှန်မိန့်ခတော်မူသည်။ ထိုသို့ရင်းကား—တရုးကိုရှုလျှင်လည်း ငါဘုရားကိုရှုရုံရောက်၍ ငါဘုရားကိုရှုလျှင်လည်း တရုးကိုရှုရုံရောက်၏။ အကြောင်းမှာ-ထောက္ကဏ္ဍရုတရုးကို ဉာဏ်ကြင့်ကြင်အောင် အားထုတ်မှုနှင့် ငါဘုရားဂုဏ်တော်ကို ဉာဏ်ကြင့်ကြင်အောင် အားထုတ်မှုသည် အတူတူကြစ်သောကြောင့်တည်း။

ထို့ကြောင့် "ဘုရား၏ဂုဏ်ကို အာရုံပြု ဌာနဗျိုဟလို တရုးကိုသာ အားထုတ်ဘို့လို၏၊ တရုးအားထုတ်ဘို့ မလို။ ဘုရား၏ဂုဏ်ကိုသာ အာရုံပြု ဌာနဗျိုဟလို၏" ဟူသော ဆင်ခြေတက် တပက်သတ် အယူသည်မှုကို ရှောင်ရှားခြင်းငှါ ရှမ်းနိုင်ထုသတည်း။

ထိုကြောင်းကျန်သော နေ့ပတ်လုံးရင်း။ ဂိုဏ်ကုဋဋ္ဌ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဒေ၊ နှာ်ယောက်ကုန်သော။ ဒေဝတာဘယာ၊ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာတို့သည်။ (ဒေဝတာတိ သုဒ္ဓါ-ဝါသဒေဝတာ။ ဋီ။) အဘိက္ကန္တာယ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော။ (တယဉ္စည်းသည် တဗ္ဗ ပဗ္ဗည်း၏အနက်၌သက်၏။) ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂိုဏ်ကုဋ္ဌံ၊ ဂိုဏ်ကုဋ္ဌတောင်ကို။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံလောက်နီးနီး။ (ကေဝလပုဒ် ကပ္ပပစ္စည်း။ ဤသံဌိနအနက်၌သက်။ မောက်နိဿယ-နှာ-၆၆၅။) ဩဘာသေတ္မာ၊ ထွန်းလင်းစေပြီး၍။ ပ။ အဌံသု၊ တည်ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဖို့၌။ ဌိတာ ခေါ်၊ တည်သော။ ကော၊ တယောက်သော။ ဒေဝတာ၊ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိမည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိမောက္ခာယ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂ ဝိမောက္ခအကျိုးငှါ။ (ဝိမောက္ခာယာတိ မဂ္ဂဝိမောက္ခတ္ထာယ။ ဋီ။ မဂ္ဂဝိမောက္ခတ္ထာယာတိ အဂ္ဂမဂ္ဂ ဝိမောက္ခာဓိဂမာယ။ ဋီ။) စေတေတိ၊ စေ့ဆော်အားထုတ်၏" ဟုသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ အပရာ၊ တပါးသော။ ဒေဝတာ၊ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သော ဟိ၊ ထိုဝဏ္ဏလိရဟန်းသည်။ သုဝိမုတ္တော (အရဟတ္တလေဝိမုတ္တိဖြင့်) ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိမုစ္စိဿတိ နု နာတိ၊ လွတ်မြောက်လိမ့်ယောင်တကား" ဟုသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တာ ဒေဝတာယော၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာတို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ်၊ ဤစကားကို။ ဝတ္တာ၊ လျှောက်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ"သု၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘုဂဝါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ထေ၊ လာကြကုန်။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဝဏ္ဏလိ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမထ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဝဏ္ဏလိ" ဘိက္ခုံ၊ ကို။ 'အာဝုသော ဝဏ္ဏလိ၊ ငါ့ရှင်ဝဏ္ဏလိ။ တုံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ရင်း။ ဒ္ဝိန္နဉ္စ ဒေဝတာနံ၊ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာနှစ်ယောက်တို့၏ရင်း။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတံ၊ နားထောင်ဦးလော့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဗုမ် ရတ္တိ"၊ ဤညဉ့်၌။ ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန် သော။ ဒေဝတာယော၊ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာတို့သည်။ ပ။ ဝိမုစ္စိဿတီတိ၊ လွတ်မြောက်လိမ့်ယောင် တကားဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝဏ္ဏလိ၊ ငါ့ရှင်ဝဏ္ဏလိ။ ဘဂဝါ စ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း။ ထံ၊ သင့်ကို။ ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိ။ မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဝဏ္ဏလိ၊ ဝဏ္ဏလိ။ မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ တေ၊ သင်၏။ အပါပကံ၊ မယုတ်မာသော။ ဝါ၊ ကောင်းသော။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ဘာဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ အပါပိကာ၊ မယုတ်မာသော။ ဝါ၊ ကောင်းသော။ ကာလကိရိယာ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍။ ဧတံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ မိန့်တော်မူ၏" ဟု။ ဧတံ၊ သို့။ ဝဒေထာတိ၊ ဆိုကြကုန်လော့" ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ထေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ ဝဏ္ဏလိ"၊ ကို။ "သုဘာဝုသော။ပ။ ဒေဝတာနန္တိ၊ ဒေဝတာနံ"ဟုသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဏ္ဏလိ၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယေ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ထေ၊ လာကြကုန်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မဗ္ဘဏာ၊ ညောင်

စောင်းငယ်မှ။ ဩရောပေထ၊ ဘုပါကုန်လေ့။ မာဒီသော၊ ငါကဲ့သို့ ရွှေအယ်သောသူသည်။ ကထံ ဟိ၊ ဃဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဥစ္စေ၊ မြင့်သော။ အာသဇနေ၊ နေရာဝယ် ၌။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ တသ္မာ ဘဂဝတောဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမဩဝါဒကို။ သောတဗ္ဗံ၊ နာယူထိုက် ၏ဟု။ မညေယျ၊ နဘမာတိ၊ မှတ်ထင်ရာဆုံးနည်း”ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ မြေဝယ်ပြီ။

တေ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ ဝဏ္ဏလိ ံ၊ ကို။ မဟ္ဓကာ၊ ညောင်စောင်းယေပေါ်မှ။ ဩရောပေသုံ၊ ချကုန်ပြီ။ (ဣမံ အာဝုသောမှ ကာလကိရိယာတိ အထိ ပေးမြ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ “ဘန္တေ၊ ထား။ ဝဏ္ဏလိ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝန္ဒထိတိ၊ ရှိခိုး၏”ဟု သော။မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ဘဂဝတောဝ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဒထ၊ ရှိခိုးကြပါကုန်လေ့။ “ရှပ်၊ ရှပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့် တော်သည်။ တံ၊ ထိုမမြဲသောရှပ်ကို။ နဝ ကခ်ါမိ၊ ယုံမှားမရှိ အမှန်သိ၏။ ယံ၊ အကြောင်းရှပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော ရှပ်ကို။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲဟူ၍။ နဝ ဝိစိကိစ္ဆာမိ၊ တွေးတော မရှိ အမှန်သိ၏။ ယံ၊ အကြောင်းရှပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်တတ်သော သဘောရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမမြဲ ဆင်းရဲသောရှပ်၌။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဆန္ဒော ဝါ၊ လိုချင်ခြင်းသည်၎င်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်၎င်း။ ပေမံ ဝါ၊ ချစ်ခြင်းသည်၎င်း။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ နဝ ဝိစိကိစ္ဆာမိ၊ တွေးတောမရှိ အမှန်သိ၏။ (ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ် တို့၌လည်း ဤနည်းပေး။) နဝ ဝိစိကိစ္ဆာမိတိ၊ တွေးတောမရှိ အမှန်သိ၏”ဟု၍။ ဝေဒေ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေထ၊ လျှောက်ပါလေကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်ဝဏ္ဏလိက ပြောဆိုပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ပဏ္ဍိတ ံသု၊ ဗဟုသုတကုန်ပြီ။ အတ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဏ္ဏလိ၊ သည်။ တေသု ဘိက္ခူသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အစိရပက္ကန္တေသု၊ ဗဟုသုတကုန်၍ မကြာမီ။ သတ္ထာ၊ ထား၏။ အာဟရေသိ၊ ဆောင်ယူ(လည်ပြတ်-သတ်)လေပြီ”။

အတ ခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည် ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ “ဝဏ္ဏလိ ဘန္တေ ။ပ။ နဝ ဝိစိကိစ္ဆာ-မိတိ၊ နဝ ဝိစိကိစ္ဆာမိ” ဟုသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ကုန်ပြီ။

အတ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာယာမ၊ လာ, သွားကြကုန်စို့။ ယေန၊ ၌။ ဣသိဂိလိပဿ၊ ဣသိဂိလိတောင်နံပါးသည်။ ကာဠသိလာ၊ ကျောက် ညိုပေါ် ၌ ဆောက်ထားအပ်သောကျောင်းသည်။(အတ္ထိ၏။)တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ချဉ်းကပ် ကုန်အံ့။ ယတ္ထ၊ ယင်းဣသိဂိလိတောင်နံပါး ကျောက်ညိုပေါ် ၌ ဆောက်ထားအပ်သော ကျောင်း၌။ ဝဏ္ဏလိနာ၊ ဝဏ္ဏလိမည်သော။ ကုလပုတ္တေန၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ သတ္ထာ၊ ထား၏။ အာဟ-ရိတန္တိ၊ ဆောင်ယူ (လည်ပြတ်-သတ်)အပ်ပြီ” ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊

၁။ အရှင်ဝဏ္ဏလိသည် ရဟန္တာဟု မှတ်ထင်နေရာ ဆင်းရဲဝေဒနာနှိပ်စက်လွန်းသဖြင့် လည်တံကို ထားဖြင့် လိုးသတ်သောအခါ ဆင်းရဲဝေဒနာအားကြီးလှမှ ပုထုဇဉ်မှန်းသိ၍ မူလစိတ်ပြန်းနေကျ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သုံးသပ် ဆင်ခြင်၍ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးလျှင် ကွယ်လွန်လေသည်။ ၎င်းအရှင်ဝဏ္ဏလိမှာ ရဟန္တာ၏ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ၁၉ ပါးလုံး မရနိုင်၊ ထားဖြင့် ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ရိုး ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ၁၀ပါး - ၂၀ပါး မချွတ်ရနိုင်ကြောင်း အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသည်။ ဋီကာ၌ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ၁၀ပါး - ၂၀ပါး ရသည်ဟု ဆိုသည်ကား “သဘာဝအားဖြင့် မချွတ်ရနိုင်ကြောင်း”ဆိုခြင်းမျိုးသည်။ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တို့သည် တိုတိုမက်မှ ထရာ၌ ဖြစ်ကြ ကုန်၏။၁၀ပါး - ၂၀ပါး ဂဏန်းတပ်၍ ဆိုလိုက်ခြင်းမှာ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ရနိုင်ကြောင်း သိရန်ဆိုသည်ဟု မိန့်၏။

တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားထံ၏ ဧကာဝေါကို။ "ဝေ၊ ဘဂ္ဂဝတိ ဧဝါ၊ မှန်ပါအရှင်ဘုရား" ဟု။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။ အထ ဧဝါ၎ဉ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္မဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ ဝဏ္ဏလိ၊ အရှင်ဝဏ္ဏလိကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးဟုသာလျှင်။ မဒ္ဒကေ၊ ညောင်စောင်းယယ်ပေါ်၌။ ဝိဝတ္တကမ္မံ၊ ပြန်လည်သော ပခုံး (ဦးခေါင်း)ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေသမာနံ၊ လဲလျောင်းနေသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ဧဝါ၊ မြင်တော်မူပြီ။[1]

တေန ဧဝါ ပန သမယေန၊ဌ။ ဓုမာယိတတ္တံ၊ အခိုး (တိမ်)ကဲ့သို့ပြူသည်၏ အဖြစ်သည်။ တိမိ-ရုယိတတ္တံ၊ အမိုက်မှောင် (တိမ်)ကဲ့သို့ပြူသည်၏ အဖြစ်သည်[2]။ ပုရိမံ ဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်သို့။ ဂစ္ဆ-ထေ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း။ ပစ္ဆိမံ ဒိသံ၊ အနောက်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊သွားသည်သာလျှင်-တည်း။ ဥတ္တရံ ဒိသံ၊ မြောက်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ ဒက္ခိဏံ ဒိသံ၊ တောင်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ ဥဒ္ဓံ ဒိသံ၊ အထက်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ အဝေါ ဒိသံ၊ အောက်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိဝေ၊ တည်း။ အနုဒိသံ၊ ထောင့်အရပ်သို့။ (ထောင့်ဂလေးထောင့်လုံးယူ။) ဂစ္ဆတိ-ဝေ၊တည်း။ အထ ဧဝါ၎ဉ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓုမာယိ-တတ္တံ၊ အခိုး (တိမ်)ကဲ့သို့ပြူသည်၏အဖြစ်သည်။ပ။ အနုဒိသံ၊ထောင့်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ တေ၊ ဤအခိုးအမှောင်ကဲ့သို့ပြူသည်၏အဖြစ်၏ အရပ်ထိုထို သွားနေခြင်းကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပဿထ နောတိ၊ မြင်ကြကုန်သလော" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ မှန်ပါ-အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤသွားနေခြင်းသည်။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာမှုရှိသော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဝဏ္ဏလိဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဝဏ္ဏလိ အမျိုးကောင်းသား၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို။ 'ဝဏ္ဏလိဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ ပတိဋ္ဌိတန္တိ၊ တည်သနည်း' ဟု။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန်ရှာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဏ္ဏလိ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အပ္ပတိဋ္ဌိတေန စ၊ မည်သည့်အရပ်၌မျှ မတည်သော။ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်။ (အပ္ပတိဋ္ဌိတေန ဝိညာဏေန=အပ္ပတိဋ္ဌိတဝိညာဏေ၊ အဘယ်၌မျှမတည်ခဲသော ဝိညာဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သောသည်း ပေး။) ဟရိနိမ္ဗုတော၊ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း ငြိမ်းလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမ၊ ၈။ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ အရှင်ဝဏ္ဏလိသည် ပက်လက်အိပ်လျက် ထားဖြင့်လည်ကိုဖြတ်လိုက်ဘု ကိုယ်ပိုင်းသည် ပကတိပက်လက်-အတိုင်းဖြစ်၍ ဦးခေါင်းမှာ လကျိုနန်ဘေးလည်ကျ၍ တည်ရှိသည်။ ဣရိယာပထ်ကိုလိုတို့သည် မျှားဆေးအားဖြင့် လကျိုနန်တောင်း စောင်းလျက် ကွယ်လွန်ခိုး ထုံးစံရှိကြောင်းအားကြောင့် တိုက်ဝှိ ဦးဝါင်း လကျိုဘက် ခေါင်း လည်နေကြောင်းဆိုကြကုန်၏ ဟု ဘဒ္ဒကတာဒ္ဒ မိန့်၏။

၂။ ဓူမာယိတတ္တန္တိ ဓူမာယနဘာဝံ။ တိမိရုယိတတ္တန္တိ တိမိရုယနဘာဝံ။ ဓူမလေဟကံ ဝိယ တိမိရုဝ-လေဟကံ ဝိယ စဝတိ အတ္ထော။ ၌။ ဓူမာယနဘာဝေါ ဓူမဘာဝရုတာ၊ တထာ တိမိရုယနဘာဝေါ။ ၌။ ဓူမော ဝိယ အာဘရုတိတိ ဓူမာယတိ၊ ဓူမာယကိတိ ဓူမာယိတံ၊ တဿ ဘာဝေါ ဓူမာယိတတ္တံ ဟုပြု။ တိမိရုယိတတ္တံ၌လည်း ဤနည်း။ ဓူမာယိတတ္တန္တိ ဓူမာယိတဘာဝံ။ သဝါဟကမဟာရုသံယုတ်။ ဂုပ်ပြီးပုံကို မောင်-နိဿယ ဟာဒီကတ္ထ-နှာ ၆၃-၅။

၆-အဿဇိသုတ်

၈၈။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ကဿပန္ဒကနိဝါပေ။ပေးမြဲ။)တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အဿဇိ၊ အရှင်အဿဇိသည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာထောဂါရှိ (စွဲကပ်) သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သော ဆင်းရဲဝေဒနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းထန်စွာ နာဖျားသည် ဖြစ်၍။ ကဿပကာထောမေ၊ ကဿပသူဌေးဆောက်လုပ် (လှူဒါန်း) အပ်သော အရံကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။(အထ ခေါ အာယသ္မာ အဿဇိ မှစ၍ ကောစိ ဝိပ္ပဋိသာရောတိအထိ ဝဏ္ဏလိသုတ်နှင့်တူ၏။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ရှေးအခါ၌။ ဂိလညေ၊ နာဖျားသော အခါ၌။ဝါ၊အနာသည်။(သတိ၊ဖြစ်လတ်သော်။)ကာယသခီရေ၊ ကာယသခီရုတို့ကို။ (ထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကို ဟူလို။ ကာယသခီရေတိ အဿာသပဿာသေ။ ဌ။) ပဿမ္ဘေတွာ ပဿမ္ဘေတွာ၊ ငြိမ်းပျောက်စေ၍ ငြိမ်းပျောက်စေ၍။ (ပဿမ္ဘေတ္မာတိ နိရောဓေတွာ။ ဋီ။) ဝိဟရामိ၊ နေ၏။ သောဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ သမာဓိ ၊ (စတုတ္ထဈာန်) သမာဓိကို။ နပ္ပဋိလဘာမိ၊ (ယခု) မရ တော့ပါ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တဿ မယှံ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ တံ သမာဓိ ၊ ထို(စတုတ္ထဈာန်)သမာဓိကို။ အပ္ပဋိလဘတော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ "အဟံ၊ ငါသည်။ နော စဿ ပရိဟာယာမိတိ၊ (သာသနာမှ) မဆုတ်ယုတ်ပဲ ရှိပါစေလော"ဟူသော ။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်အဿဇိကလျှောက်ပြီ။ အဿဇိ၊ အဿဇိ။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်။ သမာဓိသာရကာ၊ သမာဓိသာလျှင် အနှစ်ဟု ခံအောက်မေ့ကြကုန်၏။ သမာဓိသာမညာ၊ သမာဓိသာလျှင် ရဟန်းအပြစ်ဟု အောက်မေ့ကြကုန်၏ ၂။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ တံ သမာဓိ ၊ ထိုသမာဓိကို။ အပ္ပဋိလဘတံ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ "နော စ သု ပရိဟာယာမာတိ၊ (သာသနာမှ)မဆုတ်ယုတ်ပဲ ရှိပါကုန်၏လော"ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူပြီ။

၁။ နော စဿာဟံ ပရိဟာယာမိတိ ကစ္စိ နု ခေါ အဟံ နု ပရိဟာယာမိ။ ဌ။ နော စ သ္မာဟန္တိ နော စ သု အဟံ။ ဋီ။ ဤ ဌ ရှိတို့တွင် ရှိပြင့် ပုဒ်ဖြတ်၍ သု-နိပါတ်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာ ပြ၏။ ဌ-ဖြင့် စ-နှင့် သု-နိပါတ်တို့ကို ကစ္စိ နု ခေါ်-ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ပင် သံသယအနက်ဟောဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြ၏။ ဘုတမိတံ နောဿုတံ ဘိက္ခဝေ ကခ်ေတော ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိစိကိစ္ဆာ(မ ၁-၃-၂၆)စသည်၌ကဲ့သို့ပင် မှတ်အပ်၏။ ထိုကြောင့် ဿာဟံ-ကို စ+ဣဿ+အဟံ-ဟူ၍ဝင်း စဿု-ကို စ+အဿု-ဟူ၍ဝင်း ပုဒ်ဖြတ်ပြီးလျှင် အဿ အဿု-တို့ကို ကြိယာဝုဒ်ဟု ယူ၍ နော ဧစ အဿ၊ အဂယ်၌ သမာဓိမပြစ်ကြောင်းအံ့။ နော ဧစ အဿု၊ အဂယ်၌ သမာဓိတို့သည် မပြစ်ကုန်ကြောင်းအံ့- ဟူ၍ အနက်မပေးသင့်။ ဌ-ရှိတို့နှင့်အညီ အထက်ပါအတိုင်း သံသယအနက်သာ ပေးသင့်သည်။

၂။ သမာဓိ ဧဝ သာရော ဧတေသန္တိ သမာဓိသာရကာ-ဟု ဝေနေတ္တပ္ပဋိ၌ သမာဓိသာရကာ၊ သမာဓိလျှင် အနှစ်သာရရှိကုန်၏ဟု အနက်ပြန်သင့်သော်လည်း သမာဓိ ဟောဝ သာရဿ သာမညဿ မညန္တိ ဟူသော ဌ-နှင့် အညီ အထက်ပါအနက်ကို အဓိပ္ပါယတ္ထ ဟု ယူအပ်၏။ သို့မဟုတ် သမာဓိ ဧဝ သာရောတိ ဧတေ မညန္တိတိ သမာဓိသာရကာ-ဟု ပဌမာ ဗဟုဗ္ဗီဟိ သော်လည်း၊ သမာဓိ ဧဝ သာရောတိ မတိ ဧတေသန္တိ သမာဓိသာရကာ-ဟု ဌ-တိနှင့် မတိပုဒ်ကြောသော ဆဋ္ဌီ ဗဟုဗ္ဗီဟိသော်လည်း ကြံအပ်၏။ သမာဓိသာမညာ၌လည်း နည်းတူပင်။ မယှံ ပန သာသနေ နု ဝေ သာရံ၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂဖလာနိ သာရံ၊ဌ။ ဝေန္တိ သမာဓိမတ္တသာရံ၊ သီလမတ္တ ပန ဝတ္ထုမ္ဘမေ နတ္ထိ။ ဋီ။ မြတ်စွာဘုရားသာသနာ၌ အနှစ်တရားကား ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တို့တည်း။ သမာဓိ တရားမျှနှင့် သီလတရားမျှဖြင့် ရောင့်ရဲမနေရာ၊ ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ရောက်မှ အနှစ်သာရနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ဌ-ရှိ တို့၌ မိန့်လိုရင်းပြစ်၏။

(တံ ကိ ံ မညသိ အာဘဇ်။ပ။ ဗုဒ္ဓတ္တာယာတိ ပဇာနာသိ။ ဝေးမြဲ။) သော၊ ထို(ရဟန္တာ) ရဟန်းသည် ?။ သုဝံ ဂဝနံ၊ သုခဝေဒနာကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ ဘုကယ်၍ ခံစားပြီးအုံ။ သာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ ဃနိစ္စာတိ၊ မမြဲဟု။ ပဇာနာသိ၊ သိ၏။ အနဇ္ဈောသိတာတိ၊ မျှော်မတော် စွဲလမ်းဘွယ်မရှိဟု။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အနာဘိနန္ဒိတာ၊ လွန်စွာနှစ်သက်ဘွယ်မရှိဟု။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို?။ပ။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ ထို(ရဟန္တာ)ရဟန်းသည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အုံ။ နံ၊ ထိုသုခဝေဒနာကို။ ဝိသံယုတ္တော၊ သံယောဇဉ်နှင့်မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ပ။ သော၊ ထို (ရဟန္တာ) ရဟန်းသည်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ကိုယ်လျှင် အဆုံးစွန် အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမီတိ၊ ခံစား၏ဟု။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ အသက်လျှင် အဆုံးစွန် အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ ဝေဒယာမီတိ၊ ခံစား၏ဟု။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ပျက်စီး သည်မှ။ (ဤနေရာ၌ မ-၃-၂၅၄၊ နှာ စာပိုဒ် ၃၄-၌ ပရိမရဏာပါသည်။) ဇီဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်ကုန်ခမ်းသည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ဣဓေव၊ ဤတဆဲနှစ်ပါးသော အာယတနတို့၌သာလျှင်။ သဗ္ဗဝေဒယိတာနိ၊ အလုံးစုံသော ဝေဒနာတို့သည်။ အနဘိနန္ဒိတာနိ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍?။ သီတီ ဘဝိဿန္တိ၊ ငြိမ်းပျောက်ကုန်လတ္တံ့ဟု။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာသဘိ၊ အာသဘိ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာကို ပေးတော်မူအုံ။ တေလဉ္စ၊ ဆီကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝဋ္ဋဉ္စ၊ မီးစာကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တေလပ္ပဒီပေါ၊ ဆီမီးရောင်သည်။ ဈာယေယျ၊ တောက်လောင်ရာ၏။ တဿေव တေလဿ စ၊ ထိုဆီ၏သာလျှင်ဌင်း။ တဿာယေव ဝဋ္ဋိယာစ၊ ထိုမီးစာ၏ သာလျှင်ဌင်း။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ (ဤ၌လည်း ယခင် မ ၃-၌ အညသာ စ

၁။ အတသ် တိပရိဝဋ္ဋဒေသနာဝသာနေ အရဟတ္တံ ပတ္တသာ သတာတဝိဟာရံ ဒေသေန္တော သော သုခံ စေ ဝေဒနံ ဝေဒယတီတိ အာဒိမာဟ။ ၌။ ဖွယ် နိဗ္ဗံ ဝါ အဝ ဗုဒ္ဓတ္တာယာတိ ပဇာနာတိ အထိ တိပရိဝဋ္ဋနေ ဒေသနာအဆုံး၌ အရှင်အာသဘီရဟန္တာဖြစ်၍ ဝင်းထွေးရှင်အသင်ရဟန္တာအား သတာတဝိဟာရမှခေါ်"သော သုခံ" စသော ဒေသနာတော်ကို ဆက်လက်ဟောတော်မူသည်။

၂။ ဤအရာတွင် သုခဝေဒနာ၌ နှစ်သက်မှုဖြစ်တတ်၍ "မနှစ်သက်အပ်"ဟု သိခြင်းသည် အင့်ဝလျှာ်၏။ ဒုက္ခဝေဒနာ၌ နှစ်သက်မှုမဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ၎င်းကို "မနှစ်သက်အပ်"ဟု သိခြင်းသည်ကား မထူးခြား ဟု မှတ်ထင်တတ်၏။ အမှန်မှာ ဒုက္ခရောက်သောအခါ ဒုက္ခမဖြစ်လျှင်ကောင်းမှာသဲဟု သုခကို တောင့်တသည်၊ ထိုသုခကို တောင့်တခြင်းသည်ပင် ဆင်းရဲဒုက္ခကို တောင့်တခြင်း နှစ်သက်ခြင်း မည်ပေ၏။ မှန်၏၊ သုခကို တောင့်တမှုသည် သုခမှပြောင်းလဲသောအခါ ဒုက္ခဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် ဖြစ်ပေါ်မည့် ထိုဒုက္ခ၌ နှစ်သက်မှု ဖြစ်ရလေ၏။ ထို့ကြောင့် သုခဝိပရိဏာမဒုက္ခ၊ တဘွာ သုခံ အဘိနန္ဒန္တော အတ္ထတော ဒုက္ခံ အဘိနန္ဒတိ နာမ ဟု ဋီကာ ပိုဒ် ပိန်၏။ ထို့ကြောင့် "ဒုက္ခဝေဒနာကို လွန်စွာ မနှစ်သက်အပ်ဟု သိ၏"ဟု ဟော တော်မူသည် ဟူလို။

၃။ အနဘိနန္ဒိတာနိတိ တဏှာဒိယိ နှ အဘိနန္ဒိတာနိ။ ဗုတိဝုတ် ၌၊ ၁၅-နှစ်သက်တတ်သော ထဏှာစသည် ထို့ကြောင့် မနှစ်သက်အပ် မစဲ့လမ်းအပ်ဟု ဆိုလို၏၊ နှစ်သက်ဖွယ်မရှိကာမျှကြောင့်ဟူ၏ကား မယူအပ်။ ထိုသို့ ဟု လျှင် ဝေဒနာဟူသမျှသည် နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသည်သာဖြစ်သောကြောင့် ပဋိုလ်တိုင်း၏သန္ဓာန်၌ ထိုဝေဒနာတို့ သည် ငြိမ်းပျောက်လေကုန်ရာ၏။

အနုပဟာဏ ပါ၏။) အနာဟာရော၊ အကြောင်းမရှိသည် ဖြစ်၏။ နိမ္မာယေယျ၊ ငြိမ်းဖွယ်၏။ အဿတိ၊ အဿင်။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဣတ္ထာသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ (ရဟန္တာ) ရဟန်းသည်။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ မိန့်တော်မူ၏။

(ဣတ္ထိသုတ် သော သုခံ စေ-မှစ၍ ဆုံးသည်တိုင်အောင် ဝါကျများသည် ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော် ဝေတုရိဘင်္ဂသုတ် နှာ ၂၅၄၊ စာပိုဒ် ၃၈၄-၃၈၅-တို့နှင့် တူ၏။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ခေမကသုတ်

၈၉။ ဧကံ သမယံ၊ ဘဂ္ဂေသု။ သမ္ဘုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ထေရာ ဘိက္ခူ၊ မထေရ်တို့သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာသူဌေး ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းအပ်သော အရံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေထိုင်ကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ခေမကော၊ အရှင်ခေမကသည်။ ပဒရိကာရာမေ၊ ပဒရိကာရုံကျောင်း၌။ အာပဗာဓိကော၊ အနာရောဂါကို (စွဲကပ်)သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သော ဆင်းရဲရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းထန်စွာ ဖျားနာသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ထေရာ ဘိက္ခူ၊ မထေရ် ရဟန်းတို့သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝุฏฐิตา၊ ထလာကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာယသ္မန္တံ ဒါသကံ၊ အရှင်ဒါသကကို။ "အာဝုသော ဒါသက၊ ငါ့ရှင် ဒါသက။ ဟေ၊ လာလော့။ တုံ၊ သင်သည်။ ယေန၊ ၌။ ခေမကော ဘိက္ခု၊ ခေမကရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်လော့။ ဥပသင်္ကမိတာ၊ ၍။ ခေမကံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ 'အာဝုသော ခေမက၊ က။ ထေရာ၊ ထေရ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ 'ကစ္စိ တေ။ပ။ နော အဘိက္ကမောတိ၊ နော အဘိက္ကမော'ဟု။ ဧवं၊ သို့။ အာဟံသုတိ၊ ဆိုကုန်၏'ဟူ၍။ ဧवं၊သို့။ ဝဒေဟိတိ၊ ဆိုချေလော့"ဟု။ အာမန္တေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ (ကစ္စိ တေ-စသည်၏ အနက်ကို ဝက္ကလိသုတ် စာပိုဒ် ၇၇-အစ၌ရှု။ ဧवောဝုသောတိ ခေါ-မှ အထ ခေါ အာယသ္မာ ဒါသကောပ။ နော ပဋိက္ကမောတိ-အထိ လွယ်ပြီ၊ အရှင်ဒါသက-က မထေရ်တို့စကားကို အရှင်ခေမကအား ပြောပြ၍ ဤရှင်ခေမက၏ မကျန်းမာ ကြောင်းပြောစကားကို မထေရ်တို့အား ပြန်ပြောသည်။) အာဝုသော ဒါသက၊က။ ဟေ၊လော့။ တုံ၊ သည်။ပ။ ခေမကံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "အာဝုသော ခေမက၊ က။ ထေရာ၊ တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ 'အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေ ပဉ္စ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ ဝุตฺตา၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ် ငါးပါးတို့နည်း။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်းတည်း။ အာယသ္မာ ခေမကော၊ သည်။ ဣမေသု ပဉ္စသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ဤငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တို့တွင်။ ကိံ၊ တစုံတခုသောခန္ဓာကို။ အတ္တံ ဝါ၊ အတ္တဟုငင်း။ အတ္တနိယံ ဝါ၊ အတ္တ၏ ဥစ္စာဟုငင်း။ (အတ္တ-ယန္တိ အတ္တနော ပရိက္ခာရဧวตํ။ ဌ။ အတ္တနိယန္တိ ဒိဋ္ဌိဂတိကပရိကပ္ပိတဿ အတ္တနော သန္တကံ။ ဌီ။) သမနုပဿတိတိ၊ ရှုသလော'ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟံသုတိ၊ ဆိုကုန်ပြီ"ဟု။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုချေလော့။

(ဧवောဝုသောတိ ခေါ မှ အထ ခေါ အာယသ္မာ ဒါသကောပ။ နှ ကိဉ္စိ အတ္တံ ဝါ အတ္တနိယံ ဝါ သမနုပဿာမိတိအထိ လွယ်ပြီ။ အရှင်ဒါသကက မထေရ်တို့၏စကားကို အရှင်ခေမကအား ပြောပြ၍, ဘဝန်အရှင်ခေမက၏ မရှုကြောင်းပြောစကားကို မထေရ်တို့အား ပြောပြပြန်သည်။)

အာဝုသော ဒါသက၊ က။ ဟေ၊ လော့။ တ္ပံ၊ သင်သည်။ပ။ ဝေမဇ္ဈံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "အာဝုသော ခေမက၊ က။ ထေရာ၊ တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ 'အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ပ။ အာယသ္မာ ခေမကော၊ သည်။ ဣမေသု ပဉ္စသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့တွင်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ခန္ဓာကို။ အတ္တံ ဝါ၊ အတ္တဟုဝုင်း။ အတ္တနိယံ ဝါ၊ အတ္တ၏ဥစ္စာဟုဝုင်း။ နော စေ ကိဉ္စိ သမနုပဿတိ၊အကယ်၍ မရှု သတတ်ဟု ပြောကြားအံ့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ အာယသ္မာ ခေမကော၊ သည်။ အရဟံ၊ ပုဗ္ဗော အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ ခီဏာသဝေါတိ၊ အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာတည်း'ဟု။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသူတိ၊ ဆိုကုန်ပြီ"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုချေဦးလော့။

(ဝေမာဝုသောတိ ခေါ မှ တေနဟာယသ္မာ ခေမကော အရဟံ ခီဏာသဝေါတိ အထိပေးမြဲ။ အရှင်ဒါသက-က အရှင်ခေမကအား ပထေရ်တို့စကားကို ပြောကြားခြင်းဖြစ်သည်။)အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမေသု ခေါ ပဉ္စသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့တွင်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောခန္ဓာကို။ အတ္တံ ဝါ၊ အတ္တဟုဝုင်း။ အတ္တနိယံ ဝါ၊ အတ္တ၏ ဥစ္စာဟုဝုင်း။ နု သမနုပဿာမိ၊ မရှုပါ။ အရဟံ၊ သော။ ခီဏာသဝေါ စ၊ ရဟန္တာသည်ကား။ နု အမှိ၊ မဖြစ်သေးပါ။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ ငါသည်။ ပဉ္စသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။အသ္မိတိ၊အသ္မိမာန(တဏှာမာန)ကို။အဓိဂတံ၊ ရအပ်၏"။ "အယံ၊ ဤအရှာသည်။ အဟံ အသ္မိတိ၊ ငါ (အတ္တ) ဖြစ်သည်"ဟု။ နု စ သမနုပဿာမိ၊ ရှုကား မရှုတော့ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်ခေမက-က ပြောဆိုပြီ။

(အထ ခေါ အာယသ္မာ ဒါသကော မှ နု စ သမနုပဿာမိတိ အဝိ ပေးမြဲ။ အရှင်ဒါသကက မထေရ်တို့အား အရှင်ခေမက၏ စကားကို ပြန်ပြောကြားခြင်းဖြစ်သည်။)

အာဝုသော ဒါသက၊ က။ ဟေ၊ လော့။ တ္ပံ၊ သင်သည်။ပ။ဝေမဇ္ဈံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။— အာဝုသော ခေမက၊ 'က။ ထေရာ၊ တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ "အာဝုသော ခေမက၊ က။ ယမေတံ၊ အကြင် သဘောကို။ အသ္မိတိ၊ အသ္မိဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပြီ။ ကိမေတံ၊ အဘယ်သဘောကို။ အသ္မိတိ၊ အသ္မိ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အသ္မိတိ၊ အသ္မိဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသလော။ ရူပါ၊ ရူပ်မှ။ အညတြ၊ ကင်း၍။ အသ္မိတိ၊ အသ္မိဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသလော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပ။ သညံ၊ ကို။ ပ။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ပ။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသလော။ အာဝုသော ခေမက၊ က။ ယမေတံ၊ အကြင်သဘောကို။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပြီ။ ကိမေတံ၊ အဘယ်သဘောကို။ အသ္မိတိ၊ အသ္မိဟူ၍။ ဝဒေသိတိ၊ ဆိုသနည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသူတိ၊ ဆိုကုန်၏"ဟု။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုချေဦးလော့။

၁။ အသ္မိတိ အဓိဂတန္တိ အသ္မိတိ ဧဝံ ပဝတ္တော တဏှာမာနော ဃဓိဂတော။ ဣ။ တဏှာမာနေနာ အဓိဂတော ထေရေ ပဝတ္တော အနဓိဂတတ္တာ၊ နော ဒိဋ္ဌိမာနေနာ အဓိဂတော။ တထာ ကာမရုပဏ္ဍာဝါဟိမိ။ အနာဂါမိ ကိရ ခေမ-ကတ္တေရော။ ဣ။ ဣတိ ကိုယောက်၏ 'ပဝတ္တော တဏှာမာနော အဓိဂတော'ဟု အဋ္ဌကထာ ရှိရာ၌ 'ပဝတ္တော တဏှာ-မာနေနာ အဓိဂတော'ဟု ရှိသင့်၏။ အရှင်ခေမကသည် အနာဂါမ်ပြစ်သောကြောင့် ဒိဋ္ဌိဂတိပ္ပယုတ် တဏှာနှင့် ဟုဠော မာနကိုသာ ရသည်။ ဒိဋ္ဌိဖြင့် အတ္တ အတ္တနိယဟု ထင်သော ဒိဋ္ဌိမာနကိုကား မရဟူလိုသည်။ ဤကား နော ဒိဋ္ဌိမာနေနာ အဓိဂတော'ဟူသော ဋီကာအရပေတည်း။ ဤ၌ ဒိဋ္ဌိမာနဟူသည် ဒိဋ္ဌိပင် ဟူအပ်၏။ မာန သည် ဒိဋ္ဌိဂတိပ္ပယုတ် လောဘမူစိတ်၌သာ ဟုဠော၊ ကြောင့် ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော မာနဟူ၍ကား မရှိချေ။ ထိုကြောင့် ဤ၌ ဆိုလိုရင်းမှာ "အနာဂါမ်သည် အတ္တ, အတ္တနိယဟု ရှုသော ဒိဋ္ဌိကိုသာ ပယ်သေးသည်, မာနကို ကား မပယ်သေး"ဟု ဖြစ်၏။

(ပေမာဝုပေသောတိ ခေါမှ (နိဂုံး) ဟိမေတံ အသ္မိတိ ဝဒေသ်တိ အထိ အရှင်ဒါသက ဟ ခမျှင် ခေမကအား သွားပြောသော စကားဖြစ်သည်။ အနက်မထူးပြီ။) အာဝုသော ဒါသက၊ ဟ။ အလံ၊ တော်ပါ။ (မပြောပါတော့နှင့်ဟူလို။) ဣမာယ သဒ္ဓာဝနိကာယ၊ ဤအဖန်ဖန်ပြေးသွား လှည့်လည်(ပြောပြ)ခြင်းဖြင့်။ ကိ၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ယူခဲ့လော့။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ယေန၊ ဤ။ ထေရော ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (သန္ဓီ၊ ကုန်ဆဲ။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိဘာမိ၊ ချည်းကပ်ဘုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်ခေမကက ပြောဆိုပြီ။

အထ ခေါ။ ဌ။ အာယသ္မာ ခေမကော၊ သည်။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ ဩလုဗ္ဘ၊ ထောက်၍။ ဟ။ ကေမန္တံ၊ တခုသော အရပ်ဆီ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိန်း ဝေါ၊ ထိုင်နေ သော။ အာယသ္မန္တံ ခေမကံ၊ ကို။ ထေရော ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "ယမေတံ။ပ။အသ္မိတိ ဝဒေသ်ဟိ၊ ဝဒေသီ"ဟုသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အသ္မိတိ၊ အသ္မိဟူ၍။ နဝေါ ဝဒါမိ၊ မဆိုပါ။ ရူပါ၊ ရူပ်မှ။ အညတ္တ၊ ကင်းဝေး။ အသ္မိတိ၊ အသ္မိဟူ၍။ နပိ ဝဒါမိ၊ ဆိုလည်းမဆိုပါ။ (ဝေဒနာစသည်လည်း ဤနည်းပေး။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ မေ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ အသ္မိတိ၊ အသ္မိမာန (တဏှာမာန)ကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီ။ "အဟံ၊ ဤအရာသည်။ အဟံ အသ္မိတိ၊ ငါ (အတ္တ) ဖြစ်သည်"ဟု။ နဝ ဝ သမနုပဿာမိ၊ ရှုကားမမြင်တော့ပါ။ (မာနဿ ဒိဋ္ဌိသဒိသာ ပဝတ္တိ အဟမသ္မိတိ ပဝတ္တမာနဿ ဒိဋ္ဌိဌာနေ ဌာနံ။ မူလဋီ-၁၊ ၁၁၉။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ ဥပ္ပလသ္မိံ ဝါ၊ ဥပ္ပလကြာ၏သော်၎င်း။ ပဒုမသ္မိံ ဝါ၊ ပဒုမ္မာကြာ၏သော်၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကသ္မိံ ဝါ၊ ပုဏ္ဏရိက်ကြာ၏ သော်၎င်း။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ (အသား၊ ရှိရာ၏။) ယာဝ ခေါ၊ အကြင်သို့သည်။ "ပတ္တသ္မိံ ဂန္ဓောတိ ဝါ၊ ပွင့်ချပ်၏ အနံ့"ဟူ၍ သော်၎င်း။ "ဝဏ္ဏသ္မိံ ဂန္ဓောတိ ဝါ၊ အသားအရေ၏ အနံ့"ဟူ၍ သော်၎င်း။ "ကိဉ္စိကၡသ္မိံ ဂန္ဓောတိ ဝါ၊ ဝတ်မှုံ ဝတ်ဆံ၏ အနံ့"ဟူ၍ သော်၎င်း။ ဧवं၊ ဤ။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆို ရာ၏။ သော၊ ထိုသို့ဆိုသောသူသည်။ သမ္မာ၊ မှန်စွာ။ ဝဒမာနော၊ (ဤသို့) ဆိုသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ နု ခေါ၊ ဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်ခေမက က မေး၏။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ တေ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သမ္မာ၊ မှန်စွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ပြေဆိုသည်ရှိသော်။ ယထာ ကထံ ဟန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗျာကရေယျ၊ ပြေဆို ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်ခေမက က မေးပြန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သမ္မာ၊ မှန်စွာ။

၁။ သဒ္ဓါဝနိကာယာတိ ယုန္ဇန် ဂမနာဂမနေန။ ဌ။ သဒ္ဓါဝနိကာယာတိ သဒ္ဓါရာဇာနေန။ ဌ။ (သံ-ဥ အဖန်ဖန် + ခဝု = ပြေးသွား + ယု + ဏိက။) ဗဒရိကာရုံကျောင်းနှင့် ဟောသိတာရုံကျောင်းသည် တဂါဒုတ် ဝေရှိ အသွားလေးကြိမ်, အပြန်လေးကြိမ် တနေ့တည်း ၂-ယူနောလည်လည် ပြောပြနေခြင်းဖြင့် ဓာတ်ကျိုးမရှိ ဟူလို။ မထေရ်တို့ကလည်း အရှင်ခေမက၏ တောကျောင်းသည် ကျဉ်ရှိမထိုင်လောက်သောကြောင့် တရားနှာ မသွားကြ၊ အရှင်ခေမကကိုလည်း ဂိုလာနုပြု၍ ဟင့်ဝဲ့၊ အရှင်ခေမကသည် မထေရ်တို့၏ အလိုအနှသိပ်ပြုမှ ဟောသိတာရုံသို့ ကြွသည်ဟု ဌ-ဌ်ဆိုအံ့။

ဗျာဂရဏမာနော၊ သော်။ "ပဋ္ဌာ ဂန္ဓောတိ ခေါ၊ အပ္ပင်္ဂ၏ အင်္ဂ"ဟူ၍သာ။ ဗျာဂရဏယု၊ ဗြေဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ထေရ်တို့က ပြေဆိုကြကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေဒေ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို၊ အသိုတိ၊ အသို့ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မဆိုပါ။ ရူပါ၊ ရူပ်မှ။ အညတြ၊ ကင်းရှိ။ အသိုတိ၊ အသို့ဟူ၍။ နပိ ဝဒါမိ၊ သို့လည်း မဆိုပါ။ပ။ နစ သမနုပဿာမိ၊ ရှာဘီး မရှုတော့ပါ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာ ဖြစ်သော (ဘုရား) တပည့်သည်။ ပဋ္ဌဝေဒနာဝိယောဇနိ သံယောဇနာနှင့်၊ ငါးပါးကုန်သော ဝေဒနာ၏ယဉ်ယောင်ကို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပဟီနာနိ၊ ပယ်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိ ဘဝန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင် ပယ်အပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုအရိယာ ဖြစ်သော (ဘုရား) တပည့်သည်။ (အသမ္ဘဝတောဘွဲ့စပ်။) ပဋ္ဌသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ အဏုသဟဂတော၊ သေးမျှော်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ ဝါ၊ သိမ်မွေ့သေးငယ်သော။ (အဏုသဟဂတောတိ သုခုမောဒ္ဓ။ အဏုသဟဂတောတိ အဏုဘာဝံ ဂတော။ ရှေ့။) ယော စ အသ္မိတိ မာနော၊ အကြင်အသ္မိမာနကိုကား။ ယော စ အသ္မိတိ ဆန္ဒော၊ အကြင်အသ္မိတဏှာကိုကား။ (ဂန္ဓောတိ တဏှာ မူလဋ္ဌ-၁၊၁၁ဗ။) ယော စ အသ္မိတိ အနုသယော၊ အကြင်အသ္မိအနုသယကိုကား။ (အနုသယောတိ တဏှာမာနာ-နုသယောစ။ ဌင်းမူလဋ္ဌ။ သုံးပုဒ်လုံး ပရိယာယ်တူ။) အသမူဟတောဝ၊ (အကြွင်းမဲ့) မပယ်အပ်သေး။ သော၊ ထိုအရိယာ ဖြစ်သော (ဘုရား) တပည့်သည်။ အပဝရုန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ "ဣတိ၊ ဤကား။ ရူပံ၊ ရူပ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်း တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ဘုယ်ကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ရာ ရောက်ကြောင်း တည်း။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏။ အတ္ထင်္ဂမောတိ၊ တည်း"ဟု။ ပဋ္ဌသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿီ၊ ဖြစ်ပျက်ကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထို အရိယသာဝကသည်။ ဣမေသု ပဋ္ဌသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ဤငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿီနော၊ ဖြစ်ပျက်ကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသည် ရှိသော်။ (ယောတုမန္ဒ ဝိသေသနကဲ့သို့ လက္ခဏဝန္ဓ ဝိသေသန) အဿ၊ ထိုအရိယသာဝက၏။ အသမူဟတော၊ (အကြွင်းမဲ့) မပယ်အပ်သေးသော။ ပဋ္ဌသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ အဏုသဟ-ဂတော၊ သေးငယ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ယောပိ အသ္မိတိ မာနော၊ အကြင်အသ္မိမာန သည်လည်း။ ယောပိ အသ္မိတိ ဆန္ဒော၊ အကြင် အသ္မိတဏှာသည်လည်း။ ယောပိ အသ္မိတိ အနုသယော၊ အကြင် အသ္မိအနုသယသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သောပိ၊ ထိုအသ္မိမာန အသ္မိတဏှာ အသ္မိအနုသယသည်လည်း။ သမုဗ္ဗါတ်၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ အညစ်အကြေးကပ်ငြိသော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ (အဿ၊ ရှိရာ၏။) ထမေနံ၊ ထိုအဝတ်နွမ်း အဝတ်ညစ်ကို။ သာမိကာ၊ ပိုင်ရှင်တို့သည်။ ရဇကဿ၊ ကဝါသည်အား။ ဝါ၊ ၏လက်၌။ အနုပဒဇ္ဇုံ၊ (ဖွယ်လျှောက်ရန်) အပ်ကုန်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ရဇကော၊ ကဝါသည်သည်။ ဥဿေ ဝါ၊ မြေပေါက်ဆပ်ပြာ၌ဝင်း။ ခါရေ ဝါ၊ ပြာကို စစ်ရှိယူအပ်သော

ဆပ်ပြာ၌ရင်း[1]။ (သမင်စာစသည်ကို မီးဖုတ်၍ ပြာပြုအပ်သော ဆပ်ပြာ[illegible]ရင်း[illegible]ပေး) ဂေါမယေ ဝါ၊ နွားချေးဆပ်ပြာ၌ရင်း။ သမ္မဒ္ဓိတို့၊ အထပ်ထပ် [illegible]။ (သမ္မဒ္ဓိတို့ဘတိ တေမေတို့ ခါဒေတို့ဝေ။) သမ္မဒ္ဓိတို့ဘတိ ကိလေသေတို့။ မူလဋ္ဌ-၁၊ ၁၁မူ-တွင် အဓိပ္ပါယတွေ့ ဖတ်သည်။) အစ္ဆေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥာဏေ၊ ရေ၌။ ဝိကွာလေတိ၊ လျှော်၏။ တံ ဝတ္ထုံ၊ ထိုအဝတ်သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်။ ပရိယောဒါတံ၊ ဖြူစင်သည်။ ကိညာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ကားဖြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုအဝတ်၏။ အဇ္ဇုသဟဂတော၊ အနည်းငယ်အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ဝါ၊ အနည်းငယ်မျှသော။ (သိမ်မွေ့သောသဘောနှင့်တကွဖြစ်သော သော်လည်းဟူ၏) ဥဿဂန္ဓော ဝါ၊ မြေပေါက်ဆပ်ပြာနံ့သည်ရင်း။ ခါရဂန္ဓော ဝါ၊ ပြာဓာတ်ပြာနံ့သည်ရင်း။ ဂေါမယဂန္ဓော ဝါ၊ နွားချေးဆပ်ပြာနံ့သည်ရင်း။ အသမ္ပဟဟတော၊ မတုတ်မနုတ်အပ်သကဲ့သည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ တမေနံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ရဇကော၊ ကပါသည်လည်း။ သာမိကာနံ၊ ပိုင်ရှင်တို့အား။ ဒေတိ၊ ပြန်အပ်၏။ တမေနံ၊ ထိုကဝါချုပ်ပြီးသော အဝတ်ကို။ သာမိကာ၊ ပိုင်ရှင်တို့သည်။ ဂန္ဓပရိဘာဝိတေ၊ နံ့သာတို့ဖြင့် ထုံအပ်သော။ ကရဏ္ဍကေ၊ သေတ္တာ ဖာ ပခြုပ် ပရုံးဌ်။ နိက္ခိပန္တိ၊ ထည့်ထားကုန်၏။ အဿ၊ ထိုကဝါချုပ်ပြီးသော အဝတ်၏။ အသမ္ပဟဟတော၊ မတုတ်မနုတ်အပ်သေးသော။ အဇ္ဇုသဟဂတော၊ အနည်းငယ်မျှသော။ ဥဿဂန္ဓော ဝါ၊ မြေပေါက်ဆပ်ပြာနံ့မူလည်းဖြစ်သော။ ခါရဂန္ဓော ဝါ၊ ပြာဆပ်ပြာနံ့မူလည်းဖြစ်သော။ ဂေါမယဂန္ဓော ဝါ၊ နွားချေးဆပ်ပြာနံ့မူလည်းဖြစ်သော။ ယောပိ၊ အကြင်အနံ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ သောပိ၊ ထိုအနံ့သည်လည်း။ သမ္ဘဋ္ဌါတိ၊ အကြင်းမဲ့ ထုတ်နုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေမေ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယသာဝကသည်။ ပိ။ သောပိ၊ ထို အသို့မာနသည်လည်း။ သမ္ဘဋ္ဌါတိ၊ အကြင်းမဲ့ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အရှင်ခေမကက ပြောဆိုပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ထေရော ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ခေမကံ၊ ကို။ "မယံ၊ ထပည့်တော်တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ခေမကံ၊ ကို။ ဝိဟေသာပေခါ၊ ညှင်းဆဲခြင်းကို ငဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နု ခေါ ပုဗ္ဗေ မှာ၊ မေးကုန်သည် မဟုတ်ပါ။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာယသ္မာ

၁။ အဘိ ၄-နိဿယ၊ ၂၄၄၇ (ပြည်မှ) အတိုင်းပေးအပ်သော အနက်တည်း။ ၎င်းတနက်သည် ရဇကော ဥသခါရံ ဆာဝိကခါရံ ဂေါမယခါရဏ္ဍံ တယော ခါရေ ဒတ္တာ။ အဘိ-၄ ၁-၂၈၆။ ၎င်းဆဘီ ၄-၇ ၎င်းနေ့ယ ယင်ဤ သံ-၂ ၁၀၇-ကို ကိုးကားပြုရာ၌ ဖွင့်အပ်သော ခါရေ ဝါတိ ကဠာဗီနံ ခါရဗ္ဗာဆိုကသယံ။ မူလဋ္ဌ-၁ ၁၁၉။ ခါရာ တု ဝတ္ထိကာ ဥဿာ - ၁၇၂-ဂါထာ, ခါရော ဥသေ ၀ ဘသ္မနိ-သဒ္ဒ-ဂါထာ ဟဘိဝေန်တိနှင့် ညီညွတ်၏။ ညီညွတ်ပုံကား အဘိဓာန်ရှိ-ဇန်သောမြေ သို့မဟုတ် မြေပေါက်ဆပ်ပြာသည် ဥသာ, (ဥသ-သီးခြားလာပြီးဖြစ်၍ ခါရ အရ ဘသ္မ = ပြာကိုယူလျက်) ပြာကိုစစ်ယူသော ဆပ်ပြာသည် ခါရဟုဆိုသော၊ ၁-ကြောင့်ရင်း, အဘိ-၄၌ ဥသေ ခါရံ ဆာဝိကခါရံ ဟု ထိုက်ရှိက်ဆိုသောကြောင့်ရင်း, မူလဋ္ဌ၌ ခါရေ ဝါတိ ကဠာပိနံ ခါရဗ္ဗာဆိုကသယံ၊ ဘမ်သားစ သည်တို့၏ ဇန်သောပြာ၌ဟု ဖွင့်သဖြင့် ဥသအရမြေပေါက်ဆပ်ပြာ, ခါရအရ ပြာကို စစ်သော ဆပ်ပြာဟု ယူနိုင်သောကြောင့်ရင်း ညီညွတ်၏။ ။ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဥသေတိ ဆာဝိကာခါရေ။ ခါ-ရုတိ ဥ-ာခါရေဟု တပျိုးလွှင့်၏။ ဤသံ-၂၁ဝ၇-နှင့် အလားတူလာသော အံ-၁၊ ၂၀၉-၌ ဥသ္ဘဟူသော ပါဠိပုဒ်ကိုတွေ့၍ အံ-၄ ၂-၁၅၅-၌ ဥသ္ဘံ ပဏ္ဍိတာ ဒေ ၊ တယော ခါရေ ဂါဟာပိတံ ဥသုမံ ပဏ္ဍိတ။ ဥသ္ဘာတိပိ ပါဌော၊ ဟယမောဏ္ဍောဟု ဖွင့်မိကြောင်း ဗမာက- နိဿယ၊ နှာ ၇၉၃-၌ ဆိုထား၏။ ဥသ္ဘသဒ္ဒါ အဓိဗျောပြု၍ အဝတ်ဖွဲ့ထုံ ထိုလျှင်ဟသင် ၂-ကြိမ် ၃-ကြိမ်ယူစေအပ်သော အရိုးဇွေကိုစွဲ၍ဟု ဖွင့်မိလေသည်။

ဝေမကော၊ အရှင်ဝေမကသည်။ တဿ ဘဂဝတော၊ တိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ ဟူသော အမကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒေသိကွိတုံ (ဥဒ္ဒေသအားဖြင့်) ပြောကြားခြင်းငှါ။ ဒေသေတုံ၊ (နိဒ္ဒေသအားဖြင့်)ဟောခြင်းငှါ။ ပညာပေတုံ၊ (အကြောင်းအားဖြင့်) သိစေခြင်းငှါ။ ပဋ္ဌပေတုံ၊ အပြားအားဖြင့် တည်စေခြင်းငှါ။ ဝိဝရိတုံ၊ (ဥဒါဟရဏ်အားဖြင့်) ဖွင့်ပြခြင်းငှါ။ ဝိဘဇိတုံ၊ (အနေယ ဗျတိရေကအားဖြင့်) ဝေန်ခြင်းငှါ။ ဥတ္တာနီကာတုံ၊ (ဥပနယ နိဂုံးအားဖြင့်) ထင်ရှား ပေါ်လွင်အောင် ပြုခြင်းငှါ။ ပဟောသိ၊ စွမ်းနိုင်ပြီ။ အာယသ္မတာ ဝေမကေန၊ အရှင် ဝေမကသည်။ တဿ ဘဂဝတော၊ တိုမြတ်စွာဘုရား၏။ တယိဒံ သာသနံ၊ တိုအဆုံးအမသြဝါဒကို။ ပိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အာစိက္ခိတုံ၊ (ဥဒ္ဒေသအားဖြင့်) ပြောကြားအပ်ပြီ။ ဒေသိတုံ၊ (နိဒ္ဒေသအားဖြင့်) ဟောအပ်ပြီ။ ပညာပိတုံ၊ (အကြောင်းအားဖြင့်) သိစေအပ်ပြီ။ ပဋ္ဌပိတုံ၊ အပြားအားဖြင့် တည်စေအပ်ပြီ။ ဝိဝရိတုံ၊ (ဥဒါဟရဏ်အားဖြင့်)ဖွင့်ပြအပ်ပြီ။ ဝိဘဇိတုံ၊ (အနေယ ဗျတိရေကအားဖြင့်) ဝေန်အပ်ပြီ။ ဥတ္တာနီကာတုံ၊ (ဥပနယနိဂုံးအားဖြင့်) ပေါ်လွင်အောင်ပြု အပ်ပြီ။ဤတို၊ ဤသို့ မထေရ်တို့က ပြောဆိုကြပြီ။

အာယသ္မာ ဝေမကော၊ သည်။ ဤဒေ၊ ဤတရားစကားကို။ အဝေါ၊ မိန့်ဆိုပြီ။ ထေရာ ဘိက္ခူ၊ မထေရ်ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တမနာ၊ ပီတိသုခတို့ဖြင့် သိမ်းယူအပ်သော စိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာယသ္မတော ဝေမကဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်ဆိုအပ်သော တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ ခံယူ ကုန်ပြီ။ ဤမသို့ စ ပန ဝေယျာကရဏာသို့၊ ဤဝေယျာကရဏခေါ် (စုဏ္ဏိယ) တရားတော်ကို။ ဘည်မာနေ၊ မိန့်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သင်္ဂီဟတ္ထာနံ၊ ခြောက်ကျိပ် အတိုင်းအရည် ရှိကုန်သော။ ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ၊ မထေရ်ရဟန်းတို့၏။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းကုန်မူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝတို့မှ။ ဝိမုစ္စိံသု၊ လွတ်မြောက်ကုန်ပြီ။ အာယသ္မတော ဝေမကဿ စ၊ အရှင်ဝေမကဏ်လည်း။ (စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာပြင့် မယူမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်မြောက်ပြီ။) (အရှင်ဝေမကလည်း အနာဂါမ်အဖြစ်မှ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ရောက်ပြီဟူလို။) ဤတို၊ ဤသို့ သုတ်၊ ပြီ။

သဏ္ဌမ်၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၈-ဆန္ဒသုတ်

၉၀။ ကေ သမယံ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ထေရာ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန။ ဗျာနလာဘ် ရသော့ ရဟန်းတို့၏ ကျေးရာပြစ်သော။မိဂဒါယေ၊ သမင်ပေါ်သော တော (မိဂဒါဝုန်) ၌။ ပဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ အရှင်ဆန္နသည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ မှ။ ဝุฏฐิတော၊ ထသည်ရှိသော်။ အဝါပုရဏံ၊ သံကောက်= သောဂ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရေန ပိဟာရံ၊ တကျောင်းမှ တကျောင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍။ ထေရေ ဘိက္ခူ၊ မထေရ်ရဟန်းတို့ကို။ "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ မံ၊တပည့်တော်ကို။ သြဝဒန္တု၊ဆုံးမကြပါကုန်။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အနုသာသန္တု၊ အဖန်ဖန် ဆုံးမကြပါကုန်။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဿေယျံ၊ သိမြင်နိုင်ရာ၏။ (တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။)

မေ၊ ထပည်တော်အား။ မမြို့ ကထံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားနှင့်ယှဉ်သော၊ (တရားစကား)ကို။ ကရောန္ဓ။ တီ၊ ဟောကြပါကုန်ဟူသော။ (ကရဝေတ်သည် သစ္ဓာတူတွေ့ဗျာပဂမ်ပြင်ရှိကထနတ္ထသမ္ဘန်သည်။)" တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ထေရာ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္နံ၊ ကို။"အာဝုသော ဆန္န၊ ဝါရှင်ဆန္ဒ၊ ရှပ် ခေါ်၊ ရှပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ပ။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ရှပ်၊ ရှပ်သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ပ။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ အနတ္တာ။ အတ္တမဟုတ်။ သမ္မေ သခါ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပြုပြင်အပ်ပေသော တေဘူမက တရားတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ သမ္မေ ဝမ္မာ၊ အလုံးစုံကုန်သော စတုဘူမက တရားတို့သည်။ အနတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်ကုန်" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ မိန့်ဆိုကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မတော အနုရာ၊ အရှင်ဆန္ဒ၏။ "မယ္ဟပ် ခေါ်၊ ဝါ၏လည်း။ 'ရှပ်၊ ရှပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ပ။ သမ္မေ ဝမ္မာ၊ အလုံးစုံကုန်သော စတုဘူမကတရားတို့သည်။ အနတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်ကုန်'ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ တော်၊ ဤအသိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်။ မေ၊ ဝါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမ္ဘသတ်ကသမထေ၊ အလုံးစုံသော သခါရတို့ငြိမ်းရာဖြစ်သော။ သမ္ဗုပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေ၊ အလုံးစုံသောဥပဓိတို့ကိုစွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာ၏ကုန်ခန်းရာဖြစ်သော။ ဝိရာဂေ၊ ရာဂကင်းရာဖြစ်သော။ နိရောဓေ၊ ရာဂစသည် ချုပ်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ နစ ပက္ခန္ဒတိ၊ မငြိုးဝင်။ နစ ပသီဒတိ၊ မနှစ်မြှုပ်။ နစ သန္တိट्ठတိ၊ မတည်။ နာဓိမုစ္စတိ၊ မသက်ဝင်။ (သဒ္ဓါဓိမောက္ခကိုယူ။) ပရိတသနာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်ဝင်း။(ဘယပရိတဿနာ၊ဟု။) ဥပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်းသည်ဝင်း။ (ဒိဋ္ဌိပါဒါနံ၊ဟု။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ 'အထ၊ ထိုသို့ ရှပ်စသည်တို့တွင် တခုမျှ အတ္တမဟုတ်လျှင်။ ကော စ ရဟိ၊ အဘယ်အရာသည်။ မေ၊ ဝါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တပါနည်း'ဟု။ မာနသံ၊ ဝါ၏စိတ်သည်။ ပဗ္ဗုဒါဝတ္ထုတိ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာမှ ဆုတ်နစ်၏။ မမ်ု၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဿတော၊ သိမြင်သူ၏။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ နစ ခေါ ပန ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ မမ်ု၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဿာယ်ု၊ သိမြင်နိုင်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကော၊ အဘယ်ဟုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ ဝါအား။ မမ်ု၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဒေသေယျ နု ခေါ်တိ၊ ဟောနိုင်ရာအံ့နည်း"ဟူသော။ တော်၊ ဤဒေသကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မတော အနုရာ၊ အရှင်ဆန္ဒ၏။ "အယံ ခေါ် အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ဌ။ ဝေါသိတာရာမေ၊ ဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အယံ ခေါ် အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ကို။) သတ္ထုစေ၊ ပြုတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ (ဆဋ္ဌိကတ္တာ။) သံဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်ပြီ။ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီနံ စ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်လည်း (ဆဋ္ဌိကတ္တာ။ပင်)။ သမ္ဘာဝိတော၊ မြောက်စေးအပ်ပြီ။ အာယသ္မာ' အာနန္ဒော၊

၁။ ဤဒေသနာ၌ ဒုက္ခလက္ခဏာကို မဟောခြင်းအကြောင်း—အရှင်ဆန္နသည် ရှပ်ခုကို စသည်ဖြင့် ဟောအပ်သည်ရှိသော် ဝိညာဏ် ခုကို့တွင် မရပ်ပဲ မဝဏ္ဏ ခုကျော ဖလ် ခုကို့ ဟု သမ္ဘူဝိသူဖြစ်၍ ဟရှင်တို့သည် (မင်ရိုလ်ချိုးသူများဖြစ်ကြသော်လည်း) ရုက္ခသို့ ရောက်သူတို့ထည်းဟု အယူဝါဒကို ရဲဟူသောကြောင့် ရင်းအယူကို မဟူနိုင်ရန် အပြစ်လွှတ်ကြံ၍ ဒုက္ခလက္ခဏာကို မဟောဟု ဌ၌ မိန့်၏။

သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဿေယ္ယံ၊ နိုင်ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောခြင်းငှါ။ ပဝေဟာတိ စ၊ စွမ်းလည်း စွမ်းနိုင်၏။ မေ၊ ငါ၏။ အာယသ္မန္တေ အာနန္ဒေ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၌။ တာဝတိကာ၊ ငါ့အား တရားဟောပါဟု ဆိုနိုင်လောက်သော ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝိဿဇ္ဇိ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ စ၊ ရှိလည်းရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယ္ယံ၊ ချဉ်းကပ်ရမ္မကား။ ယံ နူနာ တိ၊ ကောင်းစွ"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ အရှင်ဆန္နသည်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ သံသာမေတ္မာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို—

(ကေမိဒါဟံ အာဝုသော အာနန္ဒ သမယံ-မှစ၍ တေနုပသင်္ကမေယ္ယန္တိ တိုင်အောင် မထူးပြီ။ အရှင်ဆန္နက သူ၏အဖြစ်စုံကို အရှင်အာနန္ဒာအား လျှောက်ထားလေ၏။) အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဩဝဒတု၊ ဆုံးမပါ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အနုသာသတု၊ အဖန်ဖန်ဆုံးမပါ။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဿေယ္ယံ၊ သိမြင်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဓမ္မံ ကထံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားနှင့်ယှဉ်သောစကား (တရားစကား) ကို။ ကရောတု၊ ဟောတော်မူပါ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတ္တကေနာပိ၊ ဤမျှလောက် မာန်ချ တောင်းပန်ခြင်းပြင့်လည်း။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊ အရှင်ဆန္နအပေါ် ၌။ ဝါ၊ အရှင်ဆန္နအား။ အတ္တမနာ၊ ပီတိသုခတို့ပြင့် သိမ်းယူ အပ်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ နှစ်သက်ကျေနပ်ကုန်၏။ အပိ နာမ၊ စင်စစ်။ အာယသ္မာ ဆန္နော၊ အရှင် ဆန္နသည်။ တံ၊ ထိုမာန်ချတောင်းပန်ခြင်းကို။ အာဝိ၊ ထင်ရှားစွာ။ အကာသိ၊ ပြုလေပြီ။ ခိလံ၊ မာနတည်းဟူသော ဝုတ်ကို။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်နှုတ်လေပြီ။ အာဝုသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင် ဆန္ဒ။ သောတံ၊ နားကို။ ဩဒဟ၊ ထောင်လော့။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဝိညာတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်အာနန္ဒာက ပြောဆိုပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ဆန္နဿ၊ အရှင်ဆန္နဏ်။ တာဝတကေနေव၊ ထိုမျှလောက်အရှင်အာနန္ဒာ၏စကား ဖြင့်ပင်လျှင်။ "ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဝိညာတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သူသည်။ အသို့ ကိုရုတိ၊ ဖြစ်သတတ်" ဟု၍။ ဥဇ္ဇာရံ၊ မှန်မြတ်သော။ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်မှု ဝမ်းမြောက်မှု သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အာဝုသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ "ဒုယနိသိတော ခွါယံ ကစ္စာန။ပ။ နိရောဓော ဟောတိတိ၊ ဟောတိ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤကစ္စာနဂေါတ္တသုတ်ကို။ ကစ္စာနဂေါတ္တံ၊ ကစ္စာနဂေါတ္တအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဩဝဒန္တေ ဆုံးမတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ သုတံ၊ နာကြားအပ်ပြီ။ (နာခံ မှတ်သား ဆောင်ဝံ၊ အပ်ပြီ။) သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံယူအပ်ပြီ။ ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ ယောဘုယျေန၊ များသော အားဖြင့်။ အယံ လောကော၊ ဤလူအပေါင်း (သတ္တလောက)သည်။ အတ္ထိတညော၊ ရှိသည်၏ အဖြစ် (သဿတ) ၎င်း။ နတ္ထိတညော၊ မရှိသည်၏အဖြစ် (သဉ္ဇစ္စေဒ) ၎င်း။ ဒုယနိသိတော ခေါ၊ နှစ်ပါးသောအစုတို့ကို မှီနေသည်သာတည်း။ ဝါ-နှစ်ပါးသော အစိတ်ရှိသော ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ကို

မိုနေသည်သာတည်း။ ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ လောကသမုဒယံ ခေါ၊ သခ်ါရလောကၿ၏ ဖြစ်ကြောင်းကို။ ဝါ၊ သခ်ါရလောကၿ၏ဖြစ်ရာအနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်။ သမ္မပ္ပညာယ၊ မှန်ကန်စွာသိသော ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်။ ပသ၊ ၎ကား၊ ရှုသောသူ၏ (သန္ဓာန်၌)။ လောကေ၊ သခ်ါရလောကၽ။ ယာ နတ္ထိတာ၊ အကြင်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ (အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။) သာ၊ ထိုမရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ နေ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ လောကနိရောဓံ ခေါ၊ သခ်ါရလောကၿ၏ချုပ်ခြင်းကို(ဆိုကနိရောဓကိုယူ)။ ဝါ၊ သခ်ါရလောကၿ၏ချုပ်ရာ ပဋိလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ မှန်ကန်စွာသိတတ်သော ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်။ ပသ၊ ၎ကား၊ ရှုသောသူ၏ (သန္ဓာန်၌)။ လောကေ၊ သခ်ါရလောကၽ။ ယာ အတ္ထိတာ၊ အကြင်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ (အသ၊ ရာ၏။) သာ၊ ထိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ နေ ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ အယံ လောကော၊ ဣမိုလူအပေါင်း(သတ္တလောက)ကို။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဥပယုပါဒါနာဘိနိဝေသဝိနိဗန္ဓော ခေါ၊ ကပ်ထောက်စဲ့လမ်းလျက် မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းတတ်ကုန်သော တဏှာဒိဋ္ဌိသည် နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်သာတည်း။ အယံ၊ ဣအရိယသာဝကသည်။ ဧတသော၊ အကုသိုလ်စိတ်၏။ အဝိဇ္ဇာနံ၊ တည်ရာဖြစ်သော။ အဘိ-နိဝေသာနုသယံ၊ မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းရာအဖန်ဖန်ကိန်းဝပ်ရာဖြစ်သော။ တဉ္စ ဥပယု-ပါဒါနံ၊ ထိုကပ်ထောက်စဲ့လမ်းတတ်သော တဏှာဒိဋ္ဌိသို့၊ ဝါ၊ ကို။ ဝါ၊ ၌။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်းဟူ၍။ နေ ဥပေတိ၊ မကပ်ထောက်။ နေ ဥပါဒိယတိ၊ မစဲ့လမ်း။ နာဓိဋ္ဌာတိ၊ မတည်။ ဒုက္ခ ဧव၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ)ဆင်းရဲသည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခံ ဝေ၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ) ဆင်းရဲသည်သာလျှင်။ နိရုဇ္ဈမာနံ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်၊ နိရုဇ္ဈတိတိ၊ ချုပ်၏ဟူ၍။ နေ ကခ်တိ၊ မယုံမှား။ နေ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ မတွေးတော။ ဧတ္တာ၊ ဤဆင်းရဲခြင်း၏ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းဌ။ အသ၊ ထိုအရိယသာဝက၏။ အပရပ္ပစ္စယာ၊ သူတပါးကို မယုံကြည်သဖြင့်။ ဉာဏမေव၊ ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်သိမြင်သော ဉာဏ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ ဧတ္တာવတာ ခေါ၊ ဤမျှဖြင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ (ဝိဿက) သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ သစ္ခံ၊ အလုံးစုံသည်။ ဣတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူသော။ ဧကော၊ တခုသော။ အယံ အန္တော၊ ဤအယုတ်တရားသည်ရင်း။(နိဂ္ဂုဏ္ဍော လာမကန္တော။ ၌။ ဤအစွန်းတရားသည်ရင်းဟု လည်းပေါ်နိုင်သည်။) သစ္ခံ၊ အလုံးစုံသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူသော။ ဧကော၊ တခုသော။ အယံ အန္တော၊ ဤအယုတ်တရားသည်ရင်း (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ ဥဘော၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဧတေ တေ အန္တေ၊ ဤအယုတ်တရားတို့သို့၊ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်ထောက်မူ၍။ မဇ္ဈေန၊ အလယ်ဖြစ်သော မဂ္ဂင်ခွစ်ပါးအကျင့်(မရှိမယုတ်ပဒါ)ဖြင့်။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာသခ်ါရာ။ပ။ သမုဒယော ဟောတိ။ အဝိဇ္ဇာယ ဘေဒ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ သခ်ါရ နိရောဓော။ပ။ နိရောဓော ဟောတိတိ၊ ဟောတိဟူသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (သံ-၁၊ ၂၅၂-နှာ၊ စာပိုဒ် ၁၅-နိဿယ၌လည်းရှု။)

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ တာဒိသာ၊ အရှင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော။ သပြဟ္မ-စာရယော၊ သီတင်းသုံးဖော်ထိုသည်။ ယေသံ အာယသ္မန္တာနံ၊ အကြင် အရှင်တို့ကို။ အနုကမ္ပကာ၊ အစဉ် စောင့်ရှောက်တတ်ကုန်၏။ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကို လိုလားတတ်ကုန်၏။ ဩဝါဒကာ၊ ဆုံးမတတ်ကုန်၏။ အနုသာသကာ၊ အဖန်ဖန်ဆုံးမတတ်ကုန်၏။ (တေသံ အာယသ္မန္တာနံ၊ ထိုအရှင်

တို့၏။) ဝေမေတံ၊ ဤအရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူကိုင်း အကျိုးစီးပွါး ချမ်းသာရသည်။ ဟောတိ၏။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒာ၊ အရှင် အာနန္ဒာ၏။ ဣဒေ ပန ဝေဒေသုံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍။ ဧကမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အဘိသမိ-တော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီ။(ဤအပိုဒ်သည် စာပိုဒ် ၈၅-ယမကသုတ်အဆုံး၌လည်း ပါ၏။) ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီး။

အဌမ်၊ ခွစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ရာဟုလသုတ်

[illegible] ၉၁။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ပ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ အရှင်ရာဟုလာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ၊ အာယပ်သို့။ ဝေဒနေ၊ သိသူ၏(သန္ဓာန်၌)။ ကထံ၊ အာယပ်သို့။ ပဿ-တော၊ မြင်သူ၏(သန္ဓာန်၌)။ သဝိညာဏကေ၊ ဝိညာဏ်နှင့်တကွသော။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤမိမိကိုယ်၌ရင်း။ ဧဟိ ဒါနိ။ မြင်ပ(ဝိညာဏ်နှင့်တကွ)သူတပါး၏ ကိုယ်၌ရင်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တေသု၊ အလုံးစုံသော ဣန္ဒြိယဗဟု အနိန္ဒြိယဗဟုအာရုံတို့၌။ အဟင်္ကာရမမင်္ကာရမာနာနုသယာ၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာ-မာနတို့သည်။ နု ဟောန္တိ နုခေါတိ၊ မပြစ်ကုန်သနည်း"ဟူသော၊ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ (အကြင်း-သံ-၂၊ ၈၄။ စာပိုဒ်-၈၂။ ဘဝ-ပုဏ္ဏမသုတ်ကို မှီးလေ။)

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယရာဟုလသုတ်

[illegible] ၉၂။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ပ။ သဗ္ဗနိမိတ္တေသု၊ ပေးပြီ။) အဟင်္ကာရမမင်္ကာရမာနာ-ဝတံ၊ ဒိဋ္ဌိ တဏှာ မာန (အကြင်းမဲ့ ပယ်သောအားဖြင့်)ကင်းသော။ ဝိဝေ၊ မာနအစုတို့ကို။ သမတိက္ကန္တံ၊ လောင်းစွာ လွန်မြောက်သော။ သန္တံ၊ ငြိမ်းအေးသော။ သုဝိမုတ္တံ၊ (ကိလေသာတို့မှ) ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်သော။ မာနသံ၊ စိတ်သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ပ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တေ ရှပ်၊ ဤရှပ်ကို။ပ။ ဝေ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ဝိပဿနာ-နှင့် တကွသော မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒိသွာ၊ မြင်သောကြောင့်။ အနုပါဒါ၊ ဒိဋ္ဌိ တဏှာ မာနတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြင်းလွယ်ပြီ။)

ဒသမ်၊ သီယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ထေရဝဂ္ဂေါ၊ ထေရဝဂ်သည်။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်ဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိုထေရဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အာနန္ဒော၊အာနန္ဒသုတ်ဝင်း။တိဿောတိဿသုတ်ဝင်း။ ယမကော၊ ယမကသုတ်ဝင်း။ အနုရုဒ္ဓေ ၊ အနုရုဒ္ဓသုတ်ဝင်း။ ဝက္ကလိ၊ ဝက္ကလိသုတ်ဝင်း။ အဿဇိ၊ အဿဇိသုတ်ဝင်း။ ခေမကော၊ ခေမကသုတ်ဝင်း။ ဆန္နော၊ ဆန္နသုတ်ဝင်း။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ရာဟုလော၊ ရာဟုလသုတ်, ဒုတိယရာဟုလသုတ်တို့ ဝင်းတည်း။

(၁၀) ၅-ပုဗ္ဗဝဂ်

၁-နဒီသုတ်

၉၃။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထုံ ဥပမာကို ဟောတော်မူ၏။ ပဗ္ဗတေယျာ၊ တောင်မှစီးဆင်းလာသော။ (ပဗ္ဗတေယျာတိ ပဗ္ဗတေ ပဝတ္တာ။ ဣ။ ပဗ္ဗတေယျာတိ ပဗ္ဗတတော အာဂတာ။ ဣ။) ဩဃာ၊ ဒိုက်တို့ကို ဆောက်ဖက်သို့ ရေပျောက်ဘာပ် သွားသော။ ဒုရဂ်မာ၊ အဝေးသို့သွားတတ်သော။ သီဃသောတာ၊ လျင်မြန်သော ရေအယဉ်ပြိုသော။ နဒီ၊ မြစ်သည်။ (ဟတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တဿာ၊ ထိုမြစ်၏။ ဥဘောသု တီရေသု၊ ကမ်းနှစ်ဖက်တို့၌။ ကာသာ၊ သက်ကယ်မြက်တို့သည်။ ဇာတာ၊ ပေါက်ကုန်သည်။ စေပိ အဿု၊ အကယ်၍မူလည်းရှိကုန် ငြားအုံ့။ တေ၊ ထိုသက်ကယ်မြက်တို့သည်။ နံ၊ ထိုကမ်းနှစ်ဖက်ကို။ အဇ္ဈောလမ္ဗေယျုံ၊ လွှမ်းမိုး အုပ်မိုးမြဲ တဲ့လဲဆဲ့နေကုန်ရာ၏။ ကုသာ၊ သမန်းမြက်တို့သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇာ၊ ပြိုတ်မြက်တို့သည်။ပ။ ဗီရဏာ၊ မြက်မွေးတို့သည်။ (မောဂ်နိဿယ-နှာ ၄၇၂။ ပဗ္ဗဇာ၊ ပြိန်းမြက်တို့သည်။ပ။ ဗီရဏာ၊ ပြိတ်မြက်တို့သည်ဟုသော်လည်း ပေး။)ပ။ ရုက္ခာ၊ မြက်ပင်တို့သည်။ပ။ အဇ္ဈောလမ္ဗေယျုံ၊ လွှမ်းမိုး အုပ်မိုးမြဲ တဲ့လဲဆဲ့နေကုန်ရာ၏။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တဿာ၊ ထိုမြစ်၏။ သောတေန၊ ရေအယဉ်ဖြင့်။ ဝုယ္ဟမာနော၊ မျောလာသည်ရှိသော်။ ကာသေ၊ သက်ကယ်မြက်တို့ကို။ စေပိ ဂဏှေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ဆုံငြားအုံ့။ တေ၊ ထိုသက်ကယ်မြက်တို့သည်။ ပလုဇ္ဇေယျုံ၊ (မိမိအပေါ်၌) ပျက်စီးပြိုကျကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတော နိဒါနံ၊ ထို (မိမိ အပေါ်၌) ပျက်စီးပြိုကျခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အနယဗျသနံ၊ ကြီးပွါး ချမ်းသာ မရှိသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ကုသေ၊ သမန်းမြက်တို့ကို။ပ။ ပဗ္ဗဇေ၊ ပြိတ်မြက်တို့ကို။ပ။ ဗီရဏေ၊ မြက်မွေးတို့ကို။ပ။ ရုက္ခေ၊ မြက်ပင်တို့ကို။ပ။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အရိယာနံ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မြင်လေ့မရှိသော။ပ။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတမရှိ သော (၆)။ ဝါ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှု သုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍ ။ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ရူပဝန္တံ ဝါ၊ ရူပ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အတ္တနိ ဝါ၊ အတ္တ၌မူလည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ရူပဿိ ဝါ၊ ရူပ်၌မူလည်း။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအဿုတဝါပုထုဇဉ် ၏။ တံ ရူပံ၊ ထို (ဂါထာ ၄-မျိုးတို့ဖြင့် ရှုအပ်သော) ရူပ်သည်။ ပလုဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီး၏။ သော၊ ထို အဿုတဝါပုထုဇဉ်သည်။ ထတောနိဒါနံ၊ ထို(မိမိဂါထာ ၄-မျိုးတို့ဖြင့် ရှုအပ်သော) ရူပ် ပျက်စီး ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အနယဗျသနံ၊ ကြီးပွါးချမ်းသာမရှိသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ (ဝေဒနာ စသည်ကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်းပေးပါလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုငါဘုရား မိန့်တော်မူအပ်သည့် စကားကို။ ကိ မညထ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင် ပြေထိုကြမည်နည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖေးတော်မူပြီ။ ဘဒန္တေ၊ ပြုတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါ။ (ဤသို့စသည်ဖြင့် ပဏာနာတိတိ အထိ ပေးလေ။ ရှေးနှင့် တွေ့ခဲ့လျှင်ပြီ။)

ဟရုံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဗုဇ္ဈသုတ်

၉၇။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း တည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ လောကေန၊ သတ္တလောက (သတ္တဝါအပေါင်း) နှင့်။ နဿ ဝိဝဒါမိ၊ မငြင်းခုံ။ လောကောပိ၊ သတ္တလောက (သတ္တဝါအပေါင်း) သည်သာ။ မယာ၊ ငါနှင့်။ ဝိဝဒတိ၊ ငြင်းခုံ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မဝါဒီ၊ အမှန်သောဟောကို ဆိုလေ့ရှိသူသည်။ လောကသ္မိံ၊ လောကဌ်။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့်မျှ။ နဿ ဝိဝဒတိ၊ မငြင်းခုံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အရာကို။ လောကေ၊ လောကဌ်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နတ္ထိ သမ္မတံ၊ မရှိဟုသမုတ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုအရာကို။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အရာကို။ လောကေ၊ လောကဌ်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အတ္ထိ သမ္မတံ၊ ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုအရာကို။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အရာကို။ လောကေ၊ လောကဌ်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နတ္ထိ သမ္မတံ၊ မရှိဟုသမုတ်အပ်၏။ ယံ၊ အကြင်အရာကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ။ (တံ၊ ထိုအရာသည်။) ကိဉ္စာ၊ အာယဿနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လောကေ၊ လောကဌ်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နိစ္စံ၊ မပြိုသော။ ဓုဝံ၊ ခိုင်ခံ့သော။ သဿတံ၊ တည်တံ့သော။ အဝိပရိဏာမမေ့မ်ိ၊ ပကောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော။ ရပ်၊ ရူပ်ကို။ နတ္ထိသမ္မတံ၊ မရှိဟုသမုတ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုပြိုသောရူပ်ကို။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းတူသမ္မန်လေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (ယံ၊ အကြင်အရာကို။) လောကေ၊ လောကဌ်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နတ္ထိသမ္မတံ၊ မရှိဟုသမုတ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုအရာကို။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ။ (တံ၊ ထိုအရာသည်။) ဣဒံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ (ယံ၊ အကြင်အရာကို။ လောကေ၊ လောကဌ်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အတ္ထိသမ္မတံ၊ ရှိ၏ဟုသမုတ်အပ်၏။ ယံ၊ အကြင်အရာကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ။ (တံ၊ ထိုအရာသည်။) ကိဉ္စာ၊ အာယဿနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လောကေ၊ လောကဌ်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့ သည်။ အနိစ္စံ၊ မပြိုသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော။ ဝိပရိဏာမမေ့မ်ိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော။ ရပ်၊ရူပ်ကို။ အတ္ထိသမ္မတံ၊ ရှိ၏ဟုသမုတ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုမပြိုသောရူပ်ကို။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ။ (ဝေဒနာစသည်လည်း ဤနည်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (ယံ၊အကြင်အရာကို။) လောကေ၊ သြဝါသလောကဌ်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အတ္ထိသမ္မတံ၊ ရှိ၏ဟုသမုတ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုအရာကို။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ။(တံ၊ထိုအရာသည်။) ဣဒံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လောကေ၊ လောကဌ်။ လောကမ္မေ၊ ပျက်စီးတတ်သော သဘောထားသည်။ (လောကမ္မေတိ လုဒ္ဓနသဘာဝမ္မေ။ဋီ။ လောကမ္မေတိ ခန္ဓပဉ္စကံ။ဋီ။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုပျက်စီးတတ်သောသဘောထားကို။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်သည်။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်းရှာ သိ၏။ အဘိသမေတိ၊ ကုန်စင်အောင်သိ၏။ တံ၊ ထိုပျက်စီးတတ်သော သဘောထား (သစ်ရိုးလောက=ရူပ်နာမ်ခန္ဓာ)ကို။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိတ္စာ၊ ထိုးထွင်းရှာသိ၍။ အဘိသမေတ္စာ၊ ကုန်စင်အောင်သိ၍။ အာစိက္ခတိ၊ (ဥဒ္ဒေသအားဖြင့်) ပြောကြား၏။ ဒေသေတိ၊ (နိဒ္ဒေသအားဖြင့်)

ဟောရ်။ ပညာပေတိ၊ (အကြောင်းအားဖြင့်) သိစေရ်။ ပဗ္ဗဇေတိ၊ (ရဟန်းပြုခြင်း အားဖြင့်) တည်စေရ်။ ဝိဝရတိ၊ (ဥဒါဟရဏ်အားဖြင့်) ဖွင့်ပြ၏။ ဝိဘဇတိ၊ (အနုပုဗ္ဗတိရေကအားဖြင့်) ခေါဘန်ရ်။ ဥတ္တာနီကရောတိ၊ (ဥပနယနိဂုံးအားဖြင့်) ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင်ပြု၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လောကေ၊ ဌ်။ လောကမှော၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ အာဘယ်နည်း။ တံ၊ တိုပျက်စီး တတ်သော သဘောတရားကို။ တထာဂတော၊ သည်။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈတိ၊ထိုးထွင်း၍ သိသနည်း။ပ။ ဥတ္တာနီကရောတိ၊ ပေါ်လွင်အောင်ပြုသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ လောကေ၊ ဌ်။ လောကမှော၊ ပျက်စီးတတ်သော သဘောတရား မည်ရ်။ တံ၊ထိုရူပ်ကို။ တထာဂတော၊သည်။ပ။ ဥတ္တာနီကရောတိ၊ ရ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်အနှစ်ပါလပုထုဇဉ်သည်။ တထာဂတေန၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာစိက္ခိယမာနေ၊(ဥဒ္ဒေသအားဖြင့်) ပြောကြားအပ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ အပ်ပါလျက်။ ဒေသိယ-မာနေ၊ (နိဒ္ဒေသအားဖြင့်) ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ဝါ၊အပ်ပါလျက်။ ပညပိယမာနေ၊(အကြောင်း အားဖြင့်) သိစေအပ်သည်ရှိသော်။ဝါ၊အပ်ပါလျက်။ ပဋ္ဌပိယမာနေ၊ အပြားအားဖြင့်တည်စေအပ် သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ အပ်ပါလျက်။ ဝိဝရိယမာနေ၊ (ဥဒါဟရဏ်အားဖြင့်) ဖွင့်ပြအပ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ အပ်ပါလျက်။ ဝိဘဇိယမာနေ၊ (အနုယုတိရေကအားဖြင့်) ဝေဘန်အပ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ဝေဘန်အပ်ပါလျက်။ ဥတ္တာနီကရိယမာနေ၊ (ဥပနယနိဂုံးအားဖြင့်) ပေါ်လွင်အောင် ပြုအပ်သည် ရှိသော်။ ဝါ၊ အပ်ပါလျက်။ နေဝနာတိ၊ မသိ။ နေ ဗဇ္ဈတိ၊ မမြင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလော၊ မိုက်သော။ အန္ဓော၊ ပညာမျက်စိ ကန်းသော။ အစက္ခုကော၊ ပညာမျက်စိ မရှိသော။ အဇောနန္ဓော၊ မသိသော။ အပဿန္ဓော၊ မမြင်သော။ တံ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ထိုပုထုဇဉ်ကို။ ကိန္တိ၊ အာဘယ်သို့။ ကရောမိ၊ ပြုရအုံ့နည်း ။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။)

သိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဥပ္ပလံ ဝါ၊ ဥပ္ပလကြာသည်ဝင်း။ ဝါ၊ ကိုဝင်း။ ပဒုမံ ဝါ၊ ပဒုမ္မာကြာသည်ဝင်း။ ဝါ၊ကိုဝင်း။ ပုဏ္ဏရိကံ ဝါ၊ ပုဏ္ဏရိတ်ကြာသည်ဝင်း။ဝါ၊ကိုဝင်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာတံ၊ ပေါက်ရ်။ ဥဒကေ၊ ဌ်။ သံဝဍ္ဎံ၊ ကြီးပွါးရ်။ ဥဒကာ၊ မှ။ အတ္ထုဂ္ဂမ္ဘ၊ တက်၍။ ဌာတိ၊တည်ရ်။ ဥဒကေန၊ သည်။ အနုပလိတ္တံ၊ မလိမ်းကျံအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ဝေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တထာဂတော၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ လောကေ၊ ဩကာသလောကဌ်။ ဇာတော၊ ဖွင့်တော်မူရ်။ လောကေ၊ ဌ်။ သံဝဍ္ဎော၊ ကြီးတော်မူရ်။ လောကံ၊ ကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ လွှမ်းမိုးဌ်။ ဋ ဌိတော၊ နေတော်မူရ်။ လောကေန၊ လောကသည်။ အနုပလိတ္တော၊ မလိမ်းကျံအပ်။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဝေဏပိဏ္ဍူပမသုတ်

၉၅။ ဧကံ သမယံ ဌ်။ ဘဂဝါ၊သည်။အယုဇ္ဈာယံ၊အယုဇ္ဈာပြည်ဌ်။ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ဂင်္ဂါမြစ်ရ်။ တီရေ၊ ကမ်းနားဌ်။(ဂင်းကမ်းနားဌ် အယုဇ္ဈာမြို့သားတို့ ဆောက်လုပ်အပ်သောကျောင်းဌ်ဟူလို။

၁။ မယှံ ဟိ ဟဋ္ဌိပတ္ထိကထနမေव ဘာရော၊ ဟဋ္ဌိပတ္ထိပုရတံ ပန ကုလပုတ္တာနံ ဘာရောတိ ဒဿေတိ။ ဌ။ အကွာသော ဝေါ မယာ မဂ္ဂေါ၊ ခုဒ-ဂ္ဂ-ပမေပဒ။ ဟောဘို့တာဝန်က ငါဘုရားတာဝန်, ကျင့်သို့ထာဝန်က သင် (အမျိုးကောင်းသား) တို့၏တာဝန်။ "ငါဘုရားဟောပါသည်ကို သင်တို့မသိ မကျင့်လျှင် ငါဘုရားမတတ်နိုင်"ဟု ဆိုလို၏။

ဌ-) ဝိယာရတိ၊ ၏။ ထင်ကြ ခေါ်၊ ထိုဂဏ်ါမြစ်ကမ်းနားဌ်။ ဝါ၊ ထိုသီတင်းသုံးတော်မူရာအခါဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဆုံ။ အယံ ဂင်ါနဒီ၊ ဤဂင်ါ မြစ်သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဖေဏပိဋ္ဌံ၊ ရေမြှုပ်စိုင်ကို။ အာဝေယျ၊ ဆောင်မျှောရာ၏။ (အာဝဟေယျာတိ အာဟရေယျ။ဌ။ အာဝဟေယျာတိ အာနေတွာ ဝဟေယျ။ဌီ။) တမေနံ၊ ထိုရေမြှုပ်စိုင်ကြီးကို။ စက္ခုမာ၊ မ်ဿစက္ခု ပညာစက္ခုရှိသော။ پုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ နိဗ္ဗာယေယျ၊ ကြည်ညိုရာ၏။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအား ဖြင့်။ ဉပဓိကွေယျ၊ (ပညာဖြင့်) ဆင်ခြင်ရာ၏။ (ယောနိသော ဉပဓိကွေယျာတိ ကာရဏေန ဉပဓိကွေယျ။ဌ။ ကာရဏေန ဉပဓိကွေယျာတိ ဉာဏေန ဝိမံသေယျ။ဌီ။) တံ၊ ထိုရေမြှုပ်စိုင်ကြီးကို။ ပဿတော၊ မြင်သော။ နိဗ္ဗာယတော၊ ကြည်ညိုသော။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ဉပဓိကတော၊ (ပညာဖြင့်) ဆင်ခြင်သော။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏ (ဉာဏ်ဌ်)။ ရိတ္တကညော၊ အနှစ်မပါ ဗလာဟူ၍သာလျှင်။ ခါယေယျ၊ ထင်ရာ၏။ တုစ္ဆကညော၊ အနှစ်မမီး အချည်းနှီးဟူ၍ သာလျှင်။ ခါယေယျ၊ ထင်ရာ၏။ အသာရကညော၊ အနှစ်မရှိဟူ၍ သာ။ ခါယေယျ၊ ထင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပေဏပိဏ္ဍော၊ ရေမြှုပ်စိုင်ဌ်။ သာရော၊ အနှစ်သည်။ ကိံ ဟိ သိယာ၊ အဘယ်မှာရှိပါအံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेव ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်။ အတီ-တာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ပြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ ရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ ပ။ ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ (အတ္တိ၏။) တံ၊ ထိုရူပ်ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပဿတိ၊ (ဉာဏ်ဖြင့်)မြင်၏။ နိဗ္ဗာယတိ၊ (ဉာဏ်ဖြင့်)ကြည်ညိုဌ်။ ယောနိသော၊သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ဉပဓိကတိ၊ (ပညာဖြင့်) စူးစမ်းဆင်ခြင်၏။ တံ၊ ထိုရူပ်ကို။ ပဿတော၊ (ဉာဏ်ဖြင့်)မြင်သော။ နိဗ္ဗာယတော၊ (ဉာဏ်ဖြင့်) ကြည်ညိုသော။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ဉပဓိကတော၊ (ပညာဖြင့်) စူးစမ်းဆင်ခြင်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (ဉာဏ်ဌ်)။ ရိတ္တကညော၊ နိစ္စ သုခ အတ္တမပါ ဗလာ ဟူ၍သာလျှင်။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ တုစ္ဆကညော၊ နိစ္စ သုခ အတ္တမမီး အချည်းနှီး ဟူ၍သာလျှင်။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ အသာရကညော၊ နိစ္စ သုခ အတ္တအနှစ်မရှိဟူ၍သာလျှင်။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပေ၊ ရူပ်ဌ်။ သာရော၊ နိစ္စ သုခ အတ္တအနှစ်သည်။ ကိံ ဟိ သိယာ၊ အဘယ်မှာ ရှိပါအံ့နည်း။ (ရူပ်)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ(သရဒဥတု)အခါဌ်။ ဝုဋ္ဌေ ဝါ၊ ကြီးသောမိုးပေါက်ရှိသော။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ဥဒကပုဗ္ဗုဠံ၊ ရေပွက်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဧव၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ နိရုज्ज्ဈတိ ဧव၊ ချုပ်ပျက်လည်း ချုပ်ပျက်၏။ ?တမေနံ၊ ထိုရေပွက်ကို။ စက္ခုမာ၊ မ်ဿစက္ခု ပညာစက္ခုရှိသော။ پုရိသော၊ သည်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကပုဗ္ဗုဠေ၊ ရေပွက်ဌ်။ သာရော၊ အနှစ်သည်။ ကိံ ဟိ သိယာ၊ အဘယ်မှာရှိပါအံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेव ခေါ်၊ သာလျှင်။ပ။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာဌ်။ သာရော၊ နိစ္စ သုခ အတ္တအနှစ်သည်။ ကိံ ဟိ သိယာ၊ အံ့နည်း။ (ဝေဒနာ)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂိမှာနံ၊ နွေလတို့တွင်။ ပစ္ဆိမေ မာသေ၊ နောက်ဆုံး (၀ါဆို)လဌ်။ ဌိတေ၊ ရပ်တည်သော။ မဇ္ဈန္ဟိကေ ကာလေ၊ နွေလည် (မွန်းတည့်) ချိန်ဌ်။ မရီစိကာ၊ တံလျှပ်သည်။ ဖန္ဒတိ၊ လှုပ်၏။ တမေနံ၊ ထိုတံလျှပ်ကို။ (ကြွင်းမထူး သညာသာထူး၏)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သာဝတ္ထိကော၊ အနုစ်ပြင့် ဟတ်ပ[illegible]သော။ သာဝတ္ထိ[illegible] အနှစ်ကို ရှာဖွေလေ့ရှိ[illegible]သော။ ပုရိ[illegible] သော၊ ယောက်ျားသည်။ သာ[illegible]ယသည်၊ အနှစ်ရှာ[illegible]ခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဏံ၊ ထက်သော။ ကုဌာဒံ ၊ ကားမကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရောက်။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်္ဂ။ ဥဒုံ၊ ပြောင်သော။ နုဝံ၊ နုပျိုသော။ အဂုက္ကုကဇာတံ၊ ပူးတဲမပြစ်သေးသော။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ကဒလိက္ခန္ဓံ၊ ငှက်ပျောတုံးကို။ ပသေယျ၊ မြင်ရောက်။ တမေနံ၊ ထိုငှက်ပျောတုံးကို။ မူလေ၊အရင်း၌။ ဘိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရောက်။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဆေတ္တွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍။ အဂ္ဂေ၊ အဖျား၌။ ဘိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရောက်။ အဂ္ဂေ၊အဖျား၌။ ဆေတ္တွာ၊ဖြတ်ပြီး၍။ ပတ္တဝဋိ ၊ ငှက်ပျောပတ်အရစ်ကို။ ဝိနိဗ္ဗဇေယျ၊ ခွါရောက်။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တဿ၊ ထိုငှက်ပျောပင်၏။ ပတ္တဝဋိ ၊ ငှက်ပျောပတ်အရစ်ကို။ ဝိနိဗ္ဗဇေန္တော၊ ခွါသည်ရှိသော်။ ဖေဂ္ဂုမ္ပိ၊ အကာမျက်ကိုသော်လည်း။ နဝိဇ္ဇေယျ၊ မရရာ။ သာဝုံ၊ အနှစ်ကို။ ကုတော၊ အဘယ်မှာရနိုင်အံ့နည်း။ (ဤဥပမာ မ-၁ နိဒါနယ-နှာ ၂၃၆-စာဝိဒ် ဥဒ္ဒ-[illegible]လည်းပါ၏။)တဝေနံ၊ ထိုငှက်ပျောတုံးကို။ (အကြွင်းမထူး။ သခါရသာ ထူး၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ မာယာကာရော ဝါ၊ မျက်လှည့်ဆရာသည်သော်၎င်း။ မာယာကာရန္တေ ဝါသီ ဝါ၊ မျက်လှည့်ဆရာ၏တပည့်သည်သော်၎င်း။ စာတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခွ ဖြစ်သော လမ်းမကြီး၌။ မာယံ၊ မျက်လှည့်ကို။ ဝိဒံသေယျ၊ ပြုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမျက်လှည့်ကို။ (အကြွင်းမထူး။ ဝိညာဏ်သာထူး၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပဿံ၊ ရှုဆင်ခြင်သော။ သုတဝါ၊ အကြားအမြင် (အာဂမသုတ အဓိဂမသုတ) ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ ရူပသ္မိံ၊ ရူပ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

ဘဝတိ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤထရားစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ သုဝတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူ ထတ်သော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထပရံ၊ ထိုမှ တပါးသော—

ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ ဖေဏပိဏ္ဍူပမံ၊ ရေမြှုပ်စိုင်လျှင် ဥပမာရှိ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ပုဗ္ဗုဗ္ဗူပမာ၊ ရေပွက်လျှင် ဥပမာရှိ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ မရီစိကူပမာ၊ တံလျှပ်လျှင် ဥပမာရှိ၏။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ကဒလူပမာ၊ ငှက်ပျောတုံးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏။ ဝိညာဏံ စ၊ဝိညာဉ်သည်ကား။မာယူပမံ၊မျက်လှည့်လျှင်ဥပမာရှိ၏။(ဤမေ၊ဤခန္ဓာငါးပါး တို့ကို။) အာဒိစ္စပန္ဓုနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။

ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ယော၊ အကြင် မိသ ဧကွူ ပညာဧကွူ အမြင်ရှိသော ယောက်ျားသည်။ နံ၊ ထိုရူပ်ကို။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ နိဗ္ဗာယတိ၊ ကြည့်ရှု၏။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ဥပဓိကွတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၏။ ယော-နိသော၊ အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်) တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏ (ဉာဏ်ကို)။ ရိတ္တက်၊ ပလာဟူ၍။ တုစ္ဆက်၊ အချည်းနှီးဟူ၍။ ယောတိ၊ ထင်လာ၏။

ဘုရိပညေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမဉ္စ ကာယံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးကိုပင်။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဒေသိတံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဝိဘင်္ဂံ မေဓာနံ၊ (အာယု, ဥဿာ, ဝိညာဏ်) သုံးပါးသော တရားတို့သည်။ ယဟာနံ၊ ယယ်ဝှါခြင်းကြောင့်။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဌပံ၊ ရုပ်ကို။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) ပဿထ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့။

အာယု စ၊ အသက်ခေါ် ဧကဝိဓိဘာသည်ဝင်း။ ဥဿာ စ၊ အလွေ့ခေါ် ဣမမ္ဟိ ကောဋ္ဌာသေ ဝတ္တတိ သည်ဝင်း။ ဝိညာဏံ ဧကဝိဓိဘာဉ်သည်ဝင်း။ ယဒါ၊ အကြောင်းအခါ၌။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ စွန့်ခွါကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အပဝိဒ္ဓေါ၊ (သုသာန်တစ ဘင်ရှိုင်းဝ၌) စွန့်ချ, ပစ်လွှင့်အပ်သည်ဖြင့်၍။ သေတိ၊ (စင်းစင်းလဲနေ) အိပ်ရချေ၏။ (တံ သရီရံ၊ ထိုစွန့်ပစ်အပ်သော အသေကောင်ကိုယ်သည်။) ပရဘတ္တံ၊ (ဝိုးလောက် မြေခွေး ဘီလူး စသော) တပါးသူတို့၏အစာသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြင့်၍။) အစေတနံ၊ စိတ်စေတနာ မရှိတော့သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)

အယံ သန္ဓာနော၊ ဤစွန့်ပစ်ခြင်းသဘောတရားအစဉ်သည်။ တောဒိသော၊ ဤအတိုင်းရှိအပ်သောသဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤဝိညာဏကျွန်းသည်။ ဗာလသာပိနီ၊ အနွယာလ ပုထုဇဉ်တို့ကို (ငါ, ငါဟု) ခဲ့လမ်းပြောဆိုစေတတ်သော။ မာယာ၊ မျက်လှည့် (သဘွယ်) တည်း။ သော(ဧသော)၊ ဤခန္ဓာ(ငါးပါး)ကို။ ဝဓေကော၊ သူသတ်သွားဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတ္ထ၊ ဤခန္ဓာင'းပါး၌။ သာရော၊ နိစ္စ သုခ အတ္တအနုစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လဝီရိယရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်တတ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋ္ဌိဿတော၊ သတိဖြင့် အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ ဒိဝါ ဝါ၊ နေ့၌ဝင်း။ ယဒိ ဝါ ရတ္တိ'၊ ညဉ့်၌ဝင်း။ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို။ ဝေါ၊ ဤနည်းအတိုင်း။ အဝေက္ခေယျ၊ ရှုဆင်ခြင်ရာ၏။

သမ္ဘသ်ယောဂ်၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကို။ ဇဟေယျ၊ စွန့်ပယ်ရာ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ (ကုသိုလ်)ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ အမ္ပတ်၊ ရွှေ့လျောခြင်းမရှိသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္ထယံ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ အာဒိတ္တသီသောဝ၊ မီးလောင်အပ်သော ဦးခေါင်းရှိသုကဲ့သို့။ စရေယျာတိ၊ ကျင့်ရာ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤတရားစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဂေါမယပိဏ္ဍသုတ်

ဧवं။ သာဝတ္ထိ နိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယံ ရူပံ၊ အကြောင်းရှိပ်သည်။ နိစ္စံ၊ မြဲ၏။ ဥတ၊ ခိုင်ခံ့၏။ သဿတံ၊ တည်ကံ့၏။ အဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိ။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော ဝတ္ထုတို့နှင့်တူစွာ [1]။ တထေဝ၊ ထိုတည်တံ့ခိုင်မြဲ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိသော အခြင်း

---

[1] သဿတိ သမ္ဘကာလံ ယာဝကပ္ပဋ္ဌာယိနော ဟောန္တိ သဿတိဿေဝ၊ သိနေရုအာဒယော၊ တာဝဒိ သမံ သမကာလံ၊ ရှိ။ သန္တိ---ထင်လည်းထင်ရှား ; သတိ---မြဲလည်းမြဲသော အရာဝတ္ထုများ။

အရောအားဖြင့်သာလျှင်။ ဌာဏတိ၊ တည်တံ့လတ္တံ့။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ တံ ရှေပ်၊ ထိုရှေ့ပ ပည်။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိပါသလော။ (ဝေဒနာစသည်လည်း ဤနည်းပေး။) တံ ဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဉ်သည်။ အတ္ထိ နု ခေါတိ၊ ရှိပါသလော"ဟူသော။ တေ၊ ကိုး။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်မျှသော။ ဂေါမယပိဏ္ဍံ၊ နွားချေးစိုင် (ခဲ) ကို။ ပါဏိနာ၊ လက်တော်ဖြင့်။ ဂဟေတ္မာ၊ ကောက်ယူ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွေ့ကောပိ ခေါ၊ ဤနွားချေးခဲမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သော်လည်းပြစ်သော။ နိစ္စော၊ ပြဲသော။ ဓုဝေါ၊ ခိုင်ခဲ့သော။ သဿတော၊ တည်တံ့သော။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိသော။ သဿတိ သမံ၊ အမြဲဘည်သောအရေ ဝတ္ထုတို့နှင့်တူစွာ၊ တထေဝ၊ ထိုတည်တံ့ခိုင်မြဲပြောင်းလဲခြင်းမရှိသော အခြင်းအရောအားဖြင့် သာလျှင်။ ဌာဏတိ၊ တည်တံ့လတ္တံ့သော။ (ကော မေ ဝန္ဒတိကဲ့သို့ အာခေ္စတတ်နာမ်ကြီ၌ ပေးလိုက်သည်။ အနိယမ နိယမ ယောသော ထည့်၍သော်လည်းပေး။) အတ္ထာဘာဝဟိ၊ လာဘော၊ ရအပ်သောအတ္ထဘော(ခန္ဓာ)သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေ့ကောပိ၊ ဤနွားချေးခဲမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်သော်လည်း ပြစ်သော။ နိစ္စော၊ ပြဲသော။ ပ။ ဌာဏတိ၊ တည်တံ့လတ္တံ့သော။ အတ္ထာဘာဝဟိ၊ လာဘော၊ ရအပ်သော အတ္ထဘော(ခန္ဓာ)သည်။ စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ရှိပြီးအုံ။ ဘဝမ္ပိ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏ ကုန်ခန်းခြင်းငှါ။ ဟိတံ ပြဟ္မစရိယဝါသော၊ ဤမဂ္ဂပြဟ္မစရိယကို ကျင့်သုံးမှုသည်။ ဝါ၊ ဤကျင့်သုံးအပ်သော မဂ္ဂပြဟ္မစရိယ ပည်။ နု ပညာယေထ၊ ထင်ရှားမပြစ်လော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဟေ့ ကာပိ၊ သော်။ ပ။ အတ္ထာဘာဝဟိ လာဘော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏ ကုန်ခန်းခြင်းငှါ။ ပြဟ္မစရိယဝါသော၊ ကျင့်သုံးအပ်သော မဂ္ဂပြဟ္မစရိယ ပည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားပြစ်၏။

ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝ်ပြစ်ဘူးသည်ကား။ ဝါ၊ပြစ်ဘူးသောအကြောင်းကိုဟောတော်မူအုံ့။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ခတ္တိယော၊ လယ်သမြေ(ရေ)ကို အ-စိုးရသော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်(ရေစင်)သွန်းအပ်ပြီးသော။(အဘိသိက်မြှောက်ပြီးသောဟူလို။)ရာဇာ၊မင်းသည်။ အ-ဟောသိ ၊ ပြစ်ဘူးပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ခတ္တိယာ၊ သော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တာ၊ သော။ ရညော၊ မင်း သည်။ သတော၊ ပြစ်စဉ်။ တသ ပယုံ၊ ထိုငါ၏။ (ပယုံ ဗောဓိသတ္တဝေါ သဝေ သတောကဲ့သို့ သမ္ပန်။) ကုသာဝတီရာဇဓာနီမှမုခါနိ၊ ကုသာဝတီ မင်းနေပြည် အကြီးအမှူးရှိကုန်သော။ စတုရာသီတိနဂရ-သဟဿာနိ၊ ခွစ်သောင်းလေးထောင်သော မြို့တို့သည်။ အဟောသုံ၊ရှိဘူးကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ပ။ တသ ပယုံ၊ ငါ၏။ မေဃပါသာဒမှမုခါနိ၊ မေဃပြာသာဒ် အကြီးအမှူးရှိကုန်သော။ စတုရာသီတိပါသာဒ-သဟဿာနိ၊ ခွစ်သောင်းလေးထောင်သော ပြာသာဒ်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ရှိဘူးကုန်ပြီ။ပ။ မဟာ-

---

၁။ နယိဒံ ပြဟ္မစရိယဝါသော ပညာယေထာတိ အယံ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယဝါသော နာမ နု ပညာယေယျုံ ဌ။ နယိဒန္တိ ဣဒေ ယထာရေ ပဒသန္ဓိကရေ၊ ဣဒန္တိ နိပါတပဒံ၊ တံ ပန ယေန သမ္ဗန္ဓိယတိ၊ တံ တိလိင်္ဂါ ဝေ ယောတိတိ အယံ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယဝါသောတိ ဝုတ္တံ။ ဣဒံ၊ ဣဒံ ဣဒ်သည် နိပါတ်ပြစ်၏ ဝိသေသဝုလင်ခိုင်ရေးသောကြောင့် ပြဟ္မစရိယဝါသောဟူသော ဝိသေသနုန်ညီကား အယံဟု ပုလ္လိင်ပြုန့် ဖွဲ့သည်ဟူလို။ ဣဒံနိပါတ်သည် လိင် ၃-ပါး၊ ဝုစ် ၂-ပါး၊ ဝိဘတ် ၇-သွယ် အကုန်ဆိုင်သည်။ ထိုကြောင့် ပါဠိတော်မျှားတွင် ယဒိဒံ ဘဂ္ဂေသု ပုရိုဏသဟ္ဘလာ၊ ယဒိဒံ အညမညဝေဓနေန အညမညဝဏ္ဏသမနေန၊ ယသယိဒံ စိတ္တံ ဝသည်ပြုင့် ဘွေ့ရလေသည်။

ဗျူဟာကွင်းဝင်ရပ်မှခါနီ၊ မဟာဗျူဟာ (ကျက်သွားပြင်ပြီးသော) အထုတ်တယ်အိမ် အကြီးအမှူးရှိကုန်သော။ စတုရာသိုင်ဝန်ကွင်းဝင်ရသဟာသောနှင့်ရှင်း သောင်း ရေးထောင်သော အထုတ်တယ်အိမ်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ဒန္တမယောနှိ၊ ဆင်ရွယ်ကြီး ပြီးကုန်သော။ သာရမယောနှိ၊ ဆန္ဒစိပ်ပြည့်သော စန္ဒကူးနီသားဖြင့် ပြီးကုန်သော။ သောဝဏ္ဏမယောနှိ၊ ရွှေပြင် ပြီးကုန်သော၊ ဂေါနဏတ္ထတောနှိ၊ အမွေးရှည် ကော်ဇောနက်ကြီးဖြင့် ခင်းအပ်ကုန်သော။ ပဋိကတ္ထတောနှိ၊ သားမွေးပြူ အခင်းဖြင့် ခင်းအပ်ကုန်သော။ ပဋလိကတ္ထတောနှိ၊ ပန်းပြောက်ခြယ် သားမွေးဆင်းဖြင့် ခင်းအပ်ကုန်သော။ ကဒလိမိဂပဝရပဋိတ္ထတရဏောနှိ၊ ဝံပိုင်ရေဖြင့်ပြုအပ်သော မြတ်သော အခင်းရှိကုန်သော။ သဥ္ဇတ္ထရဏ-ဒါနိ၊ အထက်၌ ပွဲယှက်မိုးအပ်သော ဗျက်နှာကြက်နီနှင့် တဂ္ဂ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနောနှိ၊ နှစ်ဖက်၌ ထားအပ်သော နီသော ခေါင်းအုံး ခြေးအုံး ရှိကုန်သော။ စတုရာသိတိ ပလ္လင်္ကသဟဿာနှိ၊ ရွှစ်သောင်းလေးထောင်သော ပလ္လင် (ညောင်စောင်း) တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ သောဝဏ္ဏလင်္ကာရာနှိ၊ ရွှေတန်ဆာ (ရွှေပြင် ပြူအပ်သော တန်ဆာ) ရှိကုန်သော။ သောဝဏ္ဏဒဏ္ဍာနှိ၊ ရွှေတံခွန် (ရွှေပြင်ပြူအပ်သောတံခွန်) ရှိကုန်သော။ ဟေမဝေလပဋိစ္ဆန္နာနှိ၊ ရွှေကွန်ယက်တို့ဖြင့် ဖုံးအုပ် လွှမ်းခြုံ အပ်ကုန်သော။ ဥပေါသထဝနာဂရာ-ဇပ္ပမုခါနိ၊ ဥပေါသထ ဆင်မင်း အကြီး အမှူး ရှိကုန်သော။ စတုရာသိတိနာဂသဟဿာနှိ၊ ရွှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဆင်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ သောဝဏ္ဏာလင်္ကာရာနှိ၊ ကုန်သော။ သောဝဏ္ဏဒဏ္ဍာနှိ၊ ကုန်သော။ ဟေမဝေလပဋိစ္ဆန္နာနှိ၊ ကုန်သော။ ဝလာဟကဆာ-ရာဇပ္ပမုခါနိ၊ ဝလာဟကမြင်းမင်း အကြီးအမှူးရှိကုန်သော။ စတုရာသိတိ အဿသဟဿာနှိ၊ ရွှစ်သောင်းလေးထောင်သော မြင်းတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ သောဝဏ္ဏာလင်္ကာရာနှိ၊ ကုန်သော။ သောဝဏ္ဏဒဏ္ဍာနှိ၊ ကုန်သော။ ဟေမဝေလပဋိစ္ဆန္နာနှိ၊ ကုန်သော။ ဝေဃယန္တရထပ္ပ-မုခါနိ၊ ဝေဃယန္တာရထား အကြီးအမှူးရှိကုန်သော။ စတုရာသီတိရထသဟဿာနှိ၊ ရွှစ်သောင်း လေးထောင်သော်ရထားတို့သည်။ အဟောသုံ၊ကုန်ပြီ။ပ။ မဏိရတနပ္ပမုခါနိ၊ ပတ္တမြားရတနာ အကြီး အမှူးရှိကုန်သော။ စတုရာသီတိ မဏိသဟဿာနှိ၊ ရွှစ်သောင်းလေးထောင်သော ပတ္တမြားတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ သုဘဒ္ဒါဒေဝိပ္ပမုခါနိ၊ သုဘဒ္ဒါမိဖုယား အကြီးအမှူးရှိကုန်သော။ စတုရာသီတိ ဗာဟုတ္ထိသဟဿာနှိ၊ ရွှစ်သောင်းလေးထောင်သော (အခြံအရံ)မိန်းမတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ အနုယန္တာနှိ၊ မိမိအလိုသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ပရိဏာယကရတနပ္ပမုခါနိ၊ သားကြီးရတနာ အကြီးအမှူးရှိကုန်သော။ စတုရာသီတိ ခတ္တိယာသဟဿာနှိ၊ ရွှစ်သောင်းလေးထောင်သော မင်းတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ဒုက္ခလသန္ဓာနှာနှိ၊ ဘွဲ့ပြုပုဆိုးအခင်းရှိကုန်သော[1]။ ကံသုပဓာရ-ဏာနှိ၊ နို့ညှစ်ဒေခွက်ရှိကုန်သော။ (ရတနမယာဒေါဟတာဘေနာနှိ။ဌ။ ရတနမယဒီရဃဠိုဏာနှိ။ အံ-ဌ-၃၊ ၂၇၀။) စတုရာသီတိ ဓေနုသဟဿာနှိ၊ ရွှစ်သောင်းလေးထောင်သော နို့စားနွားမတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ပ။/ ခေါမသုဒုမာနှိ၊ နွားညှိုရောင်မှော်သော ခုံချည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ခုံချည်ရောင်ဖြင့် ရက်အပ်ကုန်သော။ ကောသေယ္ယသုခုမာနှိ၊ နွားညှိုရောင်မှော်သော ပိုးချည်ရှိကုန်

၁။ ခုက္ခလသန္ဓာနာနှိတိ ဒုက္ခလသန္ဓကဏ္ဍ။ ဌ။ ပိဋ္ဌိယံ ဝရဒုကူလံ ပါရုတံ။ အံ-ဌ-၃-၂၇၀။ ဒုက္ခလသန္ဓ-နာနှိတိ ရတဝတ္ထာဒီနိ ဘိတ္တိတ ခုကူလေ ခိဝုတ္ထ သန္ဓေန် ဧကေသန္ဓိ ဒုက္ခလသန္ဓနာနှိ။ အံ-ဋီ-၃-၂၇ဂ။ ဤ ဌ ရှိစာလိုသမျှန်သည်။ သန္ဓာန် ဒါမမှုတေ။ အဘိဓာန်(၄၉၉)ဂါထာ၌ နွားချည် ဘိုးပရိယာယ် ဆိုသော ကြောင့် ဘွဲ့ပြုပုဆိုးတည်းဟူ၏သာ နွားချည်ကြိုးရှိကုန်သော။ ဟုသမျှန်။ နို့ညှစ်သောအခါ၌ နွားမတို့ခြေထား ဘက်ကို ဘွဲ့ပြုပုဆိုးဖြင့် ချည်ထားသည် ဟူသို့။ အံ-၃-၁၇ဒ-၌ ဒုကူသသန္ဓနာနှိ ဟု စတုတ္ထကွဲဗုဒ္ဓနှင့်ရှိ၏။

သော။ ဝါ၊ ပိုးချည်ချောပြင့် ရက်အပ်ကုန်သော။ ကမ္ဗလသုခုမာနှီ၊ နူးညံ့ချောမွေသောကမ္ဗလာ ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ကမ္ဗလာချောပြင့်ပြီးကုန်သော။ ကပ္ပါသိကသုခုမာနှီ၊ နူးညံ့ချောမွေသော ဝါချည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ဝါချည်ခဲချောပြင့် ရက်အပ်ကုန်သော။ စတုရာသီတော် ထွက်ကောင်ရှိ သဟဿာနှီ၊ ကုရွေပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော အဝတ်အထည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ[1]။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ခတ္တိယာဿ၊ လယ်မြေ(ရေ)ကို အစိုးရယော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တဿ၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်(ရေစင်)သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော။ ရညော၊ မင်းသည်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ တဿ မယုံ၊ ထိုဘုရား။ စတုရာသီတိ ထာလိပါကသဟဿာနှီ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ပုံတော်ချက် ထမင်းအိုးတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သာယံ၊ ညနေအခါ၌ဝင်း။ ပါတံ၊ နံနက်အခါ၌ဝင်း။ ဘတ္တာဘိဃာရော၊ စားတော်ချက်ပူဆောင်အပ်သော စားတော်ထမင်းကို။ အဘိဟာရိယ်ဟု၊ ပူဆောင်အပ်ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံ၊ အကြင်မြို့၌။ အဠာဝသာမိ၊ စံနေ၏။ တံ၊ ထိုမြို့သည်၊ တေသံ ခေါ ပန စတုရာသီတိယာ နဂရသဟဿာနှီ၊ ထိုရှစ်သောင်းလေး ထောင်မျှ မြို့တို့သာတည်။ ကေသေ နဂရံ၊ တမြို့သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုသာဝတီရာဇဓာနီ၊ ကုသာဝတီမင်းနေပြည်ကြီးပင်ထည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန သမယေန၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်ပြာသာဒ်၌။ အဠာဝသာမိ၊ စံနေ၏။ သော၊ ထိုပြာသာဒ်သည်။ တေသံ ခေါ ပန စတုရာသီ-တိယာ ပါသာဒသဟဿာနှီ၊ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ပြာသာဒ်တို့တွင်။ ကေသေ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်တဆောင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ ပါသာဒေါ၊ ဤပြာသာဒ် ပင်တည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန သမယေန၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်အထူတ်တပ်အိမ်၌။ အဠာဝသာမိ၊ စံနေ၏။ တံ၊ ထိုအထူတ်တပ်အိမ်သည်။ တေသံ ခေါ ပန စတုရာသီတိယာ ကူဋာဂါရ သဟဿာနှီ၊ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော အထူတ်တပ်အိမ်တို့တွင်။ ကေသေ ကူဋာဂါရံ၊ အထူတ်တပ်အိမ်တဆောင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာဗျူဟံ ကူဋာဂါရံ၊ မဟာဗျူဟ (ရှေ့ဆုံးရတနာပြင့်ပြီးသော)အထူတ်တပ်အိမ်ပင်တည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန သမယေန၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်ပလ္လင်(ညောင်စောင်း)ကို။ ပရိဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်၏။ သော၊ ထိုပလ္လင်(ညောင်စောင်း)သည်။ တေသံ ခေါ ပန စတုရာသီတိယာ ပလ္လင်္ကသဟဿာနှီ၊ ထို ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ပလ္လင်(ညောင်စောင်း)တို့တွင်။ ကောယေ ပလ္လင်္ကော၊ ပလ္လင် (ညောင်စောင်း)တခုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒန္ဓမယော ဝါ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသောပလ္လင် သည်သော်၎င်း။ သာရမယော ဝါ၊ အနှစ်ပြည့် စန္ဒကူးနီသားဖြင့်ပြီးသော ပလ္လင်သည်သော်၎င်း။ သောဝဏ္ဏမယော ဝါ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ပလ္လင်သည်သော်၎င်း[2]။ ရူပိယမယော ဝ။ ငွေဖြင့်ပြီးသော

၁။ အ-၁-၁၉၆။ ဝေယာမသုတ်၌ စတုရာသီတိဝတ္ထုကောဋိသဟဿာနှီ အဒါသိ ခေါမသုခုမာနှံ ကောသေ ယျသုခုမာနှံ ကမ္ဗလသုခုမာနှံ ကပ္ပါသိကသုခုမာနှံ ဟု နှစ်ဝါဘက်ဖြင့် ရှိ၏။ ဤ၌လည်း ခေါမသုခုမာနှံစသည်ဖြင့် ရှိသင့်၏။ ခေါမသုခုမာနှံ၊ ခံမျည်ချောအဝတ်ကို၏။ စသည်ဖြင့် သမ္ဗန်၌ စာကုန်သိတ်ဝတ္ထုကောဋိသဟဿာနှင့် သမ္ဗန်သမ္ဗန်အပြစ်ဖြင့်စပ်လျှင် အနက်အဓိပ္ပါယ်ပြည့်စုံကြောင့်၏။

၂။ ပိဋ္ဌံ ဝေ သောဝဏ္ဏမယံ ဥဗ္ဗာရဏ်ဏ္ဍော ဗာဟုရဏမဏ္ဍော ဝါ ဒဋ္ဌမ္ဘော။ ယဒါ ဟိ သဝဏ္ဏမယော သောဝဏ္ဏဏ်ဏ္ဍော အယမဏ္ဍော၊ တဒါ သုဝဏ္ဏသ္သ ဝိကာရော သောဝဏ္ဏမယဏ်ဏ္ဍ ဝိကာရတ္တေ မယာသဒ္ဒေါ ဒဋ္ဌမ္ဘော။ နိမ္ဗတ္တိ အတ္ထောသိ ဝတ္ထုံ ဝုတ္တံ။ ယဒါ ပန သုဝဏ္ဏန နိမ္ဗတ္တံ သောဝဏ္ဏဏ်ဏ္ဍ အယမဏ္ဍော၊ တဒါ သောဝဏ္ဏမယော သောဝဏ္ဏမယဏ်ဏ္ဍ ဗာဟုရဏမဏ္ဍ မယာသဒ္ဒေါ ဒဋ္ဌမ္ဘော။ သဗ္ဗနိတိ ဗဟာလာ၊ စာမုက်နှာ ဥဂလ်။

ပရွယ်သည်သော်၎င်းတည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေနေ သမယေန၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြောင်ဆင်တော်ကို။ အဘိရူဟာမိ၊ စီးပါ့။ သော၊ ထိုဆင်တော်သည်။ ဇတသံ ဝေါ ပန စတုရာသိတိ-ယာ နာဂသဟဿာနံ၊ ထိုရှစ်သောင်းခွေးတောင်သော ဆင်တို့တွင်။ ဧကာယေဝ နာဂေါ။ စီးတော်ဆင်တစီးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပေါသထော နာဂရာဇာ၊ ဥပေါသထဆင်မင်း ပင်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန သမယေန၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြောင်မြင်းတော်ကို။ အဘိရူဟာမိ၊ စီးပါ့။ သော၊ ထိုမြင်းတော်သည်။ တေသံ ခေါ ပန စတုရာသိတိယာ အဿ-သဟဿာနံ၊ ထိုရှစ်သောင်းခွေးတောင်သော မြင်းတို့တွင်။ ဧကောယေဝ အဿော၊ စီးတော်မြင်းတစီးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝလာဟကော အဿရာဇာ၊ ဝလာဟကမြင်းမင်းပင်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန သမယေန၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြောင်ရထားကို။ အဘိရူဟာမိ၊ စီးပါ့။ သော၊ ထိုရထားသည်။ တေသံ ခေါ ပန စတုရာသိတိယာ ရထသဟဿာနံ၊ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ရထားတို့တွင်။ ဧကောယေဝ ရထော၊ စီးတော်ရထား တစီးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေယဗ္ဗော ရထော၊ ဝေဗျဗ္ဗာရထား ပင်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန သမယေန၊ ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ခတ္တိယာနီ ဝါ၊မင်းမျိုးမိန်းမသော်လည်းဖြစ်သော။ ဝေလာမိကာ ဝါ၊မင်းပုဏ္ဏားမျိုးစပ် မိန်းမသော်လည်းဖြစ်သော။ ယာ၊ အကြောင်မိန်းမသည်။ ပဠုပဠဝါတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တေသံ ခေါ ပန စတုရာသိတိယာ ဣတ္ထိသဟဿာနံ၊ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော မိန်းမတို့တွင်။ ဧကာယေဝ ဣတ္ထိ၊ မိဖုယားမိန်းမ(သုဘဒ္ဒါ)တယောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ရှေ့ဝါကျမျှားခ်ိန်ကဲ့သို့ ဟောတိနောက်မှ ခတ္တိယာနီ ဝါ၊ မင်းမျိုးမိန်းမသည်သော်၎င်း။ ဝေလာမိကာ ဝါ၊ မင်းပုဏ္ဏားစပ်မျိုးမိန်းမသည်သော်၎င်းတည်း။ ဟုသော်လည်းပေး။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန သမယေန၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ခေါမသုခုမံ ဝါ၊ ခုံချည်ချောအဝတ်သော်လည်းဖြစ်သော။ ကောသေယ္ယသုခုမံ ဝါ၊ ပိုးချည်ချော အဝတ်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ကမ္မာသသုခုမံ ဝါ၊ ကမ္မလာချောအဝတ်သော်လည်းဖြစ်သော။ ကပ္ပါသိကသုခုမံ ဝါ၊ ဝါချည်ချော အဝတ်သော်လည်းဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြောင်အဝတ်အစုံ(ပုဆိုးအင်္ကျီတစုံဟူလို။)ကို။ ပရိဒဟာမိ၊ ဝတ်ခဲ့၏။ တံ၊ ထိုအဝတ်အစုံသည်။ တေသံ ခေါ ပန စတုရာသိတိယာ ဝတ္ထကောဋိသဟဿာနံ၊ ထိုကုဋေရှစ်သောင်းလေးထောင်သော အဝတ်တို့တွင်။ ဧကညေဝ ဝတ္ထယုဂံ၊ ဝတ်စုံတစုံသည်သာလျှင်။

၁။ ဝေလာမိကာတိ ခတ္တိယာ ဝါ ပြာဟ္မဏိယာ, ပြာဟ္မဏာ ဝါ ခတ္တိယာနိယာ ကုစ္ဆိသို့ ဧာတာ။ ၌။ ဗျိုဗ္ဗေ အဓိပ္ပါယတ္ထမ္ဘူတ်၏။ ဤနိဿယာဒ်လည်း ၎င်းဆရာ့ကိုယ်း အဓိပ္ပါယတ္ထပင် ပေးလိုက်၏။ ဝေလာမသုတ် အ-ဋ္ဌ ၃၊ ၂၆၈-၌ ဝေလာမောတိ ဧတေဟိ ဂါတိဂါတ္ဌမ္ဘောဂသဒ္ဓါပညာဒီဟိ မရိယာဒဝေလံ အတိက္ကန္တေဟိ ဥဠာရေဟိ ဂုဏေဟိ သမန္နာဂတတ္တာ ဧဝံ လဒ္ဓနာမော။ အ-ဋ္ဌ ၃၊ ၂၆၈-၌ ဝေလာမောတိ မာသဒ္ဓါ ပဋိသောဝေ ဧနော၊ ဧတေဟိ ဂါတိဂါတ္ဌမ္ဘောဂါဒီဂုဏာနံ ဝေလာ မရိယာဒါ နတ္ထိ ဧတဿ ဝေလာ ... အသ ဝါ ယသာဝုတ္တဂုဏာနံ ဝေလာ မရိယာဒါ အမတိ ဩသာနံ ဂဠကံ ဧတဿ ဝေလာ ... ဝေလံ ဝါ မရိယာဒံ ဧတမတိ ဂဠတိ အတိက္ကမတီတိ ဝေလာ ... ဟု ဖွင့်၏။ ၎င်းအဖွင့်မျှားကို နည်းမှီး၍ ဝေလံ ခတ္တိယကုလမရိယာဒံ အမတိ ဂဠတိ အတိက္ကမတိ ယာဝ ပြာဟ္မဏကုလမရိယာဒါ နုပန ဝေဿသုဒ္ဒကုလမရိယာဒါတိ ဝေလာမိကာ ဟူ၍ မင်းမျိုးဟူသော အပိုင်းအခြားကို လွန်သော ဝါ၊ မင်းမျိုးနှင့်ပုဏ္ဏားမျိုးမှုပြစ်သော မိန်းမဟူလို။ မင်းမျိုးဟူသော အပိုင်းအခြားကိုလွန်ရာ၌ အတ္တပကရဏအားဖြင့် ပုဏ္ဏားမျိုးတိုင်ခံသာလွန်သည်၊ ကုန်သည်မျိုး ဆင်းရဲမျိုးတို့ အောင် မလွန်နိုင်။ သို့ပြစ်၍ ဝေလာမိကာ ဝါ၊ မင်းမျိုးဟူသော အပိုင်းအခြားကို (ပုဏ္ဏားမျိုးတိုင်ခံသာ) လွန်သော မိန်းမသည်သော်လည်းပြစ်သော။ဟု အဒ္ဓိဋ္ဌာနအားဖြင့်သော်လည်းပေး။

ဟောတီ၊ ဧ။ (ဟောတိနောဘ်မှ ခေါ်မသုခုမ် ၀ါစသည်ပုဒ်မျှားကို ခေါ်မသုခုမ် ၀ါ၊ [illegible] အဝတ်သည်သော်ရင်း စသည်ဖြင့် တနည်းသမ္မန်လေ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ (တေန ၁ မဟာန၊ ဣ။ အယံ၊ သည်။) ယတော၊ အကြင်ပုံတော်ချက်စားတော်အိုးမှ။ နာဠိကောဒနပရမံ၊ တစလယ်ရက် စားတော်ထမင်းမျှကို။ ဘုဥ္ဇာမိ၊ စားသုံး၏။ (ပုံတော်တယ်ဆိုလို။) တဒုပိယံ၊ ထိုစားတော်ထမင်းအား လျှောက်ပတ်သော။ သုပေယျဉ္စ၊ ဟင်းလျှောကိုလည်း။ ဘုဥ္ဇာမိ၊ စားသုံး၏။ သော၊ ထိုပုံတော်ချက် စားတော်ထမင်းအိုးသည်။ တေသံ ခေါ် ပန စတုရာသီတိယာ ထာဝရိပါကသဟဿာနံ၊ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ပုံတော်ချက်ထမင်းအိုးတို့တွင်။ ကောဝေ၀ ကာလိ ပါကော၊ စားတော်ချက်ထိုးတလုံးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဧကေ သခါရာ၊ ဤ (မင်းအပြစ်က ခံစားဘူးသော) သင်္ခါရတို့သည်။ အတိတာ၊ လွန်သွားကုန်ပြီ။ နိဝုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ပျောက်ကုန်ပြီ။ ဝိပရိဏတာ၊ ဖောက်ပြန်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သခါရာ၊ (ရှိရှိသမျှ)သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဧဝံ အနိစ္စာ ခေါ၊ ဤအတိုင်း မမြဲကြကုန်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သခါရာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ အဒ္ဓုဝါ ခေါ၊ ဤအတိုင်း မတိုင်ခံကုန်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သခါရာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ အနဿာသိကာ ခေါ၊ ဤအတိုင်းသက်သာရာ မရကုန်။ (အသက်ရှူပေါက်မရကုန်, အလွန်ဆင်းရဲကုန်၏ ဟူလို။ သသဝေတ် ပါဏတ္ထ အသက်ရှူခြင်းဟော။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဒံ သမ္ဘသခါရေသု၊ ဤအလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၌ ။ ယာဝဒေ၊ အလွန်သာလျှင်။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ အလမေव၊ သင့်လျော်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိရဇ္ဇိတုံ၊ မတပ်မက်ခြင်းငှါ။ ဝါ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းငှါ။ အလံ ဧव၊ တည်း။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ (ဤအလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့မှ) လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ အလံ ဧव၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၅-နခသိခါသုတ်

[1] ၉၇။ (ဤသုတ်ကို ဂေါမယပိတ္တာသုတ်အတိုင်း သမ္မန်။ နခသိခါယံ၊ လက်သည်းပေါ်၌။ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော။ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို။ အာရောပေတ္မာ၊ တင်၍။ တ္ထေကမ္ပိ၊ ဤလက်သည်းပေါ်၌ တင်ထားအပ်သော မြေမှုန့်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သော်လည်းဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်ဟု ပေးရသည်သာ ထူး၏။ တံ ကိံ မညသိ ဘိက္ခု၊ ရူပံ နိစ္စံ ဝါ စသည်လည်း ပေးမြဲ။) [2]

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၆-သုဠ္ဌိကသုတ်

[3] ၉၈။ (ဤသုတ်သည် ဂေါမယပိတ္တာသုတ် နခသိခါသုတ်တို့အတိုင်းပေး။ ဂေါမယပိတ္တာသုတ်၌ အတ္ထသာဝပဋိလာသတရကိုသာ, နခသိခါသုတ် သုဠ္ဌိဏသုတ်တို့၌ ရူပ,ဝေဒနာ,သညာ,သခါရ,ဝိညာဏ=ခန္ဓာငါးပါးလုံး ဟောတော်မူသည်။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

---

[1] ဗုဒ္ဓကာလ ပုဗ္ဗိုက်ယုဝနေ သတ္တမတ္တနိပါတ။ တနည်းကား သမ္ဘ အလုံးစုံဟု ဆိုထားသောကြောင့် ဗုဒ်-ဣန္ဒြေဟု အနီးပြု၍ ဝိဝေသဝန် မ,ဗုယ်မလို ထိုကြောင့် ဗုဒ်-ကို နိပါတ်မျှဟုဟု၍ သမ္ဘသခ် ဓရဝုသု၊ အလုံးစုံ သောသင်္ခါရတို့၌ဟု၍သော်လည်း အနက်ပေး။

၃-ဂန္ဓုဃဝေဒနာသုတ်

၉၇။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ သံသာရော၊ ဣဿိသံသရ (ခန္ဓာစသည်၏ မပြတ်ဖြစ်သော အစဉ်) သည်။ အနမတဂ္ဂေ၊ ဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက်၍သော်လည်း မသိအပ်မသိနိုင်သော အပိုင်းအခြားရှိ၏ [1]။ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏရှိကုန်သည်ဖြင့်၎။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာသံယောဇဉ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္ဓာဝတံ၊ အဖန်ဖန် ပြေးသွားကုန်သော။ သံသရတံ၊ အဖန်ဖန် ကျင်လည်ကြကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါဘို့၏။ ပုဗ္ဗာ ကောဋိ၊ ရှေအစွန်းကို၊ နပညာယတိ၊ မသိအပ်[2]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုद्रာသည်။ ဥဿုဿတိ၊ အထက်၌ ခန်းခြောက်၏။ ဝိသုသတိ အထူးထူးအပြား ခန်းခြောက်၏။ နဘဝတိ၊ မဖြစ် မရှိ။ သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။ ဟောတိ၊ ရှိသေး၏။ (နေ ၅-စင်းထွက်သောအခါ မဟာသမုद्रာ ခန်းခြောက်၏၊ ထိုအခါမျိုးရှိသေး၏ဟူလို။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာနံ၊ သစ္စာ ၄-ပါးကို ဝုံးလွှမ်းတတ်သော အဝိဇ္ဇာနီဝရဏရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာသံယောဇဉ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္ဓာဝတံ၊ အဖန်ဖန် ပြေးသွားကုန်သော။ သံသရတံ၊ အဖန်ဖန် ကျင်လည်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒုက္ခသ

၁။ အနမတဂ္ဂေါတိ အနု အမတဂ္ဂေါ။ ထောသတ် ထောသဟသ် ဥာဏေန အနုဂန္ဓာပိ အမတဂ္ဂေါ အဝိဒိတဂ္ဂေါ၊ နာဿ သဗ္ဗာ ၄ဟော ဝါ ဗဟော ဝါ အဂ္ဂံ ဗာနိတုံ၊ အပရိဗ္ဗိန္နပုဗ္ဗာပရဂေကောဋိကောတိ အတ္ထော။ သံသာရဟုတိ ခန္ဓာဒိနံ အဝိစ္ဆိန္နပုဗ္ဗတ္တာ ပဋိပါဋိ။ သံ ၄ ၂-၁၅၅။ ဥပသဂ္ဂေါ သမာသဝိသယော သသာဝနံ ကိရိယံ ဒဿေတိတိ ဝုတ္တံ ဥာဏေန အနုဂန္ဓာပိတိ။ ဝဿသတံ ဝဿသဟဿန္တိ နိဒဿနမေတံ တထော သံဃဟုပိ အနုဂန္ဓာ အနမတဂ္ဂေါ ဧဝ သံသာရော၊ အဂ္ဂသဒ္ဒေါ ဗဟု မရိယာဒဝစနော၊ အနုဒ္ဒေသိ-ကဒ္ဒေတံ ဝစနန္တိ အာဟ အပရိစ္ဆိန္နပုဗ္ဗာပရကောဋိကောတိ။ အညထာ အန္တိမဘဝိကပရိစ္ဆိန္နကတိမဇ္ဈိမ-ပါစနိယခမ္ဘာဒီနံ ဝသေန အပရိစ္ဆိန္နပုဗ္ဗာပရကောဋိ နာ သဗ္ဗာ ဝတ္ဗေ။ သံသရတံ သံသာဝနော။ သံ-ဒ္ဓ-၂-၁၅၅။ နမတော အမတော၊ အနုဂန္ဓာပိ အမတော အဂ္ဂေါ (မရိယာဒေါ) အဿာတိ အနမတဂ္ဂေါဟု ပြုဥာဏ်ဖြင့် လျှောက်စဉ်းစားသော်လည်း မသိအပ်သော အပိုင်းအခြားရှိသော သံသရာကို ဟောက်။ သံသရတံ သံသာဝနော ဟုပြု၊ ခန္ဓာစသည်တို့၏ မပြတ်မစဲ ဖြစ်ရာ အစဉ်အဆက်ကို ဟောက်။ "ဣဿိသံသရာသည် ဥာဏ်ဖြင့် လျှောက်၍ ဆင်ခြင်သော်လည်း မသိအပ်သော အပိုင်းအခြားရှိ၏"ဟုရာ၌ မည်သည့်ဥပုဒ်၏ သံသရာဟု မရည်ညွှန်းမူ၍ သာမညအားဖြင့်ဆိုခြင်းပြစ်သည်ထို့ကြောင့်ပင် အပရိစ္ဆိန္နပုဗ္ဗဟောဋိ ဟောဟုဆိုပေသည် အလွန်ကြာရှည်သော ကြောင့် ဘယ်မှစ၍ဖြစ်ခဲ့သည် ဘယ်လို ဆုံးမည်ဟု ရှေနောက်အပိုင်းအခြားကို မသိနိုင်မပိုင်းခြားနိုင်ဟု ဆိုလို၏။ သို့သော် ပစ္ဆိမဘဝိကတို့နှင့် သဘောပိုင်းအခြားကိုပြုသော ဝိမုတ္တိပရိပါစနီယတရားရှိသူ အလောင်းလျှာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်မူ နောက်အပိုင်းအခြား ထင်ရှားသည်သာတည်း။

၂။ ပုဗ္ဗာ ကောဋိ နပညာယတိတိ ပုရိမဝိဇ္ဇာဒေါ နဒိဿတိ။ ယာဝဂ္ဂေန စသာ ပုရိမာ ကောဋိ နပညာ-ယတိ၊ ပစ္ဆိမာပိ တာဝဂ္ဂေနေဝ နပညာယတိ၊ ဝေမဇ္ဈေယာဝ ပန သဗ္ဗာ သံသရန္တီး သံ-ဒ္ဓ-၂-၁၅၅။ ပစ္ဆိမာပိ နပညာယတိ အနုဒ္ဒေသိကနိဒ္ဒေသနာတိ အဒိပ္ပါယော။ တေနာဟ ဒီဃော ဒ္ဓါလသံသာရော ဝေ-ဝေ ဝေမဇ္ဈေယေव ပန သဗ္ဗာ သံသရန္တီ ပုဗ္ဗာပရကောဋိနံ အလဗ္ဘနီယတ္တာ။ သံ ဋီ ၂-၁၅၅။ သံသာရ၏ ရှေအပိုင်းအခြားကို မသိမြင်အပ်ဟု ဆိုသည်မြင့် (ဆန္ဒဗာလလုဏ်ရည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) နောက်အပိုင်းအခြားကိုလည်း မသိမြင်အပ်ဟုမူတ်။ သံသရာ၏ ရှေအပိုင်းအခြား, နောက်အပိုင်းအခြားတို့ကို မရအပ်သောကြောင့် သတ္တဝါတို့သည် သံသရာ၏အလယ်အပိုင်းအခြာ၌သာ လျှင် ကျင်လည်နေကြရကုန်၏။

အန္တိကရိယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို။ (အန္တိကရိယ ပရိစ္ဆေဒံ။ ဌ။) အဟ၊ ငါဘုရား သည်။ နု တေ၀ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ (အဝိဇ္ဇာနိ၀ရဏနှင့် တဏှာသံယောဇဉ်မရှိသော ရဟန္တာ တို့၏ ဝဋ်ဆင်းရဲအဆုံး အပိုင်းအခြားကိုသာ ဟောတ်ဟူလို။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ သီနေရှပဗ္ဗတရာဇာ၊ ပြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်။ ဒုယ္ဟတိ၊ မီးလောင်၏။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်စီး၏။ နု ဘ၀တိ၊ မပြစ် မရှိ။ သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။ ဟောတိ၊ ရှိသေး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ နု တေ၀ ဝဒါမိ၊ မူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ဒုယ္ဟတိ၊ မီးလောင်၏။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်စီး၏။ နု ဘ၀တိ၊ မပြစ် မရှိ။ သော သမယော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ နု တေ၀ ဝဒါမိ၊ မူ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။သေယျထာပိ၊ကား။ ဂဒ္ဒုလပဒ္ဓေါ၊တောက်ခြင့် ပ္ပဲချည်အပ်သော။ သာ၊ခွေးသည်။ ဒဠ္ဍေ၊ မြဲမြံ့သော။ ခီလေ ဝါ၊ ၎တ်ဌိသော်၎င်း။ ထမ္ဘေ ဝါ၊ ထိုင်ဌိသော်၎င်း။ ဥပနိဗဒ္ဓေါ၊ ကပ်၍ ပ္ပဲချည်အပ်သည်ရှိသော်။ တမေ၀ ခီလံ ဝါ၊ ထိုဌတ်သို့သော်၎င်း။ တမေ၀ ထမ္ဘံ ဝါ၊ ထိုတိုင်သို့သော် ၎င်း။ အနုပရိဝါ၀တိ၊ အဖန်ဖန် ပြေးနေ၏။ အနုပရိ၀တ္တတိ၊ အဖန်ဖန် လည်နေ၏။ (ဤဥပမာ မ-၃-နိဿယ၊ ၂၄-၌လည်း ပါ၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ပ။ အသုတ-ဝါ။ သုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ပုထုဇဉ်သည်။ ရူပံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန် ရှု၏။ပ။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ရူပဉ္စေ၊ ရူပ်သို့သာလျှင်။ အနုပရိဝါ၀တိ၊ အဖန်ဖန် ပြေးနေ၏။ အနုပရိ၀တ္တတိ၊ အဖန်ဖန် လည်နေ၏။ပ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်သို့။ အနုပရိ ဝါ၀ံ၊ အဖန်ဖန် ပြေးနေသည်ရှိသော်။ အနုပရိ၀တ္တံ၊ အဖန်ဖန် လည်နေသည်ရှိသော်။ ရူပမှာ၊ ရူပ်မှ။ နု ပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်မြောက်နိုင်။ပ။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိမှ။ပ။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ နု ပရိမုစ္စတိ၊ နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သုတ၀ါ၊ သုဘရှိသော။ အရိယသာ၀ကော ၀ ခေါ၊ အရိယသာ၀ကသည် ကား။ ရူပံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ ဟူ၍။ နု သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန် မရှု။ပ။ နာနုပရိဝါ၀တိ၊ အဖန် ဖန် ပြေးမနေ။ နာနုပရိ၀တ္တတိ၊ အဖန်ဖန် လည်မနေ။ပ။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ ပရိမုစ္စတိ၊ လွတ်မြောက် ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူ၏။

သတ္တမံ ဒုနစ်ရေပြောက်သော သုတ်တည်း။

၈-ဒုတိယဂဗ္ဘရသုတ်

ဘ ၁၀။ (သာ၀တ္ထိနိဒါန်မှ သံသရတ်အထိ ဂဒ္ဒုလပဒ္ဓသုတ်နှင့် တူ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သေယျ-ထာပိ၊ ကား။ ဂဒ္ဒုလပဒ္ဓေါ၊ တောက်ခြင့် ပ္ပဲချည်အပ်သော။ သာ၊ ခွေးကို။ ဒဠ္ဍေ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော။ ခီလေ ဝါ၊ ၎တ်ဌိသော်၎င်း။ ထမ္ဘေ ဝါ၊ ထိုင်ဌိသော်၎င်း။ ဥပနိဗဒ္ဓေါ၊ ပ္ပဲချည်အပ်၏။ သော၊ ထိုခွေး သည်။ ဧ၀ံ ဝဒေ၊ ဤကား ဟု ဆိုလည်း ဆိုအံ့။ တမေ၀ ခီလံ ဝါ၊ ထိုဌတ်သို့သော်၎င်း။ တမေ၀ ထမ္ဘံ ဝါ၊ ထိုတိုင်သို့သော်၎င်း။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၍သွား၏။ ဧ၀ံ ဝဒေ၊ ဤကား ဟု ဆိုလည်း ဆိုအံ့။ ဣ၀ေ ဝါ၊ ထိုကဲ့သို့

ထမ္ဘံ ဝါ၊ ထိုတိုင်သို့သော်ရင်း။ ဥပနိပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍အိပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒေဝ ခေါ၊ ဤ အတူသာလျှင်။ အဿုတဝါ၊ သုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ "ဧတံ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ရူပ်တည်း။ ဧသော၊ ဤရူပ်သည်။ အဟံ အသို့၊ ငါတည်း။ ဧသော၊ ဤရူပ် သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟု။ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ပ။ သညံ၊ သညာကို။ပ။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ပ။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို။ "ဧတံ၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ ဝိညာဉ်တည်း။ ဧသော၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ အဟံ အသို့၊ ငါတည်း။ ဧသော၊ ဤဝိညာဉ် သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟု။ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။ သော၊ ထိုသုတမရှိသော ပုထုဇဉ်သည်။စေပိ ဂစ္ဆတိ၊အကယ်၍သွားမူလည်း သွားအံ့။ ဣမေ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ဤငါးပါးကုန် သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သို့။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၍သွား၏။ စေပိ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့။ ဣမေ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ဤငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သို့။ ဥပတိဋ္ဌတိ၊ ကပ်၍ ရပ်၏။ စေပိ နိသီဒတိ၊ အကယ်၍ ထိုင်မူလည်း ထိုင်အံ့။ ဣမေ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ဤငါးပါးကုန် သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သို့။ ဥပနိသီဒတိ၊ ကပ်၍ ထိုင်၏။ စေပိ နိပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ အိပ်မူလည်း အိပ်အံ့။ ဣမေ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ဤငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သို့။ ဥပနိပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ အိပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဃ၊ ဤသာသနာ၌။ (တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။) သကံ စိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ "ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့တိုင်လုံး။ ဥပဂေန၊ ဥပဂကြောင့်သော်၎င်း။ ဒေါသေန၊ဒေါသကြောင့်သော်၎င်း။ မောဟေန၊ မောဟကြောင့် သော်၎င်း။ သံကိလိဋ္ဌန္တိ၊ ညစ်နွမ်း၏"ဟု။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ ပစ္စဝေက္ခိတမ္ဘံ၊ ဆင်ခြင်ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တသံကိလေသာ၊ စိတ်၏ညစ်နွမ်းခြင်းကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်နွမ်းကုန်၏။ စိတ္တဝေါဒါနာ၊ စိတ်၏ဖြူစင်ခြင်းကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ရဏံ နာမ၊ ယူဆောင်၍ လှည့်လည်ပြုဖွယ် ပြုပုံအမည် ရှိသော။ စိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော ပန်းချီကားကို [2]။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ဘူးသလော၊ ဧတိ၊ ဤသို့ မေးမြန်းတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေါ၊ မှန်ပါ(မြင်ဘူးပါ၏)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရဏံ၊ ယူဆောင်၍ လှည့်လည်ပြုဖွယ် ပြုပုံအမည်ရှိသော။ တမ္မိ စိတ္တံ၊ ထိုဆန်းကြယ်သောပန်းချီကားကို လည်း။ စိတ္တေနေဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ စိန္တိတံ၊ ကြံစည်အပ်သည်မည်၏ [3]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရဏေန၊ ယူဆောင်၍ လှည့်လည်ပြုဖွယ် ပြုပုံအမည်ရှိသော။ တေနာပိ ဝေါ စိတ္တေန၊ ထိုဆန်း ကြယ်သော ပန်းချီကားထက်လည်း။ စိတ္တဉ္ဉေव၊ စိတ်သည်သာလျှင်။ စိတ္တတရံ၊ သာလွန်၍ ဆန်းကြယ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ရဏံ နာမ စိတ္တန္တိ ဝိစရိတစိတ္တံ။ဌ။ ဝိစရိတစိတ္တန္တိ ဂဟေတ္မာ ဝိစရိတဝသေန ဝိစရိတစိတ္တံ။ဌ။ ရဏံ နာမ ဂဟေတ္မာ စရိတဗုစိတ္တပဋေ။ မှလ-ဋီ-၁၈၅။ စရိတမ္ပံ ဝိစရိတမ္ပန္တိ စရဏံ။ယံ၊ အကြင်ပြုပုံကို။ စရိတမ္ပံ ဝိစရိတမ္ပံ၊ (ယူဆောင်၍)လှည့်လည်ပြုထိုက်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ယံ၊ ထိုပြုပုံဟည်။ ရဏံ၊ မည်၏။ ယူဆောင်လှည့်လည်၍ နမူနာပုံစံပြုဘို့ရာ အစွမ်းကုန်ရှယ်လယ်အင်သော ပန်းချီကားချေပ်ကို ဧကာက်။

၂။ စိတ္တေနေဝ စိန္တိတန္တိ စိတ္တကာရေန စိန္တေတ္မာ ကတတ္တာ စိတ္တေန စိန္တိတံ နာမ။ဌ။ စိန္တေတ္မာ ကတတ္တာတိ "ဣမဿ ရူပဿ ဧဝံ ဟတ္ထပါဒါ, ဧवं ပုရတော ဝိဝိတ္တံ, ဧवं ဣတောကာရတ္ထာယတောနီ, ဧवं ကိရိယာ ဝိသေသာ, ဧवं ကိရိယာဝိသောကံ, သတ္ထုဝိသေသောနံ ဝိသောကံ ကာတမ္ဘ"န္တိ ဝဿ ဥဒ္ဒေသနိယနယတ္ထနာဝိမယောဇနာ ဇနဋ္ဌာတိ သမ္ဘမေတံ ဟတ္ထ စိန္တေတ္မာ ကတတ္တာ စိတ္တေန ဟနသာ စိန္တိတံ နာမ။ဌ။ ဤ ၆ ရိုး၌ စိန္တိတံ ကို

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိရညွှာနဂတာ၊ တိရစ္ဆာန်ပြစ်ကုန်သော။ ဣဒံ ပါဏာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ (ဣဒံ ကား ဟုလျှိုက်ပဌမာဗဟုဝစနတ္ထနိပါတ်။) စိတ္တာ ယထာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧवं၊ ဤနည်း အတူ။ စိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော။ အညံ၊ တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါတို့ဟုတပါး ဝ.ခြားသော။ ကေနဋ္ဌေ-ယမ္ပိ၊ တဝုသော အပေါင်းအစုကိုမျှလည်း။ နိ သမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ တိရစ္ဆာန်ပြစ်ကုန်သော။ ဧတပိ ခေါ ပါဏာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ စိတ္တေနေဝ-ကမ္မဝိညာဏ်ခေါ် စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ ကံ၏ ဆန်းကြယ်သည်၏ ဝေပြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ စိတ္တိတာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏ ၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိရစ္ဆာနဂတေဟိ၊ တိရစ္ဆာန်ပြစ်ကုန်သော။ ဧတပိ ခေါ ပါဏေဟိ၊ ထိုသတ္တဝါတို့တဏှာလည်း။ စိတ္တညေव၊ စိတ်သည်သာလျှင်။ ဧတ္ထကရုံ၊ သာလွန်၍ ဆန်းကြယ်၏ ၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟသ္တာ၊ ကြောင့်။ ပ။ ဝိသုဒ္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ကား။ ရဇကော ဝါ၊ ဆေးဆိုးပန်းရိုက်သမားသည်သော်၎င်း။ (ရဇ်ဇာတရူပသမုဋ္ဌာပနာဒိနာ ဝတ္ထုံ ရူယတိတိ ရဇကော။ ဝတ္ထုကာဟော။ ဌီ။) စိတ္တကာဟော ဝါ၊ ပန်းချီဆရာသည်သော်၎င်း။ ရဇနာယ ဝါ၊ ဆိုးရွေဖြင့် သော်၎င်း။ လာခါယ ဝါ၊ ချိပ်ရေဖြင့်သော်-၎င်း။ ဟလိဒ္ဒိယာ ဝါ၊ နနွင်းဖြင့်သော်၎င်း။ နီလိယာ ဝါ၊ အညိုရောင်အဆင်းဖြင့်သော်၎င်း။ မဇ္ဇိဋ္ဌာယ ဝါ၊ နီဝါရောပေါင်း မောင်းသောအဆင်းဖြင့် သော်၎င်း။ သုပရိမဋ္ဌေ၊ ကောင်းစွာ အပြေ-အပြစ်ပြုအပ်သော။ ဟလကေ ဝါ၊ ယျဉ်ချပ်၌သော်၎င်း။ ဘိတ္ထိယာ ဝါ၊ နံရံ၌သော်၎င်း။ ဒုဿပဋေ ဝါ၊ ပိတ်ကားပြင်၌သော်၎င်း။ သမ္ဘက်ပစ္စဂိ ', အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဗဟုတ္ထိရပ် ဝါ၊ မိန်းရုပ်ကိုသော်၎င်း။ ပုရိသရပ် ဝါ၊ ယောကျ်ားရုပ်ကိုသော်၎င်း။ အဘိနိပ္ဖိနေယျ၊

စိန္ဒိတံ နာမ ဟု နာမ ထည့်ရမ်းမှုနှင့်၏ ဟု ကြံမိသောကြောင့်ဝင်း အတိ-ဌ-၁၊ ၁၀၆ ၌ ဝင်း ပါဠိကို ကိုးဆာ၌ စိန္ဒိတံ ဟု ရှိသောကြောင့်ဝင်း သစ္စာစည်းမျဉ်းကိုချ၍ စိန္ဒိတံယုပင် ထား၍ အနက်သစ္ဆန်လိုက်သည်။ ပန်းချီ-ဆရာသည် ရှေးဦးစွာ ဤအရုပ်၏ လက်ခြေ ဤသို့ရေးဆွဲမည် စသည်ဖြင့် ကြံစည်စိတ်ကူး၍ ရေးဆွဲအပ်၏သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဝင်းပန်းချီကားထက် ကြံစည်သောစိတ်က သာ၍ ဆန်းကြယ်ရလေသည်။

၁။ တိရစ္ဆာနဂတာ ပါဏာ စိတ္တေနေ၀ စိတ္တိတာတိ ကမ္မစိတ္တေနေ၀ စိတ္တိတာ။ ကမ္မစိတ္တေနာတိ ကမ္ဝ-ဝိညာဏေန၊ ကမ္မစိတ္တေနာတိ ဝါ ကမ္မဿ စိတ္တဘာ၀ေန။ ဤ ၌ ဌ-နှင့်အညီ အနက်သမ္ပန်သည်။

ကံဆန်းကြယ်ပုံနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤ ၌ ဌ-လာ ဧကာ၊ကို အနည်းငယ်ပြောကြားခဲ့။ သာ၊သို့မျှ၊သာသာ့ မိဘတို့နှင့် အတူမျှ၊သည်ဟု ဆိုရာ၌—ကံသည် ပဋိသန္ဓေသို့ ဆောင်လို၏။ ကိုယ်တိုင်သတ္တဝါတို့ ဆန်းကြယ်စွာ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း-သည် ၎င်းကံ ဆောင်ပို့ဆပ်သော ပဋိသန္ဓေကြောင့် ဖြစ်လေသည်၊ ၎င်းပဋိသန္ဓေသို့ ကပ်ရောက်သော သတ္တဝါတို့-သည် ယင်းပဋိသန္ဓေ၌ မိဘတို့နှင့်တူစွာ ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် ဖြစ်ကြရလေသည်။ သာ၊သမီးတို့၏ ဆန်း-ကြယ်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည် ပဋိသန္ဓေကြောင့်,ပဋိသန္ဓေသည် ကံကြောင့် ပြီးစီးဖြစ်ပေါ်လာရလေသည်။ ဤအတူတူ ကံအရင်းခံသော ပဋိသန္ဓေကြောင့် ပဋိသန္ဓေ၌ မိဘတို့နှင့် သာ၊သို့ဆိုသည် မျှ၊သောအား-ဖြင့် တူရလေသည်။ သာ၊ဧကကို ဤ ၌ ဌ ဌ ၌။

၂။ ဧသော ကမ္မဿ ဝိစိတ္တဘာ၀ေါ ဝဏ္ဏာ၀ေသေန ဧ၊ယထိ၊ဌ-၂၇၃။ ကမ္မဋ္ဌ ဝိတ္တကော နိဗ္ဗတ္တော၊ မူလဌ-ဌာ ၆၆။ ကံ ဆန်းကြယ်ခြင်းသည် တဏှာကြောင့်, ကံသည် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာ၍ ကံ ပဋိသန္ဓေတို့၏ အကြောင်းရင်းခံဖြစ်သော စိတ်သည်သာလျှင် ကံ ပဋိသန္ဓေသို့ ကပ်ရောက်သူ တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါတို့ထက် ဆန်း-ကြယ်သည်။

ဝန်ဆင်း(ဖိုက်ခြယ် ရေးခြယ်)ရှာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝေမေဝ ခေါ်၊ သာလျှင်။ အသုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇဉ်နော၊ သည်။ ရှုပဉ္ဇေ၊ ရှပ်ကိုသာလျှင်။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေန္တော၊ ပြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ အဘိ-နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ပြစ်ဝေ၏။ပ။ ဝေဒနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

အဋ္ဌမ်၊ မှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဥ-ဝါသိဇ္ဇသုတ်

၁၀၁။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာနတော၊ သိသောသူ၏။ ပဿတော၊ မြင်သောသူ၏။ အာသဝါနံ ခယံ၊ အာသဝတို့၏ကုန်ခန်းခြင်းကို။ ဗဟု၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဇာနတော၊ မသိသောသူ၏။ အာသဝါနံ ခယံ၊ ကို။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ အပဿတော၊ မမြင်သောသူ၏။ အာသဝါနံ ခယံ၊ ကို။ နော ဝဒါမိ၊ မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့။ ဇာနတော၊ သိသောသူ၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ပဿတော၊ မြင်သောသူ၏။ အာသဝါနံ ခယော၊ အာသဝတို့၏ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ "ဣတိ၊ ဤကား။ ရူပံ၊ ရူပ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ဣတိ၊ဤကား။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ကြောင်းချုပ်ရာတည်း။ပ။ ဣတိ၊ ကား။ ဝေဒနာသာ၊ ဝေဒနာ၌ ၏။ အတ္ထင်္ဂမောတိ၊ ချုပ်ကြောင်းချုပ်ရာတည်း"ဟု၍။ (ဇာနတော၊ သိသောသူ၏။ ပဿတော၊ မြင်သောသူ၏။ အာသဝါနံ ခယော၊ အာသဝတို့၏ ကုန်ခန်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ်၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ပဿတော၊ ၏။ အာသဝါနံ ခယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘာဝနာနုယောဂံ အနု၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်း၌။ အယုတ္တဿ၊ မယှဉ်သည် ဖြစ်၍[1]။ ဝိဟရတော၊ နေထိုင်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ "မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အနုပါဒါယ၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ပြင့်) မစွဲလမ်း (ပြင်းစွာမယူ) မူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝတို့မှ။ ဝိမုစ္စေယျ၊ လွတ်မြောက်ပါမူကား။ အဟော ဝတာတိ၊ ကောင်းလေစ"ဟု။ ဝေ၊ ၍သို့။ ဣဒ္ဓာ၊ အလိုဆန္ဒသည်။ ကိဿပိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ပေါ်ငြားအုံ။ အထ ခေါ်၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ် သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနုပါဒါယ၊ ၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ နေव ဝိမုစ္စတိ၊ မလွတ်မြောက်။ တံ၊ ထိုသို့မလွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း။ အဘာဝိတတ္တာ၊ မဖြစ်စေ(မပွါးများ)အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယံ၊ ဆိုထိုက်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကိဿ၊ အဘယ်ကို။ အဘာဝိတတ္တာ၊ မဖြစ်စေ အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်နည်း။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ အဘာဝိတတ္တာ၊ မဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ပ။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကဿ၊ ရှစ်ပါးအင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို။ အဘာဝိတတ္တာ၊ မဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။

၁။ ထံ။ပ။ နာနုပဒန္တိ ဒုက္ခာ၊ သံ ၁-ဌ-ဝါ-စာပိဒ်၊ နာနုပဒန္တိ ဒုက္ခာတိ ဝဋ္ဋဒုက္ခာ ပန တဿ ဥပရိ နု ပဒန္တိ၊ သံ-ဌ ၁ ဌ-စာပိဒ်၊ ဓေ-နှာမှင်ခ်-ထံကို တဿ ဥပရိယု အနုယောဂ-ကမ္မဝစနီယတွင်၍ နု ပဒန္တိယု ပဋိသေဓနှင့် တွဲစပ်၍ အနက်ပေးသကဲ့သို့တည်း။ 'ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ကို။ အနုယုတ္တဿ၊ အား မထုတ် မပြုလုပ်မူ၍'ဟော်လည်းဆေး။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း ဖြစ်တန်ရာသော ဥယျာ သော်ကား။ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ကြောက်မ၏။ အဗ္ဘာန်၊ ဥတ္တိသည်။အဋ္ဌ ဝါ၊ ရှစ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒသ ဝါ၊ အဟယ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒ္ဝါဒသ ဝါ၊ တဆယ့်နှစ်လုံးတို့သော်၎င်း။ (သခါတမ္ပေ အတ္ထေ အနိယမတော ဝုစ္စမာနေ သခါတော အနိယမတ္ထော ဝတ္တမ္ပေါတိ အဋ္ဌဝါတိအာဒိ ဝုတ္တံ။ဋီ။) (အဿ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။) တာနိ၊ ထိုဥတ္တိကို။ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ကြောက်မသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အဓိသယိတာနိ၊ ဝယ်ဈေးပြုကုန်သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိဘဝိတာနိ၊ကိုယ်ဌေးပေးအပ်ကုန်သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိဘာဝိတာနိ၊ ကြောက်နှဲ့ဖြင့် ထုံအပ်ကုန်သည်။ အဿ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တဿာ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ထိုကြောက်မ၏။ "ဣဒေ ကုက္ကုဋ္ဌပေါ-တကာ၊ ဤကြောက်ငယ်တို့သည်။ ပါဒနခသီခါယ ဝါ၊ ခြေသည်းဖျားဖြင့်ရင်း။ မုခတုဏ္ဍကေန ဝါ၊ နှုတ်သီးဖြင့်ရင်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ ဥခွံကို။ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ သောတ္ထိနာ၊ ခွမ်းသာသဖြင့်။ အဟောဝတ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယ္ယုန္တိ၊ ပေါက်ကုန်မူကား ကောင်းလေစု" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣဒ္ဓာ၊ အလိုသည်။ကိဉ္စာပိ ဥပ္ပတ္တေယ္ယု၊ အကယ်၍သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ တေ ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကာ၊ တို့သည်။ ပါဒနခသီခါယ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ မုခတုဏ္ဍကေန ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ အဏ္ဍ-ကောသံ၊ ကို။ ပဒါလေတွာ၊ ၍။ သောတ္ထိနာ၊ သဖြင့်။ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇိတုံ၊ ပေါက်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ မထိုက်ကုန်သည်သာတည်း။ ထိ၊ ထိုသို့ပေါက်ခြင်းငှါ မထိုက်ခြင်းသည်။ ကိသာ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နု ပရိဘာဝိတာနိ၊ ကြောက်နှဲ့ဖြင့် မထုံအပ်ကုန်။ ထထာ ဟိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ ၁ သာလျှင်။ပ။ အဋ္ဌဂိကဿ၊ သော။ မဂ္ဂဿ၊ ကို။ အဘာဝိတတ္တာ၊ မဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဝတ္ထိနယောဂံ အနု၊ သာဝတ္ထိနဂိုဏ်းကို အားထုတ်ခြင်းငှါ။ ယုတ္တဿ၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေထိုင်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ပ။ ဣဒ္ဓာ၊ အလိုသည်။ ကိဉ္စာပိ နု ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယု၊ အကယ်၍သော်ကား မဖြစ်ရာ။ (ဤသို့စသည်ဖြင့် ကဏ္ဍပက္ခဝါကျတို့ကိုမီးကာ ပဋိဘေဒ ပါ,မပါကို သတိပြု၍ သုက္ကပက္ခ အခြေခံဝါကျ,ဥပမာဝါကျ, ဥပမေယျဝါကျတို့ကို သမ္မန်ပါ။ သုက္ကပက္ခ ဥပမာဝါကျသည် မ-ဝ-နှ-ဆယ-၁၊ ၁၁၉-၌လည်း ပါခဲ့ပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပလဂ္ဂဏ္ဍာ ဝါ၊ လက်သမားဆရာ၏သော်၎င်း။ (ပလခေါ် မျှင်းကြိုးကိုထား၍ သစ်တို၏ အဆစ်အပုကို ရှေတက်သူ။ ပလံ ဝေရတွာ ဖါရှန် ဂဏ္ဍံ ဟရတိတိ ပလဂ္ဂဏ္ဍောပိ။ ပလေန ဂဏ္ဍဟာရော ပလဂ္ဂဏ္ဍောတိ ပန္ဓိမဟေ ဥတ္တရပဒလောပေန နိဒ္ဒေသော။ ဋီ။) ပလဂ္ဂဏ္ဍန္တေ ဝါသိယာ ဝါ၊ တပည့်လက်သမား၏သော်၎င်း။ ဝါသိဒရေ၊ ပဲခွပ်ရိုးလက်ကိုင်ရာ အရပ်၌။ (ဝါသိဒဏ္ဍကသာ ဂယာဟဏ္ဌာနေ။ ဋီ။ ဂယာဟဏ္ဌာနေတိ ဟတ္ထေန ဂဟေတဗ္ဗဋ္ဌာနေ။ ဋီ) အင်္ဂုလိပဒနိ၊ လက်ချောင်းရာတို့ကို။ ဒိဿန္တိ ဝေ၊ တွေ့မြင်အပ်ကုန်သည်သာ။ အင်္ဂုပဒံ၊ လက်မရာကို။ ဒိဿတိ ဝေ၊ တွေ့မြင်အပ်သည်သာ။ စ၊ ထိုသို့ပင် တွေ့မြင်အပ်သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုလက်သမား၏။ ဝါ၊ ထိုတပည့်လက်သမား၏။ "မေ၊ ငါ၏။ ဝါသိဒဏ္ဍဿ၊ ပဲခွပ်ရိုးလက်ကိုင်ရာ အရပ်၏။ တ္တေကံ၊ ဤမျှသည်။ အဋ္ဌ၊ ယနေ့၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဓိတံ၊ ကုန်သွားပြီ။ တ္တေကံ၊

၁။ သေယျထာတိ ဩပမ္မတ္ထေ နိပါတော၊ အသိတိ သမ္ဘာဝနတ္ထေ ဥဘယနာသိ "သေယျထာ နု ဘိက္ခဝေ"တိ အဿတိ။ဋီ။ သမ္ဘာဝနတ္ထတိ ဟရမတ္ထသမ္ဘာဝနံ။ ဝေ ဟိ ကဏ္ဌပကွပိ အသိသဒ္ဒဟက်သမတ္ထိတံ ယောတိ၊ သမ္ဘာဝနတ္ထေတိ ဝါ ဟရိကပ္ပနတ္ထေတိ အတ္ထော။ဋီ။

ဤမျှသည်။ ယခုယခု၊ ယမန်နေ့ဦး။ ခိုးကား ကုန်သွားပြီ။ လွှေကား ဤမျှသည်။ ပေမယ့်၊ တမြန်နေ့ဦး ခိုးကဆို ကုန်သွားပြီ ဟု။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဘုရား သိခြင်းသည်။ နော ဇရာကာ၊ မပြစ်။ ဆဏ ဝေါ၊ စပ်စစ်သောဝိကာရ။ အသေ၊ ယိုလက်သမားဝတ္ထု၏။ ဝါ၊ ထိုတပည့်လက်သမား၏။ "ပဲကော၊ ပဲခွပ်ရိုး လက်ကိုင် ကုန်သွားသောအခါ၌။ ခိုးရန်နှေး၊ ကုန်သွားပြီ" ဟူ၍သာလျှင်။ ဘုရား သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ်၊ သာလျှင်။ ဘာဝနာနုယောဂ် အနု၊ ဌ်။ ယုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ ဝေသေ။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ "ငမ၊ ငါ၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏။ ဗြွတ်၊ ကုန်သည်။ ဘဝ၊ ယခုနေ့ဌ်။ ဝတာ၊ စင်စစ်။ ခိုး၊ ကုန်သွားပြီ။ ဗြွတ်၊ ဤမျှသည်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့ဌ်။ ခိုး၊ ကုန်သွားပြီ။ ဗြွတ်၊ ဤမျှသည်။ ပရေ၊ တမြန်နေ့ဌ်။ ခိုးကဆို ကုန်သွားပြီ" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဘုရား သိခြင်းသည်။ ကိုဋ္ဌာပိ နု ဟောတိ၊ ဘဂယ်၌သော်ကား မပြစ်။ ဆဏ ခေါ်၊ ထိုသို့မပြစ်သော်လည်း။ အသာ၊ ထိုရဟန်း၏။ "ခိုးရေ၊ အာသဝတို့ ကုန်သွားသော အခါ၌။ ခိုးရန်နှေး၊ ကုန်သွားပြီ" ဟူ၍သာလျှင်။ ဘုရား သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏"။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သာမုဒ္ဒိကာယ၊ သမုद्रာ၌ဖြစ်သော။ နာဝါယ၊ လှေကို။ ဝေတ္တမန္ဒနဗန္ဓါယ၊ ကြိမ်ကြိုးအမွှေဖြင့် မွှေချည်အပ်သည်ဖြင့်၍။ ဝဿမာသာနိ၊ မိုးဝင်တိုပတ်လုံး။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပရိယာဒါယ၊ အချိန်ကုန်စေ၍။ ဝါ၊ ထား၍။ ယေမန္တိကေန၊ ဆောင်းဦးဘုံ အခါ၌။ ထရဲ၊ ကုန်းပေါ် သို့။ ဥက္ခိတ္တာယ၊ တင်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဝေတ္တမန္ဒနာနိ၊ ကြိမ်ကြိုးအမွှေ တို့ကို။ ဝါတာတပေါ၊ ရေတာနှင့်၊ လေ,နေပူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုလေ,နေပူတို့နှိပ်စက် ခံရသော ကြိမ်ကြိုးအမွှေတို့သည်။ ပါဝုဿကေန၊ မြင်းထန်စွာ ရွာသွန်းသော။ မေဃေန၊ မိုးသည်။ အဘိပ္ပဝုဋ္ဌာနိ၊ အလွန်မြင်းထန်စွာ ရွာသွန်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ မခဲမယဉ်း လွယ်လွယ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပဒ္ဓိပ္ပဿမ္ဘန္တိ၊ လျော့ပြေကုန်၏။ (ပဒ္ဓိပ္ပဿမ္ဘန္တိတိ ထိရသာဝေန ပရိဟာယန္တိ၊ ဌ။ ပဒ္ဓိပ္ပဿဒ္ဓန္တိတိ ပဒ္ဓိပ္ပဿဒ္ဓဝိလာနိ ဟောန္တိ။ ဋီ။) ပုတိကာနိ၊ ဆွေးမြေကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ်၊ သာလျှင်။ ဘာဝနာနုယောဂ် အနု၊ ဌ်။ ယုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ ဝေသေ။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ မဆင်းမရဲချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်။ ပဒ္ဓိပ္ပဿမ္ဘန္တိ၊ ငြိမ်းပျောက်ကုန်၏။ ပုတိကာနိ၊ ဆွေ,မြေ ပျက်စီးကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏[၂]။ ဤတို့ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဤမာယ ဥပမာယ ဝိပဿနာယာနိသံသော ဒီပိတောဌ။ ဝိပဿနံ အနုယုဉ္ဇန္တဿ ပဋ္ဌလဿေव ဒီဝသေ ဒီဝသေ အာသဝါနံ ပရိက္ခယော ဤစ ဝိပဿနာယာနိသံသောတိ အဓိပ္ပေတော။ ဋီ။ ဝိပဿနာကို အားထုတ် သော ရဟန်း၏ ကာယဒုစရိုက် စသည်တို့ကို ကုန်ခန်းစေကြောင်းဖြစ်သော ပါဠိသင်ရင်း အဋ္ဌကထာသင်ကုံး သင့်သောအကြောင်းကားဖြင့် နှလုံးသွင်းရင်း ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်ရင်း နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း အာသဝ တို့ကုန်ခန်းခြင်းဟူသော ဝိပဿနာအကျိုးကို မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်နှလုံးရင်းဖြစ်သည်။

၂။ ဤမာယ ဥပမာယ သံယောဇနာနံ ဒုဗ္ဗလတာ ဒီပိတောဌ။ ဗုဇ္ဈလတာ ဒီပိတောတိ အပ္ပကသိရေနေဝ သံ-ယောဇနာနိ ပဒ္ဓိပ္ပဿဒ္ဓန္တိ၊ ပုတိကာနိ ဘဝန္တိတိ ဝုတ္တတ္တာ။ ဋီ။ ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောရဟန်း၏ သံယောဇဉ် တို့သည် ပါဠိသင်ရင်း လသည်ဖြင့် မိုးရေဆွတ်နှုန်းအပ်သော လေကြီးမမာ ဆွေမြေ,ပျက်စီး အာနုဘော်ကုန်၏ဟု ဟောတော်မူသည်။

၁၀-အနိစ္စသညာသုတ်

၁၀၂။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း။ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိစ္စသညာ၊ ရွယ်နာမ်မပြေမပြေဟု ဖြစ်သော သူ၏ အမှတ်သညာ(နှင့် တကွသောမဂ်ဉာဏ်)သည် ။ဘာဝိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလီ-ကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သမ္ဘဒ်၊ အလုံးစုံသော။ ကာမရာဂ်၊ ကာမရာဂကို။ ပရိယာဒိယတိ၊ ကုန်ခန်းစေ၏။ (ပရိယာဒိယတိတိ ခေယျာတိ။ ဋ္ဌ။) သမ္ဘဒ်၊ သော။ ဘဝရာဂ်၊ကို။ ပရိယာဒိယတိ၊ ၏။ သမ္ဘဒ်၊ သော။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပရိယာဒိယတိ၊ ၏။ သမ္ဘဒ်၊ သော။ အသ္မိမာန၊ အသ္မိမာနကို။ သမုဗဟနတိ၊ ပယ်နှုတ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ အခါ၌။ ကသိကော၊ လယ်သမားသည်။ မဟာနက်လေန၊ ကြီးလှသော ထွန်ပြင့်။ ကသန္တော၊ ထွန်သည်ရှိသော်။ သမ္ဘာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ မူလသန္တာနကာနိ၊ ပြန့်ကျယ်၍ တည်နေကုန်သော အမြစ်တို့ကို။ (မူလသန္တာနကာနိတိ သန္တာနေတူာ ဌိတမူလာနိ။ဋ္ဌ။ သန္တာနေတူာတိ ကသနဋ္ဌာနံ သမ္ဘဝေ ဝိတနေတူာ ပတ္ထရိတူာ။ဋီ။) သမ္ဘဒါလေန္တော၊ ဖောက်ခဲ့ ဖျက်ဆီးလျက်။ ကသတိ၊ ထွန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သမုဗဟနတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပဗ္ဗလောယမ်ကော၊ ပြိတ်ပြက်ရိတ်သမားသည်။ ပဗ္ဗမ်၊ ပြိတ်ပြက်ကို။ လာယိတူာ၊ ရိတ်၍။ အဂ္ဂေ၊ အဖျားဖျ။ ဂဟေတူာ၊ ကိုင်၍။ သြဝုနာတိ၊ အောက်မှခါ၏။ နိဗ္ဗုနာတိ၊ အကြွင်းမရှိ (ဝင်အောင်)ခါ၏။ နိဝေ္ဌာရေတိ၊ အကြွင်းမဲ့ (ခဲသလဲတို့ကို) ရွှန်ပြုတ်ခါချ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သမုဗဟနတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အမ္ဗပိဏ္ဍိယာ။ သရက်သီးခိုင်ကို။ ဝဏ္ဏိနာယ၊ (ထက်သောထားဖြင့်)အညှာမှ ဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်။ တတ္တ၊ ထိုသရက်သီးခိုင်၌။ ယာနိ အမ္ဗာနိ၊အကြင် သရက်သီးတို့ကို။ ဝဏ္ဏပဋိဘာနာနိ၊ အညှာဖြင့် ပွဲအပ်ကုန်၏။ သမ္ဘာနိ တာနိ၊ ထိုအလုံးစုံသော သရက်သီးခိုင်တို့သည်။ ဝဏ္ဏယာနိ၊ ထိုသရက်သီးခိုင်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ သမုဗဟနတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ကုဋ္ဌာဂါရသာ၊ အထုတ်တပ်သော အိမ်ကျောင်း၏။ ယာ ကာစိ ဂေါပါနသိယော၊ အကြင် အလုံးစုံသော အခြင်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သမ္ဘာ တာ၊ ထိုအလုံးစုံသော အခြင်တို့သည်။ ကူဋဂ္ဂါမာ၊ အထွတ်သို့လိုက်ပါကုန်၏။ ကူဋဂ္ဂနိန္နာ၊ အထွတ်၌ ညွှတ်ကိုင်းကုန်၏။ ကူဋသမောသရဏာ၊ အထွတ်၌ စုရုံးတည်နေကုန်၏။ ကူဋံ၊ အထွတ်ကို။တာသံ၊ ထိုအခြင်တို့ထက်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သမုဗဟနတိ၊ ၏

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ယေကေစိ မူလဂန္ဓာ၊ အကြင်အလုံးစုံသော အမြစ်နံ့သာတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏) ကာဠာနုသာရိဂန္ဓာ၊ အကျော်မြစ်နံ့သာကို။ တေသံ၊ ထိုအမြစ်

၁။ အနိစ္စသညာတိ အနိစ္စံ အနိစ္စန္တိ ဘာဝေန္တော ဥပ္ပန္နသညာ။ဋ္ဌ။ ဘာဝေန္တောတိ ဝိပဿနာမဂ္ဂံ ဘာဝေန္တော ဥပ္ပန္နသညာ။ ဋီ။ အနိစ္စသညာ ဉာဏေန ကိလေသေ ဗဟုလေတိ။ဋ္ဌ။ အနိစ္စသညာ ဉာဏေနာတိ အနိစ္စသညာသဟဂတေန ဉာဏေန။ဋီ။ ဤ ဋ္ဌဋီကာများကို ထောက်ထား၍ အနိစ္စသညာ၊ "ရွယ် နာမ် မပြေမပြေ ဟု ဖြစ်သောသူ၏ သညာ(နှင့် တကွသောမဂ်ဉာဏ်)သည်"ဟု သမ္မန်သည်။

နဲ့သာတို့ထက်။ အင်္ဂ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၏။ အကျွာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ [illegible] ဝေဝမေ ခေါ်၊ သာလျှင်။ပ။ သမ္မာနတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ကား။ ယေ ကေစိ သာရဂန္ဓာ၊ အကြောင် အလုံးစုံ အနှစ်ပြည့်သော အသားနှံ့သာတို့သည်။ (သန္ဓိ၊ ကုန်၏။) လောဟိတစန္ဒန်၊ စန္ဒကူနီနှံ့သာကို။ ဇတသံ၊ ထိုအနှစ်ပြည့် အသားနှံ့သာတို့ထက်။ အင်္ဂ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၏။ အကျွာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ-မေဝ ခေါ်၊ သာလျှင်။ပ။ သမ္မာနတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ယေ ကေစိ ပုပ္ဖဂန္ဓာ၊ အကြောင် အလုံးစုံသော ပန်းနှံ့သာတို့သည်။(သန္ဓိ၊ကုန်၏။)ဝဿိကာ၊မြတ်လေးပန်းနှံ့သာကို။ ဇသံ၊ထိုပန်းနှံ့သာတို့ထက်။ အင်္ဂ၊အမြတ်ဆုံးဟူ၏။ အကျွာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ်၊ သာလျှင်။ပ။ သမ္မာနတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ယေ ကေစိ ကုန္ဓရုဝေနော၊ အကြောင် အလုံးစုံသော မင်းယေါ်တို့သည်။(ကုန္ဓရုဝေနောတိ ခုဒ္ဒကရုဝေနော၊ သံ ဌ ဉ-ဘဒ္ဒ၊ ဘဒ္ဒ-စာပိုဒ်) (သန္ဓိ၊ဝိုကုန်၏။) သမ္ဗေတေ၊ ထိုအလုံးစုံသော မင်းယေါ်တို့သည်။ဧကွေဝတ္ထိဿ ရညော၊ စကြဝတေးမင်း၏(အလိုဆို)။ အနုယန္တာ၊ အစဉ်လိုက်ကြရကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။ ဧကွေဝတ္ထိရာဇေ၊ စကြဝတေးမင်းကို။ ဇသံ၊ ထိုမင်းယေါ်တို့ထက်။ အင်္ဂ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၏။ အကျွာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ်၊ သာလျှင်။ပ။သမ္မာနတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ယာ ကာစိ တာရကရူပါနံ ပဘာ၊ အကြောင် အလုံးစုံသော ကြယ်တာရာအပေါင်းတို့၏ အရောင်အလင်းတို့သည်။(သန္ဓိ၊ကုန်၏။)သမ္ဘာ တာ၊ထိုအလုံးစုံသော ကြယ်အပေါင်းတို့၏ အရောင်အလင်းတို့သည်။ စန္ဒိမပ္ပဘာဃ၊ လရောင်အလင်း၏။ သောဠသိ-ကလံ၊ တဆဲ့ခြောက်ခုံပြောက်သော တစိတ်တဘို့ကို။ နာဂ္ဃန္တိ၊ အဘိုးမထိုက် အဘိုးမတန်ကုန်။ စန္ဒပ္ပဘာ၊ လရောင်အလင်းကို။ တာသံ၊ ထိုကြယ်ရောင်အလင်းတို့ထက်။ အင်္ဂ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၏။ အကျွာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ်၊ သာလျှင်။ပ။ သမ္မာနတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေယျထာပိ၊ကား။ သရဒသမယေ၊တန်ဆောင်မုန်းလ အခါ၌။ ဝိဇ္ဇေ၊ ဗောက်ထွင်းအပ်ပြီးပြစ်၍ နေသော။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းစင်သော တိမ်တိုက်ရှိသော။ ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်၌။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဿဟ္ဘမာနော၊ ရွှေ့ရွှေ့တက်ရောက်လျက်။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ အာကာသဂတံ၊ ကောင်းကင်၌ဖြစ်သော။ တမဂတံ၊ အမိုက်မှောင်ကို(ဂတ အနက်မှ)။အာဘိဝိဟစ္စ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဘာသတေ စ၊ ထွန်းလည်း ထွန်းပ၏။ ထပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်ပ၏။ ဝိရောစတေ စ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ်၊ သာလျှင်။ပ။ သမ္မာနတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဘာဝိတာ စ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ကထံ၊ သို့။ ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သော။ အနိစ္စသညာ၊ သည်။ သမ္ဘံ၊ သော။ ကာမရာဂံ၊ ကို။ ပရိယာဒိ-ယတိ၊ ကုန်ခန်းစေသနည်း။ပ။ သမ္ဘံ၊ သော။ အသ္မိမာနံ၊ ကို။ သမ္မာနတိ၊ ပယ်နှုတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား။ ရှေ့၊ ရှေ့တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရှေးသား၊ ၏။ သမ္ဗဒေယော၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရှေးသား၊ ၏။ အတ္ထက်မော၊ ချုပ်ကြောင်း ချုပ်ရာတည်း။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။

[illegible] ဟူ၏။ ဤ၊ ဤသို့။ (ဘာယ်တာ၊ ဖြစ်ပစေအံ့သော။ ဟုလိုက်တာ၊ သော။ [illegible]ခန့်စွဲသည်ရာ၊ သည်းပ၊ ကမ္ဘာနတ်၊ ၏။) ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဘာဂိတာ၊ သော။ ဝေ၊ သို့။ ဟုလိုက်တာ၊ သော။ အနိစ္စသည်ရာ၊ သည်းပ။ သမ္ဘဝနတ်၊ ၏။ ဤ၊ ဤသို့ ပါ၏ဟု ကောက်မူ၏။

ဒသမ၊ အယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဗ္ဗဝဂ္ဂေါ၊ ပဗ္ဗဝဂ်သည်။ ပဌမော၊ ငါးခုမြောက်ဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိုပဗ္ဗဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နဒီ၊ နဒီသုတ်ဌင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇသုတ်ဌင်း။ ဗေဒဇ္ဇ၊ ဗေဒပိဏ္ဍပမသုတ်ဌင်း။ ဂေါမယဇ္ဇ၊ ဂေါမယပိဏ္ဍသုတ်ဌင်း။ နခါသိခံ၊ နခသိခါသုတ်ဌင်း။ သုဒ္ဓိကံ၊ သုဒ္ဓိကသုတ်ဌင်း။ ခဒ္ဒ၊ နှစ်ဦးတ်ကုန်သော။ ဂဒ္ဒုလာဒ၊ ဂဒ္ဒုလဗဒ္ဓသုတ်, ဒုတိယဂဒ္ဒုလဗဒ္ဓသုတ်တို့ဌင်း။ ဝါသိ-ဋ္ဌေ၊ ဝါသိဋ္ဌေသုတ်ဌင်း။ အနိစ္စတာ၊ အနိစ္စသညာသုတ်ဌင်း။ ဤတိ၊ ဤသည်တည်း။

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသကော၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသကသည်။ သမတ္တော၊ ပြီး၏။

တဿ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသကဿ၊ ထိုမဇ္ဈိမပဏ္ဏာသကတို့၏ ဝဂ္ဂုဒ္ဒါနံ၊ ဝဂ်ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဥပယော၊ ဥပယဝဂ်ဌင်း။ အရဟန္တော စ၊ အရဟန္တဝဂ်ဌင်း။ ခဇ္ဇနီ၊ ခဇ္ဇနီယဝဂ်ဌင်း။ ဘေရသဝုယံ၊ ဘေရဝဂ်ဌင်း။ ပဗ္ဗဝဂ္ဂေန၊ ပဗ္ဗဝဂ်ဌင်းတည်း။ တေန၊ ထို ၅-ဝဂ် သုတ် ၅၀-ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဏာသရုတိယော၊ ဒုတိယပဏ္ဏာသဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဤတိ၊ ပြီး၏။

---

(၁၁) ၁-အန္ဓဝဂ်

၁-အန္ဓသုတ်

၁၀၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္ဓာ၊ အစုတို့သည်။ (ဖန္ဆာတိ ကောဌာ-သာ။ဌ။ အညမညံ အသံသဋ္ဌာဘာဝေန တေ ဂစ္ဆတိတိ အန္ဓာ၊ ဘာဂေါ။ဌိ။) ဤမေ စတ္တာရော၊ ဤ ၄-မျိုးတို့တည်း။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ် ၄-မျိုးတို့နည်း။ သက္ကာယန္ဓော၊ (ထင်ရှား-ရှိသော ပရမတ္ထတရားအပေါင်း)သက္ကာယဟူသော အဖို့ (ခုက္ခသစ္စာ)ဌင်း။ သက္ကာယသမုဒ-ယန္ဓော၊ သက္ကာယ၏ ဖြစ်ကြောင်းဟူသော အဖို့ (သမုဒယသစ္စာ)ဌင်း။ သက္ကာယနိရောဓန္ဓော၊ သက္ကာယ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ဟူသော အဖို့(နိရောဓသစ္စာ)ဌင်း။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒန္ဓော၊ သက္ကာယ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟူသော အဖို့ (မဂ္ဂသစ္စာ)ဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သက္ကာယန္ဓော၊ သက္ကာယဟူသော အဖို့သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ ပဉ္စ-ပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၅-ပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့တည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဝေနိယံ၊ ပြောဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ် ၅-ပါးတို့နည်း။ (သေယျထိဒံကား ဒေသနာသောဘ-တည်း။)ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဌင်းပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤ ၅-ပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို။ သက္ကာယန္ဓော၊ သက္ကာယဟူသော အဖို့ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊

ထိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သက္ကာယသမုဒယန္တော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ယာယံ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဘဝိကာ၊ တဝန် ဘဝသစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်၏။ နန္ဒီရာဂသဟဂတာ၊ ပြင်းထန်စွာ တပ်နှစ်သက်တတ်သည်၏အပြစ်သို့ရောက်၏။ တတြ တတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ထိုထိုဘုံ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ (သာ၊ ထိုတဏှာတည်း။) ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ၎င်း။ ဘဝတဏှာ၊ ၎င်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤတဏှာကို။ သက္ကာယသမုဒယန္တော၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သက္ကာယနိရောဓန္တော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ တဿာယေव တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏ သာလျှင်။ ဟော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်(တပ်ခြင်းကင်းသော)မက်မြဲ အကြင်းပဲ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ ယော စာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင် တဖန်စွန့်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ ယာ မုတ္တိ၊ အကြင် လွတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊ အကြင် ကပ်ငြိခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇသာ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ သက္ကာယနိရောဓန္တော၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒန္တော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ အရိယော၊ ပြည်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါ ၈ ပါးရှိသော။ အယမေव ဧဝ၊ ဤမက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤ မဂ္ဂင် ၈ ပါးသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိट्ठि၊ ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤ မဂ္ဂင် ၈ ပါးကို။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒန္တော၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္တော၊ အဖို့တို့သည်။ ဣမေ ခေါ၊ စတ္တာရော၊ ဤ ၄-မျိုးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဝဿံ၊ ရှေးဦးဧကာသော သုတ်တည်း။

၂-ဒုက္ခသုတ်

ဘဝဲ။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဒုက္ခကိုရင်း။ ပ။ ဒုက္ခနိရောဓေါ ပဋိပဒဉ္စ ပဋိပတ်း၊ ကိုရင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ (အကြင်းတူပြီ၊ ဒုက္ခကို အထူးပြု၍ ဟောသည်သာ ထူး၏။ အနည်သုတ်၌ သက္ကာယနှင့်အနည်းကို အထူးပြုဟောသည်။)

ဒုတိယံ၊ နောက်ဝေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-သက္ကာယသုတ်

ဘဝဲ။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သက္ကာယဉ္စ။ သက္ကာယကိုရင်း။ ပ။ ဒေသေ-ဿာမိ၊ အံ့။ (အကြင်းတူပြီ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ပရိညေယျသုတ်

ဘဝ၌။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိညေယ္ယံ၊ ပိုင်းခြားမှ သိထိုက်ကုန်သော။ ဂါ၊ ပယ်ထိုက်ကုန်သော။ ဧဝမေ စ၊ ခန့်ဘဝါးပါး တရားတို့ကိုရင်း။ ပရိညဉ္စ၊ ပိုင်းခြားမှ

သံကြောင်း။ ပါ။ ပယ်ကြောင်း(မဂ်ဉာဏ်)ကိုရင်း။ ပရိညာဘာဝ၊ ပုံခြားမျိုးသင်ပြီး...။ ဝါ။ ပယ်ပြီးသော။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရင်း။ ဒေသေတာမိ၊ အုံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မှပ်၊ ရှပ်သည်။ ပရိ-ညေယျာ၊ ပိုင်းခြားရှုသိထိုက်သော။ ဝါ၊ ပယ်ထိုက်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားထည်း။ (ဝေဒနာ စသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤခန္ဓာ ၅-ပါးတို့ကို။ ပရိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ဟူ၏။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိညာ၊ ပိုင်းခြားရှု သိကြောင်း။ ဝါ၊ ပယ်ကြောင်းသည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပ၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ရင်း။ ဒေါသက္ခန္ဓော၊ ဒေါသ၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ရင်း။ မောဟက္ခန္ဓော၊ မောဟ၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ရင်းထည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိညာ၊ ပိုင်းခြားရှု သိကြောင်း။ ဝါ-ပယ်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိညာတာဝီ၊ ပိုင်းခြားရှု သိပြီးသော။ ဝါ၊ ပယ်ပြီးသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ အရဟာ၊ ရဟန္တာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယံ၊ ဗြေဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယွာယံ အာယသ္မာ၊ အကြင် အရှင်(ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်)သည်။ ဧवံနာမော၊ ဤနာမည်ရှိ၏။ ဧवံဂေါတ္တော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအရှင် (ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်) ကို။ ပရိညာတာဝီ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သမဏသုတ်

၁၀၇။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤ ၅-ပါး တို့တည်း။ ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဘိ ကေစိ သမဏာ ဝါ၊ အကြင် တစုံတယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သော်၎င်း။ ယေဘိ ကေစိ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင် တစုံ တယောက်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်သော်၎င်း။ ဣမေသံ ပဉ္စန्နံ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဤ ၅-ပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုရင်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုရင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း ထွက်မြောက်ရာကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ပ။ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ သယံ၊ မိမိ၏။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ပရိညေယျတိ ပရိဇာနိတဗ္ဗေ သမတိက္ကမိတဗ္ဗေ။ ပရိညာတန္တိ သမတိက္ကမံ။ ပရိညာတာဝိန္တိ တာယ ပရိညာယ ပရိဇာနိတ္တာ သမတိက္ကမိတ္တာ ဌိတံ။ ဌ။ ဥာတပရိညာ ယာဝဒေဝ တိဝုဏပရိညတ္ထာ။ တိဝုဏပရိညာ ဝ ယာဝဒေဝ ပဟာနပရိညတ္ထာတိ။ တတ္ထ ဥက္ကဋ္ဌသ္မိံ ပရိညာယ ကိစ္စဒဿနဝေါဟာရေန အတ္ထိ ဒဿနန္တိ ‘ပရိညေယျတိ ပရိဇာနိတဗ္ဗေ သမတိက္ကမိတဗ္ဗေ’တိ၊ ပဟာတဗ္ဗတိ အတ္ထော။ သမတိက္ကမန္တိ သမတိက္ကန္တိ ပဟာနဿ ဥပါယံ။ သမတိက္ကမိတ္တာ ဌိတန္တိ ပဟာတုံ ဌိတံ။ ဌိ။ ဤ ဌ-ရိ အဓိပ္ပာယ်ကိုထောက်၍ “ပရိညေယျ၊ ပိုင်းခြားရှုသိထိုက်ကုန်သော။ ဝါ၊ ပယ်ထိုက်ကုန်သော။ ပရိညာ၊ ပိုင်းခြားရှု သိကြောင်း။ ဝါ၊ ပယ်ကြောင်း(မဂ်ဉာဏ်)ကိုရင်း။ ပရိညာတာဝီ၊ ပိုင်းခြားရှု သိပြီးသော။ ဝါ၊ ပယ်ပြီးသော”ဟု အမှန်လိုက်သည်။ အဋ္ဌကထာအလို ပရိညာအရ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်ရွယ်သည်။

၆-ဒုတိယသမ္ဘာသုတ်

၁၀၈။ (ဤသုတ်၌ သမုဒယဟူ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုရင်း။ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်၊ ချုပ်ကြောင်းချုပ်ရာကိုရင်း။ ဤမျှသာဝေး၏။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခန္ဓာတ်ခုမြောက်သော ဒုတိယသုတ်တည်း။

၇-သောတာပန္နသုတ်

၁၀၉။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်း။ ပ။ ဝိညာဏဟုပါဒါနက္ခန္ဓော ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ၊ အရိယသာဝကော၊ အကြင် အရိယသာဝကသည်။ ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ အရိယသာဝကော၊ ဤအရိယသာဝကကို။ အဝိနိပါတော၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ဖရိုဖရဲ ကျရောက်ခြင်းသဘောမရှိသော။ ဝါ-အပါယ် ၄-ဘုံသို့ ကျရောက်သော သဘောမရှိသော။ နိယတော၊ မဂ္ဂနိယာမအားဖြင့် ပြီးသော။ သမ္ဗောဓိပရာယဏော၊ အထက်မဂ် ၃-ပါးလျှင် မချုတ်ရောက်ရာ လည်းလျှောင်းရာရှိသော။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန် ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အရဟန္တသုတ်

၁၁၀။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်မှ ဝိညာဏဟုပါဒါနက္ခန္ဓော အထိ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ပ။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ အနုပါဒါဝိမုတ္တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကြောင့် မစဲလမ်းမှ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ ဒီဃာသဝေါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိသော။ ဝုသိတဝါ၊ မဂ်အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးသော။ ကတကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော။ ဩဟိတဘာရော၊ ချထားအပ်ပြီးသော နှောင်နှဲရှိသော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော၊ ရောက်ရှိပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိသော။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနော၊ ကုန်ခန်းပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိသော။ သမ္မဒညာဝိမုတ္တော၊ ကောင်းစွာသိပြင်၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော။ အရဟာ၊ ရဟန္တာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဆန္ဒမူဟာနသုတ်

၁၁၁။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပေ၊ ရူပ်၌။ ယော ဆန္ဒော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းသည်။ ယော ရာဂေါ၊ အကြင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ ယာ နန္ဒီ၊ အကြင် နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ယာ တဏှာ၊ အကြင် ဆာမွတ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုရူပ်၌ လိုချင်ခြင်းစသည်ကို။ ပဟေထ၊ ပယ်ကြကုန်လော။ ဧတံ၊ ဤသို့ပယ်သည်ရှိသော်။ တံ ရူပံ၊ ထိုရူပ်သည်။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီး မည်သည်။ ဥစ္ဆိန္နမူလံ၊ အကြင်းမဲ ပြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိသည်မည်သည်။ တာလာဝတ္ထုကတံ၊ ထန်းပင်၏တည်နေရာ(ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီးမည်သည်။ အနဘावံ ကတံ၊ [illegible]

ထပန် မပြုစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးမည်သည်။ အာယတိ၊ နောင်အခါ။ အနုပ္ပါဒမူ၊ မပြုစ်ပေါ် ခြင်း သဘောရှိသည်မည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဝေဒနာစသည်လည်း ဤနည်းသမျှနှင့်။) ဟုတိ။ ပြီ။

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယ ဆန္ဒပဟာနသုတ်

၁၁၂။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပေ၊ ၌။ ယော ဆန္ဒော၊ သည်။ ပ။ ယာ တဏှာ၊ သည်။ ယေ ဥပယုပါဒါနာ၊ အကြင်ကပ်ရောက်ခြင်း, စွဲလမ်းခြင်းတို့သည်။ ယေ စေတသော အဓိဋ္ဌာနာဘိနိဝေသာနုသယာ၊ အကြင်အကုသိုလ်စိတ်၏ တည်ခြင်း, မှားသောအားဖြင့်နှလုံးသွင်း ခြင်း, အယန်ယန် ကိန်းဝပ်ခြင်းတို့သည်[1]။ (သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုလိုချင်ခြင်းစသည်တို့ကို။ ပဟေထ၊ ပယ်ကြကုန်လော။ ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဝေဒနာစသည်လည်း ဤနည်းပေး။) ဟုတိ၊ ပြီ။

ဒသမ၊ ဆယ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

အန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ အန္ဓဝဂ်သည်။ ပဌမော၊ ပဌမဝဂ်တည်း။

 တဿ၊ ထိုအန္ဓဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကား—

အန္ဓော၊ အန္ဓသုတ်ဝင်း။ ဒုက္ခဥ္စ၊ ဒုက္ခသုတ်ဝင်း။ သက္ကာယော၊ သက္ကာယသုတ်ဝင်း။ ပရိညေယ္ယာ၊ ပရိဉေယျသုတ်ဝင်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သမဏာ၊ သမဏသုတ်, ဒုတိယသမဏသုတ်တို့ဝင်း။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန္နသုတ်ဝင်း။ အရဟာ စ၊ အရဟန္တသုတ်ဝင်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ဆန္ဒပ္ပဟာနာ စ၊ ဆန္ဒပ္ပဟာနသုတ်, ဒုတိယ ဆန္ဒပ္ပဟာနသုတ်တို့ဝင်း။ ဟုတိ၊ ဤသုတ်တို့တည်း။

---

(၁၂) ၂-မ္မေကတိကဝဂ်

၁-အဝိဇ္ဇာသုတ်

ဘဒ္ဒ။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဘဒ္ဒ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဝိဇ္ဇာ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာ အဝိဇ္ဇာဟုတ်၏။ ဝုစ္စတိ၊ သို့အပ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။

---

[1] ယာလိမ္ဘကနိသုတ် စာပိုဒ် ၃-၌ ဥပေန္တိတိ ဥယာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိယော။ ရှိ။ စေတသော အဓိဋ္ဌာနာဘိနိဝေ-သာနုသယာတိ အကုသလစိတ္တဿ အဓိဋ္ဌာနဘူတာ ဧဝ အဘိနိဝေသဘူတာ စ အနုသယဘူတာ စ ဟု။ ဌ။ ကျိုဏ် ကတ္တုသာဓ် အဓိကရုဏသာဓ် ဖွင့်ကြသော်လည်း ဤနီဿယ ဤစကားရှေ့ "ဘဝေ၊ လိုချင်ခြင်းဆုံ" စသည်နှင့် ပေါ့ပျော်ရန်ငင်း မရှုတ္ထရေရန်ငင်း သာဓကသာဓ်ပေးလိုက်တည်း။

ကတမာ နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ကိုယ်ခန္ဓာတော စ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းပြုခြင်း၊ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ အဝိဇ္ဇာသို့ ကပ်ရောက်သည်မည်သည်။ ဝါ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့် ပြည့်စုံသည်မည်သည်။ (အဝိဇ္ဇာဂတော သမဂ္ဂီဘူတေန ဥပဂတော၊ အဝိဇ္ဇာယ ဝါ ဥပေတော နာမ။ ရှိ။) ဟောတိ၊ ပြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဤ၌၊ ဤသာသနာတော်၌။ အဿုတဝါ၊ သုတမရှိသော။ ပုထုဇဉ်နော၊ သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ ရူပသမုဒယံ၊ ရူပ်၏ဖြစ်ကြောင်းကို။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ ရူပနိရောဓံ၊ ရူပ်၏ ချုပ်ရာကို။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ ရူပနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒံ၊ ရူပ်၏ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို။ နပ္ပဇာ-နာတိ၊ မသိ။ (ဝေဒနာစသည်ကို ဤနည်းပေး။) ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ အယံ၊ ဤ (သစ္စာလေးပါးဟူသော) မသိခြင်းကို။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တ္တောဝတာ စ၊ ဤမျှလောက်သော အကြောင်းဖြင့်။ (တ္တောဝတာတိ တ္တကေန ကာရဏေနဿ။) အဝိဇ္ဇာဂတော၊ အဝိဇ္ဇာသို့ ကပ်ရောက်သည်မည်သည်။ ဝါ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့် ပြည့်စုံသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ ရှေးဦးစွာသော သုတ်တည်း။

၂-ဝိဇ္ဇာသုတ်

၁၁၄။ (ဤဝိဇ္ဇာသုတ်ကို အဝိဇ္ဇာသုတ် မှီးရှိပေး၊ ပဋိသေဓမပါသည်သာ ထူး၏။)

ဒုတိယံ နှစ်ရမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-မွေကထိကသုတ်

ဘဝ်ကျ။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ လေမန္ဒ်၊ တခုသော အရပ်အရွယ်အရှိ၏။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်သော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မွေကထိကော မွေကထိကောတိ၊ မွေကထိက မွေကထိကဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းဖြင့်။ မွေကထိကော၊ မွေကထိကသည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ ပြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရူပဿ၊ ရူပ်ကို။ ဝါ၊ ရူပ်၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ မတပ်မက်ခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ မဂ္ဂံ၊တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောဆိ။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှလောက်သောအကြောင်းဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "မွေကထိ-ကောတိ၊ မွေကထိက"ဟူ၏။ ဝေနာယ၊ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊သင့်၏။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရူပဿ၊ ရူပ်ကို။ ဝါ၊ ရူပ်၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ပ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှလောက်သောအကြောင်းဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ "မွှာနုမ္မဟ္ဗဋိပန္နောတိ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားအား လျော်သောအကျင့်ကို ကျင့်သူ"ဟူ၏။ ဝေနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရူပဿ၊ကို။ ဝါ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်း၊ကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊မတပ်မက်ခြင်း၊ကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်း၊ကြောင့်။ အနုပါဒါဝိမုတ္တော၊ ဥဏှာဒိဒ္ဓိတို့ပြင့် မလွဲလမ်းမှ၌ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှလောက်သောအကြောင်းဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း "ဒိဋ္ဌမွှေနိဗ္ဗာနပ္ပတ္တောတိ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သူ"ဟူ၏။ ဝေနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ ၏။ (ဝေဒနာစသည်၌လည်း ဤနည်းပေး။)ဤတို၊ ပြီ။

ဘတိယံ သုံးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၄-စတုတ္ထမြေကထိကသုတ်

၁၁၆။ (ဤသုတ်သည် ရှေသုတ်နှင့်တူပြီး၊ အမေးဝါကျ၌-- ကိုယ်ရှာဝတာ၊ မြှောနုမမှပ္ပဋိပန္နော ဟောတိ၊ ကိုယ်ရှာဝတာ ဒိဋ္ဌမေနိဗ္ဗာနမ္ပတ္တော ဟောတိဟု အမေးစုံ မေးသည်သာ ထူး၏။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဘဒ္ဒနသုတ်

၁၁၇။ (သာဝတ္ထိနိဒါန် မှ ရှေပသို့ ဝါ အတ္တာနံ အတိ ခန္ဓဝဂ္ဂ နကုလပိတုသုတ် စာပုဒ် ၁-၅။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သုတမရိယော။ အယံ ပုထုဇ္ဇနော၊ ဤပုထုဇဉ်ကို။ ရူပဗန္ဓနဗဒ္ဓေါ၊ ရူပါရုံ ဟူသော အနောင်အဖွဲ့သည် နောင်ဖွဲ့အပ်သူဟု၍။ သဒ္ဒရဗာဟိရဗန္ဓနဗဒ္ဓေါ၊ အတွင်း အပြင်နှင့်တကွ သော အနောင်အဖွဲ့သည် နောင်ဖွဲ့အပ်သူဟု၍။ အတိရဒဿီ၊ ဝဋ်သုံးပါးဟူသော ဤဘက်ကမ်းကို မြင်လေ့မရှိသူ ဟု၍။ (တိရံ ဝုစ္စတိ ဝဋ္ဋံ ဩရိမတီရန္တိ ကထေး။ ဋီ။) အပါရဒဿီ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော သံသရာ၏တိုဘက်ကမ်းကိုမြင်လေ့မရှိသူဟု၍။ (ပါရံ ဝုစ္စတိ နိဗ္ဗာနံ သံသာရဿ ပါရိမန္တိ ကထေး။ ဋီ။) ဗဒ္ဓေါ၊ နောင်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အပ်လျက်။ ဧယတိ၊ ကိုသူဟု၍။ ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ ဝါ၊ လျက်။ မိယတိ၊ သေသူဟု၍။ ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ ဝါ၊ လျက်။ အသ္မာ လောကာ၊ ဤလောကမှ။ ပရံ လောကံ၊ တပါးသောလောကသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသူဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ဧယတိ မိယတိ ဂစ္ဆတိ သုံးပုဒ်ကို အာရျာတ်နာမ်ကြဲ၍ ပေးလိုက်သည်။ ဝေဒနာ စသည်လည်း ဤနည်းပေး။)

(သုတဝါ ၀ ခေါ ဟော ဝါကျတို့၌လည်း ပဋိသေဓပေါရာ၌ ပဋိသေဓသော့ခ်ိန်၍ ပဋိသေဓပေါရာ၌ ပဋိသေဓပြုတ်၍ သမ္ဗန်ဘည်သာ ထူး၏။ ဗဒ္ဓေါ ဧယတိ။ပမာဏံ လောကံ ဂစ္ဆတိအရာ၌ ပရိမုဏ္ဍောသော ဒုက္ခသ္မာတိ ဝဒါမိ ဝါကျကို ဟောထော်မူသည်။ ပါရဒဿီ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော သံသရာ၏တိုဘက်ကမ်းကို မြင်လေ့ရှိသူဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ သော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ သင်းရဲမှ။ ပရိမုဏ္ဍောတိ၊ လွတ်မြောက်ပြီးပြီဟု။ ဝဒါမိ၊ ဟောထော်မူ၏ဟု ပေး။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ပရိပုစ္ဆိတသုတ်

၁၁၈။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်။တဲ့ ကိ" မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) ရှေး၊ ရှေ့ကို။ "တော်၊ ဤရှေ့သည်။ မမ၊ ငါ၏ရှေ့တည်း။ သော၊ ဤရှေ့သည်။ အယံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ဤရှေ့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တ ^ ^ ^

မှန်စွာသိတတ်သော(ဝိပဿနာ,မဂ်)ပညာဖြင့်။ ဒဠ္ဍမ်၊ ဖွဆင်ခြင်ထိုက်၏။ (ပေဒနာစသည်လည်း ဤနည်း။) ဤတို၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-စုတိယာပရိပုဏ္ဏိကသုတ်

၁၂၉။ (သာဝတ္ထိနိဒါန် မ ဘိက္ခဝေ အတိ ပေးမြဲ။) ရှေး၊ ရှေးကို။ "ဝတ၊ ဤရှုပ်သည်။ ဗုဒ္ဓ မမ၊ ငါ၏ ရှုပ်မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤရှုပ်သည်။ နာ အဟံ အသ္မိ၊ ငါမဟုတ်။ ဧသော၊ ဤရှုပ်သည်။ နာ မေ အတ္တာတိ၊ ငါ၏ အတ္တမဟုတ်"ဟု။ သမနုပဿာမ၊ ရှုကြသလော။ ဤတို၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဧဝံ၊ မှန်ပါဘုရား။ (အကြွင်းတူပြီ။) ဤတို၊ ပြီ။

သတ္တမ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-သံယောဇနိယသုတ်

၁၂၀။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယေ၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပါး ပြစ်ကုန်သော။ (သံယောဇနာနံ ဟိတာ။ အတ္ထိ-ဌ-ဘဒ္ဒာ။ သံယောဇေတဗ္ဗာတိ ဝါ သံယောဇနီ-ယာ၊ သံယောဇနေ နိယုတ္တာတိ ဝါ။ မူလဋီ-၁၅၃။) ဧမေ စ၊ ထရားတို့ကိုဝင်း။ သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇဉ်ကိုဝင်း။ (သံယောဇေတိ ဗန္ဓတိတိ သံယောဇနံ၊ နှောင်ဖွဲ့တတ်သော ထရားစုး) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယာ၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပါး ပြစ်ကုန်သော။ ဧမေ၊ ထရားတို့သည်။ကတမေ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ သံယောဇနိယော၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အစီး အပါးပြစ်သော။ ,ဧမေ၊ ထရားတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုရူပ်၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်လိုချင် တပ်မက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုရူပ်၌။ တံ၊ ထိုလိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်(အနှောင်အဖွဲ့=နှောင်ကြိုး)မည်၏။(ဝေဒနာ စသည်လည်း ဤနည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤမေ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့ကို။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဧမေ၊ ထရားတို့ဟူ၏။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဤဒံ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့၌ လိုချင်တပ်မက်ခြင်းကို။ သံယောဇနံ၊ သံယော ဇဉ်(အနှောင်အဖွဲ့=နှောင်ကြိုး)ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဤတို၊ ပြီ။

အဋ္ဌမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဥပါဒါနိယသုတ်

၁၂၁။ (ဤသုတ်၌ ဥပါဒါနိယေ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အစီးအပါးပြစ်ကုန်သော။ ဧမေ စ၊ တို့ကို ဝင်း။ ဥပါဒါနံ စ၊ ဥပါဒါန်ကိုဝင်း။ ဟုပေး။ အကြွင်းကို သံယောဇနိယာသုတ် မှီးလေ။)

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-သီဟနာဒသုတ်

၁၂၂။ ဧကံ သမယံ၊ တပါးသော အခါ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တြာ ကည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်ရင်း။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတနမည်သော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဝိဟရန္တိ၊

နေထိုင်ကြကုန်၏။ အထ ခေါ်၊ ဦး။ အာယသ္မာ ယဟာကောဋ္ဌကော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ ကိန်းအောင်းရာ၌ရှာနမ္မ။ ဝါ၊ သမာဟတ်ဝင်စားယုမ္မ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတောင်မူသည်ဖြစ်၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိ-ပုတြာ။ သီလဝတော၊ (စတုပါရိသုဒ္ဓိ) သီလရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ ကတမေ မေ့ော၊ အဘယ်တရားတို့ကို။ ယောနိသော မနသိကာတမ္မာတိ၊ သင့်သော အကြောင်းဥပါယ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းထိုက်ကုန်သနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြောဆိုပြီ။ အာဝုသော ကောဋ္ဌိက၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။ သီလဝတော၊ (စတုပါရိသုဒ္ဓိ) သီလရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၅-ပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲကုန်သောအားဖြင့်။ ဝါ၊ မမြဲကုန်ဟူ၍။ ဒုက္ခ-တော၊ ဆင်းရဲတို့ဟူ၍။ ရောဂတော၊ အနာရောဂါတို့ဟူ၍။ ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာ(ပြည်ထည်နာ) တို့ဟူ၍။ သလ္လတော၊ ငြောင့်တို့ဟူ၍။ အဃတော၊ (အလွန်နိပ်စက်တတ်သော) သည်းခံနိုင်ခဲသော ဆင်းရဲတို့ဟူ၍ [1]။ အာဗာဓတော၊ အနာဖြစ်ခြင်း အကြောင်းတို့ဟူ၍။ (အာဗာဓပစ္စယဌေန။ ဌ။ ဝိသုဒ္ဓိ ၂-၂၄၇-နှာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဋီ ၂-၃၅၅-နှာ၌လည်းရှု) ပရတော၊ သူစိမ်းပြင်ပြင် (အနတ္တနိယ) တို့ဟူ၍။ ပလောကတော၊ ပျက်စီးတတ်သော သဘောထားတို့ဟူ၍။ သုညတော၊ အတ္တမှုဆိတ်သုဉ်း သော သဘောတို့ဟူ၍။ အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်သောသဘောတို့ဟူ၍ [2]။ ယောနိသော မနသိ-ကာတမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းထိုက်ကုန်၏။ ကတမေ ပဋ္ဌ၊ အာယတ် ၅-ပါး တို့နည်း။ပ။ ယောနိယော မနသိကာတမ္မာ၊ ထိုက်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။ ယံ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ သီလဝါ၊ (စတုပါရိသုဒ္ဓိ) သီလရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဣမေ ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ဤ ၅-ပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲကုန်ဟူ၍။ပ။ အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်ကုန်ဟူ၍။ ယောနိသော မနသိကရောန္တော၊ သင့်သော အကြောင်း အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ သစ္ဆိကရေယ္ယ၊ မျက်မှောက်ပြုရာ၏။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါ ယန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်သာရိပုတြာက ပြောဆိုပြီ။

(သောတာပန္နေန-ဝါကျ, သကဒါဂါမိနာ- ဝါကျ, အနာဂါမိနာ- ဝါကျ, အရဟတာ-ဝါကျတို့ကို လည်း သီလဝတာ-ဝါကျကို မှီး၍ သမ္မန်။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥတ္တရိ ကရဏီယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အထက်၌ ပြုဖွယ်မဂ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိ သည်သာတည်း။ ကတဿ ဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိုလည်း။ ပတိစယော၊ တဖန် ဆည်းပူးဖွယ် ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာတည်း။ အပိ စ၊ ထိုသို့ မရှိသော်လည်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤ ရအပ် ပြီးသော ထရားတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ သာဝိတာ၊ ခြစ်စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ပွါးများအပ် ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ် များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာယ စေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းငှါငင်း။ သတိသမ္ပဇညာယ စ၊ သတိ သမ္ပဇဉ် အလိုငှါငင်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်သာရိပုတြာက ပြောဆိုပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

---

[1] (ဒုက္ခဌေန။ ဌ။ ဒုက္ခဌေနာတိ ဒုက္ခမတ္တာ ဒုက္ခဘာဝေန။ ဒုက္ခံ ဟိ လောကေ အယန္တီ ဝုစ္စတိ အတိ ဝိယ ဟနနတော ဌိ။)

[2] အနိစ္စတော ပဒေသာကတောတိ ဒ္ဝိဟိ ပဒေဟိ အနိစ္စမနသိကာရေ၊ ဒုက္ခတော အနတ္တတောတိ ဟိ အနတ္တမနသိကာရော၊ သေသေဟိ ဒုက္ခမနသိကာရော ဝုတ္တော။ဌ။

၁၁-သုတဝန္တသုတ်

၁၂၄။ (ဣမံသုတံ ဣကဝတာ၊ (ကမ္မဒွာနန်း) သုတဝိုသော (ကမ္မဒွာနသေ ဥဂ္ဂဟစေဝေဟိ ပရိစယမနသိကာရဝသေန ပဝတ္တဉာဏံ ကမ္မဒွာနသုတဝသေန နိမ္မဒနတော သုတန္တိ ဝုတ္တံ။ ဒွိ။) ဟု ပေးရသည်သာ ထူး၏။ အကြင်းသီလဝန္တသုတ်နှင့်တူ၏။)

ကောဇသမ်၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ကမ္မသုတ်

၁၂၄။ (ဣဒံ သုတ်သည် သံ-၁၊ ၄၄၄၊ စာပိုဒ် ၂၀၀။ အနုသယသုတ်နှင့် တူ၏။ သံ-၂၊ ၈၄-နှ၁၊ စာပိုဒ် ၈၂-ပုဏ္ဏမသုတ်ဌိလည်း ၎င်းအတိုင်းလာ၏။ မ-၂၊၈၄။ ရာဟုလောဝါဒသုတ်နှင့်လည်းတူ၏။)

ဒုါစသမ်၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၃-ရတိယကမ္မသုတ်

၁၂၅။ (ဣဒံသုတ်သည်လည်း သံ-၂၁၁၁၊ စာပိုဒ် ၉၂၂။ ဒုတိယရာဟုလသုတ်နှင့် တူ၏။)

ဆေရသမ်၊ တဆဲ့သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဓမ္မဝေဒိကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဒုတိယော၊ တည်း။

ဘဏ္ဍ၊ ထိုမျှကထိကဝဂ်၏။ ဣဒါနိ၊ ကား—

အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသုတ်ဝင်း။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုတ်ဝင်း။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ကတိကာ၊ မျှကထိကသုတ်, ဒုတိယမျှကထိကသုတ်တို့ဝင်း။ ဗန္ဓနာ၊ ဗန္ဓနသုတ်ဝင်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ပရိပုစ္ဆိတာ၊ ပရိပုစ္ဆိတသုတ်, ဒုတိယပရိပုစ္ဆိတသုတ်တို့ဝင်း။ သံယောဇနီ၊ သံယောဇနီယ သုတ်ဝင်း။ ဥပါဒါနိ၊ ဥပါဒါနိယသုတ်ဝင်း။ သီလံ၊ သီလဝန္တသုတ်ဝင်း။ သုတဝါ၊ သုတဝန္တသုတ်ဝင်း။ ကပ္ပေန၊ ကပ္ပအပည်ပြင့်၊ ဒွေ စ၊ ကပ္ပသုတ်, ဒုတိယကပ္ပသုတ် နှစ်သုတ်တို့ဝင်း။ ဣတိ၊ ဣသုတ်တို့တည်း။

---

(၁၇) ၄-အဝိဇ္ဇာဝဂ်

၁-သမုဒယမ္မသုတ်

၁၂၆။ (ဣဒံသုတ်သည် အဝိဇ္ဇာသုတ် ဝိဇ္ဇာသုတ်နှင့်တူ၍ မိုးရွှံ့ပေး။ သမုဒယမ္ပေါ်၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသော။ ရှပ်၊ ကို။ သမုဒယမ္ပေါ်၊ သော။ ရှပန္တိ၊ ရှပ်ဟူ၍။ ဝယမ္ပေါ်၊ ပျက်ခြင်း သဘော ရှိသော။ သမုဒယဝယမ္ပေါ်၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောရှိသော ဟု ပေးရသည်သာ ထူး၏။)

ပဌမ်၊ ရှေးဦးရာသောသုတ်တည်း။

၂-ရုတိယသမုဒယမဂ္ဂသုတ်, ၃-တတိယသမုဒယမဂ္ဂသုတ်

၁၂၃-၁၂၄။ (ဤနှစ်သုတ်လည်း ဆိုပြီးသုတ်အတိုင်းပင်၊ လွယ်ပြီ။)

ဒုတိယ တတိယ၊ တည်း။

၄-စဏ္ဍာဝဇိသုတ်

(၄-၅-၆-၇-၉-၁၀။ ဤသုတ်တို့လည်း လွယ်ပြီ၊ ပေးပြီးကို ပြန်ရွတ်ရ သမျှန်။)

ဆုတ်ဆံ့ပေး အသမ်၊ တည်း။

အဝိဇ္ဇာဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ တတိယော၊ တည်း။

တဿ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဣဒံ၊—

တိဏိ၊ ခ-သုတ်ကုန်သော။ သမုဒယမဂ္ဂေ၊ သမုဒယမဂ္ဂသုတ်တို့ဝင်း။ အသောဒေါ၊ အသောဒဠ္ဍ။ အပရေ ဒုဝေ၊ အခြား ၂-သုတ်တို့ဝင်း။ သမုဒယော၊ သမုဒယဠ္ဍ။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒွေ စ၊ ၂-သုတ်တို့ဝင်း။ ကောဠိကော၊ ကောဠိကဠ္ဍ။ အပရေ-တယော၊ အခြား ခ-သုတ်တို့ဝင်း။ ဇာတိ၊ ဤသုတ်တို့တည်း။

---

(၁၄) ၄-ကုက္ကုဋ္ဌာဝက်

၁-ကုက္ကုဋ္ဌာသုတ်

၁၃၆။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ရုပ်၊ ရုပ်သည်း ကုက္ကုဋ္ဌား ပြာပုနှင့် တူ၏။ ဝါ၊ ပြာကဲ့သို့ရှိလောက်တတ်၏။ ဝိညာဏ်၊ ဝိညာဉ်သည်း ကုက္ကုဋ္ဌား ပြာပုနှင့်တူ၏ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿ၊ ရှုကောက်။ သုတဝါ၊ သုတရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ရူပဿ်မို့၊ ရုပ်ရှိလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အနိစ္စသုတ်

၁၃၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ထင်တည်၊ ထိုသဘောတရားဟု။ ဆနော၊ လိုရာမ်ခြင်းကို။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်ရိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဠ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲသနည်း။

၁-ကုက္ကုဋ္ဌန်တို့ ဘန္တေတို့ ဆာဒီတို့ ဆာရိကရုဏီ ဝိယ ဟောပရိဠာဟံ ၊ ဌ။ အဠောအဠိ ဟဠော ဆာရိ-ကရုဏီ၊ ဘတ္တ ကုက္ကုဋ္ဌဝိကုတ္တော အကုမ္ဘန္တံ ဟာဝ ကောဠိ ဆနုဒဟတာဟ ကုဠီတံ ကုဋ္ဌန်တို့ ကုက္ကုဋ်၊ ဌပတေနောဒိ ပနု ထတောပိ ကဠီ ကာလံ အနုဒဟနတော ဟောပရိဠာဟနတ္ထေန စ ကုက္ကုဋ် ဝိယာတိ ကုက္ကုဋ်။ ဌီ၊ ကုဠီတံ ကုဋ် ကုက္ကုဋ်၊ ပဗဒေါ်ပြာပုကောက်။ ကုက္ကုဋ် ဝိယ ကုက္ကုဋ်၊ ရုပ် ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်တို့ကို ကောက်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ္ပဿ၊ ရှုပ်လည်း။ အနိန္ဒိ၊ မမြဲ။ ထပ်တူ၊ ထိုရုပ်ကို။ ဆန္ဒေ၊ လိုချင်ခြင်းကို။ ဝေ၊။ သင်တို့သည်။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်ထိုက်၏။ (ဝေဒနာစသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဒုတိယအနိစ္စသုတ်

ဝ၃၀။ (ဤသုတ်၌—ရာဂေါ၊ တပ်မက်ခြင်းကို-ဟုပေးသည်သာ ထူး၏။)

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-တတိယအနိစ္စသုတ်

ဝ၃၁။ (ဤသုတ်၌—ဆန္ဒရာဂေါ၊ လိုချင်တပ်မက်ခြင်းကို-ဟုပေး။)

စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၅-၆-၇-ဒုက္ခသုတ်

ဝ၃၀-ဝ၃၂။ (ဤ ၃-သုတ်၌—ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲ၏-ဟုပေး။)

ပဉ္စမ၊ ဆဋ္ဌ၊ သတ္တမ၊ ငါးခု-ခြောက်ခု-ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-၉-၁၀-အနတ္တသုတ်

ဝ၃၃-ဝ၃၅။ (ဤ ၃-သုတ်၌—အနတ္တာ၊ အတ္တ (အသက်ရှင်နေသောအကောင်) မဟုတ်-ဟုပေး။)

အဋ္ဌမ၊ နဝမ၊ ဒသမ၊ ရှစ်ခု-ကိုးခု-ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-နိဗ္ဗိဒါဗဟုလသုတ်

ဝ၃၆။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါပမ္မဒီတာသာ၊ (ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းငှါ လာသော) သဒ္ဓါတရားပြင့် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သော။ (သံ-ဋီ-၂-၆၁-၌။) ကုလပုတ္တာ၊ (သီလစသော တရားငါးပါးကို ပြည့်ကျွင့်သော) အမျိုးကောင်းသားဖြစ်။ (သံ-ဋီ-၂-၆၆-၌။) အယံ အနုဓမ္မော၊ ဤလောကတွင်ရောတရားအားလျော်သော အကျင့်တရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားသည်။ ရှပေ၊ ရှပ်၌။ နိဗ္ဗိဒါဗဟုလော၊ များသော ငြီးငွေ့ခြင်း ရှိသည်။ ဝါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းအပြစ်များသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ ပ။ ယော၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားသည်။ ရှပေ၊ ရှပ်၌။ နိဗ္ဗိဒါဗဟုလော၊ များသော ငြီးငွေ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ပ။ ရှပ်၊ ရှပ်ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြားမြင်၏ သိ၏။ ပ။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ရှပ်၊ ရှပ်ကို။ ပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြားမြင်၍ သိသည်ရှိသော်။ ပ။ ရှပမှာ၊ ရှပ်မှ။ ပရိမုစ္စတိ၊ လွတ်မြောက်၏။ ပ။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ ပရိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤကား လောကတွင်ရောတရားအားလျော်သော အကျင့်တရားတည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။

ကောဓဝဂ်၊ တဆဲတခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၂-အနိစ္စာနုပဿီသုတ်

၁၄၇။ (ဤသုတ်၌ အနိစ္စာနုပဿီ၊ မပြုဟု အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိ သည်ဖြစ်၍ဟု ။။ ဆိုခဲ့သော ထုံးစံ။)

ဒုတိယမမ်း ဝေဒနာခုနှစ်ခုမြောက်ကောသုတ်ကသည်.

၁၃-ဒုက္ခာနုပဿီသုတ်

☰ ၁၄၈။ (ဤသုတ်၌လည်း၊ ဒုက္ခာနုပဿီ၊ ဆင်းရဲ၏ဟု အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်ရ၏ဟု ။။) ဇာရသမ်း ဘဆဲ့သုံးခုမြောက်လော သုတ်တည်း။

၁၄-အနတ္တာနုပဿီသုတ်

၁၄၉။ (ဤသုတ်၌လည်း၊ အနတ္တာနုပဿီ၊ အတ္တမဟုတ်ဟု အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ဟု ။။)

ဒုဗ္ဗသမ်း ဘဆဲ့လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ကုက္ကုဋ္ဌဝဂ္ဂေါ။ သည်။ စတုတ္ထောဝ၊ တည်း။

ထေရ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါန်၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ကုက္ကုဋ္ဌာ၊ ကုက္ကုဋ္ဌသုတ်ရင်း။ အနိစ္စေန၊ အနိစ္စအမည်ဖြင့်။ တယော၊ ၃-သုတ်တို့ရင်း။ ဒုက္ခေန၊ ဒုက္ခအမည်ဖြင့်။ အပရေ တယော၊ အခြား ၃-သုတ်တို့ရင်း။ အနတ္တေန၊ အနတ္တ အမည်ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ တယော၊ ၃-သုတ်တို့ရင်း။ ကုလ ပုတ္တေန၊ ကုလပုတ္တအမည်ဖြင့်။ ဒွေ ဒုကာ၊ ၂×၂=လေ ၄-သုတ်တို့ရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤ သည်တည်း။

---

(၁၅) ၅-ဒိဋ္ဌိဝဂ်

၁-အဗ္ဗတ္ထသုတ်

၁၅၀။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိသို့ ၊ အဘယ် သဘောတရားသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကိ ၊ အဘယ်သဘောတရားကို။ ဥပါဒါယ၊ အစဲပြု၍။ (ကိ ဥပါဒါယာတိ ကိံ ပဋိစ္စ။ ဌ။) အဗ္ဗတ္ထံ၊ အဗ္ဗတ္ထသန္ဓာန်၌။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပေါ် သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးထောက်မူပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ပြည်စုံသောဘုရား။ နော၊ ထပည်ကော်တို့၏။ ဧတ္ထ၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ ပြည်စုံသောဘုရားသာလျှင် အကြောင်းရင်းမူလရှိပါကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပေ၊ ရူပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ အဗ္ဗတ္ထံ၊ ဤ။ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်။

။ပ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဒုက္ခံ၊ သင်းရဲ၏။ ယံ ပန၊ ကကြောင်ရှုပ်သည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ သင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုရှုပ်ကို။ အနုပါဒါယ၊ မစွဲလန်းမူ၍။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အပိန၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဧကံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောတိ၊ မသင့်ပါ။ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးရှာသောသုတ်တည်း။

၂-ဧတံမမသုတ်

၁၅၁။ (ဤသုတ်၌– ကိ၊ အာဘယ်ကို။ အဘိနိဝိသ၊ မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းမှု ဟုပေးရုံသာထူး၏၊ တေ၊ မမ စသည်လည်း ရှေးနည်းအတိုင်းပေး။ အဘိနိဝိသောတိ အဘိနိဝိသိတ္ဘာ၊ ပစ္စယာ၊ ကတ္ဘာတိ အတ္ထောဒ္ဓ။ ပစ္စယံ ကတ္ဘာတိ အဘိနိဝိသပစ္စယံ ကတ္ဘာဒ္ဓိ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-သောဘဏ္ဍာသုတ်

၁၅၂။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိသ္မိံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ကိံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၌။ ကိံ၊ ကို။ အဘိနိဝိသ၊ ၌။ "ဘော၊ ထိုင်ကြသည်။ ဘဏ္ဍာ၊ ဘဏ္ဍတည်း။ ဘော၊ ထိုင်ကြသည်။ လောကော၊ လောကတည်း။ ဘော၊ ထိုင်ကြသည်။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်၍။ နိဗ္ဗော၊ မြဲသည်။ ဝေါ၊ ခိုင်ခံ့သည်။ သဿတော၊ တည်တံ့သည်။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ ဖောက်ပြန်သောသဘောမရှိသည်။ ဘဝိဿာမိတိ၊ ဖြစ်အံ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒေသနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပေါ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (ကြောင်း မထူးပြီ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-နောစေမေသိယာသုတ်

၁၅၃။ (ဤသုတ်၌– "နော စေ အသံ၊ ရှေးက (အတ္တဟုသောကမ္မဝဋ်)မပြစ်ခြားအုံ။ မေ ငါ့အား။ နော စ သိယာ၊ ယဒု (အတ္တဟုသောဝိပါကဝဋ်) မပြစ်ရာ။ နာဘဝိဿ၊ ယဒု (အတ္တဟုသောကမ္မဝဋ်) မပြစ်အုံ။ မေ၊ ငါ့အား။ နု ဘဝိဿတိ၊ နောင်အခါ၌ (အတ္တဟုသော ဝိပါကဝဋ်) မပြစ်လတ္တံ"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒအယူသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကိံ နု ခေါ၊ သနည်း- ဟုပေးရုံသာ။ အကြောင်းပေးမှု။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-မိဠာဒိဋ္ဌိသုတ်

၁၅၄။ (ဤသုတ်၌ မိဠာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သော(မှားယွင်းသော)အယူသည်- ဟု ပေး။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌိသုတ်

၁၅၅။ (ဤသုတ်၌ သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌိ၊ ပရုမတ္တအားဖြင့် ထင်ရှားမ်ိုးသော ခန္ဓာ ၅-ပါး ဟူး အပေါင်း၌ ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိသည်-ဟု ပေး။)

ဆဋ္ဌံ၊ ရောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အတ္တာနုဒိဋ္ဌိသုတ်

၁၅၆။ (ဤသုတ်၌ အတ္တာနုပိဋ္ဌိ၊ အတ္တသို့ အစဉ်လိုက်သော ဒိဋ္ဌိ(အယူ)သည်-ဟု ပေး။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အဘိနိဝေသသုတ်

၁၅၇။ (ဤသုတ်၌ သံယောဇနာဘိနိဝေသဝိနိဗန္ဓာ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၌ ယှဉ်စေခြင်း, မှားသော အဲဒီးဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း, (အဘိနိဝေသာ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိယောဒုဋ္ဌိ။) စိတ်ကို နှောင်ပွန်ခြင်း ("ဟာယေ အဝိတရာဂေါ ဟောတိ"တိ အာဒိနာ အာဂတစေတသော ဝိနိဗန္ဓာ။ဌိ။)တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ၊ ဓေါ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း-ဟု ပေး။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဒုတိယအဘိနိဝေသသုတ်

၁၅၈။ (ဤသုတ်၌ သံယောဇနာဘိနိဝေသဝိနိဗန္ဓာဒျောသနာ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၌ ယှဉ်စေခြင်း, မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း, စိတ်ကို နှောင်ပွန်ခြင်း, မျိုမတတ်စဲ့လမ်းခြင်း(အဒျောသာနာ-နိတိ တဏှာဒိဋ္ဌိဒျောသာနာနိ။ဌိ။)တို့သည်-ဟု ပေး။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-အာနန္ဒသုတ်

၁၅၉။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကုံ။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ ကေစ၊ တပါး ထည်းတည်း။ ဥပကဋ္ဌေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်။ အပ္ပမတ္တေ၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ"ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ အဝေါ စ၊ လျှောက်ပြီ။

[တံ ကိ" မည္သည် စသည်ကို အနတ္တလက္ခဏသုတ် စာပိုဒ် ၅၉-ရှု၍ပေး။ ဤသုတ်ကို အရှင် အာနန္ဒာ စိတ်ရှင်လန်းရုံမျှသာ စိတ်ကို ထိန်းရုံမျှသာ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသည်ဟု(ဣမဿ စိတ္တံ

ကဏ္ဍိသောမိတိ ကထေသိ(ဌ) ၌ ဆိုခဲ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပဋိပဒေပမာဏနှင့် စံပတ်မျှပြီးနောက်မှ ရတော်မူခဲ့။]

ဒေသနာ ထပ်ရောပြောကြားသောသုတ်တည်း။

ဗိဇ္ဇိဝဂ္ဂေါ၊ သည်း ဟူမော၊ ငါးခုမြောက် ဝဂ်တည်း။

တသာ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဝင်္ဂ၏။ ဥဒ္ဒါန်၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အဗ္ဗတ္ထိကံ၊ အဗ္ဗတ္ထသုတ်ဝင်း။ ထော် ဟမ၊ ထော် ဟမသုတ်ဝင်း။ သောအတ္ထာ၊ သောအတ္ထာသုတ်ဝင်း။ နောစမေသိယာ၊ နောစမေသိယာသုတ်ဝင်း။ မိစ္ဆာသဏ္ဌာယတ္ထာနု၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသုတ်, သက္ကာယဒိဋ္ဌိသုတ်, အတ္ထာနုဒိဋ္ဌိသုတ်ဝင်း။ ဒွေ၊ ၂-သုတ်ကုန်သော။ အသိနိဝေသာ။ အသိနိဝေသသုတ်, ဒုတိယအသိနိဝေသသုတ်တို့ဝင်း။ အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒ-သုတ်ဝင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ဥပရိပဏ္ဏာသကော၊ ဥပရိပဏ္ဏာသကသည်။ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

တသာ ဥပရိပဏ္ဏာသကသာ၊ ထိုဥပရိပဏ္ဏာသကခဲ့။ ဝဂ္ဂုဒ္ဒါန်၊ ဝဂ်ဥဒ္ဒါန်းသား—

အဇ္ဇေ၊ အဇ္ဇဝင်ဝင်း။ ဓမ္မကထိကာဝိဇ္ဇာ၊ ဓမ္မကထိကဝင်, အဝိဇ္ဇာဝင်တို့ဝင်း။ ကုက္ကုဠံ၊ ကုက္ကုဠဝင်ဝင်း။ ဗိဇ္ဇိပဌမံ၊ ၅-ဝင်မြောက်ပြစ်သော ဗိဇ္ဇိဝင်ဝင်းတည်း။ ဝတ္ထိယော ဝတ္ထော၊ ၃-ခုမြောက်ယောဝတော်မူအပ်သော။ ပဏ္ဍာသကော နိပါတောသိ၊ ပဏ္ဍာသက-နိပါတ်ဟူ၏။ ပဏ္ဍတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ ဤသည်တည်း။

ခန္ဓသံယုတ္တံ၊ ခန္ဓသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၂-ရှေသော်ယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-မဘရသုတ်

ဝမ်း။ သာဝတ္ထိနိုဝါန်၊ တည်း၊ အထ ခေါ၊ ဥ်။ အာယာဘွာ ရာဘော၊ အမ္ပင်ရောသည်။ပ။ ဘဂဝန်၏ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မာရော မာရောတိ၊ မာဂ်ဲ့ မာဂ်ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်ပျလောက်သောအကြောင်းဖြင့်။ မာရော နု ခေါတိ၊ မာရ်မည်ပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ လျှောက်ပြီ။

ဝိုမ်း ရာ၀။ ရှပေ ခေါ၊ ရှပ်သည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ မာရော ဝါ၊ သေခြင်းသည်ရင်း။ (မာရော ,ဝါ အဿာတိ ပရတ် ဝါ ဘဝေယျ။ဌ။) မာရေတာ ဝါ၊ သေထိုက်သော သဘော သည်ရင်း။ (မာရေတာ ဝါတိ မာရေတမ္ဘော ဝါ။ဌ။ မာရေကာတိ မရိတမ္ဘော မာဂ် မရတ် တော်ကုံ့။ဌ။) အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝါ ပန်၊ ထို့ပြင်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိယတိ၊ သေ၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။) ရာ၀၊ ရာ၀။ တသ္မာ၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်။ ဣဟ၊ ဤ လောကဌ်။ တံ၊ သင်သည်။ ရှပ်၊ ရှပ်ကို။ "မာရောတိ၊ သေခြင်းတရား"ဟူ၍။ ပဿ၊ ရှလော့။ "မာရေတာတိ၊ သေထိုက်သော သဘော"ဟူ၍။ ပဿ၊ လော့။ "မိယတိတိ၊ သေသူ"ဟူ၍။ ပဿ၊ လော့။ "ရောဂေါတိ၊ (နှာကျင်တတ်သော) အနာရောဂါနှင့် တူ၏"ဟူ၍။ ပဿ၊ လော့။ "ဂဏ္ဍောတိ၊ အိုင်းအမာ (ပြည်ထည်နှာ) နှင့် တူ၏"ဟူ၍။ ပဿ၊ လော့။ "သလ္လန္တိ၊ ညြောင့်နှင့် တူ၏"ဟူ၍။ ပဿ၊ လော့။ "အဃန္တိ၊ အလွန် နှိပ်စက်တတ်သော ဆင်းရဲ"ဟူ၍။ ပဿ၊ လော့။ "အဃဘူတန္တိ၊ ဆင်းရဲဘုံးသဖွယ်"ဟူ၍။ ပဿ၊ လော့။ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ နံ၊ ထိုရှပ်ကို။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပဿန္တိ၊ ရှုကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဿန္တိ၊ ရှုသည် မည်ကုန်၏။ (ဝေဒနာစသည်တို့ရှုလည်း ဤနည်း သမ္မန်လေ။)

ဘန္တေ၊ ရား။ သမ္မာဒဿနံ ပန၊ ကောင်းစွာရှုခြင်းသည်ကား။ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ် အကျိုး ရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ပြန်၏။ ရာ၀၊ ရာ၀။ သမ္မာဒဿနံ ခေါ၊ ကောင်းစွာ ရှုခြင်းသည်။ နိဗ္ဗိဒတ္ထံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်း(ဥာဏ်)အကျိုးရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်း (ဥာဏ်)သည်။ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ် အကျိုးရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ရာ၀၊ ရာ၀။ နိဗ္ဗိဒါ ခေါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်း(ဥာဏ်)သည်။ ဝိရာဂတ္ထာ၊ မတပ်မက်ခြင်း(အရဟတ္တမဂ်)အကျိုးရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝိရာဂေါ ပန၊ မကပ်မက်ခြင်း (အရဟတ္တမဂ်) သည်ကား။ ကိမတ္ထိယော၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါ သနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ရာ၀၊ ရာ၀။ ဝိရာဂေါ ခေါ၊ မတပ်မက်ခြင်း (အရဟတ္တမဂ်) သည်။ ဝိမုတ္တတ္ထော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်မြောက်ခြင်း (အရဟတ္တဖိုလ်) အကျိုးရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝိမုတ္တိ ပန၊ ကိလေ သာတို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်း (အရဟတ္တဖိုလ်) သည်ကား။ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ရာ၀၊ ရာ၀။ ဝိမုတ္တိ ခေါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်း (အရဟတ္တဖိုလ်) သည်။ နိဗ္ဗာနတ္ထာ၊ ဒုက္ခတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်း (အနုပါဒါ နိဗ္ဗာန်) အကျိုးရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဒုက္ခ၏ ငြိမ်းအေးခြင်း (အနုပါဒါ နိဗ္ဗာန်) သည်။ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊

ခ်ီ။ ရာခ၊ ရာခ။ (တို့၊ သင်သည်။) ပဋ္ဌ၊ ပြဿနာကို။ အစ္စယာဘိ၊ လွန်သွားပေပြီ ။ ပဋ္ဌသ၊ ပြဿနာခ်ီ။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးပြုစ်သော အပိုင်းဘက်ခြားကို။ ဟေတုတို့၊ ယူခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ (သင်) မစွမ်းနိုင်။ ရာခ၊ ရာခ။ ဟိ၊ မှန်ခ်ီ။ နိဗ္ဗာနောဂဓံ၊ အနုပါဒါ နိဗ္ဗာန်၌ အတွင်းဝင်သော ။ နိဗ္ဗာနပရာယနံ၊ အနုပါဒါ နိဗ္ဗာန်လျှင် လည်းလျှောင်းထုရှိသော။ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနံ၊ အနုပါဒါ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အဆုံးရှိသော။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော အကျင့်မြတ်ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်ခ်ီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူခ်ီ။

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-သတ္တသုတ်

၁၆၁။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္ဒံ၊ တခုသော အရပ်အဘိုး၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်နေသော။ အာယသ္မာ ရာခေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သတ္တော သတ္တောတိ၊ သတ္တဝါ သတ္တဝါ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ခ်ီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ပြင့်။ သတ္တောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍။ ဝုစ္စတိ နု ခေါတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ရာခ၊ ရာခ။ ရူပေ ခေါ၊ ရုပ်၌။ ယော ဆန္ဒော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းသည်။ ယော ရာဂေါ၊ အကြင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ ယာ နန္ဒီ၊ အကြင် နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ယာ တဏှာ၊ အကြင် မွတ်သိပ်ခြင်းသည်။ (အတ္တိ၊ ခ်ီ။) (တေန၊ ထိုလိုချင်တပ်မက်နှစ်သက်ဆာလောင်ခြင်းဟူသော လောဘမြင့်) တတြ၊ ထိုရုပ်၌။ သတ္တော၊ ကပ်ငြိတတ်ခ်ီ။ တတြ၊ ထိုရုပ်၌။ ဝိသတ္တော၊ အထူးသဖြင့် ကပ်ငြိတတ်ခ်ီ။ (တသည်း) (ရူပေ၊ ရုပ်၌။) တတြ-တေန ဆန္ဒာဒိနာ၊ ထိုလိုချင်ခြင်းစသည်ဖြင့်။ သတ္တော၊ ခ်ီ။ တတြ-

---

၁။ အတိ+ယာ+အစ္စယနံ ဩ-ဝင်းကို ဗျ ပြု၊ သ လာ။ ပါ-ညြကို ပေါက် ၆-ဗုဒ္ဓခြင့် သိ ပြု၊ အစ္ဆ် အ လာ။ အ်တိ+အယာသိ မှ အစ္စယာသိ ဟု ပြီးသည်။ ဝင်းခ်ီအဖွင့် အတိက္ကန္တောသိ ဟူသော ၌ ကိုလည်း အတိက္ကန္တော + အာသိ ဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဝင်းအာသိပုဒ်သည်လည်း အသ+ညြ-ကို ပေါက် ၆-ဗုဒ္ဓ-သုတ်တို့ဖြင့် စီရင်၍ ပြီးသည်။ ရှေ့နှင့် နီကတ္တိ၌လည်း အလာဟူ အစီအရင် ရှိခ်ခ်။ မ-ရ ၂-ခ်ဂ-၌ ပဋ္ဌံ အတိက္ကမိတ္မာ ဂတောသိတိ ဟူသော ပါဠိတွင် ဂတောသိကိုလည်း ဂတော + အာသိ ဟု၍ပင် ပုဒ်ဖြတ်၊ နည်းတူပင် အစ္ဆ ထနိ ဩဒိဘတ်ဖြင့် ပြီးသည်။ ဤ၌ ပါဠိတို့၌ ဝတ္ထုမာန်သိဝိဘတ်ဖြင့် ပြီးသော အသိပုဒ်ဟု ထင်မှားတတ်ခ်ခ်။ သို့သော် ဝတ္ထုမာန် မဟုတ်ကြောင်း အတိတကာလဝါစကဖြစ်ကြောင်းကို အနန္တရဝါကျ၌ နာသက္ခိ ဟူသော ကတ္တားထူးပုဒ်ဖြင့် ထင်ရှားသိသာလှပေခ်ခ်။ သိ သျှာ ဂ ဗ ဗူ တို့၌ ဤအရာတွင် အစ္ဆသရ ရာခ ဟု ရှိ၍ မ ၁-ခုဗုဒ္ဓ-၌ အစ္ဆသရာဟုသော ဟူ၍ ရှိခ်ခ်။ ထိုသို့ရှိရာတွင် အစ္ဆသရာပုဒ်သည်လည်း အတိ+သရ+ညြ မှ ညြကို အာပြု၍ အစ္ဆ် အ လာလျှင် အစ္ဆသရာ ဟု ပြီးသောဝကြောင့်ဝင်း။ အစ္စယာသိနှင့် အနက်တူညီသော ကြောင့်ဝင်း သင့်သည်သာဟူ၍ မှတ်အပ်ခ်ခ်။ သို့သော်လည်း ပါဠိသဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ ညြကို အာပြုရန် ညွှန်ပြ သောဝိဘတ်ကိုကား မတွေ့ရပေ။

၂။ နိဗ္ဗာနောဂဓန္တိ နိဗ္ဗာနေ ပတိဋ္ဌိတံ၊ ဣဒံ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယံ နာမ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တိဝေ ဝုဿတိ နု နိဗ္ဗာနံ အတိက္ကမိတ္မာတိ အတ္ထောဒ္ဓ။ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တိဝေတိ အနုပါဒါနိဗ္ဗာနာဓိဂမသာ အပ္ပတ္တိဝေ ထဝတာ ညြရမ၀ ဣဒံ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိ,နု ထဝတာ ပရံ ရှိ။ အနုပါဒါနိဗ္ဗာန် မရမီးတတ်ခ်ခ်း ဝင်းအနုပါဒါနိဗ္ဗာန်ခ်ခ် ဤသက်ဌသာ ဤမဂ္ဂပြဟ္ဟစရိယကို ကျင့်သုံးအပ်ခ်ခ်။ ထိုသက်ဌ ကျင့်သုံးမှုယ်မလိုသောကြောင့် "အနုပါဒါနိဗ္ဗာန်သည် အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း"ဟူသော ပြဿနာကို မမေးသင့်ဟူလို။

တေနေ ဆန္ဒာဒိနေ၊ ပြောင့်။ ဝိသတ္တောဝါ ဂ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ၊ တ္တောဝါ ဟိ၊ သက္ကာ ဝါ ဟုန္တိ ၂။ ဝုစ္စတိ၊ ဟိုတယ်ဆိ။ (ဝေဒနာ စသည်တို့၌လည်း ဤနည်းပေးလေ။)

ရာဓ၊ ရာဓ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ကုမာရကာ ဝါ၊ သတ္တိသားငယ်တို့သည်ရင်း။ ကုမာရိကာ ယော ဝါ၊ သတ္တိသမီးငယ်တို့သည်ရင်း။ ပံသုဂါရကေဟိ၊ မြေမှုန့် (ဖုတ်) အိမ်ယောင်တို့ဖြင့်။ ကီဠန္တိ၊ ကစားကုန်၏။ ယာဝဂီဝဏ္ဏေ၊ အကြင်မျှလောက်။ တေသု ပံသုဂါရကေသု၊ ထိုမြေမှုန့်(ဖုတ်)အိမ်ယောင်တို့၌။ အဝိဂတရာဂါ၊ မကင်းသောတပ်မက်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ အဝိဂတစ္ဆန္ဒာ၊ မကင်းသောလိုချင်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဝိဂတပေမာ၊ မကင်းသောချစ်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ အဝိဂတပိပါသာ၊ မကင်းသောမွတ်သိပ်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ အဝိဂတပရိဠာဟာ၊ မကင်းသောပူလောင်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ အဝိဂတတဏှာ၊ မကင်းသောဆာလောင်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တာနိ ပံသုဂါရကာနိ၊ ထိုမြေမှုန့်(ဖုတ်)အိမ်ယောင်တို့ကို။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ပါဒေဟိ စ။ ခြေတို့ဖြင့်ရင်း။ ဝိကိရန္တိ၊ ဖရိုဖရဲဖြန့်ကြဲကုန်၏။ ဝိဓမန္တိ၊ မှုတ်လွှင့်ကုန်၏။ ဝိဒ္ဓံသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဝိကီဠနိယံ၊ ကင်းသောကစားဖွယ်ဖြစ်အောင်။ ဝါ။ကစားမဖြစ်အောင်။ ကရောန္တိ၊ ပြုလုပ်ကုန်၏။ (ဌာ-ကီဠာဝိဂမံ ကရောန္တိ။ ဌ ဌ-ကီဠာဝိဂမံ ကီဠာယ အပနယနံ ဩရုမဏ် ဟုဖျင့်၏။ အနိယမဖွဲ့ဆီ ဆာတတ္ထကြုံကြသည်။ ဝိကီဠနိယံ၊ ကစားခြင်းမှ ကင်းသည်ကို။ ဟုပေး။) ရာဓ၊ ရာဓ။ ဧဝမေဝ-ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ရှပ်၊ ရှပ်ကို။ ဝိကိရထ၊ ဖရိုဖရဲဖြန့်ကြဲကုန်လော။ ဝိမဓထ၊ မှုတ်လွှင့်ကြကုန်လော။ ဝိဒ္ဓံသေထ၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်လော။ ဝိကီဠနိယံ၊ ကင်းသော မြူးထူးဖွယ်ဖြစ်အောင်။ ဝါ၊ မြူးထူးဖွယ်မဖြစ်အောင်။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော။ တဏှာကွယာယ၊ တဏှာကုန်ခန်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော။ (ဝေဒနာစသည်တို့၌လည်း ဤနည်းပေး။) ရာဓ၊ ရာဓ။ ဟိ၊ မှန်၏။ တဏှာကွယော၊ တဏှာကုန်ခန်းခြင်းသည်။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယ၊ နှမ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ တတြာတိ တသ္မိं ရှပေ။ သတ္ထောတိ သဒ္ဓနုကိစ္စေန ဆန္ဒာဒိပရိယာယေန လောဘေန အာသတ္ထော လဂ္ဂေါ။ တတြာတိ ဝါ ကရဏေ ဘုမ္မံ၊ တေန ဆန္ဒာဒိနာတိ အတ္ထော။ ဝိသတ္တိ ဣ ဝါဒမ်-နှာကိုမှီ၍ အနက် သမ္ဗန္ဓသည်။

၂။ ယဒိ ရှပါဒီသု သတ္တတ္ထာ သတ္ထော၊ ခီဏာသဝေါ ကထံ သတ္တာတ ? သတ္ထာဘူတပုဗ္ဗာတိ ကတ္ဝာ။ ရှပ်ဒေါမျှားသည် ပုထုဇဉ်ဘဝက ကပ်ငြိဘူးသောကြောင့် ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်းအားဖြင့် သတ္ထမည်၏ဟူလို။

၃-ဘဝနေတ္တိသုတ်

၁၆၂။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဤ။ ဒိသိဝဏ္ဏ ခေါ်၊ သော။ အာဃာတဝတ္ထု ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဝနေတ္တိနိရောဓောဟု ဘဝနေတ္တိနိရောဓောဟု၊ ဘဝနေတ္တိ-နိရောဓ ဘဝနေတ္တိနိရောဓောဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဝနေတ္တိ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဘဝသို့ဆွဲဆောင်အပ်ကြောင်း တရားသည်။ ဝါ၊ဘဝတရားတည်းဟူသောကြောင့်သည်။ ကတမော-နု ခေါ်၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘဝနေတ္တိနိရောဓောဟု၊ သတ္တဝါတို့ကို ဘဝသို့ဆွဲဆောင်အပ်ကြောင်း တရာ၏ဟု ပြုခြင်းသည်။ ကတမော နု ခေါ်တိ။ အဘယ်ပါနည်း" ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ဆုဝ၊ ရှာဝ။ ဌာ၊ ခေါ်၊ ရှပ်ဌ။ ယော ဘန္တေ၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းသည်။ ယော ဆုဝေါ၊ အကြင် တပ်မက်ခြင်းသည်။ ယာ နန္ဒီ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ယာ တဏှာ၊ အကြင်ဆာလောင်ခြင်း သည်။ ယေ ဥပယုပါဒါနာ၊ အကြင်ကပ်မှီးကပ်မြဲခြင်း, စွဲလမ်းခြင်းတို့သည်။ ယေ စေတသော အဘိနိဝေသာနုသယာ၊ အကြင်အကုသိုလ်မိုက်နိုးတည်ခြင်း, မှားသောနှလုံးသွင်းခြင်း, အဖန်ဖန် ကိန်းအောင်းခြင်းတို့သည်။ (ဘန္တေ၊ ဖ္ဂုန်ဟု။) အယံ၊ ဤရပ်၌ လိုချင်ခြင်းအစရှိသည် ကို။ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝနေတ္တိဟူ၏။ ဣဒံ၊ ဤ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေသံ၊ ထိုရပ်၌ လိုချင်ခြင်းစသည်တို့၏။ (ဘဝနေတ္တိ ၏ တာယ ရှိသင့်၏။) နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဘဝနေတ္တိနိရောဓောဟု၊ ဘဝနေတ္တိ နိရောဓောမည်၏။ (ဝေဒနာယ စသည်သို့ဤလည်း ဤနည်းပေးလေ။)

ဒုတိယံ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ပရိညေယျသုတ်

၁၆၃။ (ဤသုတ်၏အနက်ကို စာပိုဒ်-၁၀၆ ပရိညေယျသုတ်၌ ပြခဲ့ပြီ။ရဟန်းအများအား ဟော သည်နှင့် အရှင်ရာဟုလာ ဟောသည်သာ ထူး၏။ စာပိုဒ် ၂၃-ပရိဇာသုတ်၌ကား ပရိညေယျမဟုနှင့် ပရိဇာကို ဟောတော်မူသည်။)

စတုတ္ထံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-စိ-၇-ဂ-ဇ-၁၀-သမဏသုတ်စသော ၆-သုတ်

ဝေ ၁၆၄-၁۶۷ (ဤ ၆-သုတ်သည် စာပိုဒ် ၁၀၇-၁၁၂-သုတ်များနှင့် တူ၏။)

၁။ ဘဝနေတ္တိတိ ဘဝရဂ္ဂေ။ ဌ။ ယန္တရဂ္ဂေ ဝိယ ဘဂဝတော ဗုဒ္ဓသာသနေ ဘဝရဂ္ဂေ တဏှာ ဝုတ္တာ။ ဋီ။ ဘဝနေတ္တိတိ ဘဝရဂ္ဂေ၊ တဏှာယေဝ နာမံ။ တာယ ဟိ 'ဂေါ၊ ဝိယ ကိ၊ ဝ ရဂ္ဂေ' သဗ္ဗာ ဟာယေ ဗဟု၊ တံ ဘဝံ နိယန္တီ၊ တသ္မာ ဘဝနေတ္တိကိ ဝုစ္စတိ။ မ-ဋ-၃၊ ၂၃၆။ ယထာ ယန္တရဂ္ဂေ ယဋ္ဌိ နိယတိ။ ဧवं ယာယ တဏှာယ ဘဝေါ နိယတိ၊ သာ "ဘဝနေတ္တိ ဘဝရဂ္ဂေ" တိ ဝုစ္စတေ။ မ-ဋီ-၃ ၁၅၈ သတ္တေ ဘဝံ နိယန္တီ ဟောယာတိ ဘဝနေတ္တိဟုပြု၊ ဘဝတဏှာဝေါဟာရော။ ဘဝေ တဏှာ ဘဝေါ ဥဿုရုပဝေသောပေန၊ နိယန္တီ ဟောယာတိ ဝေနတ္တိ၊ ရဂ္ဂေ၊ နေတ္တိ ဝိယ နေတ္တိ၊ ဘဝေါ ဝေ ရေတ္တိ ဘဝနေတ္တိဟု တနည်းပြု၊ ၎င်းဘဝတဏှာကိုပင် ဟောတော်။

ရာဝေသံယုတ္တဿ၊ ၏။ ပဌမော ဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝဂ်တည်း။

တဿ၊ တိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကား—

မာရော၊ မာရသုတ်ဌင်း။ သတ္ထော၊ သတ္ထသုတ်ဌင်း။ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝနေတ္တိသုတ်ဌင်း။ ပရိညေယျာ၊ ပရိညေယျသုတ်ဌင်း။ ဒုဝေ၊ ၂-သုတ်ကုန်သော။ သမဏာ၊ သမဏသုတ်, ဒုတိယသမဏသုတ်တို့ဌင်း။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန္နသုတ်ဌင်း။ အရဟာ စ၊ အရဟန္တသုတ်ဌင်း။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ ၂-သုတ်ကုန်သော။ ဆန္ဒရာဂါ၊ ဆန္ဒရာဂသုတ်, ဒုတိယဆန္ဒရာဂသုတ်တို့ဌင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-မာရသုတ်

☰ ၁၇၀။ (ဤသုတ်သည် ပဌမဝဂ်မာရသုတ်နှင့် တူ၏။ ရှေပသို့၊ ရှပ်ဌ။ နိဗ္ဗိနှတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏-ဟု ပေးရှုံ့သာ တူး၏။)

ပဌမံ ရှေးဦးစွာသော သုတ်တည်း။

၂-မာရစမ္မသုတ်

၁၇၁။ (ဤသုတ်ဌ ထုတ်၊ ထုတ်။ ရှပ် ခေါ်၊ ရှပ်သည်။ မာရဇမ္မော၊ သေခြင်းသဘောရှိ၏။ စသည်ဖြင့် ပေးလော။ အကြွင်း မထူးပြီ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ဝမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-အနိစ္စသုတ် ၄-အနိစ္စစမ္မသုတ်

၁၇၂-၁၇၃။ (ဤသုတ်ဌ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ အနိစ္စဇမ္မော၊ မမြဲခြင်းသဘောရှိ၏ ဟု ပေး။)

တတိယံ၊စတုတ္ထံ၊ သုံးရ လေးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၅-၆-၇-၈-၉-၁၀-၁၁-၁၂-ဒုက္ခစသောရှစ်သုတ်

☰☰ ၁၇၄-၁၈၁။ (ဤ ၈-သုတ်တို့ဌ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဒုက္ခဇမ္မော၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောရှိ၏။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ အနတ္တဇမ္မော၊ အတ္တမဟုတ်သောသဘောရှိ၏။ ဃာဇမ္မော၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယဇမ္မော၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ သမုဒယဇမ္မော၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ နိရောဓဇမ္မော၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏-ဟုပေး။ ဤမျှသာတူး၏။)

ပဌမံ၊ပ။ဒုဗ္ဘိဒသမံ၊တည်း။

ဒုတိယော၊ ၂ ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကား—

မာရောစ၊ မာရသုတ်ရင်း။ မာရဝမ္မောစ၊ မာရဝမ္မသုတ်ရင်း။ အနိစ္စေန၊ အနိစ္စအမည်ဖြင့်။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ အနိစ္စသုတ်, အနိစ္စမမ္မ ၂-သုတ်တို့ရင်း။ ဒုဝေကွေန စ၊ ဒုက္ခအမည်ဖြင့်လည်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒုဝေ၊ ဒုက္ခသုတ်, ဒုက္ခမမ္မ ၂-သုတ်တို့ရင်း။ အနတ္တေန စ၊ အနတ္တအမည်ဖြင့်လည်း။ တဝေဝ။ အနတ္တသုတ်အနတ္တမမ္မသုတ် ၂-သုတ်တို့ရင်း။ ခယဝယသမုဒယံနိရောဓဝမ္မေန၊ ခယဝမ္မသုတ်, ဝယဝမ္မသုတ်, သမုဒယဝမ္မသုတ်, နိရောဓဝမ္မသုတ်ရင်း။ (သမာဟာရဒ္ဒန္ဒဟစ္ဆတ္တတ္ထကရဏဝစနေ။) ဒ္ဝေ၊ ဒ၊ ၁ ၂-သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-အာယာစနဝဂ်

၁-၁ ၂-မာရာဓိသုတ္တဒွေ

ဤ ၁၇ ၂။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ ဝိဟရေယျန္တိ အထိ စာပိုဒ် ၁၅၉-အာနန္ဒသုတ်နှင့်တူ၏။)

ရာဓ၊ရာဓ။ ယော ခေါ၊ အကြင်သင်္ဘောတရားသည်။ မာရော၊ သေခြင်းမည်၏[1]။ တေ၊ သင်သည်။ တတြ၊ ထိုသင်္ဘောတရား၌။ ဆန္ဒေ၊ လိုချင်ခြင်းကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ ပယ်အပ်၏။ ရာဓေါ၊ တပ်မက်ခြင်းကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ လိုချင်တပ်မက်ခြင်းကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ အပ်၏။ ရာဓ၊ရာဓ။ ကောစ၊ အဘယ်သင်္ဘောတရားသည်။ မာရော၊ သေခြင်းမည်သနည်း။ ရာဓ၊ရာဓ။ ရူပံ ခေါ၊ ရူပ်သည်။ မာရော၊ မည်၏။ တေ၊ သင်သည်။ တတြ၊ ထိုရူပ်၌။ ဆန္ဒေ၊ လိုချင်ခြင်းကို။ ပဟာတမ္ဘော၊ ပယ်အပ်၏။ ရာဓေါ။ ကို။ ပ။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတမ္ဘော၊အပ်၏။(ဝေဒနာစသည်တို့၌လည်း ဤနည်းပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဤ ၁၇၃-၁၉၃။ [မာရဝမ္ဘော၊ သောကြေပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ (မာရဝမ္ဘောတိ မရဏဝမ္ဘော။ ဌ။ မရဏဝမ္ဘောတိ ဝိနာသဝမ္ဘော။ ဋီ။) အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ အနိစ္စဝမ္ဘော၊ မမြဲခြင်းသဘောရှိ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဒုက္ခဝမ္ဘော၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောရှိ၏။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ အနတ္တဝမ္ဘော၊ အတ္တမဟုတ်သောသဘောရှိ၏။ ခယဝမ္ဘော၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယဝမ္ဘော၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ သမုဒယဝမ္ဘော၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ နိရောဓ ဝမ္ဘော၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏-ဟု ပေး။ အကြင်းတူပြီ။]

ရှေးသမိ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အာယာစနဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ တတိယော၊ ၃-ခုမြောက်ဝဂ်တည်း။

---

[1] ယထာ ပန ရူပါဒိဝိနိမုတ္တံ မရဏံ နာမ နတ္ထိ၊ တေနဿ ဘဂဝါ"ရူပံ ခေါ ရာဓ မာရော"တိ အာဒိမဿ။ ဌ။ ရူပါဒိဝိနိမုတ္တံ မရဏံ နာမ နတ္ထိ ရူပါဒိနံယေव ဝိဘာဝေ မရဏသမညာ။ ဌီ။ ရူပ်စသည်တို့မလွတ်ရှိ သေခြင်းမည်သည်ကို မဆိုအပ်။ မှန်၏၊ သေသည်ဟူသော အမည်နာမသည် ရူပ်စသည်တို့၏ပျက်စီးရာ၌ ပြစ်၏၊ သို့ပြစ်၍ ရူပ်စသည်ကို သေခြင်းမည်၏ဟု ဟောတော်မူ၏။

ထားသား၊ ကိုအာယာဝနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ကား—

မာဝေါ၊ မာရသုတ်ရင်းပေါ့။ ဒုါဒသ၊ ၁၂-သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။
(ဒုတိယဝဂ်၏ ဥဒ္ဓါနံးအဝိုင်းပင်း)

၄-ဥပနိသိန္နဝဂ်

ဗုဒ္ဓဂုဏ်ကြီး (ဤဝဂ် ၁၂-သုတ်သည် အာယာဝနဝဂ်နှင့် အားလုံးတူ၏။)

ရာဇသံယုတ္တံ၊ ရာဇသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၃-ဒိဋ္ဌိသံယုတ်

၁-သောတာပတ္တိတ်

၁-ဝါဟသုတ်

[illegible] ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိ၌၊ သာဝတ္ထိမြို့၌။ [illegible] ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရတိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ [illegible] ခေါ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်း [illegible]။ [illegible]။ ဘဘိုရိတိ၊ မှားသောအားဖြင့် နှုတ်ခွင်းမျှ။ "ဂါထာ၊ လေ(အစစ်) [illegible]။ [illegible]။ နဇော၊ မြစ်(အစစ်)တို့သည်။ နှ သဒ္ဒန္တိ၊ ပစီးကုန်။ ဂဠ္ဆိနိယော၊ [illegible] (ကစစ်) တို့သည်။ နှ ဝိဇာယန္တိ၊ သားမယားကုန်။ စန္ဒိမသူရိယာ၊ လ,နေ [illegible] ဝါ၊ ကုန်လည်း မထက်ကုန်။ နှ အပေန္တိ ဝါ၊ ဝင်လည်း မဝင်ကုန်။ [illegible] ဝတ်ပါးတိုင်ကည်သကဲ့သို့ ခိုင်မြဲစွာတည်ကုန်၏ ၎င်းပဋိ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဗီဇ၊ [illegible]။ ဥပေတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ [illegible]၊ တရားပျိုသည်။ ဘဂဝါမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အရင်းမူလမျိုးပါကုန်၏။ ဝ။ ဝေဒေဿန္တိ၊ [illegible]။ ဤတို့၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။(ပေယျာလကို စာပိုဒ် ၁၅၀-အဌကထာသုတ်ကို ရှုမြင်[illegible]) [illegible]။ ဝေနု ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ ဘုဇာဘား၊ နှာကြကုန်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ [illegible]။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို။ ဝေ ဘန္တေတိ ဝေါ၊ [illegible]ဟူ၏။ ဟစ္စသောသုံး၊ ရှေးဦးနှာယူကြကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

[illegible] ဝေ ဂုဏ္ဍသာဝါဒီနိ ဘဒ္ဒန္တာ ဝါဘာ ဝါယန္တိ၊ နှ ဝေ ဝါတာ၊ ဝါတ [illegible]။ ဝါတာ ဟနှ ဝေါကဘ္ဘဝေ ဝိယ ဟဒ္ဒတကဒ္ဒုံ ဝိယ ဝ ဒ္ဒိတောဒ္ဒ။ နှ ဝေ ဝါတာတိ [illegible] ဂုဏ္ဍ [illegible]ဒိဘဒ္ဒနကာ၊ [illegible] ဘဒ္ဒကာ ဝ ဘဒ္ဒာ ဝါတာ နှ ဟနှ ဟောန္တိ၊ ထေ ဟိ နိဗ္ဗာ ဝုဝါ [illegible] "ဝါတာ ဟနှ" တိ အာဒိ။ ဘေနု သတ္ထုနာ [illegible] ဂုဏ္ဍသာ-ဝါဒီ [illegible] ဝါတာလလောဟ နှ [illegible]။ ဝါတာ [illegible] ဘဒ္ဒကာ [illegible]။ [illegible] ဝ ဝ ဟနှ [illegible] ဝ ဝ ဟနှ [illegible] ဝ ဝ ဟနှ

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရှမေ ဇဝါ၊ ဂျာသည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြုပ်။ (ဘေဒနာ စသည်ကိုလည်း ဤနည်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ၊ ထိုဝါဒုထားမိုင်ကေ၏ မူပစ်ဆုပ် စကားကို။ ကိ ပညာ၊ အသို့မှတ်တမ်းပြေသိုကုန်မည်နည်း။ ရှပ၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ ပြုလေသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မပြုလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ အနိစ္စံ၊ မပြုပါ။ ပ၊ ပန၊ အကြင်ရှိပ်သည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ ထိ၊ ကိုဟ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲနေလသလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာနေလသလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ ပန၊ အကြင်ရှိပ်သည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ပိ၊ ဟိ ကာ ပဝမ်း၊ ဇရောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ဝ၊ ရှုပ်ကို။ အနုပါဒါယ၊ မခွဲလမ်းသည်ရှိသော်။ "နေ ဝါတာ ဝါယန္တိ။ပ။ ဘသိကဋ္ဌ ဝ ဘိဇ္ဇတိ၊ ဌိတာ"ဟု။ ဆုံ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ၊ အပါ နု၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ ဟေ၊ ဤ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (ဘေနာ စသည်၌လည်း ဤနည်း။)

ဘိက္ခဝေ၊ ထို။ ယတော ခေါ၊ အရိယသာဝကဿ၊ အကြင်အရိယသာဝကသည်။ ဣဝဟု ၈ ဌာနေသု၊ ဤ ၆-ဌာနတို့၌လည်း။ ကခ်ီ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ ဒုက္ခေပိ၊ ဆင်းရဲ(ဒုက္ခသစ္စာ)၌လည်း။ ကခ်ီ၊ ကို။ ပဟီနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ ဒုက္ခသမုဒယေပိ၊ ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်း(သမုဒယသစ္စာ)၌လည်း။ ကခ်ီ၊ ကို။ ပဟီနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ သည်။ ဒုက္ခနိရောဓေပိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ (နိရောဓသစ္စာ)၌လည်း။ ကခ်ီ၊ ကို။ ပဟီနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယပိ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာသို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်(မဂ္ဂသစ္စာ)၌လည်း။ ကခ်ီ၊ ကို။ ပဟီနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ အရိယသာဝကော၊ ဤ အရိယသာဝကကို။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ခြင်းသဘောမရှိသော။ နိယတော၊ မဂ္ဂနိယာမအားဖြင့် မြဲသော။ သမ္ဗောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ် ဉာဏ်းလျှင် လည်းလျှောင်းထားရှိသော။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဟူ၏လို့။ ပဘဿတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-တေဘုယ်သုတ်

၂၀၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါန် မှ နော ဟေတံ ဘန္တေ အတိ လွယ်ပြီ။) ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော။ သုတံ၊ ကြားအပ်သော။ မုတံ၊ ကြိုက်အပ်သော။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော။ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော။ ပရိယေသိတံ၊ ရှာမှီးအပ်သော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုဝိစရိတံ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်အပ်သော။ ယမ္မိ ဣဒံ၊ အကြင်အာရုံသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တမ္မိ၊ ထိုအာရုံသည်လည်း။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲလေသလော။ အနိစ္စံဝါ၊ မပြုလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုး။ အနိစ္စံ၊ မပြုပါ။ (ကြင်းအားလုံးတူပြီ။)

ဒုတိယံ၊ နစ်ဆုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-သောအဗ္ဗာသုတ်

၂၀၄။ (ဤသုတ်လည်း မထူးပြီ။ သော အဗ္ဗာ စသော အာကာရဝါကျ၏အနက်ကို ဒီဃ်ဝက် စာပိုဒ် ၁၅-သောအဗ္ဗာသုတ်၌ ပြခဲ့ပြီ။)

တတိယံ၊ သုံးဆုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၄-နောစမေသိယာသုတ်

(ဤသုတ်လည်း တူပြီ။ နော စဿ်စသော အာကာရဝါဒျမ်းအနက်ကို ဒိဋ္ဌိဝဂ် စသိုဒ် ၁၅၃ နောစမေသိယာသုတ်၌ ပြခဲ့ပြီ။)

တေဘုတ္တံ၊ လေးခုပြောက်ခေါသုတ်တည်း။

၅-နတ္ထိဒိန္နသုတ်

၂၁၀။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိသို့ ၊ အဘယ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကိ ၊ အဘယ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ကိ ၊ အဘယ်ကို။ အဘိနိဝိသာ၊ မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍။ "ဒိန္နံ၊ အလှူ၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယိဋ္ဌံ၊ အလှူကြီး၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ အလှူယော်၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုကဋဒုက္ကဋာနံ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ တို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးဖျား(အာနိသင်)သည်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးရင်း(အကျိုး)သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံ လောကော၊ ဤမျက်မှောက်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရော လောကော၊ တပါးသော လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ၊ အမိ၌ အကောင်းအဆိုးပြုကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိတာ၊ အဖ၌ အကောင်းအဆိုးပြုကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တာ၊ စုတေပြီး၍ ဟိုသည်ဖွဲ့ နေခြင်း ရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ လောကမ္ပိ လောကံ၊ ဤပရိုယ်ပွန်လောကကိုရင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ တပါးသောလောကကိုရင်း။ အဘိညာ၊ ထူးသောပညာဖြင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေန္တိ၊ သိကုန်, သိစေကုန်၏။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သော။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန် ၁"။

၁။ ယိဋ္ဌံ ဝုစ္စတိ မဟာယာဂေါ၊ ဟုတန္တိ ပဟုတကသက္ကာရော။ ဒ္ဝေ။ မဟာယာဂေါတိ သမ္ဘသာခရဏံ မဟာဒါနံ၊ ပဟုတကသက္ကာရသ္မာတိ ပါဟုနကာနံ ကာတဗ္ဗသက္ကာရော။ ဒိန္နံ, ယိဋ္ဌံ, ဟုတံ, မာတာ, ပိတာ တို့ကို အလှူ။ ဒါန စသည် မရှိဟု မယူ, ၎င်းတို့၌ ပြုကျိုးမရှိဟု ယူသည်။

ဖလန္တိ အာနိသံသာလံ နိဿန္ဒဖလဉ္စ။ ဝိပါကောတိ သဒိသာလံ။ ဒ္ဝေ။

နတ္ထိ အယံ လောကောတိ ပရလောကေ ဌိတသ အယံ လောကော နတ္ထိ။ နတ္ထိ ပရော လောကောတ ဗ္ဗမ လောကေ ဌိတသာပိ ပရော လောကော နတ္ထိ၊ သဗ္ဗေ ထဝ္ဗ ထဝ္ဗာ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တိတိ ဒဿေန္တိ။ ဒ္ဝေ။ ပရ-လောကေ ဌိတသ အယံ လောကော နတ္ထတိ ပရလောကေ ဌိတဿ ကမ္မနာ လဗ္ဘေါ အယံ လောကော နတ္ထီတိ။ ဒ္ဝေ။ တပါ၊ လော နတ်တိရစ္ဆာန်စသော လောကမ္ဘောက်နေသူတို့မှာ ကံကြောင့် ရထိုက်သော ဤ မျက်မှောက်လောကလူ ဘဝမျိုး မရှိ၊ ထိုအတူ ဤလူ့လောက လူ့ဘဝရောက်နေသူမှာလည်း ကံကြောင့် ရထိုက်သော တပါးသော နတ်တိရစ္ဆာန်စသော ဘဝမရှိ။ ထိုထိုရရှိဆဲဘဝ၌သာလျှင် သေသောအခါ လုံးဝ ပြတ်စဲသွားကြ၏။ ဆက်လက်၍ ဖြစ်ပွါးခြင်းမရှိပဲ ပျက်စီးသွားကြ၏ဟု ယူလေသည်။

သမဏေန နာမ ယာဝတာ ဝေတော ဗာဟုဇ္ဈေန ကဿစိ အကတေတ္ထ သညတေန ဘဝိတ္ဗံ၊ အညထာ အာဟော-ပုရိသိကာ နာမ သိယာ။ ကိဉ္စိ ပရော ပရသ္မာ ကရိဿတိ၊ တထာ စ အတ္ထနော သမ္ဘာဝနသ္မာ ကဿစိ အဝဿယော ဝေ နာ သိယာ ဟတ္ထ တတ္ထ ဥစ္ဆိဇ္ဇနတောတိ အာဟ "ယေ။ပ။ပဝေဒေန္တိ" တိ။ ဒ္ဝေ။ ရဟန်းဆိုလျှင် ဟုတ်မှန်စွာ မိမိသိမြင်သော် မည်သူအားမျှ မယောကြားဘဲ၌ နှုတ်ဆောင်ရသည်။ ဘိုးဟုတ်က အုံ့ပယ်ကိုပြုစေသည်မည် ဆုံ၏။ ထိုထိုဘဝ၌သာလျှင် ပြုတ်သောကြောင့် တယောက်သူသည် ထယောက်သူအား မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်၊ မိမိပြည့်စုံလျှင် အခြားဘုန်း ၊ ဘားထားရုပ်ပြစ်ပို့မလိုဟု ကြံဆ၍ သမ္ဘာဝဋ္ဌိပန္နသမဏဗြာဟ္မဏမရှိဟုဟူသည်။

အယ် ဟုရိုသော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ စာတုမဟာဘူတ်ကော၊ မဟာဘုတ် ၄-ပါးတို့ဖြင့် ပြုပြီး။ ယာဝါ၊ အကြောင်းအခါ၌၊ ကာလ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြုပြီး။ (သေခါ်ဟူလို။) ပထဝီ၊ အဋ္ဌတ္ထ ပထဝီသည်။ ပထဝီကာယ်၊ ဗဟိဒ္ဓပထဝီသို့ (ကာယ အနက်မဲ့)။ အနုပေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ အနုဟဋ္ဌတိ၊ အစဉ်ကပ်၏။ အာပေါ၊ အဋ္ဌတ္ထအာပေါသည်။ အာပေါကာယ်၊ ဗဟိဒ္ဓ အာပေါသို့။ပ။ တေဇော၊ အဋ္ဌတ္ထတေဇောသည်။ တေဇောကာယ်၊ ဗဟိဒ္ဓတေဇောသို့။ပ။ ဝါယော၊ အဋ္ဌတ္ထဝါယောသည်။ ဝါယောကာယ်၊ ဗဟိဒ္ဓဝါယောသို့။ အနုပေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ အနုဟဋ္ဌတိ၊ အစဉ်ကပ်၏ [2]။

ဤမြို့ယာနီ၊ မနီမြေလျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော ဤမြေတို့သည်။ အာကာသ၊ ကောင်းကင်သို့။ သက်မဲ့၌၊ ပြောင်းလွှဲပြေးဝင်ကုန်၏။ အာသန္ဒီပဋ္ဌမာ၊ သေရာညောင်ဖောင်းလျှင်

၁။ စာတုမဟာဘူတိကောတိ စတုမဟာဘူတမယော။ ပထဝီ ပထဝီကာယန္တိ အဋ္ဌတ္ထိကာ ပထဝီဓာတု ဗာဟိရံ ပထဝီဓာတုံ။ အနုပေတိတိ အနုယာတိ။ အနုဟဋ္ဌတိတိ ဟသော ဝေဝစနံ။ အနုဂစ္ဆတိတိ အတ္ထော။ ဥဘယေနာပိ ဥပေတိ ဥပဂစ္ဆတိတိ ဒသ္သေန္တိ။ အာပါဒီသုပိ ဧသေव နယော။ဌ။ စတူသု မဟာဘူတေသု နိယုတ္တောတိ စာတုမဟာဘူတိကော၊ ယထာ ပန မတ္ထိကာယ နိမ္ဗတ္ထိ ဘာဝေန် ပတ္ထိကာမယ်၊ ဝေယ် စတူဟိ မဟာဘူတေဟိ နိမ္ဗတ္ထောတိ အာဟ "စတုမဟာဘူတမယော"တိ။ အဋ္ဌတ္ထိကာပထဝီဓာတူပါ သတ္တသန္ဓာ-နကာ ပထဝီဓာတု။ ဗာဟိရံ ပထဝီဓာတုန္တိ ဗဟိဒ္ဓါ မဟာပထဝီ [1]။ အနုယာတိတိ ဟသ အနုရူပဘာဝေန ယာတိ။ "ဥဘယတိ ဥပဂစ္ဆတိ"တိ ဥဘေ ဗာဟိရပထဝီကာယဟေတော ဟဒယဝတ္ထုသဘာ-ဝတော ပထဝီ အာဂန္တ္နာ အဋ္ဌတ္ထိကာဘာဝမ္ပတ္တိယာ သတ္ထာဘာဝေန သတ္ထိတော ဤဒါနိ ယဒ္ဓာဒီ ပထဝီ ဝိယ ဟမေဝ ဗာဟိရပထဝီကာယံ ဥပေတိ ဥပဂစ္ဆတိ၊ သမ္ဘေသော ဟေန နိမ္ဗိသေယ်ယတ် ကေဝါဘာဝမေဝ ဂစ္ဆတိတိ အတ္ထော။ အာပါဒီသုပိ ဧသေ-နယောတိ ဧတ္ထ ပဋ္ဌဝေနေန မဟာသမုဒ္ဒတော ဂဟိတအာပေါ ဝိယ ဝေယောဓာတုဘာဝေန ပုနပိ မဟာသမုဒ္ဒံ, သုရိယ-ရံသိတော ဂဟိတဥဒကဗိန္ဒုသင်္ခါတတော ဝိယ ပုနပိ သုရိယရံသိံ, မဟာဝါယုခန္ဓတော နိဂ္ဂတမဟာဝါယော ဝိယ ဟမေဝ ဝါယုခန္ဓံ ဥပေတိ ဥပဂစ္ဆတိတိ ဒိဋ္ဌိဂတိကော သယမေဝ အတ္ထနော ဝါဒံ ဘိန္ဒတိ။ ဥမ္မတ္ထကပဏ္ဍိသဒိသဥ္စ ဒိဋ္ဌိဂတိကဒဿနံ။

ဤသို့ရာ မဟာဘူတာ စတုမဟာဘူတာ၊ စတုမဟာဘူတေသု နိယုတ္တော စာတုမဟာဘူတိကောဟုပြု။ စတုမဟာဘူတေဟိ နိမ္ဗတ္တော စာတုမဟာဘူတိကော ဟု သော်လည်းပြု။ သတ္တဝါတို့သန္တာန်ဖြစ်သော ပထဝီ ဓာတ်ကို အဋ္ဌတ္ထိကပထဝီ, သတ္တဝါတို့သန္တာန်မှ တပါးသောအရာဝတ္ထုတို့ဖြစ်သော ပထဝီဓာတ်ကို ဗဟိဒ္ဓပထဝီဟု ခေါ်သည်။ အဋ္ဌတ္ထပထဝီသည် ဗဟိဒ္ဓပထဝီသို့ လိုက်ပုံမှာ-အဋ္ဌတ္ထပထဝီဟူသည် သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်ဖြစ်သော ကြွပ်တန်းကပ်မာသော ဝေထ်သဘောမျှတည်း။ ထိုပထဝီသည် ရေ၊ဥ၊ မြေကြီးတော်တော်ဟူသောဗဟိဒ္ဓပထဝီ၏အစိတ်အပိုင်းမှ ပြစ်ပေါ်လာ၍ အဋ္ဌတ္ထပထဝီအပြစ်သို့ ရောက်လျက် သတ္တဝါ၏အပြစ်ပြုခြင်း တည်း။ ယခု အခါ၌ ထိုစသော ဗဟိဒ္ဓပထဝီသည် မြေကြီးသို့ ကပ်ရောက်သကဲ့သို့ ဗဟိဒ္ဓပထဝီအပြစ်သို့ ကပ်ရောက်သွား သည်ဟု ယူလေသည်။

အဋ္ဌတ္ထအာပေါသည် ဗဟိဒ္ဓအာပေါသို့လိုက်ပုံ၌ မဟာသမုद्रာမှ ပဋ္ဌာန်နတ်မင်းခေါ် မိုးကိပ်သည် ယူအပ်သော အာပေါသည် မိုးရေအပြစ်ပြုခြင်း ထေနမ်မဟာသမုद्रာသို့ ကပ်ရောက်သကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်ဖြစ်သော အဋ္ဌတ္ထ အာပေါသည် မဟာသမုद्रာဟူသောဗဟိဒ္ဓအာပေါသို့ ကပ်ရောက်သွားသည်ဟုလည်း, နေရောင်ခြည်နေယူအပ်သော သက်ထန်ရောင်သည် ထေန် နေရောင်ခြည်သို့ ကပ်ရောက်သကဲ့သို့ အဋ္ဌတ္ထတေဇောသည် နေရောင်ခြည်ခေါ် ဗဟိဒ္ဓ တေဇောသို့ကပ်ရောက်သွားသည်ဟုလည်း, လေအစုကြီးမှ ဖဲထုက်လာသော ထေန် ထိုလေအဟုန်ကြီးသည် လေ အစုသို့ကပ်ရောက်ရသကဲ့သို့ အဋ္ဌတ္ထဝါယောသည် ဗဟိဒ္ဓဝါယောသို့ ကပ်ရောက်သွားသည်ဟုလည်း ယူလေသည်။

[illegible] ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။

ကိုယ်တိုင် ပင်ပန်းသူသည်ရင်း။ ကိလမာဟယယော၊ ပင်ပန်းစေသူသည်ရင်း။ ဒန္ဒပေါ၊ ကိုယ်တိုင် တုန်လှုပ်သူသည်ရင်း။ ဖန္ဒာဟယတော၊ တုန်လှုပ်စေသူသည်ရင်း။ ပါ။ ။ သူ့အသက်ကို။ အတိ ပါတယတော၊ ကိုယ်တိုင်ချေသူ,ချေစေသူသည်ရင်း[1]။ အဒိန္နံ၊ သူတပါး မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို။ အာဒိယတော၊ ကိုယ်တိုင်ယူသူ,ယူစေသူသည်ရင်း။ သန္ဓိ[2]၊ အိမ်အစပ်(နံရံ)ကို။ ဆိန္ဒတော၊ ကိုယ် တိုင်ဖြတ်၍ ခိုးသူ,ဖြတ်၍ခိုးစေသူသည်ရင်း။ နိလ္လောပံ၊ အကြွင်းမဲ့ လုယက်ခြင်းကို။ ဟရတော၊ ကိုယ်တိုင်လုယက်သူ, လုယက်စေသူသည်ရင်း။ ကောဂါရိကံ ကရတော၊ တအိမ်တည်းကို ဝန်းရံ လုယက်သူ, လုယက်စေသူသည်ရင်း။ ပရိပန္ထေ တိဋ္ဌတော၊ ခရီးလမ်းတလျှောက်၌တည်၍ လုယက်သူ, လုယက်စေသူသည်ရင်း။ ပရဒါရံ ဂစ္ဆတော၊ သူတပါး သားယောကျ်းကို သွားလာသူ, သွားလာစေ သူသည်ရင်း။ မုသာ ဘဏတော၊ မဟုတ်မမှန်ပြောသူ, ပြောစေသူသည်ရင်း။ ပါ။ ။ မကောင်းကို။ ကရတော၊ ပြုသော်လည်း။ နတ္ထိ ကရိယာ၊ ပြုအပ်သည် မဟုတ်။ ယော၊ အကြောင်းသည်။ ဒုက္ခ- ပရိယန္တေန၊ သင်ရုန်းသွားတတ်သော။ စက္ကေန၊ စက် (ဘီး)ဖြင့်။ ဣမိဿာ ပထဝိယာ၊ ဤမြေ အပြင်၌။ ပါတော၊ သတ္တဝါ တို့ကို။ ကေမံသလေ၊ တခုတည်းသော အသားစုကို။ ကေမံသပုဉ္ဇံ၊ တခုတည်းသော အသားစိုင်ကို။ စေပိ ကရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုလုပ်ကြားအုံ။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှု၏။ အာဂမော၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟနန္တော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်သူသည်ရင်း။ ဃာတေန္တော၊ သတ်စေသူသည်ရင်း။ ဆိန္ဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်သူသည်ရင်း။ ဆေဒါပေန္တော၊ ဖြတ်စေသူသည် ရင်း။ ပစန္တော၊ ညှဉ်းပန်းသူသည်ရင်း။ ပါစေန္တော၊ ညှဉ်းပန်းစေသူသည်ရင်း။ ဂဝါ ဟေ၊ ဂဝါ ဖြစ်၏။ ဒကွိဏံ ဒတ်ရုံ၊ တောင်ဖက်ကမ်းသို့[3]။ စေပိ ကဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ သွားကြားအုံ။ ဂဝါ၊ သွားစေ ကာမု[4]။ ဘဏော နိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှု၏။ အာဂမော၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒါနေန္တော၊ ကိုယ်တိုင် ပေးလှူ သူသည်ရင်း။ ဒါပေန္တော၊ ပေးလှူစေသူသည်ရင်း။ ယဇန္တော၊ ကိုယ်တိုင် ယဇ်ကြီး ပူဇော်သူ သည်ရင်း။ ယဇာပေန္တော၊ ယဇ်ကြီးပူဇော်စေသူသည်ရင်း။ ဂဝါ ဟေ၊ ဂဝါ ဖြစ်၏။ ဥတ္တရံ ရတိ၊ မြောက်ဖက်ကမ်းသို့[5]။ စေပိ ကဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍သွားကြားအုံ။ ဂဝါ၊ သွားစေကာမု[6]။

---

[1]။ ပါဏမတိပါတယတောတိ ပါဏံ ဟနန္တဿာပိ ဟနာပေန္တဿာပိ။ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ ကရဏ ကာရဏပန ဝေသေ- နေဝ အဏ္ဍော ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။ အတိပါတယတောတိ ပဒံ သုဒ္ဓကတ္တုအတ္ထေ ဟေတုကတ္တုအတ္ထေ စ ဝတ္တတိ။ ဋီကာနယေ ဘုဇ္ဇကာဒိက် ၂-ချက်ရ ကေသိသ်ကြံ၍ ပေးသည်။

[2]။ ဒကွိဏန္တိ ဒကွိဏတိဿ ရဒုဿာ ကဏ္ဍော ဒါရုဿာ၊ ဝေ သန္ဓာယ "ဟနန္တော"တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ ဥတ္တရန္တိ ဥတ္တရတိဿ ဘဒ္ဒါ ယောန္တိ ဟသန္တာ ဗုဒ္ဓမာမကာ ဓမ္မမာမကာ သံဃမာမကာ၊ တေ သန္ဓာယ "ဘဏ္ဍော"တိအာဒိ ဝုတ္တံ။ ။ ဂဝါ ဟေ ဒကွိဏာ ဒိသာ အပ္ပတိဋ္ဌပဒေဘောဂ၊ ဥတ္တရဒိသာ ပတိဋ္ဌပဒေသောတိ အဓိပ္ပါယေန "ဒကွိဏဒေ့ပေ"တိအာဒိ ဝုတ္တန္တိ ဣဒေ "ဒကွိဏတိဿ ရဒုဿာ ကဏ္ဍော"တိ ဝေါ။ ။ ဋီ။

ဂဝါ ဖြစ် တောင်ဖက်သားဆိုသည် အပ္ပတိဋ္ဌပဒရပ်၌ဖြစ်သောကြောင့် ကြမ်းတမ်းကုန်၏။ သို့အဟုတ် အကု သိုလ် အလုပ်ကို မျှားစွာပြုလုပ်ကြ၏။ ဂဝါ ဖြစ်၏ မြောက်ဖက်သားတို့သည် ပတိဋ္ဌပဒရပ်၌ ဖြစ်သောကြောင့် ရတနာသုံးပါးကိုလေးစားရိုသေကြည်ညိုကြ၍ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ကုန်၏။ သို့ဖြစ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုကြ လုန်၏။

၃။ သတ်ခြင်းစသည်ကိုပြုလျက် ထိုအရပ်သို့ သွားချိန်နေစကာမူ-ဟု ဆိုလို၏။

၄။ ပေးလှူခြင်းစသည်ကိုပြုလျက် ထိုအရပ်သို့ သွားချိန်နေဟောကာမူ-ဟု ဆိုလိုသည်။

[illegible]

[illegible] ပုညံ၊ [illegible]သည်။ နတ္တိ၊ မဗျို့။ ပုညဿ၊ [illegible] ပြုပါ လေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မဗျို့။ ဗါဟိုဒုန်း၊ အလှူပေးခြင်း [illegible] ပုဗ္ဗဒေဝတာတို့ကို သုံးပခြင်း ဥပုသ်စောင့်သိုးခြင်းကြောင့် [illegible] (လူတို့ကိုဖြစ်ခြင်း [illegible]ခြင်း စသည်းသည်။ ဒ္ဓိ။) သံယမေန၊ သီလစောင့်ထိမ်းခြင်းကြောင့်ရင်း။ သစ္စဝဇ္ဇေန၊ မုန်ကန်သောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မဗျို့။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏။ [illegible]ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မဗျို့။ (ဟူသည်တည်း။)

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၇-ဟေတုသုတ

[illegible]။ [illegible]လည်း အာကာရဝေါကျနှက်မျှသောတူး၏။ ၎င်းကား—)သတ္တာနံ၊ သတ္တဝေါ တို့၏။ သံကိလေသာယ၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မဗျို့။ ပစ္စယော၊ အထောက်အကူသည်။ နတ္ထိ၊ မဗျို့။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အဟေတူ၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပါ။ အပစ္စယာ၊ အဟောက်အကူမရှိကုန်ပါ။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်ညူးကြရကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ပြုစင်ခြင်းငှါ။ ဟေတု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မဗျို့။ ပစ္စယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မဗျို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အဟေတူ၊ ကုန်ပါ။ အပစ္စယာ၊ ကုန်ပါ။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ ပြုစင်ကြရကုန်၏။ ဗလ၊ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ဆောင်နိုင်သောအားသည်။ နတ္ထိ၊ မဗျို့။ ဝီရိယ၊ ရဲရင့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မဗျို့။ ပုရိသထာမော၊ ယောကျ်ားတို့၏အစွမ်းသည်။ နတ္ထိ၊ မဗျို့။ ပုရိသပရက္ကမော၊ ယောကျ်ားတို့၏ အသင့်ဆင့်တက်သော လုံ့လသည်။ နတ္ထိ၊ မဗျို့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သတ္တာ၊ကပ်ငြိတတ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ပါဏာ၊ ရှူရှိုက်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဖြစ်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဇီဝါ၊ အသက်ရှင်သကဲ့သို့ ကြီးပွါးသော သစ်ပင်တို့သည်ရင်း[1]။ အဝသာ၊ မိမိတို့၏ အစွမ်းမရှိကြကုန်ပါ။ အဗလာ၊ အားမရှိကြကုန်ပါ။ အဝီ-ရိယာ၊ရဲရင့်မှု ဝီရိယ မရှိကြကုန်ပါ။နိယတိသင်္ဂတိဘावပရိဏတာ၊ မြဲခြင်း, ကပ်ရောက်ပေါင်းဆုံခြင်း ပင်ကိုယ်သဘောတို့ဖြင့် ပြောင်းလဲကုန်သည်ဖြစ်၍[2]။ ဆသု၊ ခြောက်မျိုးကုန်သော။ အဘိဇာတိသု-

---

၁။ ယထာ ဟိ ပါပမေဓသု မုသာဝါဒေါ ဣဒ၊ ဝေ ပုညမေဓသု သစ္စဝါစာ။ ဣဒ်။ ထို့ကြောင့် သစ္စဝါစာကို သိမ်းခြားယူ၏။

၂။ နတ္ထိ ဗလန္တိ သဗ္ဗာနံ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိအာဝဟံ ဗလံ နာမ ကိဉ္စိ နတ္ထိ။ဣ။ ဗလစသည်တို့၏အထူးတဿာ တဿာ ကိရိယာယ ဥဿာဟဿ ဗလံ၊ သုရဝီရဘावါဝဟဗ္ဗေန ဝီရိယံ၊ တမေဝ ဒဠ္ဌဂ္ဂါဟ-ဘावတော ပေါရိသံ ခုသုံ ဝယာဗ္ဗေန ပဝတ္တေတမ္ဗတော ပုရိသထာမော၊ ပရံ ပရံ ဌာနံ အက္ကမနပ္ပဝတ္တိယာ ပုရိသ-ပရက္ကမောတိ ဝုစ္စတေ။ ဣ။

၃။ သတ္တ စသည်တို့၏အဓိပ္ပာယ်—သတ္တယောဂတော, ရူပါဒီသု ဝါ သတ္တတာယ သတ္တာ ပါဏနတော အဿ-သနပဿာသနတောတေသု ဝတ္ထူသု ပါဏာ၊ အဗ္ဗုဂေါသာဒီသု ဘဝနတော ဘူတာ၊ ဇီဝနတော ပါဏာ ဝေဒေန္တာ ဝိယ ဇီဝနတော ဇီဝါတိ သာလိယဝါဒီဂေ ဝဒန္တိ။ ဣ။

၄။ နိယတိသင်္ဂတိ နိယတတာ၊ သင်္ဂတိတိ ဆန္ဒ အဘိဇာတိနံ တတ္ထ တတ္ထ ဂမနံ၊ ဘावဝါတိ သဘာဝေါ ယေ၊ ဝေ နိယတိယာ စ သင်္ဂတိယာ စ ဘावေန စ ပရိဏတာ နာနပ္ပကာရတံ ပတ္တာ။ဣ။ တတ္ထ တတ္ထ ဂမနန္တိ ဆန္ဒ အဘိဇာတိနံ ဝေယ, တာသု တာသု ဂတီသု ဥပဂမနံ။ သမဝါယေန သမဝဂမော သင်္ဂတိ။ဣ။ ဆူ၏ အဖျားချွန်နေမြင်းစသည်ပုံသဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ တလောကလုံး သူ့သဘောအတိုင်း ဖြစ်နေကြသည်၊ မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မျှ ဖြစ်သည်မဟုတ်ကုန်ဟု ဟူသည်။

ဝေ၊ အထူးထူးသော ဇာတ်တို့ရှိသာလျှင်။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို။ ဟိုသ်ဝေဒေန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ (ဟူသည်တည်း။)

သတ္တမ်၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-မဟာဒီဃသုတ်

၂၁၃။ (ဤသုတ်ရှင်လည်း အာဝါသဝေါကျမျှသာထူး၏။ ၎င်း၏အနက်ကား)— အကဋ္ဌာ၊ မပြုအပ်ကုန်သော။ အကဋ္ဌဝိဝေ၊ မပြုအပ်သော အစီအရင်ရှိကုန်သော။ အနိမ္မိတာ၊ မဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော။ အနိမ္မာတာ၊ မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်သော။ (အနိမ္မာတာတိ အနိမ္မာပိတာ။ဋ္ဌ။) ဝဏ္ဏာ၊ မြဲကုန်သော။ ကုဋ္ဌဋ္ဌာ၊ ထောင်ထွတ်ကဲ့သို့တည်ကုန်သော။ ဧသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ တံခါးတိုင်ကဲ့သို့တည်ကုန်သော။ ဣမေ ကာယာ၊ ဤကာယတို့သည်။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ တေ၊ ထိုကာယတို့သည်။ နေ ဗ္ဗဟုန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။ နေ ဝိပရိဏာမန္တိ၊ မပြောက်ပြန်ကုန်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နေ ဗျာဘောဒေန္တိ၊ မနှိပ်စက်ကုန်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်းအား။ သုခါယ ဝါ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါလည်း။ ဒုက္ခါယ ဝါ၊ ဆင်းရဲအလို့ငှါလည်း။ သုခဒုက္ခါယ ဝါ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲအလို့ငှါလည်း။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ကတမေ သတ္တ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နည်း။ ပထဝီကာယော၊ ပထဝီကာယလည်း။ အာပေါကာယော၊ ၎င်း။ တေဇောကာယော၊ ၎င်း။ ဝါယောကာယော၊ ၎င်း။ သုခေ၊ ချမ်းသာ၎င်း။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၎င်း။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခြောက်သော။ ဇီဝေ၊ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေ၎င်းတည်း။ (သီဝိသတ်ကို ပြေ။) အကဋ္ဌာ၊ မပြုအပ်ကုန်သော။ပ။ ဣမေ သတ္တ ကာယာ၊ ဤခုနစ်ပါးသော ကာယတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ကာယတို့အည်။ နေ ဗ္ဗဟုန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။ နေ ဝိပရိဏာမန္တိ၊ မပြောက်ပြန်ကုန်။ပ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုဇီဝလျှင် ခုနစ်ခုမြောက်သော ကာယတို့ကား။ ဟန္တာ ဝါ၊ သတ်တတ်သူသည်၎င်း။ ဃာတေတာ ဝါ၊ သတ်စေတတ်သူသည်၎င်း။ သောတာ ဝါ၊ ကြားနာတတ်သူသည်၎င်း။ သာဝေတာ ဝါ၊ ကြားနာစေတတ်သူသည်၎င်း။ ဝိညာတာ ဝါ၊ သိတတ်သူသည်၎င်း။ ဝိညာပေတာ ဝါ၊ သိစေတတ်သူသည်၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ တိက္ခေန၊ ထက်လှစွာသော။ သတ္ထေန၊ ခေါင်းလက်နက်ဖြင့်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ကဉ္စိ၊ တစုံတခယောက်သောသူကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ နေ ဝေါရောပေတိ၊ မချနိုင်။ သတ္တန္နံ တေသံ ကာယာနံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော ကာယတို့၏သာလျှင်။ အန္တရေန၊ အကြားဖြင့်။ သတ္ထံ၊ ခေါင်းလက်နက်သည်။ ဝိဝရံ၊ ဟင်းလင်းအပေါက်သို့။ အနုပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဣမာနိ ခေါ၊ ဤသယောနိပမုခေသတသဟဿာနိ၊ ဤမြတ်သော ယောနိတို့၏ ၁-သန်း- ၄-သိန်းတို့သည်၎င်း။ သဋ္ဌိ စ သတာနိ၊ ၆-ထောင်တို့သည်၎င်း။ ဆ စ သတာနိ၊ ၆-ရာတို့သည်၎င်း။ ကမ္မုနော၊ ကံ၏။ ပဉ္စ သတာနိ စ၊ ၅-ရာတို့သည်၎င်း။ ပဉ္စ စ ကမ္မာနိ၊ ကံ ၅-ပါးတို့သည်၎င်း။ တီဏိ စ ကမ္မာနိ၊ ကံ ၃-ပါးတို့သည်၎င်း။ ကမ္မေ စ၊ ကာယကံ ဝစီကံ သည်၎င်း။ အဋ္ဌကမ္မေ စ၊ ထက်ဝက်ပြစ်သော မနောကံသည်၎င်း။ (မနောကမ္မံ အနောဇ္ဇာဝိကတ္တာ ဥပဓုကမ္မန္တိ လဒ္ဓိ။ဋီ။) ဒ္ဝေ ပဋိပဒါ၊ ၆-ပါးသော အကျင့်တို့သည်၎င်း။ (ဒ္ဝါသင်္ဘိပဋိပဒါတိ ဝတ္ထုမ္ဘေ သဘာဝနိရုတ္တိ အဇာနန္တာ ဒ္ဝေ ပဋိပဒါတိ ဝဒန္တိ။ဋီ။) ဒ္ဝေ ဥဒ္ဓစ္စရကမ္မာ၊ ၆-ပါးသော အနုရကပ်တို့သည်။ (ဤ၌လည်း ဒ္ဝေ ပဋိပဒါနည်း အတိုင်း ဒ္ဝါသင်္ဘိ အနုရကမ္မာ ဟု ဆိုလို၏။) ဆဠာဘိဇာတိယော၊ ၆-ပါးသော အဘိဇာတိတို့သည်၎င်း။ အဋ္ဌ ပုရိသဘူမိယော စ၊ ၈-ပါးသော ပုရိသဘူမိတို့သည်၎င်း။ ကေနုပညာသ အာဇီဝကသတေ၊ ၄-ထောင့် ၉-ရာသော (အာဇီဝက ခေါ် တက္ကတ္ထန်း၏) အသက်မွေးမှုတို့သည်၎င်း။

ကျွန်ုပ်ညာသ ပရိပ္ပာဇကသတေ၊ ၄-ထောင့် ၉-ရာ၊သော ပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ကျွန်ုပ်ညာသ နာဂါ၀ါသသတေ၊ ၄-ထောင့် ၉-ရာသော နဂါးတို့၏ နေရာအရပ်တို့သည်ရင်း။ ဝိသေ ဂုဏ်ဖြစ်ယာသတေ၊ ၂-ထောင်သော ဂုဏ်ရှိတို့သည်ရင်း။ တိ ံသေ နိရယာသတေ၊ ၃-ထောင်သော ငရဲတို့သည်ရင်း။ ဆတ္တိ ံသ ရဇောဓာတုယော၊ ခုဒ်-ပါးသော မြေဓာတ်တို့သည်ရင်း။ ဝါ၊ ခုဒ်-ပါးသော မြေကပ်ရာအရပ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တ သညီဂဗ္ဘာ၊ ၇-ပါးသော သညာရှိသော ဗဟိုသန္နေတို့သည်ရင်း။ သတ္တ အသညီဂဗ္ဘာ၊ ၇-ပါးသော သညာမရှိသော ဗဟိုသန္နေတို့သည်ရင်း။ သတ္တ နိဂဏ္ဌီဂဗ္ဘာ၊ ၇-ပါးသော အဆစ်အဖွဲ့ဖြစ်သော ဗဟိုသန္နေတို့သည်ရင်း။ သတ္တ ဒေ၀၊ ၇-ဦးသော နတ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တ မာနုသာ၊ ၇-ဦးသော လူတို့သည်ရင်း။ သတ္တ ပိသာစာ၊ ၇-ဦးသော မြေဘုတ်သီလူးတို့သည်ရင်း။ သတ္တ သရာ၊ ၇-ခုသော အိုင်ကြီးတို့သည်ရင်း။ သတ္တ ပဝုဋ္ဌာ၊ ၇-ခုသော အဆစ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တ ပပါတာ၊ ၇-ခုသော ကမ်းပါးပြတ်ကြီးတို့သည်ရင်း။ သတ္တ ပပါတသတာနိ၊ ၇-ရာသော ကမ်းပါးပြတ်ငယ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တ သုပိနာ၊ ၇-ပါးသော အိပ်မက်ကြီးတို့သည်ရင်း။ သတ္တ သုပိနသတာနိ၊ ၇-ရာသော အိပ်မက်ငယ်တို့သည်ရင်း။ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ်တို့၏။ (မဟာကပ္ပိနောတိ မဟာကပ္ပါနံ။ ဌ။)ယာနိ ဧလ္လာသိတိ သတသဟဿာနိ၊အကြင် ၈-သန်း ၄-သိန်းတို့ ကာလ ပတ်လုံး။ ဗာလေ စ၊ သုမိုက်တို့သည်ရင်း။ ပဏ္ဍိတေ စ၊ ပညာရှိတို့သည်ရင်း။ (ပဌမာယောဇနာတ်ကို ပြု။) သန္ဓာ၀ိတ္မာ၊ ပြေးသွားကုန်ပြီး၍။ သံသရိတ္မာ၊ ကျင်လည်ကုန်ပြီး၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကြရကုန်လတ္တံ့။ (တာနိ ဧလ္လာသိတိသတသဟဿာနိ၊ ထို(မဟာကပ်တို့၏။) ၈-သန်း ၄-သိန်းတို့သည်။ သန္ဓာ၊ ရှိကုန်၏။) တတ္ထ၊ ထိုမဟာကပ်တို့၏ အတွင်း၌။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤသီလဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ ဝတေန ဝါ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ တပေန ဝါ၊ ဤခြိုးခြံသော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။ အပရိပက္ကံ၊ မရင့်ကျက်သေးသော။ ကမ္မံ ဝါ၊ ကံကိုလည်း။ ပရိပါစေဿာမိ၊ ရင့်ကျက်စေအံ့။ ပရိပက္ကံ၊ ရင့်ကျက်ပြီးသော။ ကမ္မံ ဝါ၊ ကံကိုလည်း။ ဖုသာ ဖုသာ ဝေါရောက်၍ ဝေါရောက်၍။ ဗျန္တီ ံ၊ ကင်းသော အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုဖုံ" ဟူ၍။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ငါကား ပညာရှိဟူ၍ အကြားနှင့် စင်ကြယ်ခြင်း, ငါကား သူမိုက်ဟူ၍ ဆိုအပ်သော အတိုင်းအရှည် အပိုင်းအခြားကာလကို လွန်၍ သွားခြင်းမရှိ ဟူလို။) ဧတံ၊ ဤသို့ ဖြစ်နိုင်ခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ (သိဝိတတ် ပြု။ နောက်လည်း ဤနည်း) ဒေါဏမိတေ၊ ခွက်ဖြင့် ခြင်းအပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သံသာရေ၊ သံသရာသည်။ ပရိယန္တကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဟာယနဝုဒ္ဓေ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း, ထိုးပွါးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥက္ခိသာ၀ကဲ့သေ၊ အလွန်, အယုတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေယျထာပိ နာမ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ သုတ္တဂုဠေ၊ ခ်ည်လုံးကို။ ခိတ္တေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗေဌိယမာနမေव၊ (ချည်ရှိသမျှ)ပြေ(ပြည်)လျက်သာလျှင်။ ပလေတိ၊ သွားဏိ။ ဝေမေ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဗာလေ စ၊ သူမိုက်တို့သည်ရင်း။ ပဏ္ဍိတေ စ၊ ပညာရှိတို့သည်ရင်း။ နိဗ္ဗေဌိယမာနာ၊ ပြေကုန်လျက်သာလျှင်။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသို့။ ပလေန္တိ၊ သွားကုန်၏။ (ဟူသည်တည်း။)

အဌမ်၊ ဌာန်ရေပြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-သဿတဝိဋ္ဌသုတ်

၂၁၄။ "လောကော၊ လောကသည်။ သဿတောတိ၊ မြဲ၏"ဟူ၍။ (ဤမျှသာ ထူး၏။)

နဝမ်၊ ကိုးခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-အသဿတဝိဒ္ဓိသုတ်

၂၁၅။ "လောကော၊ လောကသည်။ အသဿတောတိ၊ မမြဲ"ဟူ၏။ (ဤမျှသာထူး၏။)

ဒသမံ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-အန္တဝါသုတ်

၂၁၆။ "လောကော၊ လောကသည်။ အန္တဝါတိ၊ အဆုံးဖြစ်သော အပိုင်းအခြားရှိ၏"ဟူ၏။ (ဤမျှသာ ထူး၏။)

ဧကာဒသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-အနန္တဝါသုတ်

၂၁၇။ "လောကော၊ လောကသည်။ အနန္တဝါတိ၊ အဆုံးဖြစ်သော အပိုင်းအခြားမရှိ" ဟူ၏။ (ဤမျှသာ ထူး၏။)

ဒွါဒသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၃-တံဇီဝံတံသရီရံသုတ်

၂၁၈။ "ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ တံ၊ ထိုကိုယ်တည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ တန္တိ၊ ထို အသက်တည်း"ဟူ၏။ (ဤမျှသာ ထူး၏။)

တေရသမံ၊ တဆဲ့သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၄-အညံဇီဝံအညံသရီရံသုတ်

၂၁၉။ "ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ၊ ကိုယ်မှတပါး တခြားတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညန္တိ၊ အသက်မှတပါးတခြားတည်း"ဟူ၏။ (ဤမျှသာထူး၏။)

စုဒ္ဒသမံ၊ တဆဲ့လေးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၅-ဟောတိတထာဂတောသုတ်

၂၂၀။ "တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ ရှိ၏"ဟူ၏။ (ဤမျှသာ ထူး၏။)

ပဉ္စဒသမံ၊ တဆဲ့ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၆-နဟောတိတထာဂတောသုတ်

၂၂၁။ "တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နဟောတိတိ၊ မဖြစ်မရှိတော့"ဟူ၏။ (ဤမျှသာထူး၏။)

သောဠသမံ၊ တဆဲ့ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၇-ဟောတိနနဟောတိတထာဂတောသုတ်

၂၂၂။ "တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေတည်မှု။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟောတိ စ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ နဟောတိ စ ဟောတိတိ၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ်"ဟူ၍။ (ဤမျှသာ ထူး၏။)

သတ္တရသမံ၊ တဆဲ့ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၈-နေဝဟောတိနနဟောတိတထာဂတောသုတ်

၂၂၃။ "တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှု။ ပရံ၊ နောက်၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ နနဟောတိတိ၊ မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်" ဟူ၍။ (ဤမျှသာထူး၏။)

အဋ္ဌာရသမံ၊ တဆယ့်ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

သောတာပတ္တိဝဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိဝဂ်တည်း။

အဌာရသဝေယျာဝစရဏံ၊ ၁၈-ပါးသော အပြေသုတ်အပေါင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသောတာပတ္တိဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဝါတံ၊ ဝါတသုတ်ဌင်း။ ဘေမမ၊ ဘေမမသုတ်ဌင်း။ သောအတ္ထာ၊ သောအတ္ထာသုတ်ဌင်း။ နောစမေသိယာ၊ နောစမေသိယာသုတ်ဌင်း။ နတ္ထိ၊ နတ္ထိဒိန္နသုတ်ဌင်း။ ကရောတော၊ ကရောတောသုတ်ဌင်း။ ဟောတု စ၊ ဟောတုသုတ်ဌင်း။ အဌမံ၊ ရှစ်သုတ်မြောက်ဖြစ်သော်။ မဟာဒိဌေန(မဟာဒိဋ္ဌိ)၊ မဟာဒိဋ္ဌိသုတ်ဌင်း။ သဿတောလောကော စ၊ သဿတဒိဋ္ဌိသုတ်ဌင်း။ အသဿတော စ၊ အသဿတဒိဋ္ဌိသုတ်ဌင်း။ အန္တဝါ စ၊ အန္တဝါသုတ်ဌင်း။ အနန္တဝါ စ၊ အနန္တဝါသုတ်ဌင်း။ တံဇီဝံ တံသရီရန္တိ၊ တံဇီဝံတံသရီရံသုတ်ဌင်း။ အညံ ဇီဝံ အညံ သရီရန္တိ စ၊ အညံဇီဝံအညံသရီရံသုတ်ဌင်း။ ဟောတိ တထာဂတောပရံ မရဏာတိ၊ ဟောတိ တထာဂတောသုတ်ဌင်း။ နဟောတိ တထာဂတောပရံ မရဏာတိ၊ နဟောတိ တထာဂတောသုတ်ဌင်း။ ဟောတိ စ နဟောတိ တထာဂတောပရံ မရဏာတိ၊ ဟောတိ စ နဟောတိ တထာဂတောသုတ်ဌင်း။ (ပါဠိ၌ ဤပုဒ်ကျမ်းပျောက်နေသည်။) နေဝ ဟောတိ နနဟောတိ တထာဂတောပရံ မရဏာတိ၊ နေဝဟောတိ နနဟောတိ တထာဂတော သုတ်ဌင်းတည်း။

၂-ဒုတိယဂမနဝဂ်

၁-ဝါတသုတ် စသည်

၂၂၄-၂၄၁။ (ဤသုတ်မှစ၍ ၁၇-သုတ်တို့သည် သောတာပတ္တိဝဂ်သုတ်များနှင့် တူကြ၏။ နော ဟေ တံ ဘန္တေ နောဟ်ဘ—ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဗုဒ္ဓေ၊ဆင်းရဲသည်။ သတိ၊ဆောင်း။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာဘိနိဝိသာ၊ ၍။ "နေ ဝါတာ။ပ။ သေကဒ္ဒေ သယိဒ္ဓိတာ တိ၊ သေကဒ္ဒေ သယိဒ္ဓိတာ"ဟူ၍။ ဆိ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ၊ ဖြစ်ရာ၏-ဟု ပေးရ၏သာထူး၏။ ပုရိမ

ဝိယ၊ ရှေဝဂ်သုတ်မျှားဌ်ကဲ့သို့။ အဋ္ဌာရသ ဝေယျာဝစ္စရဏာနိ၊ ၁၈-ပါးသော အပြေသုတ်တို့ကို။ (အဋ္ဌာရသ ဝေယျာဝစ္စရဏာနီတိ ဝေယျာဝစ္စလက္ခဏပတ္တာနိ အဋ္ဌာရသ သုတ္တာနိ။ ဋီ။) ဝိတ္ထာ-ရေတမ္ဘာနိ၊ အကျယ်ချဲ့ထိုက်ကုန်၏။)

အဋ္ဌာရသမံ၊ ထပ်ံရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၉-ရူပိအတ္တာသုတ်

[1] ၂၄၂။ (ဤသုတ်၌ အာစာရဝါဒကျသော ထူးခြား။ အနုက်ကား) "အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ ရူပိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တည်းဟူသော အာရုံတည်း။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အရောဂေါ၊ နာကျင်ယောက်စီးခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏[1]။ (ဟူသည်တည်း။)

ကျေနပ်ဘွယ်၊ ထပ်ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ရူပိတိ အာရမ္မဏမေव အတ္တာတိ ဂဟိတတ္တာ။ ဌ။ အာရမ္မဏမေဝါတိ ကသိဏသင်္ခါတံ အာရမ္မဏမေဝ။ ဋီ။ ရူပီ အတ္တာတိ အာဒိသု ကသိဏရူပံ အတ္တာတိ တတ္ထ ပဝတ္တသညဉ္စ သညာတိ ဂဟေတ္မာ ဝါ, အာဒိဝစနာ-ဒယော ဝိယ ထဏ္ဍိလေ ဂေါ ဝုတ္တေ ဝါ "ရူပီ အတ္တာ ဟောတိ အာရောဂေါ ပရံ မရဏာ သည်" တိ နံ ပညပေန္တိ။

ရူပမေव ရူပီ ဟု သမ္ဘဝတ္ထိတ်ပြု၊ ဤပစ္စည်း သဘောရှိသော်၊ ရူပါဝစရရုပ္ပဈာန်၏ အာရုံပြုစေသော ကသိုဏ်း ရုပ်ကိုကောက်။ ကသိုဏ်းရုပ်ကို အတ္တ ဟု ယူ၍ (ဝုတ္တံ "ကသိဏရူပံ အတ္တာ"တိ။ ဂဟေတ္မာတိ ဧတေန စေတသ ဘမ္မဒ္ဒေါ။ ဒီ-ဋီ-(နဝ) ၁၄၄၁။) အတ္တ၏ ဂဟဏ်းရုပ်ကို ဖြစ်ပေါ်သောသညာကို သညာဟု ရှုခန်လာတိတို့က ပညတ်ကြ၏။ တဏ္ဍိတို့သည်ကား။ ကြံဆတွေးခေါ်ခြင်းမျှဖြင့်သာ လျှင် "အတ္တသည် ကသိုဏ်းရုပ်တည်း။ သေသည်မှ အထက်၌ ပြု၏၊ သဘောရှိ၏"ဟု ၎င်းကသိုဏ်းရုပ်ကို သမုတ်ကြလည်ဟူလို။

ဒီ-ဋီ-၁၁၇၀။ ဒီ-ဋီ-(နဝ) ၁၄၄၁။ တို့၌ စောဒနာ သောနောတို့ဖြင့် အကျယ်ချဲ့ကြသည်။ ရူပိ၏ စကားကို လည်း ဤသို့ပြုကြသည်။

ရှေးတိ သိဝေယနာတိ ရူပီ။ ဃာ၊ အကြောင်းကသိုဏ်းရုပ်သည်။ သိလေန၊ သလေ့အားဖြင့်။ ရှေးတိ၊ ပေါက်ပြန်တတ်၏။ ဗုတိ၊ ကြောင့်။ ဘော၊ ထိုကသိုဏ်းရုပ်သည်။ ရူပီ၊ မည်၏။ ဤ၌ ကသိုဏ်းရုပ်၏ ပေါက်ပြန်ခြင်း အလေ့ရှိဟူသည် ဝေါ်တကာလ အဝေါ်ကကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကသိုဏ်းရုပ်အထူးသို့ ရောက်သွားခြင်းမင်း တည်း။ အတ္တသည် ကသိုဏ်းရုပ်။ကသိုဏ်းရုပ်သည် အတ္တဟု ယူသည်။

ရူပံ အသာ အတ္တိတိ ရူပီ။ ဃသ၊ ထိုအတ္တ၏။ ရူပံ၊ ကသိုဏ်းရုပ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဗုတိ၊ ကြောင့်။ ရူပီ၊ မည်၏။ သိလာပုတ္တလသာ သစ်ရိုက်ရဲသို့ အသေးသေးပုပစာအားဖြင့် ကသိုဏ်းရုပ်ကိုပင် ကသိုဏ်းရုပ်ရှိသော အရာ ဟု ပြောသကဲ့သို့ ဆိုထားသည်ဟူလို။

ရူပနံ ရူပန္တိ အသာ အတ္တိတိ ရူပီ။ ရူပနံ၊ ပေါက်ပြန်ခြင်း။ ရူပံ၊ ပေါက်ပြန်ခြင်း။ အသာ၊ ထိုအတ္တ၏။ တံ၊ ထိုပေါက်ပြန်ခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဗုတိ၊ ကြောင့်။ ရူပီ၊ မည်၏။ "ရူပိနော ဝေါ" အာဒိမေဃတိကာဒို့ကဲ့သို့ ပေါက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော အတ္တဟူလို။ ဤသို့ စကားကို ခုမျိုးဆိုကြသည်။

အရောဂေါတိ နိဒ္ဒေါ။ ဌ။ နတ္ထိ ဧတဿ ဧကန္တေ ဘဝေ ဝါ ဘဝေ ဝါ အရောဂေါတိ အရောဂဿ ဒ္ဒဿ နိဒ္ဒမ္ပရိယာယတာ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ဒီ-ဋီ-၁၁၇၁။ ဧကန္တဘဝေ ဘဝေ ဝါ ဘဝေ ဝါ ဝုဒ္ဓနဘာဝတော။ ပ။ ရောဂသဒ္ဒေါ ဝါ ဗျာဓိပရိယာယတာ။ ဒီ-ဋီ-(နဝ) ၁၄၄၁။ ရောဂသဒ္ဒါ နာကျင်ယောက်စီးခြင်း အနုက်ဟော၊ အတ္တသည် နာကျင်ယောက်စီးခြင်းမရှိ၊ မြဲသည်ဟူလို။

၂၀-အရူပီအတ္တာသုတ်

၂၄၃။ (ဤသုတ်ခွဲလည်း အာကာရဝါကျသာ ထူး၏။ အနက်ကား—) "အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ အရူပ၊ အရူပဈာန်သမာပတ်၏ အာရုံ (ကသိဏဂ္ဂါဠိမာကာသ, ပဌမာရူပ္ပတိညာဏ်, နတ္ထိဘော, အာကိဉ္စညာယတန)တည်း။ မရဏာ၊ မှ။ ဟုံ၊ ၌။ အရောဂေါ၊ နာကျင်ပျက်စီးခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏"။ (ဟူသည်တည်း။)

ဝိသဇ္ဇနာ၊ နှစ်သယ်ရုပ်ပြောက်သောသုတ်တည်း။

၂၁-ရူပီအရူပီအတ္တာသုတ်

၂၄၄။ "အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ ရူပီ ၅ ကသိဏ်းရုပ်ဟူသော အာရုံလည်းဟုတ်၏။ အရူပီ ၈ အရူပဈာန်သမာပတ်၏ အာရုံလည်းဟုတ်၏။ မရဏာ၊ မှ။ ဟုံ၊ ၌။ အရောဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏"- ဟုပေး။

ကေဝိသဝိသဇ္ဇနာ၊ နှစ်ဆဲ့တဝုပ်ပြောက်သောသုတ်တည်း။

၂၂-နေဝရူပီနာရူပီအတ္တာသုတ်

၂၄၅။ "အတ္တာ၊ သည်။ နေဝ ရူပီ၊ ကသိဏ်းရုပ်ဟူသော အာရုံလည်းမဟုတ်။ နာရူပီ၊ ၈ ရူပဈာန်သမာပတ်၏ အာရုံလည်းမဟုတ်။ မရဏာ၊ မှ။ ဟုံ၊ ၌။ အရောဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏" ဟုပေး။ (နေဝရူပီ နာရူပီတိ တက္ကမတ္တေန ဂဟိတာ ဖိုင်။ ၌။)

ဗာဟိသဝိသဇ္ဇနာ၊ နှစ်ဆဲ့နှစ်ဝုပ်ပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ အရူပီတိ ဈာနံ "အတ္တာ"တိ ဂဟိတာ ဖိုင်။ ၌။

အရူပသဘာဝတ္တိနိမိတ္တံ ယန် အတ္တာတိ, သမာပတ္တိသညုတ္တသ သညာတိ ဂဟေတ္တာ ဝါ နိဂ္ဂုဏ္ဌာဒယော ဝိယ တက္ကမတ္တေနေဝ ဝါ"အရူပီ အတ္တာ ဟောတိ ဟုံ မရဏာ သညာ"တိ နံ ပညပေန္တိ။ ဒီ-ဋ္ဌ ၁၊၁၀၉။

ကသိဏဂ္ဂါဠိမာကာသပဌမာရူပ္ပတိညာဏနတ္ထိဘာဝါအာကိဉ္စညာယတနာနံ ယသာဟုယမရူပဟာမာပတ္တိနိမိတ္တံ နာမ။ နိမ္မပဏေ ဘဝိတုံမာရဟာ ကိတ္တကရသော ဝိယ သဝိရုပ္ပရိုဟာရာ အရူပီ အတ္တာ သဒ္ဒေ ဝိ ဟုတိတိ တက္ကမတ္တေနေဝ နိဂ္ဂုဏ် "အရူပီ အတ္တာ သညာ"တိ ပညာ ပေန္တိ အာဟ "နိဂ္ဂုဏ္ဌာဒယော ဝိယာ"တိ။ ဒီ-ဋ္ဌ-(နဝ) ၁၊ ၄၄၂။

ထိုက်သင့်သည်အားလျောက်စွာ အရူပဈာန်သမာပတ် ၄-ပါး၏ အာရုံဖြစ်သည့် ကသိဏဂ္ဂါဠိမာကာသပညာတ်, ပဌမာရူပ္ပတိညာဏ်, နတ္ထိဘောပညာတ်, အာကိဉ္စညာယတနတို့ကို အတ္တကဲ့ရှု၍ ထိုအတ္တ၏ ၎င်းအရူပဈာန်သမာပတ် အာရုံဖြစ်သည့် သမာပတ်သညာကို "သညာ"ဟု ဈာနလာဘီတို့က ပညတ်ကြသည်။

တက္ကိယဂ္ဂိုလ်ကိုသည်ကား နိဂ္ဂုဏ်ဘေသည်ကိုကဲ့သို့ အလေးအနက်ပြုခံသောလျှင် ၎င်းရူပဈာန်သမာပတ်အာရုံကဲ့သို့ "ထမာရွက်၌ အရွက်ပမာဏရှိသမျှ ခါးသောအရသာရှိသကဲ့သို့ အတ္တသည်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာရှိသလောက်သည်၏" ဟု ကြံဆပြီးလျှင် "အတ္တသည် အရူပဈာန်သမာပတ်အာရုံတည်း။ သေ(၂)နေသော် ပျက်စီးခြင်းမရှိ ပြိုမ်ဟုဆုံး သညာရှိ၏ဟုဆုံး သမုတ်ခေါ်ဝေါ်ကြသည်"ဟု ဆိုလိုသည်။

၂၅-ကေန္ဓသုခီသုတ်

၂၄၆။ "အတ္တာ၊ သည်။ ကေန္ဓသုခီ၊ စင်စစ်ချမ်းသာ၏။ - ဟု ပေး။ ကြွင်းတူပြီ။ (ကေန္ဓ-သုခီတို လာဘ်တက္ကိုဝေတိသာခုနှင့် ညီမျှဖွယ်ရှိ၏။) အထိတ်၌ စင်စစ်ချမ်းသာသော ကိုယ်ခန္ဓာ အတ္တ-ဘောကို နှလုံးသွင်းသော ဗျာနလာဘ်၏ သန္ဓာန်၌ ဤဒီဋ္ဌိပြစ်၏။ ယခုဘဝ၌ ငါချမ်းသာသကဲ့သို့ နောက်သံသရာဆက်ဆက်၌လည်း ငါချမ်းသာအံ့ဟု နှလုံးသွင်းသော တက္ကို ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္ဓာန်၌ ဤဒီဋ္ဌိပြစ်၏။ ၂-ဘဝ ၈-ဘဝ၌ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို အောက်မေ့၍ မြင်နိုင်သော ဇာတိသာရ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္ဓာန်၌ ဤဒီဋ္ဌိပြစ်၏ ဟူလို၏။)

တေဝိဇ္ဇတိမ်၊ နှစ်ဆဲ့သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၂၄-ကေန္ဓဒုက္ခီသုတ်

၂၄၇။ အတ္တာ၊ သည်။ ကေန္ဓဒုက္ခီ၊ စင်စစ် ဆင်းရဲ၏။- ဟု ပေး။

စတုဝိဇ္ဇတိမ်၊ နှစ်ဆဲ့လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၂၅-သုခဒုက္ခီသုတ်

၂၄၈။ အတ္တာ၊ သည်။ သုခဒုက္ခီ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၏။ - ဟုပေး။

ပဉ္စဝိဇ္ဇတိမ်၊ နှစ်ဆဲ့ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၂၆-အဒုက္ခမသုခီသုတ်

၂၄၉။ အတ္တာ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခီ၊ ဆင်းရဲချမ်းသာမရှိ- ဟုပေးရုံသာ။

ဆဋ္ဌိဝိဇ္ဇတိမ်၊ နှစ်ဆဲ့ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယပေယျာလေး၊ တည်း။

ဝေယ်ကား၊ ထို ဒုတိယပေယျာလမ်း ဥဒ္ဒါန်း၊ ကား—

ဝါတံ၊ ဝါတသုတ်ဌင်း။ ထော်မမ၊ ထော်မမသုတ်ဌင်း။ သောအတ္တာ၊ သောအတ္တာသုတ်ဌင်း။ နောစမေသိယာ၊ နောစမေသိယာသုတ်ဌင်း။ နတ္ထိ၊ နတ္ထိဒိန္နသုတ်ဌင်း။ ကရောတောဝ၊ ကရောတောသုတ်ဌင်း။ ယောတု စ၊ ယောတုသုတ်ဌင်း။ မဟာဒိဋ္ဌေန၊ မဟာဒိဋ္ဌိ အမည်ဖြင့်။ အဌမံ၊ ၈-ခုမြောက်သုတ်ဌင်း။ သဿတော၊ သဿတဒိဋ္ဌိသုတ်ဌင်း။ အသဿတော စေဝ၊ အသဿတဒိဋ္ဌိသုတ်ဌင်း၊ အန္တဝါ နန္တဝါ စ၊ အန္တဝါသုတ်, အနန္တဝါသုတ်ဌင်း။ (ဝုစ္စတိကားဂါထာပဋိဗဒ္ဓ။) တံဇီဝံ၊ တံဇီဝံတံသရီရံသုတ်ဌင်း။ အညံဇီဝံ စ၊ အညံဇီဝံ အညံသရီရံသုတ်ဌင်း။ တထာဂတောနု၊ တထာဂတအမည်ဖြင့်။ စတ္တာရော၊ ၄-သုတ်တို့ဌင်း။ ရူပီအတ္တာဟောတိ၊ ရူပီအတ္တာသုတ်ဌင်း။ အရူပီစအတ္တာဟောတိ၊ အရူပီ အတ္တာသုတ်ဌင်း။ ရူပီစအရူပီစအတ္တာဟောတိ၊ ရူပီစအရူပီစအတ္တာသုတ်ဌင်း။ နေဝရူပီနာရူပီ အတ္တာဟောတိ၊ နေဝရူပီနာရူပီအတ္တာသုတ်ဌင်း။ ကေန္ဓသုခီအတ္တာဟောတိ၊ ကေန္ဓ-သုခီသုတ်ဌင်း။ ကေန္ဓဒုက္ခီအတ္တာဟောတိ၊ ကေန္ဓဒုက္ခီသုတ်ဌင်း။ သုခဒုက္ခီအတ္တာ

ဟောတိ၊ သုခဒုက္ခီသုတ်ရင်း။ အဒုက္ခမသုခီအတ္ထာဟောတိအရောဂေါ၊ပရံမရဏာ၊ အဒုက္ခ မသုခီသုတ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ။ ဆဋ္ဌီသတိ၊ ၂၆-ပါးသော။ ဣမေ သုတ္တာ၊ ဣတ္ထိသုတ်တို့ကို။ ဒုတိယဝါရေန ဒုတိယဝါရအားပြင့်။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိသည် တည်း။

၃-တတိယဂမနဝဂ်

၁-နဝါဟသုတ်

၂၅၀။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်မှစ၍ နော ဟေတံ ဘန္တေတိုင်အောင် မထူးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဣတ္ထိလျှင်။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုသဘောတရား သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ "နဝါတာ၊ပ။ သေကဒ္ဒာယိဒ္ဓိတာတိ၊ သေကဒ္ဒာဝဒ်ဒ္ဓိတာ"ဟု၍။ ဧवं၊ ဣတ္ထိ။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။ (ကြောင်းမထူးပြီ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာဝဿာသုတ်တည်း။

၂၅၁-၂၂၄။ (ဒုတိယဝဏ္ဏေ ဝိယ၊ ဒုတိယဝဏ်ဖွဲ့ကဲ့သို့။ စတုဝီသတိ၊ ၂၄-ပါးသော။ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့ကို။ ပူရေတမ္ဗာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏။)

ပဌမံ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၂-ဣတ္ထိသုတ်

၂၂၅။ (ဣတ္ထိသုတ်လည်း မထူးပြီ။)

ဆဋ္ဌီသတိမ်၊ နှစ်ဆဲ့ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယယေယျာဝလော၊ ပ တည်း။

၄-စတုတ္ထဂမနဝဂ်

၁-နဝါဟသုတ်

၂၂၆။ (ဣတ္ထိသုတ်လည်း မထူးပြီ။ ရှေ့ပံ နိစ္စံ ဝါ စသည်ကို အနတ္တလက္ခဏသုတ် စာပိုဒ် ၅၉-၌ ဆမ္မန်။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂၂၇-၃၀၀။ (ဒုတိယဝဏ္ဏေ ဝိယ၊ ဒုတိယဝဏ်ဖွဲ့ကဲ့သို့။ ပူရေတမ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။)

ပဌမံ၊ နှစ်ဆဲ့ခုနှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၂၆-အဇုဂ္ဂမသုခီသုတ်

💬 ၃၀၁။ (ဤသုတ်ကား၊ တူပြီ။)

အဖွဲ့သတိမ်း နှစ်ဆဲ့ခြောက်ရုပ်ပြောက်သောသုတ်တည်း။

ပုရိမဂမနေ၊ ပုရိမဂမနဝဂ်၌။ အဌာရသ၊ ၁၈-သုတ်ကုန်သော။ ဝေယျာဝစ္စရဏာ ဝေယျာဝစ္စရဏတို့တည်း။ ဒုတိယဂမနေ၊ ဒုတိယဂမနဝဂ်၌။ ဆဋ္ဌိသံ၊ ၂၆-သုတ်သော။ ဝိတ္ထာရေတမ္ဘာနိ၊ ချဲ့အပ်သောသုတ်တို့တည်း။ တတိယဂမနေ၊ တတိယဂမနဝဂ်၌။ ဆဋ္ဌိသံ၊ ၂၆-သုတ်သော။ ဝိတ္ထာရေတမ္ဘာနိ၊ ချဲ့အပ်သောသုတ်တို့တည်း။ စတုတ္ထဂမနေ၊ စတုတ္ထဂမနဝဂ်၌။ ဆဋ္ဌိသံ၊ ၂၆-သုတ်သော။ ဝိတ္ထာရေတမ္ဘာနိ၊ ချဲ့အပ်သောသုတ်တို့တည်း။

ဒိဋ္ဌိသံယုတ္တံ၊ ဒိဋ္ဌိသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-သြက္ကန္ဓသံယုတ်

၁-ကျွဲသုတ်

ဥ၀၂။ သာ၀တ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြဲ။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာ၀ီ၊ တပါးသော အခြင်းအထူးအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြဲ။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာ၀ီ၊ တပါးသော အခြင်းအထူးအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ ဃာနံ၊ ဃာနပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြဲ။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာ၀ီ၊ တပါးသော အခြင်းအထူးအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာ-ဘာ၀ီ၊ တပါးသော အခြင်းအထူးအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ ကာယော၊ ကာယပသာဒသည်။ အနိစ္စော၊ မပြဲ။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာ၀ီ၊ တပါးသော အခြင်းအထူး အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ မနော၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ အနိစ္စော၊ မပြဲ။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာ၀ီ၊ တပါးသော အခြင်းအထူးအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣမေ ၀မ္မေ၊ ဤသဘောတရားတို့ကို။ ဧवं၊ ဤသို့။ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ အဓိမုစ္စတိ၊ သက်ဝင်၏။ အယံ၊ ဤသူကို။ သမ္မတ္တနိယာမံ၊ မဖောက်ပြန်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသော အရိယမဂ်(သောတာပတ္တိမဂ်)သို့။ သြက္ကန္ဓော၊ သက်ဝင်သော။ (သြက္ကန္ဓော သမ္မတ္တနိယာပန္တိ ပဝိဋ္ဌော အရိယမဂ္ဂံ။ ဒ။ ဒဿနမ္မိ သမ္မတ္တံ၊ တံသိဒ္ဓနှ၀သေန ပ၀တ္တနိယာမော သမ္မတ္တနိယာ၀မော။ ဋီ။) သပ္ပုရိသဘူမိ၊ သူတော်ကောင်းဘုံ(အဆင့်)သို့။ သြက္ကန္ဓော၊ သက်ဝင်သော။ ပုထုဇနဘူမိ၊ ပုထုဇဉ်ဘုံ(အဆင့်)ကို။ ဝီတိ၀တ္တော၊ လွန်ပြီးသော။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ နိရယံ ၀ါ ဥပ၊ ငရဲ၌သော်၎င်း။ တိရစ္ဆာန-ယောနိံ ၀ါ ဥပ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ စုဝေးရာအရပ်၌သော်၎င်း။ ပေတ္တိ၀ိသယံ ၀ါ ဥပ၊ ပြိတ္တာတို့၏ နေရာဌာန၌သော်၎င်း။ ဥပဇ္ဇယ္ယ၊ ဖြစ်၏။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သော။ ယာ၀၊ အကြင်မျှလောက်။ သောတာပတ္တိယလ်၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ နု သန္ဓိ-ကရောတိ၊ မျက်မှောက်မပြုသေး။ တာ၀၊ ထိုမျှလောက်။ ကာလံ ကာတုံ၊ အတွေ့ဘောကို ပစ်ချခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော စ၊ မထိုက်သော။ သဒ္ဓါနုသာရီ၊ သဒ္ဓါဖြင့် အစဉ်အောက်မေ့သူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ ဒေါ၊ အကြင်သူ၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဣမေ ၀မ္မာ၊ ဤသဘောတရားဝိုသည်။ မတ္တသော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သစ္စာဘီသမယ အားဖြင့် ကြည့်ရှုသိပြင်ခြင်းငှါ။ ခမန္တိ၊ ခုမ်းနိုင်ကုန်၏ ။ အယံ၊ ဤသူကို။ သမ္မတ္တနိယာမံ၊ သို့။ သြက္ကန္ဓော၊ သော။ပ။ ကာလံ ကာတုံ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗော စ၊ သော။ မဟာနုသာရီ၊ ပညာတရား ဖြင့် အစဉ်အောက်မေ့သူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣမေ

၁။ မတ္တဝေသော နိဗ္ဗာနံ ဣဒန္တိဟိ ပဘာ၀ကော သြလောကနံ ခမန္တိ။ ဒ။ သြလောကနန္တိ သစ္စာဘိသမယ-သင်္ခါတံ ဒဿနံ။ ခမန္တိ သဟဿိ ဥာသန္တိတိ အ၀ဗ္ဘာ။ ဋီ။ ဣမေ ၀မ္မာ ပညာယ နိဗ္ဗာနံ ခမန္တိ=ဤကျွေ-ဝသော သဘောတရားဝိုကို ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာဖြင့် ရှုခြင်း, သစ္စာ ၄ပါးကို သိမြင်ခြင်းငှါ ခုမ်းနိုင်ကုန်၏ ဤသဘောတရားတို့ကို ဉာဏ်ပညာဖြင့် သိအပ်ကုန်၏ ဟူလို။

ဓမ္မေ၊ ဤသဘောတရားတို့ကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အယံ၊ ဤသူကို။ ဒေဝိနိပါတဓမ္မော၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ဖယ်ဖယ်ကျခြင်းသဘော မရှိသော။ နိယတော၊ မဂ္ဂနိယာမအားပြင့်ပြီသော။ သမ္မောဓိပရာယဏော၊ ကောင်းစွာ သိကြောင်း အထက်မက် ၃-ပါးလျင် လည်းလျောင်းထိုရှိသော။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယသုတ်

ဥဝဝု။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဝိပရိဏာမိနော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိကုန်၏။ အညထာဘာဝိနော၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားပြင့် ပြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။ သဒ္ဒါ၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည်းပ။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်းပ။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်းပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်းပ။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ ကုန်။ ဝိပရိဏာမိနော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိကုန်၏။ အညထာဘာဝိနော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားပြင့် ပြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ (ယော ဘိက္ခဝေမှ စ၍ သမ္မောဓိပရာယနောတိုင် ပေးပြီ။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-တိညာဏသုတ်

ဥဝဝ။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာဝီ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားပြင့် ပြစ်ခြင်း ရှိ၏။ သောတဝိညာဏံ၊ သည်းပ။ ဃာနဝိညာဏံ၊ သည်းပ။ ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ သည်းပ။ ကာယဝိညာဏံ၊ သည်းပ။ မနောဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာဝီ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားပြင့် ပြစ်ခြင်းရှိ၏။ (ယော ဘိက္ခဝေမှစ၍ သမ္မောဓိပရာယနောအထိ ပေးပြီ။)

တတိယ၊ သုံးရမြောက်သော သုတ်တည်း။

၄-သမ္မဿသုတ်

ဥဝဝ။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖဿသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာဝီ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားပြင့် ပြစ်ခြင်းရှိ၏။ သောတသမ္ဖဿော၊ သည်းပ။ ဃာနသမ္ဖဿော၊ သည်းပ။ ဇိဝှါသမ္ဖဿော၊ သည်းပ။ ကာယသမ္ဖဿော၊ သည်းပ။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာဝီ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားပြင့်ပြစ်ခြင်းရှိ၏ (ယော ဘိက္ခဝေမှစ၍ သမ္မောဓိပရာယနောအထိ ပေးပြီ။)

စတုတ္ထ၊ လေးရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သမ္မာဿဒေဝသုတ်

၃၀၆။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကူသမ္မာဿဒေ၊ ဧကူသမ္မာဿကြောင့် ပြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အနိစ္စာ၊ မပြု။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာဝီ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားပြင့် ပြစ်ခြင်းရှိ၏။ သောတသမ္မာဿဒေ၊ သော။ ဝေဒနာ၊သည်။ပ။ ဃာနသမ္မာဿဒေ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ပ။ ဇိဝှါသမ္မာဿဒေ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ပ။ ကာယသမ္မာဿဒေ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ပ။ မနောသမ္မာဿဒေ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အနိစ္စာ၊ မပြု။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာဝီ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားပြင့်ပြစ်ခြင်းရှိ၏။ (ယော ဘိက္ခဝေ မုစ္ဆာ သမ္ဘောဝိပရာယနောတိုင် ပေးပြု။)

ပဉ္စမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ရူပသညာသုတ်

၃၀၇။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပသညာ၊ ရူပသညာသည်။ အနိစ္စာ၊ မပြု။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာဝီ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားပြင့်ပြစ်ခြင်းရှိ၏။ (ကြွင်းပေးပြု။ သညာ ၆-ပါးကို ဟောတော်မူ၏။)

ဆဋ္ဌမ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ရူပသဒ္ဒေတနာသုတ်

၃၀၈။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပသဒ္ဒေတနာ၊ ရူပသဒ္ဒေတနာသည်။ အနိစ္စာ၊ မပြု။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ ; အညထာဘာဝီ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားပြင့် ပြစ်ခြင်းရှိ၏။ (ကြွင်းပေးပြု။ သဒ္ဒေတနာ ၆-ပါးကို ဟောတော်မူ၏။)

သတ္တမ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ရူပတဏှာသုတ်

၃၀၉။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပတဏှာသည်။ အနိစ္စာ၊ မပြု။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။အညထာဘာဝီ၊တပါးသောအခြင်းအရာအားပြင့်ပြစ်ခြင်းရှိ၏။(ကြွင်းပေးပြု။ တဏှာ ၆-ပါးကို ဟောတော်မူ၏။)

အဋ္ဌမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပထဝီဓာတုသုတ်

၃၁၀။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်။ အနိစ္စာ၊ မပြု။ ဝိပရိဏာမီ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာဝီ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားပြင့် ပြစ်ခြင်းရှိ၏။ (ကြွင်း ပေးပြု။ ဓာတ် ၆-ပါးကို ဟောတော်မူ၏။)

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ခန္ဓသုတ်

ဥဿ။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝိပရိဏာမိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ (ကြွင်း ပေးပြီ၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးကို ဟောတော်မူ၏။)

ဒသမံ ဆယ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဩဝါဒဝဂ္ဂသံယုတ္တံ၊ ဩဝါဒဝဂ္ဂသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

တဿ၊ တို့ ဩဝါဒဝဂ္ဂသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

စက္ခု၊ စက္ခုသုတ်ဌင်း။ ရူပဂ္ဂ၊ ရူပသုတ်ဌင်း။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏသုတ်ဌင်း။ ဖဿော စ၊ သမ္မာဿသုတ်ဌင်း။ ဝေဒနာယ စ၊ သမ္မာဿဇာ ဝေဒနာသုတ်ဌင်း။ (ဟစ္စတ္ထတ္ထ တတိယာ။) သညာ စ၊ ရူပသညာသုတ်ဌင်း။ စေတနာ၊ ရူပသဉ္စေတနာသုတ်ဌင်း။ တဏှာ၊ ရူပတဏှာ သုတ်ဌင်း။ ဝိတက္ကော၊ ပဋိဝိတက္ကသုတ်ဌင်း။ ခန္ဓေန၊ ခန္ဓသုတ်ဌင်း။ (ဟစ္စတ္ထတ္ထ တတိယာ ပင်။) ဝေ ဒသ၊ တို့ ၁၀-သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၅-ဥပ္ပါဒသံယုတ်

၁-စကျွဲသုတ်

ဝ။ ရဟန်းတို့ ဤ(ပ)ရိယာယ်ကား ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စကျွဲသား၊ စကျွဲပသားတို့။ ယော ခေါ ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြောင်းဖြင့်ခြင်းသည်။ ယာ ဌိတိ၊ အကြောင်းတည်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြောင်းရှေးရှု ဖြစ်ပြီးသည်။ ယော ပါဟုဘာဝေါ၊ အကြောင်း ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော၊ ဤ (စကျွဲပသာ၏) ဖြစ်ခြင်း တည်ခြင်း ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခသာ၊ ဆင်းရဲ၏။ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ရောဂါနှင့်၊ အနာရောဂါတို့၏။ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းတည်း။ ဇရာမရဏသာ၊ အိုခြင်း သေခြင်း၏။ ပါဟုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းတည်း။ (သောတ,ဃာန,ဇိဝှါ,ကာယ, မနတို့၌လည်း ဤနည်းပေး။)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စကျွဲသား၊ ၏။ ယော စ နိရောဓော၊ အကြောင်းချုပ်ခြင်းသည်။ ယော ဝူပသမော၊ အကြောင်းငြိမ်းခြင်းသည်။ ယော အတ္ထင်္ဂမော၊ အကြောင်းကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ဤ (စကျွဲပသာ၏) ချုပ်ခြင်း ငြိမ်းခြင်း ကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏) သော၊ ဤ(စကျွဲပသာ၏) ချုပ်ခြင်း ငြိမ်းခြင်း ကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခသာ၊ ယင်းရဲ၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။ ရောဂါနှင့်၊ အနာရောဂါတို့၏။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းခြင်းတည်း။ ဇရာမရဏသာ၊ အိုခြင်း သေခြင်း၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း တည်း။ (ကြွင်း-ပေးမြဲ။)

ပဌမ၊ ဒေဠဲဒူဝေသောသုတ်တည်း။

၂-ဗုဒ္ဓပသုတ်

ဒုဝဒု။ (ဤသုတ်၌ ရှုပါနှင့်၊ ရူပါရုံတို့၏- ဟု ပေး၊ ကြွင်းမထူး။ အာဝုံ ၆-ပါးကို ဟောတော်မူသည်သာထူး၏။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဝိညာဏသုတ်

ဒုဝဂ။ (ဤသုတ်၌ စကျွဲဝိညာဏသာ၊ စကျွဲဝိညာဉ်၏- ဟုခေး၊ ကြွင်းမထူး။ ဝိညာဉ် ၆-ပါးကို ဟောတော်မူသည်သာ ထူး၏)။

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-သမ္မဿသုတ်

ဒုဝဘ။ (ဤသုတ်၌ စကျွဲသမ္မဿသာ၊ စကျွဲသမ္မဿ၏- ဟုခေး၊ ကြွင်းမထူး။ သမ္မဿ ၆-ပါး ကို ဟောတော်မူသည်သာ ထူး၏)။

စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သမ္မာဿဝေါသုတ်

ဥ၁၆။ (ဤသုတ်၌ စကားသမ္မာဿဝေယား သော။ ဝေဒနာယား ၏- ဟူပေး။ ဝေဒနာ ၆-ပါး ကို ယောဇဝေါမူသည်သာ ထူး၏)။

ယူမ်းငါးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သညာသုတ်

ဥ၁၇။ (သညာ ၆-ပါးကို ယောဇဝေါမူသည်သာ ထူး၏။)

ဆဋ္ဌမ်းမြောက်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သဠာယတနာသုတ်

ဥ၁၈။ (သဠာယတနာ ၆-ပါးကို ယောဇဝေါမူသည်သာ ထူး၏။)

သတ္တမ်း ရုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-တဏှာသုတ်

ဥ၁၉။ (တဏှာ ၆-ပါးကို ယောဇဝေါမူသည်သာ ထူး၏။)

အဋ္ဌမ်း ရှစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဓာတုသုတ်

ဥ၂၀။ (ဓာတ် ၆-ပါးကို ယောဇဝေါမူသည်သာ ထူး၏။)

နဝမ်း ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ခန္ဓသုတ်

ဥ၂၁။ (ခန္ဓာ ၅-ပါးကို ယောဇဝေါမူသည်သာ ထူး၏။)

ဒသမ်း တယ်ရပ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

ဥပ္ပါဒဝယ်ယုတ္တံ၊ ဥပ္ပါဒဝယ်ယုတ်သည်။ သပတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

(ဤဥဒ္ဒါန်းဂါထာလည်း ဩဂ္ဂနေ့ဆယ်ယုတ် ဥဒ္ဒါန်းဂါထာအတိုင်းပေး။)

၆-ကိလေသာသိယုတ်

၁-ကျူးသုတ်

၃၂၂။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုသို့၊ စက္ခုပသာဒ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင် လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ (အတ္တိ၊ ၏။)သော၊ ဤ(စက္ခုပသာဒ၌)လိုချင်တပ်မက်ခြင်း သည်။ (သောတိ စက္ခုသို့ ဆန္ဒရာဂေါ။ဌ။) စိတ္တာဿ၊ ကာမ,ရူပ,အရူပ,လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ ဥပက္ကိလေသော၊ ကပ်ရှိ ညစ်နွမ်းပူပန်စေတတ် နှိပ်စက် တားမြစ်တတ်၏။ (သောထ, ဃာန, ဇိဝှါ,ကာယ,မနတို့၌လည်း ဤနည်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ၊ ဘိက္ခုနော၊အကြင်ရဟန်း သည်။ ဣမေသု ဆသု ဌာနေသု၊ ဤ၆-ဌာနတို့၌။ စေတသော၊ ကာမ,ရူပ,အရူပ,လောကုတ္တရာ စိတ်ကို။ ဥပက္ကိလေသော၊ ကပ်ရှိညစ်နွမ်းပူပန်စေမူ, နှိပ်စက်တားမြစ်မူသည်။ ဝါ၊ ကို။ ပယိနော၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သမထဝိပဿနာစိတ်သည်။ (စိတ္တန္တိ သမထဝိပဿနာစိတ္တံ။ဌ။) နေက္ခမ္မနိန္နံ စ၊ ကိလေသာတို့မှ ထွက်မြောက်တတ်သော မဂ်ဖိုလ် ထွက် မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်သည်သာလျှင်၂။ ဟောတိ၊ ၏။ နေက္ခမ္မပရိဘာဝိတံ၊ ကိလေသာတို့မှ ထွက်မြောက်တတ်သော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ထုံအပ်သော။ စိတ္တံ၊ သမထဝိပဿနာစိတ်သည်။ အဘိညာသစ္ဆိကရဏီယေသု၊ (ပဋိဝေဓဏာဉာဏ်ဖြင့်) ရှေးရှုသိ၍ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊အရိယမဂ်နှင့် ယှဉ်သော အဘိညာဉ် ၆-ပါး တရားတို့၌[1]။ ကမ္မနိယံ၊ အမှုဖို့ ကောင်းသည်ဟု

၁။ စိတ္တသောသော ဥပက္ကိလေသောတိ ကတရစိတ္တဿ? ဧတေဘုမကစိတ္တဿ။ဌ။ ဥပေစ္စ ကိလေသေတိတိ ဥပက္ကိလေသော။ဌ။

ဥပေစ္စ ကိလေသေတိ ဥပသာဟေတိ မလိနသာဝံ ကာရေတိတိ ဥပက္ကိလေသော။ ကာမ, ရူပ, အရူပစိတ်ကို ပူပန်စေတတ် ညစ်နွမ်းစေတတ်သော စက္ခုပသာဒ၌ လိုချင် တပ်မက်ခြင်းကိုကောက်။ ကိလိသောတ် တာယနေ မလိနတ္တေ။

ဥပေစ္စ ကိလေသတိ ဗာဓေတိတိ ဥပက္ကိလေသော။ လောကုတ္တရာစိတ်ကို (ပယ်ဖြစ်အောင်) နှိပ်စက်တားမြစ် တတ်သော စက္ခုပသာဒ၌ လိုချင်တပ်မက်ခြင်းကိုကောက်။ ကိလိသောတ်၊ ဗာဓနေ တ္တေ။

၂။ နေက္ခမ္မနိန္နံ နဝလောကုတ္တရေမဂ္ဂေ။ဌ။

အရိယလေ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပယာနဝသေန ပဝတ္တိယာ ထမ္ဘသံကိလေသတော နိက္ခန္တတ္တာ နေက္ခမ္မံ၊ မဗ္ဗနိဗ္ဗာနဿ ပန နေက္ခမ္မဘာဝေါ ဥက္ခိသတော ဂဟိတော ဧဝါတိ အာဟ "နေက္ခမ္မနိန္နံ နဝလောကုတ္တရေမဂ္ဂေ" ဆိ၊ ဒို။

ဇိုလ်သည် ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပြစ်ခြင်းဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက် တတ်သောကြောင့် နေက္ခမ္မမည်၏။ မဂ်နှင့်နိဗ္ဗာန်တို့ နေက္ခမ္မမည်သည်၏ အပြစ်ကိုကား ဥက္ခိသနည်းဖြင့် ယူအပ်၏။ မဂ်နှင့်နိဗ္ဗာန်သည် အမှန်အစစ်ဟုဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်တတ်သောကြောင့် နေက္ခမ္ဘ သာ၌မည်၏ ယူလို။

၃။ အဘိညာသစ္ဆိကရဏီယေသု ဓမ္မေသုတိ ပဋိဝေဓဏာဉာဏေန အဘိဇာနိတ္မာ သစ္ဆိကာတဗ္ဗေသု ဆဋ္ဌ-သိညာဝမ္မေသု။ဌ။

၌။ခါယတိ။ ထင်၏(ခဝေဝတ်-သတ္တတ္ထ၊ ဥပဘောဂတ္ထ)။ တနည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဘိညာသန္ဓိ-ကရဏီယေသု၊ ကုန်သော။ ဧကေသု၊ တို့၌။ ကမ္မနိယံ၊ ဟု၏။ ခါယတိ၊ ဆိုအပ်၏ (ခ၊ဝတ်၊ ကထ-နတ္ထ)။ ဗုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမ၊ ရေဒေါဒွာသောသုတ်တည်း။

၂-ရှုပသုတ် ၁၀-ခန္ဓသုတ်

ဒုတိယ-ဒုတ်ရ။ (ရှုပသုတ်အစ ခန္ဓသုတ်အဆုံး ပေါင်း ၉-သုတ်လည်း စကျူသုတ်ကို မှီးရ၏ပေး။)

ဗဒမ၊ ဆယ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

ကိုယ်လေးသားယုတ္တို၊ ကိုယ်လေးသားယုတ်သည်။ သမတ္တို၊ ပြီးပြီ။

(ဥဒ္ဓါန်းဂါထာလည်း ဩဇာရှိသည်ဟုတ်အတိုင်းပေး။)

ဘဝါဒါနိတ္ထာတိ အတိမုတ္တောဝေန ဇာနိတ္ထာ၊ သဗ္ဗိကာတဗ္ဗောတိ ပဗ္ဗကွကာတဗ္ဗော၊ ဆဋ္ဌာဘိညာ ဟုတ္ဝာတိ အရိယဝေဿမ္ဘဟုတ္ထဝေါ။ ဋီ။

ဂင်ရိုတ်နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုခဲ့ကြစ်လော သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာစိတ်သည် အရိယမဂ်နှင့်ဟုဠ်သည့် အဘိ-ညာဉ်ကြစ်ရန် ထူပေါ်ကူသည် ဟူလို။

၇-သာရိပုတ္တာသံယုတ်

၁-စီကေဒရုတ်

ဂ၃၂။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယ်၊ အခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတြာ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရံခြံ၌သော။ (အနာထပိဏ်သူဌေး လှူဒါန်းအပ်သောကြောင့် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံခြံ သည်ဟူလို။) ဧတဝေနေ၊ ဧတေမင်းသား၏ ဥယျာဉ်၌။ ဝါ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတိုက်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ (ဧတသာ ရာဇကုမာရဿ ဝနေ သံ- ၄ ၁၊၁၁။ရင်းအနာထပိဏ်လှူဒါန်းသည့် အရံ ဧတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်အတွင်း၊ ဝါ ဧတဝန်ကျောင်းတိုက်အတွင်း တရုခုသော ကျောင်းဌာ သီတင်းသုံးတော်မူသည်ဟူလို။) အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှ သမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ဃာဋိ။ အာ-ဒါယ၊ ယူ၍။ သာဝတ္ထိ ံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတ္မာ၊ လှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီး သည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းရှာရာအရပ်မှ ဖဲတော်မူ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အန္ဓဝနံ။ အန္ဓတောသည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့သန့်ရန်အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီ။ အန္ဓဝနံ၊ အန္ဓတောသို့။ အဇ္ဈောဂဟေတွာ၊ ဝင်၍။ အညတရသ္မိ ံ၊ တရုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်ရာအလို့ငှါ။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ (တပါး၊ တည်း) ကန်းအောင်းရာမှ။ ဝุฏฐိတော၊ ထတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမော၊ သော။ ဧတဝနံ၊သည်။(အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥปသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတြာ။ တေ၊ သင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ ခေါ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကုန်၏။ မုခဝณฺณော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်။ ပရိသุဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတော၊ ကြွရင်း၏။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဇ္ဈတ္တေ၊ ယနေ့။ ကတမေန ဝိဟာရေန၊ အဘယ်သို့သောနေ့ခြင်းဖြင့်။ ဝိဟာသိတိ၊ နေတော်မူပါသနည်း" ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်လျှောက်ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် (အာနန္ဒာ)။ ဣဓ၊ ဤနေ့၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေव၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလेहि ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရား တို့မှ။ ဝိဝိစ္စ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသุခံ၊ ဈေဏာပီတိ, စေတသိကသုခရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥปสมฺปชฺช၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝိဟရामိ၊ နေပါ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်(အာနန္ဒာ)။ တသฺส မယှံ၊ ထိုငါ၏။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇฺชา-မိ ဝါ။ ဝင်စားပါ" ဟူ၍သော်၎င်း။ "အဟံ၊ သည်။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇฺชามိ ဝါ။ ဝင်စားပြီ" ဟူ၍သော်၎င်း။ "အဟံ၊ သည်။ ပဌမော ဈာနော၊ မှ။ ဝุฏฺฐိတောသိ ဝါ၊ ထပြီ" ဟူ၍သော်၎င်း။ ဧတံ၊

ဤသို့ စွဲလမ်းမှုတ်ထင်မှုသည်။ နေ ယောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်သာရိပုတြားက မိန့်ဆိုပြီ။ တထာ ဟိ ပန၊ ဓက်ရှ်ိလျှောက်ပါကြီးခုံ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသ၊ အရှင်သာရိပုတြားသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အယာဂ်ာရမမဂ်ာရမာနာနုသယာ၊ ဓိဋ္ဌိ တဏှာမာနတို့ကို။ သုသမူယတာ၊ ကောင်းစွာ အကြွင်းမဲ့ပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသ၊ ၏။ "အယံ၊ သည်။ ပဌမ် ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇာမိတိ ဝါ၊ ဝင်စားမည်"ဟူ၍သော်၎င်း။ "အယံ၊ သည်။ ပဌမ် ဈာနံ၊ ကို။ သမာပန္နောတိ ဝါ၊ ဝင်စားပြီ"ဟူ၍သော်၎င်း။ "အယံ၊ သည်။ ပဌမာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတောတိ ဝါ၊ ထပြီ" ဟူ၍သော်၎င်း။ ဧवံ၊ ဤသို့ စွဲလမ်းမှုတ်ထင်မှုသည်။ နေ ယောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်ပြီ။

ပဌမ်၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အဝိတက္ကသုတ်

၃၃၃။ (ထူးရောကိုသာ ရေးတော့။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် (အာနန္ဒာ)။ ဣဒ၊ ၌။ အယံ၊ ငါသည်။ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ၊ ဝိဝိစ္စာကုန်၊ ဝိဝိစ္စာရတို့၏။ ဥပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ပိမိသန္တာန်၌။ စေတ-သော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်လင်စေတတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘावံ၊ ပြတ်သောသမာธิကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာธိဇံ၊ ပဌမဈာန်သမာธิကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊သော။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥปสมฺปชฺช၊ ၌။ ဝိဟရามိ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပီတိသုတ်

၃၃၄။ (ထူးရောကိုသာ ရေးတော့။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်(အာနန္ဒာ)။ ဣဒ၊ ၌။ အယံ၊ သည်။ ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါ ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ (စ-သဒ္ဒါဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရနှုန် ဥप-သမာကို ပြန်၍ဆည်း။) ဥပေက္ခကော စ၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍ဌိတ်ရှိ၏။ သတော စ၊ သတိရှိသည် ဖြစ်၍ဌိတ်ရှိ၏။ သမ္ပဇာနော စ၊ ဆင်ခြင်ထက်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ဌိတ်ရှိ၏။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ ကာယိကဧတသိကသုခ ၂-ပါးကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေမိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ အကြင်တတိယဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တं၊ ထိုတတိယဈာန်ဂုဏ်ရှိလ်ကို။ အရိယာ၊ (သုရားစသော)အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ (တတိယဈာန်ချမ်းသာကိုပင်)လျစ်လျူ ရှုနိုင်ပေသူ။ သတိမာ၊ သတိရှိပေသူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသူ"ဟူ၍။အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းပြောကြားကုန်၏။ တं၊ တတိယံ ဈာနံ၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဥปสมฺปชฺช၊ ၌။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး)

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဥပေက္ခာသုတ်

၃၃၅။ (ထူးရောကိုသာ ရေးတော့။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်(အာနန္ဒာ)။ ဣဒ၊ ၌။ အယံ၊ သည်။ သုခေ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခေ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကို ထည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးသာလျှင်။ (စတုတ္ထဈာန် ဥปစာရဘဏ္ဍ ယူလို။)

သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ(စေတသိကသုခ)ဒေါမနဿဝေဒနာ (စေတသိကဒုက္ခ)တို့၏။ အတ္တဂ်မာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမရှိ သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အာကာသာနဉ္စာယတနသုတ်

၃၃၆။ (ထူးရာကိုသာ ရေးအံ့။) အာဝုသော၊ ဘိက္ခု(အာနန္ဒာ)။ ဗုဒ္ဓ၊ ၌။ အယံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပေးလျှင် သမထိဂ္ဂမာဒိ စပ်။) ရူပသညာနံ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ ဝတ္ထု အာရုံထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော ပဉ္စဒ္ဒါရိကသညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော(ရူပသဒ္ဒစသော)အာရုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ "အာကာသော၊ ကောင်းကင်ပညတ်သည်။ အနန္တောတိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ"ဟူ၍ ပျံ့နှံ့အပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာ-ကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဝိညာဏဉ္စာယတနသုတ်

၃၃၇။ (ထူးရာကိုသာ ရေးအံ့။) အာဝုသော၊ ဘိက္ခု(အာနန္ဒာ)။ ဗုဒ္ဓ၊ ၌။ အယံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယ-တနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္ဘ၊ လွန်မြောက်၍။ "ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဝိညာဉ်သည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ"ဟူ၍ ပျံ့နှံ့အပ်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယ-တနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ (ကြွင်း မထူး။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၇-အာကိဉ္စညာယတနသုတ်

၃၃၈။ (ထူးရာကိုသာ ရေးအံ့။) အာဝုသော၊ ဘိက္ခု(အာနန္ဒာ)။ ဗုဒ္ဓ၊ ၌။ အယံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္ဘ၊ လွန်မြောက်၍။ "ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း(ဘင်ကြွင်း)သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍ ပျံ့နှံ့အပ်သော။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ (ကြွင်း မထူး။)

သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-နေဝသညာနာသညာယတနသုတ်

၃၃၉။ (ထူးရာကိုသ်ာ ရေးဆုံး။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်(အာနန္ဒာ)။ ဗုဒ္ဓ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ (ဤပါဠိ၌ သမ္ဘဝေသာ-ယပါ၊ မ ၁-သလ္လေခသုတ် ပါဠိ၌ ပါ၏။) အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၌။ ဝိဟာရामိ၊ ၏။ (ကြွင်း မထူး။)

ဆဋ္ဌမ်၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-နိရောဓသမာပတ္တိသုတ်

၃၄၀။ (ထူးရာကိုသ်ာ ရေးဆုံး။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်(အာနန္ဒာ)။ ဗုဒ္ဓ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ သမ္ဘဝေသာ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာ-နာသညာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာ ထိုးထွင်းချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၌။ ဝိဟာရामိ၊ ၏။ (ကြွင်း မထူး။)

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-သုစိမုခီသုတ်

၃၄၁။ ဧကံ၊ တဿိသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဆုဇဂဟေ၊ ဆုကြွေယဉ်မြို့၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရွှဉ့်နက်တို့ကို အစာကျွေးရာ မွေးမြူရာပြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဆုဇဂဟေ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ဆုဇဂဟေ၊ ၌။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတ္မာ၊ လှည့်လည်ပြီး၍။ တံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ အညတရံ၊ တခုသော။ ကုဋုမ္ဗလံ၊ နံဝုံခြေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ဘုဉ်းပေး၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုစိမုခီ၊ သုစိမုခီမည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ ပရိဗိုဗ်မ-သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ သမဏ၊ ရဟန်း။ အဝေါမုခေါ၊ အောက်သို့ချွေအပ်သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘုဉ္ဇသိ ကိ ဘုတိ၊ စားသလောဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အယံ၊ ငါသည်။ အဝေါမုခေါ၊ အောက်သို့ချွေအပ်သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ နု ခေါ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စားသည်မဟုတ်။ ဗ္ဘုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တေနု ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဥဒ္ဓမုခေါ၊ အထက်သို့မော့အပ်သောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘုဉ္ဇသိ၊ စားသလော။ ဗ္ဘုတိ၊ ဤသို့။ ပြောဆိုပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အယံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓမုခေါ၊ အထက်သို့မော့အပ်သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ နု ခေါ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စားသည်မဟုတ်။ ဗ္ဘုတိ၊ ပြီ။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တေနု ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဒိသာမုခေါ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို ကြည့်ရှုအပ်သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘုဉ္ဇသိ၊ စားသလော။ ဗ္ဘုတိ၊ပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အယံ၊ သည်။ ဒိသာမုခေါ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို ကြည့်ရှုအပ်သော် မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ နု ခေါ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စားသည်မဟုတ်။ဗ္ဘုတိ၊ ပြီ။သမဏ၊ ရဟန်း။ တေနု ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဝိဒိသာမုခေါ၊ ထောင့်အရပ်တို့ကို ရှုအပ်သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘုဉ္ဇသိ၊ စားသလော။ဗ္ဘုတိ၊ ပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အယံ၊ သည်။ ဝိဒိသာမုခေါ၊ ထောင့်အရပ်တို့ကို အပ်သောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ နု ခေါ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စားသည်မဟုတ်။ ဗ္ဘုတိ၊ ပြီ။

"ကိ" နု သမဏ အဝေမုခေါ ဘုဥ္ဇသိတိ၊ ကိ" နု သမဏ အဝေမုခေါ ဘုဥ္ဇသိ" ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ "နု ခွါဟံ ဘဂိနိ အဝေမုခေါ ဘုဥ္ဇာမိတိ၊ နု ခွါဟံ ဘဂိနိ အဝေမုခေါ ဘုဥ္ဇာမိ" ဟူ၍။ ဝေဒေသိ၊ ပြောဆိုပြီး၏။ "တေနု ဟိ သမဏ ဝိဒိသာမုခေါ ဘုဥ္ဇသိတိ၊ တေနု ဟိ သမဏ ဝိဒိသာမုခေါ ဘုဥ္ဇသိ" ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ "နု ခွါဟံ ဘဂိနိ ဝိဒိသာမုခေါ ဘုဥ္ဇာမိတိ၊ နု ခွါဟံ ဘဂိနိ ဝိဒိသာမုခေါ ဘုဥ္ဇာမိ" ဟူ၍။ ဝေဒေသိ၊ ပြောဆိုပြီး။

သမဏ၊ ရဟန်း။ ကထံ ဧရဟိ၊ အဘယ်သို့လျင်။ ဘုဥ္ဇသိ၊ စားသနည်း။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ မေး လျှောက်ပြီး ဘဂိနိ၊ နှမ။ ယေ ဟိ ကေစိ သမဏပြောဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဝတ္ထု-ဝိဇ္ဇာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မြေယာအကြောင်းကို သိတတ်သော ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာဟူသော မက်ဗိုလ်မှုသိလာ အတတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ မအပ်သောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးမှုကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ဗုဒ္ဓမေ သမဏပြောဟ္မဏာ၊ ဤရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို။ အဝေမုခေါ၊ အောက်သို့ချအပ်သော မျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ စားသုံးတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ (ဘုဥ္ဇန္တိကို နာမ်ပုဒ်အဖြစ်ဖြင့် အနက်သမ္ဗန်လိုက်သည်။စားကုန်သည်ဟူ၍လည်းပေးနိုင်၏။)ဘဂိနိ၊ နှမ။ ယေ ဟိ ကေစိ သမဏပြောဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နက္ခတ္တဝိဇ္ဇာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ နက္ခတ်အကြောင်းကို တတ်သိသော နက္ခတ္တဝိဇ္ဇာဟူသော မက်ဗိုလ်မှုသိလာ အတတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ဗုဒ္ဓမေ သမဏပြောဟ္မဏာ၊ တို့ကို။ ဥဇ္ဇုမုခေါ၊ အထက်သို့မော့အပ်သောမျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ စားသုံးတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ယေ ဟိ ကေစိ သမဏ ပြောဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဒုတေယျပဟိတကမနာ-နုယောဂါယ၊ တမန်သည်တို့၏အမှု ဧရိုင်းသဖြင့်သွားခြင်း၌ယှဉ်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော။ ဒုတေယျန္တိ ဒူတကမ္ပံ၊ တေသံ ဒေသံ သာသနံ ဂဟေတွာ တတ္တ တတ္တ ဂမနံ၊ (ခရီးရှည်အစေခံမှု။) ပဟိတ-ကမနန္တိ ကေဂါမသို့ ယေဝ ကောကုလသာ သာသနေန အညကုလံ ဥပသင်္ကမနံ၊ (ခရီးတို အစေ ခံမှုမဲ့။) ဣတိ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ဗုဒ္ဓမေ သမဏ ပြောဟ္မဏာ၊ တို့ကို။ ဒိသာမုခေါ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို ရှုသောမျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ စားသုံးတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ယေ ဟိ ကေစိ သမဏပြောဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အင်္ဂဝိဇ္ဇာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မိန်းမယောကျ်ားတို့၏ အင်္ဂါလက္ခဏာကို တတ်သိသော မက်ဗိုလ်မှု သိလာအတတ်ဟုဆိုအပ်သော။ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ဗုဒ္ဓမေ သမဏပြောဟ္မဏာ၊ တို့ကို။ ဝိဒိသာမုခေါ၊ ထောင့်အရပ်တို့ကို ရှုသော မျက်နှာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ စားသုံးတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ဘဂိနိ၊ နှမ။ သော ခေါ အဟံ၊ ကိုငါသည်။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မြေယာအကြောင်း အရာကို တတ်သိသော ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာဟူသော မက်ဗိုလ်မှ ဘိလာအတတ်ဟုဆိုအပ်သော။ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ မအပ်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ နု ကပ္ပေမိ၊ မပြု။ နက္ခတ္တဝိဇ္ဇာ-တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ နက္ခတ်အကြောင်းအရာကို တတ်သိသော နက္ခတ္တဝိဇ္ဇာဟူသော မက်ဗိုလ်မှုဘိလာ အတတ်ပညာဟု ဆိုအပ်သော။ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ နု ကပ္ပေမိ၊ မပြု။ ဒူတေယျပဟိ-တကမနာနုယောဂါယ၊ တမန်သည်တို့၏ အမှုဖြစ်သော အစေအပါးခံခြင်း, ဧရိုင်းသဖြင့် သွား ခြင်း၌ ယှဉ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ နု ကပ္ပေမိ၊ မပြု။ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ-တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မိန်းမယောကျ်ားတို့၏ အင်္ဂါလက္ခဏာကို တတ်သိသော အင်္ဂဝိဇ္ဇာဟူသော မက်

ဖိုလ်မှဘီလာ အတတ်ပညာဟုဆိုအပ်သော။ မိန္ဓာဇီဝေန၊ ပြင့်။ ဇီဝိကံ၊ ကို။ နှ ကမ္ပေမိ၊ မပြု။ ဝေမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ပရိယေသာမိ၊ ရှာ၏။ ဝေမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာ၍။ ဘုဥ္ဇာမိ၊ စားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်သာရိပုတ္တြာက မိန့်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သုစိမုခီ၊ သုစိမုခီမည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ ပရိဗိုဇ်မသည်။ ရာဇဂဟော၊ ၌။ ရထိကာယ ရထိယံ၊ ရထားလမ်းတခုမှ ရထားလမ်းတခုသို့။ သိင်္ဃာဋကေန သိင်္ဃာဋကံ၊ လမ်းဆုံထခုမှ လမ်းဆုံတခုသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "သက္ကပုတ္တိယာ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရား၏သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ဧတ္ထ၊ ထိုရုံးအားလျှော်သော။ အာယာဝုံ၊ အာယာဝုကို။ အာယာဝေန္တိ၊ ဆုံးဆောင်ကြကုန်၏။ သက္ကပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသော။ အာယာဝုံ၊ ကို။ အာယာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ သက္ကပုတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ တို့အား။ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေါဏာတိ၊ လောင်း (လှူ)ကြကုန်လော?"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြားပြီ။

ဒဿမံ၊ ဆယ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

သာရိပုတ္တသံယုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

တဿ၊ ထိုသာရိပုတ္တသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဝိဝေကဂေ၊ ဝိဝေကဂေသုတ်ဌင်း။ အဝိတက္ကံ၊ အဝိတက္ကသုတ်ဌင်း။ ဝိတိ၊ ပိတိသုတ်ဌင်း။ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာသုတ်ဌင်း။ အာကာသဿ ဥဘော၊ အာကာသာနဉ္စာယတနသုတ်ဌင်း။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနသုတ်ဌင်း။ အာကိဉ္စံ၊ အာကိဉ္စညာယတနသုတ်ဌင်း။ နေဝ သညီနာ၊ နေဝသညာနာသညာယတနသုတ်ဌင်း။ (ပစ္စတ္တတ္တတတိယာ။) ဝုတ္တော၊ ဟော တော်မူအပ်သော။ နဝမော၊ ၉-သုတ်မြောက်သော။ နိရောဓော၊ နိရောဓသမာပတ္တိသုတ်ဌင်း။ ဒသမံ၊ ၁၀-သုတ်မြောက်သော။ သုစိမုခီ၊ သုစိမုခီသုတ်ဌင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၀-နာဂသံယုတ်

၁-သုဒ္ဓိကသုတ်

[1] ၃၄၂။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နာဂယောနိယော၊ နဂါးမျိုးတို့သည်။ ဗုဒ္ဓမာ စတသော၊ ဤ ၄-မျိုးတို့တည်း။ ကတမာ စတသော၊ အဘယ် ၄-မျိုးတို့နည်း။ အဏ္ဍဇော၊ ဥဿ်ဖြစ်ကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့ရင်း။ လောဒုဇော၊ သားအိမ်ဖြစ်ကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့ရင်း။ သံသေဒဇော၊ အညှိုဖြစ်ကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့ရင်း။ ဩပပါတိကာ၊ တစုံတရာမှ ခုန်ကျလာသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နာဂယောနိယော၊ နဂါးမျိုးတို့သည်။ ဗုဒ္ဓမာ ခေါ စတသော၊ ဤ ၄-မျိုးတို့တည်း။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး

ဟူ၏၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပဏီတတရသုတ်

[2] ၃၄၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်းပေး။ ဩပပါတိကာ နာဂါးပေးပြီး) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တစ်ဦး၊ ထို ၄-မျိုးသော နဂါးတို့တွင်။ အဏ္ဍဇေဟိ၊ ဥဿ်ဖြစ်ကုန်သော။ နာဂေဟိ၊ နဂါးတို့ထက်။ ဇလောဒုဇော၊ သားအိမ်ဖြစ်ကုန်သော။ နာဂါ စ၊ နဂါးတို့သည်ရင်း။ သံသေဒဇော၊ အညှိုဖြစ်ကုန်သော။ နာဂါ စ၊ တို့သည်ရင်း။ ဩပပါတိကာ၊ တစုံတရာမှ ခုန်ကျလာသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်သော။ နာဂါ စ၊ တို့သည်ရင်း။ ပဏီတတရာ၊ သာလွန်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တစ်ဦး၊ တို့တွင်။ အဏ္ဍဇေဟိ၊ ကုန်သော။ နာဂေဟိ စ၊ တို့ထက်ရင်း။ ဇလောဒုဇေဟိ၊ ကုန်သော။ နာဂေဟိ စ၊ တို့ထက်ရင်း။ သံသေဒဇေဟိ၊ ကုန်သော။ နာဂေဟိ စ၊ တို့ထက်ရင်း။ ဩပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ နာဂါ၊ တို့သည်။ ပဏီတတရာ၊ သာလွန်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နာဂယောနိယော၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓမာ ခေါ စတသော၊ ဤ ၄-မျိုးတို့တည်း။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဥပေါသထသုတ်

[3] ၃၄၄။ ကော်၊ ဘပါးသော။ သမယ်၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရံဥယျာဉ်ဖြစ်သော။

---

[1] ဇလောဒုဇာတိ ဝတ္ထိကောသေ ဇာတာ။ သံသေဒဇာတိ သံသေဒေ ဇာတာ။ ဩပပါတိကာတိ ဥပပတိတော ဝိယ ဇာတာ။ ဌ။

ဝတ္ထိကောသေတိ ဝတ္ထိကောသသဏ္ဌာနေ ဇာတာ။ သံသေဒေတိ သံသိဒ္ဓေ ကိလိန္နဋ္ဌာနေ ဥဿန္နာ။ ဥပပတိတော ဝိယာတိ ကုတောစိပိ အဟပတိတော ဝိယ နိဗ္ဗတ္တာ။ ဌ။

ကောဝနေ၊ ကောဝန်ကျောင်းတိုက်၌။ ဝိဟာရတိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတ-ရော၊ တပါးသော။ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပ။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဥ၀ေ၊ ဤလောကတွင်။ ကေစေ၊ အချို့ကုန်သော။ အတ္တာ၊ ဥဿုံ ဖြစ်ကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ဥပဝသန္တိ၊ စောင့်သုံး ကြကုန်၏။ ဝေဿဝဏကာယာ စ၊ စွန်အပ်ပြီးသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထို အထောက်အပံ့သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

သိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဤ၊ ဤလောကတွင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ အတ္တာနံ၊ ဥဿုံ ဖြစ်ကုန် သော။ နာဂါနံ၊ နဂါးတို့၏။ "ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး(လူဘဝ) ၌။ မယံ ခေါ၊ ငါတို့သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ် ဖြင့်။ ဒုယကာရိနော၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ၂-မျိုးကို ပြုလေ့ရှိကုန်သည်။ အဟုမ္ပိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ဒုယကာရိနော၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ၂-မျိုးကို ပြုလေ့ရှိကုန်သည်။ အဟုမ္ပိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဒုယကာရိနော၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ၂-မျိုးကို ပြုလေ့ရှိကုန်သည်။ အဟုမ္ပိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒေ၊ မယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဒုယကာရိနော၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ၂-မျိုးကို ပြုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဒုယကာရိနော၊ ဖြစ်၍။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဒုယကာရိနော၊ ဖြစ်၍။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေလွန်သည်ပမ်း။ ပရံ၊ နောက်၌။ အတ္ထာနံ၊ ကုန်သော။ နာဂါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အတူတကွ ဖြစ်သူ၏ အဖြစ်သို့။(အပေါင်းအပေါ် ၏ အဖြစ်သို့ဟူ၍ ဝေါဟာရတွေ့သော်လည်းပေး)။ ဥပယန္တာ၊ ရောက်ကြရကုန်ပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ သဝေ စရေယျာမ၊ အကယ်၍ ကျင့်ကုန်အံ့။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။သုစရိတံ၊ ကို။ သဝေ စရေယျာမ၊ ကုန်အံ့။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ သဝေ စရေယျာမ၊ကုန်အံ့။ ဧတံ၊ ဤသို့ ကျင့်ကုန်သည် ရှိသော်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ၊ ကောင်းမှုပြုသူတို့၏ ထားရောက်ရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗံ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌။ ဥပပဇ္ဇယျာမ၊ ဖြစ်ကြရကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဟန္ဒ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရာမ၊ ကျင့်ကုန် ထောင့်အံ့။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရာမ၊ ကျင့်ကုန်တောင့်အံ့။ မနသာ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရာမာတိ၊ ကျင့်ကုန်ထောင့်အံ့" ဟူ၍။ ဧ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဤ၊ ၌။ ကေစေ၊ အချို့ကုန်သော။ အတ္ထာ၊ ကုန်သော။ နာဂါ၊ တို့သည်။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ဥပဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေဿဝဏကာယာ စ၊ စွန်အပ်ပြီးသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အဟံ ခေါ၊ ဤ သည်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ အယံ၊ ဤသည်တည်း။ ဤ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ကတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဒုယကာရိနောတိ ဒုဝိဓကာရိနော၊ ကုသလာကုသလကာရိနောတိ အဓိပ္ပာ။။ ဒုဝိဓကာရိနောတိ "ကာယေန ကုသလံ, ကာယေန အကုသလ"န္တိ ဧဝံ ကုသလာကုသလကာရိနော။ ဒ္ဝေ။ တခါ တခါ၌ ကုသိုလ်ကို ပြု၍ တခါ တခုံ၌ အကုသိုလ်ကို ပြုလေ့ရှိသူတို့ ဟူလိုသည်။

၂။ သဟ ဗျယတိ ပဝတ္တတိတိ သဟဗျော၊ သဟစာရော။ တဿ ဘာ၀ေါ သဟဗျတာ။ဒ္ဝေ။ သဟ+ ဗျစာတ် ပဝတ္တနတ္ထ။ သဟာယအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်ပြီ ဟူလိုသည်။

၄-စုတိယဥပေါသထသုတ်

၃၄၅။ (လေးမုဇနဂါးတို့ ဥပုသ်စောင့်ကြသည်သာ ထူးခြား။)
စတုတ္ထမ်း လေးရုပ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-တတိယဥပေါသထသုတ်

၃၄၆။ (သံသေဒဇနဂါးတို့ ဥပုသ်စောင့်ကြသည်သာ ထူးခြား။)
ပဉ္စမ်း ငါးရုပ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-စတုတ္ထဥပေါသထသုတ်

၃၄၇။ (ညြယပါထိက နဂါးတို့ ဥပုသ်စောင့်ကြသည်သာ ထူးခြား။)
ဆဋ္ဌမ်း ခြောက်ရုပ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဆုတသုတ်

၃၄၈။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ တည်း။ ကေမန္ဒီ၊ တခုသောအရပ်အမှီ၌။ နိသိန္နော ခေါ်၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤလောကတွင်။ ကေစေါ၊ အချို့သောသူသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊၌။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သော။ နာဂါနံ၊ တို့၏။ သယဗျတံ၊ အတူတကွပြုစ်သူ၏အပြုစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရမူကား။ အဟော ဝတာ ဘိ၊ ကောင်းလေစု" ဟု၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊၌။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သော။ နာဂါနံ၊ တို့၏။ သယဗျတံ၊ အတူတကွပြုစ်သူ၏ အပြုစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ်၊ တည်း။ သော ပဋိယော၊ သည်။ အယံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမ်း ခုနှစ်ရုပ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ရုတိယသုတသုတ်

၃၄၉။ (လောကုဗေနဂါးထို့သာ တူးဏီ။)

အမှမ်း ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-တတိယသုတသုတ်

၃၅၀။ (သံသေဒနဂါးထို့သာ တူးဏီ။)

နဝမ်း ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-စတုတ္ထသုတသုတ်

၃၅၁။ (ဩပပါတိကနဂါးတို့သာ တူးဏီ။)

ဒသမ်း ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-၂၀ အဏ္ဍဇဝါနုပကာရသုတ် ၁၀-သုတ်

၃၅၂-၃၆၁။ (ကေမန္တီ မှစ၍ သဟဗျတ် ဥပမဒ္ဒယူနှင့် အတိ တူပြီ။) သော၊ ထိုသူသည်။ အနှီ၊ ထမင်းကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အဏ္ဍဇာနံ၊ ကုန်သော။ နာဂါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သိက္ခေ၊ ရဟန်း။ပ။ အယံ၊ ဤသည်တည်း။ပ။

သော၊ ထိုသူသည်။ ပါနံ၊ အရေပါးကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ပ။
ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
ယာနံ၊ (ထီးဘီနှပ်အပါအဝင်) ယာဉ်ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
မာလံ၊ ပန်းကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
ဝိလေပနံ၊ နံ့သာမျှောင်းကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
သေယ္ယံ၊ အိပ်ရာနေရာ (ညောင်စောင်းစသည်) ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
အာဝသထံ၊ အိမ်ကျောင်းစရပ်ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။

ပတ်ပယမ်း၊ သီမိ၏ အစီးအပွါးမြစ်သော ပီးစာ,သီစသည်ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။ သိက္ခေ၊ ရဟန်း။ပ။ အယံ၊ ဤသည်တည်း။ ဤသို့ ပိန့်တော်မူပြီ။

ဝိသတိမ်၊ နှစ်ဆယ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၂၁-၅၀-လောကုတ္တရာဒီဃနိကာယရသုတ် ၃၀

၃၆၂-၃၉၁။ (လောကုဗေနဂါး,သံသေဒနဂါး,ဩပပါတိကနဂါးတို့သာ တူးဏီ။)

(ဤမိန္နာ ပေယျာလေန၊ ဤပေယျာလဖြင့်။ ဒသ ဒသ ဘုတ္တန္တာ၊ ၁၀-သုတ်, ၁၀-သုတ်တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုထိုက်ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့စတို့သု ယောနိသု၊ လေးခုဝသာ ယောနိတို့၌။ စတ္တာလီသံ၊

၁။ ပါထုံ ရကွီထုံ, ဝိတ္ထာရိတုံ ဝါ အလန္တိ ဟိ ပေယျာလံ၊ သဒ္ဒဗိန္ဒာ ဒေသနာစနံ၊ သိဒ္ဓိ-နဝ-၈၊ ၁၃၅-နှာ။

၄၀-ဆယ်သော။ ဝေယျာဝစရဏာ၊ ဝေယျာဝစရဏတို့သည်။ ဟောန္တု၊ ပြစ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအုံ့။ ပုထိမေ၊ ရှေးဦးပြစ်ကုန်သော။ ဒဿဟိ၊ ၁၀-သုတ်ကုန်သော။ သုတ္တန္တေဟိ၊ သုတ်တို့နှင့်။ သဟ၊ ထက္ခ။ ပဏ္ဍာသသုတ္တန္တာ၊ ၅၀-သောသုတ်တို့သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်၏။)

နာဂသံယုတ္တံ၊ နာဂသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

ဣဒါ၊ ထိုနာဂသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သုဒ္ဓိကံ၊ သုဒ္ဓိကသုတ်ဌင်း။ ပထီဝီတဝါ၊ ပထီဝီတရာသုတ်ဌင်း။ စတုရော၊ ၄-သုတ်ကုန်သော။ ဥပေါသထာ စ၊ ဥပေါသထသုတ်တို့ဌင်း။ စတုရော၊ ၄-သုတ်ကုန်သော၊ ဝဿသုတံ စ၊ သုတသုတ်တို့ဌင်း။ ဝါလိသံ၊ ၄၀-သော။ ဒါနူပဟာရာ စ၊ ဒါနူပဟာရသုတ်တို့ဌင်း။ (ဤတိ၊ ဤသို့။) ပိဏ္ဍတောဝ၊ ပေါင်းစုသောအားဖြင့်။ ပဏ္ဍာသ၊ ၅၀-သော။ သုတ္တာ၊ သုတ်တို့ကို။ နာဂမှိ၊ နာဂသံယုတ်၌။ သုပ္ပကာသိတာ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသည်တည်း။

၉-သုပဏ္ဏသံယုတ်

၁-ဒုန္ဒိကသုတ်

(ရှေ့) ၃၉၂။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုပဏ္ဏယောနိယော၊ ကျွန်မျိုးတို့သည်။ ဤမှာ စတသော၊ဤ ၄-မျိုးတို့တည်း။ ကတမာ စတသော၊ အဘယ် ၄-မျိုးတို့နည်း။ အဏ္ဍဇော၊ ဥသ်ဖြစ်ကုန်သော။ သုပဏ္ဏာ၊ ကျွန်တို့ရင်း။ ဇလာဗုဇော၊ သားအိမ်ခွံဖြစ်ကုန်သော။ သုပဏ္ဏာ၊ တို့ရင်း။ သံသေဒဇော၊ အညိုခွံဖြစ်ကုန်သော။ သုပဏ္ဏာ၊ တို့ရင်း။ ဩပပါတိကာ၊ တစုံတရာမှ ခုန်ကျလာသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်သော။ သုပဏ္ဏာ၊ တို့ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုပဏ္ဏ-ယောနိယော၊ ကျွန်မျိုးတို့သည်။ ဤမှာ ၅၁ စတသော၊ ဤ ၄-မျိုးတို့တည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမ၊ ရှေးဦးရှာသောသုတ်တည်း။

၂-ဟရန္ဒိသုတ်

၃၉၃။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။(စတသော ဤမှာ ဘိက္ခဝေ-မှ ဤမှာ ၅၁၊ ဘိက္ခဝေ စတသော သုပဏ္ဏယောနိယော တိုင်အောင် ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တကြ၊ ထိုဂဠုန် ၄-မျိုးတို့တွင်။ အဏ္ဍဇော၊ ဥသ်ဖြစ်ကုန်သော။ သုပဏ္ဏာ၊ ကျွန်တို့သည်။ အဏ္ဍဇေ၊ ဥသ်ဖြစ်ကုန်သော။ နာဂေ၊ နဂါးတို့ကိုသာလျှင်။ ဟရန္တိ၊ မဟာသမုद्रာမှ ထုတ်ဆောင်နိုင်ကုန်၏။ (ဟရန္တိ တိ ဥဒ္ဓရန္တိ။ဌ။ ဥဒ္ဓ-ရန္တိ သမုद्दတော ဥဒ္ဓရန္တိ။ဋီ။) ဇလာဗုဇေ၊ သားအိမ်ခွံဖြစ်ကုန်သော နဂါးတို့ကို။ နု ဟရန္တိ၊ မထုတ်ဆောင်နိုင်ကုန်။ သံသေဒဇေ၊ အညိုခွံဖြစ်ကုန်သော နဂါးတို့ကို။ နု ဟရန္တိ၊ ကုန်။ ဩပပါတိကေ၊ တစုံတရာမှ ခုန်ကျလာသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်သော နဂါးတို့ကို။ နု ဟရန္တိ၊ ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တကြ၊ ထိုဂဠုန် ၄-မျိုးတို့တွင်။ ဇလာဗုဇော၊ သားအိမ်ခွံဖြစ်ကုန်သော။ သုပဏ္ဏာ၊ ကျွန်တို့သည်။ အဏ္ဍဇေ၊ ကုန်သော။ နာဂေ စ၊ နဂါးတို့ကိုရင်း။ ဇလာဗုဇေ၊ ကုန်သော။ နာဂေ စ၊ တို့ကိုရင်း။ ဟရန္တိ၊ ထုတ်ဆောင်ယူနိုင်ကုန်၏။ သံသေဒဇေ၊ ကုန်သော။ နာဂေ၊ တို့ကို။ နု ဟရန္တိ၊ ကုန်။ ဩပပါတိကေ၊ ကုန်သော။ နာဂေ၊ တို့ကို။ နု ဟရန္တိ၊ ကုန်။(အကြွင်း နည်းမျိုးပေးလေ။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဒုယဂစာရီသုတ်

၃၉၄။ သာဝတ္ထိနိဒါန်၊ တည်း။ အညတရော၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ပြည်စုံသောဘုရားကို။ ဘဒ္ဒေ၊ ပြည်စုံသောဘုရား။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းအထောက်အပ်ကြင့်။ ဤ၊ ဤမြတ်ဘုရား။ ဂေဟေ၊ အရှေ့သော၊ အချိုသောသုသည်။ ဣတ္ထာ၊ (ဥပါဒိန္နက)ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟူသော၊ မရဏာ၊ သေလွန်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အဏ္ဍဇာနံ၊ ဥသ်ဖြစ်ကုန်သော။ သုပဏ္ဏာနံ၊ ကျွန်တို့၏။ သယမျတံ၊ အတူတကွပြစ်သူ၏အပြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ်၊ အာဘယ်ပါနည်း။ သော ပန္နယော၊ ထို အထောက်အပံ့သည်။ ကော နု ခေါ်တိ၊ အာဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဒ၊ ဤလောကတို့။ ကေဒေါ၊ အချို့သောသူသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဒုယကာရီ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ၂-မျိုးကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ဒုယကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဒုယကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူသည်။ "အတ္ထေ၊ ဥဒ္ဓံ ပြုစ်ကုန်သော။ သုပဏ္ဏာ၊ ဂျွန်ကျီသည်။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ အဆင်းလှကုန်၏။ သုဗေဟုလာတိ၊ ချမ်းသာများကုန်၏"ဟူ၍။ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ "အယံ၊ ငါသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ အတ္ထေနံ၊ ကုန်သော။ သုပဏ္ဏာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ရမူကား။ အယော ဝတာတိ၊ ကောင်းစွ"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံဖွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်း အထောက်အပံ့ပြုင့်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ်၊ ဤသည်တည်း။ သော ပန္နယော၊ သည်။ အယံ၊ ဤသည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူပြီ။

ဒုတိယံ၊ သုံးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-မ-ဒုတိယာဒီဃယကာဒီသုတ် ၃-သုတ်

၃၉၅-၃၉၇။ (ဧလာမုဒ, သံသေဒဇ, ဩပပါတိက ဂျွန်ကျီသာ ထုံးမိ)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဘ-ဆဋ္ဌဇေဝါနုယကာဝရသုတ် ၁၀-သုတ်

၃၉၈-၄၀၇။ (ကေမန္ဒီ-မုစလိ သဟဗျတံ ဥပပဇ္ဇေယျန္တိ-အထိ တူပြီ။)
သော၊ ထိုသူသည်။ အနုံ၊ထမင်းကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ပ။
ပါနံ၊ အရေကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
ယာနံ၊ (ထီး ဘီနပ်အပါအဝင်) ယာဉ်ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
မာလံ၊ ပန်းကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
ဝိလေပနံ၊ နံ့သာပျောင်းကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
သေယ္ယံ၊ အိပ်ယာနေရာ(ညောင်စောင်းစသည်)ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
အာဝသထံ၊ အိမ် ကျောင်း ရေပ်ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။
ပဒီပေယျံ၊ ထီမီး၏ အစီးအပျိုး မီးစာ, ဆီ စသည်ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ပ။

ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ (ကြွင်း မထူး။)

သောဠသမံ၊ ၁၆-ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၇-ဌမ-လောဟတ္ထိဒါနုပကာရသုတ်

ဝေဒေ-၄၃၇။ (ဤသုတ်ကို လောဟဒေ, သံဃဒေ, သြယပါတိက ကျွန်တို့သာ ထူးမ်။)
ဆစ္ဆာလိသမီး ဌမ်-ရုပြောက်သောသုတ်တည်း။

(ငါ၊ ဤသို့။ ပိဏ္ဍပရေန၊ အပေါင်းအစုအားဖြင့်။ ဆစ္ဆာလိသံ၊ လေးဆယ်ခြောက်ဝ
သော။ သုတ္တန္တာ၊ သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)

သုပဏ္ဏသံယုတ္တံ၊ သုပဏ္ဏသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ကဿ၊ ကိုသုပဏ္ဏသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သဒ္ဓိကံ၊ သဒ္ဓိကသုတ်ငင်း။ ဟရန္တီစေဝ၊ ဟရန္တီသုတ်ငင်း။ စတုဇာ၊ လေးသုတ်ကုန်
သော။ ဒုယကာဝိမ၊ ဒုယကာဝိသုတ်တို့ငင်း။ ဒါနူပကာရာ၊ ဒါနူပကာရသုတ်တို့ငင်း။
(ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့။) ဟာလိသံ၊ လေးဆယ်သော။ (သုတ္တာ၊ သုတ်တို့ကို။) သုပဏ္ဏ၊ သုပဏ္ဏ-
သံယုတ်၌။ သပ္ပကာသိတာ၊ ကောင်းစွာပြအပ်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသည်တည်း။

၁ ၀-ဂန္ဓဇာတကသုတ်

၁-သုနိဋ္ဌသုတ်

ဤသို့ငါကြားခဲ့ရ၏။ တစ်ခေါက်တွင် ဘုရားရှင်သည် ဝေသာလီမြို့ကြီး၏ အနီးတွင်ရှိသော မဟာဝန၌ ကူဋာဂါရဗိမာန်တော်ကြီး၌ သာဝတ္ထိပြည်မှ ရောက်လာကြသော ရဟန်းတော်များ၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်ကုန်သော ဝေဠုဒ္ဒသိဟ ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ဝေဠုဒ္ဒသီဟ ဟူ၍လည်း ကောင်း ခေါ်ကုန်သော ရဟန်းတော်ကို ရည်ညွှန်း၍ "ဘိက္ခုဝေ" ရဟန်းတို့ ဝေါ သင်တို့အား။ ဂန္ဓဇာတကသီဟကို အနုံကိုသုံးဆောင်ကုန်သော နတ်တို့၏အပေါင်းမှ ယှဉ်ကုန်သော ဟု။ ဒေဝေ နတ်တို့ကို။ ဒေဝေသောတိ ယောတောမှ ဆုံး။ တံ ထိုတရားစကားကို။ သုဏာထ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ဂန္ဓဇာတကသီဟော အနုံကိုသုံးဆောင်ကုန်သော နတ်တို့၏အပေါင်းမှ ယှဉ်ကုန်သော။ ဒေဝေ နတ်တို့သည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ မုလဂန္ဓေ အမြစ်နံ့မှ။ အဓိဝတ္ထာ (အမြစ်နံ့ကို) မိုရ်၍ ဝါ-အစိုးရ၍နေကုန်သော[1]။ ဒေဝေ နတ်တို့သည်။ သန္တိ ရှိကုန်၏။ သာရဂန္ဓေ အနှစ်နံ့မှ။ အဓိဝတ္ထာ ကုန်သော။ ဒေဝေ တို့သည်။ သန္တိ ကုန်၏။ ပဇ္ဇုဂန္ဓေ အကာနံ့မှ။ တစဂန္ဓေ အခုံနံ့မှ။ ပဝဠိကဂန္ဓေ အပွေးနံ့မှ။ ဝဿိကဂန္ဓေ အရွက်နံ့မှ။ ပုပ္ဖဂန္ဓေ အပွင့်နံ့မှ။ ဖလဂန္ဓေ အသီးနံ့မှ။ ရသဂန္ဓေ အရသာနံ့မှ။ လုဂဂန္ဓေ အမြစ်နံ့စသော အနံ့တို့၏အနံ့မှ[2]။ အဓိဝတ္ထာ ကုန်သော။ ဒေဝေ တို့သည်။ သန္တိ ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ဤမေ ဤနတ်တို့ကို။ ဂန္ဓဇာတကသီဟော ကုန်သော။ ဒေဝေ နတ်တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဤတိ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၁။ မုလဂန္ဓာဒီဘေဒံ ဂန္ဓံ အဝန္တိ အပယာဘူန္တိတိ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တေသံ ကာယော သမူဟော ဂန္ဓဗ္ဗကာယော ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝနိကာယော၊ စဝတုမဟာရာဇိကေသု ကေယာဝ ထေ ဘဗ္ဗာ၊ ကပ္ပရိပန္နတာယ ထဗ္ဗ ဝါ နိယုတ္တာတိ ဂန္ဓဗ္ဗကာယိကာ။ ဤ။ ဂန္ဓံ အဝန္တိ အပယာဘူန္တိတိ ဂန္ဓဗ္ဗာ ဟု ဤကာဆရာသည် ဂန္ဓ+အဝ ဝေတ်ဟု ဟူပြီးလျှင် အဝ ဝေတ်ကို တရန် အပယာဘူန္တိ ဟု ယုဇ ဝေတ်နှင့်ဖွင့်ဆိုပြန်လေသည်၊ ထိုအဖွင့်အတိုင်း ဆိုလျှော်အောင် ကြံလျှင် အဝဝေတ်ကို ဗုဒ္ဓတ္တယူလျှက် "ဂန္ဓံ၊ အနုံကို။ အဝန္တိ၊ အလိုရှိကုန်"၏။ ဟု အနက်ပြန်၍ "သောတ္တုံ၊ ဌာ" ဟု ပါဠိသောသဒ္ဒါကား "အပယာဘူန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏" ဟု အနက်ပြန်လျှင် ဤကာပါဠိရှိအတိုင်း၊ သင့်လျော်ရာ၏၊ သို့ရာတွင် မဖြစ်သည်ကို အဖြစ်ပေးရသော အနက်သာဖြစ်ပေသည်။

ဂန္ဓံ အဗ္ဗတိ ပရိဘုဉ္ဇတိတိ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ အဘိဝန် ဤ ၁၃-ဂါထာတွင်၊

ဂန္ဓံ အဗ္ဗန္တိ ပရိဘုဉ္ဇန္တိတိ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ ဒီဂို ၂-၉၄-နှာ တို့ကိုထောက်လျှင် ဤသံယုတ်ရှိကာပါ၌၌ "အပနင်္ဂပ" "ယ နင် ဘ" မှာဃင်းနေပုံရပေသည် သို့အတွက် ဤ၌ ဝါနင်ရှိ၊ ဒီ ဤတို့ ရှိသည်အတိုင်းသာ အနက်ပေးလိုက်၏။ ဂန္ဓံ အဝန္တိတိ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗာနံ ကာယော ဂန္ဓဗ္ဗကာယော၊ ဂန္ဓဗ္ဗကာယေ နိယုတ္တာ ဂန္ဓဗ္ဗကာယိကာ ဟု ပြု။

၂။ အဓိဝတ္ထာတိ မူလဂန္ဓံ အဝိဇ္ဇာယ, အဘိဘုယျ ဝါ ဝသန္တာ။ ရှိ။

၃။ ဂန္ဓဂန္ဓေတိ မူလာဒိဂန္ဓာနံ ဂန္ဓေ၊ ယသ္မာ ဟိ ရုက္ခသ္မိံ သမ္ဘောသ္မိံ မူလာဒီနံ ဂန္ဓော အတ္ထိ၊ သော ဤဂ ဂန္ဓော နာမ။ တသ္မာ ဂန္ဓသ္မ ဂန္ဓေ၊ တသ္မိံ အဓိဝတ္ထာ။ ၌။ ဂန္ဓ ဂန္ဓေတိ ဂန္ဓာနံ ဂန္ဓသမုဒါယေ။ ပေ။ ပုတ္ထေ ဟိ မူလ-ဂန္ဓေတိ အာဒိနာ ရုက္ခာနံ အဝယဝဂန္ဓော ဂယိတော၊ ဤ ပန သမ္ဘော ဂယိတတ္တာ သမုဒါယဂန္ဓော ဝေဒိတဗ္ဗော။ ရှိ။

ဤ"မူလဂန္ဓ"စသည်ပြင့် သစ်ပင်တို့၏ တစိတ်နံ့ကို ဟုဆိုပါ၏။ ဤ"ဂန္ဓဂန္ဓ"ပြင့် အမြစ်နံ့မှစ၍ အနံ့အားလုံးကို ဟုဆိုပါ၏လော။

၂-သုစရိတသုတ်

၄၃၉။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း တည်း။ ကေမန္ဒီ၊ တခုသောအရပ်အတွင်း၌။ နိသီဒိတွာ ခေါ်၊ နေသော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်း အသောဘက်အပ်ပြီ။ ဣဒံ၊ ဤလောကတွင်။ ကေစိ၊ အချို့သူသည်။ ကာ-ယဿ၊ (ဥပါဒိန္နကခန္ဓာ) ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းဟူသော။ ပရံ၊ တာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယိကာနံ၊ အနံ့ကို သုံးဆောင်ကုန်သော နတ်တို့၏အပေါင်းသို့ ယှဉ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အတူတကွဖြစ်သူ (အပေါင်းအဖော်) ၏ အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ သော ဟောတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကောနု၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပဗ္ဗယော၊ ထိုအထောက်အပ်သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ ဤလောကသို့။ ဧကစ္စော၊ အချို့သူသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ ဧဝတိ၊ ကျင့်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ ဧဝတိ၏။ မ်နသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ ဧဝတိ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ "ဂန္ဓဗ္ဗကာယိကာ၊ အနံ့ကို သုံးဆောင်ကုန်သော နတ်တို့၏အပေါင်းသို့ ယှဉ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ အဆင်းလှကုန်၏။ သုခဗဟုလာတိ၊ ချမ်းသာများ ကုန်၏"ဟူ၍။ သုတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ ပရတာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယ္ယံ၊ ကပ်ရောက်ရပါမူကား။ အဒဟာ ဝတာတိ၊ ကောင်းလေစွ" ဟု၍။ ဝေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယေန၊ ဖြင့်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော ဟောတု၊ သည်။ အယံ ခေါ်၊ ဤသည်တည်း။ သော ပဗ္ဗယော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-မူလဂန္ဓဒါတာသုတ်

၄၄၀။ (ဤသုတ်၌ မူလဂန္ဓ၊ အမြစ်နံ့၌။ အစိဝတ္ထ,ဝနံ၊ (အမြစ်နံ့ကို) မီ၌။ ဝါ-အစိုးရ၍ နေ၊ ခဲ့သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏ ဟူ၍ဝင်း။ သော၊ ထိုသူ သည်။ မူလဂန္ဓာနံ၊ အမြစ်နံ့တို့ကို။ ဒါတာ၊ ပေးလှူတတ်သည်။ ဟောတိ၏- ဟူ၍ဝင်းပေး။ ကြွင်းမထူးပြီ။)

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-၁၂-သာဝဂန္ဓာဒိဒါတာသုတ် ၉-သုတ်

၄၄၁-၄၄၉။ (ဤသုတ်များလည်း မထူးပြီ။ သာဝဏ္ဏ စသည်ကို အထူးပြုသည်သာ ထူးသည်။)

ဓ္ဓိ-ဆယ်၊ ၁-ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၃-၂၂-မူထကန္ဓဒါနူပကာရသုတ် ၁၀-သုတ်

၄၅၀-၄၅၉။ (ဤသုတ်မျှားခဲ့-သော၊ တိုသူဘုရား၊ အနှီး ထမင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ။ပ။ ပဗိပေယျံ၊ ထိမိုးဏ်ဆစ်အပ္ပါး ဆီ,မီးစာစသည်ကို၊ ဒေတိ ၏- ဟုပေး။ ကြွင်းမထား။)

ဗာဠိသတိမ်၊ ၂၂-ဆုတ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

၂၃-၁၁-သာဝကန္ဓာဒိဒါနူပကာရသုတ် ၉၀

၄၆၀-၅၄၉။ (ဤသုတ်မျှားလည်း မထူးပြီ၊သာဝကန္ဓသည်ကို အထူးပြု သည်သာထူးတော့၏။)

ဒုါဒသသတိမ်၊ ၁၁-သုတ်မြောင်းတည်း။

(ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိဿာဝကန်၊ အခပါင်းအစုအားဖြင့်။ ဧကသတ္ဌ၊ ၁၀၀-လည်းဖြစ်သော။ ဒွါဒသ ၊ ၁-ဆုတ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သုတ္တန္တာ၊ သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)

ဂန္ဓမ္ဗကာယသံယုတ္တံ၊ ဂန္ဓမ္ဗကာယသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

ဘဿ၊ ထိုဂန္ဓမ္ဗကာယသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သုဒ္ဓိကဉ္စ၊ သုဒ္ဓိကသုတ်ကိုလည်း။ သုစရိတံ၊ သုစရိတသုတ်ကိုလည်း။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒသ၊ ၁၀-သုတ်ကုန်သော။ ဒါဠာ၊ ဒါဌာသုတ်တို့ကိုလည်း။ သဟာ၊ ၁၀၀-ပြား သော။ ဒါနူပကာရာ၊ ဒါနူပကာရသုတ်တို့ကိုလည်း။ ဂန္ဓေ၊ ဂန္ဓမ္ဗကာယသံယုတ်၌။ သုပ္ပကာသိသာ၊ ကောင်းစွာပြတတ်ကုန်ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသည်တည်း။

၁၁-ဝလာဟကသုတ်

၁-သုဒ္ဓိကသုတ်

၅၅၀။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း။ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝလာဟကကာယိကော၊ ဝလာဟကအမည်ရှိသော နတ်အပေါင်းရှိဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊လောကကို ဖုံးလွှမ်းကုန်လျက် ရှောက်ကုန်သော နတ်တို့၏အပေါင်းရှိ ယှဉ်ကုန်သော။ ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်ရှိကျက်စားကုန်သော နတ်ဘီကို။ ဒေဿေယာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုဘုရားဒေသနာတော်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝလာဟကကာယိကာ၊ ဝလာဟကအမည်ရှိသော နတ်အပေါင်းရှိ ယှဉ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သိတဝလာဟကာ၊ အမြေးကိုပြုလုပ်ဆောင်ကြဉ်းတတ်သောကြောင့် သိတဝလာဟကမည်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ကောင်းကင်ရှိကျက်စားသော နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဥဏှဝလာဟကာ၊ အပူကိုပြုလုပ်ဆောင်ကြဉ်းတတ်သောကြောင့် ဥဏှဝလာဟကမည်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ကောင်းကင်ရှိကျက်စားသော နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အဗ္ဘဝလာဟကာ၊ တိမ်ထပ်တိမ်လှိုင်းကို ပြုလုပ်ဆောင်ကြဉ်းတတ်သောကြောင့် အဗ္ဘဝလာဟကမည်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါတဝလာဟကာ၊ လေကို ပြုလုပ်ဆောင်ကြဉ်းတတ်သောကြောင့် ဝါတဝလာဟကမည်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဿဝလာဟကာ၊ မိုးကိုပြုလုပ်ဆောင်ကြဉ်းတတ်သောကြောင့် ဝဿဝလာဟကမည်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤနတ်တို့ကို။ ဝလာဟကကာယိ-ကာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့ဟူ၏။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝိန်ထောင်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးရှာသောသုတ်တည်း။

၂-သုစရိတသုတ်

၅၅၁။ (ဤသုတ်အည် ဂန္ဓာရတိုင်းဝယ် ၄၃၉-သုစရိတသုတ်နှင့်ဘုရား။ ဝလာဟကကာယိကကို အသူးပြုသည်သာ ထူးတော့၏။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-၁၂-သိတဝလာဟကဒါနူပကာရသုတ် ၁၀-သုတ်

၅၅၂-၅၆၁။ (ဤသုတ်များလည်းမထူးပြီ၊ သိတဝလာဟကကို အသူးပြုသည်သာ ထူး၏။)

ဒုတိယံ၊ တဆဲနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဝလာဟကကာယိကာတိ ဝလာဟကနာမကေ ဒေဝကာယေ ဥပ္ပန္နာ အာဂတာသဒ္ဒါကရဏေ ဒုတိယာ။ ဝေါ ဝါ ဝလ္ဟာ သံဝရ္ဟာ ဟောဒ္ဓာ အဟန္တိ ပရိယောသန္တိတိ ဝလာဟာ၊ ဒေဝတ္ထာ။ တေသံ သမူဟော ဝလာဟကဒေဝကာယောတိ အာဟ ဝလာဟကကာယိကာတိ အာဒိ။ ဣဒံ။

ဝေါ ဝါ ဝလ္ဟာ အဟန္တိတိ ဝလာဟကာ၊ ဝလာဟကာ ကာယော ဝလာဟကကာယော၊ ဝလာဟက-ကာယော ဒိယတ္ထာ ဝလာဟကကာယိကာ ဟုတ္ပြီ။

၁၀-၅-ဥတ္တုဝေလသဟကခါန္ဓပကာဝရသုတ်

၅၆၂-၆၀။ (ဤသုတ်မျှောလည်း မထူး၊ ဥတ္တုဝလာဟကသာ ထူးခြား)

ဒေါ့ညားသမ်း ငါးဆုံးနှစ်ရုပ်ပြောက်သောသုတ်တည်း။

၅၃-သီတဝလာဟကသုတ်

၆၀၂။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း။ ကေမန္ဒီ၊ ဦး နိသိန္နောခေါ၊ နေသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း အထောက်အပံ့ဖြင့်။ ကေဒါ၊ တရုံတခါ၌။ သီတံ၊ အေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း" ဟုသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစု၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သီတဝလာဟကာ နာမ၊ အေးအောင်ပြုတတ်သောကြောင့် သီတဝလာဟကမည်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ "မယံ၊ ငါတို့သည်။ သကာယ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ရတိယာ၊ ညဉ့်လျော်ခြင်းဖြင့်။ ယံ နူန ဝသေယျာမာတိ၊ နေရပါကုန်မူကား ကောင်းလေစု" ဟု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တဒါ၊ ထိုအခါ၌) တေသံ၊ ထိုသီတဝလာဟကနတ်တို့၏။ တံ စေတောပရိဝိတက္ကံ[1]၊ ထုံစိတ်၏တောင့်တခြင်းကို။ ဇာနာယ၊ စွဲ၍။ သီတံ၊ အေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီကုဠုဂ္ဂဟန်း။ ယေ နု၊ ဖြင့်။ ကေဒါ၊ ဦး။ သီတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ အယံ၊ ဤသည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး။

ဒေယျာသမ်း ၅၃-သုတ်ပြောက်သည်။

၅၄-ဥဏှဝလာဟကသုတ်

၆၀၃။ (ဤသုတ်၌ ဥဏှကို အထူးပြု၏။ ဥဏှံ၊ အပူသည်-ဟုပေး။)

ဒေယျာသမ်း ၅၄-သုတ်ပြောက်တည်း။

၅၅-အဗ္ဘဝလာဟကသုတ်

၆၀၄။ (ဤသုတ်၌ အဗ္ဘကို အထူးပြု၏။ အဗ္ဘံ၊ တိမ်သည်-ဟုပေး။)

ပဌမယျာသမ်း ၅၅-သုတ်ပြောက်တည်း။

၅၆-ဝါတဝလာဟကသုတ်

၆၀၅။ (ဤသုတ်၌ ဝါတကို အထူးပြု၏။ ဝါယော၊ လေသည်-ဟုပေး။)

ဆယျာသမ်း ၅၆-သုတ်ပြောက်တည်း။

၁။ စေတောပရိဝိတက္ကမဟာယာတိ စိတ္တဗျယန် အာဟမ္ဘု။ စိတ္တဗျယနန္တိ "သီတံ ဟောတု" တိ ဧवं စိတ္တသာ ဥပ္ပါဒနံ-ဋီ-ကိုဋ္ဌကား ဒေသိုပါယတ္ထ ဗျသာ။

၅၃-ဝေဒနာသုတ်

(ဤသုတ်၌ ဝဿကို အသူးပြု၏။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်း ထသော်၊ ရွာ၏-ဟုပေး။)

သဗ္ဗညုတညာဏမ်၊ ၅၃-သုတ်မြတ်သည်။

သဗ္ဗညုတညာဏသုဗ္ဗန်၊ ၅၃-သုတ်သည်။ နိဂ္ဂုတ်ပြီးပြီ။

ဝလာဟကသံယုတ္တံ၊ ဝလာဟကသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

ထသာ၊ ထိုဝလာဟကသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သုဒ္ဓိကံ၊ သုဒ္ဓိကသုတ်ဝင်း။ သုစရိတဉ္စ၊ သုစရိတသုတ်ဝင်း။ ဒါနူပကာရပညာသံ၊ ဒါနူ-ပကာရသုတ် ၅၀-ဝင်း။ သီသံ၊ သီသဝလာဟကသုတ်ဝင်း။ ဥဏ္ဏဉ္စ၊ ဥဏ္ဏဝလာဟကသုတ်ဝင်း။ အဗ္ဘဉ္စ၊ အဗ္ဘဝလာဟကသုတ်ဝင်း။ ဝါတဝဿဝလာဟကာ၊ ဝါတဝလာဟကသုတ်, ဝဿဝလာဟကသုတ်တို့ဝင်းတည်း။ ဟုတိ၊ ဤသည်တည်း။

၁၂-ဝစ္ဆဂေါတ္တသံယုတ်

၁-ရူပအညာဏသုတ်

ဗေဒူ။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယ်၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိတ်သူဌေး၏။အာရုံမေ၊ အရောမ်ဥယျာဉ်ဖြစ်သော။ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တအမည်ရှိသော။ပရိဗ္ဗာ-ဇကလာ၊ ပရိဗိုဇ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။(အတ္ထိ၊ ရှိ၏။)တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ ဘက္ခု။ သမ္မောဒိ၊ (ကျွန်းမာဆဲလော စသည်ပြောလျက်) ရောနှောမိပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ဖြစ်သော။ သာရဏီယံ၊ တသက်ပတ်လုံး ဆောက်မေ့ဖွယ်ဖြစ်သော။ ကထံ၊ ဧကာဃကို။ ဝီတိသာရေတ္တာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသော အရပ်အပ္ပိ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ ဧကမန္တံ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်သော။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်း အတောက်အပံ့ ပြု၏။(ယေနိမာနိဟု ပြု၍သမ္မန်သည်။ ယာနိမာနိဟုရှိသည်ကား၊ သင့်အံ့မထင်။) 'လောကော၊ လောကသည်။ သဿတော ဣတိ ဝါ၊ မြဲ၏' ဟု ယူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ 'လောကော၊ သည်။ အသဿတော ဣတိ ဝါ၊ မမြဲ'ဟုယူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ 'လောကော၊ သည်။ အန္တဝါ ဣတိ ဝါ၊ အဆုံးရှိ၏' ဟု ယူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ 'လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါ ဣတိ ဝါ၊ အဆုံးမရှိ'ဟု ယူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ 'ဧဝံ၊ အသက်သည်။ တံ၊ ထိုကိုယ်တည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ တံ ဣတိ ဝါ၊ ထိုအသက်တည်း' ဟု ယူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ 'ဧဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ၊ ကိုယ်မှတခြားတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညံ ဣတိ ဝါ၊ အသက်မှ တခြားတည်း' ဟု ယူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ 'တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟောတိ ဣတိ ဝါ၊ ရှိ၏' ဟု ယူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ 'တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊မှ။ပရံ၊ ၌။ နဟောတိ ဣတိ ဝါ၊ မရှိ'ဟု ယူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ 'တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊၌။ ဟောတိ စ နဟောတိ စ ဣတိ ဝါ၊ ရှိလည်းရှိ၊ ရှိလည်းမရှိ' ဟု ယူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ 'တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊၌။ နေव ဟောတိ နနဟောတိ ဣတိ ဝါ၊ ရှိသည်လည်းမဟုတ်၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်'ဟု ယူသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အနေကဝိဟိ-တာနိ၊ များသောအပြားတို့ဖြင့် စီရင်အပ်ကုန်သော။ ဣမာနိ ဒိट्ठိဂတာနိ၊ ဤမိစ္ဆာ အယူတို့သည်။ လောကော၊ လောကဘွဲ့။ ဥပဂဋ္ဌန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နုခေါ၊ အာဟယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော. ထိုဇေယျောက်အပံ့သည်။ ကောတိ၊ အာဟယ်ပါနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ရူပေ ခေါ၊ ရုပ်၌။ အညာဏာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ရူပဿမုဒယော၊ ရုပ်၏ဖြစ်ကြောင်း (တဏှာ)၌။ အညာဏာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ရူပနိရောဓော၊ ရုပ်၏ ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)၌။ အညာဏာ၊ ကြောင့်။ ရူပနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ၊ ရုပ်၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့် (မဂ္ဂင် ၈-ပါး)၌။ အညာဏာ၊ ကြောင့်။ (သမ္ဗာ ၄ ပါးကို မသိခြင်းကြောင့်ဟူလို။) ဝေဒ၊ ဤသို့။

"လောကကား၊ သည်။ သဿတော ဤတို ဝါ၊ မြဲ၏"ဟု ယူသည်လည်းပြစ်ကုန်သော။ပ။ ဤမ၁နှင့် ဖိဋ္ဌိကတာနှင့်၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ဘုံ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏၊ ဤဘီ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမ၊ ရှေးဦးဃဋသာသုတ်သည်း။

၂-ဝေဒနာအညာဏသုတ်

၆၀။ [ဤသုတ်၌ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ ဝေဒနာသမုဒယေ၊ ဝေဒနာ၏ပြစ်ကြောင်း (တဏှာ)၌။ ဝေဒနာနိရောဓေ၊ ဝေဒနာ၏ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)၌။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ၊ ဝေဒနာ၏ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်(မဂ္ဂင် ၈-ပါး)၌-ဟု သမ္မန်သည်သာ ထူး၏။]

ဒုတိယ၊ နှစ်ရမြောက်သာသုတ်တည်း။

၃-သညာအညာဏသုတ်

၆၀၉။ (ဤသုတ်၌ သညာယ၊ သညာ၌- စသည်ဖြင့် ပေးသည်သာ ထူး၏။)

တတိယ၊ သုံးရမြောက်သာသုတ်တည်း။

၄-သခ်ါရအညာဏသုတ်

၆၁၀။ (ဤသုတ်၌ သခ်ါရေသု၊ သခ်ါရတို့၌- စသည်ဖြင့် ပေးသည်သာ ထူး၏။)

စတုတ္ထ၊ လေးရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဝိညာဏအညာဏသုတ်

၆၁၁။ (ဤသုတ်၌ ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဉ်၌-စသည်ဖြင့် ပေးသည်သာ ထူး၏။)

ပဉ္စမ၊ ငါးရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-၁၀-ရှေးအစသောနာဝဂ်သုတ် ၅-သုတ်

၆၁၂-၆၁၆။ (ဤသုတ်တို့၌ အစသောနာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်-ဟု ပေးသည်သာ ထူး၏။)

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-၁၅-ရှေးအနုတ်ထမယာဝဂ်သုတ် ၅-သုတ်

၆၁၇-၆၂၁။ (ဤသုတ်တို့၌ အနုဘိသမယာ၊ ရှေးရှုမသိခြင်းကြောင့်-ဟု ပေး။)

ပဌမ၊ တဆယ့်တစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၆-၂၀-ရှေးအနုနုဗောဓာဒီသုတ် ၅-သုတ်

၆၂၂-၆၂၆။ (ဤသုတ်တို့၌ အနုနုဗောဓာ၊ လျော့စွာ မသိခြင်းကြောင့်-ဟု ပေး။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ဆယ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၂၁-၂၅-ရှေးဟောအပ္ပဋိဝေဓဒီသုတ် ၅-သုတ်

၆၂၇-၆၃။ (ဤသုတ်တို့၌ ဆရာပွဲဦးဝေဟ၊ ထိုး ပုဂ်ဒ္ဓ မသိခြင်းမှ ကြောင့်-ဟု ပေး။)

ပဌမသတ်၊ နှစ်ဆယ့်ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၂၆-၃၀-ရှေးဟောသလ္လက္ခဏာဒီသုတ် ၅-သုတ်

၆၃၂-၆၃၆။ (ဤသုတ်တို့၌ အသလ္လက္ခဏာ၊ ကောင်းစွာ မမှတ်သားခြင်းကြောင့်-ဟုပေး။)

တတိယသတ်၊ သုံးဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃၁-၃၅-ရှေးဟောအနုပလက္ခဏာဒီသုတ် ၅-သုတ်

☰ ၆၃၇-၆၄၁။ (ဤသုတ်ဘို့၌ အနုပလက္ခဏာ၊ ကပ်၍ မမှတ်သားခြင်းကြောင့်-ဟု ဒေး။)

ပဌမသတ်၊ သုံးဆယ့်ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃၆-၄၀-ရှေးဟောအပ္ပဋိပုဂ္ဂလဝေဒနာဒီသုတ် ၅-သုတ်

၆၄၂-၆၄၆။ (ဤသုတ်တို့၌ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလဝေဒနာ၊ ထာန် မမှတ်သားခြင်းကြောင့်-ဟု ပေး။)

စတုတ္ထသတ်၊ လေးဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄၁-၄၅-ရှေးဟောအသမဓေဝေဒနာဒီသုတ် ၅-သုတ်

၆၄၇-၆၅၁။ (ဤသုတ်တို့၌ အသမဓေဝေဒနာ၊ ကောင်းစွာ မရှုခြင်းကြောင့်-ဟု ပေး။)

ပဉ္စမသတ်၊ လေးဆယ့်ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄၆-၅၀-ရှေးဟောဟေတုပစ္စယဝေဒနာဒီသုတ် ၅-သုတ်

၆၅၂-၆၅၆။ (ဤသုတ်တို့၌ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလဝေဒနာ၊ ထာန် မမှတ်သားခြင်းကြောင့်-ဟု ပေး။)

ဆဋ္ဌသတ်၊ ငါးဆယ်မြောက် သုတ်တည်း။

၅၁-၅၄-ရှေးဟောအပ္ပမာဏဝိမောက္ခဒီသုတ် ၄-သုတ်

၆၅၇-၆၆၀။ (ဤသုတ်တို့၌ အပ္ပမာဏဝိမောက္ခ၊ မှတ်မှောက်မပြုခြင်းကြောင့်-ဟု ပေး။) ☰

စတုတ္ထသတ်၊ ၅၄-သုတ် မြောက်တည်း။

၅၅-ဝိညာဏဆေယ္ယဝိဝေကသုတ်

၆၆၁။ (ဤသုတ်၌ အပ္ပမာဏဝိမောက္ခ၊ မှတ်မမှောက်မပြုခြင်းကြောင့်-ဟု ပေး။)

ပဌမသတ်၊ ၅၅-သုတ် မြောက်တည်း။

ဝန္ဓေဂါထာသံယုတ္တံ၊ ဝန္ဓေဂါထာသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ထား ထိုဝစ္ဆဂေါတ္တသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါန်း ဥဒ္ဒါန်းကား—

အညာဏာ၊ အညာဏ (၅-သုတ်)တို့ခုနှင်း။ အဒဿနာ ဧဝ၊ အဒဿန (၅-သုတ်)တို့ခုနှင်း။ အနာသီသမယာ၊ အနာသီသမယ ၅-သုတ်တို့ခုနှင်း။ အနနုဝေါဒ၊ အနနုဝေါဒ ၅-သုတ်တို့ခုနှင်း။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ အပ္ပဋိဝေဓ ၅-သုတ်တို့ခုနှင်း။ အသဿတဒိဋ္ဌိ၊ အသဿတဒိဋ္ဌိ ၅-သုတ်တို့ခုနှင်း။ အနုပလက္ခဏေန၊ အနုပလက္ခဏ ၅-သုတ်ဆယပါင်းနှင့်ထက္ခ။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလိကာ၊ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလိက ၅-သုတ်တို့ခုနှင်း။ အသမဝေက္ခဏာ၊ အသမဝေက္ခဏ ၅-သုတ်တို့ခုနှင်း။ အပ္ပဋိပေက္ခဏာ၊ အပ္ပဋိပေက္ခဏာ ၅-သုတ်တို့ခုနှင်း။ အပ္ပဋိကွက်ကမ္မံ၊ အပ္ပဋိကွက်ကမ္မ ၅-သုတ် အပေါင်းခုနှင်း။ ဤတို့ ဤအညတည်း။

၁၃-ဗျာနသံယုတ်

၁-သမာဓိမူလကသမာပတ္တိသုတ်

(၆၆)။ သာဝတ္ထိနိဒါန်း၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဗျာယာ၊ ဗျာနဝင်စား လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဤမေ စတ္တာရော၊ ဤ၄-ယောက်တို့တည်း။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ် ၄-ယောက်တို့နည်းဟူမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ဗျာယာ၊ ဗျာနဝင်စားလေ့ရှိသောသူသည်။ သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၌။ သမာဓိကုသလော၊ ဗျာနအင်္ဂါကို ပိုင်းခြားခြင်းဟူသော တည်ကြည်ခြင်း၌ လိမ်မာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိဿ၊ ၌။ သမာပတ္တိကုသလော၊ ဝင်စားခြင်း၌ လိမ်မာသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဗျာယာ၊ သည်။ သမာဓိဿ၊ ၌။ သမာပတ္တိ-ကုသလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိဿ၊ ၌။ သမာဓိကုသလော၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဗျာယာ၊ သည်။ သမာဓိဿ၊ ၌။ သမာပတ္တိကုသလော၊ သည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သမာဓိဿ၊ ၌။ သမာပတ္တိကုသလော၊ သည်။ နော စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဗျာယာ၊ သည်။ သမာဓိဿ၊ ၌။ သမာဓိကုသလော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိဿ၊ ၌။ သမာပတ္တိကုသလော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤမေ စတ္တာရော၊ ဤ၄-ယောက်တို့တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထို၄-ယောက်တို့သင်း။ ယော အယံ ဗျာယာ၊ အကြင်ဗျာနဝင်စား လေ့ရှိသူသည်။ သမာဓိဿ၊ ၌။ သမာဓိကုသလော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိဿ၊ ၌။ သမာပတ္တိကုသလော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဗျာနဝင်စားလေ့ရှိသူလည်း။ စတုန္နံ၊ ၄-ယောက်ကုန်သော။ ဣမေသံ ဗျာယိနံ၊ ဤဗျာနဝင်စားလေ့ရှိသူတို့ထက်။ အဂ္ဂေါ စ၊ အထွတ်အမြတ်လည်းဖြစ်၏။ သေဋ္ဌော စ၊ ပြတ်လည်းမြတ်၏။ မောဇကော စ၊ အကြီးအမှူးလည်းပြုတတ်၏၊ ဥတ္တမော စ၊ လွန်လည်းလွန်၏။ ပဝေ စ၊ သာလည်း သာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂဝါ၊ နွားမမှ။ ဒိန်၊ နို့ရည်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဒဓိမှာ၊ နို့ရည်မှ။ ဒဓိ၊ နို့ခမ်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဒဓိမှာ၊ နို့ခမ်းမှ။ နဝနီတံ၊ ထီးသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) နဝနီတမှာ၊ ဆီးမှ။ သပ္ပိ၊ ဃသောပတ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သပ္ပိမှာ၊ ဃသောပတ်မှ။ သပ္ပိမဏ္ဍော၊ ထောပတ်ကြည်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တတြ၊ ထိုနို့ရည်စသည်ဘို့တွင်။ (အယံ၊ ဤထောပတ်ကြည်ကို။) အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်အထွတ်ဟူ၍။ အဂ္ဂဿယတိ ဃယျထာပိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ-ဒေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပ။ ပဝေ စ၊ သာလည်း သာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-သမ္မာဒိဋ္ဌိလက္ခဏ ဒွိတီယသုတ်

၆၆၃။ (ဤသုတ်၌–ဒွိတီယသုသလောဟ,ဗျာနန်ကို တည်တံ့စေခြင်း၌ လိမ်မာသည် ၁-ပုဂ္ဂိုလ်ကြွင်းမထူးပြီး)

ရုတိယံ နှစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-သမ္မာဒိဋ္ဌိကဝုဋ္ဌာနသုတ်

၆၆၄။ (ဤသုတ်၌–ဝုဋ္ဌာနကုသလော, ဗျာနန်မှတင်ခြင်း၌ လိမ်မာသည်-ဟု ပေး။ ကြွင်းမထူး)

တတိယံ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း

၄-သမ္မာဒိဋ္ဌိကကလ္လိတသုတ်

၆၆၅။ (ဤသုတ်၌–ကလ္လိတကုသလော၊ဖြစ်သော ခန်ကျန်းမှုရှိသောစိတ်၌ လိမ်မာသည်-ဟု ပေး။)

စတုတ္ထံ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သမ္မာဒိဋ္ဌိကအာရမ္မဏသုတ်

၆၆၆။ (ဤသုတ်၌–အာရမ္မဏကုသလော, ကသိုဏ်းအာရုံတို့၌ လိမ်မာသည်-ဟု ပေး။)

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သမ္မာဒိဋ္ဌိကဂေါစရသုတ်

၆၆၇။ (ဤသုတ်၌–ဂေါစရကုသလော, ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော ကျက်စားရာ,ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာ ဟူသော ကျက်စားရာ၌ လိမ်မာသည်- ဟု ပေး။)

ဆဋ္ဌံ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သမ္မာဒိဋ္ဌိလကၡဏာဘာဝနာသုတ်

၆၆၈။ (ဤသုတ်၌-အာဘိနိဟာရကုသလော, ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှုဆောင်ခြင်း၌ လိမ်မာသည်-ဟုပေး။)

သတ္တမံ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ နှ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဒွိတိကုသလာတိ ဗျာနံ ဌပေတုံ အကုသလေ။ ဒွိတိကုသလာတိ ဧတ္ထ အဇ္ဈာ-ဂဝေဟေတုအဏ္ဍာ ဌိတိသဒ္ဒေါ တဿိဿ ပန ကုသလောတိ အဏ္ဍောတိ အာဟ "ဗျာနံ ဌပေတုံ အကုသလော" တိ။ ဒ္ဝိတိ ဌာဝေတိ ကာရိတဿ ဘာဝေ တိပဗ္ဗယ ဟုတိ။

၂။ နှ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ကုသလာတိ ဓိတ္ထံ ဟာသေတုံ ကလ္လံ ကာတုံ အကုသလော။ ကလ္လံ ဧတေ အဿာတိ တကွိတ်. တသ္မိံ ကလ္လိတေ။

ဂ-သမာဓိမူလက သဏ္ဌာဒ္ဓကာရီသုတ်

၆၆၉။ (ပြုနိုးယုတ်မှ-ဘဏ္ဍာဇနကဝတ္ထု၊ ဗျာဒိုး ပင်ပန်းခြင်းကို မိုးသဲ့ ကြွေလေမျိုသည်-ဟုပေး။)

အဓိပ္ပာယ် ရှစ်ဆုံးမြောက် ဂါထာ ဆုံးတည်း။

၉-သမာဓိမူလကသာတဝဋ္ဌကာရီသုတ်

၆၇၀။ (ဤသုတ်၌-သာတစွတ်ကာရီ၊ ဗျာဒိုးကို ဝင်စားခြင်းငှါ အမြဲမပြတ် ပြုလေ့ရှိသည်-ဟုပေး။)

နဝမ် ကိုးဧရပြောက်သောဟုတ်တည်း။

၁၀-သမာဓိမူလကသပ္ပါယကာရီသုတ်

၆၇၁။ (ဤသုတ်၌-သပ္ပါယကာရီ၊ သမာဓိအားလျောက်ပတ်သောတရားတို့ကို ပြုလေ့ (ပြည့်ကျင့်လေ့) ရှိသည်-ဟု ပေး။[1])

ဒသမ် တည်း။ (သမာဓိမူလက်၊ တည်း။)

၁၁-သမာပတ္တိမူလကဒ္ဒိတီသုတ်

၆၇၂။ (ဤသုတ်၌-သမာပတ္တိကုသလော၊ ဝင်စားခြင်း၌ လိမ်မာသည်-ဟူသော အနုက်ကို မူတည်၍ ဌိတိကုသလောကို မူလိသွင်းသည်သာ ထူး၏။)

ကောဒသမ် တည်း။

၁၂-၁၉-သမာပတ္တိမူလကဝုဋ္ဌာနသုတ် စသော ဂ-သုတ်

၆၇၃-၆၈၀။ (ဤသုတ်၌-ဝုဋ္ဌာနကုသလော စသည်ကို မူလိသွင်းလေ။)

ကျေနုဝိသတိမ် တည်း။

၂၁-၂၉-ဌိတိမူလကဝုဋ္ဌာနသုတ်စသော ဂ-သုတ်

၆၈၁-၆၈၈။ (ဤသုတ်တို့၌ ဌိတိကုသလောကို မူတည်၍ ဝုဋ္ဌာနကုသလော စသည်ကို မူလိသွင်းသည်သာ ထူး၏။)

ဝီသတိမ် တည်း။

(ပုရိမမူလကာနိ ဝိယ၊ ရှေးဖြစ်သော မူလကတို့ကဲ့သို့။ယာဝ သတ္တဝီသတိမာ ဌိတိမူလက သပ္ပါယကာရီသုတ္တာ၊ ၂၇-သုတ်မြောက် ဌိတိမူလကသပ္ပါယကာရီသုတ်တိုင်အောင်။ အဋ္ဌ သုတ္တာနိ ဂ-သုတ်တို့ကို။ ပူရေတွာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏။ ဌိတိမူလကံ၊ တည်း။)

၁။ နဲ့ သမာဓိသို့ သပ္ပါယကားဝိတိ သမာဓေ သပ္ပါယေ ဥပကာရဂေ ဖေမ္မ ပူရေတုံ နဲ့ သဓ္ဓေသေ။ ။ သမာဓေ ဥပကာရကမ္မာတိ အယ္မနာကောသလ္လာ။ ။

၂၈-၃၀-ဝဏ္ဏနမ္ဗဏဏာဒိသုတ်စသော ၃-သုတ်

၆၈၉-၆၉၅။ (ဤသုတ်တို့၌ ဝဏ္ဏနကုသလောကို မူတည်၍ ကလုံ့ဘကုသလော စသည်ကို မူလိသင်းလေ။)

ဆဋ္ဌမဝိသတိမံ၊ ဆည်း။

(ပုရိမမူလကာနိ ဝိယ၊ ရှေးပြုစ်သော မူလကတို့ကဲ့သို့။ယဟာ ဆဋ္ဌိသတိမာ [illegible] သပ္ပါယကာဒိသုတ္တာ၊ ဂုဏ်သုတ်ပြောပေ် ဝဏ္ဏနမူလကသပ္ပါယ [illegible] ဆုတ္တာနိ၊ ၃-ခုသော သုတ်ဒွေကို။ ပုဗ္ဗဝုတ္တာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗာနမူလေဟိ ကသိုး)

၃၅-၄၀-ကလ္ယာဏတမူလကအားရမ္ဘကသုတ်စသော ၆-သုတ်

၆၉၆-၇၀၁။ (ဤသုတ်တို့၌ ကလ္ယာဏကုသလောကို မူတည်၍ အာဝရမ္ဘကုသလောစသည်ကို မူလိသင်းဝယ်။)

ပဠမဝိသတိမံ၊ တည်း။

(ပုရိမမူလကာနိ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ ယာဝ စတ္တာလီသမာ ကလ္ယာဏမူလကသပ္ပါယကာဒိသုတ္တာ၊ ၄၀-မြောက် ကလ္ယာဏမူလက သပ္ပါယကာဒိသုတ်တိုင်အောင်။ ဆ သုတ္တာနိ၊ ၆-သုတ်ကို။ ဝုတ္တေ-တမ္ပာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏။ ကလ္ယာဏမူလကံ၊ တည်း။)

၄၁-၄၅-ဂေါစရမူလကအဘိနိဟာရသုတ်စသော ၅-သုတ်

၇၀၃-၇၁၀။ (ဤသုတ်တို့၌ ဂေါစရကုသလောကို မူတည်၍ အဘိနိဟာရကုသလော စသည်ကို မူလိသင်းလေ။)

ဧကူနဝီသတိမံ၊ တည်း (ဂေါစရမူလကံ၊ တည်း။)

၅၁-၅၂-အဘိနိဟာရမူလကသက္ကစ္စကာဒိသုတ်စသော ၃-သုတ်

၇၁၁-၇၁၃။ (ဤသုတ်တို့၌ အဘိနိဟာရမူလကောကို မူတည်၍ သက္ကစ္စကာဒိစသည်ကို မူလိသင်းလေ။)

ဒွေပညာသမံ၊ တည်း။ (အဘိနိဟာရမူလကံ၊ တည်း။)

၅၃-၅၄-သက္ကစ္စမူလက သာတစ္စကာဒိသုတ်စသော ၂-သုတ်

၇၁၄-၇၁၅။ (ဤသုတ်တို့၌ သက္ကစ္စကာဒိကို မူတည်၍ သာတစ္စကာဒိ, သပ္ပါယကာဒိ ၂-ပုဒ်ကို မူလိသင်းလေ။)

ဧကပညာသမံ၊ တည်း။ (သက္ကစ္စမူလကံ၊ တည်း။)

၅၅-သာဝတ္ထိမူထေရအပ္ပါယုကောဇိသုတ်

၇၁၆။ (ဤသုတ်၌ သာဝတ္ထိကာရိကို မူတည်၍ သပ္ပါယကာရိကို မှီလိုသော်လေ။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထို ဓမ္မပဒ္ဓိဂ္ဂါဟက ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တမနာ၊ ပီတိသုခတို့ဖြင့် ယူအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဒန္တတော၊ မြတ်စွာဘုရားဏ်။ ဘာသိတံ၊ တရားဟောကြားတော်ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကျေနပ်နှစ်သက်လက်ခံကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓတော်၊ သို့။ သုတံ၊ ဏ်။

ပဋ္ဌပညာသမ်၊ တည်း။

(ပဋ္ဌပညာသံ၊ ၅၅-ပါးသော။ ဝေယျာဂရဏာနိ၊ ဝေယျာဂရဏတို့သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာနိ၊ ချဲ့အပ်ကုန်၏။)

ဗျာနသံယုတ္တံ၊ ဗျာနသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ကသာ၊ ထိုဗျာနသံယုတ်ဏ်။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား---

သမာဓိ၊ သမာဓိကုသလဝင်း။သမာပတ္တိ၊ သမာပတ္တိကုသလဝင်း။ ဌိတိ စ၊ ဌိတိကုသလဝင်း။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝုဋ္ဌာနကုသလဝင်း။ အာရမ္မဏေန၊အာရမ္မဏကုသလနှင့် တဏှာဏလွတ် စ၊ ကလွတ်တကုသလဝင်း။ ဂေါစရော၊ ဂေါစရကုသလဝင်း။ အာဘိနိဟာရော၊ အာဘိနိဟာရကုသလဝင်း။ သဂ္ဂစ္ဆ၊ သဂ္ဂစ္ဆကုသလဝင်း။ သာဘစ္ဆ၊ သာဘစ္ဆကုသလဝင်း။ အထောပိ၊ ထိုပြင်လည်း။ သပ္ပါယံ၊ သပ္ပါယကုသလ ဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ဘဏ်ယာ၊ ၃-ခက်ပြောသော်ဖြစ်သော။ ခန္ဓဝဂ္ဂေ။ ခန္ဓဝဂ်တည်း။

ကသာ ထိုခန္ဓဝဂ်ဏ်။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ခန္ဓရာဇသံယုတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓသံယုတ်, ရာဇသံယုတ်ဝင်း။ ဒိဋ္ဌိသုတ္တန္တဉ္စပါဒါ။ ဒိဋ္ဌိသံယုတ်, သုတ္တန္တသံယုတ် ဥပဒါနသံယုတ်တို့ဝင်း။ ကိလေသသာရိပုတ္တာ စ၊ ကိလေသသံယုတ်, သာရိပုတ္တသံယုတ်တို့ဝင်း။ နာဂါသုပဏ္ဏရေဝါ ဇ၊နာဂသံယုတ်, သုပဏ္ဏသံယုတ်, ရေဝတသံယုတ်တို့ဝင်း။ ဝလာဟဝဏ္ဏဗျာနံ၊ ဝလာဟကသံယုတ်, ဝဏ္ဏသံယုတ်, ဗျာနသံယုတ်ဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခန္ဓဝဂ္ဂမ္ပိ၊ ခန္ဓဝဂ်ဖို့။ တေရသ၊ ၁၃-သံယုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ္တပါဠိ၊ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ္တပါဠိသည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးပြီ။